

Tartalom

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2017. február 1–2-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 397, 2017.11.23.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2017. február 13–16-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 407, 2017.11.30.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

I Állásfoglalások, ajánlások és vélemények

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

Európai Parlament

2017. február 2., csütörtök

2018/C 252/01	Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása a sportpolitika egységes megközelítéséről: jó kormányzás, hozzáférhetőség és tisztaság (2016/2143(INI))	2
2018/C 252/02	Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az örökbefogadások határokon átnyúló aspektusairól (2015/2086(INL))	14
2018/C 252/03	Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása a Kongói Demokratikus Köztársaságban és Gabonban kialakult jogállamisági válságról (2017/2510(RSP))	26

2018/C 252/04	Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása az „Erasmus+” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (2015/2327(INI))	31
---------------	---	----

2017. február 14., kedd

2018/C 252/05	Az Európai Parlament 2017. február 14-i nem jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötésére vonatkozó tanácsi határozattervezetről (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE) – 2016/2230(INI))	48
---------------	--	----

2018/C 252/06	Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a bizottsági szakértői csoportok nyilvántartásának és összetételének ellenőrzéséről (2015/2319(INI))	52
---------------	---	----

2018/C 252/07	Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a visszaélést bejelentő személyek szerepéről az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében (2016/2055(INI))	56
---------------	---	----

2018/C 252/08	Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus felülvizsgálatáról (2016/2094(INI))	62
---------------	---	----

2018/C 252/09	Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2016/2100(INI))	78
---------------	---	----

2018/C 252/10	Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a nemek közötti egyenlőség előmozdításáról a mentális egészséggel kapcsolatos és klinikai kutatások terén (2016/2096(INI))	99
---------------	---	----

2017. február 15., szerda

2018/C 252/11	Az Európai Parlament 2017. február 15-i nem jogalkotási állásfoglalása az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE) – 2016/2231(INI))	113
---------------	---	-----

2018/C 252/12	Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a Bizottság Albániáról szóló, 2016. évi jelentéséről (2016/2312(INI))	122
---------------	--	-----

2018/C 252/13	Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a Bizottság Bosznia-Hercegovináról szóló 2016. évi jelentéséről (2016/2313(INI))	129
---------------	---	-----

2018/C 252/14	Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2017. évi éves növekedési jelentés (2016/2306(INI))	138
---------------	--	-----

2018/C 252/15	Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2017. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai (2016/2307(INI))	148
---------------	--	-----

2018/C 252/16	Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása az egységes piac 2017-es európai szemeszter keretében történő irányításáról szóló éves jelentésről (2016/2248(INI))	164
2018/C 252/17	Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a bankunióról – 2016. évi éves jelentés (2016/2247(INI))	171
2018/C 252/18	Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása az alacsony kockázatú biológiai peszticidekről (2016/2903(RSP))	184
2017. február 16., csütörtök		
2018/C 252/19	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről Nicaraguában – Francisca Ramirez ügye (2017/2563(RSP))	189
2018/C 252/20	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása a kuvaiti és bahreini kivégzésekről (2017/2564(RSP))	192
2018/C 252/21	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása Guatemaláról, különösen az emberijog-védők helyzetéről (2017/2565(RSP))	196
2018/C 252/22	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az Európai Unió intézményi felépítésével kapcsolatos lehetséges fejleményekről és módosításokról (2014/2248(INI))	201
2018/C 252/23	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kiaknázása révén történő javításáról (2014/2249(INI))	215
2018/C 252/24	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az euroövezet költségvetési kapacitásáról (2015/2344(INI))	235
2018/C 252/25	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a robotikára vonatkozó polgári jogi szabályokról (2015/2103(INL))	239
2018/C 252/26	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az Európai számítástechnika-kezdemenyezésről (2016/2145(INI))	258
2018/C 252/27	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása a munkahelyteremtést és növekedést támogató beruházások – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása: a közös rendelkezésekről szóló rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentés értékeléséről (2016/2148(INI))	273
2018/C 252/28	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az európai légi közlekedési stratégiáról (2016/2062(INI))	284
2018/C 252/29	Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az esb-alapok operatív programjainak késedelmes végrehajtásáról – a kohéziós politikára gyakorolt hatás és a következő lépések (2016/3008(RSP))	294

AJÁNLÁSOK

Európai Parlament

2017. február 14., kedd

2018/C 252/30

Az Európai Parlament 2017. február 14-i ajánlása a Tanácshoz az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága 61. ülészakára vonatkozó uniós prioritásokról (2017/2001(INI)) 298

III Előkészítő jogi aktusok

EURÓPAI PARLAMENT

2017. február 2., csütörtök

2018/C 252/31

P8_TA(2017)0014

Az EU–Kolumbia/Peru kereskedelmi megállapodásban foglalt kétoldali védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus ***I

Az Európai Parlament 2017. február 2-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodásban foglalt kétoldali védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló 19/2013/EU rendelet, valamint az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodásban foglalt kétoldali védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló 20/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0220 – C8-0131/2015 – 2015/0112(COD))

P8_TC1-COD(2015)0112

Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2017. február 2-án került elfogadásra az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodásban foglalt kétoldali védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló 19/2013/EU rendelet, valamint az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodásban foglalt kétoldali védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló 20/2013/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 303

2018/C 252/32

P8_TA(2017)0015

A külső vizeken halászó flották fenntartható kezelése ***I

Az Európai Parlament 2017. február 2-i jogalkotási állásfoglalása a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0636 – C8-0393/2015 – 2015/0289(COD))

P8_TC1-COD(2015)0289

Az Európai Parlament állásfoglalása, amely első olvasatban 2017. február 2-án került elfogadásra a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 306

2018/C 252/33	P8_TA(2017)0016	A külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolása: Grúzia ***I	
		Az Európai Parlament 2017. február 2-i jogalkotási állásfoglalása a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (Grúzia) (COM(2016)0142 – C8-0113/2016 – 2016/0075(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0075	Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2017. február 2-án került elfogadásra a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK rendelet módosításáról (Grúzia) elfogadására tekintettel	338
2017. február 14., kedd			
2018/C 252/34		Az Európai Parlament 2017. február 14-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE))	339
2018/C 252/35		Az Európai Parlament 2017. február 14-i jogalkotási állásfoglalása a 2009/935/IB határozatnak az Europol részéről megkötendő megállapodások által érintett harmadik államok és szervezetek jegyzékének tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló tervezetről (15778/2016 – C8-0007/2017 – 2016/0823(CNS))	340
2018/C 252/36		Az Európai Parlament 2017. február 14-i jogalkotási állásfoglalása a metil 2-[[1-(ciklohexilmetil)-1H-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoát (MDMB-CHMICA) ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (12356/2016 – C8-0405/2016 – 2016/0262(NLE))	342
2018/C 252/37		Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybeviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Hollandia kérelme – EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail) (COM(2016)0742 – C8-0018/2017 – 2017/2014(BUD))	343
2017. február 15., szerda			
2018/C 252/38		Az Európai Parlament 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről Kanada, másrészről az Európai Unió és tagállamai közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás (CETA) megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (10975/2016 – C8-0438/2016 – 2016/0205(NLE))	348
2018/C 252/39		Az Európai Parlament 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (14765/2016 – C8-0508/2016 – 2016/0373(NLE))	349
2018/C 252/40		Az Európai Parlament 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE))	350

2018/C 252/41	Az Európai Parlament 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalása a polgári légi járművek kereskedelméről szóló megállapodás mellékletének módosításáról szóló, 2015. évi jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (11018/2016 – C8-0391/2016 – 2016/0202(NLE))	351
2018/C 252/42	Az Európai Parlament által 2017. február 15-én elfogadott módosítások a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2015)0337 – C8-0190/2015 – 2015/0148(COD))	352
2017. február 16., csütörtök		
2018/C 252/43	P8_TA(2017)0046 Terrorizmus elleni küzdelem ***I Az Európai Parlament 2017. február 16-i jogalkotási állásfoglalása a terrorizmus elleni küzdelemről, valamint a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2015)0625 – C8-0386/2015 – 2015/0281(COD)) P8_TC1-COD(2015)0281 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2017. február 16-án került elfogadásra a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel	428
2018/C 252/44	P8_TA(2017)0047 A külső határokon a releváns adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzések megerősítése ***I Az Európai Parlament 2017. február 16-i jogalkotási állásfoglalása az 562/2006/EK rendeletnek a külső határokon végzett ellenőrzések releváns adatbázisok felhasználásával való megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0670 – C8-0407/2015 – 2015/0307(COD)) P8_TC1-COD(2015)0307 Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2017. február 16-án került elfogadásra az (EU) 2016/399 rendeletnek a külső határokon a releváns adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzések megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel	431

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat
- ***II Rendes jogalkotási eljárás: második olvasat
- ***III Rendes jogalkotási eljárás: harmadik olvasat

(Az eljárás típusát a tervezet által javasolt jogalap határozza meg.)

A Parlament módosításai:

Az új szövegrészeket ***félkövér és dőlt*** betűtípus mutatja. A törléseket a ¶ jel vagy áthúzás jelöli. A módosított szövegrészeknél az új szöveget ***félkövér és dőlt*** betűtípus, a törléseket pedig törlés vagy áthúzás jelöli.

EURÓPAI PARLAMENT

ÜLÉSSZAK: 2016–2017

2017. február 1–2-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 397, 2017.11.23.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2017. február 13–16-i ülés

Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 407, 2017.11.30.

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

2017. február 2., csütörtök

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2017)0012

A sportpolitika egységes megközelítése: jó kormányzás, hozzáférhetőség és tisztaság

Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása a sportpolitika egységes megközelítéséről: jó kormányzás, hozzáférhetőség és tisztaság (2016/2143(INI))

(2018/C 252/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUSZ) 165. cikkére, amely meghatározza az uniós sportpolitika céljait,
- tekintettel „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című, 2011. január 18-i bizottsági közleményre (COM(2011)0012),
- tekintettel a jó kormányzással foglalkozó uniós szakértői csoport „A jó sportügyi kormányzás uniós alapelveiről” című, 2013. októberi jelentésére,
- tekintettel a tömegsporttal foglalkozó magas szintű csoport „Tömegsport – Európa formálása” című, 2016. júniusi jelentésére,
- tekintettel a sportdiplomáciával foglalkozó magas szintű csoport 2016. júniusi jelentésére,
- tekintettel az Erasmus+ programra, amelynek célja a sport tisztasága ellen irányuló, határokon átnyúló fenyegetések kezelése, a jó sportügyi kormányzás, a sportolók kettős karrierjének és a sporton belül végzett önkéntes tevékenységek, valamint a társadalmi befogadás és az esélyegyenlőség előmozdítása és támogatása,
- tekintettel a Bizottság sportról szóló fehér könyvére (COM(2007)0391),
- tekintettel a FIFA-val kapcsolatban a közelmúltban napvilágra került magas szintű korrupciós ügyekről szóló, 2015. június 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „A szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémája: megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások” című, 2013. október 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 407., 2016.11.4., 81. o.

⁽²⁾ HL C 208., 2016.6.10., 89. o.

2017. február 2., csütörtök

- tekintettel a belső piaci online szerencsejátékról szóló, 2013. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolásáról és a sporttal kapcsolatos korrupcióról szóló, 2013. március 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a sport európai dimenziójáról szóló, 2012. február 2-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a sportról szóló fehér könyvre vonatkozó, 2008. május 8-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az európai hivatásos labdarúgás jövőjéről szóló, 2007. március 29-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a játékosügynökökről szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Katarról szóló, 2013. november 21-i állásfoglalására: a migráns munkavállalók helyzete ⁽⁷⁾,
- tekintettel az EU alapvető értékeinek előmozdítása során a kultúrák közötti párbeszéd, a kulturális sokszínűség és az oktatás által játszott szerepről szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a főbb sportesemények tisztaságának, átláthatóságának, illetve azok során a jó kormányzás elve alkalmazásának a javításáról szóló, 2016. május 31-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a tömegsportnak a transzverzális készségek – elsősorban a fiatalok körében történő – fejlesztésében betöltött szerepének a maximalizálásáról szóló, 2015. május 26-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel „A sportra vonatkozó európai uniós munkaterv 2014–2017” című, 2014. május 21-i tanácsi állásfoglalásra,
- tekintettel a sportnak az uniós gazdasághoz, valamint az ifjúsági munkanélküliség kezeléséhez és a társadalmi befogadáshoz való hozzájárulásáról szóló, 2013. november 26-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Tanácsnak az egészségvédő testmozgás ágazatközi előmozdításáról szóló, 2013. november 25-i ajánlására,
- tekintettel a sportról mint az aktív társadalmi befogadás eszközeiről és ösztönzőjéről szóló, 2010. november 18-i tanácsi következtetésekre ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a labdarúgó-mérkőzéseken és egyéb sporteseményeken megvalósítandó integrált biztonsági, védelmi és szolgáltatási megközelítésről szóló, 2016. július 3-i egyezményére,
- tekintettel az Európa Tanács sportversenyek tiltott befolyásolásáról szóló, 2014. szeptember 18-i egyezményére,

⁽¹⁾ HL C 93., 2016.3.9., 42. o.

⁽²⁾ HL C 36., 2016.1.29., 137. o.

⁽³⁾ HL C 239. E, 2013.8.20., 46. o.

⁽⁴⁾ HL C 271. E, 2009.11.12., 51. o.

⁽⁵⁾ HL C 27. E, 2008.1.31., 232. o.

⁽⁶⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 99. o.

⁽⁷⁾ HL C 436., 2016.11.24., 42. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0005.

⁽⁹⁾ HL C 326., 2010.12.3., 5. o.

2017. február 2., csütörtök

- tekintettel a Bíróság és az Európai Unió Törvényszéke ítélkezési gyakorlatára, továbbá a Bizottság sportügyekkel, fogadásokkal és szerencsejátékokkal kapcsolatos határozataira,
  - tekintettel a fenntartható fejlesztési célokkal kapcsolatos, 2030-ig szóló globális menetrendre,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 6. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A8-0381/2016),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés 2009. évi hatálybalépésével az Európai Unió különleges illetékességre tett szert a sport területén, az Unió által összehangolt, külön költségvetési sorral támogatott sportpolitika felépítése és végrehajtása céljából, valamint a sporttal kapcsolatos nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködés fejlesztése területén, a sport különleges természetének figyelembevételével és a sport irányító szervezetei autonómiájának tiszteletben tartásával;
- B. mivel a sport rendkívül fontos szerepet játszik uniós polgárok millióinak életében; mivel az amatőr és hivatásos sport nem csak a sportbeli készségek, sportban elért eredmények és versenyek kérdése, hanem jelentős társadalmi, oktatást érintő, gazdasági, kulturális és egységesítő szerepet tölt be az Unió gazdasága és társadalma, illetve az Unió stratégiai célkitűzései és társadalmi értékei tekintetében;
- C. mivel a sport az Unió gazdaságának nagy és gyorsan növekvő ágazata, és – helyi szinten is – jelentős mértékben hozzájárul a növekedéshez, a munkahelyteremtéshez és a társadalom működéséhez, az átlagos növekedés mértékét meghaladó hozzáadott értékkel és foglalkoztatási hatásokkal; mivel a sporttal kapcsolatos foglalkoztatás a becslések szerint a teljes uniós foglalkoztatás 3,51 %-ával egyenértékű, és a sporttal kapcsolatos bruttó hozzáadott érték részesedése 294 milliárd euró (ez a teljes uniós hozzáadott érték 2,98 %-a);
- D. mivel a sport nem egyszerűen egy növekvő gazdasági realitás, hanem egyben társadalmi jelenség is, amely jelentős mértékben hozzájárul az Európai Unió stratégiai célkitűzéseéhez és az olyan társadalmi értékekhez mint a tolerancia, a szolidaritás, a jólét, a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása, valamint a nemzetek és a kultúrák közötti megértés;
- E. mivel a sportolás hozzájárul egy jobb életminőséghez, gátolja a betegségek kialakulását, és alapvető szerepet játszik a személyes fejlődés és egészségi állapot megerősítésében;
- F. mivel az alapvető munkavállalói jogok tiszteletben tartása nélkülözhetetlen a hivatásos sportolók esetében;
- G. mivel a sport az emberek integrációjához is hozzájárul, és túllép a faj, vallás és etnikum által meghatározott kereteken;
- H. mivel rendkívül fontos a sport tisztasága, ha elő akarjuk mozdítani annak hitelességét és vonzerejét;
- I. mivel a sport egyedi jelleggel bír, amely önkéntes szervezetekre épül, és amely előfeltétele a sport oktatási és társadalmi funkcióinak;
- J. mivel a közelmúltban kirobbant európai és nemzetközi korrupciós botrányok sokat rontottak a sport megítélésén, felvetve olyan véleményeket és kérdéseket, amelyek szerint szükség lenne a sportot irányító testületek és szervezetek valódi strukturális reformjára, figyelembe véve a sportstruktúráknak az egyes európai országokban tapasztalható rendkívüli sokféleségét és azt, hogy a sportszervezetek természetüknél fogva jelentős mértékben önszabályozók;

2017. február 2., csütörtök

- K. mivel a hivatásszerűen űzött sport és a tömegsport egyaránt kulcsszerepet játszik a béke, az emberi jogok tiszteletben tartása és a szolidaritás globális előmozdításában, egészségügyi és gazdasági előnyöket kínál a társadalmaknak, és nélkülözhetetlen szerepet tölt be alapvető oktatási és kulturális értékek kiemelésében, valamint a társadalmi befogadás előmozdításában;
- L. mivel a sportban megvalósuló jó kormányzás a sport hatékony, átlátható, etikus és demokratikus irányítási alapelveken, folyamatokon és struktúrákon nyugvó megfelelő szabályozását jelenti, az érintettek részvételével;
- M. mivel a sportszervezetek felelősek a kormányzás terén alkalmazott magas szintű és tiszta normák biztosításáért, ezek még magasabb szintre emeléséért és minden körülmények között történő betartásáért, a polgárok bizalmának helyreállítása és a sport pozitív értékébe vetett közbizalom növelése érdekében;
- N. mivel a sport pénzügyi átláthatóságának, stabilitásának és hitelességének fokozására irányuló kiegyensúlyozott politikák kulcsfontosságúak a pénzügyi és az irányítási normák javításában;
- O. mivel az európai szervezett sport modellje a területiség és állampolgárság alapelveire épül, ágazatonként egy szövetséggel, és szolidaritási mechanizmusokkal az elit és a tömegsport között, valamint a felsőbb vagy alsóbb osztályokba sorolással, a nyílt versenyekkel és a pénzügyi újraelosztással;
- P. mivel a sportágankénti egységes szövetség elvének elismerése különösen fontos és a sport társadalmi jelentőségében gyökerezik, mert ez a legjobb eszköz a sporttal kapcsolatos érdekek és a társadalom számára kínált előnyök megővésére;
- Q. mivel jogos és valamennyi érintett számára szükséges az arra irányuló követelés, hogy az összes sportversenyt az adott játék nemzetközileg elfogadott szabályai szerint játsszák és döntsék el;
- R. mivel a sportbíróságok központi szerepet játszanak a játék egyetemes szabályainak, a sporttal kapcsolatos vitás kérdések tisztességes tárgyalásának és a jó kormányzás alapelvei tiszteletben tartásának biztosításában, mivel ezek alkotják a vitás kérdések rendezésének legmegfelelőbb eszközeit a sportban, az alapvető uniós eljárási jogokkal összhangban;
- S. mivel a sport ágazatában, és az érintett szervezetekben forgó pénz mennyiségének növekedése kiváltotta a jobb kormányzás és átláthatóság iránti igényt; mivel a sport mint gazdasági tevékenység körül a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolásával kapcsolatos különféle egyéb bűncselekményekhez és tiltott tevékenységekhez, például pénzmosáshoz, korrupcióhoz és megvesztegetéshez kötődő botrányok robbantak ki;
- T. mivel a doppingolás továbbra is veszélyezteti a sport tisztaságát és hírnevét, mivel megsérti a sport etikai értékeit és alapelveit, például a becsületes játék elvét, és mivel súlyos kockázatot jelent a sportolók egészségére nézve, gyakran súlyos és maradandó károsodásokat okoz, és mivel a doppingolás elleni küzdelem közérdekű és közegészségügyi kérdés;
- U. mivel a bizonyos embercsoportok vagy egy ilyen csoport valamely tagja ellen irányuló erőszakos cselekmények, a huliganizmus és a hátrányos megkülönböztetés – akár az amatőr, akár a hivatásos sportban fordul elő – sokat ront a sport megítélésén és elriasztja a nézőket a sportrendezvények látogatásától;
- V. mivel a sport előmozdítását az értelmi vagy testi fogyatékosokkal élő emberek körében kulcsfontosságú prioritásnak kellene tekinteni európai, országos és helyi szinten;
- W. mivel javítani kell a nők sportban és a sportversenyeken való részvételét és láthatóságát;

2017. február 2., csütörtök

- X. mivel a sportolók, különösen a kiskorúak, egyre növekvő gazdasági nyomásnak vannak kitéve, és egyre inkább árunak tekintik őket, ezért védeni kell őket a sportban való részvételük során esetlegesen őket érő bántalmazás, erőszak és hátrányos megkülönböztetés minden formájától;
- Y. mivel Európában a csapatsportok területén aggasztó módon terjedőben van a harmadik felek játékosokra vonatkozó tulajdonjoga, amikor a játékosok, akik között számosan rendkívül fiatalok, részben vagy egészben egy magánbefektető „tulajdonát képezik”, és már nincsen befolyásuk karrierjük jövőbeli irányára;
- Z. mivel az ügynökségekhez és a játékosok átigazolásához kötődő gyakorlatok pénzmosáshoz, csaláshoz és kiskorúak kizsákmányolásához vezettek;
- AA. mivel a tömegsport lehetőséget nyújt a hátrányos megkülönböztetés leküzdésére, a társadalmi befogadás, kohézió és integráció ösztönzésére és a transzverzális készségek fejlesztésének elősegítésére;
- AB. mivel a klubok egyre jelentősebb számban támaszkodnak alapvetően az átigazolásokra a csapatok összeállítása során, ahelyett hogy nagyobb figyelmet fordítanának a helyi edzésekre;
- AC. mivel a sport egyetemes alapvető jognak minősül és mindenkinek ugyanolyan joga van a testmozgáshoz vagy a sporthoz;
- AD. mivel a szervezeti kereteken kívül gyakorolt rekreációs sportok – például a futás – iránti megnövekedett érdeklődés dacára összességében véve stagnál a testmozgás, annak ellenére, hogy egyértelmű bizonyítékok igazolják, hogy a testmozgás javítja az emberek egészségi állapotát, beleértve a mentális egészséget és az általános jó közérzetet, amelynek eredményeként a tagállamok jelentős megtakarításokat érnek el az egészségügyre fordított közkiadások területén;
- AE. mivel a sportesemények és -tevékenységek, különösen a nagy nemzetközi versenyek felhívják a figyelmet a sport előnyeire és pozitív társadalmi, gazdasági és környezeti hatást képesek elérni;
- AF. mivel a nemzeti válogatottak nemcsak a nemzeti identitás erősítésében és a fiatal sportolók ösztönzésében töltenek be nélkülözhetetlen szerepet, amelyek a legmagasabb sportteljesítmények elérésére készítik őket, hanem a tömegsporttal vállalt szolidaritást is előmozdítják;
- AG. mivel a sportolók továbbtanulása és képzése elengedhetetlenül fontos a sportpályafutásuk véget értét követő életpályára való felkészítésük szempontjából;
- AH. mivel a tehetséges fiatal sportolók edzésének és képzésének előmozdítása és az azokba történő helyi szintű befektetés elengedhetetlenül fontos a sport hosszú távú fejlődése és társadalmi szerepe szempontjából;
- AI. mivel az önkéntesek alkotják a szervezett sport gerincét, mert ők gondoskodnak a sporttevékenységek fejlődéséről és hozzáférhetőségéről, különösen a tömegsport esetében; mivel ezenkívül további kiváló képzési és nem formális oktatási lehetőséget kínál a fiatalok számára nemzetközi szinten és az Uniót kívüli olyan területekre irányuló együttműködési és fejlesztési programokhoz kapcsolódva, melyeknél szükség van a párbeszéd megerősítésére és az uniós külpolitika támogatására;
- AJ. mivel a sport tágabb értelemben egy közösség értékrendszerét képviseli, és ezek az értékek egy olyan közös nyelv alapjául szolgálnak, amely túlmutat minden kulturális és nyelvi korláton; mivel a sport segíthet és mivel lehetőségnek kell tekinteni a harmadik országokkal folytatott párbeszéd és szolidaritás megerősítésében, az alapvető emberi jogok és szabadságjogok védelmének egész világra kiterjedő előmozdításában és az Unió külpolitikájának támogatásában;

2017. február 2., csütörtök

AK. mivel a sportszervezetek szellemi tulajdonjogainak megsértése, ideértve a digitális kalózkodást is, különösen a sportesemények engedély nélküli élő közvetítése, minden szinten súlyos aggályokat vet fel a sport hosszú távú finanszírozása szempontjából;

AL. mivel az összes sporteseményen biztosítani kell a sajtó szabadságát;

AM. mivel a sport hozzájárulhat az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek teljesítéséhez;

A sport tisztasága és jó kormányzása

1. megismétli, hogy a sportban tapasztalható korrupció elleni küzdelem transznacionális erőfeszítéseket és az összes érintett, többek között a közigazgatási szervek, a rendészeti szervek, a sportipar, a sportolók és a támogatók közötti együttműködést igényel;

2. felszólítja a nemzetközi, európai és nemzeti sportszervezeteket, hogy kötelezzék el magukat jó kormányzási gyakorlatok, az átláthatóság kultúrájának fejlesztése és a fenntartható finanszírozás mellett azáltal, hogy a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik a pénzügyi nyilvántartásokat és a tevékenységeikről készített beszámolókat, ideértve a felső vezetők díjazására és a hivatali időre vonatkozó közzétételi kötelezettséget;

3. úgy véli, hogy az átláthatóság kultúrájának fejlesztését ki kell egészíteni a sport irányító testületein belüli jogkörök jobb megosztásával, a kereskedelmi és a jótékonyági tevékenységek jobb szétválasztásával és jobb belső önszabályozó eljárásokkal, a sportban elkövetett bűncselekmények és a sportszervezeteken belüli illegális tevékenységek felderítésének, kivizsgálásának és szankcionálásának előmozdítása érdekében;

4. emlékeztet arra, hogy a sportban a jó kormányzás, amely a sportra vonatkozó következő európai uniós munkaterv egyik prioritása kell hogy legyen, a sportszervezetek önállóságának egyik feltételét kell képezze, az átláthatóság, az elszámoltathatóság és a demokrácia elveivel összhangban, az érintettek megfelelő bevonásával;

5. hangsúlyozza, hogy a „zéró tolerancia” politikáját kell követni a sporton belül tapasztalható korrupcióval és más típusú bűncselekményekkel szemben;

6. hangsúlyozza, hogy a jó kormányzás alapelveinek alkalmazása a sportban a nyomon követéssel, az ellenőrzéssel és a megfelelő jogi eszközökkel együtt a korrupció és a visszaélések felszámolásának egyik fő tényezője;

7. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat, a sportszervezeteket és az ajánlattételeket kezelő szervezeteket, hogy biztosítsák, hogy a fő események megrendezésére irányuló ajánlattételek feleljenek meg a jó kormányzási normáknak, tartsák tiszteletben az alapvető emberi jogokat és munkavállalói jogokat, valamint a demokratikus alapelveket a helyi közösségekre gyakorolt pozitív társadalmi, gazdasági és környezeti hatások biztosítása érdekében, miközben tiszteletben tartják az összes résztvevő sokféleségét, értékeit és hagyományait a sport fenntartható örökségének és hitelességének biztosítása érdekében;

8. úgy véli, hogy az ajánlattevő és a sporteseményeket megrendező országoknak gondoskodniuk kell társadalmi, környezeti és gazdasági szempontból felelős tervezésről, szervezésről, végrehajtásról, részvételről és az események nyomon követéséről; felszólítja a sportszervezeteket és a sporteseményeket megrendező országokat, hogy kerüljék a nem kívánatos változásokat a helyi lakosság életkörülményeiben, ide számítva a helyi népesség áttelepítését is;

9. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy vállaláslistát és vizsgálja meg a sport jó kormányzásának és tisztaságának területét érintő magatartási kódex kidolgozásának lehetőségét; úgy véli, hogy a sportszervezeteknek az átláthatóságra vonatkozó szabályokat, etikai normákat, a felügyeleti testületeikre, végrehajtó bizottságaikra és tagjaikra vonatkozó magatartási kódexet kellene meghatározniuk, továbbá a függetlenség és a meghatározott szabályok biztosítására irányuló működési politikákat és gyakorlatokat kell kialakítaniuk; meggyőződése továbbá, hogy a kormányok, sportszervezetek és az Unió közötti együttműködés új eszközeinek feltárása segíthet a sport területén jelenleg tapasztalható kihívások kezelésében;

10. sürgeti a tagállamokat, hogy sportra szánt állami támogatások feltétele legyen a jó kormányzásra, a nyomon követésre és jelentéstételre vonatkozó meghatározott és nyilvánosan hozzáférhető minimumkövetelmények betartása;

2017. február 2., csütörtök

11. úgy véli, hogy a jó kormányzás és a tisztaság javítása a sportban változást igényel az összes érintett gondolkodásmódjában; támogatja a sportszervezetek és a többi érdekelt arra irányuló kezdeményezéseit, hogy javítsák a jó kormányzás normáit a sportban, és javítsák a helyi és nemzeti hatóságokkal folytatott párbeszédet és együttműködést;

12. felhívja a sportszervezeteket, hogy 2018-ig nyújtsanak be és megfelelő módon hajtsanak végre a sportszervezetek, az azokat irányító testületek és tagszervezeteik jó kormányzási normáinak javítására irányuló konkrét javaslatokat, továbbá tegyék közzé az eredményeket; hangsúlyozza, hogy e tekintetben elengedhetetlen a megfelelő nyomon követés;

13. felszólítja a tagállamokat, hogy külön bűncselekményként foglalkozzanak a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolásával, és biztosítsák, hogy bármely bűncselekmény, például a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolása és a korrupció bírósági eljárás tárgyát képezhesse, ahol ezt még nem vezették be, mivel a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolása és a sportversenyek tiltott befolyásolása sérti a sport etikai értékeit és alapelveit, és már most is szankcionálja a sporthatóságok;

14. rámutat, hogy a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolása nemzetközi eseteinek kivizsgálásával kapcsolatos kihívások esetében a sportszervezetek, az állami hatóságok és az engedéllyel rendelkező sportfogadási szolgáltatók közötti, a nemzeti platformok keretében megvalósuló információcsere elengedhetetlen a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolása felderítéséhez, kivizsgálásához és büntetéséhez; felszólítja a tagállamokat kifejezetten a sportban elkövetett csalások kivizsgálására szolgáló bűnüldöző szolgálatok létrehozásának mérlegelésére; emlékeztet arra, hogy a pénzmosás elleni negyedik irányelv új követelményt vezet be a sportfogadási szolgáltatókra nézve, amely szerint a nagy összegű tranzakciókat átvilágítási ellenőrzéseknek kell alávetni;

15. sürgeti a Tanácsot, hogy találjon olyan megoldást, amely lehetővé teszi az Unió és a tagállamok számára, hogy aláírják és ratifikálják az Európa Tanács sportversenyek tiltott befolyásolásáról szóló egyezményét, így lehetővé téve annak teljes körű végrehajtását és ratifikálását, nyomatékosan kéri továbbá a Tanácsot, hogy támogassa és segítse elő ezt a folyamatot és gondoskodjon annak hatékony nyomon követéséről;

16. emlékezteti a Bizottságot azon ígéretére, hogy a sportversenyek fogadási célból történő manipulálásának megelőzésére és az ez elleni harcra vonatkozó bevált gyakorlatok kicserélésére vonatkozó ajánlást készít, és sürgeti a Bizottságot, hogy ezt az ajánlást késedelem nélkül hozza nyilvánosságra;

17. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg intézményközi kapcsolatait az Európa Tanáccsal, és ezt követően dolgozzon ki összehangolt operatív programokat, amelyek garantálják az erőforrások lehető leghatékonyabb felhasználását;

18. támogatja és továbbra is ösztönzi a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolása és a doppingolás veszélyéről szóló megelőző, oktatási és tájékoztató programokat, amelyek tanácsokat nyújtanak a sportolóknak, az edzőknek, a tisztviselőknek és minden releváns érintettnek, ide számítva azokat a veszélyeket is, amelyekkel találkozhatnak és azokat a módokat, ahogyan bejelenthetik, amikor gyanús megkeresések érik őket; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javasoljanak a következő európai uniós munkatervbe illeszthető konkrét intézkedéseket, például olyan kísérleti programokat és projekteket, melyek célja, hogy a fiatalok a lehető legkorábban megszerezzék a sportra vonatkozó állampolgári ismereteket;

19. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a doppingellenes projektek támogatását az Erasmus+ programon keresztül, ugyanakkor mérje fel annak hatásait és gondoskodjon arról, hogy hasznosan kiegészítse a doppingolás elleni küzdelem jelenlegi finanszírozási rendszereit;

20. felhívja a Bizottságot, hogy az Erasmus+ programon keresztül támogassa a jó kormányzást a sportirányítási projektekből;

21. felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a doppingellenőrzéseket, a nemzeti tesztelési programokat és az állami hatóságok, a sportszervezetek és a doppingellenes ügynökségek közötti hatékony kommunikációt; felhívja a tagállamokat, hogy tegyék lehetővé, hogy ez utóbbiak a doppingszerek széles körű nyomon követésére irányuló programokat hozhassanak létre, valamint feldolgozhassák és kicserélhessék az adatokat a jelenleg érvényben lévő és a jövőbeni uniós adatvédelmi szabályok szerint;

2017. február 2., csütörtök

22. tudomásul veszi a Doppingellenes Világszervezet (WADA) doppingellenes politikák és szabályok globális megfigyelésében és összehangolásában betöltött fontos szerepét; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy szorosan működjenek együtt a WADA-val, az UNESCO-val és az Európa Tanáccsal a doppingolás megelőzése és a doppingolás elleni hatékonyabb küzdelem érdekében a Nemzetközi Doppingellenes Szabályzat (WADAC) jogi és politikai kötelezettségvállalásainak megerősítése révén; felhívja az Uniót, hogy ösztönözze a doppingolás elleni globális küzdelemben alkalmazott egészségügyi és megelőzési politikákra vonatkozó információk és bevált gyakorlatok megosztását;

23. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy ösztönözze és mozdítsa elő az országok közötti olyan megállapodásokra irányuló tárgyalásokat, amelyek lehetővé teszik más országok megfelelő felhatalmazással rendelkező doppingellenőrző csoportjainak a tesztek elvégzését, a sportolók alapvető jogainak tiszteletben tartása mellett, és a sportbeli dopping elleni nemzetközi egyezmény szerint;

24. úgy véli, hogy a doppingolás a rekreációs sportolás területén is egyre növekvő problémát jelent, ahol oktatási és tájékoztató kampányokra, emellett tapasztalt és szakképzett oktatókra van szükség, akik elő tudják segíteni a doppingolással szembeni egészséges hozzáállás kialakítását;

25. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy szorosan működjenek együtt a WADA-val és az Európa Tanáccsal a visszaélést bejelentő személyek védelmét szolgáló politika meghatározásában;

26. arra ösztönzi a sportszervezeteket és a nemzeti közigazgatási szerveket, hogy hozzanak létre a határokon átnyúló nyomon követést lehetővé tevő összehangolt doppingellenes rendszert és hozzanak konkrét intézkedéseket az illegális teljesítménynövelő anyagok gyártása és kereskedelme ellen a sport világában;

27. üdvözli az Európa Tanácsnak a labdarúgó-mérkőzéseken és egyéb sporteseményeken megvalósítandó integrált biztonsági, védelmi és szolgáltatási megközelítésről szóló egyezményét, és nyomatékosan kéri a tagállamokat, hogy haladéktalanul írják alá és ratifikálják az egyezményt; ismételten javasolja a stadiontilalmak kölcsönös elismerésének és az ezzel kapcsolatos adatszolgáltatásnak a bevezetését Európában;

28. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a sportban tapasztalható erőszakkal kapcsolatos információk meglévő hálózatok felhasználásával történő megosztásának lehetőségeit;

29. megjegyzi, hogy a terrorizmus veszélye a sportesemények működése biztonságának és védelmének biztosítására irányuló új erőfeszítéseket igényel;

30. hangsúlyozza, hogy a sporttestületeknek gondoskodniuk kell arról, hogy a független hírmédia rendelkezzen a szükséges hozzáféréssel és hírgyűjtési lehetőséggel az összes sporteseményen, hogy betölthesse a sportesemények és a sporttal kapcsolatos ügyintézés fontos és kritikus megfigyelőjeként játszott szerepét;

31. elítéli a sportban tapasztalható hátrányos megkülönböztetés bármilyen formáját, a pályán és a pályán kívül egyaránt, és hangsúlyozza e magatartás megelőzésének szükségességét minden szinten, az ilyen események jelentésének és nyomon követésének javítását, valamint az olyan alapértékek előmozdítását, mint a tisztelet, a barátság, a tolerancia és a becsületes játék; úgy véli, hogy amennyiben kitartanak a jó kormányzás magas normái mellett, a sportszervezetek felkészültebbek a sport társadalmi szerepének előmozdítására és a rasszizmus, a hátrányos megkülönböztetés és az erőszak elleni küzdelemre;

32. emlékeztet rá, hogy meg kell erősíteni a sport területén tapasztalható emberkereskedelem, különösen a gyermekkereskedelem elleni küzdelmet;

33. üdvözli a jó önszabályozási gyakorlatokat, például a Financial Fair Play kezdeményezést abból a szempontból, hogy ösztönzi a gazdasági ésszerűséget és a jobb pénzgazdálkodási normákat a hivatásszerűen űzött sportban, nem a rövid, hanem a hosszú távra helyezett hangsúllyal, és így hozzájárul az európai sport egészséges és fenntartható fejlődéséhez; hangsúlyozza, hogy a Financial Fair Play ösztönözte a jobb pénzgazdálkodási normák kialakulását, ezért szigorúan kell alkalmazni;

34. üdvözli a sportba történő átlátható és fenntartható beruházásokat, feltéve, hogy szigorú ellenőrzések és nyilvánosságra hozatali követelmények mellett és nem a verseny, illetve a sportolók rovására valósulnak meg;

2017. február 2., csütörtök

35. bevált uniós gyakorlatnak tekinti a tulajdonosi modellt, ahol a klubtagoknak meg kell tartaniuk az általános ellenőrzést a klub felett (az 50 % +1 szabály szerint), és felkéri a tagállamokat, a sportot irányító testületeket, a nemzeti szövetségeket és a ligákat, hogy kezdjenek konstruktív párbeszédet és információcserét erről a modellről;

36. hangsúlyozza, hogy a sportolókat, különösen a kiskorúakat, védeni kell az olyan jogellenes gyakorlatoktól, mint például a harmadik felek általi tulajdonlás, ami számos, a tisztasággal és általánosabb etikai aggályokkal kapcsolatos kérdést vet fel; támogatja az irányító testületek azzal kapcsolatos döntéseit, hogy betiltják a harmadik felek játékosokra vonatkozó tulajdonjogát, és felszólítja a Bizottságot, hogy fontolja meg a harmadik felek játékosokra vonatkozó tulajdonjogának betiltását az uniós jogban, és ösztönözze a tagállamokat a sportolók jogait érintő további intézkedések megtételére;

37. úgy véli, hogy felül kell vizsgálni a helyi edzések ösztönzésére vonatkozó szabályokat a tehetséges fiatal játékosok előtt álló lehetőségek kibővítése érdekében, hogy klubjuk első osztályában játszhassanak és ezáltal Európa-szerte kiegyensúlyozottabbá váljon a verseny;

38. felszólítja az irányító testületeket és a nemzeti hatóságokat, hogy minden szinten hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek garantálják az edzőklubok kompenzációját, amely annak a célnak az elérését szolgálja, hogy támogassák a fiatal játékosok toborzását és edzését, az Európai Bíróság Bernard-ügyben meghozott 2010. március 16-i ítélete szerint;

39. megerősíti az európai szervezett sport modellje melletti elkötelezettségét, ahol a szövetségek központi szerepet töltenek be, amennyiben a döntéshozatalban betöltött megfelelő és demokratikus képviselő és átláthatósági mechanizmusok révén kiegyenlíti az érdekelték – úgymint a sportolók, a játékosok, a klubok, a ligák, egyesületek és önkéntesek – számos különböző érdekeit, a sportban szerzett érdemekre épülő nyílt versenyekkel; kéri, hogy minden szinten fokozzák a pénzügyi szolidaritást;

40. üdvözli az évenkénti EU-sportfórumot, amely előmozdítja a párbeszédet a nemzetközi és európai sportszövetségek, az olimpiai mozgalom, az európai és a nemzeti sportélet ernyőszervezetei és más, sporttal kapcsolatos szervezetek érintettjeivel; rámutat, hogy tovább kell fejleszteni az érintettekkel folytatott párbeszéd szerkezetét, a fórum funkcióit és a megbeszélések nyomon követését;

41. üdvözli a Bizottság és az összes érdekelt fél arra irányuló törekvését, hogy előmozdítsák a sporttal kapcsolatos társadalmi párbeszédet, amely kiváló lehetőséget kínál a sportolók alapvető és munkavállalói jogai, valamint a sport gazdasági jellege közötti egyensúly biztosítására, az összes érintett, többek között a szociális partnereknek a megbeszélésekbe történő bevonásával és megállapodások megkötésével; elismeri, hogy a sportszervezeteknek kell felelősséget vállalniuk az átláthatóság kultúrájának fejlesztéséért; kitart amellett, hogy az Uniónak tevékenyen elő kell mozdítania a hivatásos sportolók minimális foglalkoztatási normáit egész Európában;

42. az ügynökök által elkövetett visszaélések megoldása érdekében ismételten szorgalmazza átláthatósági nyilvántartások létrehozását a sportügynökségek fizetésére vonatkozóan, olyan hatékony megfigyelési rendszerrel alátámasztva, mint például a kifizetések rendezésére szolgáló elszámolóház, illetve megfelelő szankciók, adott esetben az illetékes közigazgatási szervekkel együttműködve; megismétli a sportügynökségek engedélyezésével és regisztrációjával, valamint egy minimális képesítési szint bevezetésével kapcsolatos felszólítását; felhívja a Bizottságot az Európai Unió sportügynökeiről szóló tanulmánya következtetéseinek nyomon követésére, különösen azon észrevétel tekintetében, hogy az ügynökök központi szerepet töltenek be azokban a pénzáramlásokban, amelyek gyakran nem átláthatók, és amelyek illegális tevékenységekre hajlamosá teszik őket;

43. úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőség integrált megközelítése a sportban hozzájárulhat a sztereotípiák elkerüléséhez, és mindenki számára pozitív társadalmi környezetet teremthet; üdvözli azokat a kezdeményezéseket, amelyek elősegítik a nemek közötti egyenlőség és az egyenlő részvétel megvalósulását a sporttal kapcsolatos döntéshozói szerepekben, lehetővé teszik, hogy női sportolók összehangolják családi, szakmai és sportéletüket, valamint csökkentik a sport területén a javadalmazásban és díjakban nemi alapon jelentkező eltéréseket, illetve a sztereotípiák és zaklatás bármely formáját; felhívja a sportszervezeteket, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a nemekkel kapcsolatos dimenzióra a nők sportban való részvételének ösztönzése révén,

2017. február 2., csütörtök

A sport társadalmi összetartó ereje, társadalmi szerepe és hozzáférhetősége

44. úgy véli, hogy a sportba történő befektetés segítséget nyújt nekünk egységes és befogadó társadalmak felépítéséhez, az akadályok eltávolításához és képessé teszi az embereket egymás tiszteletére, mert hidakat épít a különböző kultúrák között és áthidalja az etnikai és szociális különbségeket, továbbá az olyan közös értékek pozitív üzenetét terjeszti, mint például a kölcsönös tisztelet, a tolerancia, az együttérzés, a vezető szerep, az esélyegyenlőség és a jogállamiság;

45. üdvözli a több európai ország által megrendezett transznacionális sporteseményeket abból a szempontból, hogy ezek hozzájárulnak az Unió közös értékeinek – például a pluralizmus, a tolerancia, a méltányosság, az egyenlőség és a szolidaritás – előmozdításához; emlékeztet arra, hogy a sporttevékenységek és -események fellendítik az európai városok és térségek idegenforgalmát;

46. kiemeli a nem formális és az informális tanulás keretében végzett sporttevékenység révén megszerzett transzverzális készségek értékét, valamint a sport, a foglalkoztathatóság, az oktatás és a képzés közötti kapcsolatot;

47. hangsúlyozza a sport hátrányos helyzetű csoportok befogadásában és integrációjában betöltött szerepét; üdvözli az olyan kezdeményezéseket, amelyek lehetőséget adnak a menekülteknek, migránsoknak és menedékkérőknek arra, hogy sportolókként részt vegyenek a sportversenyeken;

48. kiemeli a sporton keresztül végzett oktatás jelentőségét és a sportnak azt a képességét, hogy újból pályára állíthatja a társadalmi szempontból kiszolgáltatott fiatalokat; elismeri a tömegsportnak az erőszakos szélsőségekhez vezető radikalizáció megelőzésében és az ellene folytatott küzdelemben betöltött fontos szerepét; ebben a tekintetben üdvözli az Európai Parlament által elfogadott „A sport mint a menekültek integrációjának és társadalmi befogadásának eszköze”, és „A radikalizáció veszélyének kitett fiatalok megfigyelése és oktatása” című két kísérleti projektet;

49. emlékeztet arra, hogy a fiatal európai sportolók gyakran szembesülnek a sportkarrier, valamint a tanulás és a munka összehangolásának kihívásával; elismeri, hogy a felsőoktatás nélkülözhetetlen az elit sportolók későbbi munkaerőpiaci beilleszkedésének maximalizálása szempontjából; támogatja a kettős karrier hatékony rendszereit minimális minőségi követelmények és a kettős karrierprogramok fejlődésének nyomán követése mellett, továbbá karrier-tanácsadói szolgáltatások nyújtását az egyetemekkel vagy felsőoktatási intézményekkel kötött megállapodások révén; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy könnyítsék meg a sportolók határokon átnyúló mobilitását, a sporttal kapcsolatos és az oktatási végzettségek – többek között a sporton keresztül megszerzett nem formális és informális tudás – elismerésének összehangolását, és erősítsék meg a bevált gyakorlatok megosztását;

50. hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell fenntartható pénzügyi támogatásról az uniós kettős karrier csereprogramokhoz, az Erasmus+ Sport fejezeten keresztül, továbbá elő kell segíteni az erre a területre irányuló további kutatásokat; felhívja a tagállamokat, hogy az oktatási intézményekkel együttműködve mozgítsák elő a sportolók határokon átnyúló mobilitását és tegyék lehetővé, hogy a sportolók hozzáférjenek sportolói ösztöndíjakhoz;

51. támogatja az edzők és más szolgáltatók (például fizioterapeuták és a kettős karrierre szakosodott tanácsadók) mobilitását és a bevált gyakorlatok megosztását a képesítések elismerésére és a technikai újításokra összpontosítva;

52. felhívja a sportszervezeteket, hogy a tagállamokkal együtt támogassák az edzőkre vonatkozó minimális normákat, melyeknek ki kell terjedniük a bűnügyi nyilvántartások ellenőrzésére, a kiskorúak és a kiszolgáltatott helyzetű felnőttek megóvásával és védelmével, valamint a doppingolással és a sportmérkőzések eredményének tiltott befolyásolásával kapcsolatos képzésre;

53. hangsúlyozza, hogy a WHO a testmozgás hiányát a negyedik fő halandósági kockázati tényezőként azonosította, amely jelentős közvetlen és közvetett társadalmi és gazdasági hatásokkal és költségekkel jár a tagállamokra nézve; aggódik amiatt, hogy a testmozgás elősegítésére fordított jelentős költségek, illetve az annak hiányából fakadó, az általános egészségügyi állapotot érintő hatások dacára egyes tagállamokban egyre kevesebb testmozgást végeznek az emberek;

54. együttműködésre szólítja fel a sportszervezeteket és a tagállamokat az Unióban munkalehetőségeket kereső edzők foglalkoztathatóságának és mobilitásának támogatásában, a jártasságukkal kapcsolatos minőségbiztosításra vonatkozó kötelezettségvállalás, valamint a végzettségükre és a képzésre vonatkozó normákkal kapcsolatos kötelezettségvállaláson keresztül;

2017. február 2., csütörtök

55. arra ösztönzi a tagállamokat és a Bizottságot, hogy politikai prioritásként kezeljék a testmozgást a sportra vonatkozó következő európai uniós munkatervben, különösen a fiatalok és az olyan hátrányos helyzetű területek esetében, ahol csak kevesen végeznek testmozgást;
56. felhívja a nemzetközi és a nemzeti szövetségeket, valamint más oktatási szolgáltatókat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a sport tisztaságával kapcsolatos kérdéseket építsék be a sportedzői képzés tantervébe;
57. hangsúlyozza, hogy az iskolai testnevelési oktatás fontos belépési pontot jelent a gyermekek számára az életvezetési készségek, hozzáállások, értékek, tudás és ismeretek elsajátításához, illetve az egész életen át tartó testmozgásban való részvétel kialakításához; emlékeztet arra, hogy a sportban való részvétel az egyetemeken, illetve az idősebbek körében központi szerepet játszik az egészséges életmód fenntartásában és a társas kapcsolatok elősegítésében;
58. tekintetbe veszi, hogy az Unió népessége öregszik, ezért kiemelt figyelmet kell fordítani arra a pozitív hatásra, amelyet a testmozgás az idősek egészségére és jóllétére gyakorolhat;
59. kiemeli, hogy fokozottan elő kell mozdítani a sportot és a testmozgást a szakpolitikai ágazatokban; ösztönzi a helyi hatóságokat és településeket, hogy segítsék elő a testmozgáshoz való egyenlő hozzáférést; javasolja, hogy a tagállamok és a Bizottság a megfelelő egészségügyi politikákon és programokon keresztül ösztönözze rendszeresebb testmozgásra a polgárokat;
60. felhívja a tagállamokat, hogy fokozottabban segítse elő a sporttevékenységeket a társadalmilag kirekesztett csoportok, illetve a hátrányos helyzetű területeken élők körében, ahol gyakran alacsony a részvétel, továbbá erősítse az e területen tevékenykedő nem kormányzati szervezetekkel és iskolákkal folytatott együttműködést, különösen a várostervezés és a sportlétesítmények építése terén, figyelembe véve a nagyközönség, különösen a kiszolgáltatott csoportok szükségleteit; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a nyilvános sportlétesítmények teljes körű és egyenlő hozzáférhetőségéről, és támogassák új sportklubok megalapítását, különösen a vidéki és a hátrányos helyzetű városi területeken;
61. hangsúlyozza, hogy a fogyatékossgal élőknek egyenlő hozzáférést kell biztosítani a sportlétesítményekhez, illetve a közlekedéshez és az egyéb létesítményekhez, valamint megfelelő támogatószemélyzetet kell számukra biztosítani, és hogy mindehhez a sporttal kapcsolatos valamennyi tényező jobb integrációjára van szükség, és ezt szorgalmazza annak az alapelvnek az értelmében, hogy a sportlétesítményeknek mindenki számára hozzáférhetőnek kell lenniük; sürgeti a tagállamokat, hogy az iskolákban és az egyetemeken valósítsanak meg a fogyatékossgal élőket célzó inkluzív sportprogramokat, képzett edzőkkel és az igényeikhez igazított testmozgást elősegítő programokkal, hogy a fogyatékossgal élő tanulók és hallgatók részt vehessenek a sportfoglalkozásokon és a tanterven kívüli sporttevékenységekben;
62. elismeri a nemzetközi paralimpiai játékok alapvető szerepét a figyelemfelhívás, a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem és a fogyatékossgal élők sportolási lehetőségeinek előmozdításában; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy a fogyatékossgal élőket bevonják a sportolási tevékenységekbe és növeljék a nyilvános médiában való szereplést és a paralimpiai játékok és más versenyek közvetítését, amelyekben fogyatékossgal élők is szerepelnek;
63. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy gondoskodjanak róla, hogy a gyermekek biztonságos környezetben sportolhassanak;
64. üdvözli a befogadás, a tisztaság és a hozzáférhetőség új technológiák és innováció alkalmazásán keresztül történő előmozdítására irányuló kezdeményezéseket a sportban;
65. üdvözli az európai sporthét sikerét, amelynek célja a sport, a testmozgás és egy egészségesebb életmód előmozdítása egész Európában, életkortól, háttértől és erőnlétől függetlenül, és felhívja az összes uniós intézményt és tagállamot, hogy továbbra is vegyenek részt benne és támogassák ezt a kezdeményezést, emellett pedig gondoskodjanak róla, hogy minél szélesebb rétegekhez, különösen az iskolákba, eljusson;
66. úgy véli, hogy a hagyományos sportágak az európai kulturális örökség részét képezik;
67. üdvözli a sport különleges jellegéről készített bizottsági tanulmányt; felhívja a Bizottságot és a sportszervezeteket, hogy mérlegeljenek további lépéseket a sport különleges jellegének továbbfejlesztése érdekében;

2017. február 2., csütörtök

68. hangsúlyozza, hogy a finanszírozás fontos uniós politikai eszköz, amely felhasználható az uniós sporttevékenységek kulcsfontosságú területeinek fejlesztésére; felhívja a Bizottságot, hogy az ERASMUS+ keretében több forrást különítsen el a sport számára, különös figyelemmel a tömegsportra és az oktatásra, továbbá növelje a sport láthatóságát és hozzáférhetőségét az egyéb finanszírozási programokban – mint például az Európai Strukturális és Beruházási Alapban (ESIF) vagy az egészségvédelmi programban – való érvényesítése érdekében; szorgalmazza a Bizottság és a tagállamok közötti kommunikáció megerősítését, hogy hatékonyabban lehessen felhasználni ezeket a forrásokat, és a lehető legkisebb legyen a tömegsport-szervezetekre nehezedő adminisztratív teher;

69. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a sport területén önkéntesként tevékenykedők mobilitására, részvételére, oktatására, készségfejlesztésére, illetve képzésére és munkájuk elismerésére irányuló intézkedéseket és programokat; javasolja az önkéntesség területén bevált gyakorlatok megosztását a sportolás és a sportkultúra terjedésének elősegítéséhez nyújtott támogatás, többek között az Erasmus+ programban foglalt lehetőségek révén;

70. felkéri a Bizottságot, hogy adjon ki a sport állami támogatására vonatkozó szabályok alkalmazásáról szóló iránymutatásokat, a sport társadalmi, kulturális és oktatási céljainak figyelembevételével és a jogbiztonság megteremtése érdekében; ezzel kapcsolatban úgy véli, hogy egyetlen sportszervezetet sem szabad hátrányosan megkülönböztetni a nemzeti és helyi szintű állami finanszírozás kérelmezésében;

71. alapvető fontosságúnak tartja, hogy a sportvilág pénzügyi szolidaritási mechanizmusai megteremtsék a szükséges kapcsolatokat a hivatásos és az amatőr sport között; e tekintetben üdvözli a nemzeti szerencsejátékok tömegsportnak nyújtott támogatását és arra ösztönzi a tagállamokat, hogy az engedéllyel rendelkező sportfogadási szolgáltatásokat kötelezzék arra, hogy nyereségük méltányos részét fordítsák a tömegsportra, valamint a sporthoz való tömeges hozzáférés javítását célzó projektekre, hogy – a média- és közvetítési jogok értékesítéséből származó pénzügyi bevételek kiegészítéseként – biztosítsák ezek fenntarthatóságát, átláthatóságát és nyomon követhetőségét;

72. kitart amellett, hogy a televíziós közvetítési jogok központosított, kizárólagos és területi alapú értékesítése a bevételek igazságos elosztása mellett elengedhetetlen – valamennyi szinten – a sport fenntartható finanszírozásához és az egyenlő esélyek biztosításához;

73. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdonjogok megsértése a sportban veszélyezteti annak hosszú távú finanszírozását;

74. javasolja, hogy a tagállamok vezessenek be héamentességet, bizonyos adókedvezményeket és egyéb pénzügyi ösztönzőket a tömegsport esetében, illetve adórendszerükkel aktívan támogassák ezeket; elismeri, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabályok a tömegsport támogatására nem használhatók fel;

75. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy több forrást különítsenek el a nyitott nyilvános sportpályákra és játszóterekre, hogy könnyebben hozzáférhetővé váljon a tömegsport;

76. úgy véli, hogy a fenntarthatóságnak és a környezetvédelemnek a sportesemények szerves részét kell képeznie, és a sportélet érintettjeinek hozzá kell járulniuk a fenntartható fejlesztési célokkal kapcsolatos, 2030-ig szóló globális menetrendhez;

77. arra ösztönzi a tagállamok olimpiai bizottságait és nemzeti sportszövetségeit, hogy ismerjék el sajátjuknak, és a nemzetközi sporteseményeken a nemzeti lobogók és jelképek mellett használják az Európai Unió zászlaját és jelképét is;

78. hangsúlyozza, hogy a sport meghatározó tényező a helyi, nemzeti vagy akár európai hovatartozás érzésének létrehozásában és megerősítésében;

79. kiemeli annak fontosságát, hogy a hivatásos sportklubok tulajdonviszonyai teljesen átláthatóak legyenek;

o

o o

80. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az európai, nemzetközi és nemzeti sportszövetségeknek és -ligáknak.

2017. február 2., csütörtök

P8_TA(2017)0013

Az örökbefogadások határokon átnyúló aspektusai

Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal az örökbefogadások határokon átnyúló aspektusairól (2015/2086(INL))

(2018/C 252/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. cikkének (4) bekezdésére és 81. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete 1989. november 20-i gyermekjogi egyezményére, és különösen annak 7., 21. és 35. cikkére,
- tekintettel a gyermekek eladásáról, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról szóló, a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményhez fűzött, 2000. május 25-i fakultatív jegyzőkönyv 2. cikkére,
- tekintettel a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. április 24-i bécsi egyezményre,
- tekintettel a gyermekeknek a nemzetközi örökbefogadások terén való védelméről és az ilyen ügyekben történő együttműködésről szóló, 1993. május 29-i Hágai Egyezményre,
- tekintettel az emberi jogi biztos által „Örökbefogadás és gyermekek: emberi jogi szempontok” címmel, 2011. április 28-án közzétett vitaindító dokumentumra,
- tekintettel eljárási szabályzata 46. és 52. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Petíciós Bizottság véleményére (A8-0370/2016),

Az örökbefogadásra vonatkozó közös minimumszabályok

- A. mivel az örökbefogadás terén alapvető, hogy a határozatokat a gyermek mindenek felett álló érdekeit, a megkülönböztetés-mentesség elvét és alapvető jogaik tiszteletben tartását szem előtt tartva hozzák meg;
- B. mivel az örökbefogadás célja nem az, hogy a szülőnek jogot biztosítson a gyermekhez, hanem hogy a gyermeknek szerető és gondoskodó környezetet biztosítson, ahol harmóniában nőhet fel és fejlődhet;
- C. mivel az örökbefogadási eljárás olyan gyermekeket érint, akik az örökbefogadás iránti kérelem időpontjában nem töltötték be a 18. életévüket vagy a nagykorúságnak a származási országukban érvényes korhatárát;
- D. mivel megfelelő egyensúlyt kell elérni az örökbefogadott gyermek valódi személyazonosságának megismeréséhez való joga és a biológiai szülők személyazonosságának védelméhez való joga között;
- E. mivel az illetékes hatóságok pusztán a biológiai szülők gazdasági helyzetére nem alapozhatják és azzal nem indokolhatják a szülői felügyelet megvonását és a gyermek örökbe adását;
- F. mivel örökbefogadási eljárást nem szabad azt megelőzően indítani, hogy végleges határozat nem született volna a szülői felügyelet biológiai szülőktől való megvonásáról, illetve a biológiai szülők lehetőséget nem kaptak volna az ilyen határozattal szembeni valamennyi jogorvoslat kimerítésére; mivel az ilyen eljárási garanciák nélkül hozott örökbefogadási határozat elismerését más tagállamok megtagadhatják;

2017. február 2., csütörtök

- G. mivel a fokozottabb hatékonyság és a nagyobb átláthatóság lehetővé teszi a nemzeti örökbefogadási eljárások javítását és a nemzetközi örökbefogadás megkönnyítését, amelynek révén növekedhet az örökbe fogadott gyermekek száma; mivel emiatt az összes tagállam által ratifikált, a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 21. cikke betartásának kell a határokon átnyúló örökbefogadásra vonatkozó összes eljárás, intézkedés vagy stratégia elsődleges hivatkozási alapját képeznie, szem előtt tartva ugyanakkor a gyermek mindenek fölött álló érdekét;
- H. mivel többet és határozottabban kell tenni annak megakadályozása érdekében, hogy az örökbefogadásban érdekelt leendő szülőket gátlástalan közvetítő szervezetek használják ki, és ennélfogva e területen is meg kell erősíteni az Unióban a bűnözés és a korrupció elleni küzdelem terén folyó együttműködést;
- I. mivel a lehető legnagyobb mértékben ösztönözni kell, hogy az elszakadással járó további megrázkódtatások elkerülése érdekében a testvéreket ugyanannál az örökbefogadó családnál helyezték el;

Az 1993. évi Hágai Egyezmény szerinti nemzetközi örökbefogadás

- J. mivel az összes tagállam által ratifikált, a gyermekeknek a nemzetközi örökbefogadások terén való védelméről és az ilyen ügyekben történő együttműködésről szóló, 1993. május 29-i Hágai Egyezmény (a Hágai Egyezmény) rendelkezik a közigazgatási együttműködési rendszerről és a nemzetközi örökbefogadások – azaz amelyek esetében az örökbefogadók és a gyermek vagy gyermekek szokásos tartózkodási helye eltérő országban van – elismeréséről;
- K. mivel a Hágai Egyezmény kimondja, hogy a nemzetközi örökbefogadások elismerésére automatikusan sor kerül minden aláíró államban anélkül, hogy külön elismerési eljárásra lenne szükség ahhoz, hogy érvénybe lépjen;
- L. mivel a Hágai Egyezmény értelmében az elismerést kizárólag akkor lehet megtagadni, ha az örökbefogadás nyilvánvalóan az érintett állam közrendjébe ütközik, figyelembe véve a gyermek mindenek fölött álló érdekét;

Az örökbefogadás terén folytatott polgári igazságügyi együttműködés

- M. mivel a legtágabb értelemben vett igazságügyi képzés kulcsfontosságú a valamennyi jogi területen, így az örökbefogadás területén belüli kölcsönös bizalom megteremtéséhez; mivel az igazságügyi képzés, illetve az európai igazságügyi hálózatok támogatása terén már működő európai programoknak nagyobb figyelmet kellene fordítaniuk a szakosodott bíróságokra, mint például a családjogi és a kiskorúakat érintő ügyekben eljáró bíróságokra;
- N. mivel a tagállamokban jobb hozzáférést kell biztosítani a polgárok számára a belföldi örökbefogadás jogi és eljárási kérdéseivel kapcsolatos átfogó információkhoz, mivel ennek kapcsán bővíteni lehetne az e-Justice portált;
- O. mivel az „Ombudsmanok európai hálózata a gyermekekért” fórumon belüli együttműködés 1997-ben jött létre, és a gyermekjogi kérdésekkel foglalkozó európai ombudsmanokat ösztönözni kell, hogy e fórum keretében szorosabban működjenek együtt és egyeztessenek; mivel ezt többek között az Unió által finanszírozott igazságügyi képzésre irányuló projektekbe történő bevonásuk révén lehet megvalósítani;
- P. mivel mélyreható vizsgálatot kell végezni, hiszen többet kell tenni annak érdekében, hogy megelőzzük az örökbefogadást célzó, határokon átnyúló gyermekkereskedelmet és hogy a hatályos szabályok és iránymutatások megfelelő és hatékony végrehajtása révén fellépjünk a gyermekkereskedelemmel szemben; mivel ennélfogva e területen is meg kell erősíteni az Unióban a bűnözés és a korrupció elleni küzdelem terén folyó együttműködést a gyermekrablás, gyermekeladás és gyermekkereskedelem megakadályozása érdekében;

A nemzeti örökbefogadási határozatok határokon átnyúló elismerése

- Q. mivel a tagállamok közötti kölcsönös bizalom elve alapvető jelentőséggel bír az uniós jogban, tekintettel arra, hogy lehetővé teszi egy belső határok nélküli térség létrehozását és fenntartását; mivel a kölcsönös elismerés elve, amely a kölcsönös bizalom alapul, kötelezi a tagállamokat a valamely másik tagállamból származó ítéletek és határozatok alkalmazására;

2017. február 2., csütörtök

- R. mivel az e területen meglévő nemzetközi szabályok ellenére a tagállamokban még mindig eltérőek a nézetek a tekintetben, hogy az örökbefogadási eljárást milyen elveknek kell vezérelnie, ahogyan az örökbefogadási eljárások és az örökbefogadási eljárás joghatásai tekintetében is különbségek mutatkoznak;
- S. mivel az Európai Unió hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a nemzeti családjog – és az örökbefogadásra vonatkozó jog – sérelme nélkül a tagállamok közötti igazságügyi együttműködés megerősítését célzó intézkedéseket hozzon;
- T. mivel a közrendi mentességek célja a tagállamok identitásának védelme, amely a tagállamok családjogi anyagi jogi szabályaiban tükröződik;
- U. mivel jelenleg nincs olyan európai rendelkezés, amely a nemzeti örökbefogadási határozatok, azaz az egyetlen tagállamot érintve megvalósuló örökbefogadások – automatikus vagy egyéb módon történő – elismerésére vonatkozik;
- V. mivel e rendelkezések hiánya jelentős problémát jelent azon európai családok számára, amelyek másik tagállamba költöznek egy gyermek örökbefogadását követően, mivel előfordulhat, hogy az örökbefogadást nem ismerik el, ami azt jelenti, hogy a szülők nehézségekbe ütközhetnek a szülői felügyelet jogszerű gyakorlását illetően, valamint pénzügyi nehézségek merülhetnek fel az e területen alkalmazandó eltérő díjak tekintetében;
- W. mivel az ilyen rendelkezések hiánya veszélyezteti a gyermekek stabil és állandó családhoz való jogát;
- X. mivel a szülőket jelenleg – másik tagállamba költözéskor – bizonyos nemzeti elismerési eljárások lefolytatására kötelezhetik, vagy akár arra, hogy újra fogadják örökbe a gyermeket, jelentős jogbizonytalanságot teremtve ezzel;
- Y. mivel a jelenlegi helyzet komoly problémákat okozhat és akadályozhatja a családokat a szabad mozgás teljes körű gyakorlásában;
- Z. mivel szükség lehet az általános helyzet áttekintésére és értékelésére, a tagállami illetékes hatóságok között folytatott konzultáció révén;
- AA. mivel a Brüsszel II. rendelet nem foglalkozik az örökbefogadási határozatok elismerésének kérdésével, mivel kizárólag a szülői felelősségre terjed ki;
- AB. mivel ezért kiemelten fontos, hogy olyan jogszabályt fogadjunk el, amely rendelkezik a valamely tagállamon belül kiadott nemzeti örökbefogadási határozatok többi tagállamon belüli automatikus elismeréséről, feltéve, hogy biztosított a közrendre vonatkozó nemzeti rendelkezések és a szubszidiaritás és az arányosság elvének teljes körű tiszteletben tartása;
- AC. mivel ez a jogszabály kiegészítené a joghatóságra és a szülői felelősségre vonatkozó 2201/2003/EK tanácsi rendeletet⁽¹⁾ (Brüsszel IIa. rendelet), és kitölné az örökbefogadások nemzetközi jog (a Hágai Egyezmény) alapján történő elismerése tekintetében fennálló hézagot;

Az örökbefogadásra vonatkozó közös minimumszabályok

1. felszólítja a tagállami hatóságokat, hogy a gyermekek mindenek felett álló érdekeit és alapvető jogainak tiszteletben tartását szem előtt tartva hozzák meg az örökbefogadással kapcsolatos valamennyi határozatot, valamint mindig vegyék figyelembe az adott ügy egyedi körülményeit;
2. hangsúlyozza, hogy az örökbe fogadható gyermekeket nemzetközileg elismert alapvető jogokkal rendelkező egyéneknek, és nem állami tulajdonnak kell tekinteni;
3. hangsúlyozza, hogy minden egyes örökbefogadási ügy eltér egymástól, ezért azokat egyedi szempontjaik alapján kell megvizsgálni;

⁽¹⁾ A Tanács 2201/2003/EK rendelete (2003. november 27.) a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2003.12.23., 1. o.).

2017. február 2., csütörtök

4. úgy véli, hogy a határokon átnyúló vonatkozásokkal bíró örökbefogadás esetén figyelembe kell venni a gyermek kulturális és nyelvi hagyományait, és ezeket a lehető legnagyobb mértékben meg kell őrizni;
5. úgy véli, hogy az örökbefogadási eljárások keretében a gyermeknek mindig biztosítani kell a lehetőséget, hogy meghallgassák őket és kifejezhessék véleményüket az örökbefogadási eljárással kapcsolatban, figyelembe véve életkorukat és érettségüket; ezért kiemelten fontosnak tartja, hogy a gyermek – életkorától függetlenül – lehetőség szerint hozzájáruljon az örökbefogadáshoz; e tekintetben kéri, hogy fordítsanak külön figyelmet a kisgyermekekre és csecsemőkre, akik nem hallgathatók meg;
6. úgy véli, hogy nem szabad határozni az örökbefogadásról azt megelőzően, hogy meghallgatták volna a biológiai szülőket, illetve azok adott esetben kimerítettek volna minden jogorvoslati lehetőséget az őket megillető szülői felügyelet vonatkozásában, illetve a szülői felügyelet biológiai szülőktől való megvonása végleges; ezért felszólítja a tagállami hatóságokat, hogy a jogorvoslati lehetőségek kimerítésére fennálló idő alatt, valamint az örökbefogadásra vonatkozó bírósági eljárások során minden szükséges intézkedést tegyenek meg a gyermek jóléte érdekében, biztosítva a kiegyensúlyozott fejlődéséhez szükséges védelmet és ellátást;
7. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen összehasonlító vizsgálatot a nem beleegyezésen alapuló, határokon átnyúló vonatkozásokkal rendelkező örökbefogadásokkal kapcsolatos panaszok elemzése céljából;
8. hangsúlyozza, hogy az illetékes hatóságoknak a gyermek idegenek általi örökbefogadása előtt – a gyermek szükségleteinek egyedi felmérését követően – először mindig a gyermek rokonoknál történő elhelyezésének lehetőségét kell megfontolniuk, még ha a rokonok másik országban is élnek, ha a gyermeknek kapcsolata van az adott rokonokkal; úgy véli, hogy a gyermek feletti felügyeletet átvenni kívánó családtagok szokásos tartózkodási helye nem lehet döntő szempont;
9. kéri, hogy a szülői felelősséggel és az örökbefogadással kapcsolatos eljárások során részesítsék egyenlő bánásmódban a különböző állampolgárságú szülőket; felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy az örökbefogadási eljárásban érintett rokonok, akik más tagállam állampolgárai, egyenlő eljárási jogokat kapjanak, ideértve a jogi segítségnyújtást, a meghallgatásokról való időben történő tájékoztatást, a tolmáchoz való jogot, és az ügy szempontjából lényeges minden dokumentumnak az anyanyelvükön való biztosítását;
10. hangsúlyozza, hogy amennyiben az örökbe fogadni kívánt gyermek egy másik tagállam állampolgára, e másik tagállam konzuli hatóságait és a gyermek e tagállamban élő családját tájékoztatni kell, illetve konzultálni kell velük a határozat meghozatala előtt;
11. felszólítja továbbá a tagállamokat, hogy kiemelt figyelmet fordítsanak a menekültstátusszal rendelkező vagy azt kérelmező kísérő nélküli kiskorúakra, és biztosítsák számukra azt a védelmet, segítséget és ellátást, amelyet a nemzetközi kötelezettségeik értelmében kötelesek nyújtani, többek között a nevelőszülőknél történő elhelyezésre irányuló ideiglenes intézkedések elősegítésével;
12. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a szociális munkások számára megfelelő munkakörülményeket biztosítsanak az egyedi esetekre vonatkozó értékelésük megfelelő elvégzéséhez, bármely pénzügyi vagy jogi nyomás nélkül, továbbá teljes mértékben figyelembe véve a gyermek mindenek felett álló érdekét, a rövid, közép- és hosszú távú kilátásokat is mind megvizsgálva;

Az 1993. évi Hágai Egyezmény szerinti nemzetközi örökbefogadás

13. tudomásul veszi a Hágai Egyezmény sikerét és alkalmazásának fontosságát, és minden országot ösztönöz annak aláírására, ratifikálására, illetve az ahhoz való csatlakozásra;
14. sajnálja, hogy a problémák gyakran az örökbefogadási bizonyítványok kibocsátásával kapcsolatban jelentkeznek; ezért annak biztosítására kéri a tagállami hatóságokat, hogy az automatikus elismerés garantálása érdekében alkalmazzák a Hágai Egyezmény által létrehozott eljárásokat és biztosítékokat; felhívja a tagállamokat, hogy ne állítsanak az eljárást elnyújtó és megdrágító szükségtelen bürokratikus akadályokat a Hágai Egyezmény hatálya alá tartozó örökbefogadások elismerésének útjába;
15. rámutat, hogy további erőfeszítéseket lehetne tenni a Hágai Egyezmény rendelkezéseinek tiszteletben tartása és alapos végrehajtása érdekében, mivel néhány tagállam további közigazgatási eljárást követel meg vagy aránytalan díjakat vet ki az örökbefogadások elismerésével kapcsolatban, például az anyakönyvi okmányok létrehozását vagy módosítását, illetve az állampolgárság megszerzését illetően, jöllehet ez a Hágai Egyezmény rendelkezéseibe ütközik;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a Hágai Egyezmény 4. cikkében meghatározott tanácsadási és engedélyezési követelményekkel kapcsolatos eljárásokat;

2017. február 2., csütörtök

Az örökbefogadás terén folytatott polgári igazságügyi együttműködés

17. felszólítja a tagállamokat, hogy fokozzák együttműködésüket az örökbefogadás terén, a jogi és a szociális szempontokat egyaránt ideértve, és a szükségesnek ítélt nyomonkövetési értékelések tekintetében az illetékes hatóságok közötti fokozottabb együttműködésre szólít fel; e tekintetben arra kéri az Uniót, hogy biztosítsa valamennyi legfőbb belső és külső politikájának összhangját a gyermekek jogaival;

18. felszólítja a Bizottságot, hogy hozza létre az örökbefogadásra szakosodott bírák és hatóságok hatékony európai hálózatát annak érdekében, hogy megkönnyítsék az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét, ami különösen hasznos olyan esetekben, amikor az örökbefogadásnak külföldi vonatkozása is van; nagyon fontosnak tartja, hogy megkönnyítsék az igazságügyi képzéssel foglalkozó meglévő európai hálózattal való koordinációt és a bevált gyakorlatok cseréjét, többek között az Unió által már finanszírozott projektekkal való nagyobb összhang biztosítása érdekében; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson finanszírozást a nemzetközi örökbefogadások területén dolgozó bírók szakképzéséhez;

19. úgy véli, hogy a nemzetközi örökbefogadások területén dolgozó bírók képzési és eszmecserélni lehetőségei elősegítenék a belföldi örökbefogadások elismerésére vonatkozó alkalmazandó jogi megoldások pontos meghatározását; kéri ezért a Bizottságot, hogy a rendeletre irányuló javaslat megszövegezésekor rendelkezzen az ilyen képzési és eszmecserélni lehetőségek finanszírozásáról;

20. felszólítja a Bizottságot, hogy az európai igazságügyi portálon tegye közzé az örökbefogadással kapcsolatos tagállami jogszabályokra és gyakorlatokra vonatkozó jogi és eljárási információkat;

21. tudomásul veszi az „Ombudsmanok európai hálózata a gyermekekért” tevékenységét, valamint úgy véli, hogy ezt az együttműködést tovább kell mélyíteni és meg kell erősíteni;

22. hangsúlyozza, hogy szoros együttműködést kell folytatni, többek között olyan európai szervezetek révén, mint az Europol, az örökbefogadást célzó, határokon átnyúló gyermekrablás, gyermekeladás és gyermekkereskedelem megakadályozása érdekében; rámutat, hogy egy megbízható nemzeti születési anyakönyvezési rendszer megelőzheti az örökbefogadási célú gyermekkereskedelmet; a tekintetben a harmadik országokból származó gyermekek örökbefogadásának érzékeny kérdését illetően fokozottabb koordinációra szólít fel;

A nemzeti örökbefogadási határozatok határokon átnyúló elismerése

23. kijelenti, hogy egyértelműen szükség van olyan uniós jogszabályra, amely rendelkezik a nemzeti örökbefogadási határozatok határokon átnyúló automatikus elismeréséről;

24. kéri a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. és 81. cikke alapján legkésőbb 2017. július 31-ig nyújtson be egy, az örökbefogadási határozatok határokon átnyúló elismeréséről szóló aktusra irányuló javaslatot, az állásfoglalásra irányuló indítványhoz csatolt mellékletben foglalt ajánlásokat az e területen meglévő nemzetközi joggal összhangban szem előtt tartva;

25. megerősíti, hogy az állásfoglalásra irányuló indítványhoz csatolt ajánlások tiszteletben tartják az alapvető jogokat, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvét;

26. úgy véli, hogy a kért javaslat nem jár negatív pénzügyi következményekkel, mivel a végső cél, az örökbefogadási határozatok automatikus elismerése csökkenteni fogja a költségeket;

o

o o

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a kapcsolódó részletes ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

2017. február 2., csütörtök

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

AZ ÖRÖKBEOFAGADÁSI HATÁROZATOK HATÁROKON ÁTNYÚLÓ ELISMERÉSÉRŐL SZÓLÓ TANÁCSI RENDELETRE IRÁNYULÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK

A. A KÉRT JAVASLAT ALAPELVEI ÉS CÉLJAI

1. A szabad mozgáshoz való jogával élve évről évre egyre több uniós polgár dönt úgy, hogy másik uniós tagállamba költözik. Ez nehézségeket idéz elő a mobilis egyének személyes és családjogi helyzetének elismerésével és jogi rendezésével kapcsolatban. Az Unió elkezdett foglalkozni ezekkel a problémás helyzetekkel, és például elfogadta a 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾, valamint megerősített együttműködést vezetett be a házassági vagyoni rendszerek bizonyos szempontjainak elismerése és a regisztrált élettársi kapcsolatok vagyoni jogi következményei területén.
2. A gyermekeknek a nemzetközi örökbefogadások terén való védelméről és az ilyen ügyekben történő együttműködésről szóló, 1993. május 29-i Hágai Egyezmény (a Hágai Egyezmény) minden tagállamban hatályos. Ez az egyezmény a határokon átnyúló örökbefogadásokkal kapcsolatos eljárásokra vonatkozik, és rendelkezik az ilyen örökbefogadások automatikus elismeréséről. A Hágai Egyezmény azonban nem terjed ki azokra a helyzetekre, amikor egy tisztán nemzeti eljárás keretében örökbefogadott gyermekkel rendelkező család később egy másik tagállamba költözik. Ez jelentős jogi nehézségekhez vezethet, ha a szülő(k) és az örökbefogadott gyermek közötti jogi kapcsolatot nem ismerik el automatikusan. További közigazgatási vagy igazságügyi eljárásokra lehet szükség, és kivételes esetben teljesen megtagadhatják az elismerést.
3. Ezért az uniós polgárok alapvető jogainak és szabadságjogainak védelme érdekében el kell fogadni egy olyan rendeletet, amely rendelkezik az örökbefogadási határozatok határokon átnyúló automatikus elismeréséről. E javaslatához a megfelelő jogalapot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 67. cikkének – a bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésére irányuló – (4) bekezdése, valamint a Szerződés 81. cikkének – a családjogi kérdésekre vonatkozó intézkedésekkel kapcsolatos – (3) bekezdése jelenti. A rendeletet az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanácsnak kell elfogadnia.
4. A rendeletre irányuló javaslat a valamely tagállamban a Hágai Egyezmény hatályán kívül eső eljárások keretében kiadott örökbefogadási határozatok automatikus elismeréséről rendelkezik. Mivel az európai családok harmadik országokkal is rendelkezhetnek kapcsolatokkal, illetve korábban harmadik országokban is élhettek, ezért a rendelet azt is előírja, hogy ha egy tagállam elismert egy harmadik országban kiadott örökbefogadási határozatot a vonatkozó nemzeti eljárási szabályai alapján, az örökbefogadási határozatot az összes többi tagállamban el kell ismerni.
5. Mindazonáltal a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztásának („forum shopping”) vagy a nem megfelelő nemzeti jogszabályok alkalmazásának elkerülése érdekében az automatikus elismerés feltétele először is, hogy az elismerés nyilvánvalóan nem ütközhet az elismerő tagállam közrendjébe, annak hangsúlyozása mellett, hogy az ilyen elutasítások nem vezethetnek de facto az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke által tiltott megkülönböztetéshez, másrészt pedig, hogy az örökbefogadással kapcsolatos határozatot hozó tagállam ehhez rendelkezett a B. részben kért javaslat (a javaslat) 4. cikke szerinti joghatósággal. Kizárólag a szülő(k) vagy a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti tagállam rendelkezhet ehhez joghatósággal. Amennyiben azonban az örökbefogadással kapcsolatos határozatot harmadik országban hozták meg, az adott örökbefogadás Unión belüli első elismerésére a szülők vagy a gyermek állampolgársága szerinti tagállam is rendelkezhet joghatósággal. Ennek célja, hogy a tengerentúlon élő európai családok számára biztosítsák az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést.
6. Külön eljárásra van szükség egyes esetekben az elismeréssel szemben benyújtott kifogásokkal kapcsolatos határozatok meghozatalához. Ezek a rendelkezések hasonlóak a polgári igazságügy terén elfogadott egyéb uniós jogi aktusokban találhatókhöz.
7. Létre kell hozni egy európai örökbefogadási bizonyítványt annak érdekében, hogy felgyorsítsák az automatikus elismeréssel kapcsolatos adminisztratív eljárást. A Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján kell elfogadnia a bizonyítványmintát.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 650/2012/EU rendelete (2012. július 4.) az öröklési ügyekre irányadó joghatóságról, az alkalmazandó jogról, az öröklési ügyekben hozott határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az öröklési ügyekben kiállított közokiratok elfogadásáról és végrehajtásáról, valamint az európai öröklési bizonyítvány bevezetéséről (HL L 201., 2012.7.27., 107. o.)

2017. február 2., csütörtök

8. A javaslat kizárólag az egyes szülő-gyermek kapcsolatokra vonatkozik. Nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy elismerjenek bármilyen konkrét jogi kapcsolatot az örökbefogadott gyermek szülei között, mivel a párokkal kapcsolatos nemzeti jogszabályok jelentősen eltérnek egymástól.

9. Végezetül a javaslat tartalmazza a civil igazságügyi eszközökben is megtalálható szokásos záró és átmeneti rendelkezéseket. Az örökbefogadások automatikus elismerése csak a rendelet alkalmazásának időpontjától kezdődően hozott örökbefogadási határozatokra vonatkozik, illetve ettől az időponttól kezdve a korábbi örökbefogadási határozatokra is, amennyiben az érintett gyermek még kiskorú.

10. A javaslat megfelel a szubszidiaritás és az arányosság elvének, mivel a tagállamok egyedül nem tudják létrehozni az örökbefogadási határozatok határokon átnyúló elismerésének jogi keretét, továbbá a javaslat nem lépi túl az örökbefogadott gyermekek stabil jogi helyzetének biztosításához feltétlenül szükséges keretet. A javaslat nem érinti a tagállamok családjogát.

B. A KÉRT JAVASLAT SZÖVEGE

A Tanács rendelete az örökbefogadási határozatok határokon átnyúló elismeréséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 67. cikke (4) bekezdésére és 81. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Parlament Európai Bizottsághoz intézett kérésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió azt a célt tűzte maga elé, hogy fenntartja és fejleszti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget, ahol biztosított a személyek szabad mozgása. E térség fokozatos létrehozása érdekében az Uniónak intézkedéseket szükséges elfogadnia a határokon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés tekintetében, többek között a családjog terén.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 67. és 81. cikke alapján ezeknek az intézkedéseknek magukban kell foglalniuk a bíróságon és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének biztosítását célzó intézkedéseket.
- (3) A gyermeket örökbe fogadó családok szabad mozgásának biztosítása érdekében szükséges és célszerű, hogy a joghatóságra, valamint az örökbefogadási határozatok elismerésére vonatkozó szabályokat kötelező és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi eszköz rendezze.
- (4) E rendelet célja, hogy egyértelmű és teljes jogi keretet hozzon létre az örökbefogadási határozatok határokon átnyúló elismerése terén, valamint a jogbiztonság, a kiszámíthatóság és a rugalmasság szempontjából megfelelő megoldásokat biztosítson a családok számára, továbbá kiküszöbölje az olyan helyzeteket, hogy az egyik tagállamban jogszerűen kiadott örökbefogadási határozatokat nem ismerik el egy másik tagállamban.
- (5) E rendelet a valamely tagállamban kiadott vagy elismert örökbefogadási határozatok elismerésére vonatkozik. Nem terjed ki azonban a gyermekeknek a nemzetközi örökbefogadások terén való védelméről és az ilyen ügyekben történő együttműködésről szóló, 1993. május 29-i Hágai Egyezményrel összhangban megvalósuló nemzetközi örökbefogadások elismerésére, mivel az említett egyezmény már rendelkezik az ilyen örökbefogadások automatikus elismeréséről. Ez a rendelet következképpen csak a belföldi örökbefogadások elismerésére, illetve a nem az említett egyezmény alapján megvalósuló nemzetközi örökbefogadásokra vonatkozik.
- (6) Kapcsolatnak kell lenni az örökbefogadás és az örökbefogadási határozatot kiadó vagy elismerő tagállam területe között. Ennek megfelelően az elismeréshez eleget kell tenni a közös joghatósági szabályoknak.

2017. február 2., csütörtök

- (7) A joghatósági szabályoknak nagymértékben kiszámíthatóknak kell lenniük, és azt az elvet kell követniük, hogy a joghatóságot általában az örökbefogadó szülők szokásos tartózkodási helye, illetve az egyik örökbefogadó szülő vagy a gyermek szokásos tartózkodási helye alapozza meg. A joghatóságnak erre az alapra kell korlátozódnia, kivéve abban az esetben, ha olyan harmadik országok is érintettek, ahol az állampolgárság szerinti tagállam kapcsolódási pont lehet.
- (8) Mivel az örökbefogadás általában kiskorúakat érint, nem indokolt a szülőknek vagy a gyermeknek rugalmasságot biztosítani az örökbefogadásról döntő hatóság megválasztását illetően.
- (9) Az igazságszolgáltatás működése iránt az Unióban táplált kölcsönös bizalom indokolja azt az elvet, hogy a valamely tagállam által kiadott vagy elismert örökbefogadási határozatokat automatikusan, bármilyen külön eljárás nélkül az összes többi tagállamban is elismerjék. Ennek eredményeként a valamely tagállam által kiadott örökbefogadási határozatot úgy kell tekinteni, mintha a megkeresett tagállamban adták volna ki.
- (10) A valamely tagállamban kiadott örökbefogadási határozat megkeresett tagállamban való automatikus elismerése nem veszélyeztetheti a védelemhez fűződő jogok tiszteletben tartását. Ezért bármely érdekelt fél kérelmezheti az örökbefogadási határozat elismerésének megtagadását, amennyiben úgy véli, hogy az elismerés megtagadásának valamely oka fennáll.
- (11) A nemzeti örökbefogadási határozatok elismerésének automatikusnak kell lennie, kivéve, ha az örökbefogadás helye szerinti tagállam nem rendelkezik joghatósággal, vagy ha az elismerés az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke értelmében nyilvánvalóan az elismerő tagállam közrendjébe ütközik.
- (12) Ez a rendelet nem érinti a tagállamok családjogi anyagi jogi szabályait, ideértve az örökbefogadásra vonatkozó tagállami jogot is. Ezenfelül az örökbefogadási határozatok e rendelet szerinti elismerése nem jelenti az örökbefogadó szülők közötti jogi kapcsolatok egy örökbefogadási határozat elismerésének következményeként való elismerését, amely azonban nem befolyásolhatja az örökbefogadási határozat elismerésére vonatkozó határozat kimenetelét.
- (13) Az e rendelet által nem érintett eljárásjogi kérdéseket a nemzeti joggal összhangban kell kezelni.
- (14) Ha egy örökbefogadási határozat olyan jogi kapcsolatot foglal magában, amely nem ismert a megkeresett tagállam jogában, az említett jogi kapcsolatot – beleértve az abból fakadó jogokat és kötelezettségeket is – lehetőség szerint hozzá kell igazítani az adott tagállam jogában létező, azonos joghatást kiváltó, valamint hasonló célokat követő jogi kapcsolathoz. Azt, hogy a hozzáigazítást miként és kik hajtják végre, az egyes tagállamok állapítják meg.
- (15) Az e rendeletben előírt automatikus elismerés lehetővé tétele érdekében ki kell dolgozni az örökbefogadási határozatok továbbítására szolgáló modellt, az európai örökbefogadási bizonyítványt. E célból a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el az említett bizonyítványminta kidolgozása és módosítása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (16) Mivel a rendelet célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szintén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (17) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően, [az Egyesült Királyság és Írország értesítésben fejezte ki a rendelet elfogadásában és végrehajtásában való részvételi szándékát]/[az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.]
- (18) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

2017. február 2., csütörtök

1. cikk

Alkalmazási kör

- (1) E rendeletet az örökbefogadási határozatok elismerésére kell alkalmazni.
- (2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre, illetve nem érinti a következőket:
  - a) az örökbefogadási jogosultságra vagy egyéb családjogi kérdésekre vonatkozó tagállami jogszabályok;
  - b) a gyermekeknek a nemzetközi örökbefogadások terén való védelméről és az ilyen ügyekben történő együttműködésről szóló, 1993. május 29-i Hágai Egyezmény (a Hágai Egyezmény) értelmében vett nemzetközi örökbefogadások.
- (3) E rendelet egyetlen rendelkezése sem kötelezi a tagállamokat arra, hogy:
  - a) egy örökbefogadási határozat elismerésének következményeként elismerjék egy örökbefogadott gyermek szülei közötti jogi kapcsolatok meglétét;
  - b) örökbefogadási határozatokat fogadjanak el olyan esetben, amikor azt a vonatkozó nemzeti jogszabályok nem engedik.

2. cikk

Fogalommeghatározás

E rendelet alkalmazásában az „örökbefogadási határozat” a nagykorúságot el nem ért gyermek és e gyermek biológiai szüleitől eltérő új szülő vagy szülők közötti állandó, jogi szülő-gyermek kapcsolat létrehozására vagy elismerésére irányuló ítéletet vagy határozatot jelent, e jogi kapcsolat nemzeti jogon belüli megnevezésétől függetlenül.

3. cikk

Az örökbefogadási határozatok automatikus elismerése

- (1) A valamely tagállamban kiadott örökbefogadási határozatokat a többi tagállamban minden külön eljárás nélkül el kell ismerni, feltéve, hogy az örökbefogadási határozatot kiadó tagállam rendelkezik a 4. cikk szerinti joghatósággal.
- (2) Bármely érdekelt fél a 7. cikkben előírt eljárással összhangban kérelmezheti annak megállapítását, hogy az elismerés megtagadásának 6. cikkben említett okai nem állnak fenn.
- (3) Amennyiben valamely tagállam bíróságán folyó eljárás kimenetele azon kérdés megválaszolásának függvénye, hogy egy határozat elismerését meg kell-e tagadni, az említett bíróság joghatósággal rendelkezik e kérdés eldöntésére.

4. cikk

Az örökbefogadási határozatokra vonatkozó joghatóság

- (1) Valamely tagállam hatósága csak akkor adhat ki örökbefogadási határozatot, ha az örökbefogadó szülő(k) vagy az örökbefogadott gyermek szokásos tartózkodási helye az adott tagállamban van.
- (2) Amennyiben valamely harmadik ország hatóságai egy gyermek tekintetében örökbefogadási határozatot adnak ki, a tagállami hatóságok szintén kiadhatnak ilyen határozatot, illetve határozhatnak a harmadik országban kiadott határozat elismeréséről a nemzeti jogban meghatározott eljárásokkal összhangban, ha az örökbefogadó szülő(k) vagy az örökbefogadott gyermek szokásos tartózkodási helye nem az adott tagállamban van, azonban az adott tagállam állampolgárai.

5. cikk

Az elismeréshez szükséges dokumentumok

Annak a félnek, aki egy adott tagállamban valamely más tagállamban kiadott örökbefogadási határozatra kíván hivatkozni, rendelkezésre kell bocsátania:

- a) az örökbefogadási határozat másolatát, amely megfelel a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek; valamint
- b) a 11. cikkel összhangban kiállított európai örökbefogadási bizonyítványt.

2017. február 2., csütörtök

6. cikk

Az elismerés megtagadása

Valamely érdekelt fél kérelmére az adott tagállamban kiadott örökbefogadási határozat elismerése csak akkor tagadható meg, ha:

- a) az ilyen elismerés nyilvánvalóan ellentétes a címzett tagállam közrendjével (*ordre public*);
- b) az eredeti eljárás helye szerinti tagállam nem rendelkezik a 4. cikk szerinti joghatósággal.

7. cikk

Az elismerés megtagadásának kérelmezése

- (1) Valamely a nemzeti jogban meghatározott érdekelt fél kérelmére az örökbefogadási határozat elismerése a 6. cikkben említett okok valamelyikének fennállása esetén megtagadható.
- (2) Az elismerés megtagadása iránti kérelmet azon bírósághoz kell benyújtani, amelyet az érintett tagállam a 13. cikk a) pontja szerint olyan bírósággal közölt a Bizottsággal, amelyhez a kérelem benyújtandó.
- (3) Az elismerés megtagadására vonatkozó eljárást, amennyiben azt e rendelet nem szabályozza, a megkeresett tagállam joga határozza meg.
- (4) A kérelmezőnek be kell nyújtania a bíróságnak a határozat egy példányát és szükség esetén annak fordítását vagy átíratát.
- (5) A bíróság eltekinthet a (4) bekezdésben említett iratok benyújtásától, ha már rendelkezik velük, vagy ha úgy ítéli meg, hogy azok bekérése a kérelmezőtől nem ésszerű. Ez utóbbi esetben a bíróság előírhatja a másik félnek az adott iratok benyújtását.
- (6) A valamely más tagállamban kiadott örökbefogadási határozat elismerését kérelmező félnek nincs előírva, hogy a címzett tagállamban postai címmel rendelkezzen. Az említett félnek az sincs előírva, hogy felhatalmazott képviselővel rendelkezzen a címzett tagállamban, kivéve, ha ilyen képviselő megléte kötelező a felek állampolgárságától vagy lakóhelyétől függetlenül.
- (7) A bíróság haladéktalanul határoz az elismerés megtagadására irányuló kérelemről.

8. cikk

Az elismerés megtagadására irányuló kérelem tárgyában hozott határozat elleni jogorvoslat

- (1) Bármelyik fél jogorvoslatot nyújthat be az elismerés megtagadására irányuló kérelmet elbíráló határozattal szemben.
- (2) A jogorvoslatot azon bírósághoz kell benyújtani, amelyet az érintett tagállam a 13. cikk b) pontja szerint olyan bírósággal közölt a Bizottsággal, amelyhez a jogorvoslat benyújtandó.
- (3) A jogorvoslat tárgyában hozott határozat kizárólag akkor támadható meg jogorvoslati kérelemmel, ha az érintett tagállam a 13. cikk c) pontja szerint közölte a Bizottsággal azon bíróságokat, amelyekhez bármely további jogorvoslat benyújtandó.

9. cikk

Az örökbefogadási határozat kiadásának helye szerinti tagállamon belüli jogorvoslat

Az a bíróság, amelyhez az elismerés megtagadására irányuló kérelmet nyújtanak be, vagy amely a 8. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján benyújtott jogorvoslat ügyében jár el, felfüggesztheti az eljárást, amennyiben az örökbefogadási határozat ellen rendes jogorvoslatra vonatkozó kérelmet nyújtottak be az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban, illetve, ha az ilyen jogorvoslat benyújtására megadott határidő még nem járt le. Ez utóbbi esetben a bíróság meghatározhatja a jogorvoslat benyújtására nyitva álló időtartamot.

2017. február 2., csütörtök

10. cikk

Az érdemi felülvizsgálat tilalma

A valamely tagállamban kiadott örökbefogadási határozatot vagy hozott ítéletet érdemben semmilyen körülmények között sem lehet felülvizsgálni a címzett tagállamban.

11. cikk

Európai örökbefogadási bizonyítvány

Az örökbefogadási határozatot kiadó tagállam hatóságai bármely érdekelt fél kérésére többnyelvű európai örökbefogadási bizonyítványt adnak ki a 15. cikkel összhangban létrehozott mintának megfelelően.

12. cikk

Az örökbefogadási határozat kiigazítása

(1) Ha a határozat vagy ítélet olyan intézkedést vagy rendelkezést tartalmaz, amely nem ismert a címzett tagállam jogában, az említett intézkedést vagy rendelkezést lehetőség szerint hozzá kell igazítani az adott tagállam jogában létező, azonos joghatást kiváltó, valamint hasonló célokat és érdekeket követő intézkedéshez vagy határozathoz. Ez a kiigazítás nem járhat az eredeti eljárás helye szerinti tagállam jogában előírtakon túlmutató joghatásokkal.

(2) Bármely érdekelt fél bíróság előtt megtámadhatja az intézkedés vagy határozat kiigazítását.

13. cikk

A tagállamok által szolgáltatandó információk

(1) A tagállamok legkésőbb 2018. július 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot a következőkkel kapcsolatos nemzeti rendelkezéseikről, amennyiben vannak ilyenek:

- a) azok a bíróságok, amelyekhez az elismerés megtagadása iránti kérelmeket az 7. cikk (2) bekezdésével összhangban be lehet nyújtani;
- b) azon bíróságok, amelyekhez az elismerés megtagadása iránti kérelem tárgyában hozott határozatot érintő jogorvoslatot be kell nyújtani a 8. cikk (2) bekezdése szerint; valamint
- c) azon bíróságok, amelyekhez bármely további jogorvoslatot be kell nyújtani az 8. cikk (3) bekezdése szerint.

(2) A Bizottság megfelelő módon – különösen az európai igazságügyi portálon keresztül – nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az (1) bekezdésben említett információkat, valamint a tagállamokon belüli örökbefogadási eljárásokra és azok elismerésére vonatkozó egyéb lényeges információkat.

14. cikk

Hitelesítés és hasonló alaki követelmények

Az e rendelet értelmében valamely tagállamban kiállított okiratok tekintetében hitelesítés vagy más hasonló alaki követelmény nem követelhető meg.

15. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására való felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el el a 11. cikkben említett többnyelvű európai örökbefogadási bizonyítvány mintájának létrehozására és módosítására vonatkozóan.

16. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság 15. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól, 2018. július 1-jétől kezdődő hatállyal.

2017. február 2., csütörtök

(3) A Tanács bármikor visszavonhatja a 15. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A 15. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. A Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

(5) Az Európai Parlamentet tájékoztatják a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok Bizottság általi elfogadásáról, az azokkal szemben megfogalmazott kifogásokról vagy a felhatalmazás Tanács általi visszavonásáról.

17. cikk

Átmeneti rendelkezések

Ez a rendelet kizárólag a 2019. január 1-jén vagy azt követően kiadott örökbefogadási határozatokra alkalmazandó.

A 2019. január 1. előtt kiadott örökbefogadási határozatokat azonban szintén el kell ismerni ettől az időponttól fogva, amennyiben az érintett gyermek nem érte el nagykorúságát eddig az időpontig.

18. cikk

Kapcsolat a meglévő nemzetközi egyezményekkel

(1) Ez a rendelet nem alkalmazandó a Hágai Egyezmény alkalmazásában kiadott örökbefogadási határozatokra.

(2) A tagállamoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 351. cikke szerinti kötelezettségeinek sérelme nélkül ez a rendelet nem érinti azoknak a nemzetközi egyezményeknek az alkalmazását, amelyeknek ezen – az örökbefogadás elismerésével kapcsolatos szabályokat megállapító – rendelet hatálybalépésekor egy vagy több tagállam a részes fele.

(3) Az e rendeletben szabályozott kérdések vonatkozásában azonban e rendelet – mint a tagállamok közötti rendelet – elsőbbséget élvez a kizárólag két vagy több tagállam között megkötött egyezményekkel szemben.

19. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) A Bizottság legkésőbb 2024. december 31-ig és azt követően ötévente jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. Adott esetben ezt a jelentést e rendelet kiigazítására irányuló javaslatok kísérik.

(2) E célból a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e rendelet bíróságaik által történő alkalmazásáról.

20. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

E rendelet 2019. január 1-jétől alkalmazandó, a 13., 15. és 16. cikk kivételével, amelyek 2018. július 1-jétől alkalmazandók.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben...

a Tanács részéről

az elnök

2017. február 2., csütörtök

P8_TA(2017)0017

Jogállamisági válság a Kongói Demokratikus Köztársaságban és Gabonban

Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása a Kongói Demokratikus Köztársaságban és Gabonban kialakult jogállamisági válságról (2017/2510(RSP))

(2018/C 252/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaságról (KDK) szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a KDK-ban járt uniós küldöttség által az országban tapasztalható emberi jogi helyzetről tett nyilatkozatokra,
- tekintettel a KDK-ban 2016. október 18-án és 2016. december 31-én kötött politikai megállapodásokra,
- tekintettel Federica Mogherini, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2016. december 18-i nyilatkozatára arról, hogy nem sikerült megállapodást elérni a KDK-ban ,
- tekintettel az alelnök/főképviselő szóvivője által a KDK-ban jelenleg zajló politikai erőfeszítésekkel kapcsolatban 2016. november 23-án tett nyilatkozatra,
- tekintettel a KDK-ról szóló, 2016. május 23-i és 2016. október 17-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a nemzeti párbeszéd megkezdését követően a KDK-ban zajló választási folyamatról kiadott, 2016. augusztus 2-i és 2016. augusztus 24-i helyi uniós közleményre,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a KDK-ról szóló határozataira, különösen a KDK elleni szankciórendszernek és a szakértői csoportok megbízatásának megújításáról szóló 2293. (2016) számú, valamint az ENSZ kongói demokratikus köztársasági stabilizációs missziója (MONUSCO) megbízatásának megújításáról szóló 2277. (2016) számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a KDK-ban uralkodó helyzetről szóló, 2016. július 15-i és szeptember 21-i sajtónyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának 2015. július 27-én kiadott éves jelentésére az emberi jogok KDK-beli helyzetéről,
- tekintettel az ENSZ főtitkárának az ENSZ kongói demokratikus köztársasági stabilizációs missziójáról, valamint a KDK és a Nagy-tavak régió békéje és biztonsága érdekében folytatandó együttműködésről szóló keretmegállapodás végrehajtásáról szóló, 2016. március 9-i jelentéseire,
- tekintettel az Afrikai Unió, az Egyesült Nemzetek, az Európai Unió és a Frankofónia Nemzetközi Szervezetének a KDK-ban egy befogadó politikai párbeszéd szükségességéről, valamint e szervezeteknek a melletti elkötelezettségéről szóló, 2016. február 16-i és 2016. június 5-i közös sajtónyilatkozatára, hogy támogatják a kongói feleket a demokrácia országon belüli megszilárdítása terén kifejtett erőfeszítéseikben,
- tekintettel a KDK és a Nagy-tavak régió békéje és biztonsága érdekében folytatandó együttműködésről szóló keretmegállapodásra, amelyet 2013 februárjában Addisz-Abeában írtak alá,
- tekintettel az Európai Unió választási megfigyelő missziójának zárójelentésére,
- tekintettel az alelnök/főképviselő és a nemzetközi együttműködésért és fejlesztésért felelős európai biztos, Neven Mimica 2016. szeptember 24-i közös nyilatkozatára azt követően, hogy a Gaboni Alkotmánybíróság kihirdette az elnökválasztás hivatalos eredményeit,

2017. február 2., csütörtök

- tekintettel az alelnök/főképviseelő szóvivőjének Gabonról szóló, 2016. szeptember 11-i nyilatkozatára,
  - tekintettel az Afrikai Unió által 2016. szeptember 1-jén kiadott sajtóközleményre, amelyben elítéli a választásokat követően Gabonban kialakult erőszakos konfliktust, és felszólít annak békés rendezésére,
  - tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2015. június 22-én elfogadott, „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban, 2014” című uniós éves jelentésre,
  - tekintettel a 11. Európai Fejlesztési Alapnak a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó nemzeti indikatív programjára, amely előtérbe helyezi a demokrácia, a kormányzás és a jogállamiság megerősítését,
  - tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés által elfogadott, az uniós és az AKCS-országokban a demokrácia jövőjével kapcsolatosan felmerülő kihívásokról és az alkotmányos rend tiszteletben tartásáról szóló 2011. május 18-i, valamint a jogállamiság elvének tiszteletben tartásáról és a pártatlan és független igazságszolgáltatás szerepéről szóló, 2013. november 27-i állásfoglalásra,
  - tekintettel a Gaboni Köztársaság és az Európai Unió között az uniós választási megfigyelő misszióról aláírt egyetértési megállapodásra,
  - tekintettel Kongó és Gabon alkotmányára,
  - tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981 júniusi afrikai chartájára,
  - tekintettel a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartára,
  - tekintettel az Afrikai Unió nyilatkozatára az afrikai demokratikus választások lebonyolításának alapelveiről (2002),
  - tekintettel az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára,
  - tekintettel a Cotonoui Megállapodásra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,
- A. mivel a jogállamiság, az elszámoltathatóság, az emberi jogok tiszteletben tartása, valamint a szabad és tisztességes választások minden működő demokrácia alapvető elemei; mivel ezek az elemek vitatottak a Szubszaharai-Afrika néhány országában, különösen a KDK-ban és Gabonban, így taszítva ezeket az országokat hosszan tartó politikai instabilitásba és erőszakba;
- B. mivel legutóbb Ali Bongót, az apja, Omar Bongo 2009-es halála óta hatalmon levő, leköszönő gaboni elnököt nyilvánították győztesnek a 2016-os elnökválasztáson; mivel a nemzetközi megfigyelők, és különösen az uniós választási megfigyelő misszió egyértelmű anomáliákat azonosított az eredmények összesítése során;
- C. mivel Ali Bongo fő kihívója, Jean Ping azonnal vitatta és elítélte ezt az eredményt; mivel az állítólagos választási szabálytalanságokkal kapcsolatosan fellebbezést nyújtottak be az alkotmánybíróságnak, és felszólítottak a szavazatok újraszámolására, és az alkotmánybíróság végül megerősítette az eredményt; mivel azonban a fellebbezés megvizsgálása nem oszlatta el a kétségeket az elnökválasztás eredményét illetően;
- D. mivel a 2001 óta hatalmon lévő Joseph Kabila kongói elnök elhalasztotta a választásokat, és alkotmányos megbízatásának lejártát követően is hatalmon maradt; mivel ez az egész országban példátlan politikai feszültséget, nyugtalanságot és erőszakot okozott;
- E. mivel Kabila elnök mandátumának lejártát követően az erőszak eszkalálódott, legalább 40 ember halálát okozva a tüntetők és a biztonsági erők közötti összecsapásokban; mivel az ENSZ szerint 107 embert sebesítettek meg vagy bántalmaztak, és legalább 460 főt letartóztattak;

2017. február 2., csütörtök

- F. mivel 2016. október 18-án Kabila elnök és az ellenzék egy része megállapodást írt alá arról, hogy az elnökválasztásokat 2018 áprilisára halasztják; mivel hónapokig tartó tárgyalások után a 2016. október 18-i megállapodás részes felei 2016. december 31-én globális és inkluzív politikai megállapodásra jutottak; mivel ez a megállapodás előirányozza 1960 óta az első békés hatalomátadást az országban, a nemzeti egységet képviselő ideiglenes kormány felállítását, a választások megtartását 2017 végéig és Kabila elnök lemondását;
- G. mivel mindkét országban utcai demonstrációk robbantak ki, amelyeket erőszakkal elnyomtak, több ember halálát okozva; mivel ennek következtében a hatóságok megszigorították az ellenzék tagjai és a hatalmon lévő erővel szembeszálló civil társadalom ellenőrzését; mivel az emberi jogi csoportok folyamatosan az emberi jogok, a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságának romló helyzetéről, köztük a békés tüntetőkkel szemben alkalmazott túlzott erőszakról, az önkényes letartóztatásokról és fogva tartásokról, valamint a politikai indíttatású perek növekvő számáról adnak jelentést;
- H. mivel erősen romlik a média szabadsága, amelyet az újságírók elleni folyamatos fenyegetések és támadások korlátoznak; mivel a hatóságok médiaorgánumokat és rádióállomásokat állítottak le, és korlátozásokat vezettek be az interneten és a közösségi hálózatokon;
- I. mivel a demokráciák egyik jellemzője az állam, az intézmények és a jogállamiság alapját képező alkotmány tiszteletben tartása; mivel az elnökválasztás békés, szabad és tisztességes lebonyolítása ezekben az országokban nagymértékben hozzájárult volna a demokratikus fejlődés és a hatalom váltakozása tekintetében a közép-afrikai régió előtt álló kihívások kezeléséhez;
- J. mivel a 11. Európai Fejlesztési Alapnak a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó nemzeti indikatív programja előtérbe helyezi a demokrácia, a kormányzás és a jogállamiság megerősítését; mivel mind az Uniónak, mind az afrikai partnereknek határozott közös érdeke a demokrácia folyamatos fejlesztése és a megfelelően működő alkotmányos rendszer megteremtése;
1. mélységes sajnálatát fejezi ki a két országban az elmúlt hónapokban lezajlott tüntetések során kioltott emberéletek miatt, és legmélyebb együttérzését fejezi ki az áldozatok hozzátartozóinak, illetve a KDK és Gabon népének;
  2. mélyen aggasztja, hogy mindkét országban egyre fokozódik a helyzet instabilitása; sürgeti a hatóságokat, és mindenekelőtt az elnököket, hogy tegyenek eleget nemzetközi kötelezettségeiknek, garantálják az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, továbbá a jogállamiságot szigorúan tiszteletben tartva végezzék a kormányzás feladatát;
  3. határozottan elítéli a Gabonban és a KDK-ban elkövetett erőszak valamennyi formáját, az emberi jogok megsértését, az önkényes letartóztatásokat és a jogellenes fogva tartásokat, a civil társadalom és az ellenzék tagjainak politikai megfélemlítését, valamint a sajtószabadság és a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását az elnökválasztások keretében; felszólít, hogy szüntessék meg a médiát érő összes korlátozást és az összes politikai foglyot bocsássák szabadon;

Gabon

4. úgy véli, hogy az elnökválasztás hivatalos eredményei átláthatatlanok és erősen kétségesek, és ennek hatására megkérdőjeleződik Bongo elnökségének legitimitása; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Ali Bongót a választások győztesének kinyilvánító fellebbezési eljárás átláthatatlan módon zajlott, és hogy az alkotmánybíróság nem vette kellően figyelembe az egyes tartományokban, különösen Haut-Ogoouéban, Ali Bongo birodalmában feltárt szabálytalanságokat; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az alkotmánybíróság elutasította a szavazatok újraszámolását és a szavazólapok összehasonlítását, mielőtt azokat megsemmisítették;
5. mélységesen aggasztja a politikai válság kibontakozása Gabonban, valamint a tüntetők és a biztonsági erők között a 2016. évi elnökválasztások kihirdetését követően elszabadult erőszakos cselekmények;
6. határozottan elítéli az uniós választási megfigyelő misszió megfélemlítését és megfenyegetését, valamint a semlegességét és átláthatóságát megkérdőjelező támadásokat; mély sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a gaboni kormánnyal aláírt egyetértési megállapodás ellenére az uniós választási megfigyelő misszió számára csak korlátozott hozzáférést biztosítottak a központosított szavazatszámoláshoz a helyi választási bizottságokban és a Nemzeti Választási Bizottság (CENAP) központjában, ami megakadályozta, hogy az uniós választási megfigyelő misszió meg tudja figyelni az elnökválasztási folyamat legfontosabb részeit;

2017. február 2., csütörtök

7. tudomásul veszi az Ali Bongo által javasolt nemzeti párbeszéd tervezett elindítását; fenntartásainak ad hangot e folyamat hitelességét és relevanciáját illetően; rámutat arra, hogy a vezető ellenzéki személyiség, Jean Ping nem hajlandó részt venni ebben, és ~~szeretne~~ saját nemzeti párbeszédet indított és bonyolított le;
8. sürgeti a gaboni kormányt, hogy figyelembe véve az uniós választási megfigyelő misszió ajánlásait alaposan és gyorsan hajtsa végre a választási keret reformját annak javítása, valamint teljes mértékben átláthatóvá és hitelessé tétele érdekében; hangsúlyozza, hogy a gaboni hatóságoknak garantálniuk kell a teljes körű és őszinte együttműködést valamennyi érintett nemzeti és nemzetközi érdekelt féllel annak biztosítása érdekében, hogy a következő parlamenti választások teljes mértékben átláthatóak és tisztességesek legyenek, és szabad, demokratikus, befogadó és békés környezetben kerüljön rájuk sor;
9. kéri, hogy folytassanak független és objektív vizsgálatot a választásokhoz kapcsolódó erőszakra, illetve az emberi jogok és az alapvető szabadságok állítólagos súlyos megsértésére vonatkozóan, és hangsúlyozza, hogy szükség van annak biztosítására, hogy a felelősöket bíróság elé állítsák; felszólítja továbbá az EU-t, hogy az ENSZ-szel és az Afrikai Unióval együttműködve a továbbiakban is szorosan kövessék nyomon az ország általános helyzetét, és tegyenek jelentést minden esetről, amikor megsértik az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat; tudomásul veszi a kérést, hogy induljon előzetes vizsgálat a Nemzetközi Büntetőbíróságnál (NBB) a választások utáni erőszakra;
10. sürgeti a Tanácsot, hogy azonnal kezdje meg a Cotonoui Megállapodás 96. cikke szerinti konzultációkat, amint az intenzív politikai párbeszéd haladása megtorpan; felszólítja a Tanácsot, hogy amennyiben nem sikerül megállapodásra jutni a konzultációs folyamat során, vegye fontolóra célzott szankciók kivetését azokra, akik felelősek a választások utáni erőszakért és az emberi jogok megsértéséért, valamint a demokratikus folyamat aláásásáért az országban;

Kongói Demokratikus Köztársaság

11. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kongói kormány nem tudta megtartani az elnökválasztásokat az alkotmányos határidőn belül; megismétli arra irányuló felhívását, hogy tegyenek meg minden szükséges intézkedést egy olyan környezet megteremtése érdekében, amely hozzájárul a szabad, tisztességes és hiteles választások legkésőbb 2017 decemberi megtartásához, a kongói alkotmánnyal és a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai chartával összhangban;
12. sürgeti az összes politikai szereplőt, hogy kezdjenek békés és konstruktív párbeszédet annak érdekében, hogy megakadályozzák a jelenlegi politikai válság elmélyülését, és hogy tartózkodjanak a további erőszaktól és a provokációktól;
13. üdvözli a Nemzeti Püspöki Konferencia (CENCO) által annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy szélesebb körű konszenzust érjenek el a politikai átmenetet illetően; tudomásul veszi a 2016. december végén elért megállapodást, hogy Kabila elnök ne tölthesse be harmadszor is az elnöki hivatalát, illetve hogy 2017 vége előtt kerüljön sor a választásra; valamennyi felet emlékezteti e megállapodás iránti elkötelezettségükre, és ezért ösztönzi őket a megállapodás alkalmazására annak minden eleme tekintetében, valamint arra, hogy a lehető legrövidebb időn belül dolgozzanak ki a következő választásokra vonatkozó konkrét ütemtervet; emlékezteti őket arra, hogy nagyok a felmerülő kockázatok, amennyiben nem tudják a tárgyalásokat sikerrel zárni;
14. sürgeti a kongói kormányt, hogy haladéktalanul foglalkozzon a választási naptár ütemezésével, költségvetésével és a választói jegyzék naprakésszé tételével kapcsolatos nyitott kérdésekkel annak érdekében, hogy szabad, tisztességes és átlátható választásokra kerülhessen sor; emlékeztet arra, hogy a Független Nemzeti Választási Bizottságnak pártatlan és inkluzív intézménynek kell lennie, amely elegendő erőforrással rendelkezik egy átfogó és átlátható eljárás lebonyolításához;
15. felszólítja az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák a megállapodás végrehajtását és a választási folyamat megtartását; felhívja a nemzetközi szereplőket, hogy nyújtsanak jelentős politikai, pénzügyi, technikai és logisztikai támogatást a KDK-nak a választások 2017 decemberéig történő megrendezéséhez; átláthatóságra hív fel az Európai Unió és tagállamai által a kongói választásokhoz nyújtott összes pénzügyi támogatás tekintetében;
16. sürgeti, hogy a felelősök azonosítása és elszámoltatása érdekében teljes körűen, alaposan és átláthatóan vizsgálják ki az emberi jogok állítólagos megsértéseit, amelyeket a tiltakozások alkalmával követtek el;

2017. február 2., csütörtök

17. üdvözli az uniós célzott szankciók elfogadását – többek között az utazási tilalmat és a vagyoni eszközök befagyasztását – azokra nézve, akik felelősek a KDK demokratikus folyamatának erőszakos letöréséért és aláásásáért; felhívja a Tanácsot, hogy a Cotonoui Megállapodásban foglaltaknak megfelelően további erőszak esetén fontolja meg ezen korlátozó intézkedések kiterjesztését;

o

o o

18. felszólítja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát, hogy vizsgálja ki a két országban az emberi jogok súlyos megsértésének közelmúltbeli eseteit;

19. felhívja a kongói és gaboni hatóságokat a demokráciáról, a választásokról és a kormányzásról szóló afrikai charta mielőbbi megerősítésére;

20. felhívja az Unió küldöttségét, hogy az összes megfelelő eszközt vegye igénybe az emberijog-védők és a demokráciapárti mozgalmak támogatása érdekében, és folytasson a Cotonoui Megállapodás 8. cikkének megfelelően megerősített politikai párbeszédet a hatóságokkal;

21. felszólítja továbbá az EU-t és az AKCS-országokat, hogy az ENSZ-szel és az Afrikai Unióval együttműködve a továbbiakban is szorosan kövessék nyomon mindkét ország általános helyzetét;

22. hangsúlyozza, hogy Gabon és a Kongói Demokratikus Köztársaság helyzete komoly fenyegetést jelent a közép-afrikai régió egészének stabilitására; újólag megerősíti, hogy támogatja az Afrikai Unió kulcsfontosságú szerepét a közép-afrikai régió politikai válságának és a Nagy-tavak régió további destabilizálódásának megelőzésében;

23. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az Afrikai Uniónak, a Kongói Demokratikus Köztársaság és Gabon elnökének, miniszterelnökének és parlamentjének, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

2017. február 2., csütörtök

P8_TA(2017)0018

Az Erasmus+ végrehajtása

Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásfoglalása az „Erasmus+” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásáról (2015/2327(INI))

(2018/C 252/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 165. és 166. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak 14. cikkére,
- tekintettel az „Erasmus+” elnevezésű uniós oktatási, képzési, ifjúsági és sportprogram létrehozásáról, valamint az 1719/2006/EK, az 1720/2006/EK és az 1298/2008/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1288/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletről ⁽¹⁾,
- tekintettel az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciákról szóló, 2006. december 18-i 2006/962/EK európai parlamenti és tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretéről (2010–2018) szóló, 2009. november 27-i tanácsi állásfoglalásra ⁽³⁾,
- tekintettel a fiatalság munkaerőpiacra való bejutásának, valamint a gyakornoki, szakmai gyakorlati és gyakorlati képzési lehetőségek előmozdításáról szóló, 2010. július 6-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a fenntartható fejlődést szolgáló oktatásról szóló, 2010. november 19-i következtetéseire,
- tekintettel „A sport európai dimenziójának fejlesztése” című, 2011. január 18-i bizottsági közleményre (COM(2011)0012),
- tekintettel a „Mozgásban az ifjúság: Európa oktatási és képzési rendszerének javítását szolgáló keretprogram” című, 2011. május 12-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az európai felsőoktatási rendszerek által az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés terén tett hozzájárulás növeléséről szóló, 2011. szeptember 20-i bizottsági közleményre (COM(2011)0567),
- tekintettel a felnőttkori tanulásra vonatkozó megújított európai cselekvési programról szóló, 2011. november 28-i tanácsi következtetésekre ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 50. o.

⁽²⁾ HL L 394., 2006.12.30., 10. o.

⁽³⁾ HL C 311., 2009.12.19., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 29. o.

⁽⁵⁾ HL C 377. E, 2012.12.7., 77. o.

⁽⁶⁾ HL C 372., 2011.12.20., 1. o.

2017. február 2., csütörtök

- tekintettel a Tanácsnak a tanulási célú mobilitás referenciaértékéről szóló, 2011. november 28–29-i következtetéseire ⁽¹⁾,
- tekintettel a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló, 2012. december 20-i tanácsi ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanácsnak és a Bizottságnak az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének végrehajtásáról szóló, „Oktatás és képzés az intelligens, fenntartható és befogadó Európában” című, 2012. évi közös jelentésére ⁽³⁾,
- tekintettel az oktatás újragondolásáról szóló, 2013. október 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a hatékony tanárképzésről szóló, 2014. május 20-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanácsnak az oktatást és képzést támogató minőségbiztosításról szóló, 2014. május 20-i következtetéseire,
- tekintettel a 2015. március 17-én, az európai uniós oktatási miniszterek nem hivatalos ülésén elfogadott, „A polgári szerepvállalásnak, valamint közös értékeinknek: a szabadságnak, a toleranciának és a megkülönböztetésmentességnek az oktatás által történő előmozdításáról” című nyilatkozatra („Párizsi Nyilatkozat”),
- tekintettel a fiatalok vállalkozói készségének oktatás és képzés révén történő előmozdításáról szóló, 2015. szeptember 8-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A Tanács és a Bizottság 2015. évi közös jelentéstervezete az ifjúságpolitika terén folytatott európai együttműködés megújított keretének végrehajtásáról (2010–2018)” című, 2015. szeptember 15-i bizottsági közleményre (COM(2015)0429),
- tekintettel a Tanácsnak és a Bizottságnak az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszerének (Oktatás és képzés 2020) végrehajtásáról szóló, „Az oktatás és a képzés terén folytatott európai együttműködés új prioritásai” című, 2015. évi közös jelentésére ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a kisgyermekkorai nevelésnek és az alapfokú oktatásnak a kreativitás, az innováció és a digitális kompetencia előmozdításában betöltött szerepéről szóló következtetéseire ⁽⁷⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a korai iskolaelhagyók arányának csökkentéséről, valamint az iskolai tanulmányok eredményességének előmozdításáról szóló következtetéseire ⁽⁸⁾,
- tekintettel az európai uniós ismeretek iskolai elsajátításáról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Erasmus+ program és a szakoktatási és -képzési mobilitás támogatásának más eszközeiről – az egész életen át tartó tanulásról szóló, 2016. április 12-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a Tanács 2016. május 30-i következtetéseire a médiaműveltségnek és a kritikus gondolkodásnak az oktatás és képzés segítségével történő fejlesztéséről,
- tekintettel a Tanács 2016. május 30-i következtetéseire a fiatalok erőszakos radikalizálódásának megelőzésével és az ellene való küzdelemmel kapcsolatos integrált, ágazatokon átfelöl megközelítésben az ifjúsági ágazat által betöltött szerepről,

⁽¹⁾ HL C 372., 2011.12.20., 31. o.

⁽²⁾ HL C 398., 2012.12.22., 1. o.

⁽³⁾ HL C 70., 2012.3.8., 9. o.

⁽⁴⁾ HL C 208., 2016.6.10., 32. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0292.

⁽⁶⁾ HL C 417., 2015.12.15., 25. o.

⁽⁷⁾ HL C 172., 2015.5.27., 17. o.

⁽⁸⁾ HL C 417., 2015.12.15., 36. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0106.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0107.

2017. február 2., csütörtök

- tekintettel az „Új európai készségfejlesztési program” című, 2016. június 10-i bizottsági közleményre (COM(2016)0381),
  - tekintettel az oktatás és képzés terén folytatott európai együttműködés stratégiai keretrendszeréről („Oktatás és képzés 2020”) szóló, 2016. június 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére, valamint eljárási szabályzatának 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a saját kezdeményezésű jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatára,
  - tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, valamint a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A8-0389/2016),
- A. mivel az Erasmus+ az egyik legsikeresebb uniós program és az oktatás, szakképzés, ifjúság és sport területén a támogatás jelentős eszköze, amely arra irányul, hogy javítsa a fiatalok karrierlehetőségeit és társadalmi kapcsolatokat kínáljon a résztvevők számára; amely a 2014–2020 közötti időszakban több mint négy millió európai embernek nyújtott lehetőséget egy másik országban való tanulásra, képzésre és önkéntes tevékenységre;
- B. mivel a Bizottság rugalmasságot tanúsított és innovatív lépéseket tett az új kihívásokkal való szembenézés – példa erre a menekültekre irányuló javaslat –, valamint a polgári értékeknek az Erasmus+ kezdeményezés által kínált ösztönzőkön belüli előmozdítása és a kultúrák közötti aktívabb és részvételen alapuló párbeszéd érdekében;
- C. mivel a program komoly oktatási, társadalmi, politikai és gazdasági jelentőségét a programidőszakra biztosított költségvetés 40 %-os növelése is tükrözi, akárcsak a tervezett költségvetés elkötelezettségének szintje, amely a pályázatok magas száma miatt már csaknem eléri a 100 %-ot;
- D. mivel még nem áll rendelkezésre minden, a végrehajtás teljes mennyiségi és minőségi elemzéséhez releváns adat, és mivel ennél fogva még túlságosan korai lenne minőségi értékelést készíteni a program hatásáról;
- E. mivel az Erasmusra vonatkozó 2014-es hatástanulmány ⁽²⁾ eredményei szerint azok, akik külföldön tanultak vagy vettek részt képzésben, kétszer olyan valószínűséggel találnak munkát, mint azok, akik nem rendelkeznek hasonló tapasztalatokkal, továbbá az Erasmus-hallgatók 85 %-a azért tanul vagy vesz részt képzésben külföldön, hogy növelje külföldi foglalkoztathatóságát, és a végzettség megszerzése után öt évvel azok körében, akik külföldön tanultak vagy vettek részt képzésben, 23 %-kal alacsonyabb a munkanélküliség aránya; mivel az Erasmusra vonatkozó hatástanulmány szerint továbbá a munkáltatók 64 %-a tartja fontosnak a munkaerő-felvételnél a nemzetközi tapasztalatot (míg ez az arány 2006-ban csupán 37 % volt), és a nemzetközi tapasztalatokkal rendelkező végzett diákokra nagyobb szakmai felelősséget ruháznak; mivel minden harmadik Erasmus-gyakornok állásajánlatot kap annál a vállalatnál, amelynél szakmai gyakorlatát végezte, és majdnem minden tizedik Erasmus-gyakornok, aki szakmai gyakorlatot végzett, saját vállalkozást alapított, háromnegyedük pedig tervezi vagy el tudná képzelni ugyanezt;

Főbb következtetések

1. rámutat, hogy az Erasmus+ az Unió kitüntetett mobilitási, oktatási és képzési programja, amely a 2007 és 2013 közötti időszakhoz képest a jó eredmények és a számos támogatási igény miatt 40 %-os költségvetési emelést kapott;
2. megjegyzi, hogy a nemzeti ügynökségek nagy többsége elvárja, hogy az Erasmus+ program oktatás, szakképzés és ifjúság terén kitűzött céljai teljesüljenek;
3. úgy véli, hogy az Erasmus+ alapvető szerepet játszik az európai identitás és integráció kialakításában és megvalósításában, a szolidaritás, az inkluzív és fenntartható növekedés, a minőségi foglalkoztatás, a versenyképesség, a szociális kohézió és a fiatal munkaerő mobilitásának megteremtésében, amennyiben pozitívan hozzájárul az európai oktatási és képzési rendszerek, az egész életen át tartó tanulás, az aktív európai polgárság és a jobb foglalkoztathatósági kilátások javításához, és lehetőséget biztosít az európaiaknak arra, hogy külföldi tanulmányok, képzések és munkatapasztalatok, valamint önkéntes munkavégzés révén átvihető és átadható személyes és szakmai készségekre és kompetenciákra tegyenek szert, továbbá biztosítja az egyének számára az esélyt arra, hogy függetlenebbül éljenek, könnyebben alkalmazkodjanak és személyesen fejlődjenek;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0291.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/education_culture/repository/education/library/study/2014/erasmus-impact_en.pdf

2017. február 2., csütörtök

4. hangsúlyozza, hogy ugyan program egésze láthatóbb elődjénél, a különféle ágazati programok továbbra sincsenek szem előtt; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a különféle ágazatok konkrét vonásait és jellegzetességeit figyelembe kell venni a program végrehajtása során;
5. hangsúlyozza, hogy újból be kell vezetni az informális csoportok számára nyitott ágazatspecifikus formátumokat, például a Grundtvig-workshopokat és a nemzeti ifjúsági kezdeményezéseket, továbbá a nemzetközi ifjúsági kezdeményezéseknek elérhetőbbnek kell lenniük; javasolja, hogy a program hatását új támogatható intézkedések révén maximalizálják, például a nagyszabású európai önkéntes szolgálat szerkezete alapján a fiatalok körében végrehajtott csereprogramoknak az 1. kulcsintézkedés keretében való bevezetése révén;
6. rámutat, hogy az Erasmus+-on belül az európai polgárok érdeklődése leginkább az ifjúsági fejezet iránt nőtt meg; megjegyzi, hogy jelenleg az Erasmus+ kérelmek 36 %-át az ifjúsági fejezet alatt nyújtják be, és hogy 2014 és 2016 között a kérelmek száma 60 %-kal nőtt;
7. elismeri az EU ifjúságról folytatott strukturális párbeszédének, e részvételi folyamatnak a fontosságát, amely lehetőséget kínál a fiatalok és az ifjúsági szervezetek számára, hogy részt vegyenek az uniós ifjúságpolitika formálásában és arra befolyást gyakoroljanak, továbbá üdvözli a támogatást, amelyet a folyamatnak nyújt a nemzeti munkacsoportoknak nyújtott támogatáson és a strukturális párbeszédrel kapcsolatos projektek elnevezésű 3. kulcsintézkedésen keresztül; megjegyzi, hogy az európai önkéntes szolgálat a fiatalok intenzív tanulási és tapasztalási formája, amely magas színvonalú keretfeltételeket igényel; hangsúlyozza, hogy az Erasmus+ programhoz való hozzáférést továbbra is elsősorban a civil társadalom számára kell fenntartani;
8. tudomásul veszi, hogy bár a különféle szinteken érintett szereplők szerint a program végrehajtásának első két és fél éve nehéz és kihívásokkal teli volt, azóta javultak a dolgok, még ha a pályázatok számára egyenmegoldásokat kínáló megközelítéssel bevezetett egyszerűsítés számos esetben ellentétes hatást ért is el; úgy véli, hogy a bürokratikus akadályok csökkentése szélesebb körre kiterjedő és jobban hozzáférhető programot eredményezne; ezért kéri, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a bürokrácia csökkentésére a projektciklusban, valamint hogy a költségeket a projekt költségvetésének vagy a típusának megfelelően állapítsák meg; ugyanakkor arra ösztönzi a Bizottságot, hogy mélyítse el a párbeszédet a szociális partnerekkel, a helyi hatóságokkal és a civil társadalommal a programhoz való legszélesebb hozzáférés biztosítása érdekében; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a nagyarányú adminisztratív teher miatt az Erasmus+ támogatás a kisebb szervezetek számára nem elérhető; úgy véli, hogy egyszerűsíteni kell a bürokratikus és jelentéstételi követelményeket;
9. sajnálattal látja, hogy a Bizottság nem bocsát rendelkezésre semmilyen adatot a sikeres projektek minőségéről; hangsúlyozza, hogy az egyes projektek minőségének és az eredmények átlátható bemutatásának elemzése a Bizottság által meghozandó nyilvánvaló lépés, amely hozzájárulhat a sikeres pályázatok arányának növeléséhez;
10. hangsúlyozza, hogy az egyszerűbb, felhasználóbarátabb és rugalmasabb végrehajtás célját még nem sikerült elérni; sajnálja ezzel összefüggésben, hogy továbbra sem világos és nem egyenletesen részletes a program útmutatója, valamint túl bonyolultak pályázati űrlapok, ami jelentős hátrányba hozza a kisebb, tapasztalatlan és nem hivatásos pályázókat; hangsúlyozza a program javításának szükségességét, hogy az felhasználóbarátabbá váljék, tekintettel ugyanakkor a különböző ágazatok és a kedvezményezettek különböző csoportjai közti különbségtétel fontosságára; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az Erasmus+ hosszadalmas kifizetési időszakai miatt a kisebb szervezeteknek kevesebb lehetőségük van arra, hogy támogatásért folyamodjanak;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy jelentősen egyszerűsítse a pályázati eljárást, és alakítsa át a programra vonatkozó útmutatót és az egyes programágazatokra vonatkozó információknak ugyanabba a fejezetbe való tömörítése révén tegye azt felhasználóközpontúbbá és ágazatspecifikussá, továbbá a pályázati űrlapokat a programútmutatóval egyidejűleg, jóval a benyújtási határidő előtt tegye közzé valamennyi hivatalos nyelven, illetve egyértelműen határozza meg, hogy milyen dokumentumokra van szükség az egyes szakaszokban; kéri az elektronikus űrlap pénzügyi részének egyértelműsítését és egyszerűsítését; hangsúlyozza, hogy a pályázatok elbírálásához független szakértők által támogatott összehangolt és következetes értékelésre van szükség;
12. kiemeli az egyértelmű tanulási eredmények és konkrét munkaköri leírások fontosságát az Erasmus+ keretében külföldi munkatapasztalatot szerző, szakképzésben részt vevő diákok, gyakornokok és önkéntesek számára; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi tapasztalatszerzés előtt a jelöltek felkészítése a tevékenység szerves része, és többek között magában kell foglalnia a karriertanácsadást, a nyelvi képzést és a társadalmi és kulturális integrációt elősegítő órákat – például a kultúrák közötti kommunikációról –, melyek előmozdítják az emberek társadalmi részvételét és javítják munka- és életkörülményeiket; tekintettel arra, hogy a fiatalok foglalkoztathatóságának javításához fontos a többnyelvűség, nagyobb erőfeszítéseket tart szükségesnek a többnyelvűség Erasmus+ program keretében történő előmozdítása és támogatása

2017. február 2., csütörtök

érdekében; üdvözlí, hogy az Erasmus+ projektekben erősíteni fogják a résztvevők idegen nyelvi készségeit, különös tekintettel a szomszédos országok nyelveire, ami a határokon átnyúló munkaerőpiacon növelheti a mobilitást és a foglalkoztathatóságot; úgy véli, hogy a mobilitási programok új résztvevői számára a nyelvtanfolyamok az oktatási intézményekkel és a fogadó vállalatokkal együttműködésben is megszervezhetők és a tanulmányok vagy a szakmai gyakorlat területéhez igazíthatók;

13. emlékeztet, hogy a program átfogó költségvetésének jelentős növelése ellenére a programidőszak első felét illetően csupán korlátozott növekedésről rendelkeztek a többéves pénzügyi keretben, ami sajnos számos magas színvonalú projekt elutasításához és ennél fogva alacsony sikerarányhoz és a pályázók körében nagy elégedetlenséghez vezetett;

14. üdvözlí, hogy az Erasmus+ program rendelkezésére álló forrásokat 2016-hoz képest 2017-re vonatkozóan majdnem 300 millió euróval növelték; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy e forrásokat részben a program gyenge pontjainak megerősítésére, és főleg a sikeres minőségi projektek számának növelésére fordítsák;

15. tudatában van, hogy az Erasmus+ uniós költségvetéséből fedezett beruházások jelentősen hozzájárulnak a készségfejlesztési és foglalkoztathatósági programokhoz, az európai fiatalok hosszú távú munkanélküliségének csökkentéséhez, valamint a fiatalok aktív polgári szerepvállalásához és társadalmi befogadásukhoz;

16. úgy véli, hogy 2017-ben a teljes költségvetés 2016-hoz viszonyítva 12,7 %-os növelése és a hátralévő programévek során a további éves növelések jobb sikerarányhoz, illetve a pályázók körében nagyobb megelégedéshez vezetnek; elvárja a Bizottság azon szándékának végrehajtását, hogy a hátralévő programidőszakra további 200 millió eurót irányoz elő, bár ennél nagyobb költségvetési ösztönzésre van szükség az alulfinanszírozott ágazatokon belüli – a rendelkezésre álló pénzeszközöknél valójában jóval nagyobb – kereslet kielégítéséhez; rámutat, hogy a nemzeti ügynökségek 48 %-a szerint programjaik alulfinanszírozottak;

17. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy elemezze a program elégtelen finanszírozásban részesülő legfontosabb fellépéseit és ágazatait – amilyen a stratégiai partnerségekre irányuló 2. kulcsintézkedés, a felnőttoktatás, az ifjúság, az iskolai oktatás, a szakképzés –, illetve azokat, amelyek a legtöbbet profitálhatnának a költségvetés növeléséből; hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a program folyamatos nyomon követését ezen területek és ágazatok azonosítása céljából, a korrekciós intézkedések lehető leghamarabbi elfogadása érdekében; hangsúlyozza, hogy elegendő finanszírozást kell biztosítani a mobilitás számára, külön figyelmet fordítva az alulreprezentált csoportok mobilitásának növelésére; hangsúlyozza, hogy az ágazatspecifikus igények miatt külön költségvetési tételeket kell meghatározni a különböző ágazatok számára; rámutat, hogy a költségvetést kizárólag a program rendelkezéseinek részeként szabad felhasználni;

18. hangsúlyozza, hogy a virtuális eszközök a terjesztés támogatásának és az eredmények kihasználásának egyik módja, de a személyes kapcsolatok és a szemtől-szemben zajló tevékenységek nagyon fontos szerepet játszanak egy projekt és az átfogó program sikerében; e tekintetben úgy véli, hogy a tagállamok figyelemfelkeltő kampányainak olyan szemináriumokat és programokat is kell kínálniuk, amelyek során személyes találkozásra kerülhet sor a potenciális résztvevőkkel;

19. hangsúlyozza továbbá, hogy az Erasmus+ valamennyi résztvevője számára az egyik legfontosabb összetevő a nyelvi készségek fejlesztése; ezért üdvözlí a Bizottság által nyújtott online nyelvi eszközöket, de rámutat arra, hogy létre kell hozni egy ezt kísérő (nemzeti, regionális, helyi) keretet a mobilitás sikere érdekében, különösen az iskoláskorú gyermekek és a szakképzésben részt vevő diákok, valamint az alkalmazottak számára, a különböző környezetekbe való beilleszkedésük elősegítése céljából;

20. emlékeztet arra, hogy jelenleg a duális szakképzésben részt vevő fiataloknak – a tanulószereződéses gyakorlati képzésben résztvevőket is beleértve – csupán az 1 %-a vesz részt mobilitási programban képzése során; rámutat, hogy feltétlenül meg kell teremteni annak feltételeit, hogy fejlődjön a gyakorlati képzésben részt vevők Európai Unión belüli mobilitása, hogy ezáltal ugyanolyan esélyekkel indulhassanak, mint a felsőoktatásban tanuló hallgatók, eleget téve a munkanélküliséggel és különösen az ifjúsági munkanélküliséggel szembeni küzdelemre vonatkozó célkitűzéseknek;

21. hangsúlyozza az informális és nem formális oktatás, az ifjúságsegítők, az Erasmus+ program keretében megvalósított sporttevékenységekben és önkéntességben való részvétel fontosságát, melynek révén ösztönözhetjük az állampolgári, a szociális és interkulturális kompetenciák fejlődését, a fiatalok társadalmi beilleszkedését és aktív polgári szerepvállalását, valamint hozzájárulhatunk humán- és társadalmi tőkájük fejlődéséhez;

2017. február 2., csütörtök

22. rámutat arra, hogy az Erasmus és a Leonardo programok korábban elsősorban magasabban képzett és jobb munkaerőpiaci kilátásokkal rendelkező fiatalokat céloztak meg, és nem foglalkoztak megfelelően a legkiszolgáltatottabbakkal; emlékeztet a korai iskolaelhagyás és a szegénység csökkentésével kapcsolatos uniós célkitűzésekre; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak az Erasmus+ végrehajtása során erőteljesebben meg kellene célozniuk a szegénység és a munkanélküliség szempontjából magas kockázatú csoportot jelentő korai iskolaelhagyókat; rámutat arra, hogy a korai iskolaelhagyókra irányuló programok nem lehetnek standard, általános szakképzési vagy csereprogramok, hanem egyedi igényeikre kell összpontosítaniuk, a könnyű hozzáférés és az egyszerű finanszírozás mellett, informális és nem formális tanulási környezetek biztosításával;

23. tudomásul veszi az új társadalmi kihívásokat és a munkakörök új tartalmát, amely folyamatosan fejlődik; emlékeztet, hogy az Erasmus+ program a foglalkoztatásra is felkészíti a fiatalokat és úgy véli, hogy külön hangsúlyt kell fektetni a munkahelyi kompetenciák felől az úgynevezett humán készségek felé történő elmozdulásra, előmozdítva olyan átvihető és átadható készségek és kompetenciák megszerzését, mint a vállalkozói készség, az ikt-ismeretek, a kreatív gondolkodás, a problémamegoldás és az innovatív szemlélet, az önbizalom, az alkalmazkodóképesség, a csapatépítés, a projektmenedzsment, a kockázatértékelés és a kockázatvállalás, valamint a munkaerőpiac szempontjából igen releváns szociális és állampolgári kompetenciák; úgy véli, hogy ennek ki kell terjednie a munkahelyi jólétre, a munka és a magánélet közötti egyensúlyra és a kiszolgáltatott személyek munkaerőpiaci és társadalmi integrációjára;

24. megjegyzi, hogy a diákhitelgarancia-eszköz csak 2015 februárjában állt föl az Európai Beruházási Alappal kötött meghatalmazási megállapodás 2014 decemberi aláírása után, és hogy a mai napig mindössze négy bank létezik – Franciaországban, Spanyolországban és Írországban – amely ebben az innovatív eszközben részt vesz; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ez a pénzügyi eszköz még messze van attól, hogy beváltsa a hozzá fűzött reményeket, mivel jelenleg csupán 130, mesterképzésben részt vevő hallgató vesz részt a programban; felhív a diákhitelgarancia-eszköz a célt és az Európa-szerte való elérhetőséget vizsgáló, kritikai értékelésére, és sürgeti a Bizottságot, hogy a Parlamenttel konzultálva javasoljon stratégiát a költségvetés 2020-ig előreláthatóan nem felhasználásra kerülő részének átcsoportosítására; hangsúlyozza, hogy az eladósodott hallgatók teljes arányát nyomon kell követni annak biztosítása céljából, hogy a program által igénybe vett valamennyi pénzügyi eszköz eredményeként több hallgató részesüljön segítségben;

25. sajnálja, hogy az amatőr sportolókat és különösen a fogyatékkal élő sportolókat helyi szinten képviselő szervezetek nem képviseltetik magukat eléggé projekt résztvevőként a tömegsportprojektek végrehajtásában; üdvözlí a csökkentett adminisztratív követelményekkel járó, kisebb léptékű együttműködési partnerségek bevezetését mint a kisebb tömegsport-szervezetek programban való részvételét megkönnyítő, és azokat tovább gazdagító, lényeges lépést; hangsúlyozza, hogy az ágazatközi fellépés, amely ebben az esetben a sport és az oktatás közötti szorosabb kapcsolatok létrehozását jelenti, hozzájárulhat e hiányosság kezeléséhez; megjegyzi, hogy ezt a gyakorlatot az Erasmus+ projekt finanszírozásának egyéb ágazataira is ki kell terjeszteni, különösen az önkéntes szervezetek vonatkozásában;

26. üdvözlí az Erasmus+ programnak a tömegsport területén megvalósított együttműködésekben és tevékenységekben való részvételét; ösztönzi a Bizottságot, hogy javítsa a program hozzáférhetőségét és a részvételt a programban a sportklubokhoz hasonló helyi szereplők számára; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel, hogy az Erasmus+ keretében a sport céljaira rendelkezésre álló finanszírozást hatékonyan és valóban a tömegsport javára használják-e fel, és amennyiben ez nem így van, találjon lehetőséget ennek kijavítására a tömegsportra és nevelésre koncentrálva, a sport láthatóságának növelése, a testgyakorlás előmozdítása és a sport minden uniós polgár számára való elérhetővé tétele érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az ágazatokon átívelő megközelítés alkalmazását a tömegsporttal kapcsolatosan az Erasmus+ program keretében megvalósított valamennyi, vonatkozó fellépés során, valamint hogy koordinálja a fellépéseket e téren azok hatékonyságának és hatásának biztosítása érdekében;

27. hangsúlyozza az Erasmus+ szakképzési fellépések hozzáadott értékét a hátrányos helyzetű csoportok szakképzésbe való beilleszkedésének vagy visszailleszkedésének azok jobb munkaerőpiaci beilleszkedése érdekében történő támogatása terén;

28. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, valamint egyes uniós ügynökségeket – például az Európai Szakképzésfejlesztési Központot (Cedefop) –, hogy javítsák a szakképzési mobilitási programok minőségét, hozzáférhetőségét és az azokhoz való egyenlő hozzáférést, hogy e programok a képesítés, az elismerés és a tartalom szempontjából valamennyi résztvevőnek hozzáadott értéket nyújtsanak, valamint biztosítsák minőségi előírások beépítését a tanulási programokba;

29. elismeri, hogy egyes tagállamokban a fiatal munkanélküliek magas arányára való tekintettel az Erasmus+ program egyik fő célkitűzésének annak kellene lennie, hogy felkészítse a fiatalokat a munkaerőpiacra; ugyanakkor különös hangsúlyt fektet arra, hogy meg kell őrizni az iskolán kívüli tevékenységek, a szakképzés és a tanulmányok Erasmus+ programon belüli státuszát;

2017. február 2., csütörtök

30. emlékezteti a Bizottságot, hogy a fogyatékossgal élő személyeknek, például a hallássérülteknek különleges igényeik vannak, ezért megfelelő finanszírozásra és támogatásra, például jelyelvtolmácsokra és több információhoz való hozzáférésre, valamint elegendő támogatásra van szükségük ahhoz, hogy részt vehessenek az Erasmus+ programban; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon tovább olyan további intézkedések bevezetésén, melyek célja az, hogy a fogyatékossgal élők számára akadály- és megkülönböztetésmentes hozzáférést lehessen kínálni az Erasmus+ keretén belül elérhető valamennyi ösztöndíjprogramhoz; célszerűnek tartja a nemzeti ügynökségeken belül szükség esetén úgynevezett „coach-ok” kijelölését, akik tanácsot adnak a pénzeszközök lehető legjobb felhasználásával kapcsolatban;

31. hangsúlyozza, hogy finanszírozással és adókedvezményekkel egyaránt támogatni kell az Erasmus+ program keretében szakképzést nyújtó kis- és középvállalkozásokat (kkv-k);

Ajánlások

32. úgy véli, hogy az Erasmus+ az egyik fő pillére annak, hogy az európai lakosság hozzászokjon az egész életen át tartó tanuláshoz; ezért kéri a Bizottságot, hogy aknázza ki a program élethosszig tartó tanulással kapcsolatos dimenzióját azáltal, hogy elősegíti és bátorítja az Erasmus+ keretében folytatott ágazatközi együttműködést, amely jóval meghaladja a program elődei során tapasztalt együttműködést, illetve hogy a program 2017 végén előterjesztendő félidős értékelésében térjen ki az ágazatokon átnyúló együttműködés értékelésére; elismeri, hogy az ágazatközi projektek és tevékenységek rendelkeznek a program teljesítményének növelésére alkalmas potenciállal; kéri, hogy az oktatási mobilitást tegyék a felsőfokú vagy szakmai képzési programok részévé a felsőoktatási és szakképzési rendszerek minőségének javítása, szakmai készségeik, képességeik gyarapítása és karrier-előmenetelük során az egyének támogatása, továbbá valamennyi megcélzott ágazatban a mobilitás során megszerzett készségek ismertségének növelése, illetve a tanulásról, képzésről és ifjúsági munkáról szóló tudás előmozdítása érdekében; kéri, hogy teremtsenek jobb lehetőségeket a szakképzésben részt vevő diákok számára, hogy szakmai gyakorlatukat vagy tanulmányaik egy részét a szomszédos országokban végezhessék, például az olyan diákok utazási költségeinek finanszírozása révén, akik továbbra is saját országukban laknak;

33. rámutat arra, hogy az Erasmus+ fontos eszköz a szakképzés minőségének Unió-szerte történő javításához; kiemeli, hogy az inkluzív, minőségi szakképzés és a szakképzési mobilitás egy gyorsan változó munkaerőpiacon alapvető gazdasági és társadalmi szerepet játszik Európában, mint olyan eszköz, amely olyan szakmai és életpaszlatokat biztosít a fiataloknak és a felnőtteknek, amelyekre az oktatásból és képzésből a munka világába történő átmenetnél van szükség; kiemeli, hogy a szakképzésnek és a szakképzési mobilitásnak valamennyi polgár számára az egyenlő esélyeket, a megkülönböztetésmentességet és a társadalmi befogadást kell előmozdítania, legyen szó akár nőkről, akik alulreprezentáltak a szakképzésben, vagy hátrányos helyzetű csoportokba tartozókról, például romákról, munkanélküli fiatalokról, fogyatékossgal élőköről, távoli területeken élőköről, legkülső régiókban élőköről vagy migránsokról; javasolja, hogy helyezzenek hangsúlyt az alacsony képzettségű kedvezményezettek részvételük növelése és ezáltal a programok hatókörének bővítése érdekében;

34. hangsúlyozza, hogy egyes tagállamokban továbbra is a szociális szelektivitás érvényesül a mobilitásban való részvétel tekintetében; sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a tagállamokon belüli és a tagállamok közötti egyenlőtlenség megnehezíti a programhoz való hozzáférést, mivel akadályokat gördít a pályázók, különösen az alacsonyabb jövedelmű hallgatók elé; rámutat, hogy a mobilitásban részt vevő diákok között magas azoknak az aránya, akiket harmadik felek (család, szülők, partnerek, illetve a kedvezményezettekhez közel álló egyéb helyi szereplők) támogatnak; megjegyzi, hogy számos dolgozó hallgató a lehetséges jövedelemkiesés miatt mond le a mobilitásban való részvételről; megjegyzi, hogy a mobilitás előtt álló akadályok, mint például a pénzügyi akadályok felszámolása és a nemzetközi munkavégzés/tanulás eredményeinek elismerése az 1. kulcsintézkedés célkitűzései elérésének fontos eszközei; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy növelje még inkább az azoknak nyújtott pénzügyi támogatás mértékét, akik pénzügyi kötelezettségek miatt nem képesek részt venni ezekben a programokban, valamint további lehetőségeket keres a diákok mobilitásának elősegítésére, hogy az Erasmus+ programot ténylegesen mindenki számára elérhetővé tegye; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a nemek közötti egyenlőséget és a programhoz való egyenlő hozzáférést;

35. felhívja a Bizottságot, hogy garantálja Európa-szerte a mobilitást, még válság idején is, valamint hogy tartson fenn olyan lehetőségeket, melyek révén az európai felsőoktatási térséghez tartozó országok részt vehetnek az Erasmus+ programban.

36. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a fiatalok és a nagyközönség az Erasmus+ programot elsősorban a felsőoktatásbeli diákok programjának tekintik; ennélfogva azt ajánlja, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget a különböző pályázható ágazatok, például a középiskolai szintű, a felsőoktatási, a nemzetközi felsőoktatási, a szakképzési, a felnőttképzési, valamint az ifjúsági és sportprogramok, továbbá az önkéntesség európai, nemzeti és regionális profilkja kiemelésének, kiemelve a horizontális projektek lehetőségét, nevezetesen az egyes programok tartalmával kapcsolatos felvilágosító kampányok és PR-tevékenység révén;

2017. február 2., csütörtök

37. úgy véli, hogy a régóta fennálló védjegyek (úgy mint a Comenius, az Erasmus, az Erasmus Mundus, a Leonardo da Vinci, a Grundtvig és a Fiatlok lendületben) és ezek logói fontos eszközök a program változatosságának előmozdítása szempontjából; megjegyzi továbbá, hogy az „Erasmus+” neve válik a legismertebbé, különösen az újonnan érkezők körében; hangsúlyozza, hogy a programnak meg kell védenie új nevét (Erasmus+), továbbá különféle módszereket kell alkalmaznia ismertségének javítása érdekében; javasolja, hogy a Bizottság erőteljesebben hangsúlyozza az Erasmus+ program és a védjegyek, illetve a sokféle alprogram közötti kapcsolatot; felhív az „Erasmus+” névnek az egyes programokhoz való hozzáadására (azaz programok neve ezen túl: „Erasmus+ Comenius”, „Erasmus+ Mundus”, „Erasmus+ Leonardo da Vinci”, „Erasmus+ Grundtvig” és „Erasmus+ Fiatlok lendületben”); felszólít minden érintett felet, hogy folytassák ezek használatát, különösen a kiadványokban és brosúrákban, az ágazati programok identitásának fenntartása és erősítése érdekében, a jobb felismerés biztosításáért, valamint a kedvezményezettek körében a félreértések elkerüléséért; felhívja a Bizottságot, hogy strukturálja az Erasmus+ útmutatóját a régóta fennálló márkanevek segítségével, és az útmutatóban használja következetesen a szóban forgó elnevezéseket;

38. bátorítja a Bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit a nyitott, konzultációval járó és átlátható működés érdekében, és hogy javítsa tovább a szociális partnerek és a civil társadalom közötti együttműködést (ideértve adott esetben a szülői, hallgatói, oktatói, nem oktató munkavállalói és ifjúsági szervezeteket) minden megvalósítási szinten; hangsúlyozza, hogy az Erasmus+ programnak az Európai Unió átláthatóságát példázó, kiemelt kezdeményezésnek kell lennie, amelyet a polgárok elismernek, melynek eredményeként a döntések és folyamatok 100 %-a teljes mértékben átláthatóvá válik, különösen pénzügyi téren; emlékeztet, hogy a teljes mértékben átlátható döntések jobb perspektívát nyújtanak azoknak a projekteknek és személyeknek, amelyek/akik a pályázat során nem jártak sikerrel;

39. hangsúlyozza a programbizottságnak az Erasmus+ programot létrehozó 1288/2013/EU rendelet által megállapított kulcsszerepét, melyet a program végrehajtásában és az európai hozzáadott érték az Erasmus+ programmal és a nemzeti szintű szakpolitikákkal való fokozott komplementaritás és szinergia révén történő előmozdításában játszik; kéri a programbizottság szerepének és a szakpolitikai döntésekben játszott szerepének megerősítését; részletes tájékoztatást kér a Bizottságtól a programbizottság központosított alapokból való finanszírozásáról;

40. hangsúlyozza, hogy az informatikai eszközöket nem szabad csupán a gazdálkodási, alkalmazási és adminisztratív folyamatok egyik vektoraként felfogni, mivel azok értékes eszközei a kedvezményezettekkel való kapcsolattartásnak és az egyenlő felek közötti kapcsolatfelvétel elősegítésének, potenciálisan támogatást biztosítva számos egyéb folyamatban is, így a kedvezményezettektől érkező visszajelzések, a kölcsönös mentorálás és a programok láthatóságának növelése terén;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjék az európai szinten végrehajtó szervek és civil társadalmi szervezetek és a nemzeti ügynökségek közötti rendszeres információcseréről és jó együttműködésről mind a decentralizált, mind pedig a centralizált fellépések kapcsán; felhívja a nemzeti ügynökségeket, hogy honlapjukon azonos formátumban és tartalommal tüntessék fel a szükséges információkat, ahol csak lehet;

42. felhívja a Bizottságot, az Európai Bizottság Oktatásügyi és Kulturális Főigazgatóságát (DG EAC) és az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökséget (EACEA), hogy tegyék lehetővé a 2. fő intézkedéshez hasonló decentralizált fellépések körének bővítését azáltal, hogy az intézkedések méretének megfelelő és azzal arányos finanszírozásra tesznek javaslatot;

43. bátorítja a nemzeti ügynökségek és az EACEA közötti együttműködés további ösztönzését az Erasmus+ program központosított fellépéseinek előmozdítása, a szükséges támogatás nyújtása, a program ismertségének növelése, a lehetséges pályázók programról való részletesebb tájékoztatása, valamint a fellépésekre vonatkozó végrehajtási folyamat javításáról való visszajelzések cseréje érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti ügynökségekkel együttműködve dolgozzon ki európai végrehajtási irányutatókat a nemzeti ügynökségek számára; ösztönzi az Európai Bizottság, a nemzeti ügynökségek, a programok kedvezményezettjei, a civil társadalmi szervezetek képviselői és az EACEA közötti kapcsolatok egy olyan, az információcserét és a bevált gyakorlatok cseréjét szolgáló kommunikációs platform kialakítása révén történő elősegítését, ahol valamennyi érdekelt fél minőségi információhoz juthat és megoszthatja tapasztalatait és javaslatait a programok további tökéletesítése céljából; hangsúlyozza az érintett felek és a kedvezményezettek a programbizottsági üléseken való részvételének szükségességét; hangsúlyozza, hogy az 1288/2013/EU rendelettel összhangban ez megkönynyíthető az érintett felek, a kedvezményezettek, és az ágazati nemzeti ügynökségek képviselőit, valamint európai parlamenti képviselőket és a tagállamok képviselőit magukban foglaló állandó albizottságok létrehozásával;

2017. február 2., csütörtök

44. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a nemzeti ügynökségek esetében alkalmazott fizetési módokat, a pályázati határidőket és a megfelelő időszakokat, és igazítsa ki azokat ennek megfelelően; rámutat, hogy a hosszabb ideig tartó külföldi tartózkodás érdekében a nemzeti ügynökségek számára lehetővé kell tenni, hogy a mobilitási támogatások és az adminisztratív költségek terén rugalmasabban járjanak el; ösztönzi a Bizottságot, hogy biztosítson nagyobb rugalmasságot a nemzeti ügynökségek számára a kulcsintézkedések keretében, hogy az egyes fellépések közti finanszírozási hiányokat a kedvezményezettek szükségletei alapján orvosolhassák; nagyobb rugalmasságot javasol e folyamatban a nemzeti ügynökségek számára, mivel ők ismerik az esetleges finanszírozási hiányokat országukban; megjegyzi, hogy a fokozott rugalmassággal együtt jár a megfelelő nyomon követés és átláthatóság is;

45. aggodalommal tölti el a Leonardo keretében végrehajtott gyűjtőprojektek csökkenő száma, és kéri, hogy a nemzeti ügynökségeknek biztosítsanak nagyobb döntéshozatali hatáskört az adminisztratív kiadások támogatásának összegével kapcsolatban, hogy hatékonyabban figyelembe vehessék a nemzeti jellegzetességeket, így a kettős rendszert;

46. aggódik amiatt, hogy a nemzeti ügynökségek nehézségekkel küzdenek a program szabályainak értelmezése és alkalmazása terén, és emlékeztet, hogy az Erasmus+ költségvetés 82 %-át decentralizált fellépések keretében igazgatják; felhívja a Bizottságot, hogy áramvonalasítsa a decentralizált fellépések meghatározásait, és javítsa a róluk szóló útmutatásokat, illetve, hogy biztosítsa a program szabályainak következetes alkalmazását a nemzeti ügynökségeknél, betartva a közös minőségi előírásokat, a projektértékelési és adminisztratív eljárásokat, biztosítva ezáltal az Erasmus+ program egységes és koherens végrehajtását, az uniós költségvetés legjobb eredményeit és a hibaaányok elkerülését;

47. úgy véli, hogy rendszeresen értékelni kell a nemzeti ügynökségek teljesítményét, és azt az uniós finanszírozási programok teljesítményének fenntartása érdekében javítani kell; rámutat, hogy a részvételi aránynak, illetve a résztvevők és a partnerek tapasztalatának alapvető szerepet kellene játszania e tekintetben;

48. javasolja az érintett európai bizottsági szolgálatok szervezeti struktúrájának összehangolását a program szerkezetével;

49. a releváns IT-eszközök további javítását kéri, illetve azt, hogy új eszközök kifejlesztése helyett összpontosítsanak a különféle eszközök áramvonalasítására, felhasználóbarát kialakítására és a köztük fennálló kapcsolatok javítására; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az új számítástechnikai alkalmazások a fiatalok által internetes kapcsolattartás céljából használt legkedveltebb eszközök közé tartoznak; hangsúlyozza, hogy az IT-technológiák fontos szerepet játszhatnak a program láthatóságának erősítésében;

50. kéri a Bizottságot, hogy fejlessze tovább az eTwinning, a School Education Gateway, az Open Education Europe, az EPALE, a European Youth Portal és a VALOR IT platformokat, hogy vonzóbbá és felhasználóbarátabbá tegye őket; kéri a Bizottságot, hogy az Erasmus+ 2017 végéig elkészítendő felidős értékelésében térjen ki e platformok értékelésére;

51. felhívja a Bizottságot, hogy optimalizálja a „Mobility Tool” rendszerhez és más informatikai támogató platformokhoz, így az európai felnőttképzés elektronikus platformjához (EPALE) hasonló informatikai eszközök teljesítményét és felhasználóbarát jellegét, biztosítva ezáltal, hogy a program kedvezményezettjei a lehető legtöbbet hozhassák ki tapasztalataikból, továbbá előmozdítva a határokon átnyúló együttműködést és a bevált gyakorlatok megosztását;

52. felhívja az Európai Bizottságot, hogy erősítse a program iskolai oktatási vonatkozásait, lehetővé téve a diákok mobilitásának növelését, valamint a finanszírozási és adminisztratív eljárások egyszerűsítését az iskolák és a nem formális oktatást nyújtók számára, kihasználva az Erasmus+ azon általános célját, hogy elősegítse az ágazatok közötti együttműködést, továbbá az ifjúsági szervezetek vagy az iskolákkal folytatott partnerségekben való részvételre irányuló tevékenységek ösztönzése céljából; ösztönzi a Bizottságot, hogy a programon belül erősítse a fiatalokkal végzett munkát és a nem formális oktatás fejlesztésével kapcsolatos gyakorlatokat az ifjúsági szervezetek és a fiatalok számára munkát biztosító egyéb szervezetek támogatásával, valamint az EU és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerség támogatásának folytatásával;

53. üdvözli a stratégiai partnerség két típusának bevezetését mint a kis méretű szervezetek programban való részvételét ösztönző első lényeges pozitív lépést, minthogy az utóbbiak gyakran nehézségekbe ütköznek a követelményeknek való megfelelés terén, és így hátrányos megkülönböztetést szenvednek el, ami rontja a program jó hírét, illetve meggyőző erejét; felhívja a Bizottságot, hogy hajtson végre további javításokat a kis méretű szervezeteknek a programok tevékenységeibe való fokozottabb bevonása érdekében, amelynek végső célja a programból való részesedésük növelése a minőségi követelmények szem előtt tartásával; üdvözli az európai végrehajtási útmutató elkészültét, akárcsak a részletesebb GYIK-oldalát, amely

2017. február 2., csütörtök

a kiválasztási feltételekkel kapcsolatos válaszokat fogja össze, valamint kiválasztott projekteket ismertet a szelekció megértetése és a kisebb szervezetek jobb támogatása érdekében; hangsúlyozza, hogy különböző részt vevő szervezeteket kell bevonni egyéb szereplőként a programok tevékenységeibe, és közöttük fenn kell tartani az egyensúlyt;

54. javasolja, hogy az iskolai együttműködés területén csökkenjen a támogatások összege a támogatott projektek száma javára, hogy közvetlenebbül támogatni lehessen a diákcseriprogramokat, és így több személyes találkozásra kerülhessen sor a különböző kultúrákhoz tartozó és nyelveket beszélő emberek között; hangsúlyozza a más kulturális háttérrel rendelkező emberekkel kapcsolatban szerzett személyes tapasztalatok jelentőségét éppen az európai identitás és az európai integráció alapeszméjének előmozdítására való tekintettel, és javasolja minél több ember ebbe való bevonásának megkísérlését, ami természetesen a program minden céljára érvényes; ezzel kapcsolatban üdvözli a már bekövetkezett javulásokat, azonban továbbra is várja a szabályok rugalmasabbá tételét a nemzeti ügynökségeken, valamint a Bizottságon keresztül folytatott stratégiai partnerségek keretében;

55. tekintettel arra, hogy a fiatalok foglalkoztathatóságának javításához fontos a többnyelvűség⁽¹⁾, nagyobb erőfeszítéseket tart szükségesnek a többnyelvűség Erasmus+ program keretében történő előmozdítása és támogatása érdekében;

56. az Európában tapasztalható új társadalmi kihívásokkal összefüggésben megállapítja, hogy erősíteni kell a közös európai kihívásoknak való megfelelést szolgáló európai megközelítést az európai civil társadalmi hálózatok által az oktatás, a képzés és a fiatalok támogatása területén végrehajtott nagyszabású innovációs projektek támogatása révén; rámutat, hogy ezt a legjobban úgy lehetne elérni, ha az Erasmus+ „Együttműködés az innováció terén és a bevált gyakorlatok cseréje” elnevezésű 2. kulcsintézkedése teljes finanszírozásának 5 %-a központosított intézkedésekre kerülne elkülönítésre;

57. tudomásul veszi, hogy a nemzeti ügynökségek 75 %-a jelentős adminisztratív terhelésről számolt be, ami csökkenti az uniós költségvetés befektetési kapacitását, és közvetlen kihatással lehet a kedvezményezettekre; felhívja az Európai Bizottság Oktatásiügyi és Kulturális Főigazgatóságát (DG EAC) és az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtott Ügynökséget (EACEA), hogy javítsák a végrehajtást, különösen ami a jelentkezési eljárást illeti;

58. üdvözli az egységkölség alapú rendszer bevezetését a programba az adminisztratív terhek minimalizálása érdekében; üdvözli a Bizottság által 2016-ban tett és a 2017-re tervezett kiigazításokat is; megjegyzi, hogy szabályozási előírások miatt egyes tagállamok nem tudják alkalmazni ezt a rendszert, illetve a költségeket a tényleges bekerülési költséghez képest nem tartják elfogadhatónak; úgy véli, hogy tovább kell növelni az átalányköltségek arányait ahhoz, hogy elegendő pénzügyi támogatást lehessen nyújtani a projekt résztvevői számára, és hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a távoli régiók és a határ menti területek résztvevői és szervezetei ne szenvedjenek hátrányt az átalányköltségek bevezetése miatt; a sok önkéntes és a tanárok, valamint minden egyéb kérelmező magas szintű személyes elkötelezettségének megfelelő megjutalmazását kéri; követeli a projektindítás, mint például a lehetséges együttműködési partnerekkel való kapcsolatfelvétel vagy az előkészítő megbeszélések (újra)bevonását a finanszírozásba, vagy például az e költségeket is fedező kielégítő átalányösszeget; hangsúlyozza, hogy ezen a területen az átláthatóság az egész Erasmus+ program átláthatósági követelményeinek és céljainak lényeges alkotóeleme;

59. üdvözli az egyösszegű, átalányalapú finanszírozás alkalmazása révén bevezetett egyszerűsítést; ösztönzi a Bizottságot, hogy keresse a program különböző szakaszaira pályázók számára bonyolult adminisztratív eljárás további javításának módjait; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a nemzeti hatóságok szerint az auditálási feladatok megnövekedtek;

60. megjegyzi, hogy növelni kell az európai hálózatok számára a „Szakpolitikai reform támogatása” elnevezésű 3. kulcsintézkedés keretében biztosított működési támogatást az Erasmus+ által kínált lehetőségek népszerűsítésének és terjesztésének lehető legnagyobb ösztönzése érdekében;

61. konkrét lépéseket kér annak biztosításához, hogy a projekt költségvetéséhez való saját hozzájárulás forrásaként szóba jöhessen az önkéntesség is, mivel ez elősegíti a kisebb szervezetek részvételét, különösen a sport terén, szem előtt tartva, hogy az Erasmus+ lehetővé teszi az önkéntes tevékenységgel töltött idő beszámítását mint természetbeni hozzájárulások formájában történő társfinanszírozást, valamint kéri, hogy a pénzügyi útmutatóra vonatkozó új európai bizottsági javaslat ezt lehetőségként tartalmazza; hangsúlyozza, hogy az önkéntesek hozzájárulását el kell ismerni és láthatóvá kell tenni a program szempontjából betöltött különleges jelentőségük miatt, feltéve, hogy figyelemmel kísérik, annak biztosításáért, hogy az önkéntesség kiegészíti, nem pedig helyettesíti az állami forrásokat;

62. elismeri az önkéntesség gazdasági és társadalmi értékét, és ösztönzi a Bizottságot, hogy a programokon keresztül fokozottan támogassa az önkéntes munkán alapuló szervezeteket;

⁽¹⁾ Közös Kutatóközpont, Tudományos és szakpolitikai jelentés a nyelvtudásról és a foglalkoztathatóságról, 2015.

2017. február 2., csütörtök

63. üdvözli a Bizottságnak az Európai Szolidaritási Hadtest létrehozására irányuló javaslatát; ösztönzi a Bizottságot, hogy vonjon be önkéntes szervezeteket ezen új kezdeményezés kidolgozásába az Európai Unióban az önkéntesség erősítése tekintetében nyújtott hozzáadott és kiegészítő értékének biztosítása érdekében; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek erőfeszítéseket arra, hogy ezt az új kezdeményezést belefoglalják a költségvetésbe anélkül, hogy alulfinanszíroznának egyéb, folyamatban lévő és elsőbbséget képező programokat, és kéri, hogy vizsgálják meg az európai önkéntes szolgálatba történő bevonásának lehetőségét annak érdekében, hogy megerősödjön az önkéntesség az EU-ban, a kezdeményezések és programok megkettőződése nélkül;

64. kiemeli, hogy az önkéntesség a szolidaritás, a szabadság és a felelősség kifejeződése, amely hozzájárul az aktív polgári szerepvállalás megerősítéséhez és a személyes emberi fejlődéshez; úgy véli továbbá, hogy az önkéntesség a társadalmi befogadás és a kohézió, valamint a képzés, az oktatás és a kultúrák közötti párbeszéd nélkülözhetetlen eszköze, ugyanakkor jelentősen hozzájárul az európai értékek terjesztéséhez; úgy véli, hogy el kellene ismerni az európai önkéntes szolgálatnak (EVS) az olyan készségek és kompetenciák fejlesztésében játszott szerepét, melyek elősegítik az EVS-ben részt vevők munkaerőpiaci hozzáférését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak tisztességes munkafeltételeket az önkénteseknek és kövessék nyomon, hogy maradéktalanul tiszteletben tartják-e az önkéntesek szerződéseit; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az európai önkéntes szolgálat résztvevői soha ne tekintsek vagy használják a fizetett munkaerő helyettesítésére;

65. kéri, hogy a döntéshozatali időszak a lehető legrövidebb legyen, a kérelmek értékelése következetesen és összehangoltan történjen, továbbá hogy a kérelmek elutasítását átláthatóan és érthetően indokolják meg, hogy ne csökkenjenek drasztikusan az ösztönzők az uniós programok felhasználásánál;

66. nyomatékosan szorgalmazza a pályázatok értékelésével kapcsolatos átláthatóság fokozását és az átfogó minőségi visszajelzéseket valamennyi pályázó számára; kéri a Bizottságot, hogy biztosítson hatékony visszajelző rendszert a program kedvezményezettjei által az Erasmus+ program végrehajtásával kapcsolatban esetlegesen észlelt szabálytalanságok Bizottság számára történő visszajelzésére; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy javítsa és fokozza a program végrehajtásáért felelős uniós intézmények és a nemzeti szervek közötti információáramlást; ösztönzi a nemzeti ügynökségeket és az EACEA-t, hogy javítsák a program végrehajtását, biztosítsanak képzési lehetőségeket az értékelők részére, szervezzenek rendszeres találkozókat a kedvezményezettekkel, és tegyenek látogatásokat a projekteknél;

67. megjegyzi, hogy erősíteni kell az európai önkéntes szolgálat helyi vonatkozásait; az európai önkéntes szolgálatban részt vevő önkéntesek erőteljesebb támogatását kéri nemcsak az indulás előtt, de a visszatérés után is a külföldi önkéntes tapasztalatszerzést követő posztorientációs és posztintegrációs képzések formájában, hogy megoszthassák európai tapasztalataikat az önkéntesség helyi szintű előmozdításával;

68. támogatja, hogy a nagy léptékű projekteken keresztül növeljék a hatékonyságot és az eredményességet; rámutat azonban, hogy a kérelmezők kis és nagy csoportjai között egysúlyynak kell lennie;

69. kéri a Bizottságot, hogy a lehetőségekhez mérten minél jobban harmonizálja a megadott előfinanszírozási arányokat a program során, hogy minden kedvezményezett ugyanolyan előnyöket élvezhessen, és hogy könnyítse meg a projekt végrehajtását, különösen a kisméretű szervezetek számára; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a programra jelentkezők vonatkozásában ne részesítsék előnyben a nagy intézményeket a kisméretű, kevésbé közismert intézményekkel szemben;

70. észrevételezi az Erasmus+ által fedezett fellépésekben való részvétel terén uniós szinten és a tagállamok térségei között mutatkozó régiónkénti különbségeket; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a fellépések sikerességi aránya alacsony, és az EU-n belül egymástól eltérő; célzott és időben végrehajtott fellépésekre szólít fel a részvételi arány növelése és a sikeresség fokozása érdekében – a pályázók származására tekintet nélkül – azzal a céllal, hogy a finanszírozás egy részét a kezdeményezést előmozdító és népszerűsítő egyedi intézkedésekre lehessen előirányozni különösen azokban a régiókban, ahol a pályázati lehetőségek viszonylag korlátozottak;

71. rámutat, hogy az Erasmus+ végrehajtása a különböző uniós régiókban eltérő finanszírozási igényeket és intervenció politikákat kíván meg, ezért egyes tagállamoknak az elköltött összegek költséghatékonyságának biztosítása érdekében újra kell kalibrálniuk a programokat;

2017. február 2., csütörtök

72. megjegyzi, hogy a támogatások és elosztásának módszerei tekintetében is indokolatlan különbségek mutatkoznak az országok között; ösztönzi a Bizottságot, hogy vizsgálja meg e különbségek hatásait és törekedjen az Európai Unión belül tapasztalható társadalmi és gazdasági különbségek lehető legkisebbre csökkentésére; ösztönzi a támogatási arányok további növelését, valamint a célszágban felmerülő megélhetési költségeknek megfelelő kiigazításukat a társadalmi és gazdasági szempontból hátrányos helyzetben lévő diákok, a sajátos igényű diákok és személyzet és a távoli területeken élő diákok és személyzet részvételének ösztönzése érdekében;

73. rámutat, hogy az Erasmus+ mobilitási támogatásnak nagyon pozitív hatása van és aziránt nagy az igény Kelet- és Dél-Európában, ugyanakkor a program költségvetése korlátozott, így sok jelentkezőt el kell utasítani; javasolja, hogy a Bizottság fokozza erőfeszítéseit az Európa nyugati részéről keleti irányba való mobilitás előmozdítására;

74. sajnálatát fejezi ki az egyes tagállamokon belüli és a tagállamok közötti növekvő egyenlőtlenséggel, valamint az Unión belül tapasztalható magas ifjúsági munkanélküliségi rátával kapcsolatban, amely megnehezíti a programhoz való hozzáférést azáltal, hogy akadályozza az alacsonyabb jövedelmű és a gazdasági válság és a megszorítások által nagyobb mértékben sújtott régiókból származó pályázók mobilitását; megállapítja, hogy az Erasmus+ programot és a szakképzést az Európai Unió távoli és határ menti régióiban is meg kell valósítani; rendkívül pozitív lépésnek tartja, hogy e régiók lakosai számára is biztosítják a hozzáférhetőséget és az esélyegyenlőséget, amely az ifjúsági munkanélküliség csökkentésének és a gazdaság újraélesztésének eszköze;

75. hangsúlyozza, hogy az egyének mobilitásának az Erasmus+ programon belüli támogatását mentesíteni kell az adók és a szociális járulékok alól;

76. felszólítja a Bizottságot, hogy ismerje el a különleges igényekkel bíró és a hátrányos helyzetű személyeket bevonó projektek különleges természetét és mobilitásait; a sajátos szükségletű és a hátrányos helyzetű személyek lehetőségeinek határozottabb előmozdítását szorgalmazza, hogy részt vegyenek a programban, beleértve a menekülteket is, és kéri, hogy hozzáférésüket könnyítsék meg;

77. hangsúlyozza, hogy ezek a kihívások továbbra is fennmaradnak, bár a tanulmányi időszakok, a külföldi hivatalos és nem hivatalos tanulmányok során megszerzett kreditek, készségek és szaktudás elismerése terén előrelépés történt; kiemeli, hogy a nemzetközi képesítések elismerése elengedhetetlen a mobilitáshoz, és az európai felsőoktatási térségben a további együttműködés alapját jelentik; rávilágít arra, hogy fontos az összes európai uniós eszközt teljes mértékben bevetni, mert a kompetenciák, készségek és ismeretek validálása nélkülözhetetlen a képesítések elismeréséhez;

78. hangsúlyozza, hogy a gazdasági, pénzügyi és szociális válság ellenére 2008 óta folyamatosan nő az Erasmus rendszer keretében külföldön töltött tanulmányi időszakok száma; felhívja a figyelmet arra, hogy a külföldi szakmai gyakorlatok száma ugyanakkor exponenciálisan nőtt; arra a következtetésre jut, hogy a fiatalok a külföldi szakmai gyakorlatot kiváló lehetőségnek tekintik foglalkoztathatóságuk javítására; ajánlja, hogy a Bizottság és a nemzeti ügynökségek, szervezők és intézmények vegyék figyelembe ezt a fejleményt;

79. kiemeli, hogy annak ellenére, hogy az európai képesítési keretrendszer⁽¹⁾ miatt egyértelmű javulás történt az oktatási és szakképzési rendszerek diplomák, képesítések, kreditek, készségekre vonatkozó bizonyítványok és kompetenciaigazolás tekintetében alkalmazott elismerési és érvényesítési rendszereiben, továbbra is vannak problémák; rámutat arra, hogy biztosítani kell a mobilitási tapasztalatok révén bármilyen formában – formális tanulási környezetben, vállalati gyakorlat keretében vagy önkéntesség, illetve ifjúsági tevékenység során – szerzett kompetenciák és képesítések otthoni rendszeren belüli megfelelő dokumentálását, érvényesítést, elismerést és összehasonlíthatóságát; felszólítja a Bizottságot, hogy reformálja meg az európai képesítési keretrendszert és tegyen lépéseket annak megerősítésére, a jelenlegi ajánlás felől egy erősebb eszköz felé elmozdulva a szabad mozgás támogatása érdekében; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szisztematikusan használják ki és fejlesszék tovább az olyan meglévő európai eszközöket, mint az Europass, a Youthpass és az ECET; szorgalmazza olyan közös szakképzési képesítések kidolgozását, amelyek biztosítani tudják a képesítések nemzetközi elismerését; kéri, hogy a tagállamok teljeskörűen és időben hajtsák végre a nem formális és az informális tanulás eredményeinek érvényesítéséről szóló 2012. december 20-i tanácsi ajánlást;

80. hangsúlyozza, hogy a nem formális felnőttoktatás és -képzés előmozdítja az olyan alapvető készségeket és humán készségeket, mint a munkaerőpiaci szempontból, valamint a munkahelyi jólét, illetve a munka és a magánélet közötti megfelelő egyensúly szempontjából fontos szociális és állampolgári kompetenciák; rámutat arra, hogy a nem formális felnőttoktatás és -képzés kulcsszerepet tölt be a hátrányos helyzetű társadalmi csoportok elérése és azon készségeik fejlesztésének segítése tekintetében, amelyek segítik őket a munkaerőpiacra történő belépésben és a tartós és minőségi munkahelyhez jutásban, illetve foglalkoztatási helyzetük javításában, emellett hozzájárul Európa demokratikusabbá tételéhez;

⁽¹⁾ HL C 111., 2008.5.6., 1. o.

2017. február 2., csütörtök

81. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a szakképzési programokat; rámutat, hogy a gyakornoki időszakok és a szakmai gyakorlatok olyan képzési lehetőségek, amelyek nem pótolják a teljes munkaidős szakmai állásokat, azoknak tisztességes munkakörülményeket és megfelelő javadalmazást kell garantálniuk a tanoncoknak, és a kedvezményezettek számára előírt készségeket semmilyen körülmények között sem szabad az alkalmazottakra jellemző készségekkel helyettesíteni;
82. tudomásul veszi, hogy a jelenlegi program alatt a nemzeti ügynökségekre igényesebb végrehajtási munka vár; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy lássa el a nemzeti ügynökségeket elegendő erőforrással és a szükséges támogatással, ezáltal hatékonyabb programvégrehajtást téve lehetővé, és elősegítve, hogy a nemzeti ügynökségek a költségvetés növelésének köszönhetően új kihívásokkal küzdjenek meg;
83. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy kövesse figyelemmel a nemzeti ügynökségek által a projektek elbírálásakor alkalmazott minőségi követelményeket és ossza meg az adott tekintetben legjobban bevált gyakorlatokat; ösztönzi az értékelést végzők számára – különösen az ágazatokon átívelő projektek tekintetében – tartott szakképzési programokat fejlődésük folytatása érdekében, illetve azért, hogy minőségi visszajelzést tudjanak minden pályázónak nyújtani, hogy a jövőbeni projektek során a célok elérésére, valamint a jövőbeni pályázók teljesítményének javítására bátorítsanak;
84. úgy véli, hogy a minőség mérésének ugyanolyan fontosnak kellene lennie, mint a mennyiség mérésének; kéri az előbbi kidolgozását az Erasmus+ összefüggésében;
85. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a formális és nem formális tanulás és gyakornoki időszakok elismerésére és igazolására; ösztönzi a tagállamokat, hogy tájékoztassák jobban a tanulószereződéses gyakorlati képzésben részt vevő fiatalokat a létező lehetőségekről, támogassák jobban az Erasmus+ programhoz folyamodni kívánó képzési központokat, valamint vezessenek be támogatási programokat a szomszédos országokban a határokon átnyúló mobilitási tapasztalatszerzés keretében tanulószereződéses gyakorlati képzésben részt vevők számára lakhatásuk és utazásuk vonatkozásában;
86. a magas ifjúsági munkanélküliség és az Unión belüli földrajzi egyenlőtlenségek enyhítése érdekében támogatja a nagyobb fokú mobilitást az oktatási és tanulószereződéses gyakorlati képzési programokban, valamint az ifjúsági garancia és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés keretében megvalósuló szakmai gyakorlatokat;
87. sürgeti a Bizottságot, hogy határozza meg, mely országokban és régiókban zajló európai uniós mobilitási programokban vesznek egyenlőtlenül részt a szakmai képzési intézmények, annak érdekében, hogy csökkentse ezeket az eltéréseket az Erasmus+ programért felelős nemzeti ügynökségek közötti jobb együttműködés és információcsere, a szakmai képzési intézmények csapatmunkájának támogatása (a tapasztalt szakképzési intézmények más intézményekkel való összekötésén keresztül), a szakmai képzési intézmények számára szakpolitikai támogató intézkedések és konkrét javaslatok felajánlása, valamint a szakmai képzési intézményeket támogató, már működő rendszerek javítása révén;
88. ösztönzi a tagállamokat, hogy a tanárok, előadók és nem egyetemi személyzet mobilitásának előmozdításáért ismerje el karrier-előmenetelük fontos részeként a mobilitási programokban való részvételüket, és amennyiben lehetséges, vezessen be a mobilitási programokban való részvételhez kötött jutalmazási rendszert, például pénzügyi előnyök vagy a munkateher csökkentése formájában;
89. felszólítja a nemzeti ügynökségeket, hogy a projektek elbírálásakor gondoskodjanak a teljes átláthatóságról azáltal, hogy nyilvánosságra hozzák a kiválasztott projektek listáját a folyamatban levő folyamattal és a tervezett pénzügyi támogatással együtt;
90. arra ösztönöz az 1. kulcsintézkedésben, hogy folytassák a Comenius leginkább bevált működési gyakorlatait, mint például az iskolai cserelátogatásokat, valamint azt a lehetőséget, hogy az iskolák személyzeti tagjai egyénileg pályázhassanak mobilitási támogatásért;
91. megjegyzi, hogy a 2. kulcsintézkedéshez tartozó projektek jó minősége ellenére ezek közül sokat utasítottak el a finanszírozás korlátozása miatt; bátorítja a Bizottságot, hogy jelölje meg a projekteket, hogy a más forrásokból történő beruházások számára vonzóvá tegye őket; ösztönzi a tagállamokat, hogy ismerjék el a megjelölt projekteket, elsősorban részesítve őket a megvalósításuk érdekében az állami finanszírozáshoz jutás terén, amennyiben ilyen finanszírozáshoz hozzá lehet férni;
92. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy folytassa a brüsszeli székhelyű európai szervezetek finanszírozása jelentette kihívás megoldására tett erőfeszítéseket, hogy a továbbiakban is hozzájárulhassanak az oktatás, szakképzés, ifjúsági ügyek és a sport terén az európai szakpolitikák fejlesztéséhez;

2017. február 2., csütörtök

93. tudomásul veszi, hogy a nemzeti ügynökségek a nemzetközi kreditszintű mobilitás (ICM) végrehajtása terén kihívásokkal küzdenek; nagyobb rugalmasságot szorgalmaz a nemzeti ügynökségek számára, hogy bizonyos országokból és régiókból erőforrásokat különíthessenek el másoknak a felsőoktatási intézmények együttműködési prioritásainak érvényesítése érdekében;

94. tudomásul veszi, hogy az Erasmus+-on kívüli egyéni mobilitási résztvevők száma csökken, mivel az európai felsőoktatási intézmények az intézményesített mobilitási rendszereket részesítik előnyben; ösztönzi a Bizottságot és a nemzeti hatóságokat, hogy újítsák meg az egyéni pályázók lehetőségeit a mobilitásban való részvételre;

95. ösztönzi az Európai Bizottságot, hogy támogassa a szakmai képzési rendszert a Leonardo da Vinci-alprogramoknak az új szervezetek és kisebb intézmények körében való előmozdítása útján, amellett, hogy ez utóbbiakat segíti a megfelelő finanszírozásra pályázás során további útmutatást, on-line képzéseket és a színvonalas finanszírozást kérő pályázatok elkészítéséhez személyre szabott támogatást kínálva részükre az Erasmus+ programért illetékes nemzeti ügynökségekkel fenntartott kapcsolatokon keresztül;

96. ösztönzi az európai oktatási rendszer világszerte történő népszerűsítését, akárcsak a világban mindenhol az egyéni tudás előmozdítását az összes releváns szereplő (a tagállamok, a felsőoktatási intézmények, felsőoktatási szövetségek) arra serkentésével, hogy az Erasmus Mundus közös mesterfokozatokat tegyék vonzóbbá a felsőoktatási intézmények és az esetleges pályázók számára;

97. javasolja, hogy a nemzeti ügynökségeket jobban vonják be az oktatásra, szakképzésre, ifjúságra és sportra vonatkozó szakpolitikák fejlesztésébe az Európai Bizottság, a tagállamok és a nemzeti ügynökségek közötti kapcsolatok javítása révén;

A következő programidőszak

98. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket az eljárások egyszerűsítésére és az Erasmus+ projektekben részt vevő diákokra, intézményekre és fogadó vállalatokra háruló jelentős adminisztratív terhek csökkentése érdekében, javítva és megkönnyítve a regisztráció, az érvényesítés és az elismerés folyamatát ott, ahol ezt a lehetőséget nem aknázzák ki kellőképpen; továbbra is úgy véli, hogy a részvétel megkönnyítése érdekében a programmal kapcsolatos információkat rendelkezésre kell bocsátani az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvén; felhívja a Bizottságot és a nemzeti ügynökségeket a részvételi feltételek egységesítésére annak biztosítása érdekében, hogy a program a lehető legtöbb pályázó számára hozzáférhető legyen;

99. javasolja, hogy ne a további harmonizálás, illetve a program szerkezetének nagyobb változásai élvezzenek elsőbbséget, hanem ehelyett az elért teljesítmények fenntartása és konszolidálása, illetve szükség esetén a növeléssel járó javítások;

100. javasolja a nem formális oktatás jelentőségének és láthatóságának növelését az Erasmus+ -on belül mind az ifjúsági foglalkoztatás, mind pedig a felnőttoktatás szempontjából, minthogy a nem formális oktatás az európai polgársági ágazatban, a demokrácia terjesztésében és az értékekről szóló nevelésben nagyon jelentős; ugyanakkor a programot – nevének tulajdoníthatóan – gyakran csak a formális oktatással asszociálják;

101. felszólítja a Bizottságot, hogy a következő programfinanszírozási szakasz, valamint az esetleges javítások bevezetésével járó munkálatokba minden érintett felet vonjon be a program további sikerének és hozzáadott értékének biztosítása érdekében;

102. ajánlja, hogy az Erasmus+ az 1. kulcsintézkedés keretében fejlessze tovább az egyének ágazatokon átnyúló mobilitását, hogy a diákok, tanárok, nevelők, trénerok, tanoncok, munkások és a fiatalok teljes mértékben részt vegyenek az ágazatokon átnyúló mobilitásban;

103. kéri az ágazatközi projektek egyértelmű definíciójának kidolgozását a projektek „félrecímzése” miatti félreértések elkerülése érdekében;

2017. február 2., csütörtök

104. kéri, hogy ne csak a jelenlegi költségvetési szintet biztosítsák a többéves pénzügyi terven belül a programok új generációja számára, de úgy véli, hogy a költségvetés további növelése – ami a programok következő generációjának éves finanszírozási szintjét legalább a jelenlegi keret utolsó végrehajtási évének szintjén biztosítja – jelentős előfeltétel a program sikerének folytatása szempontjából; javasolja, hogy a Bizottság vegye fontolóra az előfinanszírozás növelésének lehetőségét;

105. üdvözlöi a program szerkezetét és felszólítja a Bizottságot, hogy a programok következő generációjára vonatkozó javaslatban őrizze meg az oktatásnak és szakképzésnek, illetve az ifjúsági ügyeknek és sportnak szentelt külön fejezeteket és külön költségvetéseket, szem előtt tartva konkrét jellegzetességeiket és alakítsa a pályázati űrlapokat, a jelentéstételi rendszereket és a követelményeket ágazatspecifikus módon;

106. ösztönzi a nemzeti ügynökségeket, hogy minden egyes pályázati fordulót követően tegyék könnyen hozzáférhetővé a kulcsintézkedésenként és ágazatonként rendelkezésre álló költségvetést, lehetővé téve a pályázók számára, hogy stratégiaileg megtervezzék jövőbeni tevékenységeiket, emellett adják közre a projektek kiválasztásának eredményeit és a költségvetési tételeket, hogy megvalósulhasson a program megfelelő külső nyomon követése;

107. felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen vizsgálja felül a pénzügyi támogatások, például az átalányalapú utazási és napidíj-támogatások szintjét, annak biztosítása érdekében, hogy azok összhangban álljanak a valós megélhetési költségekkel, és megelőzzék a képzés miatti eladósodást, ezáltal elősegítve a megkülönböztetés megelőzését és azt, hogy a korlátozottabb pénzügyi lehetőségekkel és/vagy különleges igényekkel rendelkezők kiszoruljanak;

108. jelzi, hogy a hátrányos helyzetű csoportok csak specifikusan vannak megcélozva az ifjúsági ágazatban; javasolja, hogy a befogadásra és a sokszínűsége vonatkozó stratégiát minden programágazatra terjesszék ki, a sajátos szükségletű vagy kevesebb lehetőséggel bíró személyek társadalmi befogadásának és az Erasmus+ programban való részvételének előmozdítása érdekében;

109. kéri, hogy a Bizottság terjesszen elő, a tagállamok pedig hagyjanak jóvá egy, a tanulószerveződéses gyakorlati képzésre irányuló minőségi keretet és egy javaslatot a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben részt vevők fokozott mobilitásáról, amely egy sor jogot biztosít a tanulószerveződéses gyakorlati képzésben részt vevők, a gyakornokok és a szakképzésben részt vevők számára annak biztosítása érdekében, hogy megfelelően védve legyenek, és hogy ezek a mobilitási programok soha ne lépjenek a standard munkaszerveződések helyébe; minőségi, fizetett szakmai gyakorlatokat szorgalmaz, és kéri, hogy a tagállamok jelentsék azokat a helyzeteket, amelyekben megszegik az Erasmus+ kedvezményezettjeinek feladataira vagy jogaira vonatkozó feltételeket;

110. felszólítja a Bizottságot, hogy munkálkodjon együtt a tagállamokkal az oktatási intézmények és a fő érintett felek (helyi/regionális hatóságok, szociális partnerek, a magánszektor, az ifjúság képviselői, szakképzési intézmények, kutatói szervezetek és civil társadalmi szervezetek) közti szorosabb együttműködésen azért, hogy fokozzák az oktatási és szakképzési rendszerek valódi munkaerőpiaci igényekre való reakcióképességét, továbbá hogy garantálja, hogy ez az együttműködés tükröződjön az Erasmus+ programban; úgy véli, hogy a kedvezményezetteknek és valamennyi érintett félnek a program kialakításába, megszervezésébe, nyomon követésébe, végrehajtásába és értékelésébe történő aktív bevonásával biztosítható annak életképessége, sikere és hozzáadott értéke;

111. annak a híve, hogy a mobilis diákok számára engedélyezni kell, hogy külföldi tanulmányaikat a program keretében a tanulmányokkal kapcsolatos szakmai gyakorlattal kombinálhassák, ezáltal könnyítve külföldi tartózkodásukat, csökkentve a szociális szelektivitást, növelve a mobilis diákok számát, gyarapítva a diákok képességeit és erősítve a felsőoktatás valamint a munka világa közötti kapcsolatokat; felhívja a Bizottságot, hogy az Erasmus támogatások odaítélésekor fordítson kiemelt figyelmet a gyakornokok hosszú távú mobilitására;

112. megállapítja, hogy a tagállamok között az Erasmus+ program odaítélési feltételei terén egyenlőtlenségek állnak fenn; kitart amellett, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a nemzeti ügynökségek harmonizált módon alkalmazzák a program szabályait, közös minőségi előírások és eljárási gyakorlatok betartásával, biztosítva ezáltal az Erasmus+ belső és külső koherenciáját és valódi európai programként jelenítve meg azt; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki európai végrehajtási iránymutatásokat a nemzeti ügynökségek számára az Erasmus+ program vonatkozásában; ösztönzi a nemzeti ügynökségeket – amelyeknek a nyomonkövetési folyamat szerves részét kell képezniük –, hogy összpontosítsanak arra is, hogy fórumot alakítsanak ki az egyes tagállamok munkaügyi és oktatáspolitikáikért felelős hatóságok közötti konstruktív párbeszédhez; határozottan ösztönzi az ügynökségek közötti koordináció javítását a hasonló tárgyú projektek összehangolása érdekében;

2017. február 2., csütörtök

113. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bővítsék a szakképzésben részt vevők külföldi képzési lehetőségeit és a szakképzést olyan választásként pozicionálják, amely különösen kedvező a munkaerőpiaci beilleszkedés szempontjából és ígéretes életpályákhoz vezethet, tegyék azt minden életkor számára hozzáférhetővé, továbbá biztosítsák megfelelő finanszírozását, mivel a szakképzésre elkülönített források nem arányosak ⁽¹⁾ a kínált mobilitási programokra potenciálisan jelentkezők számával; határozottan támogatja a szakképzési mobilitás hatékony népszerűsítését és ösztönzését a nők körében, és úgy véli, hogy a tagállamoknak nagyratörő célokat kell kitűzniük ebben a tekintetben, és az előrelépést szorosan figyelemmel kell kísérni;

114. hangsúlyozza, hogy változóban van a munkahelyek és a készségek fogalma, különösen amiatt, hogy jelenleg zajlik a digitalizáltabb gazdaságra történő átállás, amely miatt új üzleti igények merülnek fel és jövőorientált ágazatok jelennek meg; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy az Erasmus+ program tükrözze ezt a helyzetet;

115. felszólít a felsőoktatás magasabb szintjeinek szóló mobilitási programok fokozott népszerűsítésére az európai kutatóközpontok közötti mobilitás biztosítása, valamint az európai egyetemek nemzetközivé válásának elősegítésére;

116. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az Erasmus+ programmal – mint az egyén saját készségeinek fejlesztését szolgáló eszközzel – kapcsolatos tudatosságot, valamint ki kell azt egészíteni egy kibővített dimenzióval, amely megfelelő megközelítést kínál az eszköz hatékonyságának oly módon történő biztosítása érdekében, hogy kiküszöbölje annak veszélyét, hogy az csupán egyszerű élettapasztalattá váljon;

117. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen és tegyen közzé naprakész statisztikákat és nyomon követő tanulmányokat az Erasmus+ végrehajtására, különösen a fiatalok részvételi arányára vonatkozóan régiók és nemek szerinti lebontásban, valamint annak a foglalkoztathatóságra, a foglalkoztatás típusára és arányára és a bérekre gyakorolt hatásaira, továbbá arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne potenciálisan javítani rajta; felhívja a Bizottságot, hogy elemezze, miért jelentkeznek egyes országokban többen a szakképzési mobilitásra, hol a legnagyobb a nemek közti egyenlőtlenség és mik az okai ennek, vagy hogy hol van több fogyatékossgal élő pályázó, és dolgozzon ki tervet arra vonatkozóan, hogy miként lehetne fokozni a többi ország részvételét; szoros együttműködésre szólítja fel ezért a tagállamok nemzeti ügynökségeit az információk és statisztikák cseréje terén; továbbra is úgy véli, hogy az Erasmus+ következő féldíós felülvizsgálata keretében figyelembe kell venni és be kell építeni a tanulmányok és statisztikák eredményeit;

118. emlékeztet arra, hogy az Unió alapvető értékeinek rendkívüli válsága idején az Erasmus+ eszköz fontos lehetőséget kínálhat a fiatalok közötti integráció, megértés és szolidaritás elősegítésére; ennélfogva sürgeti a fiatalok integrációjának megerősítését a különböző kultúrák és hagyományok ismeretén, valamint kölcsönös és elengedhetetlen tiszteletén keresztül;

119. javasolja, hogy a Bizottság a vállalkozásoktatást és -képzést a célok egyikeként tartsa meg a jövőbeni Erasmus+ programban a következő (2020 utáni) pénzügyi időszak során, a mobilitásra is kiterjedően, az alábbi elemek programba történő beépítésével:

- i. a vállalkozást az oktatás és képzés révén előmozdító hatályos intézkedések hatásának körültekintő értékelése és azok esetleges kiigazítása, különös figyelmet fordítva az alulreprzentált és hátrányos helyzetű csoportokra gyakorolt hatásokra,
- ii. az összes diákot célzó formális és nem formális oktatás jobban meghatározott tanulási tartalmainak és eszközeinek – elméleti és gyakorlati moduloknak is, például a diákok vállalkozási projektjeinek – támogatása,
- iii. az oktatási intézmények, vállalkozások, nonprofit szervezetek és nem formális oktatási szolgáltatók közötti partnerségek támogatása annak érdekében, hogy megfelelő tanfolyamok szerveződjenek, és hogy a diákok érdemleges gyakorlati tapasztalatot szerezhessenek és modelleket ismerhessenek meg,
- iv. képesséfejlesztés a vállalkozási folyamatok, pénzügyi ismeretek, ikt-ismeretek és -készségek, kreatív gondolkodás, problémamegoldás és innovatív szemlélet, az önbizalom, az alkalmazkodóképesség, a csapatépítés, a projektmenedzsment, a kockázatértékelés és a kockázatvállalás, valamint a konkrét üzleti készségek és tudás terén;

⁽¹⁾ A Bizottság szerint 2016-ban a forráshiány miatt az Erasmus+ keretében szakképzési mobilitási pályázatokra jogosult sikeres pályázók aránya 42 % volt. Az évek során a helyzet romlott – 2014-ben a sikeres pályázatok aránya 54 % volt, 2015-ben pedig 48 %. Bár a rendelkezésre álló források az évek során valamivel nőttek, az igények ennél sokkal gyorsabban, az Erasmus+ korlátozott forrásai azonban nem teszik lehetővé, hogy a finanszírozás lépést tartson a kereslettel.

2017. február 2., csütörtök

v. a nem formális és az informális tanulás mint a vállalkozói készségek megszerzése szempontjából kiemelten fontos környezet szerepének kiemelése;

120. ösztönzi a tagállamokat, hogy vegyenek részt fokozottan az „Erasmus fiatal vállalkozóknak” programban, és népszerűsítsék jobban e programot az üzleti projektekbe belevágni kívánó fiatalok körében, hogy külföldi tapasztalatot szerezhessenek, és olyan új készségekre tehessenek szert, amelyek segítik őket vállalkozási terveik sikeres megvalósításában;

121. határozottan ösztönzi a társaktól való tanulást a külföldi tanulmányi, képzési és munkatapasztalatokat követően, növelve ezáltal az Erasmus+ helyi közösségekre gyakorolt hatását; rámutat arra, hogy az Erasmus+ keretében végrehajtott projektek minőségének javításához elengedhetetlen az egyes esetekben bevált gyakorlatok megosztása; üdvözlí a projektek eredményeinek terjesztésére szolgáló Erasmus+ platformot, és olyan megközelítés alkalmazását szorgalmazza, amely fokozottan szem előtt tartja a bevált gyakorlati tapasztalatok megosztását, valamint a nemzeti ügynökségek, a partnerek és a program kedvezményezettjei közötti nemzetközi eszmecseréket; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson támogatást a programra jelentkezők számára a nemzetközi partnerek megtalálásához egy olyan felhasználóbarát platform kidolgozása révén, amely összegyűjti a különböző kedvezményezettekről és projekteikről nyilvánosan elérhető információkat;

122. felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a programra vonatkozó útmutatót, és tegye azt felhasználóbarátabbá és érthetőbbé, továbbá dolgozzon ki külön tájékoztató broszúrákat az egyes kulcsintézkedésekről; kéri az Európai Bizottságot, hogy az adminisztratív terhek tekintetében ésszerűsítse a pályázati eljárást;

123. támogatja felnőttoktatási intézmények fejlesztését a tanárok, iskolavezetők, oktatók és egyéb oktatási személyzet folyamatos fejlődési és mobilitási lehetőségei révén; ösztönzi a készségek és a kompetenciák fejlesztését, különös tekintettel az ikt hatékony alkalmazására a felnőttoktatásban, javítva ezáltal a tanulási eredményeket; rámutat a bevált gyakorlatok cseréjének fontosságára;

124. üdvözlí az olyan kísérleti projektek kidolgozását, mint a „Tanulószerződéses gyakorlati képzésben részt vevők mobilitására irányuló európai keret: az európai polgárság és a készségek fejlesztése a fiatalok munkaerőpiaci integrációján keresztül”, amelynek célja a tanulószerződéses gyakorlati képzés területén kínált költséghatékony, határokon átnyúló mobilitási programok végrehajtása szakképzési intézmények, vállalatok és/vagy egyéb vonatkozó szervezetek között, valamint a tanulási eredmények formális elismerése és érvényesítése, illetve a diplomák kölcsönös elismerésének támogatása, vagy az „Ifjúsági mobilitás a szakképzésben – az ifjúsági mobilitás javítása”, amelynek célja a szakképzésben részt vevő fiatalok mobilitásának javítása; felhívja a Bizottságot, hogy hajtsa végre eredményesen a két kísérleti programot, és hosszú távon integrálja azokat az Erasmus+ programba;

125. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működési támogatások formájában biztosítsanak fokozott és nagyobb mértékű hosszú távú strukturális támogatást európai civil társadalmi szervezetek számára az oktatás, a képzés, az ifjúság és a sport területén, mivel ezek a szervezetek tanulási lehetőségeket és részvételi fórumokat biztosítanak az európai polgárok és lakosok számára európai politikák kidolgozásához és végrehajtásához;

126. felhívja a Bizottságot annak mérlegelésére, hogy mi lenne a megfelelő megoldás a brüsszeli székhelyű, európai szintű nem kormányzati szervezetek helyzetére, amelyek a belga nemzeti ügynökségeknél pályáznak forrásokra;

o

o o

127. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0020

Az EU–Cook-szigetek fenntartható halászati partnerségi megállapodás (állásfoglalás)

Az Európai Parlament 2017. február 14-i nem jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötésére vonatkozó tanácsi határozattervezetről (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE) – 2016/2230(INI))

(2018/C 252/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (07592/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontja v. alpontjával, továbbá 218. cikke (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0431/2016),
  - tekintettel a határozati javaslatról szóló, 2017. február 14-i jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti halászati partnerségi megállapodásról és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvről szóló előzetes értékelésről készült, 2013. júniusi jelentésre,
  - tekintettel a Cook-szigetek hatóságainak a helyi halászati ágazattal kapcsolatos stratégiai iránymutatásaira, különösen a „Cook Islands Offshore Fisheries Policy” című dokumentumban foglaltakra,
  - tekintettel az ENSZ fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó keretére, különösen az 1., 2., 9., 10. és 14. fenntartható fejlesztési célokra,
  - tekintettel a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottságnak (WCPFC) a Csendes-óceán nyugati és középső térségében található vándorló halállományok hosszú távú megőrzésével és fenntartható kiaknázásával foglalkozó tudományos bizottsági ülésének következtetéseire és ajánlásaira,
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (2) bekezdésére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A8-0015/2017),
- A. mivel az Európai Bizottság tárgyalásokat folytatott a Cook-szigetek kormányával az Európai Unió és a Cook-szigetek közötti új – nyolc, illetve négy évre szóló – fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak (EU–Cook-szigetek partnerségi megállapodás) és végrehajtási jegyzőkönyvének megkötéséről;
- B. mivel ez az Európai Unió és a Cook-szigetek közötti első olyan halászati partnerségi megállapodás, amely a Kiribativál kötött megállapodás megújításának elmaradását (és a Mikronéziával, illetve a Salamon-szigetekkel aláírt, de végre nem hajtott megállapodásokat) követően garantálja az európai jelenlétet a Csendes-óceán keleti részén;
- C. mivel az EU–Cook-szigetek partnerségi megállapodás általános célja az Európai Unió és a Cook-szigetek közötti halászati együttműködés mindkét fél érdekét szolgáló fejlesztése, egy olyan partnerségi keret kialakítása révén, amely elősegíti a Cook-szigetek kizárólagos övezetében megvalósuló fenntartható halászati politikát és az erőforrások fenntartható kiaknázását;
- D. mivel a régióban való jelenlétünknek elő kell segítenie a fenntartható halászati politikát és az erőforrások ésszerű kiaknázását, biztosítva a csendes-óceáni tonhalkészletek megfelelő kezelését;
- E. mivel az EU és a Cook-szigetek közötti halászati partnerségi megállapodásnak a rendelkezésre álló legjobb tudományos útmutatásokon kell alapulnia, a WCPFC állománymegőrzési és -kezelési intézkedéseinek tiszteletben tartása mellett és a rendelkezésre álló többlet erejéig;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0019.

2017. február 14., kedd

- F. mivel problémák tapasztalhatók a vizsgálattal és az ellenőrzéssel kapcsolatban, és mivel a terület nagy kiterjedése és az erőforrások szétszórta jellege miatt nehéz felvenni a küzdelmet a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal szemben;
- G. mivel az EU tagállamainak számos halászhajója van a Csendes-óceán nyugati és középső térségében, és mivel a térségre vonatkozó meglévő halászati megállapodások elévültek;
- H. mivel kötelezettséget vállaltak arra, hogy egyéb nem európai flottáknak nem nyújtanak kedvezőbb feltételeket, mint a megállapodásban foglaltak, és mivel a megállapodás magában foglalja a Cotonoui Megállapodás emberi jogokra, demokratikus alapelvekre és a jogállamiságra vonatkozó záradékát;
- I. mivel az EU és a Cook-szigetek közötti halászati partnerségi megállapodás célja a halászati ágazat és a kapcsolódó iparágak és tevékenységek hatékonyabb és fenntarthatóbb fejlődésének elősegítése a szigeteken, a Cook-szigetek nemzeti halászati politikájával összhangban – különös tekintettel a tudományos kutatás és a kisüzemi halászat támogatására, a kirakodás növelésére a helyi kikötőkben, a halászati tevékenységek nyomon követését, ellenőrzését és felügyeletét szolgáló kapacitások növelésére, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére –, továbbá a fenntartható fejlesztési célokkal összhangban;
- J. mivel a Cook-szigetek halászati politikájának fejlesztését célzó összegek, melyek az áthelyezett összegek 47,6–50 %-át teszik ki, százalékos arányban jelentős hozzájárulást jelentenek;
- K. mivel 2012 óta csökken a nagyszemű tonhal állománya, mivel ennek következtében a WCPFC kezelési intézkedéseket vezetett be, melyeket 2027-ben újratárgyalnak, és mivel az erszéyes kerítőhálós fogások száma 2015-ben 2014-hez képest 26 %-al csökkent; mivel továbbá a Cook-szigetek körüli vizeket „cáparezervátumként” tartják számon, noha hangsúlyozni kell, hogy a cápák nem tartoznak az új megállapodás keretében e vizekben halászó európai flották által megcélzott fajok közé;
- L. mivel az uniós horogsoros hajók jellemzően a Cook-szigetektől délre elhelyezkedő melegebb vizekben halásznak; figyelembe véve a Cook-szigetek cápavédelmi rendeletében előírt követelményeket; mivel az előzetes értékelés megállapította, hogy az uniós horogsoros halászhajók nem érdekeltek abban, hogy a jövőben a Cook-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében halásszanak;
- M. mivel a Cook-szigetek rendkívül nagy mértékben függ az élelmiszerimporttól;
1. úgy véli, hogy az EU és a Cook-szigetek közötti halászati partnerségi megállapodásnak megfelelő uniós ágazati támogatás révén hatékonyan elő kell mozdítania a Cook-szigetek körüli vizekben folytatott fenntartható halászatot, továbbá két, egyformán fontos célra kell törekednie: 1) halászati lehetőségeket kell biztosítania a Cook-szigetek térségében lévő uniós hajóknak, a rendelkezésre álló legjobb tudományos útmutatások alapján, valamint a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottság (WCPFC) állománymegőrzési és -kezelési intézkedéseinek kellő tiszteletben tartása mellett, a rendelkezésre álló többlet erejéig, melynek kiszámításakor az ország halászati kapacitásának teljes megvalósulását kell figyelembe venni; valamint 2) elő kell segítenie az EU és a Cook-szigetek közötti együttműködést, melynek célja a Cook-szigetek halászati térségében megvalósuló fenntartható halászati politika és a halászati erőforrások fenntartható kiaknázása a gazdasági, pénzügyi, műszaki és tudományos együttműködés révén, és az ország e fejlesztéssel kapcsolatos szuverén lehetőségeinek tiszteletben tartása mellett;
  2. tudomásul veszi az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti halászati partnerségi megállapodást és annak végrehajtási jegyzőkönyvéről szóló előzetes értékelésről készült 2013. júniusi jelentést, mely szerint a térségben (Kiribati, Salamon-szigetek) kötött korábbi halászati partnerségi megállapodások és jegyzőkönyvek nem járultak hozzá jelentősen a helyi halászati iparágak fejlődéséhez, nevezetesen a (közös befektetésekkel megvalósuló) közös vállalkozásokra irányuló kezdeményezések és a helyi feldolgozó kapacitások fejlesztése tekintetében; úgy véli, hogy az EU–Cook-szigetek halászati partnerségi megállapodásnak lehetőség szerint hatékonyan hozzá kell járulnia a halászati iparágak helyi fejlesztéséhez, az új generációs uniós halászati megállapodásokra vonatkozóan kitűzött célkitűzésekkel és a fenntartható fejlesztési célokkal összhangban;
  3. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a régió többi országa nem kötött partnerségi megállapodást az EU-val, és halászati területüket a világ más országai, illetve régiói előtt nyitják meg, melyek időnként olyan halászati gyakorlatokat alkalmaznak, amelyek nem veszik figyelembe a rendelkezésre álló forrásokat, ahelyett, hogy az EU-val kötőnének olyan megállapodást, amely elősegíti a fenntartható fejlődést és ágazati támogatást nyújt;

2017. február 14., kedd

4. üdvözli annak a kötelezettségnek a bevezetését, miszerint a Cook-szigeteknek nyilvánosságra kell hoznia bármely olyan megállapodás létét, amely engedélyezi, hogy idegen hajók halásszanak a vizein, azonban sajnálattal veszi tudomásul az általános erőfelfejtésre vonatkozó, az EU részéről megkötött más megállapodások által megkövetelt precizitás hiányát;
5. hangsúlyozza, hogy az EU–Cook-szigetek halászati partnerségi megállapodás és az ahhoz csatolt jegyzőkönyv végrehajtása, illetve esetleges felülvizsgálata vagy megújítása során figyelembe kell venni a Cook-szigetek hatóságainak a halászati ágazat fejlesztésére irányuló stratégiáját, illetve a megállapodást ahhoz kell igazítani az alábbiak biztosítása révén:
  - hozzájárulás a Cook-szigetek halászati erőforrásai és az ország vizeiben végzett halászati tevékenység nyomon követésére, ellenőrzésére és felülvizsgálatára szolgáló kapacitások kiépítéséhez, különös tekintettel a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemre;
  - a helyi tengeri ökoszisztémák állapotára és a Cook-szigetek vizeiben fejlődő halászati erőforrásokra vonatkozó, rendelkezésre álló tudományos ismeretek fejlesztése;
  - a helyi kisüzemi halászat és az abból élő közösségek konkrét támogatása, ami hozzájárul a helyi gazdaság támogatásának növekedéséhez, a fedélzeti biztonság és a halászok bevételeinek növekedéséhez, valamint elősegíti a nemzeti piacot ellátó vagy kiviteli célú helyi halászati feldolgozó és kereskedelmi infrastruktúrák fejlesztését;
6. úgy véli, hogy az ágazati fejlesztés támogatása jelentős mértékben elősegíti egy partnerország fenntarthatóságát, hiszen ezáltal ösztönözhető az ország autonóm működése, erősíthető meg fejlesztési stratégiája és biztosítható szuverenitása;
7. úgy véli, hogy a helyi tengerészek európai uniós hajók fedélzetén való alkalmazásának lehetőségei a partnerségi megállapodások keretén belül megfelelnek a nemzetközi normáknak; ismételten hangsúlyozza, hogy tiszteletben kell tartani az ILO alapelveit, és elő kell segíteni az ILO 188. egyezményének ratifikálását, tiszteletben tartva a munkavállalók egyesülési szabadságra és kollektív tárgyaláshoz való jogára, valamint a munkavállalás és foglalkoztatás tekintetében való megkülönböztetés kizárására vonatkozó általános alapelveket; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a tonhalfélék halászatára jogosult hajókon való szolgálatra alkalmas tengerészek hiányából fakadóan a Cook-szigetek hatóságai nem igényelték belföldi munkaerő uniós flottához való felvételét;
8. úgy véli, hogy az EU–Cook-szigetek halászati partnerségi megállapodásnak és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvnek lehetővé kell tennie az illegális halászattal szembeni küzdelemre irányuló kétoldalú együttműködés megerősítését, és biztosítania kellene a Cook-szigeteknek a megfigyelési programok finanszírozásához szükséges eszközöket, továbbá úgy véli, hogy meg kell erősíteni a Cook-szigetek kizárólagos gazdasági övezetében végzett nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére irányuló intézkedéseket, többek között műholdas hajómegfigyelési rendszer használatán, hajónaplókon, ellenőrkön és a regionális halászati szervezetek határozatainak végrehajtásán keresztül megvalósított jobb megfigyelés, ellenőrzés és felügyelet révén;
9. úgy véli, hogy valamennyi fogásra (a célzott és a járulékos fogásokra) és általában a halászati erőforrások védelmi helyzetére vonatkozó egyre több és egyre megbízhatóbb adatra lenne szükség ahhoz, hogy – a halászati egyesületek bevonásával – jobban lehessen mérni a megállapodás tengeri ökoszisztémára és halászati közösségekre gyakorolt hatását; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy segítse elő a megállapodás végrehajtásának nyomon követéséért felelős szervek rendszeres és átlátható működését, valamint a Nyugat- és Közép-csendes-óceáni Halászati Bizottság (WCPFC) tudományos értékeléseinek megerősítését;
10. arra kéri ezért a Bizottságot, hogy fontolja meg a közös halászati politika szabályaira vonatkozó elővigyázatossági elvek alkalmazását, valamint vizsgálja meg az úszó-lebegő, halcsoportosulást előidéző eszközök használatát, illetve azok tonhal-ökológiára gyakorolt hatását, és az eredmények alapján tegyen javaslatokat azok használatára vonatkozóan;
11. arra kéri a Bizottságot, hogy időben értesítse a Parlamentet a vegyes bizottság soron következő üléseiről, és továbbítsa a Parlamentnek a megállapodás 6. cikke alapján létrehozott vegyes bizottság üléseinek jegyzőkönyveit és következtetéseit, a jegyzőkönyv 3. cikkében említett többéves ágazati programot és a vonatkozó éves értékelések eredményeit, tegye lehetővé az Európai Parlament képviselői számára, hogy megfigyelőként részt vehessenek a vegyes bizottságban, továbbá ösztönözze a Cook-szigetek halászati közösségeinek részvételét;
12. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az EUSZ 13. cikkének (2) bekezdése és az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdése értelmében saját hatáskörükön belül eljárva haladéktalanul és teljes körűen tájékoztassák a Parlamentet a jegyzőkönyvvel és esetleges megújításával kapcsolatos eljárások valamennyi szakaszában;

2017. február 14., kedd

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányának és parlamentjének, illetve a Cook-szigetek kormányának.

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0021

A Bizottság szakértői csoportjai nyilvántartásának és összetételének ellenőrzése

Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a bizottsági szakértői csoportok nyilvántartásának és összetételének ellenőrzéséről (2015/2319(INI))

(2018/C 252/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a bizottsági szakértői csoportok létrehozásáról és működéséről szóló horizontális szabályok megállapításáról szóló 2016. május 30-i bizottsági határozatra (C(2016)3301),
  - tekintettel a Bizottság közleményére a bizottsági szakértői csoportokra vonatkozó keretről: horizontális szabályok és nyilvántartás (C(2016)3300),
  - tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodásra ⁽¹⁾,
  - tekintettel az Európai Unió 2014-es pénzügyi évre szóló általános költségvetésének (III. szakasz – Bizottság és végrehajtó ügynökségek) végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló, 2016. április 28-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság és a Költségvetési Bizottság véleményére (A8-0002/2017),
- A. mivel aggodalmát fejezte ki a bizottsági szakértői csoportokról szóló 2010. novemberi korábbi keret működésével kapcsolatban ⁽³⁾, amelyet azzal a céllal hoztak létre, hogy jelentős operatív újításokat vezessenek be az átláthatóság és az intézményközi munka összehangolásának javítása érdekében;
- B. mivel az átláthatóság bizonyos szakértői csoportok esetében tapasztalható hiányára és a kiegyensúlyozatlan összetételre való tekintettel, és mivel biztosítani kell, hogy a szakértői csoportok összetétele a szakértelem és a képviselt nézetek tekintetében kellőképpen kiegyensúlyozott legyen, Költségvetési Bizottsága 2011-ben és 2014-ben költségvetési fenntartásokat fogadott el, és kéréseket fogalmazott meg e csoportok reformjára vonatkozóan, melyeket még nem fogadtak meg;
- C. mivel egy általa megrendelt, közelmúltbeli tanulmány rámutatott az átláthatóság széles körű hiányára, valamint egyes szakértői csoportok kiegyensúlyozatlan összetételére ⁽⁴⁾;
- D. mivel a kiegyensúlyozott összetétel és az átláthatóság elengedhetetlen előfeltételei annak, hogy a szakértelem megfelelően tükrözze a szabályozási intézkedésekre való igényeket, valamint hogy biztosított legyen e szakértelem és szabályozási fellépés legitimitása az európai polgárok szemében;
- E. mivel az európai ombudsman stratégiai vizsgálatában ⁽⁵⁾ ajánlásokat fogalmazott meg a bizottsági szakértői csoportok összetételére vonatkozóan, és hangsúlyozta, hogy a szakértői csoportokon belül nagyobb átláthatóságra van szükség;
- F. mivel a határozat elfogadása előtt a Bizottság tárgyalta a Parlament képviselőivel és az európai ombudsmannal;

⁽¹⁾ HL L 304., 2010.11.20., 47.o.

⁽²⁾ HL L 246., 2016.9.14., 27. o.

⁽³⁾ C(2010)7649 (2010. november 10.).

⁽⁴⁾ Tematikus Főosztály (Költségvetési Ügyek): A Bizottság szakértői csoportjainak összetétele és a szakértői csoportok nyilvántartásának helyzete, 2015.

⁽⁵⁾ OI/6/2014/NF.

2017. február 14., kedd

G. mivel a Bizottság ismertette a Parlamenttel a Bizottság szolgálatainak munkadokumentumát, eleget téve a Költségvetési Ellenőrző Bizottság előadójának munkadokumentumában szereplő ajánlásoknak;

H. mivel ennek ellenére sajnos sem a Bizottság szolgálatainak munkadokumentuma, sem a Bizottság határozata nem oldja meg a Parlament által felvetett valamennyi problémát;

1. üdvözlí a bizottsági szakértői csoportok létrehozásáról és működéséről szóló horizontális szabályok megállapításáról szóló 2016. május 30-i bizottsági határozatot, azonban sajnálja, hogy annak ellenére, hogy számos nem kormányzati szervezet érdeklődést mutatott iránta, a Bizottság nem szervezett teljes körű nyilvános konzultációt; ismét hangsúlyozza, hogy fontos megújítani a civil társadalom és a szociális partnerek képviselői bevonásának formáit az olyan kulcsfontosságú területeken, mint az európai intézmények átláthatósága és működése;

2. rámutat, hogy az új horizontális szabályok elfogadásával számos, a Parlament által korábban felvetett kérdést látszólag rendeztek, különös tekintettel a nyilvános pályázati felhívások szükségességére a szakértői csoportok tagjainak kiválasztásakor és a bizottsági szakértői csoportok nyilvántartásának felülvizsgálatára, valamint e nyilvántartás és a Bizottság és a Parlament átláthatósági nyilvántartása közötti szinergiákra, továbbá az összeférhetlenség elkerülését biztosító szabályokra, elsősorban a személyes minőségükben kinevezett szakértők esetén;

3. megjegyzi, hogy alapvető fontosságú az intézményközi tevékenységek átláthatósága és koordinációja, ami elősegíti a szakértelem és vélemények tekintetében a megfelelő egyensúly kialakítását a szakértői csoportok összetételében, azok jobb működése érdekében; üdvözlí ezért, hogy a kiválasztási folyamat már nyilvános; ezzel kapcsolatban kiemeli, hogy egyértelműen fel kell tüntetni a szakértők gyakorlati tapasztalatait és végzettségeit; úgy véli, hogy a kiválasztási folyamat egésze során biztosítani kell az átláthatóság magas szintjét és világosabb, tömörebb feltételeket kell alkalmazni, különös tekintettel a jelöltek felsőfokú végzettségei mellett gyakorlati tapasztalataikra és a szakértők esetleges összeférhetlenségére;

4. örvendetesnek tartja a szakértői csoportok nyilvántartása és az átláthatósági nyilvántartás között létrejött kapcsolatot, ami nagyobb átláthatóságot biztosít;

5. sajnálatosnak tartja, hogy az új szabályok létrehozásáról szóló nyilvános konzultáció lefolytatására irányuló kísérlet kudarcot vallott; felhívja a Bizottságot, hogy átlátható módon járjon el és legyen elszámoltatható az európai polgárok előtt;

6. hangsúlyozza, hogy az átláthatóság hiánya negatív hatással van az európai polgárok uniós intézményekbe vetett bizalmára; úgy véli, hogy a bizottsági szakértői csoportok rendszerének valódi, egyértelmű átláthatósági alapelven és kiegyensúlyozott összetételű alapuló megreformálása javítani fogja az adatok elérhetőségét és megbízhatóságát, ami elő fogja segíteni a polgárok EU-ba vetett bizalmának erősödését;

7. hangsúlyozza, hogy az új szabályoknak valamennyi olyan szakértői csoportra szigorúan és egyformán vonatkozniuk kell, függetlenül elnevezésüktől (különleges, magas szintű, vagy egyéb „rendkívüli”, hivatalos és nem hivatalos csoportok), amelyek nem kizárólag a tagállamok képviselőiből állnak vagy nem a szociális partnerek közötti európai szintű párbeszéd előmozdítására irányuló ágazati párbeszédbizottságok létrehozásáról szóló, 1998. május 20-i 98/500/EK bizottsági határozat alapján működnek; hangsúlyozza, hogy az új szabályoknak kiegyensúlyozott képviselőkkel kell biztosítaniuk valamennyi érintett képviselője részvétele révén;

8. úgy véli, hogy a Bizottságnak előrelépéseket kell tennie a szakértői csoportok kiegyenlítettebb összetétele irányába; sajnálatosnak tartja ugyanakkor, hogy a maximális átláthatóság és egyensúly érdekében még nem tettek egyértelmű különbséget a gazdasági, illetve nem gazdasági érdekeltek között; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak – megfelelő indokolással – egyértelműen rögzítenie kell a nyilvános pályázati felhívásban, hogy miként definiálja a kiegyensúlyozott összetételt, és hogy milyen érdekeket kíván képviseltetni a szakértői csoportok létrehozásakor; ezért fontosnak tartja a Parlament és a Gazdasági és Szociális Bizottság bevonását e különbségtétel kiegyensúlyozottabb meghatározása érdekében;

9. felhívja a Bizottságot, hogy új szakértői csoportok létrehozásakor vagy meglévők összetételének megváltoztatásakor a nyilvános jelentkezési felhívásban egyértelműen rögzítse, hogy miként definiálja a kiegyensúlyozott összetételt, hogy milyen érdekeket kíván képviseltetni és miért, továbbá hogy a szakértői csoportok létrehozásakor indokoljon meg az előzetesen meghatározott kiegyensúlyozott összetételtől való minden esetleges eltérést;

2017. február 14., kedd

10. ezzel összefüggésben, valamint az ombudsman fent említett véleményének 34–45. bekezdésére való tekintettel rámutat arra, hogy bár a Bizottság még hivatalosan nem határozta meg a „kiegyensúlyozottság” fogalmát, azt nem lehet úgy értelmezni, mint egy számtani művelet eredményét, hanem inkább azon erőfeszítések eredményének kell tekinteni, amelyek biztosítani próbálják, hogy valamely szakértői csoport tagjai együttesen rendelkezzenek azzal a technikai szakértelemmel és széles látókörrrel, amely az adott szakértői csoport megbízatásának teljesítéséhez szükséges; úgy véli, hogy az egyensúly fogalmát az egyes szakértői csoportok konkrét megbízatásától kell függővé tenni; úgy véli, hogy a szakértői csoportok egyensúlyának felméréséhez szükséges kritériumok közé kell tartoznia a csoport megbízatásának, a szükséges technikai szakértelemnek, az ügyben legvalószínűbben érintett érdekelt feleknek, az érintettek csoportjai felépítésének, valamint a gazdasági és nem gazdasági érdekek megfelelő arányának;

11. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul vizsgálja meg, szükség van-e egy új panaszkezelési mechanizmusra arra az esetre, ha az érintettek vitatnák az összetétel kiegyensúlyozottságának meghatározását, avagy a jelenlegi rendelkezések megfelelőségét, továbbá, hogy a Parlamentet vonják be ebbe az ellenőrzési mechanizmusba;

12. emlékeztet, hogy a múltban a Bizottság nem mindig tudott találni elegendő, a kkv-kat, a fogyasztókat, a szakszervezeteket vagy más általános közérdekű szervezeteket képviselő szakértőt, és ennek oka gyakran az volt, hogy például a kkv-k esetében szabadságot kell kivenni vagy helyettesítőt kell találni a szakértői csoportokban töltött időre, ami költségekkel jár, amire a továbbiakban „alternatív költségként” hivatkozunk;

13. kéri ezért a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, miként lehet megkönnyíteni és ösztönözni az alulreprezentált szervezetek és társadalmi csoportok részvételét a szakértői csoportokban, többek között hatékony és méltányos módon felülvizsgálva a költségtérítésre vonatkozó rendelkezéseket, például megoldást találva az esetleges „alternatív költségek” miatti kiesések fedezésére, mindeközben megfelelően tiszteletben tartva az arányosság elvét;

14. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy olyan juttatási rendszer kidolgozását, amely támogatja, hogy az alulreprezentált csoportok megszerezzék a szakértői csoportokban való hatékony részvételhez szükséges szakértelmet;

15. kéri a Bizottságot, hogy tegye lehetővé az európai nem kormányzati szervezetek számára, hogy a nemzeti tagszervezeteikhez tartozó személyek képviselhessék őket a szakértői csoportokban, amennyiben egyértelmű megbízatást kaptak az európai szervezetektől;

16. felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy ha az egyedi rendelkezések dacára sem sikerül elegendő, valamennyi érdeket képviselő szakértőt találni, az adott szakértői csoport tegyen meg mindent annak érdekében, például súlyozott szavazási eljárások révén, hogy a szakértői csoportok zárójelentései ténylegesen és kiegyensúlyozott módon képviseljék minden érdekelt fél álláspontját;

17. emlékeztet, hogy a Parlament és az európai ombudsman is ajánlotta a Bizottságnak, hogy hozza nyilvánosságra a szakértői csoportok napirendjeit, háttérdokumentumait, üléseinek jegyzőkönyveit és döntéseit, hacsak tagjainak minősített többsége nem dönt úgy, hogy egy adott ülés vagy annak egy része titkos kell legyen, és sajnálja, hogy a Bizottság ragaszkodott egy olyan rendszerhez, amelyben az ülések titkosak, hacsak a szakértői csoport egyszerű többsége nem dönt úgy, hogy a döntéseket nyilvánosságra kell hozni, továbbá rendkívül fontosnak tartja a lehető legnagyobb átláthatóság biztosítását és felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon az ülések és a jegyzőkönyvek nyilvánossá tételéről;

18. hangsúlyozza, hogy a felhasználóknak számos különböző dokumentumhoz (napirendek, referenciadokumentumok, különböző jelentések) hozzáférést kell biztosítani annak érdekében, hogy az érintettek hatékonyan végezhesék az ellenőrzést; úgy véli továbbá, hogy a szakértői csoportok nyilvántartásának weboldala – akár önmagában, akár más vonatkozó weboldalakra mutató hiperhivatkozásokon keresztül – a szakpolitikai fejleményekre vonatkozó, folyamatosan frissített információk megszerzésének egyik eszköze vagy mechanizmusa kell hogy legyen;

19. felhívja a Bizottságot, hogy az érintettekkel, köztük a Parlamenttel is konzultálva haladéktalanul dolgozzon ki iránymutatásokat arra vonatkozóan, hogy miként értelmezi azt a rendelkezést, hogy a szakértői csoportok jegyzőkönyveinek értelmesnek és teljesnek kell lenniük, különösen abban az esetben, ha az ülések nem nyilvánosak, és sürgeti a Bizottságot, hogy e tekintetben gondoskodjon a lehető legnagyobb mértékű átláthatóságról, beleértve a napirendek, a háttérdokumentumok, a szavazási jegyzőkönyvek és a részletes jegyzőkönyvek, valamint a különvélemények nyilvánossá tételét is, összhangban az európai ombudsman ajánlásaival;

2017. február 14., kedd

20. emlékeztet továbbá, hogy a személyes minőségükben kinevezett szakértők mellett az egyetemokről, a kutatóintézetekből és jogi vagy tanácsadó cégektől, vagy európai és más agytrösztöktől érkező szakértők is lehetnek összeférhetetlenek, és kéri a Bizottságot, hogy pontosítsa, hogy miként előzi meg az ebbe a kategóriába tartozó szakértők összeférhetetlenségét;
  21. felhívja a Bizottságot, hogy a meglévő pozitív példák alapján biztosítsa a felülvizsgált horizontális szabályok rendszerszintű végrehajtását annak központi felügyeletével, és azt ne bízza az egyes főigazgatóságokra;
  22. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő forrást a nyilvántartáshoz kapcsolódó tevékenységekre, innovatív és rendkívül hatékony módszereket kialakítva, hogy azt naprakészen lehessen tartani, és ne tartalmazzon ténybeli hibákat és/vagy hiányosságokat, továbbá hogy lehetővé váljon az adatok exportálása számítógép által olvasható formában;
  23. megjegyzi, hogy a Bizottság kijelentette, hogy 2016 végére valamennyi főigazgatóságnak végre kell hajtania a bizottsági szakértői csoportokra vonatkozó új keretet, és kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be a Parlamentnek egy jelentést a végrehajtásról és az értékelésről legkésőbb a határozat elfogadását követő egy évvel, azaz 2017. június 1. előtt; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a Parlamenttel folytatott strukturális párbeszéd részeként fél éven belül meg lehessen tartani egy első szóbeli ismertetést a jelentésről;
  24. kiemeli továbbá, hogy a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusok előkészítésénél és kidolgozásánál, valamint a stratégiai iránymutatások elkészítésénél a Bizottságnak gondoskodnia kell róla, hogy – a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás szerint – a tagállami szakértőknek való megküldéssel egyidejűleg megküldje az összes dokumentumot, így a jogi aktusok tervezetét is a Parlament és a Tanács részére;
  25. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak.
-

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0022

A visszaélést bejelentő személyek szerepe az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében

Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a visszaélést bejelentő személyek szerepéről az Unió pénzügyi érdekeinek védelmében (2016/2055(INI))

(2018/C 252/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak 325. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának 22a., 22b. és 22c. cikkére,
- tekintettel „A szervezett bűnözés, a korrupció és a pénzmosás problémájáról: megvalósítandó intézkedésekre és kezdeményezésekre vonatkozó ajánlások” című, 2013. október 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai ombudsman visszaélések bejelentésével kapcsolatos OI/1/2014/PMC. számú saját kezdeményezésű vizsgálatát lezáró határozatra,
- tekintettel a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, felhasználásával és felfedésével szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európa Tanács korrupcióval kapcsolatos polgárjogi egyezményének 9. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács korrupcióval kapcsolatos büntetőjogi egyezményének 22a. cikkére,
- tekintettel az Európa Tanács az informátorok védelméről szóló, CM/Rec(2014)7. számú ajánlására,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek korrupció elleni egyezményének 8., 13. és 33. cikkére,
- tekintettel az „Ajánlás az etikus magatartás javítására a közszolgálatban” című OECD-ajánlás 4. alapelve, és az uniós intézményekhez intézett azon felhívására, hogy fogadják el a visszaélések bejelentésére vonatkozóan előírt szabályokat,
- tekintettel „A visszaélést bejelentő személyek hatékony védelme” című OECD-kiadványra,
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Bírósága Guja kontra Moldova ügyben 2008. február 12-én hozott, 14277/04. számú ítéletére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A8-0004/2017),

⁽¹⁾ HL C 208., 2016.6.10., 89. o.

⁽²⁾ HL L 157., 2016.6.15., 1. o.

2017. február 14., kedd

- A. mivel a mentesítési eljárás keretében a Parlamentnek a lehető legtöbb információra van szüksége az ilyen jellegű esetleges szabálytalanságokat illetően; mivel az intézményeken belüli szabálytalanságokat illetően a Parlamentnek jogosultnak kell lennie arra, hogy teljes körűen hozzáférjen az információkhoz annak érdekében, hogy a mentesítési eljárást a tények teljes ismeretében folytathassa le;
- B. mivel az Európai Számvevőszék jelentései kiváló alapot nyújtanak a Parlamentnek az ellenőrzéshez, ám azok nem térhetnek ki minden egyes kiadási tételre;
- C. mivel a Bizottság és a többi uniós intézmény szintén benyújtanak a Parlamentnek tájékoztató jelentéseket pénzgazdálkodásukról, de azokban a hivatalos jelentéstételi mechanizmusokra hagyatkoznak;
- D. mivel az uniós alapok a Bizottság és a tagállamok közötti megosztott irányítás alá tartoznak, ami megnehezíti a Bizottság dolgát az egyes projektek szabálytalanságaira vonatkozó jelentés készítésekor;
- E. mivel az Európai Parlament rendszeresen kap megkereséseket a polgároktól és nem kormányzati szervezetektől a részben vagy egészben uniós költségvetésből finanszírozott egyes projektek kapcsán feltárt szabálytalanságok miatt;
- F. mivel a visszaéléseket bejelentő személyek ezért fontos szerepet játszanak az uniós költségvetésből történő kifizetésekkel kapcsolatos szabálytalanságok megelőzésében, feltárásában és bejelentésében, valamint a korrupciós ügyek feltárásában és nyilvánosságra hozatalában; mivel az uniós közszolgálatok terén meg kell teremtenünk és elő kell mozdítanunk a bizalom kultúráját, ami azt jelenti, hogy az uniós tisztviselők és egyéb alkalmazottak, valamint a nyilvánosság is bízik a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásban, amit az is bizonyít, hogy az uniós intézmények támogatják, védik és bátorítják azokat a személyeket, akik visszaélés bejelentését fontolgatják;
- G. mivel létfontosságú, hogy minél hamarabb horizontális jogi keretet hozzunk létre, amely a jogok és kötelezettségek megállapításával védi a visszaélést bejelentő személyeket az EU egész területén, valamint az uniós intézményekben (az anonimitás védelme, jogi, pszichológiai és – szükség esetén – pénzügyi segítségnyújtás, hozzáférés a különböző információs csatornákhöz, gyorsreagálású válaszadási rendszerek stb.);
- H. mivel a legtöbb uniós tagállam ratifikálta az ENSZ korrupció elleni egyezményét, amely kötelezővé teszi a megfelelő és hatékony védelmet a visszaélést bejelentő személyek számára;
- I. mivel a visszaélések bejelentése a szervezett bűnözés és a közszféra korrupciója elleni küzdelem egyik alapvető információforrása;
- J. mivel a visszaéléseket bejelentő személyek különösen fontos szerepet játszanak a korrupció és a csalás feltárásában és bejelentésében, mivel az ilyen bűncselekményekben részt vevő személyek azokat igyekeznek titkolni a hivatalos jelentéstételi mechanizmusok során;
- K. mivel a visszaélést bejelentő személyek – az átláthatóság és a feddhetetlenség elvén alapuló – tevékenysége alapvetően fontos; mivel ezért a visszaélést bejelentő személyek védelmét jogi eszközökkel kell garantálni, és azt az Európai Unió egész területén meg kell erősíteni, de csak akkor, ha a bejelentésre a közérdek védelme érdekében, az Emberi Jogok Európai Bíróságának joggyakorlata értelmében vett jóhiszeműség szellemében kerül sor;
- L. mivel a hatóságoknak nem szabadna korlátozniuk vagy akadályozniuk a visszaélést bejelentő személyeket és az újságírókat abban, hogy dokumentálják és nyilvánosságra hozzák az illegális, jogellenes vagy ártalmas gyakorlatokat, amennyiben ezen információk felfedése jóhiszemű indíttatásból, a közérdek elsőbbsége érdekében történik;
- M. mivel 2014. január 1. óta a személyzeti szabályzat 22a., 22b. és 22c. cikkével összhangban az összes uniós intézmény számára kötelező belső szabályokat bevezetni a visszaéléseket bejelentő, uniós intézményekben dolgozó tisztviselők védelme érdekében, és mivel a személyzeti szabályzattal kapcsolatos kérdésekért felelős intézményközi előkészítő bizottságnak a visszaéléseket bejelentő személyek védelmével foglalkozó munkacsoportja még nem fejezte be munkáját; mivel a tapasztalatokra épülő bevett gyakorlatok kialakítása érdekében a munkacsoport feladatai közé kellene tartoznia annak, hogy felmérje a visszaélést bejelentő azon személyek helyzetét, akik az intézményeken belül a bejelentés miatt

2017. február 14., kedd

negatív következményekkel néztek szembe; mivel a belső szabályoknak figyelembe kellene venniük az irányítási struktúrát és a személyzeti szabályzat szerinti különböző kategóriák sajátos jellemzőit;

- N. mivel a visszaélést bejelentő személyek védelméről nem gondoskodott az összes tagállam, és az nincs harmonizálva, így előfordulhat, hogy még abban az esetben is, ha az Európai Unió pénzügyi érdekei forognak kockán, a visszaélést bejelentő személy számára személyes vagy szakmai szempontból kockázatos lehet, hogy tájékoztassa a Parlamentet a szabálytalanságokról; mivel az emberek éppen attól félnek, hogy a védelem hiánya miatt, valamint azért, mert bejelentésüknek úgysem lesz következménye, megtorlást fognak alkalmazni velük szemben, ezért a szabálytalanságokat nem jelentik be, és következésképpen az EU pénzügyi érdekei sérülnek;
- O. mivel biztosítani kell, hogy a visszaélést bejelentő személyekkel szembeni megtorlás bármely formáját megfelelően szankcionálják;
- P. mivel 2013. október 23-i állásfoglalásában a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy 2013 végéig terjesszen elő jogalkotási javaslatot egy olyan hatékony és átfogó európai bejelentővédelmi programra a köz- és a magánszférában, amely védelmet biztosít azoknak, akik a rossz vezetés eseteit és szabálytalanságokat tárnak fel, és az EU pénzügyi érdekeivel összefüggő nemzeti és határokon átnyúló korrupcióról számolnak be; mivel emellett felszólította a tagállamokat, hogy léptessenek életbe megfelelő és hatékony védelmet a visszaélést bejelentő személyek számára;
- Q. mivel az uniós jogalkotó az ágazatokra vonatkozó jogi eszközök – többek között a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról szóló 2013/30/EU irányelv, a piaci visszaélésekről szóló 596/2014/EU rendelet, a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozásáról szóló (EU) 2015/849 irányelv és a repülőesemények jelentéséről szóló 376/2014/EU rendelet – révén már gondoskodott a visszaélést bejelentő személyek védelméről;
- R. mivel a visszaélést bejelentő személyek védelme az Unióban egyre sürgetőbb, hiszen az üzleti titok védelméről szóló irányelv korlátozza a visszaélést bejelentő személyek jogait, és ezáltal – bár nem szándékosan – vissza fogja fogni az uniós támogatásban részesülő egyes vállalatokban feltárt szabálytalanságok bejelentését;
- S. mivel egyes nemzetközi szervezetek, például a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) és az Európa Tanács már jelentős munkát végeztek e területen, és ajánlásokat dolgoztak ki a visszaélést bejelentő személyek védelmére;
- T. mivel az OECD szerint a bejelentési mechanizmussal rendelkező szervezetek több mint egyharmada nem rendelkezik a visszaéléseket bejelentő személyek megtorlással szembeni védelmét szolgáló írásos szabállyal, illetve annak létezéséről nincs tudomása;
- U. mivel a Transparency Internationalhoz, a Whistleblowing International Networkhöz és egyéb ilyen szervezetekhez hasonló nem kormányzati szervezetek is kidolgoztak a visszaélések bejelentésének szabályozására szolgáló nemzetközi elveket, amelyeket az ilyen irányú uniós kezdeményezésekben alapul lehetne venni;
- V. mivel az európai ombudsman hivatala egyértelmű hatáskörrel rendelkezik az olyan panaszok kivizsgálását illetően, amelyet uniós polgárok nyújtanak be az uniós intézmények hivatali visszasságaival kapcsolatban, ám mivel önmagában nem játszik szerepet a visszaélést bejelentő személyek tagállami védelmét illetően;
- W. mivel az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 2014. január 1. óta hatályos legújabb változata több rendelkezést is tartalmaz a visszaélések bejelentésére vonatkozóan;
- X. mivel a visszaélést bejelentő személyek védelme alapvető fontosságú a közjó, valamint az Európai Unió pénzügyi érdekeinek védelme, továbbá a nyilvános elszámoltathatóság és feddhetetlenség kultúrájának előmozdítása szempontjából mind a magán-, mind a közszférában;

2017. február 14., kedd

Y. mivel számos joghatóságban, és különösen a magánszférában az alkalmazottaknak bizonyos információk tekintetében titoktartási kötelezettségük van, ami azt jelenti, hogy a visszaélést bejelentő személyek fegyelmi intézkedésekkel szembesülhetnek, ha információt adnak ki;

1. helyteleníti, hogy a Bizottság eddig nem nyújtott be jogalkotási javaslatot a visszaélést bejelentő uniós személyek minimális védelmét biztosító programra vonatkozóan;

2. sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul terjesszen elő olyan jogalkotási javaslatot, amely a társaságok, az állami szervek és a nem profitorientált szervezetek számára mechanizmusokat kidolgozó, hatékony és átfogó uniós visszaéléseket, amelyek európai vagy nemzeti szinten fenyegetik vagy aláássák a közegészséget, a biztonságot, a pénzügyi megelőzése és az azok elleni küzdelem terén hozandó intézkedések részeként még az év vége előtt nyújtson be jogalkotási javaslatot a visszaélést bejelentő személyek védelmére, azzal a céllal, hogy azok hathatós és azonos mértékű védelemben részesüljenek mind a tagállamokban, mind az Unió valamennyi intézményében, szervében, hivatalában és ügynökségénél;

3. fenntartja, hogy a visszaélést bejelentő személyek alapvető szerepet játszanak a tagállamok és az uniós intézmények segítségével, hogy megakadályozzák és kezeljék a feddhetetlenség elve bárminemű megsértését és a hatáskörrel való olyan visszaéléseket, amelyek európai vagy nemzeti szinten fenyegetik vagy aláássák a közegészséget, a biztonságot, a pénzügyi integritást, a gazdaságot, az emberi jogokat, a környezetvédelmet vagy a jogállamiságot, vagy növelik a munkanélküliséget, korlátozzák vagy torzítják a tisztességes versenyt, és aláássák a polgároknak a demokratikus intézményekbe és eljárásokba vetett bizalmát; ebben a tekintetben hangsúlyozza, hogy a visszaélést bejelentő személyek nagy mértékben hozzájárulnak a közintézmények demokratikus minőségének és az irántuk való bizalom növekedéséhez, átláthatóbbá, valamint közvetlenül elszámoltathatóvá téve azokat a polgárok felé;

4. megjegyzi, hogy mind a visszaélést bejelentő személyek, mind az érintett köztisztviselők vagy közintézmények számára biztosítani kell az Európai Unió Alapjogi Chartájára, valamint a nemzeti jogszabályok által garantált jogok védelmét;

5. emlékeztet arra, hogy a tagállamok, mint az uniós források elsődleges címzettjei, kötelesek ellenőrizni azok elköltésének jogszerűségét;

6. megjegyzi, hogy csak néhány tagállam vezetett be a visszaéléseket bejelentő személyek védelmét szolgáló, kellően korszerű rendszert; felhívja azokat az uniós tagállamokat, amelyek törvényeikben még nem fogadtak el rendelkezéseket a visszaélést bejelentő személyek védelmében, hogy ezt mihamarabb tegyék meg;

7. felhívja a tagállamokat hatékony korrupcióellenes jogszabályok végrehajtására, valamint a visszaélést jelentő személyek védelmére vonatkozó uniós és nemzetközi standardok és útmutatások megfelelő átültetésére nemzeti jogukba;

8. sajnálja, hogy sok tagállam még nem léptetett életbe a visszaélést bejelentő személyek védelmére vonatkozó konkrét szabályozást, noha a visszaélést bejelentő személyek védelme alapvető fontosságú a korrupció megelőzése és az ellene folytatott küzdelem terén, és annak ellenére, hogy az ENSZ Korrupció elleni egyezményének 33. cikke ajánlja a visszaélést bejelentő személyek védelmét;

9. rámutat, hogy az Unió pénzügyi érdekeivel kapcsolatos bejelentés alatt az olyan csalárd cselekmények bejelentését értjük, mint amilyen például – de nem kizárólagosan – a korrupció, a csalás, az összeférhetetlenség, az adókikerülés és az adócsalás, a pénzmosás, a szervezett bűnözés beszivárgása, illetve ezek eltussolása;

10. szükségesnek véli olyan etikus szervezeti kultúra ápolását, amely segít biztosítani, hogy a visszaélést bejelentő személyeket ne érje megtorlás és ne legyenek kitéve belső konfliktusoknak;

11. emlékeztet arra, hogy a visszaélést bejelentő személy köteles bejelenteni az Unió pénzügyi érdekeit sértő szabálytalanságokat, valamint hogy a visszaélést bejelentő személyeknek folyamatosan együtt kell működniük az illetékes uniós hatóságokkal az információk megosztásáról;

12. emlékeztet rá, hogy a visszaélést bejelentő személyek gyakran könnyebben hozzáférnek az érzékeny információkhoz, mint a kívülállók, és így jobban ki lehetnek téve a szakmai pályafutásukhoz kapcsolódó súlyosabb következményeknek, vagy kockáztathatják az Unió Alapjogi Chartájának 6. cikke által védett személyes biztonságukat;

2017. február 14., kedd

13. hangsúlyozza, hogy a visszaélések bejelentése fogalmának meghatározása szerint a védelem azokra is kiterjed, akik alapos okkal vélik, hogy a bejelentéskor az információ helytálló, beleértve tehát azokat is, akik jóhiszeműen jelentenek be egy nem helytálló információt;
14. hangsúlyozza az oknyomozó újságírás szerepét, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy javaslata ugyanolyan védelmet nyújtson az oknyomozó újságíróknak, mint a visszaélést bejelentő személyeknek;
15. véleménye szerint a szabálytalanságok bejelentését befogadni képes tagállamokban kialakított irodákban megfelelő költségvetési háttérrel, kompetenciával és szakemberekkel létre kell hozni egy adatgyűjtési, tanácsadó és bejelentő uniós szervet, amely segítséget nyújtana a visszaélést bejelentő, külső és belső személyek számára abban, hogy az Unió pénzügyi érdekeit sértő esetleges szabálytalanságokra vonatkozó információk bejelentéséhez – fenntartva a bejelentés bizalmas jellegét – megtalálják a megfelelő csatornákat, és hogy megkapják a szükséges támogatást és tanácsot; az első fázisban tevékenységét elsősorban a beérkező információk megbízható ellenőrzésére alapozná;
16. felhívja az uniós intézményeket, hogy az összes illetékes nemzeti hatósággal együttműködésben hozzák létre és szervezzék meg az információforrások bizalmasságának védelmére szükséges összes eszközt a diszkriminatív tevékenységek vagy a fenyegetések megakadályozása céljából;
17. üdvözli, hogy az európai ombudsman 2014-ben úgy határozott, hogy az uniós intézményekben saját kezdeményezésű vizsgálatot indít a visszaéléseket bejelentő személyek védelme tárgyában, és üdvözli, hogy a vizsgálat rendkívül pozitív eredményekkel járt; kéri azokat az uniós intézményeket és szerveket, amelyek ezt még nem tették meg, hogy késedelem nélkül alkalmazzák a vizsgálatot követően kidolgozott iránymutatásokat;
18. felhívja az uniós intézményeket, hogy hívja fel a figyelmet arra, milyen nehéz helyzetben vannak a visszaélést bejelentő védtelen személyek; sürgeti ezért a Bizottságot, hogy készítsen átfogó cselekvési tervet a kérdésről;
19. kéri, hogy – addig is, amíg a 4. pontban említetteknek megfelelően egy független uniós intézmény nem jön létre – az Unió pénzügyi érdekeit sértő esetleges szabálytalanságokra vonatkozó bejelentések fogadására hozzanak létre egy bejelentésre szolgáló telefonvonalat és egyéb ilyen célú eszközöket (pl. forródrótot, weboldalakat, kapcsolattartó pontokat) üzemeltető külön egységet a Parlamenten belül, amely tanácsot adna és segítséget nyújtana a bejelentőknek az esetleges megtorló intézkedésekkel szemben;
20. felszólít egy olyan weboldal létrehozására, ahol bejelentéseket lehet tenni; hangsúlyozza, hogy a weboldalnak nyilvánosan elérhetőnek kell lennie, és az adatokat névtelenül kell kezelnie;
21. felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki egyértelmű jogi keretet, amely biztosítja, hogy a törvénytelen vagy etikátlan tevékenységeket feltárók védelemben részesülnek a megtorlás vagy a bíróság elé állítás alól;
22. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be konkrét javaslatokat a törvénytársítások és a szabálytalanságok feltáróinak teljes védelmére, illetve vázoljon fel átfogó tervet a korrupciós személyek anonimitásának védelmét szolgáló, az Unión kívüli országokba irányuló eszközátthelyezés megállítására;
23. véleménye szerint biztosítani kell, hogy a bejelentő struktúrák hozzáférhetőek, védettek és biztonságosak legyenek, és hogy a visszaélést bejelentők állításait szakmai kivizsgálás alá vessék;
24. kéri a Bizottságot és – amennyiben az létrehozását követően a feladatkörébe tartozik – az Európai Ügyészséget, hogy hozzanak létre hatékony kommunikációs csatornákat az érintett felek között, illetve dolgozzanak ki az Unió pénzügyi érdekeit sértő esetleges szabálytalanságokra vonatkozó bejelentések fogadására és a bejelentők védelmére szolgáló eljárást, és hozzanak létre egy egységes munkaprotokollt a visszaélést bejelentők számára;
25. felhívja az összes uniós intézményt és szervet, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a visszaélést bejelentők elismerésének és tiszteletben tartásának biztosítására minden őket érintő vagy korábban érintő ügyben, illetve amelyet ilyenek ismert el az Európai Unió Bírósága, és rámutat, hogy ezt visszamenőleg kell alkalmazni; felszólítja őket továbbá, hogy nyilvánosan és érdemben értesítsék a kapcsolódó ítéletekről az intézmény egészét;

2017. február 14., kedd

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az Unió pénzügyi érdekeit sértő esetleges szabálytalanságokra vonatkozóan általuk kapott bejelentésekről tájékoztassák a Parlamentet, és hogy az éves tevékenységi jelentésükben fordítsanak egy fejezetet a figyelmeztetéseikre és azok továbbkövetésére; kéri, hogy a Parlament állapítsa meg az információk helytállóságát a megfelelő intézkedések megtétele érdekében;
  27. felhívja a Bizottságot nyilvános konzultáció folytatására az érintett felek véleményének kikérése céljából a bejelentési mechanizmusokról és a nemzeti szintű eljárások lehetséges hibáiról; a nyilvános konzultáció eredményei értékes hozzájárulást jelentenek majd a Bizottságnak a visszaélés bejelentéséről szóló javaslatának kidolgozása során;
  28. felkéri a független uniós szervet, és annak létrehozásáig az OLAF-ot éves jelentés elkészítésére és nyilvánosságra hozatalára a visszaélést bejelentők védelmének alakulásáról az Európai Unióban;
  29. felhívja továbbá a Számvevőszéket, hogy éves jelentéseiben szenteljen külön fejezetet a visszaélést bejelentő személyek által az Unió pénzügyi érdekeinek védelme terén betöltött szerepnek;
  30. felkéri az uniós ügynökségeket, hogy dolgozzanak ki írásos szabályzatot a bejelentők a megtorló intézkedésekkel szembeni védelme céljából;
  31. üdvözli, hogy a Parlament, a Bizottság, az Európai Unió Tanácsa, az Európai Unió Bírósága, az Európai Számvevőszék, az Európai Külügyi Szolgálat, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Európai Bizottsága, az európai ombudsman és az európai adatvédelmi biztos belső szabályokat léptetett életbe a visszaélést bejelentő személyek védelmére, a személyzeti szabályzat 22a., 22b. és 22c. cikkének megfelelően; nyomatékosan kéri az összes intézményt annak biztosítására, hogy a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló saját elfogadott belső szabályaik megalapozottak és átfogóak legyenek;
  32. ösztönzi a tagállamokat adatok, referenciaértékek és mutatók elfogadására a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó szakpolitikák tekintetében a köz- és a magánszférában egyaránt;
  33. emlékeztet arra, hogy a 2015/2392/EU bizottsági végrehajtási irányelv meghatározza a jelentésre, a nyilvántartás-vezetési kötelezettségekre és a visszaélést bejelentő személyekkel kapcsolatos védelmi intézkedésekre vonatkozó eljárásokat; hangsúlyozza, hogy fontos biztosítani a visszaélést bejelentő személyek számára, hogy bizalmas módon jelenthessék a jogsértéseket, valamint anonimitásuk megfelelő és teljes védelmét, többek között a digitális környezetben is, ám sajnálja, hogy ez utóbbi azon kevés ágazati jogszabályok egyike, amelyek a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak;
  34. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy világszerte tanulmányozza a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó már működő programok más országokban bevált gyakorlatait; felhívja a figyelmet arra, hogy egyes már működő rendszerek pénzjutalmat kínálnak fel a visszaélést bejelentő személyek számára (például a kiszabott büntetések bizonyos százalékát); úgy véli, hogy ezt az eszközt óvatosan kell kezelni az esetleges visszaélések miatt, ám az ilyen típusú jutalmak fontos bevételi forrást jelenthetnek azon visszaélést bejelentő személyek számára, akik a visszaélés bejelentése miatt elvesztették a munkájukat;
  35. kéri a tagállamokat, hogy tartózkodjanak a visszaélést bejelentő személyek tevékenységének kriminalizálásától, mikor olyan illegális tevékenységről vagy szabálytalanságról számolnak be, ami károsítja az Unió pénzügyi érdekeit;
  36. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0026

A fejlesztésre vonatkozó európai konszenzus felülvizsgálata

Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus felülvizsgálatáról (2016/2094(INI))

(2018/C 252/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fejlesztési politikáról szóló, 2005. decemberi európai konszenzusra ⁽¹⁾,
- tekintettel a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló puszani partnerségre ⁽²⁾ és a fórum záródokumentumára, valamint a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség (GPEDC) második magas szintű találkozásán (Nairobi, 2016. november 28 – december 1.) képviselt közös uniós álláspontra ⁽³⁾,
- tekintettel a segélyhatékonysággal foglalkozó negyedik, 2011 decemberében rendezett magas szintű fórum záródokumentumára, amely elindította a GPEDC-t,
- tekintettel az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című, az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló New York-i csúcstalálkozásán, 2015. szeptember 25-én elfogadott, 2030-ig szóló menetrendre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a fejlesztésfinanszírozásról szóló addisz-abebai cselekvési programra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a békeépítéssel és az államépítéssel foglalkozó, 2010. április 10-i dili nyilatkozatra, valamint az instabil államokban való szerepvállalásról szóló, 2011. november 30-án elindított új megállapodásra,
- tekintettel az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye keretében létrejött, 2015. december 12-én elfogadott párizsi megállapodásra ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című bizottsági közleményre (COM(2011)0637),
- tekintettel a 2016. május 23–24-én Isztambulban rendezett humanitárius csúcstalálkozóra és az ott tett kötelezettségvállalásokra ⁽⁷⁾,
- tekintettel az új városfejlesztési menetrendre ⁽⁸⁾, amelyet az ENSZ Quitóban (Ecuador), 2016. október 17–20-án tartott lakásügyi és fenntartható városfejlesztési konferenciáján (Habitat III) fogadtak el,
- tekintettel az OECD/UNDP 2014. évi, „A fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozása” című értékelő jelentésére ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽³⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14684-2016-INIT/hu/pdf>

⁽⁴⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽⁵⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽⁶⁾ <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/l09r01.pdf>

⁽⁷⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽⁸⁾ <https://habitat3.org/the-new-urban-agenda/>

⁽⁹⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

2017. február 14., kedd

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) fejlesztési együttműködésről szóló 208. cikkére, amely rögzíti, hogy az „Unió és a tagállamok fejlesztési együttműködési politikái kiegészítik és erősítik egymást”, és amely a szegénység mérséklését és felszámolását határozza meg az uniós fejlesztési politika elsődleges céljaként,
- tekintettel „A demokrácia és a fenntartható fejlődés gyökerei: Európa együttműködése a civil társadalommal a külkapcsolatokban” című, 2012. októberi tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Uniónak a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról szóló magatartási kódexére ⁽¹⁾,
- tekintettel a fejlesztési együttműködéssel kapcsolatos, jogokon alapuló, az összes emberi jogra kiterjedő megközelítésről szóló, 2014. május 19-i tanácsi következtetésekre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2016 júniusában közzétett kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára ⁽³⁾,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (CRPD), amelyet az EU 2011-ben írt alá és ratifikált, valamint az ENSZ CRPD végrehajtására vonatkozó záró megjegyzéseire,
- tekintettel a Bizottság „A mindenki számára előnyös kereskedelem: a felelősebb kereskedelem- és beruházáspolitikára felé” című közleményére (COM(2015)0497),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, 2016–2020-as időszakra szóló uniós cselekvési tervre és az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2015–2019-es időszakra szóló uniós cselekvési tervre,
- tekintettel korábbi állásfoglalásaira, különösen az Európai Unió „európai konszenzus” elnevezésű fejlesztési politikájáról szóló tanácsi, európai parlamenti és bizottsági közös nyilatkozatra irányuló javaslatról szóló, 2005. november 17-i ⁽⁴⁾, az EU fejlesztéspolitikájának hatatosabbá tételéről szóló, 2011. július 5-i ⁽⁵⁾, az uniós fejlesztési segélyt nyújtók koordinációjáról szóló, 2013. december 11-i ⁽⁶⁾, a 2015 utáni uniós és globális fejlesztési keretről szóló, 2014. november 25-i ⁽⁷⁾, a fejlesztésfinanszírozásról szóló, 2015. május 19-i ⁽⁸⁾, az adókiherülésről és az adócsalásról mint a fejlődő országok kormányzása, szociális védelme és fejlődése számára jelentett kihívásról szóló, 2015. július 8-i ⁽⁹⁾, a magánszektör fejlesztésben betöltött szerepéről szóló, 2016. április 14-i ⁽¹⁰⁾, a 2030-as menetrend nyomon követéséről és felülvizsgálatáról szóló, 2016. május 12-i ⁽¹¹⁾, a politikák fejlesztési célú koherenciájáról szóló 2015. évi uniós jelentésről szóló, 2016. június 7-i ⁽¹²⁾, valamint a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról szóló, 2016. november 22-i ⁽¹³⁾ állásfoglalására,
- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” című közös szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0182), valamint a Tanács 2015. október 26-i következtetéseire, amelyekben jóváhagyták a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó 2016–2020-as cselekvési tervet,

⁽¹⁾ Tanácsi következtetések, 2007.5.15.

⁽²⁾ Tanácsi következtetések, 2014.5.19.

⁽³⁾ 10715/16. számú tanácsi dokumentum.

⁽⁴⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 484. o.

⁽⁵⁾ HL C 33. E, 2013.2.5., 77. o.

⁽⁶⁾ HL C 468., 2016.12.15., 73. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0059.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0196.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0265.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0137.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0224.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0246.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0437.

2017. február 14., kedd

- tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” című új keretre,
  - tekintettel a kereskedelem és beruházás új, előrettekintő és innovatív jövőbeli stratégiájáról szóló, 2016. július 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezményre és négy alapelveire, amelyek a megkülönböztetésmentesség (2. cikk), a gyermek mindenek felett álló érdeke (3. cikk), az életben maradás, a fejlődés és a védelem (6. cikk) és a részvétel (12. cikk),
  - tekintettel a Külügyi Bizottságának és Fejlesztési Bizottságának a menekült- és migránsáramlatok kezeléséről: az EU külső tevékenységének szerepéről szóló, rövidesen elkészülő jelentésére (2015/2342(INI)), valamint a fejlesztési együttműködés hatékonyságának fokozásáról szóló, 2016. november 22-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A8-0020/2017),
- A. mivel a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus felülvizsgálata időszerű és szükséges, tekintettel a megváltozott külső keretre, beleértve a 2030-ig szóló menetrend, az új fenntartható fejlesztési célok, a párizsi COP 21 konferencián az éghajlatváltozásról született megállapodás, a sendai katasztrófakockázat-csökkentési keret, a fejlesztésfinanszírozásra vonatkozó addisz-abebai cselekvési menetrend elfogadását és a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerséget, olyan új vagy fokozódó globális kihívásokat, mint az éghajlatváltozás és a migráció kontextusa, az eltérő és egyedi szükségletekkel rendelkező, diverzifikálódó fejlődő országok, az új adományozók és új globális szereplők, a civil társadalmi szervezetek mozgásterének szűkülése, valamint a többek között a Lisszaboni Szerződésből is fakadó belső uniós változások, a változás programja, továbbá az EU kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiája;
- B. mivel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó egyetemes menetrend és az egymással összefüggő fenntartható fejlesztési célok célja a fenntartható fejlődés elérése bolygónk tűrőképességén belül, partnerségek kiépítése, amelyek az embereket helyezik a középpontba, és olyan létfontosságú erőforrásokkal látják el őket, mint az élelmiszer, a víz és a megfelelő higiénés körülmények, egészségügyi ellátás, energia, oktatás és foglalkoztatási lehetőségek, valamint a béke, az igazságosság és a jólét előmozdítása mindenki számára; mivel az országok saját felelősségvállalásának elvével, az inkluzív fejlesztési partnerségek, az eredményekre való összpontosítás, valamint az átláthatóság és az elszámoltathatóság elvével összhangban intézkedéseket kell hozni; mivel a jogokon alapuló megközelítés a fenntartható fejlődés alapfeltétele az ENSZ 41/128. sz. határozatával összhangban, amely szerint a fejlődéshez való jog elidegeníthetetlen emberi jog;
- C. mivel az EUMSZ 208. cikke kimondja, hogy „[a]z Unió és a tagállamok fejlesztési együttműködési politikái kiegészítik és erősítik egymást”;
- D. mivel az éghajlatváltozás olyan jelenség, amelyet sürgősen kezelni kell, mivel a szegény és legsérülékenyebb országokat nagyobb mértékben sújtja;
- E. mivel a világ szegényeinek háromnegyede közepes jövedelmű országokban él; mivel a közepes jövedelmű országok nem alkotnak homogén csoportot, hanem szükségleteik és az előttük álló kihívások tekintetében nagyon eltérőek, és az uniós fejlesztési együttműködésnek ezért kellően differenciálnak kell lennie;
- F. mivel a politikák fejlesztési célú koherenciájának Szerződésben foglalt koncepciója megkívánja, hogy az EU a más szakpolitikai területeken történő, a fejlődő országokat valószínűleg érintő fellépései során figyelembe vegye a fejlesztési együttműködési célokat; mivel az egymással szorosan összefüggő szakpolitikai területeket, mint amilyen a kereskedelem, a biztonság, a migráció, a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztés ezért úgy kell megfogalmazni és végrehajtani, hogy kölcsönösen erősítsék egymást;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0299.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0437.

2017. február 14., kedd

- G. mivel a migráció minden eddiginél nyomasztóbb problémává vált, és világszerte több mint 65 millió a lakóhelyét elhagyni kényszerült személy; mivel a menekültek nagy többsége fejlődő országokban él; mivel a legfőbb okok, amelyek miatt az emberek elhagyják otthonukat, az államok instabilitása és a háborúk, az emberi jogok megsértése, a mélyszegénység, valamint a kilátástalanság; mivel az utóbbi években több millió ember migrált vagy szökött az EU-ba;
- H. mivel néhány közelmúltbeli bizottsági javaslat úgy tekinthető, hogy a migrációkezelés új megvilágításában átrendezi a fejlesztéspolitika súlypontjait; mivel a fejlesztési támogatást nem lehet a kedvezményezett országok migrációs kérdésekben való együttműködésétől függővé tenni; mivel a különféle alapokat – például az Unió Szükséghelyzeti Alap Afrikáért elnevezésű alapot – és az uniós külső beruházási tervet azzal a céllal hozták létre, hogy kezeljék az EU-ban legutóbb kialakult migrációs válságokat; mivel az Európai Unió fejlesztési együttműködési politikájának elsődleges célként a szegénység mérséklését, hosszú távon pedig felszámolását kell kitűznie és a fejlesztéshatékonyági alapelveken kell alapulnia;
- I. mivel az egészségügy és az oktatás a fenntartható fejlődés kulcsfontosságú előmozdítói; mivel az egyetemes hozzáférés e területeken való garantálására irányuló beruházás ezért kiemelten szerepel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendben és a fenntartható fejlesztési célokban, és ahhoz megfelelő erőforrásokat kell hozzárendelni, hogy más ágazatokban is továbbgyűrűző hatásokkal járjon;
- J. mivel a kkv-k és a mikrovállalkozások világszerte a gazdaság gerincét képezik, alapvető részei a fejlődő országok gazdaságának, és a jól működő állami szektorral együtt a gazdasági növekedés, illetve a társadalmi és kulturális fejlődés kulcsfontosságú tényezői; mivel a kkv-k gyakran szembesülnek azzal, hogy korlátozottan férnek hozzá a tőkéhez, különösen a fejlődő országokban;
- K. mivel ma a világ népességének több mint fele városokban él, és mivel ez az arány az előrejelzés szerint 2050-re eléri a kétharmadot, és a városok növekedésének mintegy 90 %-ára Afrikában és Ázsiában kerül sor; mivel ez a trend megerősíti a fenntartható városfejlesztés szükségességét; mivel a városi biztonság sok fejlődő országban növekvő kihívássá válik;
- L. mivel az óceánok létfontosságú szerepet játszanak a biológiai sokféleség, az élelmezésbiztonság, az energia, a munkahelyek és a növekedés szempontjából, de mivel a tengerek erőforrásait az éghajlatváltozás, valamint a túlzott kizsákmányolás és a nem fenntartható gazdálkodás is veszélyezteti;
- M. mivel az erdőirtás és az erdőpusztulás kimerítik az ökoszisztémákat, és az éghajlatváltozáshoz hozzájáruló fontos tényezők;
- N. mivel az EU fejlesztési politikája a tagállamok fejlesztési politikájának fontos kiegészítése, amelynek a viszonylagos előnyökkel rendelkező területekre kell összpontosítania és olyan módon kell megvalósulnia, hogy az EU globális szereplőként fellépő szervezetként elő tudja mozdítani a fejlesztési politika céljait;
- O. mivel a fejlesztési politika az EU külpolitikájának egyik lényeges eleme; mivel az Unió a fejlesztés terén a világ legnagyobb donorja, és tagállamaival együtt világszinten a hivatalos fejlesztési támogatások több mint felét nyújtja;
- P. mivel a vagyoni és jövedelmi egyenlőtlenségek világszerte fokozódnak; mivel ez a trend a veszéllyel jár, hogy alááshatja a társadalmi kohéziót és növelheti a diszkriminációt, a politikai instabilitást és a nyugtalanságot; mivel a belföldi erőforrások mozgósítása kulcsfontosságú a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend végrehajtása szempontjából, és életképes stratégia, amellyel hosszú távon leküzdhető a külföldi segíelyektől való függőség;
1. hangsúlyozza a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus jelentőségét, amely az uniós és tagállami szintű célkitűzések, értékek, elvek szintjén, valamint a fejlesztési politika legfőbb szempontjait illetően, annak végrehajtását is beleértve, közös és koherens álláspontot kínál; véleménye szerint a felülvizsgálat során meg kell őrizni a konszenzus vívmányait és különösen annak holisztikus megközelítését, valamint egyértelmű elsődleges célját: a szegénység elleni küzdelmet és annak hosszú távon megvalósuló felszámolását; továbbá úgy véli, hogy célként kell kitűzni az egyenlőtlenségek kezelését is, amelyet a fenntartható fejlesztési célokban is elismernek; emlékeztet arra, hogy a tagállami és az uniós szintű fejlesztési politikának meg kell erősítenie és ki kell egészítenie egymást;

2017. február 14., kedd

2. óva int a hivatalos fejlesztési támogatással (ODA) kapcsolatos kritériumok azzal a céllal történő kibővítésétől, hogy az előzőleg említett célkitűzésekhez közvetlenül kapcsolódó kiadásokon kívül más kiadásokat is fedezzenek; hangsúlyozza, hogy az ODA bármely reformja céljaként a fejlesztés hatásának fokozását kell kitűzni;
3. emlékeztet egy világos európai külső stratégia fontosságára, amely a szakpolitikák koherenciáját teszi szükségessé, különösen a békére és biztonságra, a migrációra, a kereskedelemre, a környezetre és az éghajlatváltozásra, a humanitárius segítségnyújtásra és a fejlesztési együttműködésre vonatkozóan; emlékeztet ugyanakkor arra, hogy a fejlesztési célkitűzések önmagukban is helytálló célok; emlékeztet az alapszerződésekben rögzített, az EUMSZ 208. cikkében foglalt ama kötelezettségére, hogy „azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”; erősen hangsúlyozza, hogy a Parlament csak az EUMSZ-ben foglalt kötelezettségekből következő, határozott fejlesztéspolitikai koncepciót tud elfogadni, amely a szegénység elleni küzdelmet tekinti elsődleges fontosságúnak; emlékeztet az EU külső tevékenységének az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkének (1) bekezdésében foglalt elveire, amelyek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása;
4. az alábbi módon ismerteti a fejlesztési együttműködést a Lisszaboni Szerződéssel összhangban: a SZEGÉNYSÉG felszámolásával a MÉLTÓSÁGÉRT folytatott küzdelem;

Unió fejlesztési célkitűzések, értékek és elvek

5. szorgalmazza, hogy a fenntartható fejlesztési célok, a 2030-ig szóló menetrend, valamint a fenntartható fejlődés gazdasági, szociális és környezeti dimenziói az EU valamennyi külső és belső politikájára kiterjedjenek és a konszenzus középpontjába kerüljenek, felismerve a céljai és célértékei közötti fontos kapcsolatokat; felszólít arra, hogy a szegénység elleni küzdelem és annak hosszú távon megvalósuló felszámolása maradjon az uniós fejlesztési politika átfogó és elsődleges célja, külön összpontosítva a leginkább peremre szorult csoportokra, és törekedve arra, hogy senki ne maradjon le; hangsúlyozza a szegénység fogalmának a konszenzusban szereplő fogalom meghatározással és a Változtatási programmal összhangban történő, a Lisszaboni Szerződés keretében történő meghatározását;
6. hangsúlyozza a 2030-ig szóló menetrend egyetemes és transzformatív jellegét; hangsúlyozza ezért, hogy a fejlett és a fejlődő országok közös felelőssége, hogy elérjék a fenntartható fejlesztési célokat, és hogy az EU fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó stratégiájának egy mind belső, mind külső politikákból és kötelezettségvállalásokból felépülő koherens csomagot kell alkotnia a fejlesztéspolitikai eszközök teljes tárházával;
7. kitart amellett, hogy a fejlesztési politikának következetesebben tükröznie kell, hogy az Unió az instabil államokra, a fiatalok munkanélküliségére, a nemi alapú erőszakkal és káros gyakorlatokkal szembesülő nőkre és lányokra és a konfliktusok által érintett emberekre összpontosít, és emlékeztet az EU-nak arra a kötelezettségvállalására, hogy az általa nyújtott ODA legalább 20 %-át társadalmi befogadásra és humán fejlődés fordítja;
8. hangsúlyozza, hogy az oktatás kulcsfontosságú az önfenntartó társadalmak kialakulásához; kéri, hogy az EU kapcsolja össze a minőségi oktatást és szakképzést, valamint az iparral való együttműködést a fiatalok foglalkoztathatóságának és a minőségi munkahelyekhez való hozzáféréseinek alapvető előfeltételeként; úgy véli, hogy a vészhelyzetekben és a válságok során az oktatáshoz való hozzáférés kritikus jelentőségű mind a gyermekek fejlődése, mind védelme szempontjából;
9. hangsúlyozza, hogy a rendszerszintű tényezők, köztük a nemek közötti egyenlőtlenség, a politikai akadályok és a kiegyenlítetlen erőviszonyok kihatnak az egészségre, valamint hogy a képzett, képesített és hozzáértő egészségügyi személyzet által nyújtott minőségi egészségügyi szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés biztosítása kritikus jelentőséggel bír; hangsúlyozza, hogy az új konszenzusnak ezért elő kell mozdítania az első vonalban dolgozó egészségügyi dolgozóba való befektetést és e dolgozók helyzetének megerősítését, akik kritikus szerepet játszanak az egészségügyi szolgáltatások biztosításában a távoli, szegény, gyengén ellátott és konfliktusoktól sújtott területeken; hangsúlyozza, hogy az új egészségügyi fenyegetések – például járványok és az antimikrobiális szerekkel szembeni rezisztencia – kezelését célzó új egészségügyi technológiák kutatásának és fejlesztésének előmozdítása döntő fontosságú a fenntartható fejlesztési célok elérése szempontjából;
10. felszólít egy szabályokon alapuló jobb globális irányítás melletti erős uniós kötelezettségvállalás, nevezetesen a fenntartható fejlődést szolgáló globális partnerség folytatására és támogatására;
11. hangsúlyozza, hogy az országokon belüli és országok közötti egyenlőtlenség, a hátrányos megkülönböztetés és különösen a nemen alapuló hátrányos megkülönböztetés, az igazságtalanság és viszályok elleni küzdelemnek, a béke, a részvételi demokrácia, a jó kormányzás, a jogállamiság és az emberi jogok, a befogadó társadalmak és a fenntartható fejlődés előmozdításának, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással és az éghajlatváltozás enyhítésével összefüggő problémák kezelésének az uniós fejlesztési politika valamennyi területén jelen lévő célkitűzéseknek kell lenniük; felszólít a 2030-ig szóló menetrend egészének végrehajtására összhangban és koherens módon az éghajlatváltozásra vonatkozó párizsi megállapodással, ideértve, hogy sürgősen meg kell szüntetni a globális felmelegedés korlátozásához

2017. február 14., kedd

szükséges források hiányát, és fokozni kell az alkalmazkodásra irányuló munkát és annak finanszírozását; emlékeztet az Európai Unió által vállalt kötelezettségre, hogy 2014-2020-as költségvetése legalább 20 %-át (azaz mintegy 180 milliárd eurót) az éghajlatváltozás elleni küzdelemre fordít, többek között a kül- és fejlesztési együttműködési politikái keretében is;

12. hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködés a befogadás, a bizalom és az innováció talaján bontakozhat ki, amely a nemzeti stratégiák és az országok eredményeire vonatkozó keretek használatának valamennyi partner általi tiszteletben tartásán alapul;

13. elismeri a fenntartható fejlődés jó kormányzással kapcsolatos dimenziójának különleges szerepét; felszólítja az EU-t a gazdasági, társadalmi és környezeti területek közötti egyensúly megerősítésére az átfogó nemzeti fenntartható fejlesztési stratégiák támogatásán és a jó kormányzás megfelelő mechanizmusainak és eljárásainak támogatásán keresztül, kiemelt figyelmet fordítva a civil társadalom részvételére; hangsúlyozza az igazgatás és a költségvetés decentralizálását magukban foglaló reformok fontosságát, amelyekkel a szubszidiaritás elvével összhangban helyi szinten előmozdítható a jó kormányzás;

14. kéri, hogy az uniós fejlesztési együttműködés keretében biztassák a partnerországokat a fenntartható fejlesztési célok nemzeti és helyi civil társadalommal egyeztetve történő „glokálizálására”, hogy e célokat a nemzeti fejlesztési stratégiákban, programokban és költségvetésekben gyökerező, az adott környezetben releváns nemzeti és szubnacionális célokra fordítsák le; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy biztassák partnerországaikat arra, hogy a fenntartható fejlesztési célok nyomán követése során vegyék figyelembe a peremre szorult csoportok szavát, és a „senkit sem lehet hátrahagyni” elvvel összhangban mozdítsanak elő ezt lehetővé tevő konkrét mechanizmusokat;

15. szorgalmazza, hogy az uniós fejlesztési politika továbbra is részesítse előnyben a legkevésbé fejlett és az alacsony jövedelmű országokat, valamint a fejlődő kis szigetállamokat, de emellett – összhangban az addisz-abebai cselekvési programmal és teljes mértékben tiszteletben tartva a differenciálás elvét – foglalkozzon a közepes jövedelmű országok különféle, sajátos szükségleteivel is, mivel a világ szegényeinek többsége ezekben az országokban él; kéri, hogy juttassák általánosan érvényre a fejlesztés területi megközelítését, hogy megerősítsék a helyi és regionális kormányokat, és jobban kezeljék az országokon belüli egyenlőtlenségeket;

16. hangsúlyozza a demokratikus felelősségvállalás elvének fontosságát, amely a fejlődő országok kezébe adja a saját fejlődésük iránti elsődleges felelősséget, lehetővé téve ugyanakkor a nemzeti parlamentek és a politikai pártok, a regionális és helyi hatóságok, a civil társadalom és egyéb érintettek számára, hogy a nemzeti kormányok mellett maradéktalanul betölthessék a rájuk osztott szerepet, és aktívan részt vehessenek a döntéshozatali folyamatban; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a lefelé és felfelé való elszámoltathatóság javításának fontosságát, azzal a céllal, hogy jobban megfeleljenek a helyi szükségleteknek és előmozdítsák a polgárok demokratikus felelősségvállalását;

17. felhívja az EU-t, hogy folytassa és erősítse meg a helyi és regionális kapacitásépítéshez és a decentralizálási folyamatokhoz nyújtott támogatását annak érdekében, hogy megerősítse a helyi és regionális kormányzatok helyzetét, és átláthatóbbá és elszámoltathatóbbá tegye azokat, hogy jobban megfeleljenek polgáraik igényeinek és követelményeinek;

18. a partnerség elvével összhangban minden közös intézkedés tekintetében közös elszámoltathatóságot kér, előmozdítva az átláthatóság lehető legmagasabb szintjét; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy mozdítsák elő a nemzeti parlamentek, helyi és regionális önkormányzatok és a civil társadalom megerősített szerepvállalását a politikai és költségvetési felügyelet és a demokratikus ellenőrzés területén; kéri, hogy valamennyi politikai szint, minden eszközzel küzdjön együtt a korrupció és a büntetlenség ellen;

19. szorgalmazza, hogy minden uniós fejlesztési együttműködésben központi helyet foglaljon el az EU és a partnerországok/-régiók közötti politikai párbeszéd, és hogy e párbeszédnek a közös értékekre és ezek előmozdításának módozataira összpontosítsanak; felszólítja a parlamentek és a civil társadalom fokozottabb részvételére a politikai párbeszédben;

20. hangsúlyozza a plurális és befogadó demokrácia fontosságát, és felszólítja az EU-t, hogy a civil társadalom számára elegendő mozgástér biztosítása érdekében szubnacionális, nemzeti és regionális szinten a polgárok által vezérelt, részvételen alapuló nyomon követési és elszámoltathatósági mechanizmusok révén valamennyi fellépésén – köztük a kapacitásépítésen és a partnerországokkal folytatott párbeszédén – keresztül mozdítsa elő a politikai pártok közötti egyenlő versenyfeltételeket és a civil társadalom dinamizmusát, továbbá hogy biztosítsa a civil társadalmi szervezetek részvételét a fejlesztési politikák kidolgozásában, végrehajtásában, nyomon követésében, felülvizsgálatában és elszámoltathatóságában; felszólítja az EU-t annak elismerésére, hogy az inkluzív kormányzás elérése érdekében a civil társadalommal való egyeztetés valamennyi programozási ágazatban a sikerhez szükséges döntő tényező;

2017. február 14., kedd

21. felismeri, hogy a civil társadalom milyen szerepet játszhat a tudatosság növelésében és a fenntartható fejlesztési célok nemzeti és globális szinten való kezelésében, a globális polgári nevelés (GCED) és tudatosság-növelés kezdeményezés révén;
22. felszólít arra, hogy a nők és férfiak közötti egyenlőség előmozdítása, valamint a nők és a lányok helyzetbe hozása és jogai az uniós fejlesztési politika önálló és horizontális célkitűzése legyen a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési tervvel és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrenddel összhangban, ahogy megfogalmazzák a nők és a férfiak fejlesztési kereten belüli egyenlő jogairól szóló, 2015. május 26-i tanácsi következtetések; felszólít az e területen jelentkező kihívásokra reagáló, célzott szakpolitikai fellépések bevezetésére; további uniós erőfeszítésekre szólít fel a nők és a fiatalok – mint a fejlődés és a változás mozgatórugói – fontos szerepének előmozdítása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség mindenféle korú lányokra és fiúkra, valamint nőkre és férfiakra egyaránt vonatkozik, és a programoknak arra kell buzdítaniuk, hogy egyenlő mértékben osztozkodjanak a két nem képviselői a jogokban és szolgáltatásokban, valamint elő kell mozdítaniuk e jogokat és szolgáltatásokat, kiváltképp az oktatáshoz és a reprodukív és egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés terén, a nemi identitáson vagy a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés nélkül;
23. felhívja a figyelmet arra, hogy minden emberi jogot elő kell mozdítani, védeni kell és tiszteletben kell tartani; hangsúlyozza, hogy a nők és lányok jogainak védelme, valamint a szexuális és reprodukív egészség és jogok védelme, továbbá a szexuális és nemi alapú erőszak és megkülönböztetés valamennyi formájának felszámolása, beleértve a gyermekek elleni ártalmas gyakorlatok, a korai és a kényszerházasságok, valamint a női nemi szervek megcsonkításának megszüntetését elengedhetetlen az emberi jogok érvényesüléséhez; hangsúlyozza, hogy egyetemes hozzáférést kell biztosítani a szexuális és reprodukív egészséggel, valamint a családtervezési szolgáltatásokkal kapcsolatos teljes körű, minőségi és megfizethető tájékoztatáshoz és oktatáshoz; további intézkedéseket kér a nemek közötti egyenlőség és a nők emancipációjának elérésére irányuló erőfeszítések felgyorsítása érdekében, a több érdekelt felet tömörítő partnerségek elmélyítése, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezésre és a tervezésre szolgáló kapacitások megerősítése és a nőjogi szervezetek részvételének biztosítása révén;
24. speciális uniós fejlesztési stratégiákat szorgalmaz a kiszolgáltatott és marginalizált csoportok – például a nők és gyermekek, az LMBTI személyek, az idősek, a fogyatékossgal élő személyek, a kistermelők, a szövetkezetek, a nyelvi és etnikai kisebbségek és őslakos népek – célzott védelmének és támogatásának javítása érdekében, hogy a „senkit sem lehet hátrahagyni” elvvel összhangban ugyanazokban a lehetőségekben és jogokban részesülhessenek, mint bárki más;
25. ismételten megerősíti, hogy az EU elkötelezett a gyermekek és a fiatalok fejlesztésébe való befektetés mellett a gyermekekre összpontosító fejlesztési együttműködésről való beszámolás és a belföldi erőforrások javítása révén, valamint elkötelezett azon kapacitások megerősítése mellett, amelyek révén a fiatalok részt vehetnek az elszámoltathatósági feladatokban;
26. kéri, hogy kapjanak támogatást az instabil és konfliktusok sújtotta országok, hogy hozzáférhessenek a fejlesztési prioritások teljesítéséhez szükséges forrásokhoz és partnerségekhez, valamint hogy mozdítsák elő körükben a társaktól való tanulást, és növeljék a fejlesztési, békeépítési, biztonsági és humanitárius partnerek és erőfeszítések közötti együttműködést;
27. hangsúlyozza a jelenlegi európai konszenzus humán fejlődési fejezetében meghatározott célkitűzések folyamatos jelentőségét; hangsúlyozza, hogy e célkitűzéseket össze kell kapcsolni a fenntartható fejlesztési célokkal és a horizontális egészségügyi rendszerek megerősítését kell (az egyes betegségeket célzó vertikális programok helyett) az egészségügyi fejlesztési programok középpontjába helyezni, amelyek az egészségügyi válságok – amilyen például az ebola nyugat-afrikai kiterése volt 2013–2014-ben – esetén erősítik az ellenálló képességet, továbbá hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az egyetemes egészségügyi ellátáshoz való alapvető jogot, amelyet az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 25. cikke és az Egészségügyi Világszervezet alkotmánya is meghatároz; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 168. cikke előírja, hogy valamennyi uniós politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét; e tekintetben az innovációval és a gyógyszerek fejlesztésével kapcsolatos koherensebb politikát szorgalmaz, amely garantálja, hogy mindenki hozzáférjen a gyógyszerekhez;
28. különösen Afrika és a legkevésbé fejlett országok demográfiai növekedése fényében, tekintettel arra, hogy a 21 legtermékenyebb országból 19 Afrikában található, és Nigéria lakossága növekedik a világon a leggyorsabban, továbbá 2050-re a globális népesség több mint fele várhatóan Afrikában fog élni, ami problémát jelent a fenntartható fejlődés szempontjából, azt javasolja, hogy az uniós fejlesztési együttműködés nagyobb hangsúlyt fektessen az említett problémákat kezelő programokra;
29. üdvözli az élelmezés- és táplálkozásbiztonság kiemelt területként való megjelenését az új globális fejlesztési keretben, és üdvözli, hogy önálló célként felvették az éhezés megszüntetését, az élelmezésbiztonság és a jobb táplálkozás elérését, valamint a fenntartható mezőgazdaság támogatását; felismeri, hogy az éhezés és a szegénység nem véletlenszerű, hanem a valamennyi szinten fennálló társadalmi és gazdasági igazságtalanság és egyenlőtlenség következménye; megismétli, hogy a konszenzusnak hangsúlyoznia kell, hogy az EU továbbra is támogatja az integrált, több szektort érintő megközelítéseket,

2017. február 14., kedd

amelyek erősítik a diverzifikált helyi élelmiszer-termelési kapacitást és a táplálkozással kapcsolatos, valamint a táplálkozást befolyásoló olyan beavatkozásokat egyaránt magukban foglalnak, amelyek kifejezetten a nemek közötti egyenlőtlenséget veszik célba;

30. a fenntartható fejlesztési célok és az ODA GNI-hez viszonyított 0,7 %-os arányára vonatkozó célkitűzés nyomon követését és végrehajtását illetően kitart az elszámoltathatósági mechanizmusok szükségessége mellett; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy nyújtsanak be ütemtervet arra vonatkozóan, hogy hogyan kívánják fokozatosan elérni e célokat és célkitűzéseket, az Európai Parlamentnek történő éves beszámolás mellett;

31. hangsúlyozza, hogy az ellenálló képesség eredményes kiépítéséhez több ágazatot összefogó és integrált megközelítésekre van szükség, ami a humanitárius tevékenységek, a katasztrófakockázat-csökkentés, a szociális védelem, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás, a konfliktusenyhítés és más fejlesztési fellépések egymással való jobb integrálásán való munkálkodást kíván meg; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az inkluzív kormányzást, amely megoldást nyújt a marginalizálódásra és az egyenlőtlenségre, a rászorultság mozgatórugóira; felismeri, hogy a rászoruló lakosságcsoportokat képessé kell tenni arra, hogy kezeljék a kockázatot, és hozzáférjenek azokhoz a döntéshozatali folyamatokhoz, amelyek hatással vannak a jövőjükre;

32. hangsúlyozza, hogy a kultúra hozzájárul a fenntartható humán, társadalmi és gazdasági fejlődéshez, és sürgeti, hogy a kulturális dimenziót az Unió szolidaritási, együttműködési és fejlesztéstámogatási politikájának alapvető elemeként vegyék figyelembe; felszólít a kulturális sokszínűség előmozdítására, a kultúrpolitikák támogatására és a helyi körülmények figyelembevételére, mivel ez hozzájárul az inkluzív fenntartható fejlődés előmozdítására irányuló célhoz;

33. rámutat arra, hogy a városi lakosság az előrejelzések szerint 2050-re 2,5 milliárd fővel nő, és a növekedés közel 90 %-a Ázsiában és Afrikában fog koncentrálni; felismeri a megvárosok robbanásszerű növekedéséből eredő problémákat, és hogy ez a jelenség milyen kihívásokat jelent a társadalmi és környezeti fenntarthatóság szempontjából; kiegyensúlyozott regionális fejlesztést kér, és emlékeztet arra, hogy a vidéki területek és kisebb városok gazdasági tevékenységének élénkítése csökkenti a városi megaközpontokba való elvándorlás irányába ható nyomást, és ily módon mérsékli az ellenőrizetlen városiasodással és migrációval járó problémákat;

Differenciálás

34. hangsúlyozza, hogy az EU fejlesztési stratégiájának eredményessége érdekében az EU-nak támogatnia kell a javak fejlődő országok általi igazságos újraelosztását a nemzeti költségvetések segítségével az országokon belül és az országok között; kiemeli, hogy az európai fejlesztési támogatásnak elsősorban és főként az egyes országok különböző helyzete és fejlesztési szükségletei – és nem pedig egyedül mikroökonómiai mutatók vagy politikai megfontolások – alapján kell különbséget tennie;

35. hangsúlyozza, hogy az uniós fejlesztési együttműködést úgy kell megvalósítani, hogy a legfontosabb szükségletekre adjon megoldást, és rövid és hosszú távon a lehető legnagyobb hatás elérésére törekedjen; hangsúlyozza, hogy testre szabott fejlesztési stratégiákra van szükség, amelyekért helyben vállalnak felelősséget és amelyeket helyben alakítanak ki, hogy figyelembe lehessen venni az egyes országok vagy országcsoportok – például a fejlődő kis szigetállamok, az instabil államok és szárazfölddel körülvett fejlődő országok – előtt álló kihívásokat;

36. felszólít arra, hogy külön stratégiákat dolgozzanak ki a közepes jövedelmű országokkal való együttműködés számára, hogy konszolidálni lehessen az egyenlőtlenség, a kirekesztés, a hátrányos megkülönböztetés és a szegénység elleni küzdelem terén elért haladást, különösen igazságos és progresszív adórendszerek előmozdítása révén, hangsúlyt helyezve arra, hogy a közepes jövedelmű országok nem alkotnak homogén csoportot, azaz minden egyes országnak egyedi szükségletei vannak, amelyeket célirányos politikákkal kell kielégíteni; hangsúlyozza, hogy felelős módon és fokozatosan meg kell szüntetni a közepes jövedelmű országok pénzügyi támogatását és az együttműködés más formáira kell helyezni a hangsúlyt, például a technikai segítségnyújtásra, az ipari know-how és tudás megosztására, a globális közjavak, például a tudomány, a technológia és az innováció támogatására képes köz-magán társulásokra, a bevált gyakorlatok cseréjére és a regionális, dél-dél és a háromoldalú együttműködés előmozdítására; kiemeli az alternatív finanszírozási források fontosságát, amilyen például a belföldi bevételek mozgósítása, a nem kedvezményes vagy kevésbé kedvezményes hitelek, együttműködés technikai, adózási, kereskedelemmel és kutatással kapcsolatos területeken, valamint a köz-magán társulások;

2017. február 14., kedd

Fejlesztéshatékony és finanszírozás

Fejlesztéshatékony

37. felszólítja az EU-t és a tagállamait, hogy vezessék az utat a fejlesztési szereplők között és újból kötelezzék el magukat a hatékony fejlesztési együttműködés alapelvei mellett, elsőbbséget adva olyan mechanizmusoknak és eszközöknek, amelyek lehetővé teszik, hogy több erőforrás jusson el a végső kedvezményezettekhez, amilyen például a fejlődő országok felelőssége a fejlesztés prioritásaiért, a partnerországok nemzeti fejlesztési stratégiáihoz és rendszereihez való igazodás, eredményorientáltság, átláthatóság, közös elszámoltathatóság és az összes érintett fél demokratikus részvétele; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az EU arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a fejlesztési együttműködést a lehető legeredményesebbé tegye, azzal a céllal, hogy hozzájáruljon a 2030-ig szóló menetrendben meghatározott ambiciózus célok és célkitűzések teljesítéséhez, és a lehető legjobban használja fel a fejlesztésre szolgáló köz- és magánforrásokat; felszólít arra, hogy a fejlesztési politikáról szóló új uniós konszenzus egyértelműen hivatkozzon a fejlesztéshatékony alapelvekre;

38. ismételten megerősíti annak fontosságát, hogy az európai nyilvánosság jobban megismerje a fejlesztésről folyó vitákat és a szegénység felszámolására és a fenntartható fejlődés előmozdítására irányuló kísérleteket, és aktívabban részt vegyen azokban; hangsúlyozza, hogy e célból továbbra is az uniós és tagállami fejlesztési politikák szerves részét kell képeznie a nem formális fejlesztési nevelésnek és tájékoztatásnak, többek között a nemzetközi fejlesztési nevelési és információs program (DEAR) folytatása és bővítése révén;

39. úgy véli, hogy a finanszírozás és a bürokratikus eljárások egyszerűsítése segíthet a hatékonyság javításában; a végrehajtás felgyorsítása érdekében a végrehajtást felgyorsító uniós reformot kér (amivel már a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzusra vonatkozó 2006-os közlemény 122. cikke is foglalkozott), amely megoldást ad a kiválasztási eljárások átdolgozásának szükségességére oly módon, hogy jobban összpontosít a pályázóra: a pályázó azonosságára, szakértelmére, tapasztalataira, a területen nyújtott teljesítményére és megbízhatóságára (a támogathatóság formális követelményein túlmenően);

40. ismételten felhívja a figyelmet a kapacitásépítés fontosságára, hogy javuljon a polgárok, szervezetek, kormányok és társadalmak képessége arra, hogy teljes mértékben betöltsék saját szerepüket a fenntartható fejlesztési stratégiák megtervezésében, végrehajtásában, nyomon követésében és értékelésében;

41. üdvözli az elért haladást, de arra kéri az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák és terjesszék ki a közös programozást, valamint a közös végrehajtási tevékenységeket is, a források egyesítése, az országon belüli munkamegosztás javítása, a tranzakciós költségek csökkentése, az átfedések és a támogatások elaprózódásának elkerülése, az Európai Unió helyszíni láthatóságának javítása, valamint az ország fejlesztési stratégiák iránti felelősségvállalásának előmozdítása és a partnerországok prioritásaihoz való igazodás érdekében; hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú, hogy a közös programozási folyamat az európai szereplők között történjen, és hogy az csak akkor legyen nyitott az egyéb támogatók számára, ha a helyi körülmények azt indokoltá teszik anélkül, hogy e folyamat európai jellege sérülne; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy folytassák az együttműködést a többi adományozóval és szervezettel, így például a feltörekvő adományozókkal, a civil társadalmi szervezetekkel, a jótékonykodó magánemberekkel, a pénzügyi intézményekkel és a magánszektorbeli vállalatokkal; aggodalommal jegyzi meg, hogy 2015 közepéig alig öt uniós ország tett közzé pusztán végrehajtási terveket; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyék közzé végrehajtási terveiket, és évente számoljanak be a fejlesztéshatékonyra irányuló erőfeszítéseikről;

42. emlékeztet arra a kérésére ⁽¹⁾, hogy kodifikálják és erősítsék meg a fejlesztési segélyek fokozott komplementaritását és hatékony koordinálását biztosító mechanizmusokat és gyakorlatokat az uniós tagállamok és intézmények körében azáltal, hogy egyértelmű és érvényesíthető szabályokról gondoskodnak az egyes országok demokratikus felelősségvállalása, a harmonizálás, az ország stratégiáival és rendszereivel való összehangolás, a finanszírozások kiszámíthatósága, az átláthatóság és a kölcsönös elszámoltathatóság biztosítása érdekében;

43. hangsúlyozza, hogy az új uniós fejlesztéspolitika egyik fő motorjának a fejlesztéshatékonyra kell lennie; emlékeztet arra, hogy ez nemcsak a támogatások adományozóitól függ, hanem attól is, hogy léteznek-e hatékony és alkalmazkodóképes intézmények, szilárd politikák, jogállamiság, mindenkire kiterjedő demokratikus kormányzás és a korrupció elleni hatásos védelem a fejlődő országokban, illetve a tiltott pénzmozgások ellen nemzetközi szinten;

44. felismeri a helyi és regionális önkormányzatok fejlesztésben játszott szerepét, és különösen az európai és a partnerországok helyi és regionális önkormányzatai közötti decentralizált együttműködés szerepét, amely a kapacitások kölcsönös erősítésének és a fenntartható fejlesztési célok helyi szinten történő végrehajtásának hatékony eszköze;

⁽¹⁾ 2013. december 11-i állásfoglalás.

2017. február 14., kedd

Fejlesztésfinanszírozás

45. megismétli, hogy továbbra is az ODA-nak kell alkotnia az uniós fejlesztési politika gerincét; emlékeztet az EU ama kötelezettségvállalására, hogy 2030-ra az ODA a GNI 0,7 %-t tegye ki; felhívja a figyelmet arra, hogy a többi fejlett és feltörekvő ország is növeli az ODA-juttatásait; hangsúlyozza az ODA fontos szerepét abban, hogy változást gerjeszt és képes további forrásokat mobilizálni; emlékeztet arra az uniós kötelezettségvállalásra, hogy forrásokat mozgósítanak a fejlődő országokban végrehajtandó éghajlat-politikai fellépésre a fejlett országok azon célkitűzésében részt vállalva, hogy évente 100 milliárd USD-t mozgósítanak és fenntartják a fejlődő országoknak a biológiai sokféleséggel kapcsolatban nyújtott finanszírozás megkésztetését;

46. felszólít a fejlesztéstámogatási források elosztása objektív és átlátható kritériumainak bevezetésére tagállami és uniós szinten egyaránt; felszólít arra, hogy a fenti kritériumokat a szükségletekre, hatásvizsgálatokra, valamint a politikai és gazdasági teljesítményre alapozzák a források leghatékonyabb felhasználása érdekében; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a forráselosztás soha nem függhet az olyan területeken elért eredményektől, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül a fejlesztési célokhoz; hangsúlyozza, hogy a közösen kitűzött célok irányában elért jó teljesítményt bátorítani és jutalmazni kell; hangsúlyozza a területi szinten bontott adatok fontosságát az ODA hatásának jobb felméréséhez;

47. elismeri, hogy az általános költségvetési támogatás elősegíti a nemzeti felelősségvállalást, a partnerországok nemzeti fejlesztési stratégiáikhoz való igazodást, az eredményorientáltságot, az átláthatóságot és a kölcsönös elszámoltathatóságot, de hangsúlyozza, hogy csak akkor és ott kellene számításba venni, amikor és ahol megvannak a megfelelő feltételek és a hatékony ellenőrzési rendszerek; felhívja a figyelmet arra, hogy a költségvetési támogatás a legmegfelelőbb eszköz a nagyobb önrendelkezést és felelősségvállalást lehetővé tevő, valódi politikai párbeszéd megteremtésének elősegítéséhez;

48. úgy véli, hogy a fenntartható fejlesztési célok megvalósítása az ODA-t és a közpolitikákat meghaladó finanszírozást és fejlesztési fellépést tesz szükségessé; hangsúlyozza a belföldi és nemzetközi, továbbá a magán- és az állami finanszírozás, valamint az olyan politikák szükségességét, amelyek összekapcsolják a fejlesztést szolgáló köz- és a magánszférabeli fellépést, és a növekedést és annak nemzeti költségvetéseken keresztül méltányos elosztását segítő környezetet hoznak létre;

49. emlékeztet arra, hogy a fejlődő országok komoly korlátokkal szembesülnek az adóbevételek megszerzése során, és különösen súlyosan érinti őket a társaságiadó-kijátszás és a jogellenes pénzmozgások; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy erősítsék meg e területen a politikák fejlesztési célú koherenciáját, vizsgálják meg saját adózási mechanizmusaik és jogszabályaik fejlődő országokra gyakorolt továbbgyűrűző hatásait, és álljanak ki a fejlődő országok jobb képviselője mellett a globális adópolitikák megreformálása céljából létrehozott nemzetközi fórumokon;

50. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy támogassák az alacsony és közepes jövedelmű országokat a tisztességes, progresszív, átlátható és hatékony adórendszerek, valamint a hazai erőforrások mobilizálását szolgáló más eszközök kialakításában az ilyen finanszírozás kiszámíthatóságának és stabilitásának növelése, továbbá a segélyfűggőség csökkentése érdekében, felszólít az ilyen jellegű támogatásra az adóigazgatás és az államháztartási gazdálkodás területén, továbbá az igazságos újraelosztási rendszerek, a korrupció, a helytelen transzferárazási tevékenységek, az adóelkerülés és az illegális pénzmozgások egyéb formái elleni küzdelem terén; hangsúlyozza a költségvetési decentralizáció fontosságát és a kapacitásépítés szükségességét, hogy támogassák a szubnacionális kormányzatokat a helyi adórendszerek kialakításában és az adók beszedésében;

51. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy az átláthatóság és az elszámoltathatóság biztosítása érdekében hozzanak létre a multinacionális vállalatokra vonatkozó kötelező országonkénti beszámolást, a vállalatok tevékenységeire vonatkozó átfogó és összehasonlítható adatok kötelező közzétételével; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy vegyék figyelembe saját adópolitikájuk, adózási mechanizmusaik és jogszabályaik fejlődő országokat érintő továbbgyűrűző hatásait, és hajtsák végre az annak biztosításához szükséges reformokat, hogy a fejlődő országokban nyereségre szert tevő európai vállalatok ezen országokban tisztességesen részt vállaljanak az adófizetésben;

52. hangsúlyozza a támogatásötvözés és a köz-magán társulások szükségességét ahhoz, hogy a finanszírozás meghaladja az ODA-t és hogy ténylegesen követni lehessen a fejlesztéshatékonysági elveket, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy ezeknek átlátható kritériumokon kell alapulniuk, és egyértelműen bizonyítaniuk kell addicionális jellegüket és a fejlesztésre gyakorolt pozitív hatásukat, hogy ne romoljon a a minőségi alapvető közszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés és átlátható legyen az összes kifizetés; hangsúlyozza, hogy a finanszírozott projekteknek kötelező módon tiszteletben kell tartaniuk a nemzeti fejlesztési célokat, a nemzetközileg elfogadott emberi jogokat, a szociális és környezetvédelmi szabványokat, a helyi lakosság szükségleteit és jogait, valamint a fejlesztéshatékonyság elveit; elismeri ezzel összefüggésben, hogy nincs dokumentála például a mezőgazdasági kistermelők és az állattenyésztők hagyományos földhasználat, amelyet ugyanakkor

2017. február 14., kedd

tiszteletben kell tartani és védeni kell; megismétli, hogy a fejlesztési partnerségekben részt vevő vállalkozásoknak valamennyi tevékenységük során tiszteletben kell tartaniuk a vállalati társadalmi felelősségvállalás elveit, az ENSZ irányelveit és az OECD iránymutatásait és elő kell mozdítaniuk az etikus üzleti gyakorlatokat; megállapítja, hogy a fejlesztési politikák és programok a fejlesztéshatékonyság megvalósulása esetén kétszeres hasznot hoznak; felhívja a fejlesztésben részt vevő összes szereplőt, hogy valamennyi intézkedését ezekhez az elvekhez igazítsa;

53. felhívja az EU-t, hogy mozdítson elő olyan beruházásokat, amelyek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet normáival és a 2030-ig szóló menetrenddel összhangban tisztességes foglalkoztatást eredményeznek; hangsúlyozza e tekintetben a társadalmi párbeszéd értékét és a magánszektor átláthatóságának és elszámoltathatóságának szükségességét a köz-magán társulások esetében és a fejlesztési pénzek ötvözésre való felhasználása esetén;

54. hangsúlyozza, hogy a javasolt külső beruházási tervhez és a meglévő vagyongazdálkodási alapokhoz felhasználandó fejlesztési alapoknak meg kell felelniük az ODA-val összeegyeztethető fejlesztési céloknak és az új fenntartható fejlesztési céloknak; olyan mechanizmusok létrehozására szólít fel, amelyek lehetővé teszik a Parlament számára felügyeleti feladatának elvégzését akkor, amikor az uniós fejlesztési alapokat a rendes uniós költségvetési eljáráson kívül használják fel, nevezetesen úgy, hogy megfigyelői státuszt kap a külső beruházási terv, a vagyongazdálkodási alap és más alapok azon stratégiai testületeiben, amelyek a programok és a projektek prioritásairól és hatóköréről döntenek;

55. elismeri a helyi mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, szövetkezeteknek, inkluzív üzleti modelleknek és kutatóintézeteknek a növekedés, a foglalkoztatás és a helyi innováció előmozdításában betöltött szerepét, amely hozzájárul a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez; felszólít a beruházást, az iparosítást, az üzleti tevékenységet, a tudományt, technológiát és innovációt elősegítő környezet kialakításának támogatására a hazai gazdasági és emberi fejlődés, valamint a képzési programok és a köz- és magánszféra közötti rendszeres párbeszéd ösztönzése és gyorsítása érdekében; elismeri az EBB szerepét az európai külső beruházási terv keretében, és hangsúlyozza, hogy kezdeményezéseinek különös figyelmet kellene fordítaniuk a fiatalokra és a nőkre, és – a fejlesztéshatékonysági elvekkel összhangban – hozzá kellene járulniuk a társadalmi szempontból fontos ágazatok – például a vízellátás, az egészségügy és az oktatás –, valamint a vállalkozói szellem és a helyi magánszektor támogatására irányuló beruházásokhoz; kéri az EBB-t, hogy fordítson több forrást az erőteljes nemi dimenzióval rendelkező mikrofinanszírozásra; ezenkívül felhívja az EBB-t, hogy működjön együtt az Afrikai Fejlesztési Bankkal (AfDB), hogy a fenntartható fejlődés szolgálatában hosszú távú beruházások finanszírozására kerülhessen sor, továbbá felszólít más fejlesztési bankokat is, hogy dolgozzanak ki egy olyan eszközt, amely mikrohitel formájában fenntartható kölcsönt biztosít a családi gazdaságoknak;

56. elengedhetetlennek tartja, hogy az új konszenzus megemlítsse az EU arra vonatkozó határozott kötelezettségvállalását, hogy egy jogilag kötelező nemzetközi keretet hoz létre, amelynek alapján a vállalatok felelősségre vonhatók az azokban az országokban elkövetett visszaélésekért, amelyekben működnek, mivel ezek a társadalom valamennyi területére kihatnak – a gyermekmunka kihasználásától kezdve a megélhetést biztosító bér hiányáig, az olajkiömléstől a tömeges erdőirtásig, az emberi jogi jogvédők zaklatásától kezdve a nagyarányú földszerzésig;

57. felhívja az Európai Uniót és tagállamait, hogy támogassák a kötelező erejű intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a multinacionális vállalkozások azon országokban fizessenek adót, ahol értéket termelnek ki vagy teremtenek, és ösztönözzék a magánszektor országokénti beszámolási kötelezettségét, ezáltal erősítve az országok kapacitását a hazai források mobilizálására; a nyereségátcsoportosítás lehetséges gyakorlatainak vizsgálata érdekében felhívja a tovagyrúzó hatásokat is vizsgáló elemzés végzésére;

58. az adósság fenntarthatóságával kapcsolatban az emberek szükségletein alapuló megközelítést sürget olyan kötelező erejű normák révén, amelyek alapján meg lehet határozni a felelős hitelnyújtást és hitelfelvételt, az adósságvizsgálatokat és a tisztességes adósságtörlesztő mechanizmusokat, amelyeknek értékelniük kell az országok adósságterheinek jogosságát és fenntarthatóságát;

A fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia

59. a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia és a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikai koherencia közötti kapcsolat tisztázása érdekében az egész EU-ra kiterjedő vitát szorgalmaz a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciáról; hangsúlyozza annak alapvető fontosságát, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elveit valamennyi uniós szakpolitikában alkalmazzák; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciának az EU fenntartható fejlesztési célok elérésére irányuló stratégiájának egyik fő elemét kell alkotnia; megismétli, hogy az uniós intézményeknek és a tagállamoknak további erőfeszítéseket kell tenniük a fejlesztési együttműködési célkitűzések valamennyi, a fejlődő országokra vélhetően hatást gyakorló bel- és külpolitikákban való figyelembevételére, a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia végrehajtása és értékelése céljából hatékony mechanizmusok létrehozása, a tagállami szinten meglévő legjobb gyakorlatok alkalmazása, a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia nemek közötti egyenlőség szempontját érvényre

2017. február 14., kedd

juttató megközelítés keretében történő végrehajtásának biztosítása és valamennyi érdekelt fél, ezen belül a civil társadalmi szervezetek és a helyi és regionális önkormányzatok e folyamatba való bevonása érdekében;

60. javasolja, hogy a politikák fejlesztési célú koherenciájának biztosítása érdekében vezessenek be választottbíróági eljárást, amelyre a Bizottság elnöke kapna megbízást, valamint azt, hogy a különböző uniós szakpolitikák közötti eltérés esetén az átfogó iránymutatásokat illető politikai felelősségét maradéktalanul felvállalva a döntést a politikák fejlesztési célú koherenciájával kapcsolatban az Unió által vállalt kötelezettségeknek megfelelően a Bizottság elnöke hozza meg; úgy véli, hogy a problémák feltérképezését követően a Bizottság szolgálatain belül sor kerülhetne a döntéshozatali folyamatok és a szolgálatok közötti együttműködés reformjára;

61. az EU és a fejlődő országok között megerősített párbeszédet szorgalmaz a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia EU általi előmozdítása és végrehajtása terén; úgy véli, hogy az EU partnereitől a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia terén történt előrehaladásról kapott visszajelzés kulcsszerepet játszhat abban, hogy pontosan lehessen annak hatását értékelni;

62. ismételten felszólít a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia globális szintű támogatását szolgáló irányítási folyamatok kidolgozására, továbbá arra, hogy az EU vállaljon nemzetközi szinten vezető szerepet a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia koncepciójának elősegítésében;

Kereskedelem és fejlesztés

63. hangsúlyozza a tisztességes és megfelelően szabályozott kereskedelem fontosságát a regionális integráció előmozdításában, a fenntartható fejlődéshez való hozzájárulásban és a szegénység elleni küzdelemben; hangsúlyozza, hogy az uniós kereskedelmi politikának be kell épülnie a fenntartható fejlesztési menetrendbe, és tükröznie kell az uniós fejlesztéspolitikai célokat;

64. hangsúlyozza, hogy a fejlesztés segítése érdekében olyan fejlődő országok javát szolgáló egyoldalú kereskedelmi kedvezmények vannak még életben, amelyek nem tartoznak a legkevésbé fejlett országok közé; úgy véli továbbá, hogy az új konszenzusnak tartalmaznia kell egy hivatkozást az EU azon kötelezettségvállalására, hogy előmozdítja a fejlődő országbeli kistermelőkkel való kereskedelem tisztességes és etikus rendszerét;

65. üdvözli annak elismerését, hogy a tisztességes kereskedelem erőteljesen hozzájárul az ENSZ 2030-ig szóló menetrendjének végrehajtásához; felhívja az EU-t, hogy teljesítse és fejlessze tovább azt a kötelezettségvállalását, hogy támogatja a tisztességes kereskedelmi rendszerek elterjesztését az EU-ban és a partnerországokban, hogy kereskedelem-politikái révén is előmozdítsa a fenntartható fogyasztást és termelést;

66. hangsúlyozza, hogy további uniós támogatást kell nyújtani a fejlődő országoknak kereskedelmi kapacitásuk építéséhez, az infrastruktúra és a belföldi magánszektor fejlesztéséhez annak érdekében, hogy diverzifikálhassák a termelést és értéket adhassanak hozzá, valamint hogy fokozhassák kereskedelmüket,

67. megismétli, hogy az egészséges környezet, többek között a stabil éghajlat, elengedhetetlen a szegénység felszámolásához; támogatja az arra irányuló uniós erőfeszítéseket, hogy a fenntartható fogyasztás és termelés előmozdítása és többek között az ásványokhoz, a fához és a vadon élő állatokhoz és növényekhez kapcsolódó ágazatokban az illegális kereskedelem megakadályozása érdekében fokozódjon a természeti erőforrásokkal való gazdálkodás és kereskedelem, valamint ezek kitermelésének átláthatósága és elszámoltathatósága; határozottan úgy véli, hogy további globális erőfeszítésekre van szükség az ellátási láncok szabályozási kereteinek kidolgozásához és a magánszektor nagyobb mértékű elszámoltathatóságához annak érdekében, hogy biztosított legyen a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és kereskedelem, továbbá hogy a helyi és őslakos közösségek jogait védő, erőforrásokban gazdag országok és lakosságuk még inkább saját javukra fordíthassák az ilyen kereskedelmet és a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztémákkal való fenntartható gazdálkodást; üdvözli a bangladesi fenntarthatósági megállapodás létrejöttét óta elért előrehaladást, és felhívja a Bizottságot, hogy az ilyen keretrendszereket más ágazatokra is terjessze ki; ezzel összefüggésben sürgeti a Bizottságot, hogy a konfliktusövezetekből származó ásványkincsekről szóló uniós rendeletben a többi ágazatra vonatkozóan is mozdítsa elő a vállalati társadalmi felelősségvállalásra és a kellő gondosságra irányuló, a faanyagokról szóló hatályos uniós rendeletet kiegészítő kezdeményezéseket;

68. sajnálatosnak tartja, hogy még mindig hiányzik a vállalatok emberi jogi normáknak való megfeleléséről és a szociális és környezetvédelmi normákra vonatkozó kötelezettségeiről szóló szabályozási keret, ami bizonyos államok és vállalatok számára lehetővé teszi, hogy e normákat büntetlenül megkerüljék; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy aktívan vegyenek részt az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának és Környezetvédelmi Programjának a transznacionális vállalatok emberi jogokkal való visszaélések és a környezetvédelmi normák megsértése miatti elszámoltatására irányuló nemzetközi szerződéssel kapcsolatos munkájában;

2017. február 14., kedd

69. az alultápláltság kezelése és a 2030-ig szóló menetrend teljesítése, valamint az éhezés megszüntetésére vonatkozó 2. fenntartható fejlesztési cél elérése érdekében ismételten megerősíti az összehangolt és felgyorsított fellépések fontosságát;

70. emlékeztet arra, hogy az erdők fontos szerepet játszanak az éghajlatváltozás mérséklése, a biológiai sokféleség megőrzése és a szegénység enyhítése terén, továbbá felhívja az EU-t, hogy járuljon hozzá az erdőirtás és az erdőpusztulás megállításához és visszafordításához, és mozdítsa elő a fenntartható erdőgazdálkodást a fejlődő országokban;

Biztonság és fejlesztés

71. ismételten megállapítja a biztonság és a fejlesztés közötti közvetlen kapcsolatot, de hangsúlyozza, hogy szigorúan követni kell az ODA terén a közelmúltban született, a fejlesztési eszközök biztonságpolitikai felhasználásával kapcsolatos reformot annak révén, hogy egyértelmű célként határozzák meg a szegénység felszámolását és a fenntartható fejlődés előmozdítását; hangsúlyozza, hogy a békés és befogadó, az igazságszolgáltatáshoz mindenki számára hozzáférést biztosító társadalmakra vonatkozó célnak olyan uniós külső fellépést kell ösztönöznie, amely – az e célokat elérni képes összes helyi szereplő támogatásával – fokozza az ellenálló képességet, előmozdítja a humánbiztonságot, erősíti a jogállamiságot, helyreállítja az önbizalmat és kezeli a biztonság hiányából, az instabilitásból és a demokratikus átmenetből adódó összetett kihívásokat;

72. úgy véli, hogy elő kell mozdítani a közös biztonság- és védelempolitika és a fejlesztési eszközök közötti szinergiákat annak érdekében, hogy létrejöjjön a megfelelő egyensúly a konfliktusmegelőzés, a konfliktusrendezés, a konfliktus utáni rehabilitáció, valamint a fejlesztés között; hangsúlyozza, hogy a fenti célt szolgáló külpolitikai programoknak és intézkedéseknek átfogóknak, az ország helyzetére szabottnak kell lenniük, és amennyiben finanszírozásuk a fejlesztési politikát szolgáló eszközökön keresztül történik, hozzá kell járulniuk az ODA keretében meghatározott alapvető fejlesztési célokhoz; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési együttműködés alapvető feladata továbbra is az országok abban történő támogatása, hogy a jó kormányzást, a jogállamiságot és az emberi jogokat tiszteletben tartó stabil és békés államokat hozzanak létre, továbbá a fenntartható, működő piacgazdaságok épüljenek ki, amelyek az emberek számára jólétet teremtenek és valamennyi alapvető emberi szükségletet kielégítenek; hangsúlyozza, hogy ezzel összefüggésben növelni kell a közös biztonság- és védelempolitika nagyon korlátozott finanszírozását, lehetővé téve annak szélesebb körben – többek között a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciával összhangban a fejlesztés javára – történő felhasználását;

Migráció és fejlesztés

73. hangsúlyozza a fejlesztési együttműködés központi szerepét a kényszer migráció és a lakóhelyelhagyás alapvető okainak – például az állam instabilitása, a konfliktusok, a biztonság hiánya és a marginalizáció, a szegénység, az egyenlőtlenség és a megkülönböztetés, az emberi jogok megsértése, az alapvető szolgáltatásokhoz, így az egészségügyhöz és az oktatáshoz való nem megfelelő hozzáférés és az éghajlatváltozás – kezelésében; a következő célokat és célkitűzéseket fogalmazza meg olyan stabil, ellenálló államok előfeltételeként, amelyek kevésbé érzékenyek a később esetleg kényszerű migrációhoz vezető helyzetekre: az emberi jogok és az emberek méltóságának előmozdítása, a demokrácia kiépítése, jó kormányzás és jogállamiság, társadalmi befogadás és kohézió, gazdasági lehetőségek tisztességes foglalkoztatással és emberközpontú vállalkozásokkal, valamint politikai mozgáster a civil társadalom számára; kéri, hogy az ellenálló képesség növelése érdekében a fejlesztési együttműködés során fordítsanak figyelmet e célokra és célkitűzésekre, és kéri, hogy vészhelyzetek esetén – a helyzet stabilizálása, az államok működésének fenntartása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerültek méltó életet élhessenek – álljon rendelkezésre a migrációhoz kapcsolódó fejlesztési támogatás;

74. emlékeztet arra, hogy amint azt az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrendje is hangsúlyozza, a migránsok pozitívan járulnak hozzá a fenntartható fejlődéshez, beleértve az átutalásokat is, amelyek átutalási költségeit tovább kell csökkenteni; hangsúlyozza, hogy a migrációval kapcsolatos kihívásokra és válságokra való együttes, értelmes reagálás összehangoltabb, következetesebb és strukturáltabb megközelítést követel meg, a származási és a célországok érdekeivel megegyezően; hangsúlyozza, hogy a nagyszámú menekültet és menedékkérőt a feltételek javításával, valamint humanitárius segítség és fejlesztési támogatás nyújtásával lehet hatékonyan segíteni; ugyanakkor ellenez minden olyan kísérletet, amely a segílyt a határellenőrzéshez, a migrációs áramlások kezeléséhez, illetve a viszfogadási megállapodásokhoz köti;

75. hangsúlyozza, hogy a migránsok származási és tranzitországaik olyan rájuk szabott fejlesztési megoldásokra van szükségük, amelyek megfelelnek politikai és társadalmi-gazdasági helyzetüknek; hangsúlyozza, hogy a mindenkit megillető emberi jogok és méltóság, a jó kormányzás, a béke és a demokráciaépítés előmozdítása érdekében szükséges az ilyen együttműködés, amelynek a közös érdekeken és értékeken, valamint a nemzetközi jog tiszteletben tartásán kell alapulnia;

76. hangsúlyozza, hogy szükséges a migráció kezelésével összefüggő megállapodások és a fejlesztési alapok migrációval összefüggő felhasználásának szoros parlamenti ellenőrzése és nyomon követése; hangsúlyozza a szoros együttműködés és az intézmények közötti információcsere bevált gyakorlata kialakításának fontosságát, különösen a migráció és a biztonság terén; ismételten hangoztatja aggodalmát, hogy gyakoribbá vált a vagyonekezelői alapok felhasználása – például az

2017. február 14., kedd

átláthatóság csökkenése, a konzultáció valamint a regionális felelősségvállalás hiánya – miatt;

77. rámutat, hogy a kényszerű migráció alapvető okai elleni küzdelmet elősegítő legutóbbi európai politikai intézkedésekre tekintettel az európai fejlesztési politikának meg kell felelnie az OECD–DAC általi meghatározásnak, és annak a fejlesztési igényeken és az emberi jogokon kell alapulnia; hangsúlyozza továbbá, hogy a fejlesztési támogatást nem szabad a migrációs ügyeket érintő együttműködéstől – például a határigazgatástól és a visszafogadási megállapodásoktól – függővé tenni;

Humanitárius segítségnyújtás

78. hangsúlyozza, hogy szorosabban össze kell kapcsolni a humanitárius segítségnyújtást és a fejlesztési együttműködést a finanszírozási hiányok kezelése, az átfedések és a párhuzamos rendszerek létrehozásának elkerülése érdekében, és hogy meg kell teremteni a jobb válságmegelőzést és felkészültséget elősegítő integrált ellenálló képességgel és eszközökkel rendelkező fenntartható fejlődés feltételeit; felhívja az EU-t, hogy teljesítse azon kötelezettségvállalását, amelynek értelmében a „nagy szabású egyezségnek” megfelelően 2020-ra humanitárius segélyeinek legalább 25 %-át a lehető legközvetlenebb módon a helyi és nemzeti szereplőknek juttatja;

79. emlékeztet a humanitárius segítségnyújtás alapvető elveire, amelyek az emberiség, a semlegesség, a függetlenség és a pártatlanság; üdvözli, hogy a Bizottság állhatatosan elutasítja a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus és a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus egybeolvasztását;

80. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a katasztrófát követő helyzetekben a vészhelyzetre való reagálásra, helyreállításra és újjáépítésre szolgáló nemzetközi segítségnyújtást, koordinációt és erőforrásokat;

81. üdvözli az ikt-technológiák fejlődő országokban való elmozdításának és a digitális gazdaságot segítő környezeteknek az ingyenes, nyitott és biztonságos kapcsolatok növelése révén történő támogatása melletti elkötelezettséget; emlékeztet arra, hogy a műholdak költséghatékony megoldást jelenthetnek a távoli területeken lévő eszközök és emberek összekapcsolására, és biztatja az EU-t és a tagállamokat, hogy az e területen végzett munkájuk során tartsák ezt szem előtt;

Globális közjavak és kihívások

82. határozottan úgy véli, hogy az EU és tagállamai erőteljes jelenléte megfelelő ahhoz, hogy továbbra is vezető nemzetközi szerepet töltsenek be a fokozódó nyomás alatt lévő globális közjavak és a szegényeket aránytalanul érintő kihívások kezelése terén; kéri, hogy a globális közjavak és a környezeti kihívások a konszenzus révén jussanak érvényre, köztük az emberi fejlődés, a környezetvédelem, ideértve az éghajlatváltozást és a vízhez való hozzáférést, a bizonytalanság és az államok instabilitása, a migráció, a megfizethető árú energetikai szolgáltatások, az élelmezésbiztonság és az éhezés és az alultápláltság felszámolása;

83. emlékeztet arra, hogy a világszerte a legáltalánosabb mezőgazdasági modellnek tekinthető kisüzemi és családi gazdálkodás kulcsszerepet játszik a fenntartható fejlesztési célok megvalósításában: jelentősen hozzájárul az élelmezésbiztonsághoz, a talajerózió és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemhez, valamint az éghajlatváltozás mérsékléséhez, miközben munkahelyeket biztosít; hangsúlyozza, hogy az EU-nak elő kell mozdítania egyrészt a gazdálkodói szervezeteket, többek között a szövetkezeteket, másrészt pedig az agroökológiai gyakorlatokra összpontosító fenntartható mezőgazdaságot, a családi gazdaságok nagyobb termelékenységét, a földművesek jogait és a földhasználati jogokat, az élelmezésbiztonságot garantáló informális magbeszerzési rendszereket, a helyi és regionális piacokat, a tisztességes jövedelmet, a mezőgazdasági termelők számára pedig méltó életet;

84. emlékeztet arra, hogy a „magánszektor” szereplői nem alkotnak homogén csoportot; a magánszektor érintő uniós és tagállami fejlesztési politikának ezért differenciált stratégiákból kell állnia a magánszektor különféle típusú szereplőinek a bevonása érdekében, akik között megtalálhatók a termelők által vezérelt magánszektor szereplői, a mikro-, kis- és középvállalkozások, a szövetkezetek, a szociális vállalkozások és a szolidáris gazdaság vállalkozásai;

85. ismételten megerősíti, hogy a megfizethető, megbízható, fenntartható és korszerű energiához való hozzáférés mindenki számára történő biztosítása 2030-ig (7. fenntartható fejlesztési cél) elengedhetetlen az alapvető emberi szükségletek – úgymint a tiszta vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez, az egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz való hozzáférés – kielégítéséhez, és nélkülözhetetlen a helyi vállalkozások létrejöttének és mindenfajta gazdasági tevékenység támogatásához, emellett pedig a fejlődés egyik fő mozgatórugója;

2017. február 14., kedd

86. hangsúlyozza, hogy a kistermelők termelékenységének növelése, a fenntartható és éghajlatváltozáshoz alkalmazkodó mezőgazdaság és élelmiszerrendszerek kulcsfontosságú szerepet játszanak a 2. fenntartható fejlesztési cél teljesítésében, és kiemeli a fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó 12. fenntartható fejlesztési célt, amely túlmutat a körforgásos gazdaság elvein és kezeli a környezetre, a társadalomra és az emberi jogokra kifejtett hatásokat; ezért hangsúlyozza, hogy az EU-nak a fenntartható élelmiszertermelés előmozdítására és a termelékenységet és a termelést fokozó, rugalmas mezőgazdasági gyakorlatokra kell összpontosítania; elismeri a női mezőgazdasági termelők különleges szükségleteit az élelmezésbiztonság tekintetében;

87. kiemeli annak fontosságát, hogy folytatódjon a vízhez, a megfelelő higiénés feltételekhez és a higiéniához való hozzáférés javítására irányuló munka, minthogy olyan több területet érintő kérdésről van szó, amely a 2015 utáni menetrendben szereplő más célok – így az egészség, az oktatás és a nemek közötti egyenlőség – elérését is érinti;

88. felhívja az EU-t, hogy támogassa a gyorsan növekvő urbanizálódással összefüggő kihívások kezelését és a biztonságosabb, inkluzívabb, ellenállóképesebb és fenntarthatóbb városok létrehozását célzó globális kezdeményezéseket; ezzel összefüggésben üdvözi, hogy a lakhatásról és a fenntartható városfejlesztésről szóló ENSZ-konferencián (Habitat III) nemrégiben elfogadták az új városfejlesztési menetrendet, amelynek célja, hogy a szegénység és az éhezés elleni küzdelem segítése, az egészség javítása és a környezet védelme érdekében megvizsgálják a városok tervezésének, kialakításának, finanszírozásának, fejlesztésének, irányításának és kezelésének új lehetőségeit;

89. további uniós erőfeszítéseket kér az óceánok és a tengeri erőforrások védelme érdekében; üdvözi ezzel összefüggésben az óceánok nemzetközi irányításának javítására irányuló közelmúltbeli bizottsági kezdeményezéseket, amelyek célja a jobb gazdálkodás előmozdítása és az éghajlatváltozás tengerekre és ökoszisztémákra gyakorolt hatásának mérséklése;

90. hangsúlyozza, hogy fontos a fenntartható mezőgazdaság és a halászat termelékenységének javítása közötti összefüggéssel foglalkozni, amely kisebb élelmiszer-vesztéshez és élelmiszer-pazarláshoz, a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodáshoz és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz vezet;

Uniók fejlesztési politika

91. ismételt felhívja a figyelmet az uniós fejlesztési fellépés kínálta relatív előnyökre, köztük globális jelenétre, az eszközök és a teljesítési módszerekből adódó rugalmasságra, a szakpolitikai koherenciában és koordinációban betöltött szerepére és ezek iránti elkötelezettségére, a jogokon és a demokrácián alapuló megközelítésére, volumenére tekintettel arra, hogy a támogatások léptéke eléri a kritikus tömeget, valamint a civil társadalomnak nyújtott következetes támogatásra;

92. hangsúlyozza, hogy az EU relatív előnyei koncentrált fellépéseket tesznek lehetővé bizonyos számú szakpolitikai területen, ideértve többek között a demokráciát, a jó kormányzást és az emberi jogokat, a globális közjavakat és kihívásokat, a kereskedelmi és regionális integrációt, valamint a biztonság hiánya és a kényszerű migráció alapvető okainak kezelését; hangsúlyozza, hogy ennek az összpontosításnak a felelősségvállalás és a partnerség elveivel összhangban igazodnia kell az egyes fejlődő országok szükségleteihez és prioritásaihoz;

93. emlékeztet arra, hogy a sport egyre nagyobb szerepet játszik a fejlesztésben és a békében a tolerancia és a kölcsönös tisztelet kultúrájának előmozdítása révén, valamint hozzájárul a nők és a fiatalok, az egyének és a közösségek szerepvállalásának megerősítéséhez, valamint az egészségügy, az oktatás és a társadalmi befogadás előmozdításához;

94. hangsúlyozza egy közös, átfogó, átlátható és időszerű elszámoltathatósági rendszer fontosságát, amely ellenőrzi és felülvizsgálja a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendnek és a konszenzusnak az EU és tagállamai által történő végrehajtását, hangsúlyozza, hogy a fejlesztési politikában tett összes kötelezettségvállalás – beleértve a hatékonyságra, a politikák fejlesztési célú koherenciájára és a hivatalos fejlesztési támogatásra vonatkozóakat is – végrehajtása terén elért eredményekről szóló éves jelentés továbbra is szükséges az elszámoltathatóság és a parlamenti ellenőrzés szempontjából; sajnálatát fejezi ki a legutóbbi és a várható jelentéstételi hiányosságok miatt; üdvözi a Bizottság azon szándékát, hogy felidős értékelést végezzen a konszenzus végrehajtásáról;

2017. február 14., kedd

95. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Külügyi Szolgálatnak.
-

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0027

Éves jelentés az uniós versenypolitikáról

Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2016/2100(INI))

(2018/C 252/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „2015. évi jelentés a versenypolitikáról” című, 2016. június 15-i bizottsági jelentésre (COM(2016)0393) és a hozzá csatolt, ugyanaznap kiadott bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2016)0198),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 39., 42., és 101–109. cikkére,
- tekintettel az általános érdekű szolgáltatásokról szóló (26.) jegyzőkönyvre,
- tekintettel a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló (2.) jegyzőkönyvre,
- tekintettel az élelmezési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatának (SAFA) az Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Világszervezet (FAO) által kidolgozott egyetemes keretrendszerére,
- tekintettel a vonatkozó, versenyről szóló bizottsági szabályokra, iránymutatásokra, állásfoglalásokra, közleményekre és dokumentumokra,
- tekintettel a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2016. július 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a megújuló energiáról szóló eredményjelentésről szóló, 2016. június 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az európai unióbeli szociális dömpingről szóló, 2016. szeptember 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az EU versenypolitikájáról szóló 2014. évi éves jelentésről szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására ⁽⁴⁾ és az EU versenypolitikájáról szóló 2014. évi éves jelentésről szóló, 2015. március 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az elektronikus kereskedelem 1/2003/EK tanácsi rendelet 17. cikke szerinti vizsgálatának bevezetéséről szóló, 2015. május 6-i bizottsági határozatra (C(2015)3026),
- tekintettel a Bizottság „Európai digitális egységes piaci stratégia” című, 2015. május 6-i közleményére (COM(2015)0192),
- tekintettel a Bizottság „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i közleményére (COM(2015)0080),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0310.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0292.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0346.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0004.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0051.

2017. február 14., kedd

- tekintettel a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól szóló, 2015. április 29-i (EU) 2015/751 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendeletre ⁽²⁾ (általános csoportmentességi rendelet),
  - tekintettel a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
  - tekintettel „A vállalkozások közötti összefonódások uniós ellenőrzésének javítása” című, 2014. július 9-i fehér könyvre (COM(2014)0449),
  - tekintettel a Bizottság által az E-000344/2016, az E-002666/2016 és az E-002112/2016 számú, írásbeli választ igénylő parlamenti képviselői kérdésekre adott válaszokra,
  - tekintettel a légi közlekedésről szóló, 2015. november 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, különösen annak a 868/2004/EK rendelet annak érdekében történő felülvizsgálatával kapcsolatos 6., 7., és 11. bekezdésére, hogy biztosítsák a tisztességes versenyt az Unió légi közlekedési külkapcsolatai terén és megerősítsék az uniós légi közlekedési ágazat versenyképességét, hatékonyabban megakadályozzák a tisztességtelen versenyt, biztosítsák a viszonzóságot és megszüntessék a tisztességtelen gyakorlatokat, beleértve a bizonyos harmadik országok által a minden légitársaságnak nyújtott piactorzító állami támogatásokat, a pénzügyi átláthatóság szerepeltetése a tisztességes versenyről szóló záradékban alapvető eleme lévén ezen egyenlő versenyfeltételek garantálásának,
  - tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EGK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) ⁽⁵⁾,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikke (3) bekezdésének a szakosítási megállapodások egyes csoportjaira történő alkalmazásáról szóló, 2010. december 14-i 1218/2010/EU bizottsági rendeletre ⁽⁶⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0001/2017),
- A. mivel az erős és hatékony uniós versenypolitika mindig is a belső piac egyik sarokköve volt, hiszen ösztönzi a gazdasági hatékonyságot és kedvező környezetet teremt a növekedéshez, az innovációhoz és a technológiai fejlődéshez,
- B. mivel az uniós versenypolitika alapvető eszköz a belső piac széttoreszedése elleni küzdelemben, és ily módon az egész Unióban a vállalkozások számára az egyenlő versenyfeltételek megteremtésében és fenntartásában;
- C. mivel az Európai Uniónak a Bizottság vezetésével az Unióban és világszerte elő kell mozdítania a „versenykultúrát”;

⁽¹⁾ HL L 123., 2015.5.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 187., 2014.6.26., 1. o.

⁽³⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0394.

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 671. o.

⁽⁶⁾ HL L 335., 2010.12.18., 43. o.

2017. február 14., kedd

- D. mivel a versenypolitika önmagában az európai demokráciát védő eszköz, minthogy megakadályozza a gazdasági és pénzügyi hatalom kevesek kezében való túlzott koncentrációját, amely aláásná az európai politikai hatóságok nagy ipari és bankcsoportoktól való függetlenségét;
- E. mivel a versenyszabályok (többek között az antitröszt szabályok) megfelelő, a szociális piacgazdasággal összhangban álló végrehajtása megakadályozza, hogy a gazdasági és pénzügyi hatalom kevés magánvállalat kezében összpontosuljon, és serkentőleg hat a gazdasági szereplőkre, mivel arra ösztönzi őket, hogy dinamikusak és innovatívak legyenek és kitűnjenek a piacokon;
- F. mivel a tisztességes versenypolitika fenntartja a nyílt és hatékony piacokat, ami alacsonyabb árakhoz, új szereplők megjelenéséhez, jobb minőségű termékekhez és szolgáltatásokhoz, valamint a fogyasztók rendelkezésére álló nagyobb választékhoz vezet, előmozdítva a kutatást és az innovációt, a gazdasági növekedést és a vállalkozások rugalmasságának fokozását is;
- G. mivel a versenypolitika jelentősen hozzá tud járulni és hozzá is kell járulnia a kulcsfontosságú politikai prioritásokhoz, mint az innováció fellendítése, a minőségi munkahelyek, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a fenntartható növekedés és a fenntartható fejlődés, a beruházások, az erőforrás-hatékonyság, a fogyasztók és az emberi egészség védelme és az egységes piac megerősítése, különös tekintettel a digitális egységes piacra és az energiaunióra;
- H. mivel a sikeres versenypolitika nem helyezheti előtérbe kizárólag a fogyasztói árak csökkentését, hanem az európai gazdaság innovációs képességét és beruházási tevékenységét, valamint a kis- és középvállalkozások sajátos versenyfeltételeit is tekintetbe kell vennie;
- I. mivel az uniós versenypolitikában a társadalmi méltányosság, a politikai függetlenség, az átláthatóság és a jogszerű eljárás értékei is meghatározóak;
- J. mivel az Unió versenypolitikája kölcsönös függőségben van más nagy uniós politikákkal, különösen az adózási, ipari és digitális politikákkal, amelyek összehangolása a Szerződésben meghatározott alapelvek, különösen az átláthatóság és a tisztesség tiszteletben tartásának biztosítását célozza;
- K. mivel az adókijátszás, az adócsalás és az adóparadicsomok a becslések szerint évente több milliárd eurós (bizonyos becslések szerint akár 1 billió eurós) költséget jelentenek az uniós adófizetők számára kiesett bevételek formájában, és torzítják a versenyt az egységes piacon azon vállalatok között, amelyek tisztességesen kiveszik részüket az adófizetésből, illetve azok között, amelyek nem;
- L. mivel a versenyjog végrehajtására irányuló globális együttműködés hozzájárul a jogorvoslatok és a végrehajtási intézkedések eredményei terén tapasztalt következetlenségek elkerüléséhez, valamint segíti a vállalkozásokat a versenyjog betartásából fakadó költségeik csökkentésében;
- M. mivel az Európai Bíróság ítélkezési gyakorlata és a Bizottság döntéshozatali gyakorlata eltérő értelmezést ad a „gazdasági tevékenység” fogalmára attól függően, hogy a belső piaci szabályokat vagy a versenyszabályokat alkalmazzák; mivel ez a zavaros gyakorlat további gondokat vet fel a „gazdasági tevékenység” már egyébként is nehezen értelmezhető fogalmát illetően;
- N. mivel a világos, koherens és működőképes szabályozási környezet a versenypolitikának a mezőgazdaság sajátosságaihoz való hozzáigazítása tekintetében hozzájárulhat a mezőgazdasági termelők pozíciójának megerősítéséhez az élelmiszer-ellátási láncban belül azáltal, hogy kezeli a gazdasági szereplők közötti kiegyenlítetlen erőviszonyokat, ezzel is növelve a piaci hatékonyságot és biztosítva a jogbiztonságot és az egyenlő feltételeket az egységes piacon;
- O. mivel nehéz előre felmérni a gazdasági kockázatok megjelenési formáját, súlyosságát és idejét, és szükség van arra, hogy egy piacorientált közös agrárpolitika (KAP) támogatást nyújtson a termelők számára, valamint további, korlátozott időre szóló mentességeket a versenyszabályok alól súlyos piaci egyensúlyhiány esetén; mivel a tejágazati válság alatt a Bizottság úgy döntött, hogy utolsó esélyként az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 222. cikkéhez folyamodik, hogy mentesítse a tejtermelés elismert termelői csoportok általi kollektív tervezését a versenyjog alkalmazása alól;

2017. február 14., kedd

- P. mivel a versenypolitika önmagában nem oldja meg az élelmiszer-ellátási láncban alkalmazott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokat;
- Q. mivel az EUMSZ 102. cikke egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok közvetlen vagy közvetett ráerőltetése az élelmiszer-ellátási lánc egyéb ágazataira az EUMSZ megsértésének minősül;
- R. mivel a mezőgazdasági piacokat vizsgáló munkacsoport azzal a céllal jött létre, hogy javítsa a termelők helyzetét az élelmiszer-ellátási láncban, feltárva pozíciójuk megerősítésének lehetőségeit, beleértve a szerződéses viszonyok kiépítésére és a termelők kollektív fellépéseinek megszervezésére vonatkozó jogi lehetőségeket is; mivel a mezőgazdasági piacokat vizsgáló munkacsoport következtetéseit – adott esetben – figyelembe kell venni a jövőbeli viták és meghozandó intézkedések vonatkozásában;

1. üdvözli a Bizottság versenypolitikáról szóló éves jelentését, amely bemutatja, hogy a megfelelő uniós versenypolitika tisztességes versenyfeltételeket teremtve segíthet helyreállítani a kellő mértékű beruházásokat és az innovációt; üdvözli a jelentést és azt, hogy az a versenypolitikának az akadályok felszámolásához és a torzító állami támogatási intézkedések elleni küzdelemhez való, a belső piac javát szolgáló hozzájárulására összpontosít; azt is megismétli, hogy Európa jövőjének az innováción, a szociális piacgazdaságon és az erőforrás-hatékonyságon kell alapulnia, amely magas életszínvonalat teremt valamennyi uniós polgár számára;

Az egységes piac integrációja

2. üdvözli a Bizottság azon célját, hogy új lehetőségeket teremtsen a polgárok és a vállalkozások számára és emlékeztet arra, hogy a tőke, a szolgáltatások, az áruk és az emberek szabad mozgása képezi az egységes piac négy szabadságját, valamint hogy azok érvényesítése kulcsfontosságú ahhoz, hogy az Uniót közelebb hozzák a polgárokhoz; hangsúlyozza, hogy hatékony uniós versenypolitika nélkül a belső piac nem tudja teljesen kibontakoztatni a benne rejlő lehetőségeket; üdvözli, hogy a Bizottság használja a rendelkezésére álló különböző eszközöket, különösen az összefonódások ellenőrzését, az erőfölénnyel való visszaélés és a versenyellenes gyakorlatok elleni küzdelmet, a kartellek megszüntetését, az állami támogatások ellenőrzését, a nemzeti – és adott esetben regionális – versenyhatóságokkal való egyeztetést és az ágazati vizsgálatokat;

3. megismétli, hogy a hatékony versenypolitikának figyelembe kell vennie a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k), a mikro- és induló vállalkozásokra vonatkozó egyedi piaci feltételeket, és biztosítania kell a munkavállalói jogok védelmét és a méltányos adóztatást;

4. felhívja a tagállamokat és az uniós intézményeket, hogy kezeljék kiemelten a Brexit utáni egységes piac megerősítését, biztosítva az uniós versenyjog teljes körű betartását és tovább fokozva a tagállamok közötti adóügyi együttműködést; megjegyzi, hogy a Brexit kedvezőtlenül érintheti az uniós versenypolitikát; hangsúlyozza különösen az eljárások megkettőzésének kockázatát, amely növelné az adminisztratív költségeket és késleltetné a vizsgálati folyamatokat;

5. megismétli, hogy az a tisztességes adóverseny elengedhetetlen az európai egységes piac integritásához és ezért minden piaci szereplőnek meg kell fizetnie az adóból rá eső részt, és az adót ott kell megfizetni, ahol a nyereség keletkezik; hangsúlyozza, hogy a LuxLeaks-kiszivárogtatások óta az Unió elismerte, hogy – az egységes piacon belüli tisztességes verseny megerősítése érdekében – egyszerű és átlátható adópolitikákra és szabályozásra van szüksége, valamint elismerte, hogy véget kell vetni a tagállamok által folytatott tisztességtelen adóversenynek (többek között a jogszerűtlen adókedvezmények nyújtásának), amely erkölcsi kockázatot és további adóterheket ró a tisztességes adófizetőkre, illetve gátolja a kkv-k fejlődését, akkor is, amikor az új belépők és a csak egy országban üzleti tevékenységet folytató kkv-k hátrányba kerülnek a multinacionális vállalatokhoz képest, amelyek átcsoportosíthatják a nyereséget vagy különféle, csak számukra elérhető döntések és eszközök révén az agresszív adótervezés más formáit valósíthatják meg; hangsúlyozza, hogy alaposan ki kell vizsgálni minden olyan esetet, ahol a cél gyaníthatóan a multinacionális vállalatok általi illegális adóoptimalizáció; ugyanakkor üdvözli a Bizottság mélyreható vizsgálatait a versenyellenes gyakorlatokról, mint például a szelektív adókedvezmények, amelyek többletnyereségadó-megállapítási rendszereket foglalhatnak magukban, és üdvözli a vizsgálatok legutóbbi eredményeit, amelyek értelmében a szelektív adókedvezmények az uniós versenyjogba ütköző, illegális állami támogatásnak minősülnek; hangsúlyozza, hogy a Bizottság számára széles körű hozzáférést kell biztosítani az információkhoz annak érdekében, hogy a gyanús esetekkel kapcsolatban több vizsgálatot indíthassanak; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyértelmű iránymutatásokat a tisztességtelen verseny eseteire kiterjedő adóügyi állami támogatásokkal kapcsolatban, és hogy a tagállamok káros adóügyi gyakorlatokkal szembeni hatékony fellépéseinek

2017. február 14., kedd

elősegítése érdekében használja ki teljes mértékben a versenyjog alapján fennálló hatásköreit; fenntartja, hogy nagyobb erőfeszítésekre van szükség az agresszív adózási gyakorlatokkal szemben is, hangsúlyozza, hogy döntő jelentőségük van a tagállamok adóhatóságai között a feltételes adómegállapításokról és a transzferárképzésről kicserélt információknak; sajnálja, hogy a tagállamok megtagadják a Versenypolitikai Főigazgatóságtól az ezen információkhoz való hozzáférést; a nemzeti hatóságok között intenzívebb információcserét javasol és felhívja a tagállamokat, hogy hozzák nyilvánosságra a feltételes adómegállapításaikra vonatkozó információkat, valamint javasolja ezen információk – adott esetben – regionális bontásban való ismertetését; úgy véli, hogy a Bizottság azon határozatai, amelyek egyértelmű módszertant határoztak meg a helytelen feltételes adómegállapítási határozatok értékének, illetve az általuk érintett vállalatok által élvezett indokolatlan versenyelőny kiszámításához, jó jögalapot kínálnak a további konvergenciához;

6. hangsúlyozza, hogy a közbeszerzési eljárásoknál tapasztalható korrupció súlyos piactorzító hatással bír az európai versenyképességet illetően; ismét megállapítja, hogy a közbeszerzési eljárások azon kormányzati tevékenységek közé tartoznak, amelyek a leginkább ki vannak téve a korrupció veszélyének; kiemeli, hogy bizonyos tagállamokban az uniós finanszírozású közbeszerzések jobban ki vannak téve a korrupció veszélyének, mint a nemzeti finanszírozású beszerzések; emlékeztet arra, hogy a személyre szabott ajánlati felhívásokat széles körben alkalmazzák a piaci verseny korlátozása céljából; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa erőfeszítéseit az uniós forrásokkal való visszaélések megakadályozása és a közbeszerzési eljárások elszámoltathatóságának ösztönzése érdekében; sürgeti az Európai Ügyészség létrehozását, amely rendelkezik az ahhoz szükséges jogokkal, hogy alaposabban kivizsgálhassa az uniós forrásokat érintő állítólagos bűncselekményeket;

7. hangsúlyozza, hogy az állami támogatással kapcsolatos eljárások önmagukban nem tudják tartósan felszámolni a tagállamokban folytatott tisztességtelen adóversenyt; ezért azt ajánlja, hogy vezessék be a közös összevont társaságiadó-alapot (teljes KÖTA), amely segíteni fog a verseny torzulásának megszüntetésében és garanciát nyújt arra, hogy semmilyen nyereség nem hagyja el az Uniót adómentesen, hozzák nyilvánosságra a feltételes adómegállapításokra vonatkozó információkat, a csalások visszaszorítása érdekében vizsgálják felül a hozzáadottérték-adóról szóló irányelvet, és vezessék be a nemzetközi nagyvállalatok azon kötelezettségét, hogy forgalmukat és nyereségüket nyilvánosan, az országonkénti bontás elve szerint jelentsek, valamint felhívja a tagállamokat, hogy adóügyi gyakorlataikban vezessenek be nagyobb átláthatóságot, továbbá kölcsönös jelentéstételi kötelezettséget; megismétli, hogy a tisztességes verseny biztosítása érdekében szükség van az adókikerülés elleni kezdeményezéscsomag, az uniós tagállamok közötti információcserére vonatkozó szabályok és a héa-csalás elleni küzdelmet szolgáló gyorsreagálási mechanizmus végrehajtására;

8. úgy véli, hogy a tisztességes versenyt gátolhatja az adótervezés; üdvözli a Bizottság arra irányuló ajánlását, hogy módosítsák az „állandó telephely” fogalom meghatározását annak érdekében, hogy a vállalatok ne tudják mesterségesen elkerülni az adófizetési kötelezettséget azokban a tagállamokban, amelyekben gazdasági tevékenységet folytatnak; hangsúlyozza, hogy e fogalom meghatározásnak a digitális ágazat egyedi helyzetére is ki kell terjednie, biztosítva, hogy a teljesen dematerializált tevékenységet folytató vállalkozások egy adott tagállamban telephellyel rendelkezőnek minősüljenek, amennyiben jelentős digitális jelenlétet tartanak fenn az adott ország gazdaságában;

9. hangsúlyozza, hogy tagállami szinten is érvényesíteni kell az egységes piacra vonatkozó szabályokat, és az egységes piac széttagozottságának leküzdése érdekében foglalkozni kell a jogsértésekkel;

10. felszólít az egyablakos ügyintézési rendszer javítására a digitális termékekre vonatkozó szűkített egyablakos ügyintézési rendszerekkel kapcsolatos jelenlegi tapasztalatok alapján; megjegyzi, hogy a kis- és mikro-vállalkozások még a szűkített egyablakos ügyintézés mellett is jelentős adminisztratív terhekkel szembesülhetnek;

11. hangsúlyozza, hogy a még fennálló akadályok és korlátok lebontása révén tovább kell erősíteni az egységes piacot;

12. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy az uniós egységes piac zavartalan működéséhez elengedhetetlen, hogy lehetővé tegyék a nemzeti és regionális hatóságok számára, hogy beavatkozzanak az olyan földrajzilag hátrányos helyzetből fakadó esetekben, amelyek korlátozzák a piac abbéli képességét, hogy gazdasági és szociális dimenzióit tekintve egyaránt virágozhasson;

13. kitarthat emellett, hogy az egységes piacon a tisztességes verseny biztosítása érdekében küzdeni kell az adó- és szociális dömping, a visszaélésszerű adótervezés és az adócsalás ellen;

2017. február 14., kedd

14. sürgeti a Bizottságot, hogy fejezze be az egységes európai vasúti térség megvalósítását, biztosítsa a pályahálózat-üzemeltetők és a vasúti vállalkozások közötti pénzáramlások teljes átláthatóságát, és győződjön meg arról, hogy minden tagállam erős és független nemzeti szabályozó hatósággal rendelkezze;

15. sürgeti a Tanácsot, hogy mielőbb fogadja el a közös összevont társaságiadó-alap (KÖTA) egységesítéséről szóló bizottsági javaslatot;

16. úgy véli, hogy az euró bevezetése azon tagállamok által, amelyek ez idáig még nem csatlakoztak a közös pénznemhez, megszüldésénél a szabad versenyt a belső piacon belül;

A digitális egységes piac

17. üdvözli a Bizottság digitális egységes piaci stratégiáját, és hangsúlyozza a versenypolitika döntő szerepét a digitális belső piac kiterjesztésében; támogatja a Bizottság arra irányuló törekvését is, hogy az EU versenypolitikája teljes mértékben kiterjedjen a digitális egységes piacra, mivel a piaci verseny nem csupán nagyobb választékot biztosít a fogyasztók számára, hanem egyenlő feltételeket is teremt, továbbá sajnálatosnak tartja, hogy az európai digitális keret jelenlegi hiánya rámutatott, hogy ez idáig nem sikerült összeegyeztetni a kis és a nagy szolgáltatók érdekeit; kiemeli, hogy a versenypolitika hagyományos piaci modelljei a digitális belső piac esetében gyakran nem elég célravezetők; felszólít arra, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a digitális vállalkozások új üzleti modelljeire; ismételten hangsúlyozza, hogy egy egységes digitális piac több százezer munkahelyet tudna teremteni, és évi 415 milliárd euróval járulna hozzá az uniós gazdasághoz;

18. hangsúlyozza, hogy – annak érdekében, hogy digitális egységes piaci stratégiája hiteles maradjon – a Bizottságnak minden egyéb függőben lévő kartellvizsgálatot a minőség veszélyeztetése nélkül kell lezárnia; felszólít az eljárások felgyorsítására annak érdekében, hogy mielőbb eredményeket lehessen elérni; üdvözli ezért a Bizottság által megküldött kiegészítő kifogásközlést az ár-összehasonlító szolgáltatásról és az Android-üggyel kapcsolatos kifogásközlést; felhívja a Bizottságot, hogy elszántan folytassa a vizsgálatai során felmerült valamennyi aggály kivizsgálását, ideértve az elfogult keresés egyéb területeit is (szállodák, helyi keresések, járatok), annak érdekében, hogy a digitális piac valamennyi szereplője számára egyenlő feltételeket biztosítson; felszólít vizsgálatok lefolytatására az erőfölénnyel rendelkező online szállásfoglalási platformok vonatkozásában; üdvözli a Bizottság elektronikus kereskedelemre vonatkozó ágazati vizsgálatát, amelynek előzetes eredményei bizonyos, az online versenyt korlátozható üzleti gyakorlatokat azonosítottak ebben az ágazatban;

19. üdvözli a Bizottságnak az európai digitális egységes piaccal kapcsolatos kötelezettségvállalását és a területi alapú tartalomkorlátozás, illetve a vevő állampolgársága, a belső piacon belüli lakóhelye vagy székhelye alapján történő egyéb megkülönböztetés elleni fellépésről szóló javaslatát is; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen ambiciózus lépéseket az online verseny jogszerűtlen akadályainak felszámolására, a más tagállambeli eladóktól vásárló uniós fogyasztók akadálymentes online vásárlásának biztosítása érdekében; úgy véli ezért, hogy célzott lépésekre van szükség a javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés javításához, különösen az indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozás gyakorlatának felszámolása, valamint a földrajzi elhelyezkedés vagy nemzetiség alapján történő, tisztességtelen árdiszkrimináció megszüntetése révén, amelyek hatásaként gyakorta alakulnak ki monopóliumok, és egyes fogyasztók illegális tartalmak felé fordulhatnak; felszólít a honlapok uniós szintű címkézésére a kínált szolgáltatások vagy áruk meglétének és minőségének garantálása céljából, a tisztességes verseny még magasabb szintjének biztosítása és a fogyasztóvédelem megerősítése érdekében;

20. úgy véli, hogy a digitális egységes piac előmozdítására irányuló erőfeszítésekben alapvető szerepet játszik a kkv-k részvételének fokozása, és hangsúlyozza, hogy értékelni kell minden – különösen az e-kereskedelem előmozdítására és a digitális ágazatban az állandó telephely státusz pontosítására irányuló – kezdeményezésnek a kkv-k azon képességére gyakorolt lehetséges hatását, hogy kihasználhassák az egységes digitális piac nyújtotta előnyöket;

21. emlékeztet arra, hogy a hálózatsemlegesség kiemelkedő fontosságú az internetszolgáltatások közötti megkülönböztetésmentesség biztosításához, valamint a verseny teljes körű garantálásához („hálózatsemlegesség”: az az elv, amelynek értelmében minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetés nélkül, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától, a fogadójától, a típusától, a tartalmától, az eszköztől, a szolgáltatástól vagy az alkalmazástól függetlenül kell kezelni);

2017. február 14., kedd

22. kiemeli, hogy az új digitális támogatású – különösen az internetes és mobiltelefonos alkalmazásokra támaszkodó – vállalkozások meglévő szereplők melletti jelenlétének fokozása új csatornákat nyitott a fogyasztók számára az egységes piacon az áruk és szolgáltatások felkutatása, összehasonlítása és kiválasztása tekintetében, amely erős pozíciójú fogyasztókat eredményez, akik tájékozott döntést kívánnak hozni személyes szükségleteik és céljaik alapján;

23. hangsúlyozza, hogy a megosztáson alapuló gazdaság számos innovatív terméket és szolgáltatást kínál az uniós fogyasztók számára; hangsúlyozza, hogy a megosztásalapú gazdasági platformok életre hívták azt az elképzelést, hogy megkérdőjelezzék a hagyományos, erőfölénnyel rendelkező szereplők működését annak érdekében, hogy versenyképesebb környezetet teremtsenek a fogyasztók és a vállalkozások számára egyaránt; megismétli, hogy az adózással, az adminisztratív kerettel és a biztonsággal kapcsolatos szempontok mellett a Bizottságnak a megosztásalapú gazdaság versenyyel kapcsolatos szempontjait is meg kell vizsgálnia, és az egyenlő versenyfeltételek kialakítása érdekében fel kell számolnia a vállalkozások piaci belépése előtt álló akadályokat; hangsúlyozza, hogy az ilyen típusú gazdaságot már évekkel ezelőtt létrehozták, és hogy a jogi egységesség érdekében a szabálytalanságokat uniós szinten, a szubszidiaritás elvének megfelelően kell megoldani; hangsúlyozza, hogy az egységes digitális piac keretében biztosítani kell a fogyasztók és a személyes adatok magas szintű védelmét; sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre egy eszköztárat, amely nélkülözhetetlen ahhoz, hogy az EU szintjén és a különböző tagállamokban támogatásban részesüljön, alkalmazásra kerüljön, hitelessé váljon és bizalmat kapjon a megosztásalapú gazdaság számos formája és módzata, és tudatában van annak, hogy ez a megengedő és támogató szabályozási keret nem fog a verseny torzulásához vezetni; felhívja a Bizottságot, hogy ismét foglalkozzon ezekkel az aggályokkal annak érdekében, hogy a jogszabályi keretek között valóban kézzelfoghatóvá válhassanak ezeknek az üzleti modelleknek a társadalom számára nyújtott előnyei;

24. felhívja a Bizottságot, hogy a digitális kor szempontjából átfogóan vizsgálja felül a rendelkezésre álló versenypolitikai eszközök hatékonyságát, és adott esetben fejlessze tovább azokat;

25. hangsúlyozza, hogy különösen az olyan dinamikus ágazatokban, mint a digitális gazdaság, döntő jelentősége van annak, hogy a versenyjogi eljárásokat gyorsan lefolytassák, hogy a piaci erőfölénnyel való visszaélés ne eredményezhesse a piac szűkülését;

26. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a digitális piacokon megfigyelhető növekvő konvergenciát azzal, hogy összeveti a hasonló szolgáltatásokat, például az azonnali üzenetküldési (IM) alkalmazásokat az általános távközlési ágazat által biztosított egyenértékű szolgáltatásokkal;

27. üdvözli a Bizottság több vállalat, különösen az internetes és távközlési óriások és más médiatársaságok, filmstúdiók és televíziószolgáltatók által alkalmazott bizonyos versenykorlátozó gyakorlatok felderítésére irányuló vizsgálatait; felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az uniós antitörzst szabályokat sértő versenyellenes magatartás elleni valamennyi eljárást;

28. üdvözli a Bizottság által az Apple-nek nyújtott állami támogatás visszafizetésének ügyével kapcsolatban hozott határozatot, amely fontos mérföldkövet jelent az adókedvezmények formájában nyújtott jogszerűtlen állami támogatások kérdésének kezelését illetően; rámutat azonban, hogy az EU-nak szigorúbb jogszabályokra van szüksége a feltételes adómegállapítások terén, amelyek egyúttal hatékony rendszert és követelésbehajtási eljárást biztosítanak az uniós költségvetés saját forrásai javára; felhívja a Bizottságot, hogy az egységes piacon a tisztességes verseny biztosítása érdekében orvosolja a jogsértéseket;

29. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be szabályozási stratégiát, amely figyelembe veszi a technológiai konvergenciáját, és különösen a platformok számának megsokszorozódását; emlékeztet arra, hogy e célból az előzetes ágazatspecifikus szabályozásoknak összhangba kell hozniuk a pluralizmus védelmét, a szólásszabadságot, a személyes adatok védelmét, a fogyasztó önállóságának és választási szabadságának védelmét, illetve az Európában versengő kínálatok és a nemzetközi verseny európai élmezőnyének konvergens kínálatainak azonos előmozdítását; felszólít az egyenlőtlen erőviszonyok kiegyenlítésére és a gazdasági szereplők közötti függőségi helyzetek mérséklésére az érték méltányos felosztásának elérése érdekében;

30. üdvözli, hogy a digitális piacokon a piaci erőfölény meghatározása során fokozottabban figyelembe veszik a hálózati hatásokat, valamint az adatok felhalmozását és elemzését; úgy véli, hogy az adatok nagy szerepet játszanak a digitális gazdaságban, és ezért figyelembe kell venni azokat a versenyjogi értékelésben;

2017. február 14., kedd

31. úgy véli, hogy az internetes keresési és távközlési ágazatban a verseny nemcsak azért alapvető fontosságú, hogy a digitális gazdaságon belül ösztönözze az innovációt és a hálózatokba való beruházást, hanem azért is, hogy elősegítse a megfizethető árak és a szolgáltatások választékának a fogyasztók számára történő biztosítását; felhívja ezért a Bizottságot, hogy biztosítsa a versenyt ebben az ágazatban, többek között az internetszolgáltatások és a frekvenciafelosztás tekintetében; ebben az összefüggésben üdvözli a Bizottság szándékát, hogy a széles sávú hálózatok állami támogatására vonatkozó iránymutatások alkalmazása során jóhiszeműen figyelembe kívánja venni a távközlési csomag stratégiai céljait; üdvözli a Bizottság arra irányuló határozatát, hogy az európai fogyasztók érdekeit szem előtt tartva megakadályozza az Egyesült Királyságban az O2 és a Three mobiltelefon-szolgáltató összeolvadását; ismételten kiemeli az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex alkalmazásának és az Unión belüli összeköttetések fejlesztésének fontosságát;

32. úgy véli, hogy a barangolási díjak EU-n belüli felszámolása nem elegendő, és hogy az EU-n belüli hívásokat ugyanazon a szinten kell szabályozni, mint a helyi hívásokat; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot az EU-n belüli hívások szabályozására;

33. úgy véli, hogy az Unióban a fogyasztókat terhelő barangolási díjak megszüntetése irányába tett lépések hosszú távon nem elegendők, mivel az egységes piacot tovább kell mélyíteni, valamint ösztönzőket kell bevezetni annak érdekében, hogy az Unión belüli hívások díja a helyi hívásokkal megegyező szintű legyen, elősegítve a teljesen európai vagy megosztott hálózatokba való beruházásokat; felhívja a Bizottságot, hogy folytasson mélyreható konzultációt a hálózatüzemeltetőkkel és az érintett érdekelt felekkel arról, hogy mi a leghatékonyabb módja az Unión belüli hívásdíjak helyi hívásdíjak szintjére való leszorításának, ami ugyanakkor ösztönzi a beruházásokat és biztosítja a versenyképességet és az innovációt;

34. felhívja a Bizottságot, hogy politikai és pénzügyi eszközeit felhasználva mozdítsa elő a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a beruházások fokozása érdekében olyan különféle hagyományos ágazatokban, illetve a kkv-k körében, amelyek nem tudnak lépést tartani a digitális ipari forradalommal;

35. hangsúlyozza, hogy az Európai Uniónak minden vállalkozást (például a piaci erőfölénnyel rendelkező és az induló innovatív vállalkozásokat is) innovációra kellene ösztönöznie;

36. felhívja a Bizottságot, hogy mutasson ugyanolyan határozottságot a McDonald's-szal szemben folyamatban lévő vizsgálat lefolytatása és lezárása terén;

Állami támogatások

37. üdvözli az állami támogatásokra vonatkozó szabályok átalakítását és javasolja, hogy készüljön külön éves jelentés a Parlamentnek; emlékezteti a tagállamokat, hogy a cél a támogatási intézkedéseknek a hosszú távú, fenntartható gazdasági növekedésre, a minőségi munkahelyek létrehozására és a társadalmi kohézióra való irányítása volt, egyenlő versenyfeltételeket és a szociális piacgazdaság szabad működését biztosítva; hangsúlyozza, hogy a tagállamok fokozott felelősséggel tartoznak a Bizottság előzetes értesítése nélkül nyújtott támogatásokért; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak megfelelő jogalapot kell rendelkezésre bocsátania a versenyjog terén az idegenforgalomnak, mint Európa egyik fontos gazdasági tényezőjének előmozdítása érdekében, és hogy ennek megfelelően az állami idegenforgalmi szervezetek finanszírozásának az általános csoportmentességi rendelet szerinti általános mentességet kell élveznie; felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok által gyakorolt politikai nyomásra tekintet nélkül vizsgálja meg a tagállamok által az utolsó pillanatban végrehajtott ügyleteket; emlékezteti továbbá a Bizottságot, hogy meg kell akadályozni bizonyos kormányokat abban, hogy rosszhiszeműen járjanak el, ami az uniós alapok helytelen felhasználása esetén fordul elő;

38. hangsúlyozza, hogy az állami vagy regionális ösztönző az egyik politikai eszköz az Unió elszigetelt, távoli vagy külső régióiban és szigetein a gazdasági és társadalmi feltételek támogatásához nélkülözhetetlen szolgáltatások biztosításához, azonban figyelembe kell venni a múltbeli tapasztalatokat is, és e beavatkozások nem lehetnek ellentétesek az egységes piac elveivel; hangsúlyozza, hogy a szigetekből álló külső régiók összeköttetése szintén lényeges, és üdvözli, hogy az általános csoportmentességi rendeletbe belefoglalták a távoli régiókban élő lakosok közlekedésének szociális támogatását, ahol elismerten problémát jelent az összeköttetés; kéri a Bizottságot, hogy az általános csoportmentességi rendelet folyamatban lévő felülvizsgálata során kellően vegye figyelembe az európai legkülső régióknak az EUMSZ 349. cikkében foglalt sajátosságait, mivel a legkülső régiókban működő helyi kkv-k számára elengedhetetlen az összeköttetés, ráadásul rendkívül kicsi a valószínűsége, hogy ez kihat a belső piacon belüli versenyre;

39. üdvözli az állami támogatás modernizációjára irányuló kezdeményezés keretében kiadott, az állami támogatás fogalmáról szóló bizottsági közleményt; elismeri az egyszerűsített szabályok előnyeit, amelyek jogbiztonságot nyújtanak az állami hatóságok és a vállalatok számára egyaránt; ugyanakkor felhívja a Bizottságot, hogy közelebbről vizsgálja meg az egységes piacra rendkívül káros hatást gyakorló, tiltott állami támogatásokat;

2017. február 14., kedd

40. felhívja a Bizottságot, hogy az esetjogban és a végrehajtási gyakorlatban bekövetkezett lényeges változások fényében mielőbb nyújtson be egy útmutató dokumentumot az állami támogatás fogalmáról a jogbiztonság és a kiszámíthatóság biztosítása érdekében;
41. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen ütemtervet kevesebb, de célzottabb állami támogatás nyújtására, azzal a céllal, hogy az adók csökkentése révén megnyíljon a lehetőség az állami támogatások csökkentésére, ezáltal az új vállalkozások és a tisztességes verseny ösztönzésére a régi struktúrák és a hagyományos szolgáltatók támogatása helyett;
42. hangsúlyozza, hogy az általános érdekű szolgáltatások előmozdítása érdekében nyújtott állami támogatásoknak alapvetően a fogyasztók és a polgárok, nem pedig egyes cégek vagy közintézmények érdekeit kell szolgálniuk;
43. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az uniós tagállamokban található közüzemi létesítmények nemzeti hatáskörbe való visszahelyezését, és vessen gátat a közszolgáltatási ellentételezés formájában nyújtott jogellenes állami támogatásoknak;
44. felhívja a Bizottságot, hogy a nemzetközi versenyügyi szervezeteken, például a Nemzetközi Versenyhatóságok Hálózatán belül szorgalmazza az állami támogatás összehangolt fogalom meghatározását;
45. az energiaunió megfelelő működésének elérése, valamint az állami támogatásokra vonatkozó szabályok be nem tartásának és az uniós forrásokkal való visszaélések elkerülése érdekében hangsúlyozza, hogy az energetikai és környezetvédelmi beruházásokhoz kapcsolódó valamennyi állami támogatást és a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos minden szabálytalanságot – például a magyar Paksi Atomerőmű vitatott bővítési projektjét – szigorúan nyomon kell követni és mélyrehatóan ki kell vizsgálni;
46. hangsúlyozza, hogy – amint azt éves versenypolitikai jelentésében a Bizottság immár hatodszor jelzi – a pénzügyi ágazatban nyújtott ideiglenes állami támogatásra a globális pénzügyi rendszer stabilizálásához volt szükség, ám azt mielőbb csökkenteni kell vagy teljes mértékben fel kell számolni és ellenőrizni kell; felhívja a Bizottságot és az Európai Értékpapírpiaci Hatóságot (ESMA), hogy biztosítsák minden fogyasztóvédelmi jogszabály – például a MiFID-irányelv vagy az IDD-irányelv – egységes piacon belüli következetes alkalmazását, és kéri a Bizottságot és az ESMA-t annak biztosítására, hogy a jogszabályok végrehajtása során ne kerüljön sor szabályozási arbitrázsra; felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje azt a lehetőséget, hogy a bankoknak nyújtott állami támogatást a kv-knak nyújtott hitelezéshez kösse;
47. emlékeztet álláspontjára a több tagállamban a bankszektor számára kedvező, halasztott adókövetelések és adójóváírások vonatkozásában a Bizottság által jelenleg folytatott vizsgálatot illetően; úgy véli, hogy a halasztott adóköveteléseket és adójóváírásokat visszamenőleges hatállyal engedélyezni kellene az állami támogatásokról szóló rendelkezésekben, amennyiben azok a reálgazdasághoz kapcsolódó finanszírozási célokra vonatkozó egyértelmű feltételekhez kapcsolódnak;
48. sajnálatosnak tartja, hogy a Bizottság nem hozott intézkedéseket a magánbankok szerkezetátalakítása során elkövetett visszaélések kezelésére, beleértve azokat is, amelyek a kisbetéteseket és a pénzügyi eszközök, például elsőbbségi részvények kisbefektetőit érintették, amely eszközöket gyakran az uniós jogszabályoknak való teljes körű megfelelés nélkül hozták forgalomba; felhívja a Bizottságot, hogy a gazdasági válság által érintett bankok szerkezetátalakítása során foglalkozzon a fedezetlen pénzügyi termékek megtévesztő értékesítésének messze ható következményeivel;
49. emlékeztet a Bizottsághoz intézett korábbi kérésére, miszerint vizsgálja meg, hogy a válság kezdete óta részesült-e a bankszektor közvetett állami támogatásokban nem szokványos likviditási támogatások formájában;
50. megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék az állami támogatások kapcsán megközelítőleg minden ötödik, kohéziós program által társfinanszírozott és vélhetően állami támogatásokkal összefüggő, általa vizsgált projekt esetében fedezett fel hibákat a 2010–2014-es időszakban⁽¹⁾; megjegyzi, hogy e hibák egyharmadának esetében azt állapították meg, hogy pénzügyi hatással jártak, és úgy vélik, hogy hozzájárultak a kohéziós politikában kialakult hibaszinthez; ezért úgy véli, hogy még van mit tenni a kohéziós politikán belül az állami támogatási szabályok be nem tartásának kezelése terén; úgy véli, hogy a kedvezményezett országokban a jóhiszeműen elkövetett hibák elkerülése érdekében az állami támogatási

⁽¹⁾ Az Európai Számvevőszék 24/2016. sz. különjelentése: „Jobban kell törekedni a kohéziós politikában alkalmazott állami támogatási szabályok megismertetésére és betartatására” http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_24/SR_STATE_AIDS_HU.pdf

2017. február 14., kedd

szabályokkal kapcsolatos ismeretek javítására, valamint a helyzet jobb felmérése érdekében a szabálytalanságok jelentésének fokozására van különösen szükség;

51. úgy véli, hogy a jogellenes állami támogatások kategóriáinak jobb ismeretere van szükség helyi és nemzeti szinteken; üdvözlí a Bizottság legutóbbi határozatait, amelyek tisztázzák, hogy mely tagállami támogatási intézkedések hajthatók végre a Bizottság állami támogatási értékelése nélkül; ezeket a határozatokat hasznos iránymutatásnak tartja a helyi és önkormányzati projektek számára, amelyek révén csökken az adminisztratív teher, ezzel egyidejűleg pedig nő a jogbiztonság;

52. felhívja a Bizottságot, hogy a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvvel összefüggésben vizsgálja felül a vonatkozó versenyjogi rendelkezések értelmezését, hogy az uniós jogalkotó hatóság által a korai stabilizálásra előírt eszközök ténylegesen is alkalmazhatók legyenek;

53. hangsúlyozza a Bizottság által az adójellegű állami támogatásokkal kapcsolatban végzett vizsgálatok fontosságát, amelyek biztosítják az európai és nemzetközi adóprogram szükséges támogatását, különösen az agresszív adóoptimalizáció elleni küzdelem terén;

54. felhívja a Bizottságot, hogy különítsen el több forrást az állami támogatásokat illetően aggályosnak talált feltételes adómegállapítások kivizsgálására, és e vizsgálatokat rendszeresen folytassa le; megjegyzi, hogy a Bizottság illegális állami támogatásoknak minősíti az átláthatatlan feltételes adómegállapításokat, amelyeket néhány tagállam ad egyes multinacionális vállalatoknak, mivel ezek versenytorzulást eredményeznek a belső piacon; üdvözlí azt is, hogy egyrészt az adózás terén, másrészt a versenypolitikában egyre jobban felismerik az adópolitikák és a közigazgatási gyakorlatok közötti összefonódásokat; felhívja a Bizottságot, hogy a biztonságos központi nyilvántartásban szereplő információk alapján tegyen közzé egy összefoglalót az előző évben elfogadott jelentősebb feltételes adómegállapításokról, ideértve legalább a feltételes adómegállapítás keretében megfogalmazott kérdések leírását, valamint az előzetes árképzési megállapodás meghatározásához és a leginkább érintett tagállam(ok) azonosításához használt kritériumok leírását;

Antitröszt, kartelljogi eljárások és összefonódás-ellenőrzés

55. üdvözlí a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy iránymutatást készít eljárásairól, valamint azt, hogy folyamatosan értékeli az EU jogi keretét;

56. hangsúlyozza, hogy az európai polgárok és az európai vállalkozások, különösen a kkv-k érdekében fontos felszámolni a kartelleket; ösztönzi a Bizottságot, hogy a folyamat felgyorsítása érdekében korszerűsítse az ezzel kapcsolatos adminisztratív eljárásait;

57. úgy véli, hogy a világ legnagyobb agrokémiai és takarmánygyártó vállalatai közötti javasolt fúziók azt a kockázatot rejti magában, hogy növekednek a vetőmagárak, valamint csökken az agroökológiai feltételeknek megfelelő fajták választéka; hangsúlyozza, hogy amennyiben végbemennek ezek a fúziók, a vetőmagok világpiacának 61 %-át és a növényvédő szerek világpiacának 65 %-át csupán három vállalat uralná;

58. felhívja a Bizottságot, hogy globális szinten erősítse fellépését annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országok által elfogadott versenyszabályok nem ütköznek az uniós rendelkezésekbe, hátrányosan érintve az európai vállalkozásokat;

59. felhívja a Bizottságot, hogy a kartellekkel szembeni fellépés terén tartsa fenn az erős és hatékony jogérvényesítést minden olyan esetben, amikor elegendő bizonyítéka van a jogsértésre; felhívja a figyelmet arra, hogy a versenypolitika lehetővé teszi a versenytársak számára, hogy anélkül működjenek együtt az innováció terén, hogy ezt az együttműködést visszaélészerűen, versenyellenes célokra használnák fel; tudomásul veszi az elmúlt évben hozott, összesen megközelítőleg 365 millió EUR összegű pénzbírsággal kapcsolatos öt határozatot, ahogy az a Bizottságnak a versenypolitikáról szóló 2015. évi jelentését kísérő szolgálati munkadokumentumában is szerepel;

60. úgy véli, hogy a szabályok megsértése esetén kiszabható bírságokra vonatkozó hatályos szabályokat a felelős gazdasági szereplőkkel szemben további büntetésekkel is ki lehetne egészíteni; felhívja a Bizottságot annak a lehetőségnek a mérlegelésére, hogy kiegészíti a trösztellenes bírságokat a vállalat döntéshozóira irányuló személyi szankciókkal, valamint az azokat a munkavállalókat sújtó egyedi szankciókkal, akik ténylegesen felelősek azért, hogy vállalatuk megsértette a versenyjogot – a Bizottságnak képesnek kell lennie arra, hogy olyan intézkedéseket hozzon, mint az igazgatósági tagok eltávolítása vagy szükség esetén egyéni pénzbüntetés;

2017. február 14., kedd

61. meggyőződése, hogy az egyre magasabb bírságok kizárólagos antitröszt eszközként történő használata nem bizonyulhat elég hatékonynak; hangsúlyozza, hogy a magas bírságok politikáját nem szabad alternatív költségvetés-finanszírozási eszközként használni; helyesli a bírságokkal kísért „büntess és jutalmaz” elven alapuló megközelítést, amely – különösen a visszaeső jogsértők esetében – tényleges visszatartó erővel bír, ugyanakkor ösztönzi a szabályoknak való megfelelést;

62. megjegyzi, hogy a bejelentett összefonódások száma 2015-ben jelentősen nőtt; ezért kéri, hogy az illetékes szervezeti egységeket lássák el a szükséges erőforrásokkal (a személyzet belső átcsoportosítása révén), amelyek lehetővé teszik számukra, hogy továbbra is hatékonyan kezeljék ezt a helyzetet;

63. üdvözli a Bizottság által az uniós összefonódás-ellenőrzés bizonyos eljárástechnikai és jogi szempontjaival kapcsolatban nemrégiben indított konzultációt; felhívja a Bizottságot, hogy az összefonódás-ellenőrzésről szóló rendelet tervezett reformja keretében gondosan vizsgálja meg, hogy az összefonódások megítélése során követett jelenlegi gyakorlat kellően figyelembe veszi-e a digitális piacok sajátosságait és a piacok nemzetközivé válását; úgy véli, hogy – mindenekelőtt a digitális gazdaság tekintetében – ki kell igazítani az összefonódások értékelésének kritériumait;

64. osztja az Európai Bizottságnak a Bayer AG és a Monsanto Company Inc. fúzióját illetően folyó jelenlegi tárgyalásokkal kapcsolatos aggodalmait; felhívja a figyelmet arra, hogy a Bayer és a Monsanto tervezett fúziója egy esetleges európai és globális oligopólium létrejöttét eredményezné, amennyiben arra engedélyt kapnak; hangsúlyozza, hogy ez a fúzió monopóliumhelyzetet teremthet a vetőmagok és a növényvédő szerek piacán, amelyek nagy jelentőséggel bírnak a mezőgazdasági ágazat számára; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy végezzen előzetes hatásvizsgálatot e fúziót illetően, és adjon egyértelmű tájékoztatást a menetrendjét illetően;

65. úgy véli, hogy az európai összefonódás-ellenőrzésben figyelembe kell venni a vételárat mint az ellenőrzés megindításának egyik kritériumát, mivel a digitális piacokon végbement összefonódások rámutattak arra, hogy az összefonódások vizsgálatának elindítására a forgalom alapján megadott küszöbértékek nem elégségesek;

66. felhívja a Bizottságot, hogy az nyújtson be jogalkotási javaslatot a nemzeti versenyhatóságok összefonódások ellenőrzésére vonatkozó európai koordinációs keretének létrehozásáról;

67. újra felhívja a Bizottságot, hogy gondosan ellenőrizze a versenyjogi rendelkezések megsértésén alapuló kártérítési keresetekről szóló 2014/104/EU irányelv tagállamok általi átültetését; rámutat arra, hogy ezt az irányelvet 2016. december 27-ig szabályszerűen át kell ültetni a nemzeti jogba; kifejezetten sajnálja, hogy az átültetés eddig vonatottan haladt, és sok tagállam máig nem terjesztett elő törvényjavaslatot; felhívja a Bizottságot, hogy a Szerződések öreként emlékeztesse a tagállamokat kötelezettségükre;

Ágazati szempontok

68. üdvözli a Bizottság stabil és alkalmazkodóképes energiaunióra és az előrettekintő éghajlat-politikára vonatkozó keretstratégiáját, és egyetért annak öt, egymással összekapcsolódó szakpolitikai dimenziójával; hangsúlyozza, hogy az energiaszerkezetről hozott döntések a tagállamok hatáskörébe tartoznak;

69. üdvözli azokat a különféle, különösen a Gazprom és a Bulgargaz kapcsán végzett antitröszt vizsgálatokat, melyek célja a piaci integráció biztosítása az energiaunióban; sajnálja azonban az egyes tagállamok által folytatott azon gyakorlatot, hogy offshore társaságok útján vásárolnak gázt, amely tipikus példája az adókikerülésnek és a megfelelően működő energiaunióval ellentétes magatartás; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy megakadályozzák az olyan piaci struktúrák létrejöttét, amelyek káros hatást gyakorolhatnak az energiaágazaton belüli hatékony versenyre;

70. tudomásul veszi a Bizottság azon erőfeszítéseit, hogy előmozdítsa a megújuló energiaforrások piaci integrációját a verseny torzulásának elkerülése érdekében; kiemeli azonban a tagállamok által a COP21 éghajlat-változási konferencián tett jogilag kötelező erejű kötelezettségvállalásokat, amelyek nem teljesíthetőek a megújuló energia termelésének és felhasználásának előmozdítására és finanszírozására vonatkozó konkrét (állami) intézkedések nélkül;

71. kiemeli, hogy az európai versenypolitika jelentős lehetőséget rejt a magasabb környezetvédelmi és szociális normák előmozdítására; sajnálattal jegyzi meg, hogy a magyar kormány a megújulóenergia-ágazatban magas adók kivetésével, valamint az energiahatékonysági és megújuló energiaforrásokat használó technológiák alkalmazásának akadályozásával torzítja a versenyt; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Unió 10 évre szóló, Európa 2020 növekedési stratégiájában kitűzött környezetvédelmi célok elérése érdekében továbbra is támogassa a megújuló energiaforrások Európán belüli hasznosítását; kéri a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa a környezetvédelmi, szociális és munkaügyi követelmények közbeszerzési eljárásokba való beépítését;

2017. február 14., kedd

72. felhívja a Bizottságot, hogy szervesen újítsa meg a 267/2010/EU bizottsági rendeletet, mentesítve bizonyos biztosítási ágazatbeli megállapodásokat, mivel a kockázatkalkulációhoz szükséges adatcseré és a kockázatok közös fedezése növelik az ágazat működését övező jobbiztonságot és versenyképességet, megkönnyítik új vállalatok piacra lépését, bővítik a fogyasztók választási lehetőségeit és javítják a gazdasági feltételeket;

73. rámutat, hogy fogalmi és szakpolitikai értelemben különbséget kell tenni az egyes tagállamok versenyszabályai és szociális politikája között; elismeri, hogy minden kormánynak kötelessége beavatkozni, hogy elkerülje az állampolgárait sújtó energiaszegénységet;

74. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy csökkentsék az energiatermékekre kivetett adókat és hozzanak célravezető intézkedéseket az energiaszegénység visszaszorítására;

75. emlékeztet arra, hogy az energiarendszer olyan hálózati infrastruktúra, amely különleges szabályozást igényel a saját termelésű energia fogyasztásának lehetővé tétele és támogatása érdekében;

76. megjegyzi, hogy a meglévő állami monopóliumok, mint a szerencsejáték-monopóliumok, tisztességtelen és versenyellenes gyakorlatokhoz vezethetnek; felhívja a figyelmet arra a veszélyre, hogy a tagállamoknak az engedélyek koncessziós tenderek nélkül vagy átláthatatlan és megkérdőjelezhető koncessziós tenderek útján történő kiadásával lehetősége nyílik arra, hogy más vállalkozásokkal szemben előnyben részesítsen bizonyos vállalkozásokat, ami rendkívül versenyellenes környezetet teremthet; felhívja a Bizottságot, hogy a túlzott versenytorzulás megakadályozása érdekében szigorúan kövesse nyomon a meglévő állami monopóliumokat és a koncessziós tenderek jogszerűségét;

77. felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon módosításokat a 261/2004/EK rendelettel kapcsolatban, hogy azonos védelmet biztosítson a harmadik országból érkező légi járatok utasainak függetlenül attól, hogy uniós vagy nem uniós fuvarozókról van szó;

78. emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 42. cikke különleges jogállást biztosított a mezőgazdasági ágazat számára a versenyjog alkalmazása terén, amelyet a KAP legutóbbi reformja alkalmával azzal határoztak meg pontosabban, hogy lehetővé tették számos eltérést vagy mentességet az EUMSZ 101. cikke tekintetében; úgy véli, hogy a mezőgazdaság jelenlegi válsághelyzete az élelmiszerláncon belül tovább rontja a mezőgazdasági termelők már eddig is gyenge pozícióját,

79. úgy véli, hogy a termelői szervezetek és azok egyesületei által folytatott kollektív tevékenységek – úgymint a termelés-tervezés és az értékesítési tárgyalások, és adott esetben a szerződéses feltételek tárgyalása szükségesek az EUMSZ 39. cikkében meghatározott KAP-célkitűzések megvalósításához, és ezért azoknak elvileg az EUMSZ 101. cikkével való összeegyeztethetőség vélelmében kellene részesülniük; megjegyzi, hogy a jelenlegi eltérések nincsenek teljes mértékben kihasználva, és ezek nem egyértelmű megfogalmazása, a végrehajtásuk nehézségei a nemzeti versenyhatóságok általi eltérően alkalmazásuk nem nyújt megfelelő jobbiztonságot a termelők és szervezeteik számára, akadályozva ezáltal a termelők önszerveződését és aláásva a belső piac megfelelő működését; felhívja az Európai Bizottságot a meglévő eszközök javítására annak biztosítása révén, hogy a versenypolitika végrehajtásakor nagyobb mértékben vegyék figyelembe a mezőgazdaság sajátosságait, továbbá egyértelműsítve az általános mezőgazdasági eltérés hatályát, a tej, az olívaolaj, a marha- és borjúhús és a szántóföldi növények ágazataiban alkalmazott egyedi szabályozást és az egyedi mentesítéseket az EUMSZ 101. cikke (3) bekezdésének megfelelően;

80. felhívja a Bizottságot, hogy folytasson küzdelmet, és hozzon uniós szintű, kötelező erejű szabályozási intézkedéseket az élelmiszerláncon belüli tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok ellen, amelyek károsítják a gazdálkodókat és a fogyasztókat; felhívja a Bizottságot és a nemzeti versenyhivatalokat, hogy foglalkozzanak a forgalmazási ágazat gyorsan végbemenő, nemzeti szintű koncentrációjának, valamint a főbb forgalmazók nemzetközi és Európai szintű összefogásának az élelmiszer-ellátási lánc felső szintjére, valamint a viszonteladókra és a fogyasztókra gyakorolt kumulatív hatásával kapcsolatban felvetett aggályokkal; úgy véli, hogy ez a szerkezeti változás az árak ingadozásához és a termelők bevételeinek csökkenéséhez vezethet, és aggályokat vet fel a stratégiák lehetséges egyeztetése, a visszafogott verseny és az innovációba való beruházást lehetővé tévő árrések szűkülése tekintetében az élelmiszer-ellátási láncon belül;

81. kiemeli, hogy a versenypolitika védi a fogyasztók érdekeit, de nem veszi figyelembe a mezőgazdasági termelők érdekeit; hangsúlyozza, hogy a versenypolitikának azonos szintre kell helyeznie a termelők és a fogyasztók érdekeinek védelmét, tisztességes feltételeket biztosítva a versenyhez és a belső piacra való bejutáshoz a beruházások, a foglalkoztatás, az innováció, a mezőgazdasági vállalkozások működőképességének, valamint a vidéki területek kiegyensúlyozott fejlődésének előmozdítása érdekében az EU-ban;

2017. február 14., kedd

82. kitarthat, hogy a „méltányos ár” nem tekinthető a lehető legalacsonyabb árnak a fogyasztó számára, hanem ehelyett észszerűnek kell lennie, és tisztességes javadalmazást kell lehetővé tennie az élelmiszer-ellátási lánc minden szereplője részére;

83. felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson be kimutatást a Parlamentnek és a Tanácsnak az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 225. cikke szerinti mentességek termelők általi alkalmazásáról a különböző tagállamokban, és megfelelően tisztázza az ilyen eltérések alkalmazási körét, valamint a versenyszabályok alól az EUMSZ 101. cikkének (3) bekezdése szerinti egyedi mentességeket; felhívja a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé különösen azt, hogy az élelmiszer-ellátási láncban belül a társadalmi igényeknek való megfelelés érdekében kötött fenntarthatósági megállapodások, amelyek intézkedései túlmutatnak a jogszabályi követelményeken, mentesülhetnek-e a versenyjog hatálya alól, ha azok hozzájárulnak a termelés növeléséhez és előmozdítják a fogyasztók javát szolgáló innovációt;

84. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazzon átfogóbb megközelítést az „erőfölény” és az erőfölénnyel egy mezőgazdasági vállalkozás vagy horizontális megállapodás révén összekapcsolt vállalkozások által való visszaélés meghatározására, figyelembe véve a koncentráció fokát és a bemeneti, a feldolgozó és kiskereskedelmi ágazat tárgyalási pozíciójából eredő korlátokat;

85. úgy véli, hogy az egységes mezőgazdasági piacon fejleszteni kell az „érintett piac” koncepcióját, amelyet – az az alatti szintek figyelembe vétele előtt – elsősorban uniós szinten kell értelmezni annak elkerülése érdekében, hogy a mezőgazdasági vállalkozások tevékenységi körének korlátozó módon történő felosztása ne sodorja veszélybe a mezőgazdasági kínálat koncentrációjára irányuló célkitűzést;

86. úgy véli, hogy minden termelési ágazatban garantálni kell a gazdálkodók számára a kollektív tárgyaláshoz, ezen belül a minimális árban való megállapodáshoz való jogot;

87. úgy véli, hogy a termelőknek teljeskörűen együtt kell működniük és ki kell használniuk a termelői szervezetek – többek között a termelői szövetkezetek és társulásaik, valamint a szakmaközi szervezetek – potenciálját; felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az ilyen kollektív önszervező eszközök kompetenciáinak és hatékonyságának növelését azáltal, hogy tisztázza és egyszerűsíti a rájuk vonatkozó szabályokat e vállalkozások tárgyalóképességének és versenyképességének megerősítése érdekében, miközben szavatolja az EUMSZ 39. cikkében meghatározott elveket;

88. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 222. cikkének rendelkezéseit gyorsan alkalmazzák a piacon jelentkező súlyos egyensúlyhiány esetén, és hogy vizsgálja meg ezen intézkedés hatékonyságát a tejpiacon történő alkalmazás esetén, további átmeneti kiigazításokat javasolva a versenyjogra és az eljárásra súlyos piaci egyensúlyhiány idején;

89. üdvözli e tekintetben az e különleges szabályok alkalmazásáról szóló, nemrégiben közzétett iránymutatásokat; úgy véli azonban, hogy jogi hatályuk túlságosan korlátozott, és a betartandó követelmények túl szigorúak és heterogének egyik ágazatról a másokra ahhoz, hogy biztosítsák a szükséges jogi egyértelműséget és jogbiztonságot azon termelők számára, akik részesülni szeretnének ezekből az eltérésekből;

90. úgy véli, hogy az érintett piac szerinti besorolás nem felel meg teljes mértékben az olívaolaj-ágazat jelenlegi helyzetének, és ezért javasolja, hogy az olívaolaj fogyasztói piacát tekintsék egységes piacnak, az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet 169. cikkében meghatározott szabályok végrehajtásának javítása céljából;

91. úgy véli, hogy az olívaolaj-termelés főként időjárási körülmények miatti ingadozásai következtében, valamint a termelői szervezetekben és a termelői szervezetek szövetségeiben részt vevő tagok célkitűzéseinek garantálása érdekében figyelembe kell venni azokat az eseteket, amikor a termelői szervezetek kénytelenek nem tagoktól olívaolajat vásárolni, garantálva ugyanakkor e tevékenység kiegészítő jellegét saját tagjaik termékeinek értékesítése mellett;

92. javasolja a 170. cikkben rögzített, marhahústermelésre vonatkozó szabályok hatályának kiterjesztését a hízóágazatra a hatékonyabb végrehajtás biztosítása érdekében;

2017. február 14., kedd

93. a cukorágazati kvóták megszüntetésével összefüggésben üdvözli a cukorrépa-termelők, szervezeteik és a cukorgyártó vállalatok közötti szerződéses keret folyamatos fennállását⁽¹⁾, amely lehetővé teszi számukra, hogy tárgyalásokat folytassanak az értékmegosztás feltételeiről a cukor, illetve más nyersanyagok piacán bekövetkezett fejlemények alapján; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy ez a lehetőség az ágazat valamennyi szereplője számára elérhető legyen az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet célkitűzéseinek megvalósulása érdekében, így biztosítva a jogok és a kötelezettségek tisztességes egyensúlyát a cukorgyártó vállalkozások és a cukorrépa-termelők között;

94. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a kiskereskedők által a saját márkás termékeiket gyártó cégekre gyakorolt befolyást;

95. megismétli a Parlamentnek az élelmiszer-ellátási láncon belül a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni küzdelem érdekében az uniós szintű keretjogszabály elfogadása melletti álláspontját⁽²⁾; hangsúlyozza, hogy az uniós jognak biztosítania kell, hogy a termelők és a fogyasztók tisztességes értékesítési és vásárlási feltételekben részesülhessenek;

96. úgy véli, hogy a tejágazat megerősítéséhez elengedhetetlen a tejágazati csomag⁽³⁾ teljes körű és kielégítő végrehajtása, továbbá kéri az Európai Bizottságot, hogy javasolja a tejágazati csomag 2020 júniusa utáni meghosszabbítását, és hogy tanulmányozza az abban szereplő szabályoknak más mezőgazdasági ágazatokra való kiterjesztésének lehetőségét;

97. tudomásul veszi a Versenypolitikai Főigazgatóság által az „Economic impact of modern retail on choice and innovation in the EU food sector” (Az EU élelmiszer-ágazatában a modern kiskereskedelem által a választékra és az innovációra gyakorolt gazdasági hatás) címmel készített tanulmány következtetéseit, ideértve az élelmiszerpiacon az innováció és a kereskedelmi márkák terjedése között esetleg megfigyelhető kedvezőtlen kapcsolat meglétét is; felhívja a Bizottságot, hogy számoljon be a Parlamentnek, meddig jutottak el a folyamatban lévő viták során, annak meghatározása érdekében, hogy vajon ez a kedvezőtlen kapcsolat csökkenti-e az innovációt és a fogyasztók rendelkezésére álló termékválasztékot, és hosszú távon milyen következményekkel járna az ellátási láncra és a mezőgazdasági termelők helyzetére nézve;

98. emlékeztet arra, hogy folyamatosan fejleszteni kell az EU versenyjogi keretét annak érdekében, hogy az európai élelmiszer-ellátási lánc ellenőrzésébe be lehessen építeni az ENSZ Élelmészügyi és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) az élelmészeti és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatával (SAFA) kapcsolatos mutatóit, ideértve a tisztességes árképzésről és az átlátható szerződésekről (S.2.1.1.), valamint a beszállítói jogokról (S.2.2.1) szóló fejezetben foglalt mutatókat;

99. hangsúlyozza, hogy bármely ágazat túlzott megadóztatása könnyedén tönkretelheti a versenyt, és ellentétes lenne a fogyasztók érdekeivel;

100. felszólít az európai élelmiszerár-megfigyelési eszköz továbbfejlesztésére annak érdekében, hogy jobb és nagyobb bontásban rendelkezésre álló adatok révén gyorsabban észlelni lehessen az agrár-élelmiszeripari ágazaton belül kialakuló válságokat; e tekintetben kiemeli, hogy a mezőgazdasági termelők szervezeteket be kell vonni az adatok meghatározásába és gyűjtésébe;

101. felhívja a Bizottságot, hogy maradéktalanul vegye figyelembe a harmadik országokkal kötött kereskedelmi megállapodások európai mezőgazdasági termelőket érintő lehetséges piactorzító hatásait, tekintettel azok érzékeny pénzügyi helyzetére és társadalomban betöltött alapvető szerepére; úgy véli, hogy a Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania az azokkal az országokkal kötött ilyen megállapodásokra, amelyek az Unióénál jóval kevesebb mezőgazdasági és egészségügyi rendelkezéssel rendelkeznek;

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2016/1166 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. május 17.) az 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet X. mellékletének a cukorágazatban 2017. október 1-jétől alkalmazandó cukorrépa-felvásárlási feltételek tekintetében történő módosításáról. (HL L 193., 2016.7.19., 17. o.)

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2016. június 7-i állásfoglalása a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról az élelmiszer-ellátási láncban (P8_TA(2016)0250).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 261/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a tej- és tejtermék-ágazati szerződéses kapcsolatok tekintetében történő módosításáról. (HL L 94., 2012.3.30., 38. o.)

2017. február 14., kedd

102. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a kiskereskedelmi piac torzulásainak jellegét és lényegét, többek között az ellátás területi korlátozásának a kiskereskedőkre gyakorolt lehetséges hatását, mivel a torzulás a piac széttagozottságához vezet, valamint a nagy áruházláncok lehetőségét a piaci erőfölény elérésére és az ellátási láncon belüli verseny torzítására; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden érdekelt fél nyilvánosságra hozza az ezzel kapcsolatos információkat; sürgeti a Bizottságot, hogy ismét kezdje el kivizsgálni a kiskereskedelmi árak rögzítésével kapcsolatos ügyeket;

103. úgy véli, hogy a Bizottságnak tovább kellene erősítenie a versenypolitika és a közlekedéspolitikai közötti kapcsolatokat; megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék 21/2014. sz. különjelentése megállapítja, hogy a regionális vagy távoli területeken fekvő repülőterek egyedi esetei mellett az európai összeköttetésnek a gazdasági fenntarthatóságon kell alapulnia, sajnálja, hogy a reptéri befektetések nem mindig jártak a kívánt eredménnyel; felhívja ezért a Bizottságot a sikeres és sikertelen repülőter-fejlesztési projektek azonosítására; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az 868/2004/EK rendeletet annak érdekében, hogy megerősítse az uniós légi közlekedési ágazat versenyképességét, hatékonyabban megakadályozza a tisztességtelen versenyt, biztosítsa a viszonyosságot és megszüntesse a tisztességtelen gyakorlatokat, beleértve a bizonyos harmadik országok által az összes légitársaságnak nyújtott piactorzító állami támogatásokat; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy bizonyos – a tagállamok által nem uniós országokkal aláírt meglévő kétoldalú légi szolgáltatási megállapodások feltételein alapuló – gyakorlatok károsak-e a fuvarozók és a repülőterek közötti tisztességes versenyre nézve, és ellentétesek-e az európai fogyasztók érdekeivel; arra is felhívja a Bizottságot, hogy hatékonyan kezelje az olyan versenyellenes gyakorlatokat, amelyek megakadályozzák, hogy az európai fogyasztók különféle online csatornákat, köztük összehasonlító metakereső szolgáltatásokat és online utazási ügynökségeket vehessenek igénybe;

104. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tanúsítsanak nagyobb politikai akaratot az egységes közlekedési piac elmélyítése és megerősítése, valamint az egyenlő versenyfeltételek megteremtése iránt a közlekedési, postai és turizmus ágazat állami és magánszereplői közötti nyílt és tisztességes verseny biztosítása érdekében, egyúttal tiszteletben tartva a többi európai politikát, célt és elvet, köztük a szociális dimenziót, amely fontos a közlekedési belső piac zökkenőmentes működése szempontjából;

105. hangsúlyozza az összekapcsolhatóság és a közlekedési infrastruktúra fontosságát a köz- és magánszolgáltatások túlélése, gazdasági fejlődése és biztosítása tekintetében a regionális és távoli területeken;

106. reméli ezért, hogy a globális TEN-T hálózat megvalósul;

107. hangsúlyozza, hogy a különböző tagállamokból származó piaci szereplők közötti szabad verseny korlátozásához nem szolgálhat ürügyként az, hogy a visszaélésekkel szemben hatékonyan meg kell védeni a közlekedési munkavállalók jogait; felhívja a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben az arányosság és a szubszidiaritás elvét az olyan jogszabályok kidolgozásakor, amelyek jelentős hatással lesznek az egységes közlekedési piac működésére;

108. tudomásul veszi a digitális egységes piac létrehozásából következően a postai szolgáltatók előtt álló kihívásokat; hangsúlyozza, hogy az ambiciózus projekt sikere, különösen az online kereskedelem terén, sok tekintetben attól függ, hogy milyen formát ölt a postai csomagkézbesítési szolgáltatás piaca; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi szolgáltatásokat nyújtó magánjogi szervezetek és közszférabeli szereplők számára tisztességes és egyenlő határokon átnyúló versenyfeltételeket kell garantálni;

109. hangsúlyozza, hogy minden versenypolitikának tiszteletben kell tartania az érintett ágazatok valamennyi szereplőjének szociális jogait;

110. hangsúlyozza, hogy a tagállamok gyakran nem hatják végre megfelelően az uniós közlekedési jogszabályokat, és nem tartják tiszteletben a Szerződésben foglalt elveket különösen akkor, ha a közlekedés irányítását a monopolhelyzetben lévő központi kormányzat végzi; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelően hajtsák végre és tartassák be a hatályos uniós jogszabályokat, ami kulcsfontosságú a belső piac megfelelő működéséhez, annak érdekében, hogy további előnyökhöz jussanak az üzleti és az ipari ágazat, illetve a fogyasztók, javuljanak a munkavállalók szociális körülményei és a környezetvédelmi mutatók;

111. hangsúlyozza a fizikai, műszaki és szabályozási akadályok tagállamok közötti felszámolásának fontosságát az egységes piac széttagoltságának megelőzése és határokon átnyúló mobilitás és területi együttműködés megkönnyítése és ezáltal a verseny ösztönzése érdekében;

2017. február 14., kedd

112. felhívja a Bizottság figyelmét az adózásra, a biztonságra, a vezetési és pihenőidőkre, a típusjövahagyásra és az utasjogokra vonatkozó szabályok közötti eltérésekből adódó közvetett versenyakadályokra;

113. üdvözli a közlekedési és idegenforgalmi ágazatban a digitális technológiák terén tett előrelépéseket, amelyek elősegítik a versenyt, munkahelyeket teremtenek, megkönnyítik a kkv-k nagyobb piacokhoz való hozzáférését és kézzelfogható előnyökhöz juttatják a fogyasztókat; rámutat, hogy a digitalizáció és a közösségi gazdaság üdvözlendő fejlődése jelentős változásokat fog okozni az ágazat működési környezetében, és hogy megfelelő és egyértelmű jogi keretre van szükség a digitalizációs folyamatban rejlő lehetőségek kihasználásához;

114. hangsúlyozza, hogy az új üzleti modell alapján működő szervezetek kedvező befolyással vannak az EU közlekedési és idegenforgalmi piacára, különösen azért, hogy könnyebben hozzáférhetővé teszik a szolgáltatásokat és javítják minőségüket;

115. üdvözli, hogy a Bizottság a világ számos kulcsfontosságú országával és régiójával külső légitársasági megállapodásokról kíván tárgyalni; úgy véli, hogy e megállapodások nem csak javítani fogják a piaci hozzáférést, hanem új üzleti lehetőségeket teremtenek a világon első helyen álló európai légitársasági ágazat számára, magas színvonalú munkahelyeket hoznak létre, megőrzik a szigorú biztonsági normákat, figyelembe veszik az ágazatbeli munkavállalók jogait, egyúttal a fogyasztók javát szolgálják; hangsúlyozza, hogy a Parlamentre fontos feladat hárul e tárgyalások során;

116. felhívja a Bizottságot, hogy az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a külső légitársasági megállapodásokról folyó tárgyalások részét képezze a tisztességes versenyről szóló záradék;

117. úgy véli, hogy a kikötői szolgáltatásokat illetően egyre nyitottabb, versenyképezőbb és átláthatóbb szabályozási keretet kell kidolgozni az európai nyilvános kikötők számára, létrehozva egyúttal további munkalehetőségeket is;

118. úgy véli, hogy az uniós közúti áru fuvarozási piac fokozatos megnyitásából következő nagyobb verseny a fogyasztók számára is előnyös lehet, de határozottan elítéli azt, hogy a tagállamok által alkalmazott egyes intézkedések e téren aláássák az egységes piac integritását; támogatja az ilyen intézkedések elleni fellépésre vonatkozó bizottsági álláspontot;

119. reméli, hogy a közúti áru fuvarozási piac megnyitása nem lesz szociális dömpinget okozó újabb tényező, és emellett elítéli a „postafiókcsé-jelenséget”;

120. helyteleníti továbbá, hogy az uniós politikában nem kezelik megfelelően a kisteherautókat annak ellenére, hogy a foglalkoztatási, biztonsági és környezetvédelmi jogszabályok helyes alkalmazásának kikerülése érdekében egyre gyakrabban használják őket;

121. felkéri a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon az oligopolisztikus árdömpingre utaló tendenciákat a légi közlekedési és a távolságibusz- / városibusz-ágazatban, továbbá kitarthat az uniós jog megfelelő alkalmazása és a tisztességes intermodális versenyfeltételek mellett;

122. felszólít a negyedik vasúti csomaggal kapcsolatos tárgyalások gyors lezárására, és úgy véli, hogy ezzel még nyitottabb lesz a vasúti személyszállítás a versenyre és javul a vasúti ágazat hatékonysága, egyúttal pedig biztosítva lesz a közszolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségek minősége és folyamatossága;

123. üdvözli a negyedik vasúti csomag technikai pillérének elfogadását és úgy véli, hogy ezzel megerősödik a vasúti biztonság, ugyanakkor az interoperabilitás révén felszámolják a verseny műszaki akadályait;

124. hangsúlyozza a turizmus mint a gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés alapvető motorja fontosságát, és felszólítja a Bizottságot, hogy proaktív megközelítést alkalmazzon az európai idegenforgalmi ágazat versenyképességének és a növekedéséhez és fejlődéséhez kedvező környezet kialakításának elősegítésére;

2017. február 14., kedd

125. hangsúlyozza, hogy a posta szolgáltatások és különösen a határon átnyúló csomagkézbesítés alapvető fontossággal bír az e-kereskedelmi ágazat fejlődése tekintetében az EU egészében; üdvözlí a Bizottság e-kereskedelmi ágazatra vonatkozó antitörzstvizsgálatát, és ösztönzi a csomagkézbesítési és postai piacok alakulása nyomon követésének folytatására;

126. hangsúlyozza, hogy a fenntartható, hozzáférhető és biztonságos közlekedést előmozdító projekteket kell finanszírozni, amelyek hozzájárulhatnak az egész európai közlekedési rendszer működésének javításához;

127. felszólít az olyan uniós alapok, mint az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz (CEF), a Kohéziós Alap, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Horizont 2020 felhasználására az európai közlekedési infrastruktúra fejlesztése és a szolgáltatások minőségének és mennyiségének fokozása céljára;

128. felhívja a tagállamokat, hogy fordítsanak kellő figyelmet a határokon átnyúló infrastruktúrafejlesztési projektek megvalósítására, valamint hogy legfontosabb közlekedési terveiket hangolják össze a szomszéd tagállamokkal;

129. úgy véli, hogy teljes mértékben ki kell használni az olyan innovatív eszközöket, mint az Európai Stratégiai Beruházási Alap, amelyek alkalmasak a közlekedési ágazatbeli projektek finanszírozására a növekedés és a versenyképesség előmozdítása érdekében; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az ESBA garanciaalapot szolgáló források elkülönítése nem mehet a CEF vagy a Horizont 2020 rovására, amelyek rendkívül fontos eszközök a közlekedési ágazatbeli közös piac fejlesztése tekintetében;

130. hangsúlyozza, hogy a vasúti közlekedési piac teljes megnyitása számos előnnyel járhat valamennyi tagállambeli szereplő és utas számára; megállapítja ugyanakkor, hogy a folyamat során figyelembe kell venni a tagállamok vasúti infrastruktúráinak eltérő fejlettségi szintjét; hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretben fenn kell tartani a jelenlegi beruházási szintet a vasúti infrastruktúrák eltéréseinek kiegyenlítése érdekében;

131. hangsúlyozza, hogy a különböző tagállamokból származó piaci szereplők közötti szabad verseny korlátozásához nem szolgálhat ürügyként az, hogy a visszaélésekkel szemben hatékonyan meg kell védeni a közlekedési munkavállalók jogait; felhívja a Bizottságot, hogy tartsa tiszteletben az arányosság és a szubszidiaritás elvét az olyan jogszabályok kidolgozásakor, amelyek jelentős hatással lesznek az egységes közlekedési piac működésére;

132. ösztönzi a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a gazdaság digitalizációjával, és különösen a technológiák konvergenciájának jelenségével és a személyes adatok nagyarányú kereskedelmi felhasználásával szembesülő új piacok meghatározására szolgáló elemzési módszereket;

133. az európai közúti szállítási vállalkozások közötti valódi verseny biztosítása érdekében felhívja a tagállamokat, hogy számoljanak fel minden olyan városi területet határoló útkoncessziót, amely útdíjfizetési kötelezettséggel jár;

134. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja ki a sertéságazaton belüli állítólagos heá-csalási eseteket; sajnálja, hogy a Bizottság a mezőgazdasági termelők szövetségektől kapott panaszok ellenére még nem indított vizsgálatot e kérdéssel kapcsolatban;

135. úgy véli, hogy a folyószámláknak és a takarékbetét-számláknak nem szabad a felhasználó által fizetendő díjakat keletkeztetnie, kivéve, ha azok konkrét szolgáltatásokhoz kapcsolódnak;

136. ismét aggodalmának ad hangot amiatt (ahogy azt az európai uniós szociális lakhatásról szóló, 2013. június 11-i állásfoglalásában⁽¹⁾ is tette), hogy a Bizottság a versenypolitika területén szűkítően határozta meg a szociális lakhatás fogalmát; felhívja a Bizottságot, hogy a bevált gyakorlatok és a tapasztalatok tagállamok közötti cseréje alapján pontosítsa ezt a fogalmat, figyelembe véve, hogy a különböző tagállamokban, régiókban és helyi közösségekben eltérő módon vélekednek a szociális lakhatás kérdéséről, illetve azt eltérően kezelik;

⁽¹⁾ HL C 65., 2016.2.19., 40. o.

2017. február 14., kedd

137. sajnálja, hogy a Bizottság nem képes gyorsan és határozottan reagálni egyes tagállamokkal szemben, amelyek a közlekedési ágazatban a szabad verseny korlátozására tesznek kísérletet; felszólít e gyakorlatok megszüntetésére, és minden lehetséges intézkedés meghozatalára annak érdekében, hogy az említett ágazatban működő, valamennyi tagállamból származó gazdasági szereplők azonos feltételek mellett egyenlő módon férjenek hozzá az egységes piachoz;

138. fontosnak tartja a verseny biztosítását a pénzügyi szolgáltatások Európán belüli piacán, beleértve a biztosításokat, amihez szükséges lehetővé tenni azok határokon átnyúló vásárlását;

139. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé az élelmiszer-ellátási, az energia-, a közlekedési és a médiaágazatban a versenyügyi gyakorlatokkal kapcsolatban folytatott jelenlegi vizsgálatainak eredményét;

140. elutasítja, hogy a felhasználóknak abban a tagállamban kelljen lakóhellyel rendelkezniük, ahol a szolgáltatást nyújtó pénzügyi intézmény vagy biztosító társaság székhelye van, mivel ez összeegyeztethetetlen a kiskereskedelmi pénzügyi szolgáltatások belső piacának célkitűzésével;

141. felszólít a Forma-1-es sportágon belül felmerülő versennyel kapcsolatos aggályok azonnali kivizsgálására;

142. felhívja a Bizottságot, hogy a versenypolitika kidolgozásánál és végrehajtásánál vegye figyelembe, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások teszik ki az uniós vállalkozások jelentős részét; ezzel összefüggésben hangsúlyozza, hogy felhasználóbarát versenyszabályokra van szükség a kisebb vállalkozások tekintetében, amelyek az egységes piacon belül online és határon átnyúló formában kívánnak működni;

143. emlékezteti továbbá a Bizottságot, hogy a pénzügyi intézményekben továbbra is gyakorlat a bankkártyák használatának megszüntetése, amennyiben a kártyatulajdonos másik tagállamba költözik, és intézkedések meghozatalát kéri e területen, beleértve a nemzeti hatóságok értesítését is;

144. hangsúlyozza, hogy a gyógyszeripari visszaélések elleni küzdelem révén hozzáférést kell biztosítani a gyógyszereszekhez; megjegyzi, hogy a tagállamok egészségügyi rendszerein belül ösztönözni kell a generikus gyógyszerek használatát, amennyiben rendelkezésre állnak;

145. hangsúlyozza, hogy a bankautomatákon keresztül való pénzfelvétel alapvető szolgáltatás, amelyet elő kell segíteni, és amely nem adhat lehetőséget a megkülönböztetésre, a versenyellenességre és a visszaélésekre, ennek következtében nem szabad túlzott költségeket kivetni rájuk;

146. hangsúlyozza a méltánytalan kollektív bojkottok elleni küzdelem szükségességét, amely olyan helyzetként határozható meg, amelyben versenytársak egy csoportja megállapodik egy tényleges vagy lehetséges versenytárs kizárásában, ami cél szerinti versenykorlátozásnak minősül;

147. aggodalmát fejezi ki az uniós hatóságokat is érintő „forgóajtó” jelenséghez kapcsolódó botrányok, és különösen a korábbi versenyügyi biztos, Neelie Kroes esete miatt, aki nemcsak az Uber mellett lobbizott, hanem akit a bahamai kiszivárogtatások is érintettek;

A hatékonyabb nemzeti versenyhatóságok felé az EU-ban

148. üdvözli az uniós versenyszabályok decentralizált végrehajtását Európában, de úgy véli, hogy az állampolgárok és a vállalkozások versenyellenes gyakorlatok elleni védelmének hatékonysága nem függhet csak a tartózkodási helyük szerinti tagállamtól; úgy véli, hogy a kartellejárásról szóló 1/2003/EK rendelet jelentős mértékben hozzájárult ahhoz, hogy egyenlő kiinduló helyzetet teremtsenek a vállalatok számára az európai belső piac egészén; kiemeli viszont, hogy különösen a függetlenség, a pénzbírságok megállapítása és az engedékenységi politikák terén még mindig eltérések vannak a nemzeti rendszerek és a nemzeti versenyhatóságok között; úgy véli, hogy az uniós kartelljog végrehajtására vonatkozó hatékony és azonos eljárásjogi rendelkezéseknek jelentős szerepe van abban, hogy garantálják a jogbiztonságot a fogyasztók és a vállalkozások számára; felhívja a tagállamok versenyhatóságait, hogy az Európai Versenyhatóságok Hálózata keretében teljes körűen használják ki az európai együttműködés lehetőségeit;

2017. február 14., kedd

149. ezért alapvetőnek tartja, hogy a nemzeti versenyhatóságok rendelkezzenek a szükséges forrásokkal és eszközökkel ahhoz, hogy hatékonyan érvényre juttassák az uniós versenyszabályokat, beleértve a jogsértések felderítését, kezelését és szankcionálását szolgáló eszközöket, valamint az engedékenységi programokat, amelyek elengedhetetlenek lesznek ahhoz, hogy a vállalatok feltárják az általuk Európában létrehozott kartelleket;

150. megismétli, hogy a nemzeti versenyhatóságok függetlensége mindennél fontosabb, és hogy ez magában foglalja annak biztosítását, hogy rendelkeznek a feladataik elvégzéséhez szükséges erőforrásokkal;

151. ebben az összefüggésben üdvözlí a Bizottság konzultációit, amelyek eredményeképpen valószínűleg jogalkotási javaslatot terjeszt elő a nemzeti versenyhatóságok végrehajtási és szankcionálási eszközeinek megerősítéséről, az úgynevezett ECN+ kezdeményezésről; megismétli, hogy ha ugyanazon vagy a kapcsolódó ügyekben egyszerre több hatóság jár el végrehajtóként, felmerül az átfedések és az esetleg következetlen intézkedések veszélye, ami csökkenti a jogbiztonságot és szükségtelen költségeket okoz a vállalkozásoknak; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az uniós fellépésre annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti versenyhatóságok hatékonyabb jogalkalmazókká váljanak, egységesebben és összetartóbban lépjenek fel, és ezáltal megvalósítható legyen az uniós versenyszabályok decentralizált rendszerében rejlő valamennyi lehetőség kibontakoztatása; követeli, hogy az együttdöntési eljárás során teljes körűen vonják be az Európai Parlamentet;

152. hangsúlyozza, hogy a globalizált világban elengedhetetlen a versenyhatóságok közötti nemzetközi együttműködés; támogatja a Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok Nemzetközi Versenyügyi Hálózatban való aktív részvételét; felhívja a Bizottságot annak a lehetőségnek a megvizsgálására, hogy további harmadik országokkal is olyan versenyjogi megállapodásokat kössenek, amelyek lehetővé teszik a vizsgálatot folytató hatóságok közötti információcserét; hangsúlyozza, hogy az eddig Svájjal és Kanadával megkötött versenyjogi megállapodások mintaként szolgálhatnak az ilyen jellegű jövőbeni megállapodások számára; úgy véli, hogy a nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodásoknak egy erőteljes versenyügyi szakaszt kellene tartalmazniuk;

153. felkéri a Bizottságot, hogy a nemzeti versenyhatóságok függetlenségének csökkentése nélkül vizsgálja meg a tagállamok körében a jogsértések esetén kivetett nemzeti szankciók különböző szintjeit, valamint vizsgálja meg e különbségek ésszerűsítésének lehetőségét és szükségességét;

154. rendkívül fontosnak tartja, hogy a Bizottság továbbra is mozdítsa elő a nemzeti versenyhatóságok közötti fokozottabb együttműködést az EU-ban;

155. hangsúlyozza, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság függetlensége mindennél fontosabb céljainak sikeres eléréséhez; ismételt szorgalmazza az iránymutatásokat kidolgozó és az iránymutatások alkalmazásáért felelős szervezeti egységek szigorú különválasztását; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő pénzügyi és emberi erőforrást a Versenypolitikai Főigazgatóság számára; kéri, hogy az Európai Bizottság rendelkezzen kellő számú műszaki képzettségű mérnökkel a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozások vizsgálata esetében; sürgeti a Bizottságot, hogy hozza összhangba a Versenypolitikai Főigazgatóságon belül működő vezető közgazdászok munkacsoportja etikai szabályzatát az egyéb bizottsági tisztviselőkre vonatkozó gyakorlattal;

A versenypolitika demokratikus megerősítése

156. üdvözlí Margrethe Vestager, a versenypolitikáért felelős jelenlegi biztos arra irányuló erőfeszítéseit, hogy rendszeres strukturált párbeszédet folytassanak az Európai Parlamenttel, különösen a Gazdasági és Monetáris Bizottsággal és a versenypolitikával foglalkozó munkacsoporttal; kéri a Bizottságot, hogy az Európai Parlament éves versenypolitikai jelentésében megfogalmazott konkrét kérésekre átfogóbb visszajelzést adjon; úgy véli, hogy egy célzott strukturált párbeszéd hozzájárulhatna az adott éves versenypolitikai jelentésekhez kapcsolódó mélyrehatóbb nyomonkövetési folyamathoz;

157. üdvözlí a Bizottságnak az összefonódások ellenőrzésével kapcsolatos nyilvános konzultációra irányuló kezdeményezéseit, és kéri, hogy ezek eredményeit vitassa meg az Európai Parlamenttel;

158. felszólít az európai intézmények és a nemzeti versenyhatóságok közötti párbeszéd kiterjesztésére, és különösen az Európai Parlament parlamenti bizottságaival folytatandó eszmecserekre;

2017. február 14., kedd

159. megerősíti a Bizottsághoz intézett követelését, hogy a pénzbírságokról szóló iránymutatásokat foglalják kötelező jogszabályokba;

A versenypolitika nemzetközi dimenziója

160. üdvözlí, hogy a Bizottság elkötelezte magát egy versenyt érintő kérdésekről folytatott nyitott és építı jellegő globális eszmecsere mellett; üdvözlí, hogy néhány szabadkereskedelmi megállapodás esetében elırehaladást értek el a versenyre vonatkozó rendelkezésekkel kapcsolatban, egyúttal sürgeti a Bizottságot, hogy folytassa az azzal kapcsolatos munkáját, hogy a versenyre és az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseket felvegyék az összes szabadkereskedelmi megállapodásról folytatott tárgyalásba;

161. hangsúlyozza, hogy a kereskedelem, a szolgáltatások és a beruházások területén megvalósuló tisztességes verseny pozitív hatással van az Unió, valamint az Unió kereskedelmi partnereinek társadalmi és gazdasági fejlődésére; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy mihamarabb véglegesítsék az uniós piacon folyó tisztességes verseny biztosításához szükséges piacvédelmi eszközök korszerősítése terén megkezdett munkájukat, és úgy véli, hogy a kereskedelmi megállapodásoknak módszeresen ki kellene térniük a harmadik országok által folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok jelentette kihívásokra;

162. felhívja a Bizottságot, hogy mőködjön együtt a kereskedelmi partnerekkel annak biztosítása érdekében, hogy piacaik nyitottabbak legyenek az uniós vállalatok felé, különösen az energia, a közlekedés, a távközlés, a közbeszerzés és a szolgáltatások – köztük a szabályozott szakmák gyakorlása keretében nyújtott szolgáltatások – terén;

163. felhívja a Bizottságot, hogy a versennyel kapcsolatosan valamennyi kereskedelmi megállapodásába illesszen be nagyratörő rendelkezéseket, valamint ténylegesen kövesse nyomon, hogy a felek e rendelkezéseket megfelelően hajtják-e végre valamennyi szabály, köztük az állami támogatásra vonatkozó rendelkezések, és valamennyi gazdasági szereplő, többek között az állami tulajdonú vállalatok tekintetében;

164. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokat támogatni kell a versenyszabályok elımozdítására és gyakorlati végrehajtására irányuló erőfeszítéseikben;

165. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a szabadkereskedelmi megállapodásokban szereplő versenyrendekeéseket tartalmazó, átfogó, felhasználóbarát, adott esetben a WTO titkársága által üzemeltethetı adatbázis létrehozására irányuló erőfeszítéseket;

166. üdvözlí a WTO Nairobiban rendezett miniszteri konferenciáján elért eredményeket az exporttámogatások csökkentése terén, melynek célja a torzulásoktól mentes verseny biztosítása a mezőgazdasági termékek nemzetközi piacain; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a mezőgazdasági ágazat érzékeny jellegét, valamint azt, hogy olyan egyértelmő és hatékony intézkedésekre van szükség – többek között a WTO-megállapodások keretében is –, amelyek lehetővé teszik, hogy az európai termelők versenyképesek maradjanak a nemzetközi piacokon;

167. ismételten hangsúlyozza, hogy a természeti erőforrásokhoz, köztük az energiaforrásokhoz való egyenlő hozzáférés döntő jelentőséggel bír a tisztességes és egyenlő világgpiaci verseny biztosítása szempontjából, és felhívja a Bizottságot, hogy a kereskedelmi megállapodásokba illesszen be az ilyen erőforrásokhoz való hozzáférést javító, például az állami tulajdonú vállalatok által alkalmazott versenyellenes gyakorlatokra, valamint a megkülönböztetésmentességre és a tranzitkereskedelemlre vonatkozó rendelkezéseket;

168. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika a belső piac alapvető fontosságú része a Szerződésben foglaltaknak megfelelően; újra kijelenti, hogy az Unióban a fenntartható növekedés, foglalkoztatás és innováció fellendítéséhez versenyképes és teljes körően mőködőképes egységes piacra van szükség, továbbá hogy az EU egészében a tisztességes verseny megőrzésére irányuló erőfeszítések a fogyasztók, az induló innovatív vállalkozások és a kkv-k érdekeit szolgálják; úgy véli, hogy az európai jogszabályok végrehajtása nem csorbulhat azért, mert a hivatalos kötelezettségességési eljárások helyett az EU Pilot rendszert alkalmazzák, valamint hogy törekedni kell a verseny megőrzésére;

169. bátorítja a Bizottságot, hogy ne irányítsa a tisztességes verseny biztosítására tett minden erőfeszítést jól ismert vállalatokkal szembeni nagy horderejő esetekre; emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a tisztességes verseny érvényre juttatása a kkv-k vonatkozásában is fontos;

2017. február 14., kedd

170. felszólít a fogyasztók választási szabadságának erősítésére; úgy véli, hogy az adathordozhatóság jogának az általános adatvédelmi rendeletben való rögzítése helyes megközelítés a fogyasztói jogok és a verseny erősítése tekintetében; hangsúlyozza, hogy meg kell vizsgálni, miként biztosítható a digitális hálózatok közötti átjárhatóság nyílt szabványokkal és interfészekkel;

171. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg és korrigálja a független kiskereskedők helyzetét, akiknek a versenyjog alapján a hagyományos üzlethelyiségekben lehetőségük van az együttműködésre, de a tisztességtelen verseny vádjával szembesülnek, ha közösen kínálnak elektronikus kereskedelmi szolgáltatásokat.

172. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy időben hajtsák végre az uniós közbeszerzési szabályokat, különös tekintettel az e-közbeszerzés elindítására és a szerződések tételekre osztását ösztönző új rendelkezésekre, ami alapvető fontosságú az innováció és a verseny ösztönzése, valamint a kkv-k közbeszerzési piacokon való támogatása szempontjából.

173. felhívja a Bizottságot, hogy kerülje el a monopóliumok vagy a zárt értékláncok szabványosítás révén történő kialakítását; véleménye szerint jogorvoslati eljárást kell bevezetni azon szabványok felülvizsgálata érdekében, amelyek hatással lehetnek a versenyképességre;

174. aggodalmának ad hangot az egyes ágazatokban, köztük a vegyipari ágazatban tapasztalható koncentráció szintje miatt, tekintve a legutóbbi összeolvadásokat; kéri a Bizottságot, hogy fejtse ki, hogyan teszi lehetővé a piacra való belépést különösen a startupok számára; kéri a Bizottságot, vizsgálja meg, hogy a vállalatok információkból és adatokból eredő piaci erejét, valamint ezen információk és adatok kezelését, továbbá a felhasználók számát vizsgálati kritériumként figyelembe kellene-e venni az összefonódások ellenőrzésekor; felszólít annak vizsgálatára, hogy különösen a fogyasztókra vonatkozó adatok és információk egyesítése következtében torzulhat-e a verseny;

175. elengedhetetlennek tartja a távközlési ágazaton belüli versenyt az innováció és a hálózatokba való beruházás előmozdítása, valamint a fogyasztók számára kínált szolgáltatások választékának biztosítása szempontjából; véleménye szerint a széles sáv gyors kiépítése a digitális egységes piac kiteljesítésének kulcsa; ezzel összefüggésben üdvözli, hogy a Bizottság a széles sávra vonatkozó állami támogatásokkal kapcsolatos iránymutatások alkalmazásakor szem előtt fogja tartani a távközlési csomagban meghatározott, összekapcsoltsággal kapcsolatos stratégiai célkitűzéseket.

176. utal az Európai Számvevőszék legutóbbi jelentésére az állami támogatási szabályok kohéziós politika területén történő be nem tartásáról, amely rámutat a szabályoknak való meg nem felelés jelentős arányára, és számos ajánlás végrehajtására hív fel; aggodalmának ad hangot e megállapítások miatt, mivel ez a helyzet károsan hat a belső piac megfelelő működésére, ezért kéri a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a Számvevőszék ajánlásait, és fokozza erőfeszítéseit a további hiányosságok elkerülése érdekében;

177. támogatja a kartellelles jogérvényesítéssel kapcsolatos bizottsági fellépéseket, ideértve az élelmiszer-kiskereskedelemben és az optikai lemezmeghajtók ágazatában végrehajtott közelmúltbeli intézkedéseket, amelyek célja a tisztességes fogyasztói árak garانتálása;

178. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy az egységes piacon vannak-e eltérések a termékek értékesítésében, amelyek negatív hatással lehetnek a helyi termelőkre, különösen a kkv-kra nézve;

179. emlékeztet arra, hogy a Parlament az Európai Unió 2014. évi versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló állásfoglalásában felhívta a Bizottságot, hogy kövesse szorosan nyomon a nagy európai forgalmazók szövetségeit, és üdvözli, hogy a Bizottság az Európai Versenyhatóságok Hálózata keretében meg kívánja vitatni e szövetségek termelőkre és fogyasztókra gyakorolt hatását;

o

o o

180. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a nemzeti és adott esetben a regionális versenyhatóságoknak.

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0028

A nemek közti egyenlőség támogatása a mentális egészséggel kapcsolatos és klinikai kutatás területén**Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása a nemek közötti egyenlőség előmozdításáról a mentális egészséggel kapcsolatos és klinikai kutatások terén (2016/2096(INI))**

(2018/C 252/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 19. és 168. cikkére, amely valamennyi uniós politika céljai között említi az emberi egészségvédelem magas szintjét,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, és különösen annak 21., 23. és 35. cikkére,
- tekintettel az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek klinikai vizsgálatairól és a 2001/20/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. április 16-i 536/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre,
- tekintettel az emberi felhasználásra szánt gyógyszerekkel végzett klinikai vizsgálatok során alkalmazandó helyes klinikai gyakorlat bevezetésére vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 2001. április 4-i 2001/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a klinikai vizsgálatokról szóló irányelv),
- tekintettel az „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
- tekintettel „A népesség mentális egészségének javításáról – Az Európai Unió mentális egészségügyi stratégiájának céljából” című bizottsági zöld könyvre (COM(2005)0484),
- tekintettel a mentális egészség és jóllét területeit érintő intézkedéseket tartalmazó „Európai Iránytű” adatbázisra,
- tekintettel az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 2013–2020 közötti időszakra szóló, a mentális egészségre irányuló, átfogó cselekvési tervére,
- tekintettel a WHO 2016–2030 közötti időszakra szóló, a nők, a gyermekek és a serdülők egészségére irányuló, átfogó stratégiájára,
- tekintettel az Európa mentális egészségéről szóló, 2005. évi nyilatkozatra, amelyet a WHO, a Bizottság és az Európa Tanács írt alá,
- tekintettel a WHO 2013–2020 közötti időszakra szóló, a mentális egészségre irányuló, európai cselekvési tervére,
- tekintettel a lelki egészség és jóllét 2008. évi európai paktumára,
- tekintettel a Bizottság mentális egészségre és jóllétre vonatkozó közös cselekvési tervére (2013–2016),
- tekintettel az ENSZ gazdasági, szociális és kulturális jogokkal foglalkozó bizottságának az egészség elérhető legmagasabb szintjéhez való jogról szóló 14. sz. általános megjegyzésére (UN Doc. E/C.12/2000/4), valamint a gazdasági, szociális és kulturális jogok terén való megkülönböztetésmentességről szóló 20. sz. általános megjegyzésére (UN Doc. E/C.12/GC/2009),
- tekintettel az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága CM/Rec(2010)5 számú, a szexuális irányultságon vagy nemi identitáson alapuló megkülönböztetés elleni küzdelemről szóló, tagállamoknak címzett ajánlására,

2017. február 14., kedd

- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0380/2016),
- A. mivel az elérhető legmagasabb szintű fizikai és mentális egészséghez való jog alapvető emberi jog és magában foglalja megkülönböztetésmentességre vonatkozó kötelezettséget; mivel mindenkinek hozzá kell jutnia az egészségügyi ellátáshoz; mivel a mentális egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés kulcsfontosságú az európai polgárok életminőségének javítása, a társadalmi befogadás megerősítése, továbbá a gazdasági és kulturális fejlődés szempontjából az Unióban;
- B. mivel a jelenlegi globális helyzetben, amelyet nem szűnő gazdasági válság és – különösen a fiatalok és a nők körében – a munkanélküliség erőteljes növekedése jellemez, egyre nő a pszichés zavarok, úgymint a depresszió, a bipoláris zavar, a skizofrénia, a szorongás és a demencia előfordulási aránya;
- C. mivel a WHO meghatározása szerint a mentális egészség maga a fizikai, szellemi és szociális jóllét, és nem pusztán a betegség vagy a fogyatékosság hiánya; a WHO szerint a „mentális zavar” számos mentális és viselkedési rendellenességet foglal magában, úgymint depresszió, bipoláris affektív zavar, skizofrénia, szorongás, demencia és autizmus; mivel a WHO a mentális egészség fogalmát olyan érzelmi és pszichológiai jólléti állapotként határozza meg, amelyben az egyén képes felhasználni kognitív és érzelmi képességeit, betölteni társadalmi szerepét, megfelelni a mindennapi élet napi elvárásainak, kielégítő és érett kapcsolatot létesíteni másokkal, konstruktívan hozzáállni a változó környezethez, továbbá alkalmazkodni a külső körülményekhez és a belső konfliktusokhoz;
- D. mivel a mentális egészséget holisztikusan kell tekinteni és kezelni, figyelembe véve a társadalmi, gazdasági és környezeti tényezőket, a teljes társadalomra kiterjedő pszichoszociális megközelítés révén annak érdekében, hogy valamennyi polgár számára biztosítható legyen a lehető legmagasabb szintű mentális jóllét;
- E. mivel a mentális egészségre és jóllétre irányuló holisztikus stratégiának életciklus perspektívát is tartalmaznia kell, amely a különböző életkorú egyénekre ható tényezőket is figyelembe veszi; mivel a serdülő lányok és idős nők speciális sérülékenységét is figyelembe kell venni;
- F. mivel a fizikai és mentális egészség egymással összefügg, és mindkettő az általános jóllét lényegét képezi; mivel elismert tény, hogy a gyenge mentális egészség krónikus betegségeket okozhat, és a krónikus betegségben szenvedőknél valószínűbb a mentális betegségek megjelenése is; mivel a kettő közötti összefüggés ellenére a fizikai egészségre irányuló kutatás gyakran elsőbbséget élvez a mentális egészséggel kapcsolatos kutatással szemben;
- G. mivel a nők és lányok mentális egészségét több tényező is hátrányosan befolyásolja, beleértve a nemekhez kötődő fennálló sztereotípiákat és a megkülönböztetést, a tárgyként való kezelést, a nemi alapú erőszakot és zaklatást, a munkahelyi környezetet, a munka és a magánélet egyensúlyát, a társadalmi-gazdasági feltételeket, a mentális egészségre irányuló oktatás alacsony minőségét, illetve hiányát, valamint a mentális egészségügyi ellátáshoz való korlátozott hozzáférést is;
- H. mivel hozzávetőleg tízből kilenc ember szenved mentális egészségügyi problémáktól, azaz megbélyegzés vagy megkülönböztetés érte őket, valamint tízből legalább hét ember állítja azt, hogy a megbélyegzés és a megkülönböztetés rontja az életminőségét;
- I. mivel figyelmet kell fordítani többek között a demográfia, az ellátáshoz való hozzáférés, valamint a szolgáltatásnyújtás tekintetében a mentális egészség és jóllét városi és vidéki környezetben fennálló földrajzi tényezőire és különbségeire;
- J. mivel a perimenopauza alatt és a menopauza után bekövetkező hormonális változások befolyásolhatják a nők érzelmi egészségét, és mentális egészségügyi problémákhoz vezethetnek, ideértve a depressziót és a szorongást is; mivel a tünetekre való nagyfokú érzékenység akadályozhatja az időben történő észlelést és a megfelelő kezelést;

2017. február 14., kedd

- K. mivel a mentális egészséget és jóllétet meghatározó tényezők a férfiak és nők körében eltérnek, és korcsoporttól függően változnak; mivel többek között a nemek közötti egyenlőtlenség, a jövedelmi különbségek, a nők szegénységnek és túlterhelésnek való nagyobb arányú kitettsége, a társadalmi-gazdasági megkülönböztetés, a nemi alapú erőszak, az alultápláltság és az éhezés még kiszolgáltatottabbá teszi a nőket a mentális egészségügyi problémáknak; mivel a WHO szerint nincs jelentős különbség a nemek között a súlyos mentális zavarok területén, ugyanakkor a nőknél nagyobb arányban alakul ki depresszió, szorongás, stressz, szomatizációs és táplálkozási zavar, a férfiaknál pedig gyakrabban fordul elő szenvedélybetegség vagy antiszociális személyiségzavar; mivel a depresszió a leggyakoribb neuropszichiátriai zavar, amely nőknél nagyobb valószínűséggel alakul ki, mint a férfiaknál; mivel a 15 és 44 év közötti nők körében a depresszió a leggyakoribb betegség;
- L. mivel a mentális betegségeket és a mentális jóllétet a stigmák, előítéletek, vagy az ismerete, illetve a források hiánya miatt gyakran figyelmen kívül hagyják, nem vesznek róluk tudomást vagy háttérbe szorítják; mivel ennek következtében a mentális egészségügyi problémákkal küzdők közül sokan nem részesülnek ellátásban, és az orvosok nem, vagy rosszul diagnosztizálják a betegeket; mivel a mentális betegségek diagnosztizálása erősen nemhez kötött, a nőknél gyakrabban diagnosztizálnak bizonyos betegségeket, mint a férfiaknál;
- M. mivel elsősorban a leszbikus és biszexuális nőket, valamint a transzszexuális és interszexuális személyeket érintik az előítéletek, a megbélyegzés és a megkülönböztetés miatti nagyfokú szorongásként és stresszként meghatározott, kisebbségi érzésből eredő stressz által okozott speciális egészségügyi problémák, továbbá ugyanezen személyeket érinti a gyógyszerhasználat és a kórossá minősítés is; mivel az LMBTI-személyeknek speciális mentális egészségügyi és jólléti kihívásokkal kell szembenézniük, amelyeket minden mentális egészségre irányuló stratégiában figyelembe kell venni;
- N. mivel a szomatizáció nők körében leggyakrabban előforduló formája – amelyet a férfiakhoz képest a nőknél nagyobb valószínűséggel diagnosztizálnak – a fibromyalgia, illetve a krónikus fáradtság, amelyek fő tünetei a fájdalom és a kimerültség, habár a nőknek számos olyan tünetük is van, amelyek más betegségek tüneteire is hasonlítanak;
- O. mivel a transznemű identitás nem patológiai rendellenesség, de sajnálatos módon még mindig a mentális egészség zavarának tekintik, és a legtöbb tagállam a törvényes nem elismeréséhez vagy a transzneműek egészségügyi ellátásához való hozzáféréshez ilyen diagnózist követel meg, annak ellenére, hogy kutatásokkal kimutatták, hogy a „nemi identitási probléma” diagnosztizálása a transzneműek számára jelentős szorongást okoz;
- P. mivel a depresszív zavarok képviselik a neuropszichiátriai zavarok okozta egészségügyi problémák 49,1 %-át a nők és 29,3 %-át a férfiak körében;
- Q. mivel a WHO becslése szerint a depresszió világszerte 350 millió személyt sújt; mivel 2020-ra a munkaképtelenséget okozó második legfőbb ok a depresszió lesz;
- R. mivel a változó nemű, pubertáskor előtti gyermekeket még mindig szükségtelen és káros diagnosztikai gyakorlatoknak vetik alá, miközben minden gyermeknek biztonságosan fel kellene tudnia fedezni nemi identitását és önkifejezését;
- S. mivel számos tényező miatt, elsősorban a különböző nemi szerepek, nemi egyenlőtlenségek és a megkülönböztetés vonatkozásában, a depresszió megközelítőleg kétszer olyan gyakori a nők, mint a férfiak körében, és a transznemű személyek jelentősen nagyobb mértékben mutatnak öngyilkossági hajlamot, illetve kísérelnek meg öngyilkosságot; mivel tanulmányok mutatták ki, hogy a nők mentális egészségét és jóllétét negatívan befolyásolják a rájuk kényszerített hagyományos nemi szerepek;
- T. mivel a tagállamok nem fordítanak elég figyelmet a mentális egészségre és jóllétre oktatási rendszereikben és a munkahelyeken, mivel a mentális egészség gyakran erősen stigmatizált vagy tabutéma; mivel a mentális egészségre irányuló oktatás a témát övező megbélyegzés ellen küzd, és foglalkoznia kell a nőket és lányokat érintő nemspecifikus sérülékenységgel, nemi sztereotípiákkal és megkülönböztetéssel is;

2017. február 14., kedd

- U. mivel a férfiak és fiúk nemhez kötött mentális betegségekkel küzdenek; mivel Európában a férfiak közel ötször nagyobb valószínűséggel követnek el öngyilkosságot, mint a nők, és a 35 év alatti férfiak körében az öngyilkosság a legelső halálozási ok; mivel a férfiak háromszor nagyobb valószínűséggel válnak alkoholfüggővé, mint a nők, és nagyobb valószínűséggel használnak illegális drogokat (ami a halálukat okozza); mivel a férfiak kisebb valószínűséggel részesülnek pszichológiai kezelésben mint a nők; mivel a férfiak és fiúk a férfiassághoz kapcsolódó nemi sztereotípiákkal szembesülnek, ami az érzelmek elnyomására vagy a düh kimutatására ösztönöz, és ami kihatással van a férfiak mentális egészségére és a nemi alapú erőszak jelenségére is;
- V. mivel az EU-ban évente mintegy 58 000 öngyilkosságra kerül sor, és ezek egynegyedét nők követik el, és mivel az öngyilkosság továbbra is az egyik vezető haláloz;
- W. mivel a teljes társadalomra kiterjedő pszichológiai megközelítés a magasabb szintű általános mentális jóllét elérése érdekében a mentális egészség esetében a jóllét, az egészségügyi ellátás összehangolása, az oktatási, a foglalkoztatási, valamint a gazdasági és szociális politikák terén a politika koherenciáját követeli meg;
- X. mivel egyre gyakoribbak a táplálkozási zavarok, például az anorexia és a bulimia a serdülőkorú és a serdülőkoron túli lányok körében;
- Y. mivel a táplálkozási zavarok, mint például az anorexia és a bulimia, fizikai és mentális egészségre gyakorolt hosszú távú hatásai jól dokumentáltak, csakúgy, mint az ezeket kiváltó okok nemi dimenziója;
- Z. mivel a nők a munkahelyi környezetben jobban ki vannak téve zaklatásnak és/vagy szexuális zaklatásnak, amely az áldozat számára lelki és testi problémákat okoz;
- AA. mivel a mentális betegségeket a sport, a művészetek, vagy a szociális tevékenységek révén kezelő szociális ellátási modelleket a közegészségügyi programokban a megelőzés, a kezelés és a rehabilitáció tekintetében figyelembe kell venni;
- AB. mivel a fogyatékkal élőknél esetében fennáll a veszélye annak, hogy súlyosabb mentális betegségekben szenvedjenek;
- AC. mivel a szexuális és a párkapcsolati nevelés kulcsfontosságú a nemi sztereotípiák leküzdésében, a nemi alapú erőszak kezelésében, valamint a lányok, fiúk, nők és férfiak mentális egészségének és jóllétének javításában;
- AD. mivel a mentális egészségügyi problémák és betegségek a keresőképzetlenség legfőbb okai közé tartoznak, kedvezőtlenül hatnak az egészségre, az oktatásra, a gazdaságra, a munkaerőpiacra és az Unió szociális jóléti rendszereire, széles körű gazdasági költségeket generálnak, és kedvezőtlenül hatnak az uniós gazdaságra, további ösztönzést adva a mentális egészségügyi ellátás holisztikus, átfogó és nemi szempontokat figyelembe vevő kezelésére; mivel az Európai szövetség a depresszió ellen (EDA) szerint az Unióban minden tizedik munkavállaló volt már távol a munkahelyétől depresszió miatt, ami a becslések alapján a társadalomnak főként a termelés kiesés miatt 92 milliárd eurós költséget jelent;
- AE. mivel a nők mentális egészsége biológiai adottságaikon túlmenően olyan tényezőktől függ, mint hogy milyen oktatásban részesültek, milyen mértékben tették magukévá a szociális és kulturális értékeket, normákat és sztereotípiákat, hogyan élték meg és integrálták tapasztalataikat, milyenek a magukkal és másokkal szembeni attitűdjeik, milyen szerepet töltenek be és milyen akadályokkal és nyomással kell szembesülniük;
- AF. mivel a nők sokszínűségének és a férfiakétól eltérő fiziológiájuk figyelembe vétele és tényezők beépítése a nőket célzó preventív és kezelésorientált egészségügyi szakpolitikákba, a kiszolgáltatott és marginális helyzetű csoportokra összpontosító speciális intézkedésekkel fokozná e politikák hatékonyságát;

2017. február 14., kedd

- AG. mivel a nőket a toxikológiai, az orvosbiológiai kutatásból, valamint a klinikai vizsgálatokból különböző okokból kizárták, és mivel a kutatás területén a nemek közötti szakadék behatárolja, hogy mennyit tudunk a férfiak és a nők egészsége közötti különbségről; mivel ennek következtében az orvosbiológiai kutatásban alapvetően a férfi megközelítés dominált, amelyben tévesen azonos módon kezelték a nőket és a férfiakat olyan területeken, amelyeken fiziológiai eltérések mutatkoznak; mivel nincsenek az interszexuális nők speciális igényeivel kapcsolatos kutatások;
- AH. mivel az orvosbiológiai kutatásokban és klinikai vizsgálatokban a nők vizsgálati alanyként és nem tényezőként való kizárása vagy alulreprezentált volta veszélyezteti a nők életét és egészségét;
- AI. mivel az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek klinikai vizsgálatairól szóló 536/2014/EU rendelet követelményeket vezetett be arra vonatkozóan, hogy a nemet figyelembe kell venni a vizsgálatoknál, ám a rendelet végrehajtásának értékelésére még nem került sor; mivel a rendelet nem határoz meg semmilyen megfontolást a nőkre vonatkozóan a várandós és szoptató nők kivételével;
- AJ. mivel az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) nem alakított ki egyedi stratégiákat a nemek közötti különbségek tanulmányozására és értékelésére vonatkozó iránymutatások végrehajtására a gyógyszerek klinikai kutatása során annak ellenére, hogy elismerte, hogy „bizonyos tényezők, amelyek a lakosság körében befolyásolják egy gyógyszer hatását fontos szerepet játszhatnak, amikor a férfiak és nők reakciója közötti lehetséges különbségeket vizsgálják”, továbbá hogy „a nemekkel kapcsolatos hatások szintén fontos szerepet játszhatnak a gyógyszer hatását illetően”⁽¹⁾;
- AK. mivel az ilyen drogok és gyógyszerek fogamzásgátló szerként, antidepresszánsként vagy nyugtatóként történő alkalmazásakor még mindig kevésbé ismert a nők fizikai és mentális egészségére kifejtett hatásuk, valamint további kutatások szükségesek a káros mellékhatások kizárására és az ellátásban történő alkalmazás bevezetésére;
- AL. mivel az egészség nemi és társadalmi nemi dimenziója maga után vonja, hogy a nők számos sajátos egészségügyi kockázattal szembesülnek életük során;
- AM. mivel nincsenek összehasonlítható adatok a transzneműek rendelkezésre álló, elérhető és minőségi egészségügyi ellátására vonatkozóan, és a hormonpótló kezeléseknél használt termékek nincsenek megfelelően tesztelve és engedélyezve;
- AN. mivel a gyermekágyi halandóság jelzi legjobban az egészségügyi rendszerek hatékonyságát, minőségét és teljesítményét;
- AO. mivel a szexuális és reprodukív jogokhoz – ideértve a biztonságos és legális abortuszhoz való jogot is – való hozzáférés hiánya veszélyezteti a nők, lányok és valamennyi reprodukcióra képes személy életét és egészségét, valamint fokozza a gyermekágyi halandóságot és megbetegedéseket, továbbá az életmentő ellátás megtagadásához és az illegális terhességmegszakítások számának növekedéséhez vezet;
- AP. mivel az elérhető adatokkal rendelkező összes országban jelentős különbségek vannak a különböző társadalmi-gazdasági csoportok, valamint a nők és férfiak egészségi állapota között, ugyanis az alacsonyabb iskolázottságú, beosztású és/vagy jövedelmű embereknél lényegesen magasabb a megbetegedési és halálozási ráta; mivel ezek az egészségügyi egyenlőtlenségek jelentik ma a közegészségügyi politikák egyik legnagyobb kihívását; mivel az eltérő szociális és gazdasági feltételek, a szegénység és a társadalmi kirekesztés jelentős negatív hatást fejt ki a mentális egészségre és a jólétre;
- AQ. mivel az életkornak megfelelő, átfogó, bizonyítékokon alapuló, tudományosan helytálló és előítéletektől mentes szexuális nevelés, minőségi családtervezési szolgáltatások, valamint a fogamzásgátláshoz való hozzáférés mind elősegíti a nem tervezett és a nem kívánt terhesség megelőzését, csökkenti a művi terhességmegszakítás iránti igényt, és hozzájárul a HIV és a szexuális úton terjedő fertőzések megelőzéséhez; mivel ha megtanítyják a fiataloknak, hogy felelősséget vállaljanak saját szexuális és reprodukív egészségükért, annak – a kedvező társadalmi hatások mellett – egész életükre kiterjedő, hosszú távú pozitív hatásai lesznek;

⁽¹⁾ EMEA/CHMP/3916/2005 – ICH http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/Scientific_guideline/2010/01/WC500059887.pdf

2017. február 14., kedd

- AR. mivel ma az EU-ban minden negyedik újszülött császármetszéssel jön a világra, és az anyák és a gyermekek körében statisztikailag nőnek az ehhez kapcsolódó egészségügyi problémák;
- AS. mivel a szülészeti klinikák bezárása és a szülésznők és szülészek jelentősen csökkenő száma néhány tagállam ellátásában már veszélyes hiányt okoz;
- AT. mivel a nemzeti kormányok által a közegészségügy és az oktatás területén bevezetett korlátozások és költségvetési megszorítások miatt is nagyobb gondot jelent az egészségügyi és mentális egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés, és ez aránytalanul sújtja a nőket, különösen az egyedülálló anyákat és a nagycsaládokat;
- AU. mivel a migráns, menekült és menedékkérő nők a megfelelő kezelés elmaradása következtében néha súlyos betegségekben szenvedhetnek, vagy a reproduktív egészséggel kapcsolatos sajátos problémákkal is küzdhetnek, például a terhességgel és szüléssel kapcsolatos komplikációkkal, esetleg pszichés traumával, például szülés előtti és utáni depresszióval, valamint a (szexuális) erőszak és visszaélés kockázatának való traumatikus kitettséggel, vagy ezek következményeivel, illetve a mentális egészségüket és jóllétüket veszélyeztető sajátos kockázatokkal; mivel az ebbe a kategóriába tartozó személyeknek biztosítandó egészségügyi ellátás terén számos kihívás tapasztalható, amelyek mértéke egy sor tényezőtől függ, ideértve azt, hogy honnan érkeznek és mennyi időt töltenek a fogadó országban;
- AV. mivel a rák döntően vagy kizárólagosan a nők körében előforduló bizonyos fajtáival, úgymint a mellrák, a méhrák és a méhnyakrák, csak a nők betegednek meg;
- AW. mivel a sebészeti beavatkozásban vagy invazív kezelésben, például sugár- és kemoterápiában részesült rákos nőknél általában nagyobb a depresszió esélye;
- AX. mivel tíz uniós tagállam tűzte ki azt a célt, hogy a női lakosság 100 %-a mellrákszűrésen vegyen részt, és mivel nyolc ország rendelkezik a méhnyakrák szűrésére vonatkozó hasonló célkitűzéssel;
- AY. mivel az olyan betegségek, mint a csontritkulás, az izom- és vázrendszeri problémák, valamint a központi idegrendszer megbetegedései, mint az Alzheimer-kór és/vagy a demencia a nőkben a menopauza során kapott, vagy még a korábbi hormonkezelések miatt végbemenő hormonális változásokkal vannak összefüggésben; mivel bár közismert, hogy ezek a betegségek a nőket a férfiaknál nagyobb gyakorisággal érintik, az ilyen témákról folytatott kutatás nemi dimenziója igen gyenge lábakon áll;
- AZ. mivel az endometriózis gyógyíthatatlan betegség, amely minden tizedik nőt és lányt (azaz világszerte körülbelül 180 millió, az EU-n belül pedig 15 millió nőt) érinti; mivel a betegség gyakran meddőséget okoz, és gyakran magas fokú fájdalommal, valamint mentális egészségügyi problémákkal is jár, így a munka, illetve a családi és társadalmi életben számos szempontból korlátozza a nők cselekvőképességét;
- BA. mivel a nemi alapú fizikai és pszichológiai erőszak és a nőkkel szembeni erőszak és ennek az áldozat egészségére gyakorolt hatása alapvető akadályt jelent a nemek közötti egyenlőség elérésére és arra nézve, hogy a nők maradéktalanul élvezhessék az alapvető emberi jogok által biztosított szabadságokat;
- BB. mivel a női nemi szerveiktől megcsonkított nők és lányok testi, lelki, szexuális és reproduktív egészségére nézve mindez komoly rövid és hosszú távú hatással van;
- BC. mivel a nemi szerv megcsonkításán átesett intersexuális személyek testi, lelki, szexuális és reproduktív egészségüket érintő hatásokat is tapasztalnak;
- BD. mivel a transzneműek még mindig kényszersterilizációnak vannak kitéve 13 tagállamban a nemek elismerésével kapcsolatos eljárások során;

2017. február 14., kedd

- BE. mivel a nőkkel szembeni erőszakra vonatkozó adatok módszeres és megfelelő gyűjtése létfontosságú az e területre vonatkozó hatékony politika biztosításához mind központi, mind pedig regionális és helyi szinten, valamint a jogszabályok végrehajtásának ellenőrzése érdekében;
- BF. mivel a nemi alapú erőszak áldozataivá vált nők sokszor egész életükön át szenvednek a testi és mentális egészségükre kiható következményektől; mivel a WHO erőszakról és egészségről szóló globális jelentése⁽¹⁾ szerint a nemi alapú erőszak különféle hatásokat eredményez a nőknél: testi következmények (zúzódás, törés, krónikus fájdalom szindróma, károsodás, fibromyalgia, emésztőrendszeri zavarok stb.); lelki és viselkedésbeli következmények (alkohol- és kábítószerfüggés, depresszió és szorongás, táplálkozási és alvászavarok, szégyenérzet és bűntudat, fóbiák és pánikrohamok, alacsony önértékelés, poszttraumás stressz-zavar, pszichoszomatikus zavarok, öngyilkos és önpusztító magatartás, bizonytalanság a későbbi kapcsolatokban stb.); szexuális és reprodukív következmények: nőgyógyászati zavarok, meddőség, terhességi komplikációk, vetélés, szexuális zavarok, szexuális úton terjedő betegségek, nem kívánt terhesség stb.); illetve halálos kimenetelű következmények (gyilkosság, öngyilkosság, halálos kimenetelű szexuális úton terjedő betegség stb.);

A nemek egyenlősége a mentális egészség terén

1. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a mentális egészség és jóllét területeit érintő intézkedéseket tartalmazó „Európai Iránytű” adatbázist a mentális egészségre irányuló ambiciózus új stratégiával kövessék nyomon, amely előmozdítja az egész társadalmat lefedő holisztikus pszichoszociális megközelítést, és amely erős nemi alapú pillért foglal magában, és biztosítja a mentális egészségre irányuló politika koherenciáját;
2. megjegyzi, hogy az EU-ban a felnőtt népesség 27 %-a, nők és férfiak egyaránt, legalább egy mentális betegségen már keresztülment;
3. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket, és rendeljenek elegendő forrást az egészségügyi ellátáshoz és különösen a mentális egészségügyi szolgáltatásokhoz – beleértve a nők számára létesített menedékhelyekhez – való hozzáférés biztosítására minden nő számára, függetlenül jogi helyzetüktől, fogyatékoságuktól, szexuális irányultságuktól, nemi identitásuktól, nemi jellegzetességeiktől, faji vagy etnikai származásuktól, koruktól vagy vallásuktól; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy foglalkozzanak a mentális egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés terén megmutatkozó egyenlőtlenségekkel;
4. megjegyzi, hogy több kutatás szükséges arra vonatkozóan, hogy a nemi alapú erőszak – ideértve a verbális és a pszichológiai erőszakot, a zaklatást és a megfélemlítést is – milyen hatást gyakorol a mentális egészségre;
5. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi hatóságokat annak biztosítására, hogy mentális egészségügyi stratégiáikban foglalkozzanak az LMBTI-személyeket érintő mentális egészségügyi kihívásokkal; ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessék be az Európa Tanács CM/Rec(2010) 5. számú dokumentumában szereplő ajánlásokat, és vegyék figyelembe a leszbikusok, biszexuálisok és transzneműek speciális igényeit az egészségügyi politikák, programok és jegyzőkönyvek kidolgozása során;
6. kéri a tagállamokat, hogy ösztönözzék pszichológiai segítőközpontok létrehozását, amelyek a rákos betegek számára pszichológiai támogatást nyújtanak kezelésük és rehabilitációjuk folyamán;
7. figyelmeztet a fogyatékosággal élő nők súlyos helyzetére, akik gyakrabban vannak kitéve nemcsak közvetlenül a fogyatékoságukkal kapcsolatos nehézségeknek, hanem a fokozott társadalmi elszigetelődésnek és kényszerű inaktivitásnak; felszólítja a tagállamokat a fogyatékosággal élő nők számára nyújtott megelőző pszichológiai ellátás elérhetőségének rendszeres fokozására, és a pszichológiai támogatás biztosítására olyan nők számára, akik súlyos fogyatékosággal élő gyermekről gondoskodnak; rámutat arra, hogy a fogyatékosággal élő nők és lányok mentális egészségére és jóllétére irányuló stratégiát kell kidolgozni, és a bevált gyakorlatokat meg kell osztani;
8. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a mentális betegségekkel kapcsolatos tájékoztató és megelőző kampányokat és egyéb kezdeményezéseket a közvélemény fokozottabb érzékenyítése és a megbélyegzés leküzdése céljából; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a mentális egészség és jóllét terén valamennyi korosztály tekintetében fektessenek be a formális, informális és nem formális oktatásba, olyan nemtől függő mentális betegségekre helyezve a hangsúlyt, mint a depresszió, a szorongás vagy a szenvedélybetegség; felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák a mentális betegségekben szenvedők azonosítására és támogatására szolgáló megfelelő, és a mentális egészség nemi szempontjait is figyelembe vevő kereteket az iskolákban, továbbá biztosítsák a mentális egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést; megjegyzi, hogy a mentális egészségügyi problémával rendelkező gyermekek és fiatalok 70 %-a nem részesült kielégítő ellátásban megfelelően korai életkorban;

⁽¹⁾ Krug, Dahlberg, Mercy, Zwi & Lozano, 2002.

2017. február 14., kedd

9. kéri a Bizottságot, a tagállamokat és a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét (EIGE), hogy fokozzák a mentális egészségügyi alapadatok uniós és nemzeti szintű gyűjtését, különösen a depresszió előfordulásáról, legalább biológiai és társadalmi nemi hovatartozás, életkor és társadalmi-gazdasági helyzet szerint lebontva;

10. úgy ítéli meg, hogy a mentális egészség és jóllét érdekében uniós szinten hozott intézkedésekbe be kell vonni a politikai élet, továbbá az egészségügyi, az oktatási és a szociális szektor legfontosabb szereplőit, továbbá a szociális partnereket és a civil társadalmi szervezeteket; fontosnak véli, hogy a mentális egészséget bizonyos társadalmi környezetben ne tekintsék tabunak;

11. kitar amellet, hogy a társadalmi-gazdasági körülmények és a mentális egészség és jóllét közötti kapcsolat lényeges a mentális egészségre vonatkozó politika koherenciája szempontjából, mivel a szegénység és a társadalmi kirekesztés fokozott mentális egészségügyi problémákhoz vezet; megjegyzi, hogy a szegénység elnöiesedése és a nőket aránytalan mértékben sújtó megszorító politikák nagyobb mértékben veszélyeztetik a nők mentális jóllétét;

12. rámutat arra, hogy fontos a mentális egészségügyi kezelés és szociális ellátás, például a sport, a zene, a művészetek és a kulturális tevékenységek révén, mivel ez lényeges eleme az egészségügyi szolgáltatás biztosításának és csökkenti a mentális egészségügyi problémák által az egyéneknek és a társadalom egészének okozott gazdasági költséget és emberi árat; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak több forrást mentális egészségügyi ellátási szociális programokra, például szociális gondozási intézkedések elrendelésére;

13. aggodalommal jegyzi meg, hogy a WHO tudomása szerint csupán 13 uniós tagállamban van az öngyilkosságok megelőzésére vonatkozó nemzeti stratégia; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki és hajtsanak végre az öngyilkosságok megelőzésére vonatkozó nemzeti stratégiát, és kéri az öngyilkosság kockázatához hozzájáruló tényezőket – például az alkohol- és kábítószer-függőség, a társadalmi kirekesztés, a depresszió és a stressz – mérséklő intézkedések bevezetését; kéri továbbá az öngyilkossági kísérleteket követő támogató rendszerek létrehozását;

14. elismeri, hogy a média és különösen az internet és a közösségi média hatással van a mentális egészségre és jóllétre, különösen a fiatal nők és lányok esetében, valamint megjegyzi, hogy e területen több kutatásra van szükség; megjegyzi, hogy a médiában a nők korát és külső megjelenését hangsúlyozó kultúra káros hatással lehet a nők és a lányok mentális egészségére és jóllétére nézve, például szorongáshoz, depresszióhoz vagy rögeszmés viselkedéshez vezethet; hangsúlyozza, hogy hatékony eszközöket, többek között jogi intézkedéseket kell kidolgozni az internetes zaklatás, valamint a tárgyként való kezelés kezelése érdekében; rámutat arra, hogy ambiciózus stratégia kidolgozása szükséges az elektronikus mentális egészség és jóllét terén, valamint elő kell segíteni a szereplőkkel együttműködve az e-terápiák kidolgozását; elismeri, hogy a média mentális egészséggel kapcsolatos stratégiájába minden érdekelt felet be kell vonni, ideértve a kiadókat és a reklámpárt, amelyeknek a nők tárgyként való kezelése és a nemi sztereotípiák előmozdításának elkerülése érdekében etikai normákat kell elfogadniuk;

15. megállapítja, hogy egyes nőkben a média, a sztereotípiákat megjelenítő reklámok és a társadalmi nyomás hatására torz kép alakult ki saját megjelenésüket illetően, ami táplálkozási és viselkedési zavarokat eredményez, például anorexiát, bulimiát, ortorexiát, túlevéses zavart és bigorexiát; a táplálkozási zavarok vonatkozásában támogatja a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő megközelítést, és azt, hogy ez általánosan érvényesüljön az egészségről folytatott párbeszéd és a nyilvánosság felé irányuló tájékoztatás során; kéri a tagállamokat, hogy hozzanak létre az iskolákban segítséget és támogatást nyújtó pontokat a tanulók és különösen a serdülő lányok pszichológiai támogatására, mivel náluk nagyobb eséllyel alakulnak ki táplálkozási zavarok, például az anorexia és a bulimia;

16. üdvözli, hogy a világ vezetői első alkalommal ismerik el a globális fejlesztési menetrend egészségügyi prioritásai között a mentális egészség és jóllét előmozdítását, valamint a szenvedélybetegségek megelőzését és kezelését;

17. komoly aggodalmának ad hangot a menekült nők és lányok számára a mentális egészségügyi ellátás és létesítmények Európában történő biztosítása kapcsán, különösen azok esetében, akik a tagállamok között ideiglenes körülmények között élnek; rámutat arra, hogy a menekültek és menedékkérők fogva tartása a menedékkérelmük tényleges és hatékony kezelése nélkül nemzetközi jogsértés, és negatív hatással van a mentális egészségükre és jólétükre; felszólítja a tagállamokat, hogy védelmezzék az őrizetben lévő menedékkérő nőket, és hangsúlyozza, hogy e nők számára azonnali védelmet kell nyújtani, ideértve a fogva tartás megszüntetését, az áttelepítés felgyorsítását, valamint a támogatás és tanácsadás előmozdítását is; felhívja a tagállamokat, hogy függetlenítsék az egészségügyi politikáikat a bevándorlás ellenőrzésétől, és engedjék meg a hozzáférést az alapvető egészségügyi ellátásokhoz, ahelyett, hogy az egészségügyi ellátásban dolgozókat az okmányokkal

2017. február 14., kedd

nem rendelkező migránsok jelentésére kötelezik; kéri a tagállamokat továbbá, hogy hajtsák végre a WHO/Európa, a UNHCR és az IOM által elkészített formában az Európába érkezett menekültek, menedékkérők és migránsok mentális egészségének és pszichoszociális jólétének a védelméről és támogatásáról szóló, több ügynökség által kidolgozott útmutatásokat;

18. hangsúlyozza, hogy – mivel a férfiak nem vesznek részt eléggé a házimunkában és a gyermeknevelésben – a nőknek sok esetben két napot kell egy nap alatt végigdolgozniuk, egyet a munkahelyen és egyet otthon, ami sok nőben depressziót, szorongást és stresszt, továbbá büntudatot kelt, amiért nem felelnek meg eléggé a nőkre hagyományosan háruló családi szerepnek;

19. elutasítja azt a ma elterjedt szexista sztereotípiát, hogy a modern nőnek kiválóan kell teljesítenie a tanulásban és a munkában, azonban a jó feleséggel és háziasszonnyal, továbbá a tökéletes anyával szembeni hagyományos elvárásoknak is meg kell felelnie, ugyanakkor pedig vonzó kell, hogy maradjon, ami sok nőben kelt stresszt és szorongást;

20. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy fejlesszenek ki egyedi személyre szabott politikákat annak érdekében, hogy a marginalizált közösségekben mentális egészségügyi szolgáltatásokat nyújtsanak a kiszolgáltatott nők csoportjainak és az interszekcionális megkülönböztetésnek kitett csoportoknak, például a menekült és migráns nőknek, a szegénységgel és társadalmi kirekesztéssel szembesülő nőknek, az interszexuális és transznemű személyeknek, az etnikai kisebbségekhez tartozó nőknek, a fogyatékossgal élő nőknek, az idős nőknek és a vidéki térségekben élő nőknek;

21. rámutat a mentális egészség életcikluson alapuló megközelítésének fontosságára, amelynek keretében minden egyes korcsoport igényeit koherens és átfogó módon kezelik, nagyobb hangsúlyt fektetve a serdülő lányokra és az idős nőkre, akik az azonos korcsoportba tartozó férfiakhoz képest átlagosan kevésbé elégedettek az életükkel;

22. ajánlja, hogy a terhesség esetén a mentális egészségügyi ellátás a terhesség első harmadában a lehető legrövidebb időn belül kezdődjön meg, hogy lehetővé váljon az esetleges felügyeletet igénylő konkrét betegségek meghatározása, olyan szociális problémák felismerése, amelyek orvoslására a nők segítségre szorulhatnak a szociális vagy mentális egészségügyi szolgáltatóktól, és hogy tájékoztassák a nőket a terhességgel kapcsolatos kérdésekről; felszólít arra, hogy minden uniós tagállamban garantálják a lakóhelyhez közeli, teljes területi lefedettségű szülészeti ellátás megerősítését, ideértve a szülésznők és szülészek rendelkezésre állását is, és hangsúlyozza e kihívás jelentőségét a vidéki térségekben; hangsúlyozza, hogy a pszichológiai egészségügyi ellátás ugyanolyan fontos, mint a fizikai egészségügyi ellátás, és megjegyzi, hogy az EU-ban a frissen szült nőknek közel 10-15 %-a szenved szülés utáni depresszióban; hangsúlyozza a pszichológiai és orvosi ellátás elérhetőségének fontosságát, illetve az érzékeny és személyes megközelítés szükségességét a nők számára vetélés után; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a szülés utáni pszichózis és depresszió korai szűrésének és kezelésének előmozdítására, fejlesztésére és biztosítására;

23. hangsúlyozza, hogy a szociális és foglalkoztatási politika, különösen a munka és a magánélet egyensúlyára irányuló politikák keretében figyelembe kell venni a nők mentális egészségét és jólétét, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szakszervezetekkel, a munkaadókkal, az egészségügyi szakemberekkel és a civil társadalommal működjenek együtt a munkahelyi mentális jólét nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő holisztikus megközelítésének kidolgozása érdekében; megjegyzi a mentális egészségügyi képzés nyújtásának fontosságát a vezető pozíciókat betöltők számára, mind a magán-, mind az állami szektorban;

24. elismeri, hogy a túlnyomó részben női hivatásos és nem hivatásos ápolók fontos szerepet töltenek be a mentális egészségügyi ellátásban; felszólít arra, hogy fordítsanak megkülönböztetett figyelmet a hivatásos és nem hivatásos ápolók mentális egészségügyben betöltött szerepére, különös tekintettel a női ápolók szerepére, valamint maguknak az ápolóknak a szellemi egészségét és jólétét védő lépésekre;

25. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a férfiakat és fiúkat érintő azon mentális egészségügyi és jóléti kihívásokat, amelyekkel a nemekhez kötődő sztereotípiák miatt néznek szembe és amelyek a szenvedélybetegségben szenvedők, valamint az öngyilkosok számának a nőkhöz képest nagyobb számához vezetnek; hangsúlyozza, hogy a férfiak mentális egészségére irányuló politikáknak figyelembe kell venniük az életkort és az élettartamot, a szociális-gazdasági körülményeket, a társadalmi kirekesztést, valamint a földrajzi tényezőket is;

2017. február 14., kedd

A nemek közötti egyenlőség a klinikai vizsgálatokban

26. hangsúlyozza, hogy a gyógyszerkészítményekkel végzett klinikai vizsgálatokat férfiakon és nőknél egyaránt szükséges elvégezni, és hogy e vizsgálatokat befogadó, megkülönböztetésmentes és a termék felhasználói közé tartozó népességet észszerűen tükröző módon, egyenlő és befogadó feltételek mellett és marginalizálódás-mentesen kell végrehajtani; javasolja, hogy a klinikai vizsgálatok során vegyék továbbá figyelembe a veszélyeztetett népességcsoportokat, például a gyermekgyógyászati- és geriátriai betegeket és az etnikai kisebbségekhez tartozó személyeket; úgy véli, hogy a különféle mellékhatások nyilvántartása érdekében a nemek szerint lebontott adatokat, valamint a tagállamok által bevezetett vonatkozó uniós jogszabályokkal kapcsolatos kutatásokat és adatokat a termékek forgalomba hozatalát követően is gyűjteni kell;

27. komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy mivel nem sikerült javítani a nők részvételét a klinikai vizsgálatokban és az orvosi biológiai kutatásokban, a nők egészsége és élete veszélyeztetve van, és hangsúlyozza, hogy a klinikai vizsgálati módszereknek és tervezésnek biztosítani kell az életkor és nem szerint bontott elemzéseket; hangsúlyozza ezért, hogy haladéktalanul be kell vezetni a nemi szempontú különbségtételt a mentális egészséggel kapcsolatos klinikai eljárásokban;

28. rámutat arra, hogy a klinikai vizsgálatok eredményeinek a közzététele fontos abból a célból, hogy a módszertan átlátható és elérhető legyen;

29. emlékeztet rá, hogy az alacsony és közepes jövedelmű országokban a leggyakoribb a fertőző betegségek (pl. HIV és malária) és a terhesség során tapasztalt rendellenességek (pl. halvaszületés) előfordulása; kéri a várandós nők klinikai kísérletekbe való bevonását az anyák és az újszülöttek körében előforduló megbetegedések és elhalálozások számának csökkentése érdekében;

30. kéri, hogy a gyógyszeripari termékek címkéjén egyértelműen jelezzék, hogy a terméket tesztelték-e nőknél vagy sem, valamint azt, hogy a férfiaknál és a nőknél eltérő mellékhatások várhatóak-e; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a hormonpótló terápiák során használt termékek hosszú távú hatásainak a kutatását;

31. kéri a Bizottságot, hogy uniós szinten ösztönözze azokat a projekteket, amelyek arra összpontosítanak, hogy hogyan kezelik a nőket a klinikai kutatás területén; úgy véli, hogy e projektekbe minden szinten be kell vonni a közegészségügyi hatóságokat és a gyógyszeripart a klinikai vizsgálatok terén a nemek közötti különbségek tanulmányozásáról és értékeléséről szóló iránymutatások végrehajtására vonatkozó specifikus stratégiák kidolgozásával;

32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak tudatosító kampányokat a nők klinikai vizsgálatokban való részvételének az ösztönzésére;

33. sürgeti az Európai Gyógyszerügynökséget (EMA), hogy dolgozzon ki külön iránymutatásokat a nőkre mint a klinikai vizsgálatok különleges populációjára;

34. felhívja a tagállamokat, hogy az 536/2014/EU rendeletnek az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek klinikai vizsgálati során történő alkalmazásakor használjanak olyan módszertani megközelítést, amely biztosítja a férfiak és a nők megfelelő képviselését, különös figyelmet fordítva a résztvevők nemi összetételének átláthatóságára, és – e rendelet megfelelő végrehajtásának átgondolása során – elsősorban a férfiak és a nők képviselési szintjét kövessék nyomon;

35. sürgeti a tagállamokat, az EMA-t és az érdekelt feleket, hogy gondoskodjanak a nemi identitási és nemi tényezők korai szakaszban történő bevezetéséről a gyógyszerhasználatra irányuló kutatásokba és fejlesztésekbe, még a klinikai vizsgálatokat megelőző szakaszban; hangsúlyozza, hogy e téren a bevált gyakorlatok fokozottabb megosztása szükséges a kutatóintézetek és az egészségügyi ellátásokat nyújtók között egész Európában;

36. hangsúlyozza, hogy sürgős lépésekre van szükség a klinikai vizsgálatokban az egészségügyi területeken fennálló, nemek közötti különbségek korrigálása érdekében, ahol e különbségek rendkívül károsak, például az Alzheimer-kór, a rák gyógyításában, a stroke kezelésében, az antidepresszánsok terén, valamint a szív- és érrendszeri megbetegedések esetében;

37. hangsúlyozza, hogy összehangolt fellépésre van szükség a kutatók és minden érdekelt fél részéről a különösen a nőket érintő gyógyszerhasználat káros mellékhatásainak felszámolása érdekében, úgymint az antidepresszánsok, a fogamzásgátló és más gyógyszerek, a nők egészségének és az egészségügyi ellátás minőségének a javítása érdekében;

2017. február 14., kedd

38. aggodalommal állapítja meg, hogy a fejlődő országokban az egészségügyi és szociális ellátással kapcsolatos kutatások terén a nemek között megkülönböztetés és egyenlőtlenségek fordul elő, ami befolyásolja a megfelelő és célzott gyógymódok kifejlesztését; hangsúlyozza, hogy a fejlődő országokban élő betegek képviselete a farmakológiai kutatásokban nem megfelelő; megállapítja, hogy a népesség különleges csoportjait, így a gyermekeket és a várandós nőket nem vették figyelembe a tuberkulózis elleni gyógyszer kifejlesztése során; hangsúlyozza, hogy a jövőbeni klinikai kísérletek során nemi alapon kell mintákat gyűjteni és tárolni a farmakogenetikai kutatáshoz; emlékeztet rá, hogy a nők eltérő biológiai és fiziológiai felépítése miatt megfelelő információkra van szükség a gyógyszerek szervezetükre gyakorolt hatásairól;

39. aggodalommal állapítja meg, hogy a gyógyszerkísérletek Afrikába és más fejletlen régiókba való kihelyezésének egyre gyakoribbá válása az etikai normák, valamint az uniós alapelvek, közöttük az egészségvédelemhez és az egészségügyi ellátáshoz való jog súlyos megsértését eredményezheti; rámutat arra, hogy a kiszolgáltatott embereknek, különösen a nőknek, a megfizethető egészségügyi ellátás, az egészségbiztosítás vagy a megfizethető gyógyszerek hiányában nincs más lehetőségük arra, hogy orvosi ellátásban részesüljenek, mint az, hogy klinikai vizsgálatokban vegyenek részt valószínűleg anélkül, hogy tisztában lennének az ezzel járó kockázatokkal;

40. megállapítja, hogy a nők bizonyítottan több pszichotrop anyagot fogyasztanak, mint a férfiak, azonban az említett szerek hatásában mutatózó nemi különbségekről nem sok vizsgálatot végeztek, habár ezeket a férfiak és a nők számára ugyanolyan dózisban rendelik; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a nőket jobban érintik a pszichotrop anyagok negatív hatásai, mivel ők nem vesznek részt a klinikai kísérletekben, és így nem veszik figyelembe a női fiziológiát; megállapítja továbbá, hogy a nők a férfiakhoz képest gyakrabban vesznek igénybe pszichoterápiát lelki problémáik megoldására;

Általános megjegyzések

41. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy:

- a) támogassák az egészségügyi ellátást a szolgáltatásokhoz való egyszerű hozzáférés, a férfiak és nők sajátos igényeire szabott, megfelelő információk, valamint a mentális egészséggel és a klinikai vizsgálatokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréje útján;
- b) tekintsék át a nők és férfiak sajátos egészségügyi szükségleteit, valamint biztosítsák a nemek közötti egyenlőség beépítését az egészségügyi szakpolitikáikba, programjaikba és kutatásaikba – a kifejlesztésüktől és megtervezésüktől kezdve egészen a hatásvizsgálatig és a költségvetés megtervezéséig;
- c) biztosítsák, hogy a megelőző stratégiák speciálisan azokat a nőket célozzák, akik interszekcionális megkülönböztetésnek vannak kitéve, mint például a roma nők, a fogyatékossgal élő nők, a leszbikus és biszexuális nők, a migráns nők és menekült nők, a szegénységben élő nők, valamint a transznemű és az interszexuális személyek;
- d) ismerjék el, hogy – ahogy azt a WHO 1996. május 25-i WHA49.25. sz. állásfoglalása is állítja – a nemi alapú erőszak és a nők elleni erőszak közegészségügyi kérdés, amely közvetlen hatással van a nők mentális egészségére és jólétére;
- e) biztosítsák a nemi alapú erőszak előfordulására vonatkozó, az egész Unióra kiterjedő felmérés gyors fejlesztését az európai statisztikai rendszerbe történő bevezetés céljából, amit az Eurostat 2016. évi munkaprogramja is megerősített, valamint rendszeresen gyűjtsenek adatokat, különösen a depresszió előfordulásáról, legalább a nemek, az életkor és a társadalmi-gazdasági helyzet szerint lebontva;
- f) támogassák azokat a civil- és nőszervezeteket, amelyek előmozdítják a nők jogait, és törekedjenek annak biztosítására, hogy az európai és nemzeti egészségügyi politikával kapcsolatos ügyekben a nők is képviselhesék véleményüket, valamint hogy az európai és nemzeti egészségügyi politikák kielégítsék a szükségleteiket;
- g) ösztönözzenek programokat, amelyek a nők sajátos szükségleteivel foglalkoznak az őket érintő olyan betegségek kapcsán, mint a csontritkulás, az izom- és vázrendszeri problémák, valamint a központi idegrendszer megbetegedései, mint az Alzheimer-kór és/vagy a demencia, beleértve olyan programokat is, amelyek a nőket tájékoztatják a megelőzés módszereiről, és képzést nyújtanak az orvosi személyzet számára;
- h) fokozott figyelmet kell fordítani a krónikus fáradtság szindrómával vagy fibromyalgiával diagnosztizált nők speciális igényeire oly módon, hogy megfelelő, magas szintű egészségügyi ellátást nyújtanak számukra;

2017. február 14., kedd

i) fokozzák az endometriózis okaira és lehetséges kezelési módjaira irányuló kutatás finanszírozását, valamint dolgozzanak ki klinikai iránymutatásokat, és hozzanak létre referenciaközpontokat; folytassanak tájékoztató, megelőző és figyelemfelkeltő kampányokat az endometriózisról, és bocsássanak rendelkezésre eszközöket az egészségügyi szakemberek speciális képzésére és kutatási kezdeményezésekre;

42. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el a népesség átlagos egészségének a javítására irányuló politikákat, amelyek felszámolják a hátrányos szociális-gazdasági helyzetű csoportokat érintő egészségügyi egyenlőtlenségeket; ezzel összefüggésben aktív elkötelezettségre szólít fel több politikai ágazatban, nem csupán a közegészségügyben és az egészségügyi ellátási rendszerekben, hanem az oktatás, a szociális biztonság, a munka és a magánélet közötti egyensúly és a várostervezés ágazataiban is, mindig világosan vállalva a nemek közötti egyenlőség szempontját;

43. felhívja a fejlődő országok kormányait, hogy a mentális egészséggel kapcsolatos politikáikban érvényesítsék a nemek közötti egyenlőség szempontját, és dolgozzanak ki olyan politikákat, valamint programokat, amelyek foglalkoznak mind a nők mentális egészségügyi kezeléseivel kapcsolatos különleges igényeivel, mind a pszichés problémák társadalmi okaival; aggodalommal veszi tudomásul, hogy – különösen a legkevésbé fejlett országokban – a nők orvosi biológiai kutatásokból való kirekesztése gyakran a tájékoztató és a tudatosságnövelő kampányok hiányának tudható be, annak, hogy anyai és gondozói szerepüket töltik be, valamint hogy háztartásukban nem rendelkeznek döntési szabadsággal; határozottan úgy véli, hogy a nemi szerepek és kötelességek jobb egyensúlya, a jövedelembiztonság, az oktatáshoz való egyenlő hozzáférés, a munkaerőpiaci integráció, a munka és a magánélet közötti egyensúly eléréséhez szükséges hatékonyabb intézkedések különösen az egyedülálló anyák számára, a szociális biztonsági hálók fejlesztése és a szegénység csökkentése tovább csökkentenék a nemek között a mentális egészség terén jelentkező egyenlőtlenségeket;

44. úgy véli, hogy a szexuális és reprodukció jogok magukban foglalják a legális és biztonságos abortuszhoz, valamint a megbízható, biztonságos és megfizethető fogamzásgátláshoz és az átfogó szexuális és párkapcsolati oktatáshoz való hozzáférést;

45. sajnálatosnak tartja, hogy a szexuális és reprodukció jogok több uniós tagállamban rendkívül korlátozottak és/vagy bizonyos feltételek meglététől függenek;

46. azon a véleményen van, hogy a tagállamokban az abortusz elvégzését megtagadó, növekvő számú egészségügyi szakember szintén veszélyt jelent a nők egészségére és jogaira nézve; sürgeti a tagállamokat, hogy gondoskodjanak legalább minimális létszámú elérhető egészségügyi szakemberről a kórházi abortuszok elvégzésére;

47. felhívja a tagállamokat, hogy akadályozzák meg, tiltsák be és büntessék a nők kényszersterilizációját, amely különösen a fogyatékossgal élő nőket, a transznemű és az interszexuális személyeket és a roma nőket érinti;

48. hangsúlyozza, hogy a rák korai stádiumában a szűrővizsgálat az információs programok mellett a rák megelőzésére irányuló egyik leghatékonyabb intézkedés, és felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy valamennyi nő és lány hozzáférhessen ilyen szűrővizsgálatokhoz;

49. hangsúlyozza, hogy a nők helyzetének javítása és a nemek közötti egyenlőség előmozdítása alapvető fontosságú a fenntartható fejlődés felgyorsítása és így a nőkkel és lányokkal szembeni – többek között a mentális egészség és a klinikai kutatás területén fennálló – megkülönböztetés valamennyi formájának felszámolása szempontjából, valamint nem csupán alapvető emberi jog, hanem multiplikátorhatást fejt ki minden más fejlesztési területen (ENSZ 5. fenntartható fejlesztési cél);

50. úgy véli, hogy a tagállamok az általános érdekű szolgáltatások keretében kötelesek garantálni a lakóhelyhez közeli szülészeti ellátást, és a vidéki és hegyvidéki térségekben is biztosítaniuk kell a szülésznők rendelkezésre állását;

51. felhívja a tagállami egészségügyi hatóságokat, hogy a cselekvőképességet korlátozó betegségként ismerjék el az endometriózist, mivel ez lehetővé tenné az érintett nők ingyenes kezelését, még akkor is, ha a kezeléseket és/vagy sebészeti beavatkozásokat költségesek, és a legkritikusabb időszakokban lehetővé tenné külön betegszabadság kivételét, elkerülve a munkahelyi megbélyegzést;

52. sürgeti a tagállamokat, a Bizottságot és az illetékes ügynökségeket, hogy az összes menekült, menedékkérő és migráns, különösen a kiszolgáltatott nők és lányok számára az egyetemes emberi jogok részeként teljes körűen biztosítsák a jó minőségű fizikai és mentális egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést, hosszú távon pedig megfelelően készítsék fel nemzeti egészségügyi rendszereiket az érkező menekültek és menedékkérők számára; rámutat arra, hogy nemi szempontokat figyelembe vevő mentális egészségügyi képzésre van szüksége azoknak a bevándorlási, menedékkérelmi és bűnüldözési területen dolgozóknak és tisztviselőknak, akik menekültekkel, menedékkérőkkel és bevándorlókval, és mindenekelőtt azok, akik kiszolgáltatott helyzetű nőkkel és lányokkal foglalkoznak; úgy véli, hogy ezek a szükséges

2017. február 14., kedd

egészségügyi ellátási intézkedések olyan rendelkezéseket tartalmaznak, mint a biztonságos szállás és higiéniai létesítmények a nők és gyermekek számára, jogi tanácsadás és hozzáférés a szexuális és reprodukív egészséghez és jogokhoz, ideértve a fogamzásgátlást, a nemi erőszak áldozatainak a segítségét, valamint a biztonságos és legális abortuszt;

53. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy azonnal vessenek véget a jelenlegi megszorító politikáknak és az olyan szolgáltatásokra fordított közkiadások befagyasztásának, amelyek lényegesek mind a nők és férfiak, mind pedig a lányok és fiúk egészségügyi ellátásának a magas szintű védelméhez az Unióban, függetlenül a háttérüktől vagy a jogállásuktól;

54. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak ingyenes hozzáférést az egészségügyi szolgáltatásokhoz a munkanélküli nők, a vidéki térségeken élő nők és az alacsony jövedelmű nyugdíjas nők részére, akik nem tudják megfizetni az orvosi vizsgálatokat és saját kezelésüket;

55. javasolja, hogy fogyatékossgal vagy életveszélyes betegséggel született gyermek születése esetén a nők részére biztosítsanak különleges támogatást, többek között hosszú távú otthoni gyermekgyógyászati ellátáshoz, gyermekgyógyászati palliatív ellátáshoz való ingyenes hozzáférést, valamint speciális, könnyen hozzáférhető pszichológiai támogatást;

56. hangsúlyozza, hogy az egészséghez való mindenkit megillető jog megvalósítása a szellemi tulajdon védelme felett áll, és az európai egészségügyi kutatásba való beruházáson múlik, beleértve az egészségügyi technológiákat és a szegénységgel összefüggő és elhanyagolt betegségek kezelését szolgáló gyógyszereket;

57. elítéli a közegészségügyi ellátást érintő költségvetési megszorításokat a tagállamokban, és csalódottságának ad hangot, amiért a nemi alapú erőszak és a nőkkel szemben elkövetett erőszak megakadályozására irányuló programok éves költségvetése valamennyi tagállamban sokkal kisebb, mint az ilyen erőszak tényleges – gazdasági, társadalmi vagy erkölcsi jellegű – költsége; támogatja a tagállamokat a nőkkel szembeni erőszak megelőzésére és hatékony segítségnyújtásra, valamint az áldozatok védelmére irányuló programok költségeinek növelésében;

58. kéri a tagállamokat, hogy vezessenek be egészségügyi szűrési intézkedéseket és gondozási támogatást a nemi alapú erőszak áldozatai számára, továbbá alkalmazzák az áldozatok által elszenvedett támadásoknak megfelelő protokollt, és a bírósági eljárás meggyorsítása céljából továbbítsák azt az illetékes bíróságoknak; kéri továbbá a tagállamokat, hogy állandó, azonnali és multidiszciplináris szakmai ellátásra szakosodott szolgálatok útján biztosítsák a tájékoztatáshoz és az integrált szociális ellátáshoz való jogot;

59. üdvözli a Bizottság lépéseit, amelyek az isztambuli egyezmény EU általi ratifikálására irányulnak, ugyanakkor sajnálja, hogy számos tagállam ez idáig még ezt nem tette meg; sürgeti a Tanácsot, hogy biztosítsa az EU mielőbbi csatlakozását az isztambuli egyezményhez;

60. hangsúlyozza, hogy a prostitúció egészségügyi kérdés is, lévén káros egészségügyi hatásokkal jár a prostitúciót folytató személyekre nézve, akik az átlagnépességhez viszonyítva nagyobb valószínűséggel szenvednek el szexuális, fizikai és mentális egészséget érintő traumákat, küzdenek kábítószer- és alkoholfüggőséggel, illetve az önbecsülés elvesztésével, és magasabb halandósággal néznek szembe; hozzáteszi és hangsúlyozza, hogy a szexuális szolgáltatásokat vásárlók közül sokan keresik a védekezés nélküli üzletszerű szexuális kapcsolatokat, ami a prostitúciót folytató személyek és az ügyfelek szempontjából egyaránt növeli a káros egészségügyi hatások esélyét;

61. felhívja a tagállamokat, hogy akadályozzák meg, tiltsák be és büntessék a női nemi szervek megcsonkítását és az interszexuális személyeket érintő nemi szervi csonkítást, és biztosítsanak mentális egészségügyi támogatást a fizikai ellátás mellett az áldozatok és a lehetséges célszemélyek számára;

62. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak megkülönböztetett figyelmet a legkiszolgáltatottabb vagy leginkább hátrányos helyzetű csoportokra, és indítsanak intervenció programokat számukra;

63. úgy véli, hogy az átfogó, összehasonlítható, megbízható és rendszeresen frissített, nemekre lebontott adatok a nők egészsége szempontjából okot adhatnak a hátrányos megkülönböztetésre;

2017. február 14., kedd

64. emlékeztet arra, hogy az egészségügy és a szakpolitika a tagállamok hatáskörébe tartozik, és az Európai Bizottság szerepe kiegészíti a nemzeti politikákat;

o

o o

65. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0033

EU–Mongólia partnerségi és együttműködési keretmegállapodás (állásfoglalás)

Az Európai Parlament 2017. február 15-i nem jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE) – 2016/2231(INI))

(2018/C 252/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (08919/2016),
- tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás tervezetére (07902/1/2011),
- tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. és 209. cikkével, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0218/2016),
- tekintettel Catherine Ashtonnak, az Európai Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének (alelnök/főképviselő) jelenlétében 2013. április 30-án Ulánbátorban aláírt, partnerségi és együttműködési keretmegállapodásra (partnerségi és együttműködési megállapodás),
- tekintettel egyrészről az Európai Gazdasági Közösség és tagállamai, másrészről Mongólia közötti kereskedelmi és gazdasági együttműködésre, amely 1993. március 1-jén lépett hatályba,
- tekintettel az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankot létrehozó megállapodásnak a mongóliai műveletek finanszírozását lehetővé tevő módosításáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2005. november 15-i jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az EU Közép-Ázsiára vonatkozó stratégiájának végrehajtásáról és felülvizsgálatáról szóló, 2016. április 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az EU és Kína közötti kapcsolatokról szóló, 2015. december 16-i ⁽³⁾ és 2013. március 14-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira, és különösen az utóbbi állásfoglalás Y. preambulumbekzdésére,
- tekintettel az EU és Oroszország közötti kapcsolatok helyzetéről szóló 2015. június 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 19. ülészakára vonatkozó európai parlamenti álláspontokról szóló 2012. február 16-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, és különösen annak 30. bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 280. E, 2006.11.18., 49. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0121.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0458.

⁽⁴⁾ HL C 36., 2016.1.29., 126. o.

⁽⁵⁾ HL C 407., 2016.11.4., 35. o.

⁽⁶⁾ HL C 249. E, 2013.8.30., 41. o.

2017. február 15., szerda

- tekintettel az atomsorompó-szerződés felülvizsgálati konferenciájának a tömegpusztító fegyverektől mentes Közel-Kelet megteremtésére vonatkozó ajánlásairól szóló 2013. január 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾, és különösen annak F. preambulumbekzdésére,
- tekintettel a nukleáris biztonságról és az atomfegyverek elterjedésének megakadályozásáról szóló, 2016. október 27-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a határozat tervezetéről szóló, 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel Mongóliának az uniós preferenciális rendszer fenntartható fejlődésre és a jó kormányzásra vonatkozó különleges ösztönző előírásába (GSP+) történt felvételére,
- tekintettel az Európai Parlament küldöttségei és a Nagy Állami Hurál (Mongólia egykamarás parlamentje) közötti régóta tartó kapcsolatokra, és különösen a 2015. február 17-én Ulánbátorban tartott 10. parlamentközi ülés együttes nyilatkozatára,
- tekintettel 2016. július 15–16-án Ulánbátorban megrendezett 11. Ázsia–Európa (ASEM) csúcstalálkozóra és a 2016. április 21–22-én Ulánbátorban megrendezett 9. Ázsia–Európa Parlamenti Partnerség (ASEP) ülésre, amelyeknek elnöke és házigazdája Mongólia volt, és az üléseken elfogadott nyilatkozatokra,
- tekintettel Mongólia aktív szerepére az EBESZ Parlamenti Közgyűlésében, beleértve annak 2015. szeptember 15–18-án Ulánbátorban megrendezett őszi ülését, melynek házigazdája Mongólia volt,
- tekintettel Mongólia ENSZ Emberi Jogi Tanácsába történő beválasztására a 2016–2018 közötti időszakra és kinyilvánított szándékára, hogy 2022-ben az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagja legyen,
- tekintettel a Demokráciák Közössége 2012–2013-as és az „Online szabadság” koalíció 2015-ös mongol elnökségére,
- tekintettel a 2016. június 29-i mongóliai parlamenti választásokra küldött, az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (EBESZ/ODIHR) és az Európai Parlament képviselőit magában foglaló nemzetközi választási megfigyelő misszió előzetes megállapításaira és következtetéseire,
- tekintettel Cahiaigin Elbegdordzs mongol elnöknek az Európai Parlament plenáris ülésén mondott 2015. június 9-i beszédére,
- tekintettel a számos kölcsönösen magas szintű találkozóra és látogatásra, beleértve José Manuel Barrosónak, az Európai Bizottság elnökének 2013. novemberi mongóliai látogatását,
- tekintettel Mongólia „harmadik szomszéd” elnevezésű külpolitikájára, amely magában foglalja az Európai Unióval, az Egyesült Államokkal, Japánnal, a Koreai Köztársasággal, Indiával, Iránnal, a közép-ázsiai országokkal és másokkal fenntartott kapcsolatokat,
- tekintettel Mongólia Oroszországgal és Kínával fenntartott stratégiai partnerségi kapcsolataira,
- tekintettel Mongólia megfigyelői státusára a Sanghaji Együttműködési Szervezetben,
- tekintettel a Mongólia, Oroszország és Kína, illetve Mongólia, Japán és az Egyesült Államok közötti rendszeres magas szintű háromoldalú találkozókra,

⁽¹⁾ HL C 440., 2015.12.30., 97. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0424.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0032.

2017. február 15., szerda

- tekintettel a térségben zajló különböző gazdasági projektek integrációjával kapcsolatos kezdeményezésekre, beleértve a kínai Selyemút Gazdasági Övezetet, az oroszországi transzeurázsiai övezeti fejlesztést és a mongóliai Szytpepei Utat,
  - tekintettel Mongóliának a NATO-val folytatott egyedi partnerségi és együttműködési programjára, amelyről 2012-ben született megállapodás,
  - tekintettel Mongóliának az állandó semleges státussal kapcsolatos szándékról szóló, 2015. szeptemberi nyilatkozatára,
  - tekintettel arra, hogy Mongólia önmagát atomfegyvermentes státusúnak nyilvánította, amelyet az ENSZ 2012. szeptemberében ismert el,
  - tekintettel Mongólia Nemzetközi Együttműködési Alapjára, amelynek célja tapasztalatok megosztása más, demokratikus átalakuláson keresztülmenő országokkal, mint például Mianmar, Kirgizisztán és Afganisztán,
  - tekintettel a bizalomerősítő erőfeszítésekre, többek között az Észak-Koreát is magában foglaló északkelet-ázsiai biztonságról szóló ulánbátori párbeszédre és az Ázsia Fórumra,
  - tekintettel az ENSZ Kínzás Elleni Bizottságának a 2016. augusztusában elfogadott, Mongólia második időszakos jelentéséről szóló záró észrevételeire,
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikkének (2) bekezdésére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0383/2016),
- A. mivel Mongólia demokratikus modellként szolgálhat nemcsak a térség más kialakulóban lévő demokráciái, hanem tekintélyuralmi tendenciák jellemezte rendszerei számára is;
- B. mivel az Európai Közösségek 1989. augusztus 1-jén felvette a diplomáciai kapcsolatokat Mongóliával;
- C. mivel az Unió és Mongólia politikai, társadalmi, gazdasági, kulturális és történelmi kapcsolatokon nyugvó baráti viszonyt tart fenn;
- D. mivel az Unió és Mongólia számos esetben egymáshoz közelítő álláspontot képvisel a főbb nemzetközi kihívásokkal kapcsolatban, valamint Mongólia konstruktív szerepet tölt be a nemzetközi kapcsolatokban és különösen a többoldalú szervezetekben;
- E. mivel a Mongóliával fennálló uniós kapcsolatok főként a fejlesztési együttműködési projektekre irányulnak, amelyek célja, hogy az ország képes legyen irányítani a társadalmi befogadás és a fenntartható gazdasági fejlődés irányába tartó, folyamatban lévő gyors társadalmi átalakulást;
- F. mivel Mongólia érdeklődést mutat az uniós kapcsolatok továbbfejlesztése és a meglévő együttműködés fejlesztési együttműködésen kívüli területekre való kiterjesztése iránt; mivel a partnerségi és együttműködési keretmegállapodás kiemeli az Unió és Mongólia közötti, olyan kölcsönösen vallott értékeken alapuló kapcsolatokat növekvő jelentőségűvé, mint az egyenlőség, a kölcsönös előnyök, a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok, és hivatalosan lehetőséget biztosít mindkét fél számára, hogy új együttműködési formákat hozzanak létre ne csak a vállalkozások, a kereskedelem, a fejlesztés, a mezőgazdaság, a környezetvédelem, az energia és az állam korszerűsítése, hanem az oktatás, a kultúra és az idegenforgalom terén is;
- G. mivel az Unió Mongóliával fenntartott kapcsolatainak fejlesztése még mindig az Unió pekingi küldöttségének felelősségi körébe tartozik; mivel jelenleg Bulgária, a Cseh Köztársaság, Franciaország, Németország, Magyarország, az Egyesült Királyság és Olaszország rendelkezik saját nagykövetséggel Ulánbátorban;

2017. február 15., szerda

Általános rendelkezések

1. nagyra értékeli az Unió és Mongólia között fennálló baráti viszonyt;
2. elismeri egyrészt Mongólia különleges földrajzi helyzetét Kína, Oroszország, valamint Közép-Ázsia és Délkelet-Ázsia országai között, amelyek hatalmas világgazdasági potenciállal rendelkeznek, másrészt az ország jelentőségét a térség stabilitásában, az ország által – a térségben igen különleges módon – képviselt demokratikus értékeket, valamint a konstruktív szerepet, amelynek alapján támogatja és lehetővé teszi a konfliktusokra és összeütközésekre adott békés válaszokat a térségben és előmozdítja a regionális gazdasági integrációt;
3. elismeri, hogy az 1990-es években kezdődött demokratikus átalakulás következetesen halad előre; elismeri a társadalmi-gazdasági reformok terén elért, kézzelfogható előrelépéseket; megjegyzi azonban a fenntartható fejlődés és gazdaság, a pénzügyek, a jó kormányzás, a korrupció elleni küzdelem, a szociális biztonság és környezetvédelem, valamint a politikai megosztottság terén továbbra is fennálló kihívásokat, amelyeket tovább bonyolít a feszült nemzetközi környezet;

Intézményi keret és diplomáciai képviselés

4. üdvözli az EU és Mongólia közötti egyre mélyülő és bővülő kapcsolatokat, amelyek a partnerségi és együttműködési keretmegállapodásban is megnyilvánulnak és olyan területeket foglalnak magukban, mint a politikai párbeszéd, az emberi jogok, a kereskedelmi és fejlesztési támogatás, továbbá a mezőgazdaság és vidékfejlesztés, az energetika, az éghajlatváltozás, a kutatás és innováció, valamint az oktatás és a kultúra területén folytatott együttműködés, amelyek rendkívül fontosak a gazdasági diverzifikáció, a jelenlegi gazdasági problémák megoldása és az eredetileg nomád társadalom hosszú távú átalakulása szempontjából;
5. üdvözli a vegyes bizottság létrehozását, amelynek feladata – a megállapodás 56. cikke értelmében – a partnerségi és együttműködési keretmegállapodás végrehajtásának figyelemmel kísérése, és sürgeti a vegyes bizottságot, hogy rendszeresen tegyen jelentést mind az Európai Parlamentek, mind a mongol parlamentnek;
6. sürgeti a tagállamokat, amelyek még nem tették meg, hogy haladéktalanul véglegesítsék nemzeti ratifikálási folyamataikat a partnerségi és együttműködési keretmegállapodás régóta esedékes megkötésének és hatálybalépésének lehetővé tétele érdekében;
7. hangsúlyozza az Unió és Mongólia közötti kapcsolatok parlamenti dimenziójának további fejlesztését; sajnálatosnak tartja, hogy a partnerségi és együttműködési keretmegállapodás nem tartalmaz olyan cikkeket, amelyek a megállapodás keretében parlamenti együttműködési bizottság létrehozására vonatkoznának a megállapodás végrehajtásának demokratikus ellenőrzése és a két parlament közötti politikai párbeszéd előmozdítása érdekében; ezért a helyzet orvoslása érdekében ösztönzi, hogy mihamarabb kezdjenek tárgyalásokat egy új jegyzőkönyvről a partnerségi és együttműködési megállapodás 57. cikkének feltételei alapján, ahogy azt korábban a mongol parlament és az Európai Parlament is sürgette a 10. parlamentközi ülésen elfogadott közös nyilatkozatban;
8. aggasztónak tartja, hogy a Mongóliával fenntartott diplomáciai kapcsolatok bonyolítása továbbra is az Unió kínai kirendeltségéről történik; sürgeti a Tanácsot és az alelnököt/főképviselet, hogy az Európai Unió ulánbátori összekötő irodáját alakítsák át teljes jogú európai uniós kirendeltséggé, ami rendkívül fontos az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos politikai párbeszéd és együttműködés előmozdítása, az uniós támogatási projektek végrehajtási és felügyeleti képességeinek megerősítése és az áruk és szolgáltatások kereskedelmének elősegítése, valamint az emberek közötti cserekapcsolatok és kulturális cserék érdekében;

Demokrácia, jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása

9. üdvözli Mongóliának a demokratikus haladás és a jogállamiság megszilárdítására irányuló erőfeszítéseit, beleértve a többpártrendszeri választásokat, a függetlenebb médiát és a pezsgő civil társadalmat; e tekintetben üdvözli, hogy Mongólia a Demokráciák Közösségének tagja;

2017. február 15., szerda

10. hangsúlyozza, hogy a médiaszabadság és a véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartása elengedhetetlen a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok további megszilárdításához Mongóliában; ösztönzi a mongol hatóságokat, hogy foglalkozzanak a médiatevékenységbe való politikai indíttatású beavatkozásokról szóló jelentések kérdésével és tartózkodjanak a kormánykritikus hagyományos és elektronikus média büntetésétől és korlátozásától; ösztönzi a mongol parlamentet, hogy kifejezetten iktassa törvénybe ezeket az alapvető jogokat, és szigorú ellenőrzés mellett hajtsa végre azokat;
11. meggyőződése, hogy Mongólia demokratikus átalakulása pozitív továbbgyűrűző hatást válthat ki a térség más országaiban, amelyekben összetett átalakulási folyamatok zajlanak, és úgy véli, hogy e tekintetben Mongólia képes lehet konstruktívan hozzájárulni a térség stabilitásához és általános jólétéhez; kéri az Uniót, hogy ezt vegye figyelembe a különösen a közép-ázsiai térség országaival, illetve a tágabb régióval folytatott regionális együttműködés programozásakor;
12. elismerését fejezi ki amiatt, hogy a legutóbbi választásokon bebizonyosodott, hogy általánosságban tiszteletben tartják a választási szabályokat; sürgeti a mongol hatóságokat, hogy vegyék figyelembe az EBESZ/ODIHR által a 2016. június 29-i parlamenti választásokat követően megfogalmazott ajánlásokat, beleértve a választójogi törvény megszilárdítását, a kampányra vonatkozó korlátozásokat, a médiafüggetlenséget, valamint a választók rendelkezésére álló információk pártatlanságát és átfogó jellegét;
13. érdeklődést mutat aziránt, hogy európai parlamenti megfigyelő missziót küldjön a 2017 közepén tartandó elnökválasztásra;
14. ösztönzi Mongóliát, hogy foglalkozzon az igazságszolgáltatás függetlensége terén még leküzdendő kihívásokkal;
15. üdvözlözi a közelmúltban elindult jogalkotási kezdeményezéseket, melyek célja, hogy megerősítsék a mindent átható korrupció elleni küzdelem jogi alapját, mivel a korrupció annak valós és jelentős veszélyét is magában hordozza, hogy gyengül az ország társadalmi kohéziója, valamint aláássa az emberi jogok és a társadalmi konfliktusok kezelésére irányuló erőfeszítéseket; ösztönzi Mongóliát, hogy fogadjon el alapvető reformokat, és azokat időben hajtsa végre; ezzel összefüggésben megemlíti saját tapasztalatát, miszerint a korrupció miatt elítélt személyeket következetesen felelősségre kell vonni; azt ajánlja az országnak, hogy erősítse meg a korrupció elleni küzdelemre irányuló együttműködését az EU-val, az EBESZ-szel és az ENSZ-szel; meggyőződése, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalásról szóló nemzetközi ajánlások Mongólia gazdasági termelőágazatán, illetve közéletén és közigazgatási életén belüli végrehajtásában való aktív részvétel előremutató és lényeges szerepet játszhat e vállalkozásokon belül;
16. elismeri az ország emberkereskedelem felszámolása iránti elkötelezettségét és jogi keretét, de továbbra is aggasztónak tartja a konkrét helyzetet és sürgeti Mongóliát, hogy teljes körűen hajtsa végre a 2012. évi emberkereskedelem elleni törvényt és a kapcsolódó országos terveket;
17. örömmel állapítja meg, hogy elvi megállapodás született az Unió és Mongólia között és folyamatban van a rendszeres EU–Mongólia emberi jogi párbeszéd 2017-es elindításával kapcsolatos előkészítő munka;
18. üdvözlözi, hogy A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya Második Fakultatív Jegyzőkönyvének ratifikálását követően a mongol parlament 2015 decemberében felülvizsgált büntető törvénykönyvet fogadott el, amely több fontos jogi reform – például a kínzás betiltása – mellett az összes bűncselekmény esetében eltörli a halálbüntetést; megjegyzi, hogy az újonnan megválasztott parlament elhalasztotta a felülvizsgált büntető törvénykönyv végrehajtását, és ösztönzi a mongol hatóságokat, hogy további késedelem nélkül hajtsák végre e fontos reformot;
19. megjegyzi a jogi keretének nemzetközi emberi jogi kötelezettségekkel összhangban történő javítása, az intézményi reformok – beleértve a független nemzeti emberi jogi bizottságot is –, valamint a kapacitásbővítést és az emberi jogok tudatosítását célzó erőfeszítések terén Mongólia által elért előrehaladást, továbbá az ország arra irányuló folyamatos elkötelezettségét, hogy foglalkozik az egyetemes emberi jogi normák védelme és előmozdítása tekintetében még megoldásra váró kihívásokkal, mint amelyekre az ENSZ 2015-ös második időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelése is rávilágított, ideértve a kínzás állítólagos eseteinek megelőzését és kivizsgálását, valamint a nők és gyermekek jogainak, illetve a foglyok jogainak védelmét;
20. aggodalmát fejezi ki a törvényes parancs nélküli letartóztatások, valamint a mongol börtönökön belüli kínzások és büntetlenség eseteiről szóló beszámolók miatt; csatlakozik az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) arra irányuló felhívásához, hogy hatékony intézkedésekkel garantálják, hogy a nemzetközi normákkal összhangban a gyakorlatban minden fogva tartott személy számára biztosított az összes alapvető jogi garancia; sürgeti Mongóliát, hogy kötelezettségvállalásának megfelelően hozzon létre független mechanizmust a kínzás és bántalmazás állítólagos eseteinek gyors és hatékony kivizsgálására;

2017. február 15., szerda

21. elismerését fejezi ki az Unió által támogatott projekttel kapcsolatban, amely az LGBTI személyek jogainak mongóliai megerősítésére irányul; aggodalmát fejezi ki azonban az LGBTI közösséget érő folyamatos hátrányos megkülönböztetés és zaklatás miatt;
22. azt ajánlja Mongóliának, hogy a gyermek jogairól szóló, már ratifikált egyezményrel összhangban teljes körűen – az oktatási intézményeken kívüli is – törvényesen tiltsa be a testi fenyegetést, továbbá konkrét és célzott intézkedések révén foglalkozzon a gyermekek elleni erőszak nem csökkenő arányával, a gyermekek gazdasági kizsákmányolásával, valamint a gyermekeket érintő halálos vagy súlyos sérülésekkel járó eseményekkel; sürgeti az összes érintett uniós intézményt, hogy nyújtson segítséget ebben a kérdésben;
23. azt ajánlja, hogy a C176. sz. ILO-egyezmény, valamint a még nem ratifikált, munkahelyi egészséggel és biztonsággal kapcsolatos egyéb ILO-egyezmények végrehajtásával erősítsék meg a helyzetet az egészség és biztonság terén;
24. támogatja Mongólia arra irányuló folyamatos és tényleges erőfeszítéseit, hogy fokozatosan felszámolja a gyerekmunka minden formáját és garantálja a gyermekek jogait;
25. üdvözli, hogy Mongólia 2011-ben jogi keretet fogadott el a nők és a férfiak egyenlő jogainak biztosítása, valamint a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés fokozatos felszámolása érdekében;

Fenntartható fejlődés

26. üdvözli a Mongólia által a millenniumi fejlesztési célokkal összhangban a gazdasági fejlődés és a szegénység-csökkenés területén az 1990-es évek óta elért jelentős előrelépéseket; támogatja Mongóliát az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak elérése iránti törekvéseiben a segélyhatékonyság és az átláthatóság elveinek megfelelően;
27. elismeri, hogy a regionális gazdasági integráció elmélyítése lehetőségeket teremt Mongólia számára a gazdasági siker és jólét tekintetében, és hogy Mongólia ezzel együtt olyan gazdasági szövetségeket és partnereket keres, akik lehetővé teszik az együttműködésben rejlő lehetőségek maradéktalan kiaknázását amellyel, hogy tiszteletben tartják nemzeti politikai és gazdasági érdekeit, az ország többirányú diplomácia iránti hosszú ideje fennálló elkötelezettségét, hagyományos identitását és életmódját vagy a mongol társadalom demokratikus alapjait;
28. aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy egyes területeken a szegénység hosszú távon gyökeret vert, és hogy a jelentésekben szereplő 2010–2012-es gazdasági fellendülés nem járult hozzá kellőképpen a szegénység enyhítéséhez az országban;
29. ösztönzi Mongólia fenntartható gazdasági növekedés megvalósítására irányuló erőfeszítéseit; aggasztónak tartja a GDP növekedésének drámai lassulását, amely a 2011-es rekord után (17,3 %) 2015-ben csupán 2,3 % volt és a 2016-os előrejelzések 1,3 %-ot mutatnak; szintén aggasztónak tartja, hogy a GDP 20 %-ára emelkedő költségvetési hiány negatív hatással lehet a szegénység enyhítésére, a társadalmi befogadásra és kohézióra, valamint a szociális védelmi rendszerre;
30. üdvözli, hogy az országnak a 2014–2020 közötti időszakban nyújtandó uniós fejlesztési támogatások értéke a 2007 és 2013 közötti 30 millió EUR-hoz képest több mint duplájára, 65 millió EUR-ra emelkedett és azok elsősorban a jobb munkalehetőségeket célzó fejlettebb gazdasági kormányzásra és a szakképzésre összpontosulnak; szorgalmazza Mongólia részvételét az Unió által finanszírozott regionális programokban; megjegyzi a Mongólia fejlődését és modernizációját támogató uniós projektek és programok viszonylag jó végrehajtását;
31. hangsúlyozza a folyamatos közigazgatási reform jelentőségét, amelynek főként a magas szakmai színvonalú közigazgatás nemzeti és helyi szintű kiépítésére kell irányulnia; ösztönzi az uniós intézményeket, hogy segítsenek Mongóliának a szükséges erőforrások és szakértelem megszerzésében annak érdekében, hogy az országot jobban felkészítsék az összetett gazdasági és társadalmi átalakulási folyamattal járó kihívások kezelésére, valamint javítsák az ország uniós források felhasználásával kapcsolatos képességét;
32. további cserlehetőségeket szorgalmaz diákok és tudományos szakemberek számára az Erasmus+ és a Marie Skłodowska-Curie programok keretében és sürgeti az emberek közötti közvetlen kapcsolatok kibővítését, többek között művészek számára az Unió és Mongólia között; sürgeti az Uniót, hogy a kutatást és az innovációt vegyék fel a Mongóliával folytatott együttműködés területei közé;

2017. február 15., szerda

33. üdvözlí, hogy Mongólia 2016. szeptember 21-én időben letétbe helyezte az éghajlatváltozásról szóló párizsi megállapodás megerősítı okiratát; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az éghajlatváltozásnak, az állattenyésztés kiterjedt növekedésének, a vidéki térségekbıl a fıvárosba irányuló elvándorlás drámai növekedésének, a természeti erıforrások, mint a vízkészletek és talajerıforrások jelentıs mértékı igénybevételének és gyors kiaknázásának, valamint a réz, a szén és egyéb nyersanyagok hivatalos és nem hivatalos kitermelésének együttes hatásai ahhoz vezettek, hogy Mongóliában drasztikusan romlott a környezet állapota, növekszik a vízhez kapcsolódó konfliktusok veszélye a szomszédos országokkal és egyre gyakoribbak az olyan éghajlati jelenségek, mint az úgynevezett „dzud”, amelyet az elhúzódó aszályok és a rendkívül hideg telek váltakozása jellemez, és amely a háziállat- és a vadállatállomány és általában a biológiai sokféleség jelentıs csökkenéséhez vezet; kéri a mongol kormányt, hogy fokozza a gazdasági diverzifikációra irányuló erıfeszítéseket és sürgeti az Uniót, hogy célzott tevékenységekkel, valamint megelızı és egyéb intézkedésekkel támogassa ezt a folyamatot, például a két fél környezetvédelmi politikájának szorosabb összehangolása keretében; sürgeti a mongol hatóságokat és parlamentet, valamint az Unió valamennyi tagállamát, hogy az ENSZ 22. marrákési éghajlat-változási konferenciáján tett kötelezettségvállalások keretében mıködjenek együtt és járuljanak hozzá az éghajlattal foglalkozó nemzetközi rendszer jelentıs megerősítéséhez;

34. üdvözlí, hogy Mongólia az összes vonatkozó GSP-plusz környezetvédelmi és éghajlat-változási egyezményt ratifikálta, illetve eleget tesz azoknak; mindazonáltal sürgeti Mongóliát, hogy tegyen eleget az ENSZ környezetvédelmi és éghajlat-változási egyezményeibıl (a CITES-bıl, a Bázeli Egyezménybıl és a Stockholmi Egyezménybıl) fakadó jelentéstételi kötelezettségeinek és erısítse meg az ország környezetvédelemmel kapcsolatos jogi keretét;

35. rámutat, hogy 2014-ben a mongol nyersanyag-kitermelı iparágak a GDP 17 %-át, valamint az ország teljes kivitelének 89 %-át tették ki; e tekintetben üdvözlí, hogy Mongólia aktívan részt vesz a nyersanyag-kitermelı iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezésben, amelynek célja az ágazat felelısségvállalásának és átláthatóságának növelése;

36. hangsúlyozza, hogy az Oju Tolgoj réz- és aranybánya a legnagyobb bányászati projekt, amely 2020-tól Mongólia GDP-jének egyharmadát fogja kitenni, valamint a Tavan Tolgoj a világ legnagyobb kiaknázatlan szénbányája; üdvözlí, hogy nyilvános vitákat folytattak a bányászat környezeti hatásairól, valamint hogy a nyilvánosság részt vesz a helyi szintı erıforrás-gazdálkodásban;

37. ösztönzi Mongóliát, hogy saját polgárai javát tartva szem elıtt fejlessze természeti erıforrásainak kiaknázását, különös tekintettel a ritka ásványokra, mivel azok egyre értékesebbek a digitális ipar számára; rámutat, hogy az Unió támogató szerepet tölthet be az ilyen független ásványianyag-kitermelésekhez biztosított technológiai és pénzügyi támogatások nyújtásában;

38. úgy véli, hogy a jövı technológiába és a digitalizációba való beruházás elısegítheti a Mongólia különbözı régiói közötti fejlődésbeli különbségek áthidalását és a gazdaság diverzifikálását; ösztönzi az Uniót és a tagállamokat, hogy a digitalizáció és az új technológiák terén fokozzák az együttmıködést;

39. elismeri a kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem terén meglévı jelentıs kihívásokat; javasolja az Uniónak, hogy ezen problémák megoldása érdekében nyújtson segítséget a közintézmények és erıforrások megerősítéséhez;

Kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok

40. megjegyzi, hogy immár az Unió Mongólia harmadik legnagyobb kereskedelmi partnere, és hogy az általános vámkedvezmény-rendszer keretében a mongol termékek már gyakorlatilag vámmentesen lépnek be az uniós piacra;

41. üdvözlí Mongólia GSP+ rendszerbe történı felvételét;

42. megjegyzi, hogy a bizonytalan üzleti környezet és az információhiány miatt a Mongóliába irányuló európai beruházások mértéke továbbra is korlátozott;

43. sürgeti az Uniót és Mongóliát, hogy fúzzék szorosabbra kereskedelmi és beruházási kapcsolataikat, beleértve a tájékoztatás és figyelemfelhívás révén történı népszerűsítést a partnerségi és együttmıködési megállapodásnak megfelelıen; hangsúlyozza, hogy a kapcsolatok illeten elmélyítésének a munkaügyi normákkal, a jó kormányzással, az emberi jogokkal és a környezetvédelmi elıírásokkal kapcsolatos nemzetközi egyezményekbıl fakadó kötelezettségekkel összhangban és azok teljes körü betartása mellett kell végbemennie;

2017. február 15., szerda

44. ezzel összefüggésben ösztönzi az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) mongóliai tevékenységeinek további fejlesztését;
45. hangsúlyozza a stabil üzleti és jogi környezet fontosságát az Unióból érkező beruházások növekedésének szempontjából;
46. tudomásul veszi a gazdaságban vezető szerepet játszó és továbbra is az egyik legfőbb megosztó tényezőnek számító bányászathoz kapcsolódó működőtőke-befektetések mértékének csökkenését;
47. sürgeti Mongóliát, hogy külföldi beruházások és átláthatóbb jogi környezet segítségével diverzifikálja gazdaságát annak érdekében, hogy képes legyen elkerülni az ásványi anyagok ingadozó piacának való kiszolgáltatottságot; ebben a tekintetben üdvözlöli a működőtőke-befektetésekről szóló új szabályozást;
48. sürgeti Mongólia további regionális és világgazdasági integrációját az ország stratégiai érdekeinek és prioritásainak megfelelően olyan projektek keretében, mint a Sztjeppi Ut, a Selyemút/„Egy övezet, egy út” vagy a transzeurázsiai övezet; felkéri az Uniót, hogy vizsgálja meg többek között a bányászati ágazaton belül a térségben megvalósuló infrastrukturális és beruházási programokban való részvétel lehetőségét;

Regionális és globális kihívások és együttműködés

49. elismeri, hogy Mongólia meghatározó szerepet tölthet be a hatalmas és dinamikusan fejlődő kínai, orosz, dél-koreai és japán gazdaság, valamint a közép-ázsiai országok között, ugyanakkor közvetítő szerepet játszhat Európa és a kelet-ázsiai térség között;
50. felhívja a figyelmet Mongólia „harmadik szomszéd” külpolitikai koncepciójára, amely befolyásos stratégiai partnereivel, valamint közvetlen szomszédaival – Oroszországgal és Kínával – fenntartott konstruktív és intenzív kapcsolatai mellett magában foglalja az Unióval fenntartott kapcsolatokat;
51. tudomásul veszi Mongólia baráti és egyben gazdaságilag konkuráló kapcsolatait a térség országaival;
52. megjegyzi, hogy Mongólia komolyan mérlegeli az eurázsiai gazdasági uniós (EAEU) lehetséges tagság hatásait; aggasztónak tartja, hogy egy ilyen lépés akadályozhatja az Unióval fenntartott további politikai és gazdasági kapcsolatokat;
53. elismerését fejezi ki Mongóliának a 2016-ban Ulánbátorban megrendezett Ázsia–Európa találkozó (ASEM) és az Ázsia–Európa parlamentáris partnerség (ASEP) elnöki teendőinek sikeres ellátásáért, a parlamentáris dimenzió megszilárdításáért, valamint a két régió közötti, egyetemesen elismert elveken – az egyenlőségen, a kölcsönös tiszteleten, illetve az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok előmozdításán és védelmén – alapuló partnerség megerősítéséért; üdvözlöli Mongólia arra irányuló javaslatát, hogy létrehoz egy virtuális/online felülettel is rendelkező ASEM-központot;
54. üdvözlöli, hogy Mongólia nukleáris fegyverektől mentes övezetnek nyilvánította magát, ahogy azt az ENSZ hivatalosan is elismerte; különösen üdvözlöli, hogy Mongólia a többoldalú fórumokon konstruktív és aktív szerepet játszik a globális nukleáris leszerelést célzó együttműködés előmozdításában, valamint üdvözlöli, hogy csatlakozott a Humanitárius Szándéknyilatkozathoz ⁽¹⁾;
55. üdvözlöli a nemzetközi béke és biztonság előmozdítása iránti kölcsönös elkötelezettséget és ebben a tekintetben üdvözlöli Mongólia aktív szerepét az olyan többoldalú nemzetközi mechanizmusokban, mint az ENSZ és az EBESZ, valamint az északkelet-ázsiai térség békéjének és stabilitásának támogatásával kapcsolatos kezdeményezésekhez való hozzájárulását és további tevékenységeit, például az északkelet-ázsiai biztonságról szóló ulánbátori párbeszédet;
56. tudomásul veszi, hogy Mongólia hozzájárul az ENSZ békefenntartó műveleteihez szerte a világon, valamint képzéseket nyújt az ilyen missziók számára, miközben ezzel párhuzamosan egyre inkább arra törekszik, hogy megerősítse az ENSZ konfliktusmegelőzéssel és konfliktuskezeléssel kapcsolatos politikai és diplomáciai lehetőségeit és felelősségét;

⁽¹⁾ <http://www.icanw.org/pledge/>

2017. február 15., szerda

57. üdvözli, hogy Mongólia tárgyalási és szavazási álláspontját szorosan összehangolja az Unióéval az ENSZ-en és más többoldalú fórumokon belül; ezzel összefüggésben kiemeli a partnerségi és együttműködési keretmegállapodás nemzetközi együttműködésről szóló 8. cikkének jelentőségét;

58. elismeri, hogy Mongólia az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) új tagjaként 2016–2018-ban fontos szerepet játszik az emberi jogok tiszteletben tartásának előmozdításában, valamint kéri, hogy az Unió szorosan működjön együtt Mongóliával az EJT munkájának előkészítése és végrehajtása során;

59. üdvözli, hogy Mongólia ratifikálta a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) Római Statútumát, és ösztönzi Mongóliát, hogy ratifikálja a kampalai módosításokat, amelyek időszerűen meghatározzák a Bíróság agresszió bűncselekményével kapcsolatos joghatóságának fogalmát és az ahhoz kapcsolódó eljárást;

60. méltányolja Mongólia arra irányuló erőfeszítéseit, hogy a vele közvetlenül szomszédos, demokratikus változásra vágyó országokban előmozdítsa a demokráciát, a jogállamiságot és az emberi jogokat; kéri az Uniót, hogy eseti alapon Mongóliát is vonja be az ilyen fejlődést célzó, Közép-Ázsián belüli regionális programokba és tárja fel az ezzel kapcsolatos szinergiákat;

61. méltatja Mongólia abban játszott szerepét, hogy fórumot biztosítson Koreából, Kínából és Oroszországból származó tudósok számára és lehetőséget biztosítson a Koreai félsziget felosztásával szétszakított családok újraegyesítéséhez;

62. támogatja Mongólia arra irányuló szándéknyilatkozatát, hogy 2022-ben az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagjává váljon;

o

o o

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az alelnöknek/ főképviselőnek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Mongólia kormányának és parlamentjének (Nagy Állami Hural).

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0036

2016. évi jelentés Albániáról

Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a Bizottság Albániáról szóló, 2016. évi jelentéséről (2016/2312(INI))

(2018/C 252/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészlről az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészlről az Albán Köztársaság közötti stabilizációs és társulási megállapodásra,
- tekintettel az Európai Tanács 2003. június 19–20-i szaloniki ülésének a nyugat-balkáni államok Európai Unióhoz való csatlakozási kilátásairól szóló elnökségi következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács 2014. június 26–27-i, az uniós tagjelölt státusz Albániának való megadásáról szóló határozatára, valamint 2015. december 15-i következtetéseire,
- tekintettel a 2016. december 13-i elnökségi következtetésekre,
- tekintettel az EU–Albán Köztársaság Stabilizációs és Társulási Tanács 2016. szeptember 8-i, Brüsszelben tartott nyolcadik ülésére,
- tekintettel a 2016. július 4-én, Párizsban megrendezett nyugat-balkáni csúcstalálkozó elnökének záró nyilatkozatára, valamint a 2016-os párizsi csúcs számára a civil társadalmi szervezetek által megfogalmazott ajánlásokra,
- tekintettel a „2016. évi közlemény az EU bővítési stratégiájáról” című, 2016. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2016)0715) és az azt kísérő, „2016. évi jelentés Albániáról” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2016)0364),
- tekintettel a kulcsfontosságú prioritásokról folytatott hatodik magas szintű párbeszéd során Tiranában 2016. március 30-án elfogadott közös következtetésekre,
- tekintettel az EBESZ/ODIHIR a 2013. évi parlamenti választásokról és a 2015. évi helyhatósági választásokról szóló végleges jelentésére,
- tekintettel a közigazgatási tárgyalások 2015-ös nyomon követéséről szóló EBESZ-jelentésre,
- tekintettel az EU-Albánia Stabilizációs és Társulási Parlamenti Bizottság (SAPC) 2016. november 7–8-i brüsszeli tizenegyedik ülésén elfogadott ajánlásokra,
- tekintettel az Albániáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0023/2017),

A. mivel Albánia eredményeket ért el a tagság politikai kritériumainak teljesítése, valamint folyamatos előrelépést a csatlakozási tárgyalások megkezdéséhez szükséges öt kulcsfontosságú prioritás teljesítése terén; mivel többek közt az igazságügyi reformcsomag, a választási reform és az úgynevezett dekriminalizációs törvény további végrehajtása elengedhetetlen a polgárok közintézményeik és politikai képviselőik iránti bizalmának megerősítése szempontjából;

2017. február 15., szerda

- B. mivel továbbra is fennállnak problémák, amelyeket Albánia az uniós csatlakozás felé vezető úton való további előrelépése biztosításának érdekében, a kormány és az ellenzék közötti párbeszéd, együttműködés és kompromisszum szellemében gyorsan és hatékonyan meg kell oldani;
- C. mivel a politikai erők közötti, az Unióhoz kapcsolódó reformokról szóló konstruktív és fenntartható politikai párbeszéd alapvető fontosságú az uniós csatlakozási tárgyalások során történő további előrelépéshez;
- D. mivel az uniós csatlakozási folyamat tekintetében politikai konszenzus áll fenn, és az a lakosság széles körű támogatását élvezi Albániában;
- E. mivel a csatlakozási tárgyalások erőteljes ösztönzést nyújtanak a csatlakozáshoz kapcsolódó reformok elfogadásához és végrehajtásához;
- F. mivel az igazságügyi reform továbbra is kulcsfontosságú ahhoz, hogy Albánia előbbre lépjen az uniós csatlakozási folyamatban;
- G. mivel Albániában 2017-ben elnöki és parlamenti választásokra kerül sor;
- H. mivel a vallásszabadság és a kulturális örökség védelme, a kisebbségek jogai, valamint a tulajdon kezelése az Európai Unió alapvető értékei;
- I. mivel az EU kiemelte, hogy valamennyi nyugat-balkáni országban meg kell erősíteni a gazdasági kormányzást, a jogállamiságot és a közigazgatási kapacitásokat;
- J. mivel az albán hatóságok pozitívan viszonyulnak az infrastruktúra-fejlesztés, a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló intézkedések, a kereskedelem, valamint az ifjúsági mobilitás előmozdítására irányuló regionális együttműködéshez;
1. üdvözli Albánia folyamatos előrelépését az EU-val kapcsolatos reformok tekintetében, különösen a mélyreható és átfogó igazságügyi reformot előkészítő alkotmányos módosítások 2016. júliusi, konszenzussal történő elfogadását; hangsúlyozza, hogy az uniós csatlakozási folyamatban való további előrelépés szempontjából nem csak az öt kulcsfontosságú prioritással kapcsolatos reformok következetes elfogadása, hanem azok maradéktalan és időben történő végrehajtása és a folyamatos politikai elkötelezettség is alapvető fontosságú; ösztönzi Albániát, hogy mutasson fel szilárd eredményeket e reformok terén;
  2. üdvözli a Bizottság arra vonatkozó ajánlását, hogy indítsanak csatlakozási tárgyalásokat Albániával; teljes mértékben támogatja Albánia Európai Unióhoz való csatlakozását, és felszólít a csatlakozási tárgyalások megnyitására, amint hiteles és fenntartható előrelépés történik az átfogó igazságügyi reform végrehajtása, valamint a szervezett bűnözés és a korrupció elleni küzdelem terén, a reform lendületének fenntartása érdekében; elvárja, hogy Albánia megszilárdítsa az elért eredményeket és fenntartsa a valamennyi kulcsfontosságú prioritás végrehajtása terén tett előrelépések ütemét;
  3. megismétli, hogy az építő jellegű párbeszéd, a fenntartható politikai együttműködés, a kölcsönös bizalom és a kompromisszumokra való hajlandóság kulcsfontosságú a reformok sikere és az uniós csatlakozási folyamat egésze szempontjából; e tekintetben üdvözli azon törvény elfogadását, amelynek értelmében bűncselekmények elkövetői nem tölthetnek be közhivatalt; felszólítja az összes politikai pártot, hogy tegyenek további erőfeszítéseket a valódi politikai párbeszéd kialakítása érdekében, és valósítsanak meg konstruktív együttműködést;
  4. elismerését fejezi ki az igazságügyi reformot szolgáló alkotmányos módosítások konszenzussal történő elfogadása, valamint az igazságszolgáltatás, az ügyészség és az Alkotmánybíróság intézményi átszervezéséről szóló jogszabályok elfogadása kapcsán; felszólít valamennyi vonatkozó kísérő jogszabály és rendelkezés, különösen a bírák, ügyészek és jogi tanácsadók átvilágításáról szóló jogszabály és az igazságügyi rendszer reformjának végrehajtásához szükséges törvénytervezet-csomag gyors elfogadására és hiteles végrehajtására; üdvözli az Alkotmánybíróságnak az átvilágításról szóló jogszabály alkotmányosságára vonatkozó, a Velencei Bizottság pozitív véleményét követően hozott határozatát; megismétli, hogy az átfogó igazságszolgáltatási reform Albánia polgárainak fontos követelése, hogy visszanyerjék bizalmukat politikai képviselőikben és közintézményeikben, valamint hogy a teljes reformfolyamat, így a korrupció és a szervezett bűnözés elleni harc hitelessége és hatékonysága az átvilágítási folyamat sikerének és az igazságügyi reform végrehajtásának függvénye; emlékeztet arra, hogy az említett reform elfogadása és végrehajtása kulcsfontosságú a korrupció elleni közdelem szempontjából, és nélkülözhetetlen az országban a jogállamiság megszilárdítása és az alapvető jogok érvényesítésének megerősítése, valamint az állampolgárok igazságszolgáltatási rendszerbe vetett bizalmának fokozása érdekében;

2017. február 15., szerda

5. üdvözli a 2017–2020 közötti időszakra vonatkozó új igazságszolgáltatási reform stratégiáját és annak cselekvési tervét, amely a bírósági rendszert is magában foglaló igazságszolgáltatási rendszer szakmai színvonalának, hatékonyságának és függetlenségének a fokozására és az igazságszolgáltatás valamennyi tagjának átvilágítására irányul, valamint üdvözli a végrehajtásra rendelkezésre álló megnövelt költségvetési eszközöket; sajnálja, hogy az igazságszolgáltatás továbbra is lassú és nem hatékony; megállapítja, hogy nem történt előrelépés a Legfelsőbb Bíróság és a közigazgatási bíróságok üres álláshelyeinek betöltése és az egységesített ügykezelési rendszer hatékony alkalmazása terén; kéri, hogy fokozottan foglalkozzanak az igazságügyi rendszer működésében tapasztalható olyan hiányosságokkal, mint például a politikai befolyástól és a többi hatalmi ágtól való függetlenség hiánya, a szelektív igazságszolgáltatás, a korlátozott elszámoltathatóság, a nem hatékony ellenőrzési mechanizmusok, a korrupció, valamint a jogi eljárások és a jogérvényesítés teljes időtartama; sajnálattal veszi tudomásul a vizsgálatokba és bírósági eljárásokba való politikai beavatkozást, és ezért kéri a bírói függetlenség a gyakorlatban történő megerősítését; további szerepvállalásra szólít fel a közigazgatási igazságszolgáltatás terén, olyan kérdésekre összpontosítva, mint a bíróságokhoz való hatékony hozzáférés és források elkülönítése a bíróságok hatékony munkájának elősegítése érdekében; megismétli, hogy a büntető igazságszolgáltatási rendszer reformjának arra kell irányulnia, hogy a bűncselekmények elkövetőit felelősségre vonják és elősegítsék újrabeilleszkedésüket és rehabilitációjukat, ugyanakkor biztosítania kell a bűncselekmények áldozatai és szemtanúi jogainak védelmét;

6. felhívja a választási reformmal foglalkozó ad hoc parlamenti bizottságot, hogy mielőbb véglegesítse a választási törvényről szóló áttekintését, ugyanakkor foglalkozzon az EBESZ/ODIHR valamennyi korábbi ajánlásával, és növelje a politikai pártok finanszírozásának átláthatóságát és a választási folyamat integritását; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy biztosítsák az időben történő, még a küszöbön álló, 2017 júniusi parlamenti választások előtti végrehajtást, valamint a választási adminisztráció függetlenségét és politikamentességét; emlékeztet rá, hogy valamennyi politikai párt felelősséggel tartozik annak biztosításáért, hogy a demokratikus választásokra a nemzetközi normáknak megfelelően kerüljön sor; felhívja a hatóságokat, hogy bátorítsák a civil társadalmi szervezeteket a választási folyamat egészének áttekintésében való aktív részvételre; emlékeztet arra, hogy a szabad és tisztességes választások kulcsfontosságúak az uniós integrációs folyamat további előrehaladása szempontjából; hangsúlyozza a politikai pártok finanszírozásával és egy elszámoltatható ellenőrzési rendszerrel kapcsolatos aggályok orvoslásának szükségességét;

7. felhívja Albánia politikai pártjait, hogy jelöltlistáik a következő választások vonatkozásában való összeállítása során tartsák tiszteltben azon jogszabály szellemét és betűjét, melynek értelmében bűncselekmények elkövetői nem tölthetnek be közhivatalt; felhív e jogszabály teljes körű végrehajtására;

8. ösztönzi az albán hatóságokat, hogy könnyítsék meg a külföldön élő albán állampolgárok számára szavazatuk külföldről történő leadását az albániai választásokon;

9. üdvözli a parlamenti tevékenységek nagyobb inkluzivitását és átláthatóságát, ugyanakkor kéri a parlamenti kapacitások megerősítését a reformok és a reformok uniós normáknak való megfelelésének nyomon követése, valamint a különböző felületei mechanizmusok és intézmények jobb kihasználása érdekében, a kormány elszámoltatása céljából; kéri a parlamenti etikai kódex jóváhagyását, valamint hogy az eljárási szabályzat tükrözze a Parlament uniós integrációs folyamatban betöltött szerepéről szóló jogszabályt; felajánlja az Albánia Parlamentjével való szorosabb együttműködés módjainak feltárását az Európai Parlament a csatlakozó országok parlamentjei számára kialakított támogatási programjának keretében, hogy ezáltal növelje az Albán Parlamentnek az uniós vívmányokkal összhangban lévő, minőségi jogszabályok megalkotására való képességét, és gyakorolja felügyeleti szerepét a reformok végrehajtása terén;

10. tudomásul veszi a polgárbarátabb közigazgatás kialakítására irányuló erőfeszítéseket, valamint a közigazgatási és az államháztartás-igazgatási reform végrehajtása terén tett folyamatos előrehaladást; további előrelépést kér a közszolgálati törvény és a közigazgatási eljárásról szóló törvény alkalmazásának megerősítése terén, a felvételi és előléptetési eljárások érdem és teljesítmény alapján való javítása, valamint az intézményi és humán erőforrás-kapacitások növelése érdekében, a hatékonyabb, politikamentes, átlátható és szakszerű közigazgatás biztosítása vonatkozásában elért eredmények konszolidálása céljából, ami lehetővé tenné az uniós csatlakozási tárgyalások hatékony végrehajtását is; kéri az emberi jogokkal foglalkozó intézmények, így az ombudsmani hivatal hatáskörének, autonómiájának, hatékonyságának és forrásainak bővítését; elismerését fejezi ki az európai integrációval foglalkozó nemzeti tanács kezdeményezései kapcsán, melyek célja a közigazgatás és a civil társadalom kapacitásainak növelése a csatlakozáshoz kapcsolódó reformok végrehajtásának nyomon követése terén; hangsúlyozza, hogy meg kell őrizni a szabályozó és felügyeleti szervek függetlenségét;

11. tudomásul veszi a területi reform végrehajtását; hangsúlyozza, hogy jelentős erőfeszítésekre van szükség az újonnan létrehozott helyi önkormányzati egységek pénzügyi és igazgatási kapacitásainak növeléséhez;

2017. február 15., szerda

12. üdvözli a korrupció elleni jogszabályok kulcsfontosságú elemeinek, így a visszaélést jelentő személyek védelméről szóló jogszabálynak az elfogadását; továbbra is aggasztja, hogy a korrupció számos területen továbbra is magas és elterjedt, és még mindig komoly problémát jelent, aláásva az emberek állami intézményekbe vetett bizalmát; aggodalommal tölti el, hogy a legfontosabb korrupcióellenes intézmények továbbra is politikai beavatkozásnak vannak kitéve és csak korlátozott igazgatási kapacitásokkal rendelkeznek; megjegyzi, hogy a nem megfelelő intézményközi együttműködés és információ-csere továbbra is akadályozza a megelőző jellegű nyomozást és a korrupció elleni hathatós büntetőjogi eljárásokat; hangsúlyozza, hogy megfelelőbb jogi keretre van szükség az összeférhetlenségek kezelése, a lobbitevékenység szabályozása és a jobb intézményközi – különösen a rendőrség és a vádhatóság közötti – együttműködés érdekében, a többek közt a magas szintű ügyekben folytatott nyomozások, büntetőeljárások és büntetőítéletek tekintetében elért eredmények javítása céljából;

13. üdvözli a szervezett bűnözés elleni harccal kapcsolatos stratégia és cselekvési terv folyamatos végrehajtását és a fokozott mértékű nemzetközi rendőrségi együttműködést; felszólít továbbá a szervezett bűnözői hálózatok felszámolására és a szervezett bűnözéssel kapcsolatos ügyekben hozott jogerős ítéletek számának növelésére a nemzetközi szervezetek, a rendőrség és az ügyészség szervezeti egységei közötti együttműködés fokozása és az intézményi és műveleti kapacitások növelése révén; aggasztónak tartja, hogy továbbra is igen gyengék az illegálisan megszerzett vagyoni eszközök befagyasztása és elkobzása terén elért eredmények, és kéri, hogy növeljék a pénzügyi nyomozások kapacitását és alkalmazását az e téren elért eredmények javítása érdekében; megjegyzi, hogy jóllehet a pénzmosást is érintő esetek kivizsgálása emelkedő tendenciát mutat, a büntetőjogi felelősséget megállapító jogerős ítéletek száma korlátozott;

14. amellet, hogy üdvözli a kannabisz-ültetvények elleni közelmúltbeli fellépéseket, felhív a kábítószertermesztésének, előállításának és tiltott kereskedelmének és a szervezett bűnözés kapcsolódó hálózatainak felszámolását célzó intézkedések többek közt a nemzetközi és regionális együttműködés megerősítése révén való fokozására Albániában; megjegyzi ugyanakkor, hogy a rendőrség és az ügyészek nem tudják azonosítani a kábítószer-termesztés mögött álló bűnözői hálózatokat;

15. fokozott erőfeszítésekre szólít fel a tiltott fegyverkereskedelem ellenőrizetlen terjedésének kezelésére, többek közt az Unióval való együttműködés e célból való fokozása, valamint kézi- és könnyűfegyverek fennmaradó készleteinek megsemmisítése és a raktározási létesítményekben fennálló körülmények javítására révén; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Albániában igen magas a tűzfegyverrel elkövetett gyilkosságok aránya;

16. felhív a kormánynak a számítástechnikai bűnözésből származó jövedelmek felkutatására, lefoglalására és elkobzására, valamint az interneten folytatott pénzmosás megelőzésére irányuló képessége megerősítésére;

17. ösztönzi Albániát, hogy a nemzetközi védelemre jogosító menekült státusz meghatározása tekintetében fejlessze tovább jogi keretét; elismerését fejezi ki az albán rendőrség az információk a Frontexszel való megosztásának fokozására irányuló erőfeszítései kapcsán, valamint felhív az EU és Albánia között folytatott együttműködés további megerősítésére a menekültek jogainak a nemzetközi előírásokkal és az EU alapvető értékeivel összhangban történő védelme érdekében; aggodalmát fejezi ki az emberkereskedelem eseteinek az utóbbi időkből tapasztalható gyakoribbá válása miatt; felhív az emberkereskedelem megelőzését célzó erőfeszítések fokozására, különös figyelmet fordítva az emberkereskedelem fő áldozataira, nevezetesen a kísérő nélküli gyermekekre, nőkre és lányokra;

18. aggodalmát fejezi ki a börtönökben fogva tartott személyek túl magas száma, a fogvatartási létesítményekben (a jelentések szerint) nem megfelelő orvosi ellátás, valamint a rendőrörsökön a gyanúsítottakkal szemben alkalmazott méltánytalan bánásmód miatt; ajánlja, hogy vizsgálják felül a büntetésekre vonatkozó megközelítést, alakítsák át a bűncselekmények besorolási rendszerét, és növeljék a börtönbüntetés alternatív lehetőségeinek alkalmazását;

19. nyugtázza az állami intézmények és civil társadalmi szervezetek közti, az Unióval kapcsolatos együttműködés javulását, beleértve a civil társadalmi szervezetek az Európai Integrációs Nemzeti Tanács (NCEI) ülésein való részvételét is; megjegyzi, hogy az erős civil társadalom minden demokratikus rendszer alapvető összetevője; hangsúlyozza ezért, hogy még szorosabb koordinációra van szükség a kormányzás minden szintjén, így a helyi szinten is a civil társadalmi szervezetekkel; üdvözli ezzel összefüggésben a Civil Társadalom Nemzeti Tanácsának létrehozását; felszólít az információhoz és a nyilvános konzultációhoz való jog hatékony végrehajtására, valamint a civil társadalmi szervezeteket érintő költségvetési keret jobb szabályozására;

20. ismételt emlékeztet arra, hogy a legfontosabb prioritások között meg kell erősíteni az emberi jogok és a kisebbségi jogok védelmét és a hátrányos megkülönböztetés elleni politikákat, beleértve végrehajtásuk megerősítését is; nyomatékosan kéri az illetékes hatóságokat, hogy az európai kisebbségvédelmi előírásokkal összhangban folytassák a befogadás és a tolerancia légkörének javítását az ország valamennyi kisebbsége számára, többek közt az országos kisebbségügyi bizottság szerepének növelése révén; üdvözli a kisebbségek védelmére vonatkozó jogi keret javítását célzó első lépéseket, és felhívja Albániát, hogy fogadjon el kerettörvényt a kisebbségek védelme tekintetében és ratifikálja a Regionális és Kisebbségi

2017. február 15., szerda

Nyelvek Európai Chartáját; nyugtázza a független intézmények, kisebbségi egyesületek és a civil társadalom bevonásával folytatott széleskörű konzultációs folyamatot; hangsúlyozza, hogy a romák, egyiptomiak és más etnikai kisebbségek életkörülményein javítani kell; konkrét intézkedésekre szólít fel, például a romák, az egyiptomiak állampolgári nyilvántartásba vételére (születési anyakönyvi kivonat és személyazonosító igazolvány); felszólít a foglalkoztatáshoz és valamennyi állami és szociális szolgáltatáshoz, az oktatáshoz, az egészségügyhöz, a szociális lakhatáshoz és a jogi tanácsadáshoz való hozzáférésük folyamatos javítására; aggodalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a pozitív fejlemények ellenére a roma gyermekek oktatási rendszerbe való integrálásának szintje továbbra is a legalacsonyabb a régióban;

21. elismeri az ombudsmani hivatal által különösen a jogi rendszer reformja keretében az emberi jogokra vonatkozó szabályozás javítása érdekében tett erőfeszítéseket; üdvözlöi a kiszolgáltatott csoportok jogainak és az emberi méltóság, a szabadság, az egyenlőség és a jogállamiság elveinek aktív előmozdítását; sajnálja, hogy az ombudsmani hivatal központi és helyi hivatalai továbbra is nehézségekkel küzdenek a munkájukhoz szükséges finanszírozás és a szükséges személyi állomány rendelkezésre állása tekintetében; kéri az ombudsmani hivatal hatáskörének, autonómiájának, hatékonyságának és forrásainak bővítését;

22. továbbra is aggasztja a hátrányos helyzetű és a társadalom perifériájára szorult nőkkel és lányokkal szembeni hátrányos megkülönböztetés, a védelmükre szolgáló megfelelő intézkedések hiánya, valamint a nőkkel és a lányokkal szemben a családon belül elkövetett erőszakos cselekmények magas száma; hangsúlyozza, hogy még több erőfeszítést kell tenni annak érdekében, hogy a hátrányos megkülönböztetés leküzdése tekintetében komoly eredményeket lehessen felmutatni; kéri az illetékes hatóságokat, hogy folytassák a tudatosítást és a családon belüli erőszak megelőzésére irányuló munkát, valamint fokozzák az ilyen erőszak áldozataul esettek támogatását; ismételten felszólít az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményének (az Isztambuli egyezménynek) maradéktalan végrehajtására; nyomatékosan felhívja a hatóságokat, hogy rendszeres oktatás, nyilvános viták és kormányzati intézkedések révén számolják fel a nemi alapú sztereotípiákat és előítéleteket;

23. felszólít a gyermekek jogainak védelmére és a gyermekmunka megelőzésére irányuló intézményi mechanizmusok javítására;

24. megjegyzi, hogy további erőfeszítések szükségesek az Albániában élő kisebbségek jogainak védelme érdekében, a kisebbségvédelmi jogszabályok teljes körű végrehajtása révén; ajánlja, hogy a Prespa, Golo Brdo és Gora régióban élő bolgár etnikai közösség jogait foglalják törvénybe és a gyakorlatban is biztosítsák;

25. üdvözlöi az LMBTI-személyek jogainak védelme tekintetében elért előrelépést, az LMBTI-személyekre vonatkozó 2016–2020-as nemzeti cselekvési terv elfogadását, és további intézkedések foganatosítására bátorítja a kormányt a program keretében, valamint arra, hogy tovább erősítse a kormány és az LMBTI-civil társadalmi szervezetek közötti együttműködést; ösztönzi továbbá a kormányt és a törvényhozókat, hogy biztosítsák, hogy a nemi hovatartozás elismerésének feltételei megfeleljenek a nemi irányultság vagy nemi azonosság alapján történő megkülönböztetés elleni küzdelemre irányuló intézkedések tekintetében az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának tagállamokhoz intézett, CM/Rec(2010)5. számú ajánlásában meghatározott előírásoknak;

26. sajnálja, hogy az illetékes hatóságoknak mindmáig nem sikerült eredményes nyomozást lefolytatniuk a 2011. január 21-i tüntetésen történt halálesetek ügyében; felkéri a hatóságokat, hogy indokolatlan késedelem nélkül szolgáltatassanak igazságot az aznapi események áldozatainak;

27. elismerését fejezi ki a vallási közösségek közti vallási tolerancia és jó együttműködés kapcsán; felhívja az illetékes hatóságokat és vallási közösségeket, hogy működjenek együtt a vallások közötti béke megőrzése és erősítése érdekében, összhangban az Alkotmánnyal; alapvető fontosságúnak tartja az iszlamista radikalizálódás megelőzését a titkosszolgálati szervek, a bűnüldöző hatóságok és az igazságügyi intézmények célzott megközelítése alapján, többek közt a visszatérő külföldi harcosok deradikalizációja és reintegrációja révén, az erőszakos szélsőségesekkel szembeni fellépés érdekében, együttműködve a civil szervezetekkel és a vallási közösségekkel, valamint az e téren folytatott regionális és nemzetközi együttműködés fokozása érdekében; üdvözlöi az átfogó jogi keret bevezetését az országban a terrorizmus finanszírozásának megelőzése és leküzdése érdekében; nyomatékosan felhívja a figyelmet arra, hogy minden foganatosított intézkedés során a nemzetközi előírásokkal összhangban biztosítani kell az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartását; hangsúlyozza a célzott oktatási programok fontosságát a radikalizálódás megelőzésében, valamint az érintettek rehabilitációjában és a társadalomba való visszailleszkedésében;

28. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy tavaly csak korlátozott mértékű előrelépés történt a médiaszabadság terén; ismételten hangsúlyozza a professzionális és független magántulajdonú és közszolgálati média kiemelt jelentőségét; aggasztónak találja a médiában érvényesülő politikai befolyást és az újságírók között széles körben elterjedt öncenzúrát; tudomásul veszi az audiovizuális médiáról szóló jogszabály lassú végrehajtását és az Audiovizuális Médiahatóság (AMA) üres álláshelyeinek késedelmes betöltését; intézkedéseket kér az újságírók szokványos munkaszerződése szakmai és etikai normáinak javítása és

2017. február 15., szerda

az ilyen szerződések elterjedése, a médiában elhelyezett kormányzati hirdetések átláthatóságának növelése, a szabályozó hatóság és a közszolgálati műsorszolgáltató függetlenségének, pártatlanságának és elszámoltathatóságának biztosítása érdekében, különösen a közelgő országgyűlési választásokra tekintettel; ismételt felhívja a figyelmet annak szükségességére, hogy az albán állami rádiós és televíziós műsorszolgáltató (RTSH) belső alapszabályát véglegesíteni kell és el kell fogadni, továbbá meg kell valósítani a digitális televíziós műsorszórásra való átállást;

29. üdvözlí az államháztartási konszolidáció terén tett javító intézkedéseket, az üzleti tevékenységek szintjén elért jobb eredményeket és az informális gazdaság elleni erőfeszítéseket; ugyanakkor rámutat arra, hogy a jogállamiság folyamatos hiányosságai és a nehézkes szabályozási környezet akadályozza a befektetést; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a migránsok hazautalásai a belföldi kereslet fontos motorját jelenti; sürgeti az illetékes hatóságokat, hogy hozzanak intézkedéseket a szerződések jobb végrehajtása és az adók hatékonyabb behajtása érdekében, valamint folytassák az igazságszolgáltatási reform végrehajtását a üzleti környezet javítása érdekében; aggodalmát fejezi azzal kapcsolatban, hogy a közvetlen beszerzések szintje magas, az ajánlatokat nem versenyeztetik, a megbízásokat hosszú távra kiszervezik és a köz-magán partnerségi szerződések közérdekre gyakorolt hatása megkérdőjelezhető;

30. javasolja a hatóságoknak, hogy gyorsítsák fel a nagyszabású infrastrukturális projektek megvalósítását, például építsék ki a Tirana és Skopje közötti vasúti összeköttetést és a modern autópályát, amelyek a VIII. folyosó részét képezik;

31. aggodalommal jegyzi meg, hogy a környezetvédelmi törvény végrehajtása tekintetében a közigazgatási kapacitás korlátozott, és a hulladékgazdálkodás és a vízgazdálkodás is gyenge lábakon áll, ami gyakran környezeti bűncselekmények forrása, veszélyeztetve Albánia gazdasági erőforrásait és gátolva a forráshatékony gazdaságra történő átállást; hangsúlyozza, hogy szükséges a környezeti hatásvizsgálatok minőségének javítása, valamint a vonatkozó projektek esetében biztosítani kell a nyilvánosság részvételét és a civil szervezetekkel folytatott párbeszédet; hangsúlyozza ugyanakkor annak rendkívüli fontosságát, hogy az éghajlatváltozási célkitűzések oly módon valósuljanak meg, amely nem hat károsan a biológiai sokszínűsége, a táj arculatára, a vízforrásokra, az állat- és növényvilágra, valamint az érintett helyi lakosság életére; mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a Bizottság szerint 71 vízerőmű-projekt közül 44 természetvédelmi területen áll építés alatt;

32. hangsúlyozza, hogy a vízerőművek környezetre gyakorolt hatásainak értékelése gyakran nem megfelelő ahhoz, hogy biztosított legyen a nemzetközi előírásoknak és a vonatkozó uniós természetvédelmi jogszabályoknak való megfelelés; azt tanácsolja a kormánynak, hogy vegye fontolóra egy nemzeti park létrehozásának lehetőségét a Vjosa folyó teljes hossza mentén, és tekintsen el új vízerőművek építésétől a Vjosa folyón és annak mellékfolyóin; sürget az EU energiaügyi jogszabályaival való összehangolás elmélyítésére, főként egy nemzeti energiaügyi stratégia elfogadása terén, az energetikai függetlenség és az energiahatékonyság fokozása érdekében; üdvözlí a megújuló energiaforrásokra vonatkozó, a 2015 és 2020 közötti időszakra szóló nemzeti cselekvési tervet;

33. megjegyzi, hogy a tulajdonjogok hatékony érvényesítését továbbra is biztosítani kell; intézkedéseket sürget a tulajdonok bejegyzése, visszaszolgáltatása és a rájuk vonatkozó kárpótlás eljárásának lezárása, valamint a tulajdonjogra vonatkozó 2012–2020-as stratégia frissítése és hatékony végrehajtása érdekében; sürgeti továbbá a hatóságokat a jogkorlátok és a határidőket egyértelműen meghatározó ütemterv kidolgozására e tekintetben, valamint hogy szorgalmazzák nyilvános tájékoztatási kampány lefolytatását annak érdekében, hogy a volt tulajdonosok megismerjék a tulajdonuk visszaszerzésével kapcsolatos jogait és kötelezéseiket; felszólít az átláthatóság, a jogbiztonság és az egyenlő bánásmód javítására a kommunista időszakban kisajátított tulajdonokkal kapcsolatos kárpótlásra vonatkozó törvénnyel kapcsolatban; felszólít nemzetközi koordinátor kinevezésére a tulajdonjogi ügyekben, valamint az ingatlan tulajdonok nyilvántartásba vételére és helyrajzi rögzítésére irányuló eljárás felgyorsítására, többek között a tulajdonjogi adatok digitalizálása révén is;

34. hangsúlyozza a kutatás fontos szerepét volt kommunista rezsim által elkövetett bűncselekmények feltárásának folyamatában, valamint az állami intézmények erkölcsi, politikai és jogi felelősségét e folyamatban; felhívja a hatóságokat, hogy dolgozzanak ki megfelelő jogalkotási intézkedéseket az áldozatok rehabilitációjának segítése érdekében, többek között a magánszemélyek és családjaik számára biztosított kárpótlás révén is, valamint nyilvánítsák semmisnek azokat a jelenleg még hatályban lévő bírósági határozatokat, amelyek meghozatalának hátterében politikai megfontolások álltak; nyomatékosan felhívja az állami intézményeket a kommunista diktatúra alatt az emberiség elleni bűncselekmények feltárására és az elkövetők bíróság elé állítására;

35. megjegyzi, hogy a kommunista múlt feldolgozása kulcsfontosságú feladat: fel kell tárni az emberi jogi visszaéléseket, valamint elégtételt és igazságot kell szolgáltatni az áldozatoknak; üdvözlí a titkosszolgálatok (Sigurimi) irattárainak megnyitására jogosult hatóságot felállító törvény meghozatalát; üdvözlí az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) kirendeltsége és a német nagykövetség által közzétett, „A közvélemény ismeretei és nézetei Albánia kommunista múltjával kapcsolatban, valamint elvárásai a jövőre nézve” című közvéleménykutatást; úgy véli, hogy ezek az erőfeszítések segítenek fognak a múlttól folytatott párbeszéd és a jövőre vonatkozó elvárások kibontakoztatásában;

2017. február 15., szerda

36. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a társadalmi párbeszédet, a civil társadalmi szervezetek bevonását, a szociális partnerek kapacitásait és a szociális jogokat érvényre juttató mechanizmusokat; sürgeti a kormányt, hogy modernizálja az oktatási rendszert annak érdekében, hogy befogadóbb társadalmat alakítson ki, csökkentse az egyenlőtlenségeket és a hátrányos megkülönböztetést, valamint jobban felvértezze a fiatalokat készségekkel és ismeretekkel; hangsúlyozza az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA) által az oktatás, a foglalkoztatás és a szociális politikák terén biztosított támogatás fontosságát;
37. felhívja az albán hatóságokat, hogy erősítsék meg szakpolitikáikat a fogyatékossgal élő személyek védelmében, akik továbbra is nehézségekkel küzdenek az oktatáshoz, a foglalkoztatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, a szociális szolgáltatásokhoz és a döntéshozatalhoz való hozzáférés tekintetében, valamint számolják fel a szavazáshoz való joguk szabad gyakorlását gátló akadályokat;
38. aggodalommal jegyzi meg, hogy az albánok által az uniós tagállamokban benyújtott, megalapozatlannak ítélt menedékkérelmek száma ismét megnövekedett; sürgeti a kormányt, hogy azonnal és határozottan lépjen fel e jelenség kezelése érdekében, és fokozza a tudatosság növelésére, az érintettek társadalmi-gazdasági támogatására és a megelőzésre irányuló, e téren tett erőfeszítéseit; felhívja továbbá a kormányt, hogy foglalkozzon a munkanélküliség hátterében, illetve a szociális védelmi, oktatási és egészségügyi politikák tekintetében tapasztalható strukturális hiányosságok hátterében meghúzódó tényezőkkel; hangsúlyozza, hogy az irreguláris migráció eredményesebb leküzdése érdekében elégséges emberi erőforrásokat kell biztosítani a Határvédelmi és Migrációs Főigazgatóság és a határrendőrség számára, valamint javítani kell az érintett szervek közötti intézményközi együttműködést;
39. elismerően nyilatkozik Albániának a vonatkozó uniós nyilatkozatokhoz és tanácsi következtetésekhez való folyamatos, maradéktalan igazodásáról, melynek révén Albánia tanúbizonyságot tesz az európai integráció és szolidaritás melletti egyértelmű elkötelezettségéről; hangsúlyozza, hogy Albánia folyamatos építő jellegű hozzájárulása a régió politikai stabilitásához fontos és szükséges tényező;
40. üdvözli az albán hatóságok határozatát, amelynek értelmében az ország külpolitikáját a Tanács 2016/1671/KKBP határozatához igazítja, amely megújítja az uniós korlátozó intézkedéseket Oroszországgal szemben;
41. hangsúlyozza a jószomszédi kapcsolatok biztosításának jelentőségét, ez ugyanis továbbra is a bővítési folyamat szerves részét, valamint a stabilizációs és társulási folyamat előfeltételét képezi; üdvözli Albánia építő jellegű és proaktív szerepvállalását a regionális együttműködés előmozdításában, és azt, hogy az ország jószomszédi kapcsolatokat ápol a többi bővítési országgal és a szomszédos uniós tagállamokkal; üdvözli, hogy Albánia részt vesz a Nyugat-balkáni Hatok Kezdeményezésben;
42. elismeréssel nyugtazza mind Albánia, mind Szerbia töretlen elkötelezettségét a kétoldalú kapcsolatok javítása és a regionális együttműködés politikai és társadalmi szintű, például a tiranai székhelyű Regionális Ifjúságügyi Együttműködési Hivatal (RYCO) révén történő megerősítése mellett; mindkét országot ösztönzi, hogy folytassák jó együttműködésüket a megbékélés a régióban való előmozdítása érdekében, különösen a fiatalok körében megvalósítandó – például a nyugat-balkáni fiatalokat célzó pozitív menetrend keretében rendelkezésre álló – programok révén;
43. megjegyzi, hogy Albánia és Görögország kapcsolatai a közelmúltban megromlottak, és azt tanácsolja mindkét félnek, hogy tartózkodjanak minden olyan cselekedettől vagy nyilatkozattól, amely káros hatást fejthet ki e kapcsolatokra;
44. ismételten kéri, hogy a Bizottság jelentéseibe foglaljon bele információkat az Albániának nyújtott IPA-támogatásról, valamint a végrehajtott intézkedések hatékonyságáról, különösen a fő prioritások és vonatkozó projektek végrehajtására elkülönített IPA-támogatást illetően;
45. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint Albánia kormányának és parlamentjének.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0037

2016. évi jelentés Bosznia-Hercegovináról**Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a Bizottság Bosznia-Hercegovináról szóló 2016. évi jelentéséről (2016/2313(INI))**

(2018/C 252/13)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodásra,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt Bosznia-Hercegovina közötti stabilizációs és társulási megállapodásnak a Horvát Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából történő kiigazításáról szóló jegyzőkönyvre, amely 2016. július 18-án került parafálásra, majd 2016. december 15-én aláírásra,
- tekintettel Bosznia-Hercegovina európai uniós tagságra irányuló 2016. február 15-i kérelmére,
- tekintettel az Európai Tanács 2003. június 19–20-i ülésének a Nyugat-Balkánról szóló következtetéseire, és azoknak a „Szaloniki cselekvési program a Nyugat-Balkánért: az európai integráció útján” című mellékletére,
- tekintettel a Bosznia-Hercegovina EU-hoz való csatlakozása iránti kérelméről szóló 2016. szeptember 20-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a 2016. december 13-i uniós elnökségi következtetésekre,
- tekintettel az EU–Bosznia-Hercegovina Stabilizációs és Társulási Parlamenti Bizottság (SAPC) Szarajevóban, 2015. november 5–6-án rendezett első ülésére és a Bosznia-Hercegovina és az EU közötti Stabilizációs és Társulási Tanács (SAC) és a Stabilizációs és Társulási Bizottság 2015. december 11-i és 17-i első üléseire,
- tekintettel a 2016. július 4-én, Párizsban megrendezett nyugat-balkáni csúcstalálkozó elnökének záró nyilatkozatára, valamint a 2016-os párizsi csúcs számára a civil társadalmi szervezetek által megfogalmazott ajánlásokra,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, valamint az európai szomszédságpolitikáért és a csatlakozási tárgyalásokért felelős biztos 2016. augusztus 1-jei közös nyilatkozatára Bosznia-Hercegovina hatóságainak az ország EU-hoz való csatlakozásával kapcsolatos kulcsfontosságú intézkedésekhez való hozzájárulásáról,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, valamint az európai szomszédságpolitikáért és a csatlakozási tárgyalásokért felelős biztos 2016. szeptember 17-i közös nyilatkozatára a Bosznia-Hercegovina alkotmánybírósága által a Boszniai Szerb Köztársaság napjával kapcsolatban hozott ítéletet követően,
- tekintettel a „2016. évi közlemény az EU bővítési stratégiájáról” című, 2016. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2016)0715) és az azt kísérő, „A Bosznia-Hercegovináról szóló 2016. évi jelentés” című bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2016)0365),
- tekintettel a Számvevőszék „Uniós előcsatlakozási támogatás az adminisztratív kapacitás erősítése érdekében a Nyugat-Balkánon: metaellenőrzés” című különjelentésére ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Számvevőszék, 2016. évi 21. sz. különjelentés.

2017. február 15., szerda

- tekintettel a bosznia-hercegovinai főképviselőnek az ENSZ Biztonsági Tanácsához benyújtott 50. jelentésére ⁽¹⁾,
  - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a bosznia-hercegovinai helyzetről szóló vitája során az Európai Unió Egyesült Nemzetek Szervezetébe delegált küldöttségének vezetője, João Vale de Almeida úr őexcellenciája által az Európai Unió és tagállamai nevében 2016 novemberében tett nyilatkozatra,
  - tekintettel Bosznia-Hercegovina 2015. júliusban elfogadott, a 2015–2018-as időszakra szóló reformtervére és a Bosznia-Hercegovina Minisztertanácsa, illetve a Bosznia-hercegovinai Föderáció és a Boszniai Szerb Köztársaság kormányai által 2016. augusztus 23-án elfogadott koordinációs mechanizmusra,
  - tekintettel az országról szóló korábbi állásfoglalásaira,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A8-0026/2017),
- A. mivel az EU továbbra is elkötelezett Bosznia-Hercegovina uniós kilátásai, területi integritása, szuverenitása és egysége iránt; mivel az uniós integráció felé vezető úton sikerült előrelépést elérni; mivel a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy készítse el véleményét Bosznia-Hercegovina tagságra irányuló kérelméről;
- B. mivel az európai szomszédságpolitikáért és a csatlakozási tárgyalásokért felelős uniós biztos 2016. december 9-én, Sarajevóban átnyújtotta a bosznia-hercegovinai hatóságoknak a kérdőívet;
- C. mivel az autonóm kereskedelmi kedvezmény felfüggesztését a stabilizációs és társulási megállapodás kiigazításáról szóló jegyzőkönyv aláírása és ideiglenes alkalmazásának megkezdése után megszüntetik;
- D. mivel a Bosznia-Hercegovina számára a 2013–2018 közötti időszakra kialakított reformtervvel a hatóságok valamennyi szinten elismerték, hogy haladéktalanul szükség van a gazdaság rehabilitációjának és modernizálásának megkezdésére új munkahelyek teremtése és fenntartható, hatékony, szociális szempontból igazságos és stabil gazdasági növekedés elérése céljából; mivel Bosznia-Hercegovina bizonyította elkötelezettségét és készségét arra, hogy további, a fiatalok körében nagyon jelentős munkanélküliség csökkentéséhez szükséges társadalmi-gazdasági reformokat indítson;
- E. mivel a független, működőképes és stabil igazságszolgáltatás fontos a jogállamiság és az uniós csatlakozás felé való előrehaladás biztosításához;
- F. mivel továbbra is vannak kihívások a megbékélési folyamat fenntarthatóságával kapcsolatban; mivel az uniós csatlakozási folyamat előrehaladása megkönnyítheti a további megbékélést;
- G. mivel Bosznia-Hercegovina még mindig nem hajtotta végre az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) által a *Sejdić-Finci-*, *Zornić-* és *Pilav-*ügyekben hozott ítéleteket;
- H. mivel továbbra is széles körben elterjedt a korrupció, beleértve a legmagasabb szintet is;
- I. mivel még mindig 74 000 belső menekült van, és jelentős számú Bosznia-Hercegovinából menekült személy él a szomszédos országokban, egész Európában és világszerte, ezenkívül az eltűntek száma 6 808;
- J. mivel az oktatás alapvető a toleráns és befogadó társadalom megteremtése és előmozdítása, valamint az országon belüli kulturális, vallási és etnikai megértés kialakítása szempontjából;
- K. mivel Bosznia-Hercegovina aláírta az országhatáron áterjedő környezeti hatások vizsgálatáról szóló egyezményt (Espoo, 1991);

⁽¹⁾ S/2016/911.

2017. február 15., szerda

L. mivel a (potenciális) tagjelölt országokat a saját érdekeik alapján ítélik meg, és mivel a szükséges reformok gyorsasága és minősége határozza meg a csatlakozási menetrendet;

1. üdvözli, hogy a Tanács megvizsgálja Bosznia-Hercegovina uniós csatlakozási kérelmét, valamint a kérdőív benyújtását, és várja a Bizottság véleményét a csatlakozási kérelem elfogadásához szükséges érdemeiről; felhívja az illetékes bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy aktívan kötelezzék el magukat e folyamat mellett, és hogy minden szinten működjenek együtt és koordinálják a részvételt a Bizottság véleményezési folyamatában azáltal, hogy egységes és összefüggő keretben válaszolnak a Bizottság kérdéseire; rámutat, hogy ez az eljárás az állami szintű működőképesség bizonyítékaul is szolgál majd; megismétli, hogy az uniós csatlakozási folyamat valamennyi érintett felet bevonó folyamat;

2. értékeli és üdvözli a hármas elnökség szerepét mint a valamennyi szinten működő összes többi intézményi szereplő arra való ösztönzésének jelentős mozgatórugóját, hogy erőfeszítéseket tegyenek az ország Unióhoz való közeledésének átfogó folyamatában betöltött szerepük teljesítéséért;

3. üdvözli a 2015–2018 közötti időszakra szóló reformterv végrehajtásának előrehaladását, és azt, hogy az ország elkötelezett további intézményi és társadalmi-gazdasági reformok folytatása mellett; emlékeztet arra, hogy a Bosznia-Hercegovina iránti megújult uniós szemléletmódot az ország nehéz társadalmi-gazdasági környezete és a polgárai körében megnyilvánuló, egyre növekvő elégedetlenség váltotta ki; megállapítja, hogy a helyzet valamennyit javult, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a reformterv összehangolt és tényleges, a cselekvési tervvel összhangban álló végrehajtására van szükség az egész országban valódi változás eléréséhez és valamennyi bosznia-hercegovinai állampolgár életének kézzelfogható javításához;

4. a reform lendületének fenntartását kéri Bosznia-Hercegovina teljes mértékben hatékony, befogadó és működőképes, a jogállamiságon alapuló állammá való átalakítása érdekében, amely egyenlőséget és demokratikus képviselőket biztosít valamennyi államalkotó nép és az állampolgárok számára; sajnálja, hogy a reformra irányuló közös erőfeszítéseket gyakran akadályozza továbbra is a normális demokratikus fejlődést gátló, mélyen gyökerező, az integráció ellen ható tendenciák okozta etnikai és politikai megosztottság, valamint a közigazgatás további átpolitizálása; hangsúlyozza, hogy Bosznia-Hercegovina addig nem lesz sikeres uniós tagjelölt ország, amíg a megfelelő intézményi feltételek nem kerülnek kialakításra; minden politikai vezetőt arra sürget, hogy dolgozzon a szükséges változások bevezetésén, ideértve többek között a választási jogszabály szükséges reformját, figyelembe véve a korábbi állásfoglalásokban kifejtett elveket, így a föderalizmus, a decentralizáció és a legitím képviselő elvét, annak biztosítása érdekében, hogy minden állampolgár azonos feltételekkel jelöltként indulhasson, választható legyen és minden politikai szinten tölthessen be tisztségeket; lényegesnek tartja, hogy fennmaradjon a konszenzus az uniós integrációval kapcsolatban és az ország összehangolt módon haladjon a jogállamiság felé, beleértve a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelmet, az igazságszolgáltatás és a közigazgatás reformját; kiemeli azt is, hogy továbbra is a szociális és gazdasági reformokra fektetett tényleges hangsúlynak kell elsőbbséget élveznie;

5. üdvözli az uniós ügyek koordinációs mechanizmusának létrehozásáról kötött megállapodást, melynek célja a csatlakozási folyamat működőképességének és hatékonyságának javítása, többek közt az uniós pénzügyi támogatás és az Unióval való jobb együttműködés lehetővé tétele tekintetében; felszólít a megállapodás gyors végrehajtására; hatékony együttműködést és kommunikációt kér továbbá minden kormányzati szint között és az Unióval, hogy megkönnyítsék az uniós vívmányokhoz való igazodást és azok végrehajtását, és kielégítő válaszokat nyújtsanak a Bizottság kérdéseire a véleményezési folyamat során; elfogadhatatlannak tartja, hogy a Boszniai Szerb Köztársaság kormánya a Bizottságnak való közvetlen jelentéstételről szóló rendelkezések elfogadásával párhuzamos kommunikációs csatornákat próbál kialakítani; kéri az Európai Integrációs Igazgatóság szerepének növelését és képességeinek további javítását, hogy teljes körűen el tudja látni koordinációs feladatait a stabilizációs és társulási megállapodás végrehajtásán belül, és általában a csatlakozási folyamatban;

6. elégedettségének ad hangot a stabilizációs és társulási megállapodás kiigazításáról szóló jegyzőkönyv aláírása miatt, amelyet 2017. február 1-jétől ideiglenesen alkalmaznak, automatikusan újból alkalmazva a 2016. január 1-jével felfüggesztett autonóm kereskedelmi kedvezményeket; várakozással tekint a jegyzőkönyv mielőbbi és gördülékeny ratifikálása elé;

7. sajnálja, hogy a Stabilizációs és Társulási Parlamenti Bizottság eljárási szabályzata még mindig nem került elfogadásra a Stabilizációs és Társulási Parlamenti Bizottság eljárási szabályzatába etnikai alapú blokkolás bevezetésére irányuló kísérletek miatt, aminek következtében Bosznia-Hercegovina maradt az egyetlen olyan csatlakozásra váró ország, ahol ezt a bizottságot nem lehetett megfelelő módon megalakítani; sürgeti a bosznia-hercegovinai parlament irányító testületeit, hogy az EU intézményi és jogi kerete követelményeinek teljesítése érdekében haladéktalanul találjanak megoldást és biztosítsák a csatlakozási folyamat tényleges parlamenti felügyeletét; emlékeztet arra, hogy a stabilizációs és társulási megállapodás megköveteli az eljárási szabályzat elfogadását, és e kötelezettség elmulasztása a stabilizációs és társulási megállapodás végrehajtása közvetlen megsértésének minősül;

2017. február 15., szerda

8. üdvözlí a választási törvény EBESZ ODIHR ajánlásaival összhangban álló egyes javításait; megjegyzi, hogy a 2016. október 2-i helyi választások általában szabályosan zajlottak; sajnálja, hogy a politikai vezetők közötti folytatódó véleménykülönbségek miatt a mostari polgárok hat év elteltével még mindig nem gyakorolhatják a helyi képviselők megválasztásával kapcsolatos demokratikus jogukat; sürgeti az Alkotmánybíróság ítéletének mielőbbi végrehajtását Mostarban a választási törvény és a városi alapokmány módosításával; határozottan elítéli a Stolacban történt, választási tisztviselők elleni brutális erőszakot, és felszólítja az illetékes hatóságokat, hogy a jogállamiság tiszteletben tartásával oldják meg a helyzetet, többek között minden erőszakos cselekedet és választási szabálytalanság kivizsgálásával, valamint büntetőjogi szankciókkal sújtva az elkövetőket; tudomásul veszi, hogy a bosznia-hercegovinai Központi Választási Bizottság megsemmisítette a stolaci választás eredményét, és felszólít arra, hogy az újabb választásokat a demokratikus normáknak megfelelően, békésen és a tolerancia légkörében folytassák le;

9. sajnálja, hogy a korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatban kinyilvánított politikai elkötelezettség nem járt kézzelfogható eredményekkel; kiemeli, hogy a legmagasabb szintű esetek nincsenek nyilvántartva, és a rendszerszintű (például a politikai pártok finanszírozásával, a közbeszerzéssel, az összeférhetlenségekkel és a vagyonynyilatkozatokkal kapcsolatos) korrupció elleni küzdelem jogi és intézményi kerete gyenge és nem megfelelő; elismeri a korrupcióellenes cselekvési tervek elfogadása és a korrupció megelőzésével foglalkozó szervek létrehozása terén elért előrelépést a különböző kormányzati szinteken, és e határozatok következetes és mielőbbi végrehajtására szólít fel; aggodalommal jegyzi meg, hogy a széttöredezett és az ügynökségek közötti gyenge együttműködés akadályozza a korrupcióellenes intézkedések hatékonyságát; nagyobb mértékű szakosodásra szólít fel a rendőrségen és az igazságszolgáltatáson belül a megfelelő koordinációs csatornák révén; hangsúlyozza, hogy nyilvántartást kell vezetni a politikai pártok és a választási kampány finanszírozásának hatékony ellenőrzéséről, az átfogóbb értelemben vett állami szektor tekintetében átlátható foglalkoztatási eljárásokat kell kidolgozni, továbbá a közbeszerzés területén fel kell számolni a korrupciót;

10. hangsúlyozza, hogy a 2013-as népszámlálás eredményei fontos alapot jelentenek ahhoz, hogy kielégítő választ lehessen adni a Bizottság kérdőívére, és jelentősek a hatékony társadalmi-gazdasági tervezés szempontjából is; üdvözlí a nemzetközi ellenőrzési művelet végső értékelését, amely arra a következtetésre jutott, hogy a bosznia-hercegovinai népszámlálást összességében a nemzetközi normáknak megfelelően végezték; sajnálja, hogy a Boszniai Szerb Köztársaság nem hajlandó legitímként elismerni a népszámlálás eredményeit, és hogy a Boszniai Szerb Köztársaság hatóságai saját eredményeket tettek közzé, amelyek eltérnek a Bosznia-Hercegovinai Statisztikai Ügynökség által megerősítettéktől; sürgeti a Boszniai Szerb Köztársaság hatóságait, hogy vizsgálják felül megközelítésüket; felszólítja a bosznia-hercegovinai statisztikai ügynökségeket, hogy e területen hajtsanak végre jelentős előrelépést, és statisztikáikat és módszertanukat igazítsák hozzá az Eurostat normáihoz;

11. emlékeztet arra, hogy az integrációs folyamat gerince bármely, uniós tagságra törekvő ország esetében a szakszerű, eredményes és érdemeken alapuló közigazgatás; aggódik a közigazgatás folytatódó széttöredezettsége és átpolitizáltsága miatt, ami akadályozza az intézményi és jogalkotási reformokat, és nehézkessé és költségessé teszi a közszolgáltatások nyújtását az állampolgárok számára; sürgősen összehangoltabb megközelítést kér a politikák kialakításával és összehangolásával kapcsolatban a kormányzat minden szintje között, valamint a közigazgatás és az állami szektor politikamentesítését, jobb középtávú tervezést és az államháztartási gazdálkodással kapcsolatos egyértelmű stratégiát;

12. megismétli amiatti aggályát, hogy a jogi rendszer továbbra is négy különböző részre van széttöredezve; hangsúlyozza, hogy haladéktalanul orvosolni kell az igazságszolgáltatási rendszer minden fennmaradó hiányosságát, erősíteni kell a bírói hatékonyságot és függetlenséget, többek között az igazságszolgáltatás politikamentesítése révén, küzdeni kell az igazságszolgáltatásban tapasztalható korrupció ellen, és megfelelő eljárásokat kell bevezetni a bírósági határozatok végrehajtására; sürgeti az igazságügyi ágazat 2014–2018 közötti reformjának végrehajtására vonatkozó cselekvési terv gyors elfogadását; a gyermekek védelmével és a gyermekek igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáféréseivel kapcsolatos jogszabályok maradéktalan végrehajtására szólít fel; üdvözlí az ingyenes állami jogsegélyről szóló törvény elfogadását, és azt, hogy a Bírói és Ügyészi Főtanács iránymutatásokat vezetett be az összeférhetlenség elkerülésére vonatkozóan, valamint feddhetetlenségi terveket és fegyelmi intézkedéseket fogalmazott meg;

13. felszólít az igazságszolgáltatás általános hatékonyságának növelésére, az új bírák és ügyészek kiválasztási eljárása tekintetében az átláthatóság és az objektivitás fokozására, valamint az igazságszolgáltatásban az elszámoltathatóságot és a feddhetetlenséget biztosító mechanizmusok megerősítésére; kiemeli, hogy meg kell erősíteni az összeférhetlenségek megelőzését szolgáló mechanizmusokat és átláthatóságot biztosító mechanizmusokat kell kialakítani az igazságszolgáltatáson belül a pénzügyi beszámolók és a vagyonynyilatkozatok vonatkozásában; megjegyzi az igazságszolgáltatásról folytatott strukturált párbeszéd fontos szerepét a bosznia-hercegovinai igazságszolgáltatás hiányosságainak kezelése terén; olyan jogalkotási megoldásra szólít fel, amely lehetővé teszi Bosznia-Hercegovina egész területén az ügykezelés hatékonyságának nyomon követését;

2017. február 15., szerda

14. sajnálja, hogy az alkotmánybíróság számos határozatát nem hajtják végre, többek között a mostari polgárok azon alapvető demokratikus jogának tiszteletben tartásával kapcsolatos határozatot sem, hogy szavazhassanak a helyi választásokon; kéri a határozatok mielőbbi végrehajtását; kiemeli különösen a Boszniai Szerb Köztársaság napjáról szóló alkotmánybírósági határozatot, amelyet a 2016. szeptember 25-én tartott népszavazás során is szavazásra bocsátottak; véleménye szerint ez a Daytoni békemegállapodás súlyos megsértése és az igazságszolgáltatás és a jogállamiság elleni támadás; hangsúlyozza, hogy egyoldalú kezdeményezések helyett párbeszédre van szükség; hangsúlyozza, hogy a fejlődés súlyos akadályát jelentik a nacionalista és populista retorika és fellépések, és hogy a jogállamiság és az ország alkotmányos keretének tiszteletben tartása kiemelt jelentőségű az uniós csatlakozás útján való előrehaladás tekintetében, Bosznia-Hercegovina békéjének és stabilitásának megőrzése érdekében;

15. határozottan elítéli a Boszniai Szerb Köztársaságban még mindig hatályos, közrendről szóló törvényt, amely alássa a gyülekezési szabadság, az egyesülési szabadság és a médiaszabadság alapvető demokratikus jogait, továbbá a Boszniai Szerb Köztársaság halálbüntetéséről szóló rendelkezését; sürgeti az információhoz való hozzáférés szabadságáról szóló jogszabály maradéktalan végrehajtását; sürgeti a hatóságokat, hogy haladéktalanul hajtsák végre az Európa Tanács számítástechnikai bűnözésről szóló egyezményének kiegészítő jegyzőkönyvét az informatikai rendszereken keresztül elkövetett rasszista és idegengyűlölő cselekmények büncselekménnyé nyilvánítása vonatkozásában;

16. valamennyi oldal vezetőit sürgeti, hogy tartózkodjanak a megosztó, nacionalista és szeparatista retorikától, amely polarizálja a társadalmat, valamint az olyan fellépésektől, amelyek kihívást jelentenek az ország kohéziója, szuverenitása és integritása szempontjából; ehelyett sürgeti, hogy kezdjenek komoly reformokat, melyek javítják Bosznia-Hercegovina valamennyi polgárának társadalmi-gazdasági helyzetét, demokratikus, befogadó és működőképes államot hoznak létre és közelebb viszik az országot az EU-hoz;

17. hangsúlyozza azon közelmúltbeli alkotmánybírósági határozat jelentőségét, amely az államalkotói státusz elvéről, valamint arról szól, hogy az ország három államalkotó népe egyenlően jogosult a Bosznia-Hercegovinai Föderáció Parlamentjének Népházába legitim és arányos képviselőt alapján saját legitim politikai képviselőit megválasztani;

18. tudomásul veszi a volt Jugoszláviával foglalkozó nemzetközi büntetőtörvényszékkel (ICTY) háborús büncselekmények ügyében folytatott kielégítő együttműködést, és nagyobb regionális együttműködést ösztönöz a háborús büncselekmények eseteinek feldolgozása terén; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a háborús büncselekményekkel kapcsolatos ügyek feldolgozásakor eltérő jogi normákat alkalmaznak; üdvözli, hogy a háborús büncselekményekkel kapcsolatos hazai ügyek terén tapasztalható elmaradást kezelik, és hogy további előrelépés történt a nemi erőszakkal járó háborús büncselekmények sikeres üldözése terén; üdvözli az uniós küldöttség és Bosznia-Hercegovina pénzügyminisztériuma között a bosznia-hercegovinai ügyészségek és bíróságok háborús büncselekmények feldolgozásával kapcsolatos tevékenységeinek támogatásáról aláírt megállapodást;

19. határozottan elítéli a Boszniai Szerb Köztársaság nemzetgyűlésének 2016. októberi határozatát, amelyben nagyrabecsülését fejezte ki a Boszniai Szerb Köztársaság háborús bűnök miatt elítélt korábbi vezetői felé; sürgősen kéri a háborús büncselekmények áldozatainak tiszteletben tartását és a megbékélés előmozdítását; Bosznia-Hercegovina valamennyi politikai vezetőjét és intézményét emlékezteti, hogy az igazság és a megbékélés, valamint az igazságszolgáltatási rendszer politikai célokra történő felhasználásának elkerülése érdekében az ő felelősségük objektíven értékelni a háborús eseményeket;

20. elismerését fejezi ki a nemi erőszakot is magában foglaló háborús bűnök bírósági eljárás alá vonása tekintetében tapasztalt előrelépés miatt, és sürgeti az illetékes hatóságokat, hogy fokozzák tovább a konfliktushoz kapcsolódó nemi erőszak áldozatainak igazságszolgáltatáshoz való hozzáférését, többek közt ingyenes jogsegély biztosítása, a pszichoszociális és egészségügyi szolgáltatások erősítése, valamint nagyobb kártérítés és nyomon követés révén; garanciát kér arra, hogy az áldozatok kártérítéshez való jogát következetesen elismerik;

21. tudomásul veszi, hogy történt némi előrelépés a boszniai háború következtében lakóhelyüket elhagyni kényszerülő menekültekkel és a belső menekültekkel kapcsolatban ingatlanjaik újbóli tulajdonba vétele és az azok elfoglalásához való joguk, valamint a házak újjáépítése tekintetében; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy könnyítsék meg fenntartható visszatérésüket, az egészségügyi ellátáshoz, a foglalkoztatáshoz, a szociális védelemhez és az oktatáshoz való hozzáférésüket, és fordítsanak nagyobb figyelmet az olyan ingatlanok után nyújtott kártérítésre, amelyeket nem lehet visszaszolgáltatni;

22. aggódik amiatt, hogy továbbra is magas a háború következtében eltűnt személyek száma; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy kiemelten foglalkozzanak megoldatlan sorsuk kérdésével, többek között a két országrész közötti együttműködés fokozásával; hangsúlyozza, hogy e kérdés megoldása kiemelkedő fontosságú a régióbeli megbékélés és stabilitás szempontjából;

2017. február 15., szerda

23. aggodalmát fejezi ki a bosznia-hercegovinai egészségügyi rendszer állapota miatt, amely az országban a korrupciónak egyik legjobban kitett rendszer; felhívja a hatóságokat, hogy ügyeljenek a megkülönböztetés megakadályozására az egészségügyi ellátáshoz való hozzájutás terén;

24. tudomásul veszi, hogy történt némi előrelépés a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatban; aggódik azonban a szervezett bűnözés kezelésére vonatkozó következetes megközelítés hiánya miatt, amelynek az az oka, hogy a különböző bűnüldöző szervek számos cselekvési tervvel rendelkeznek különböző szinteken; kiemeli, hogy tovább kell erősíteni az intézmények közötti együttműködés keretét; üdvözlöi a közös vizsgálatokat, de összehangoltabb műveleteket és az információcsere javítását kéri; kéri a bűnüldöző szervek képességeinek javítását, többek között a terrorizmusellenes küzdelem terén; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy tegyenek intézkedéseket a terrorizmus finanszírozása és a pénzmosás elleni küzdelem érdekében, és javítsák a pénzügyi vizsgálatok lefolytatásával kapcsolatos képességeket; üdvözlöi a működési és stratégiai együttműködési megállapodás aláírását az Európával a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem céljából, többek között információcsere és közösen megtervezett működési tevékenységek révén; ösztönzi együttműködési megállapodás megkötését az Eurojusttal is;

25. hangsúlyozza, hogy javítani kell az embercsempészet elleni küzdelmet; felhívja a Bosznia-Hercegovinai Föderációt, hogy haladéktalanul hajtson végre változtatásokat a büntető törvénykönyvben, amelyek az áldozatokat tekintve 80 %-os arányban nőket és lányokat érintő embercsempészet valamennyi formájának betiltását eredményeznék;

26. kéri a migrációval kapcsolatos adatok összegyűjtési, megosztási és elemzési mechanizmusainak erősítését, mert a statisztika azt mutatja, hogy Bosznia-Hercegovinába egyre több ember érkezik a magas migrációs kockázatú országokból; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy minden menedékkérelmet kérő vagy az ország területén áthaladó menekültet és migránst kezeljenek a nemzetközi és uniós joggal összhangban, valamint fejlesszék tovább a menekültügy és a menedékkérelmés szabályozási keretét, fokozzák az intézményközi koordinációt és alakítsák ki a szükséges kapacitásokat; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a migrációval kapcsolatos kérdésekben a nyugat-balkáni országokkal megkezdett munkát, hogy biztosítsa az európai és nemzetközi normák betartását;

27. megjegyzi, hogy az országban tapasztalható ellentétek a társadalmi-gazdasági helyzet romlásával együtt különösen a fiatalok körében növelik a radikalizmus terjedésének veszélyét; sürgeti a radikalizálódás elleni fellépésre irányuló erőfeszítések fokozását, és további intézkedéseket a külföldi harcosok, valamint a további radikalizálódásra szánt, nyomon követhetetlen pénzek csatornáinak azonosítására, illetve beáramlásuk megakadályozására és megzavarására, többek között szoros együttműködésben a tagállamok és a térségben található országok illetékes szolgálataival, valamint a megfelelő jogszabályok végrehajtásával; jobb együttműködést kér a biztonsági és titkosszolgálatok és a rendőrség között; ösztönzi a gyűlölet-bűncselekmények, valamint a szélsőséges ideológiák közösségi média általi terjesztése eseteinek határozott megoldását és szankcionálását; kéri deradikalizációs és a fiatalok radikalizálódását megakadályozó programok mielőbbi bevezetését a civil társadalommal együttműködésben átfogó emberi jogi oktatás révén a radikalizációval kapcsolatos beszámoló megcáfolásának és a gyermekek és a fiatalok körében a szociális kohézió kialakításának elősegítése érdekében; e tekintetben ösztönzi a fiatalok részvételét a demokratikus politikai folyamatban; sürgeti az illetékes hatóságokat, hogy harcoljanak a vallási szélsőségek ellen; aggodalommal állapítja meg radikalizált közösségek létezését szerke az országban, és kiemeli a vallási vezetők, a tanárok és általában az oktatási rendszer fontos szerepét ebben a tekintetben; továbbá hangsúlyozza, hogy eszközöket kell biztosítani a társadalmi beilleszkedéshez és rehabilitációhoz, valamint a deradikalizációs eszközök fejlesztéséhez és bővítéséhez;

28. tudomásul veszi a biztonság- és védelempolitikai parlamenti vegyes bizottságnak a bosznia-hercegovinai fegyveres erők feletti demokratikus ellenőrzés biztosításába való aktív bevonását; aggodalommal jegyzi meg, hogy jelentős mennyiségű, nyilvántartásba nem vett és jogszerűtlenül tartott fegyver és lőszer halmozódott fel a lakosság körében, és sürgeti e fegyverek teljes megsemmisítését; ugyanígy aggodalmát fejezi ki a fegyveres erők ellenőrzése alatt álló, nem megfelelően tárolt fegyverek és lőszeres terjedelmes készletei miatt; hangsúlyozza a fegyverkereskedelem elleni küzdelem fontosságát, és e célból az Unió és Bosznia-Hercegovina közötti együttműködés fokozását kéri; átfogó megközelítést sürget az ország 2019-ig történő aknamegmentésével kapcsolatban fennmaradó kihívások kezelésére;

29. lényegesnek tartja a nyilvánosság részvételét a döntéshozatalban és a polgárok – így a fiatalok – hatékonyabb bevonását az uniós csatlakozási folyamatba; megismétli a civil társadalmi szervezetekkel közös, átlátható és befogadó nyilvános konzultációs mechanizmusokra irányuló, minden kormányzati szinten végrehajtandó, valamint a civil társadalmi szervezeteknek juttatott közfinanszírozás elosztása tekintetében átlátható és megkülönböztetésmentes eljárások bevezetésére irányuló kérését; megállapítja, hogy a civil társadalom széttöredezett, intézményi és pénzügyi szempontból gyenge, ami hatással van fenntarthatóságára és függetlenségére; további uniós támogatást, jobb együttműködési mechanizmusokat kér a kormányzati és civil társadalmi szervezetek között, beleértve egy stratégiai együttműködési keret

2017. február 15., szerda

kialakítását, valamint a civil társadalmi szervezetek konkrétabb bevonását az uniós csatlakozási folyamatba; elítéli az ismétlődő elkenő kampányokat és a civil társadalmi szervezetek képviselői és az emberi jogi aktivisták elleni erőszakos támadásokat;

30. hangsúlyozza, hogy jelentősen javítani kell az emberi jogok megfigyelésével kapcsolatos stratégiai, jogi, intézményi és politikai kereteket; az egész országra kiterjedő stratégia elfogadását kéri az emberi jogokról és a megkülönböztetésmentességről, valamint további intézkedéseket a Bosznia-Hercegovina által aláírt nemzetközi emberi jogi eszközök hatékony végrehajtásának biztosítására; felszólít a bosznia-hercegovinai ombudsman intézményének reformjáról szóló törvény gyors elfogadására; kéri a nemzetközi koordinációs bizottság és a Velencei Bizottság ajánlásainak betartását a törvény elfogadásakor; aggódik amiatt, hogy az ombudsmani hivatal nem működik megfelelően főleg a kielégítő emberi erőforrások hiánya és súlyos pénzügyi korlátok miatt; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat szövetségi szinten és a Boszniai Szerb Köztársaságban, hogy segítsék elő az emberi jogi ombudsman munkáját;

31. aggódik a fogyatékossgal élő személyekkel szemben a foglalkoztatás, az oktatás és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés terén továbbra is tapasztalható megkülönböztetés miatt; kéri a fogyatékossgal élő személyek jogaira vonatkozó egységes nemzeti cselekvési terv elfogadását; átfogó és összehangolt stratégia kialakítását kéri a roma közösség társadalmi befogadásával és képviseletével kapcsolatban; a szociális segélyek jobb elosztását kéri a legkiszolgáltatottabb népességcsoportok elérése érdekében; üdvözli, hogy egyes kormányok és parlamentek megkezdték az LMBTI-személyek jogainak megvitatását, és külön intézkedések kidolgozását védelmükre; kéri az LMBTI-csoportok biztonságának és gyülekezési jogának biztosítását; üdvözli a bosznia-hercegovinai megkülönböztetésellenes törvény megváltoztatását és annak kiterjesztését az életkor, a fogyatékossgal, a szexuális irányultság és a nemi identitás alapján való megkülönböztetés tilalmára; felszólít a törvény megfelelő végrehajtására; üdvözli a gyűlölet-bűncselekmények tilalmának bevezetését a Bosznia-hercegovinai Föderáció büntető törvénykönyvének módosításakor; ösztönzi a gyűlölet-bűncselekményekkel kapcsolatos képzések tantervekbe és a rendőrtisztviselők, ügyészek és bírák képzési programjaiba való belefoglalását, valamint kéri a rendőri és igazságügyi szervek közötti együttműködés javítását a gyűlölet-bűncselekmények üldözése terén; ismét nyomatékosan kéri a Boszniai Szerb Köztársaság alkotmányából a halálbüntetésre vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését;

32. erőfeszítéseket kér a gyermekvédelmi rendszerek további erősítésére a gyermekekkel szembeni erőszak, bántalmazás, elhanyagolásuk és kizsákmányolásuk megelőzése és kezelése érdekében; javasolja a megelőzésre, illetve a gyermekek védelme terén a közösségek és a kormány közötti együttműködés további javítására szolgáló források növelését; kéri a gyermekekkel kapcsolatos, 2015–2018 közötti időszakra szóló bosznia-hercegovinai cselekvési terv végrehajtását;

33. megjegyzi, hogy a kisebbségek védelmére szolgáló jogi keret nagyrészt létezik és összhangban van az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményével; üdvözli a bosznia-hercegovinai nemzeti kisebbségek szövetségi tanácsának újbóli működését; aggódik amiatt, hogy az állam és az országrészek közötti együttműködés folyamatos elmaradása miatt a meglévő törvények nem kerülnek végrehajtásra, és a nemzeti kisebbségekkel kapcsolatos állami szintű stratégiai program még nem került elfogadásra; sajnálja, hogy a nemzeti kisebbségek jelenléte és részvétele a politikai és nyilvános vitákban és a médiában továbbra is alacsony szintű;

34. további erőfeszítéseket kér a nemek közötti egyenlőség előmozdítására és a nők politikai és közéletben, illetve munkaerőpiacon való részvételének növelésére, társadalmi-gazdasági helyzetük javítására és általában a nők jogainak erősítésére; megjegyzi, hogy a nők és a férfiak közötti egyenjogúságot előíró jogi rendelkezések nagyrészt léteznek, de végrehajtásuk továbbra sem hatékony; aggodalommal állapítja meg, hogy még mindig tapasztalható az anyasággal kapcsolatos megkülönböztetés a foglalkoztatás terén, és hogy az országrészek és a megyék nem rendelkeznek összehangolt jogszabályokkal az anyasági és szülői szabadság tekintetében; kiemeli továbbá, hogy a tartósan munkanélküli személyek és a kiszolgáltatott csoportok, mint például a fogyatékossgal élő személyek támogatását célzó, hatályos aktív munkaerőpiaci intézkedések nem kerülnek ténylegesen végrehajtásra; hangsúlyozza, hogy növelni kell a lányok, különösen a roma közösségből származók körében az általános és középiskolát elvégzők arányát;

35. kiemeli a nemi alapú erőszak megelőzéséről és az azzal szembeni védelemről szóló jogszabályok hatékony végrehajtásának fontosságát a Bosznia-Hercegovina által aláírt és megerősített, a családon belüli erőszak megelőzésével és az azzal szembeni védelemmel foglalkozó nemzetközi egyezményekkel összhangban; üdvözli, hogy az illetékes hatóságok elkötelezettek az Európa Tanács nők elleni erőszak és családon belüli erőszak megelőzéséről és az ellene való fellépésről szóló isztambuli egyezményének végrehajtása mellett; felszólít a jogszabályok és a közpolitikák isztambuli egyezményrel való összhangba hozására; felszólít az erőszak női túlélőinek tájékoztatására a támogatás és segítség rendelkezésre álló

2017. február 15., szerda

formáiról, és válságközpontok felállítására a megerősökölés és a szexuális erőszak egyéb formái áldozatául esők számára; aggódik a nemi alapú erőszak módszeres nyilvántartásának hiánya miatt;

36. sajnálja, hogy Bosznia-Hercegovina még mindig megsérti az emberi jogok európai egyezményét azzal, hogy nem hajtja végre az Emberi Jogok Európai Bírósága (EJEB) által a *Sejdić-Finci*-, *Zornić*- és *Pilav*-ügyekben hozott ítéleteket; határozottan sürgeti, hogy e tekintetben történjen előrelépés az ország uniós kilátásainak előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy az említett ítéletek végrehajtása hozzájárulna egy jól működő demokratikus társadalom megteremtéséhez, amelyben mindenki egyenlő jogokat élvez; megismétli, hogy ezen ítéletek végrehajtásának elmaradása nyílt megkülönböztetést tesz lehetővé a bosznia-hercegovinai állampolgárok között, és összeegyeztethetetlen az uniós értékekkel;

37. aggódik az újságírókra gyakorolt politikai nyomás és megfélemlítésük esetei, beleértve a fizikai és szóbeli támadásokat, amelyeket többek között magas rangú tisztviselők vagy korábbi tisztviselők követnek el, továbbá a média tulajdonosi szerkezete terén az átláthatóság hiánya miatt; aggódik a polgári rágalmazási perek eszközének a bíráló hangon szóló médiaorgánumok és újságírók elleni használata miatt is; hangsúlyozza, hogy ki kell vizsgálni az újságírók elleni támadásokat, és biztosítani kell azok megfelelő bírósági nyomon követését; felszólítja a hatóságokat, hogy egyértelműen ítéljenek el az újságírók és a sajtóorgánumok elleni minden támadást, és biztosítsák az ilyen esetek teljes körű kivizsgálását és a felelősök igazságszolgáltatás elé állítását; kéri a további szükséges intézkedések megtételét a véleménynyilvánítás szabadsága, a sajtószabadság és az online és offline információhoz való szabad hozzáférés teljes tiszteletben tartásának biztosítására; felhívja a bosznia-hercegovinai hatóságokat, hogy hozzanak sürgős intézkedéseket a közszolgálati média összeomlástól való megmentésére; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy biztosítsák a három állami közszolgálati műsorszóró társaság függetlenségét és pénzügyi stabilitását, valamint a Hírközlési Felügyeleti Hatóság politikai, működési és pénzügyi függetlenségét és átláthatóságát; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy hozzanak intézkedéseket a médiapluralizmus garantálása és a Bosznia-Hercegovina minden hivatalos nyelvén való műsorsugárzás biztosítása érdekében; kéri a digitális műsorszórásra való átállás befejezését és egy széles sávú stratégia kidolgozását;

38. továbbra is aggódik az oktatási rendszer változatlanul fennálló széttöredezettsége, a szegregáció, a rendszer hatékonyságának hiánya és összetettsége miatt; az egész országra kiterjedő közös alaptantervek elfogadását kéri, amelyek hozzájárulnak a kohézióhoz az országban; jobb koordinációt kér az oktatásirányítás különböző szintjei között egy befogadó és megkülönböztetésmentes oktatási rendszer előmozdítása és a kulturális, vallási és etnikai különbségeket áthidaló együttműködés elősegítése érdekében; felhívja a hatóságokat, hogy mozdítsák elő a tolerancia, a párbeszéd és a különböző etnikai csoportok közötti kultúraközi megértés elveit; konkrét intézkedések elfogadását sürgeti az oktatási rendszer hatékonyságának javítására és a szegregáló gyakorlatok megszüntetésére, Bosznia-Hercegovina minden hivatalos nyelvén egyenlő oktatási lehetőségekhez való jog biztosítása mellett; továbbra is aggódik az oktatásból és képzésből kimaradók magas aránya és a roma tanulók középiskolából való kimaradásának tartósan magas aránya miatt; sajnálja a „két iskola egy tető alatt” kérdésének, az egynemzetiségű iskoláknak és az iskolai szegregáció és megkülönböztetés egyéb formáinak kezelése és megoldása terén tapasztalható lassú előrelépést;

39. üdvözlí a munkaügyi jogszabályok korszerűsítésére, az üzleti környezet javítására és a pénzügyi ágazat hiányosságainak kezelésére irányuló intézkedéseket a reformterv keretein belül; üdvözlí a bejelentett foglalkoztatás növekedését, valamint a gazdaságpolitika összehangolásának erősítésére tett intézkedéseket is; üdvözlí az IMF-fel kötött, kibővített hiteleszközre vonatkozó 3 éves programot, amely várhatóan tovább fogja javítani az üzleti környezetet, csökkenteni fogja a kormány méretét és meg fogja védeni a pénzügyi ágazatot; továbbra is sajnálja egy egységes közös gazdasági térség hiányát, ami akadályozza az üzleti környezetet, a közvetlen külföldi befektetéseket és a kkv-kat; kéri e kérdések kezelését harmonizált és összehangolt, az egész országra kiterjedő ipari és a kkv-kal kapcsolatos politikák révén; kéri az illetékes hatóságokat, hogy sürgősen dolgozzanak ki összehangolt intézkedéseket a jogállamiság erősítése, a szerződések végrehajtásával kapcsolatos eljárások egyszerűsítése és a gazdaságban fellelhető korrupció elleni küzdelem céljából;

40. üdvözlí a munkanélküliség enyhe csökkenését; továbbra is aggódik azonban amiatt, hogy a munkanélküliség nagyrészt változatlanul strukturális jellegű és hogy a fiatalok körében tapasztalható munkanélküliség aránya továbbra is magas, ami azt eredményezi, hogy az elitelvándorlás mértéke nagyon magas; ösztönzi Bosznia-Hercegovinát, hogy tevékenyen vegyen részt a fiataloknak a régióban tervezett programokban, mint például a nyugat-balkáni fiatalok pozitív ütemterve vagy a regionális ifjúsági együttműködési iroda (RYCO) keretében; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy erősítsék tovább a meglévő törvényeket és vezessenek be aktív munkaerőpiaci politikákat, amelyek különösen a fiatalokat, a nőket, a kiszolgáltatott csoportokat, köztük a romákat, és a tartós munkanélkülieket célozzák meg, valamint erősítik a foglalkoztatási szolgálatok képességeit;

2017. február 15., szerda

41. sajnálja, hogy a munkajogi törvényeket mindkét országrészben sürgősségi eljárással fogadták el a szociális partnerekkel folytatott megfelelő párbeszéd nélkül; megállapítja, hogy a munkavállalói és szakszervezeti jogok továbbra is korlátozottak, és hangsúlyozza, hogy e törvényeket országszerte javítani és harmonizálni kell; és emlékeztet arra, hogy Bosznia-Hercegovina számos ILO-egyezményt aláírt, amelyek többek között elismerik a társadalmi párbeszéd alapelvét és a szociális partnerekkel folytatott együttműködés jelentőségét; hangsúlyozza, hogy az egészségi és biztonsági törvényeket országszerte javítani és harmonizálni kell; hangsúlyozza azt is, hogy a széttagozott szociális védelmi rendszereket át kell alakítani és harmonizálni kell a társadalmi kohézió előmozdítása és a legkiszolgáltatottabbak szociális védelmének biztosítása érdekében;

42. megjegyzi, hogy történt némi előrelépés a környezetvédelmi politikák és jogszabályok további összehangolásában; jelentős erőfeszítéseket kér a meglévő jogszabályok megfelelő és módszeres végrehajtásával és érvényesítésével kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy az egész országra kiterjedő stratégiát kell elfogadni a környezetvédelmi jogszabályok közelítésére, javítani kell a jogi keretet és erősíteni kell az igazgatási és nyomonkövetési képességeket; rámutat, hogy a környezeti információkhoz való hozzáférést és a nyilvánosságnak a döntéshozatali folyamatokban való részvételét szabályozó jogszabályokat összhangba kell hozni az uniós jogszabályokkal; az uniós vívmányoknak való megfelelést sürget a természetvédelem területén; hangsúlyozza, hogy a vízerőművek és az ezekkel kapcsolatos projektek tervezésének és építésének meg kell felelnie a nemzetközi és az uniós környezetvédelmi jogszabályoknak; sürgeti, hogy vízerőművekkel kapcsolatos projektek ne valósuljanak meg védett természeti környezetben, illetve ne legyenek károsak a természetre nézve; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a nyilvánosság részvételét és a civil társadalommal folytatott konzultációt a jelentős projekteknél; aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy nem történt előrelépés a Bosanski Brod-i finomító működése által okozott túlzott, határokon áttérjedő környezetszennyezés problémájának megoldása terén;

43. hangsúlyozza, hogy a szomszédos országokkal folytatott, jóváhagyott kiemelt uniós villamosenergia- és gázszállítási és összekötési projektek az egész országra kiterjedő energiastratégiáról szóló politikai megállapodás hiánya miatt elakadtak; ezzel kapcsolatban sürgeti az egész országra kiterjedő energiastratégia és a gázra vonatkozó jogi keret elfogadását a harmadik energiacsomaggal összhangban, hogy meg lehessen szüntetni az Európai Energiaközösség szankcióit; sürgeti a földgázról szóló törvény elfogadását az ellátás biztonságának növelése céljából; sürgeti a hatóságokat, hogy biztosítsák az energiaügy és az éghajlatváltozás területén az uniós és nemzetközi normáknak és a politikai céloknak való megfelelést;

44. megállapítja, hogy az ország infrastrukturális hiányosságokkal küzd, és támogatja a Bosznia-Hercegovina és a szomszédos országok közötti közlekedési összeköttetéseket javító infrastrukturális projektekbe való beruházások folytatását; ösztönzi Bosznia-Hercegovina teljes körű bevonását az Unió hálózatfejlesztési ütemtervének megvalósításába; üdvözlö az egész országra kiterjedő, a 2015 és 2030 közötti időszakra szóló közlekedési keretstratégia és cselekvési terv 2016. júliusi elfogadását; hangsúlyozza, hogy ez lehetővé tenné, hogy Bosznia-Hercegovina az Előcsatlakozási Támogatási Eszközből (IPA II) kérjen finanszírozást; felhívja a hatóságokat, hogy hozzájáruljanak az összehangba a közlekedésre vonatkozó jogi keretet a megfelelő uniós jogszabályokkal, hozzanak létre működőképes közlekedési láncokat, szüntessék meg a szűk keresztmetszeteket az Vc. folyosón, valamint tartsák be a közbeszerzési szabályokat és az átláthatóság elvét a pályázók kiválasztásánál a visszaélések és a korrupció megelőzése érdekében;

45. üdvözlö Bosznia-Hercegovina folyamatosan konstruktív és proaktív szerepét a kétoldalú és regionális együttműködés előmozdításában; további erőfeszítéseket kér a még lezáratlan – többek között a Szerbiával és Horvátországgal közös határ kijelölését érintő – kétoldalú kérdések, valamint a határokon áttérjedő szennyezés eseteinek megoldása érdekében; elismerően nyilatkozik arról, hogy Bosznia-Hercegovina 62 %-ról 77 %-ra tovább növelte a vonatkozó uniós nyilatkozatoknak és határozatoknak való megfelelésének arányát a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) területén; sajnálja a bosznia-hercegovinai hatóságok azon döntését, hogy nem támogatják az Oroszországgal szemben a Krim félsziget jogszerűtlen anektálását követően elfogadott korlátozó intézkedéseket; emlékezteti Bosznia-Hercegovinát arra, hogy egységes külpolitikára van szükség, és a külpolitika összehangolása az uniós tagság lényeges része; fontosnak tartja Bosznia-Hercegovina külpolitikájának az Unió külpolitikájával való összehangolását, valamint azt, hogy az Unió továbbra is tevékenyen részt vegyen a béke és biztonság fenntartásában Bosznia-Hercegovinában; üdvözlö az Althaja művellet folytatódó jelenlétét az országban, amely elsősorban kapacitásbővítésre és képzésre irányul, ám szükség esetén továbbra is képes hozzájárulni a bosznia-hercegovinai hatóságok katonai elrettentési képességéhez is; üdvözlö továbbá, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa 2016 novemberében további egy évvel meghosszabbította az EUFOR megbízatását;

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az alelnöknek/főképviseelőnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak, Bosznia-Hercegovina Elnökségének, Bosznia-Hercegovina Minisztertanácsának, Bosznia-Hercegovina Parlamentjének és a Bosznia-Hercegovinai Föderációnak, a Boszniai Szerb Köztársaságnak, illetve a Brčkói Körzet kormányainak és parlamentjeinek, valamint a 10 megye önkormányzatának.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0038

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2017. évi éves növekedési jelentés

Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2017. évi éves növekedési jelentés (2016/2306(INI))

(2018/C 252/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), különösen 121. cikke (2) bekezdésére, 126. és 136. cikkére, valamint a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló 12. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a nemzeti parlamentek Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződésre,
- tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló 1466/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2011. november 16-i 1175/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló, 2011. november 8-i 2011/85/EU tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságoknak az euróövezeten belüli kiigazítására vonatkozó végrehajtási intézkedésekről szóló, 2011. november 16-i 1174/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsítására és pontosítására vonatkozó 1467/97/EK rendelet módosításáról szóló, 2011. november 8-i 1177/2011/EU tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a költségvetési felügyelet euróövezetbeli eredményes érvényesítéséről szóló, 2011. november 16-i 1173/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ HL L 306., 2011.11.23., 12. o.

⁽²⁾ HL L 306., 2011.11.23., 41. o.

⁽³⁾ HL L 306., 2011.11.23., 8. o.

⁽⁴⁾ HL L 306., 2011.11.23., 33. o.

⁽⁵⁾ HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

⁽⁶⁾ HL L 306., 2011.11.23., 1. o.

2017. február 15., szerda

- tekintettel a költségvetés-tervezési javaslatok monitoringjára és értékelésére, valamint az euróövezeti tagállamok túlzott hiánya kiigazításának biztosítására vonatkozó közös rendelkezésekről szóló, 2013. május 21-i 473/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a pénzügyi stabilitásuk tekintetében súlyos nehézségekkel küzdő vagy súlyos nehézségek által fenyegetett euróövezeti tagállamok gazdasági és költségvetési felügyeletének megerősítéséről szóló, 2013. május 21-i 472/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanács éves növekedési jelentéséről szóló, 2016. január 15-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács az államháztartások fenntarthatóságáról szóló jelentéséről szóló, 2016. március 8-i következtetéseire,
- tekintettel az Európai Tanács 2016. március 17–18-i következtetéseire,
- tekintettel az eurócsoportnak a költségvetési kiadások felosztása javításának közös elveiről szóló, 2016. szeptember 9-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EKB 2015-ös éves jelentésére,
- tekintettel a Bizottság 2016. november 9-i, 2016 őszére vonatkozó európai gazdasági előrejelzésére,
- tekintettel a Bizottság „A Stabilitási és Növekedési Paktum hatályos szabályai által biztosított rugalmasság legjobb kihasználása” című, 2015. január 13-i közleményére (COM(2015)0012),
- tekintettel a 2017. évi éves növekedési jelentéséről szóló, 2016. november 16-i bizottsági közleményre (COM(2016)0725),
- tekintettel az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlásról szóló, 2016. november 16-i bizottsági közleményre (COM(2016)0726),
- tekintettel a Bizottság „A növekedésbarát euróövezeti költségvetési irányvonal felé” című, 2016. november 16-i közleményére (COM(2016)0727),
- tekintettel a Bizottság „A riasztási mechanizmus keretében készült 2017. évi jelentés” című, 2016. november 16-i jelentésére (COM(2016)0728),
- tekintettel a 2017. évi európai parlamenti hét során a nemzeti parlamentekkel folytatott vitára,
- tekintettel az európai gazdasági és monetáris unió megvalósításáról szóló jelentésre („az öt elnök jelentése”),
- tekintettel a Bizottság „Lépések a gazdasági és monetáris unió kiteljesítése felé” című, 2015. október 21-i közleményére (COM(2015)0600),
- tekintettel „A gazdasági kormányzás keretének felülvizsgálata: mérleg és főbb kérdések” című, 2015. június 24-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Eurofound 2015. évi Európai Szerkezetátalakítási Figyelő éves jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 140., 2013.5.27., 11. o.

⁽²⁾ HL L 140., 2013.5.27., 1. o.

⁽³⁾ HL C 407., 2016.11.4., 86. o.

2017. február 15., szerda

- tekintettel a G20-ak vezetőinek a 2016. szeptember 4–5-i hangzoui csúcstalálkozón kiadott közleményére,
- tekintettel az EKB elnökének a Nemzetközi Monetáris és Pénzügyi Bizottság 2016. október 7-i, 34. találkozáján elhangzott nyilatkozatára,
- tekintettel a párizsi éghajlatváltozási konferencián 2015. december 12-én elfogadott COP21 megállapodásra,
- tekintettel a Régiók Bizottsága „Állásfoglalás a 2016. évi európai szemeszterről és előretekintés a 2017. évi éves növekedési jelentésre” című, 2016. október 12-i állásfoglalására,
- tekintettel az európai kvv-kről szóló éves jelentésre (2015/2016),
- tekintettel a Bizottság Európai Parlamentnek és Tanácsnak címzett, 2016. augusztus 26-i jelentésére a kereskedelmi ügyletekhez kapcsolódó késedelmes fizetések elleni fellépésről szóló, 2011. február 16-i 2011/7/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtásáról (COM(2016)0534),
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, és a Költségvetési Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0039/2017),

- A. mivel az Európai Unió gazdasága mérsékelt ütemben lábadozik és növekszik, noha ez tagállamról tagállamra változik;
- B. mivel 2016-ra az Európai Bizottság az EU-ban 1,8 %-os GDP-növekedést vetített előre, az euróövezetben pedig 1,7 %-osat, 2017-re pedig 1,6 illetve 1,7 %-osat, és mivel mivel az államadósság 2016-ban az EU-ban várhatóan 86,0 %-os, az euróövezetben pedig 91,6 %-os lesz; mivel az euróövezetben a költségvetések hiánya 2016-ban várhatóan a GDP 1,7 %-a, 2017-ben és 2018-ban pedig 1,5 %-a lesz;
- C. mivel a növekedés jelenlegi fő hajtóereje a fogyasztás, és ez várhatóan 2017-ben is így marad; mivel azonban Európában komoly beruházási hiány van, minthogy a beruházások jóval válságot megelőző szint alatt maradnak;
- D. mivel a foglalkoztatás aránya növekszik – bár egyenetlenül és nem elég gyorsan – 2016-ban 10,1 %-ra csökkentve az euróövezetben a munkanélküliség arányát, de ahhoz nem eléggé, hogy jelentősen vissza lehessen szorítani a fiatalok és a tartós munkanélküliek arányát;
- E. mivel a munkaerőpiacok és a növekedés lassú újbóli fellendülése egyenlőtlenül történik az egyes tagállamokban, és továbbra is törékeny, és mivel elő kell mozdítani az EU-n és különösen az euróövezeten belüli konvergenciát;
- F. mivel a növekedés jelentős mértékben nem konvencionális monetáris politikákon alapult, melyek nem tarthatnak örökké; mivel ez is amellettt szól, hogy növekedésnek kedvező, „háromágú” befektetési megközelítésre van szükség, fenntartható strukturális reformokra, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktumnak a tagállamokban történő teljes és következetes végrehajtása révén felelős közfinanszírozásra, a jelenlegi rugalmassági záradékok teljes tiszteletben tartása mellett;
- G. mivel egyes tagállamokban a magán- és az államadósság szintje még mindig nagyon magas, meghaladva a Stabilitási és Növekedési Paktumban rögzített, a GDP 60 %-ában megállapított küszöbértéket;
- H. mivel a Bizottság az euróövezetbeli tagállamok 2017. évi költségvetés-tervezéséről szóló értékelései szerint egyetlen 2017-es költségvetés-tervezésről sem állapították meg, hogy súlyos mértékben nem felel meg a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeinek, ám ugyanakkor számos esetben a tervezett adóügyi változtatás nem tud eleget tenni a Paktum által előírtaknak, vagy fennáll annak a kockázata, hogy nem fog ezeknek megfelelni;
- I. mivel a Bizottság az euróövezetbeli tagállamok 2017. évi költségvetés-tervezéséről szóló értékelései szerint csak kilenc tagállam felel meg a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeinek;

2017. február 15., szerda

- J. mivel az uniós tagállamok államháztartásainak hosszú távú fenntarthatósága a generációk közötti méltányosság szempontjából aggodalomra ad okot;
- K. mivel az államadósság méretére mind a függő, mind a rejtett kötelezettségek kihathatnak;
- L. mivel egyes tagállamokban rekord magas a folyó fizetési mérleg többlete és továbbra is jelentősek az európai makroszintű egyensúlytalanságok;
- M. mivel az EU jelentős további magán- és állami beruházási erőfeszítéseket követel meg különösen az oktatás, a kutatás, az ikt, illetve az új munkahelyek, vállalkozások és társaságok terén, annak érdekében, hogy meg tudja valósítani növekedési potenciálját, és hogy megszüntesse a jelenlegi „beruházási hiányt” azon területeken, ahol a beruházások a válság előtti szinten megrekedtek; mivel ehhez elsősorban jobb szabályozási környezet szükséges;
- N. mivel a nemteljesítő hitelek magas szintje néhány tagállamban továbbra is komoly kihívás; mivel bár a hitelállomány fokozatosan bővül, de még mindig a válság előtti szintek alatt marad;
- O. mivel az EU globális versenyképességének fokozása és fenntartható növekedésének javítása érdekében egy új szakpolitikai intézkedéskombinációra van szükség, illetve intelligens strukturális reformokra a tagállamokban és az egységes piac kiteljesítésére;
- P. mivel a csődöt komolyabban büntető rendszerekkel rendelkező gazdaságok elébe mennek a hozzáadott érték és a foglalkoztatás potenciális növekedésének, ami a kisvállalkozói intézkedéscsomag „második esélyről” szóló elvének valamennyi tagállam általi végrehajtására hív fel;
- Q. mivel az európai versenyképesség nagyban függ az innovációhoz, a technológiához és a szervezeti képességekhez kapcsolódó, nem árjellegű elemektől is, nem csak az áráktól, a költségektől és a bérektől;
- R. mivel a késedelmes fizetésekről szóló 2011/7/EU irányelv célja, hogy segítsen a magán- vagy állami cégek általi késedelmes fizetések miatt magas költségekkel, vagy akár csőddel szembesülő vállalkozásoknak; mivel az utólagos külső értékelés felfedte, hogy az állami szervek a tagállamok több mint felében még a jogszabály által előírt 30 napos fizetési határidőt sem tartják be; mivel a jelentés megállapította, hogy a kiigazítási programokat követő tagállamok számára nehéz az irányelv alkalmazása, mivel nekik az aktuális számlák mielőbb kiegyenlítését a felhalmozott adósság visszafizetésével kell szembeállítaniuk;
1. üdvözli a Bizottság 2017. évi éves növekedési jelentését, amely megerősíti a köz- és magánberuházás, a szociális szempontból kiegyensúlyozott strukturális reformok és felelősségteljes államháztartás hatékony háromszögének a stratégiáját, és e szakpolitikai intézkedéskombináció jobb végrehajtására szólít fel; egyetért azzal, hogy a gazdasági fellendülés elősegítése érdekében a reformok elfogadását illetően, az országspecifikus ajánlásoknak megfelelően gyorsabb előrelépésekre van szükség a növekedés és munkahelyteremtés eléréséért; ezért sajnálatát fejezi ki az országspecifikus ajánlások alacsony végrehajtási aránya miatt, amely a 2012-es 11 %-ról 2015-re 4 %-ra csökkent; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak fokozniuk kell a reformra irányuló erőfeszítéseiket, ha vissza akarnak térni a növekedéshez és a munkahelyteremtéshez; támogatja a Bizottságot abban, hogy első számú prioritása a munkahelyteremtés, a növekedés és az uniós beruházások fellendítése;
  2. figyeli az Európai Központi Bank monetáris politikájától való jelenlegi túlzott függőséget, és megjegyzi, hogy a monetáris politika önmagában – beruházások és fenntartható strukturális reformok nélkül – nem elegendő a növekedés ösztönzéséhez;
  3. egyetért a Bizottsággal, hogy az euróövezetnek egyre inkább a belső keresletre kellene támaszkodnia; úgy véli, hogy az euróövezet fenntartható növekedése szempontjából kedvezőbb lenne az erőteljesebb belső kereslet;
  4. megjegyzi, hogy 2016-ban a növekedés mérsékelt ütemben folyik tovább, meghaladva a válság előtti szintet, de hogy a szerény növekedést egy rendkívüli monetáris politika perspektívájából kell szemlélni, és hogy ugyanakkor továbbra is gyenge és egyenlőtlen a tagállamok között; aggodalommal állapítja meg, hogy a GDP és a termelékenység növekedési aránya jóval a teljes potenciál alatt marad, és hogy nincs idő az önelégültségre, és ha nagyobb lendületet szeretnének elérni, akkor ez a mérsékelt fellendülés rendíthetetlen adó- és pénzügyi erőfeszítéseket igényel;

2017. február 15., szerda

5. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyságbeli népszavazás elbizonytalanította az európai gazdaságot és a pénzügyi piacokat; megjegyzi, hogy az Amerikai Egyesült Államok közelmúltbeli elnökválasztása általános politikai bizonytalansághoz vezetett, amely várhatóan befolyásolja az európai gazdaságot, nem utolsósorban a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatok tekintetében;
6. aggodalommal veszi tudomásul a globalizáció és a terjedőben lévő protekcionizmus hatását;
7. úgy véli, hogy míg a munkanélküliség átlagban fokozatosan csökken, illetve a tevékenységi arányok növekednek, számos tagállamban kitarotán fennmaradnak a strukturális kihívások; megjegyzi, hogy a hosszú távú és a fiatalok munkanélküliség aránya továbbra is magas; megjegyzi, hogy e strukturális hiányosságok orvoslásához az érintett tagállamokban inkluzív munkaerőpiaci reformokra van szükség, amelyek teljes mértékben tiszteletben tartják a szociális párbeszédet;
8. hangsúlyozza, hogy az EU-ban és az euróövezetben a beruházások aránya még mindig jóval a válság előtti szint alatt marad; úgy véli, hogy ezt a befektetési hézagot állami és magán eszközök alkalmazásával kell betömni, és kiemeli, hogy csak célzott állami és magánbefektetések hozhatnak látható eredményeket, rövid időn belül és megfelelő skálán; egyetért a Bizottsággal, hogy az alacsony finanszírozási költségek körülményei az állami befektetések korábbi szakaszra ütemezésének kedveznek, különösen az infrastruktúra terén;

Befektetés

9. egyetért a Bizottsággal, hogy a finanszírozáshoz jutás, illetve az egységes piac megerősítése kulcsfontosságú a vállalkozások innovációja és növekedése szempontjából; hangsúlyozza, hogy az új tőke- és likviditási követelményeknek – bár a banki ágazat erőre kapásához szükségesek – nem szabad aláaknázniuk a bankok azon képességét, hogy a valós gazdaságnak hitelt nyújtsanak; úgy véli, hogy több erőfeszítésre van szükség ahhoz, hogy a kkv-k finanszírozáshoz jutási esélyei javuljanak; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy fokozza a finanszírozási körülmények javítására tett erőfeszítéseit;
10. hangsúlyozza, hogy az emberi tőkével és a szociális infrastruktúrával kapcsolatos magán- és állami befektetések rendkívül fontosak; úgy véli, hogy kifejezetten meg kell könnyíteni a beruházásokat az olyan területeken, mint például az oktatás, az innováció, a fejlesztés, amelyek kulcsfontosságú tényezők a versenyképesebb európai gazdaság számára;
11. üdvözli a Bizottság az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) időtartamának meghosszabbítására és összegének bővítésére irányuló javaslatát; hangsúlyozza, hogy a földrajzi és ágazati lefedettséget jelentősen növelni kell, amennyiben el akarjuk érni a rendeletben kitűzött célokat; hangsúlyozza, hogy az ESBA-nak vonzóknak kell lennie Unió-szerte a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező nagy projektek számára is; hangsúlyozza, hogy a tagállamok, a Bizottság és az Európai Beruházási Tanácsadó Platform között jobb koordinálásra van szükség;
12. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel és fokozzák maximumra az európai strukturális és beruházási alapok alkalmazását, hogy a belső növekedés mozgatórugóit ki lehessen használni, és hogy haladjon a felfelé irányuló konvergencia;
13. megjegyzi, hogy egy szavahihető pénzügyi rendszer és intézményei kulcsfontosságúak az európai gazdaságnak a beruházások számára vonzóvá tétele és a növekedés számára; hangsúlyozza, hogy a jelenlegi pénzügyi rendszer biztonsága és stabilitása a válság előtti szinthez képest jobb lett; megjegyzi, hogy ennek ellenére maradtak sürgető megoldatlan ügyek, mint például a pénzügyi válság idején felhalmozódott nemteljesítő hitelek csokra;
14. hangsúlyozza, hogy egy teljesen működőképes tőkepiaci unió hosszú távon képes lesz alternatív finanszírozást nyújtani a kkv-knak, kiegészítve a banki ágazat nyújtotta finanszírozást, és mozgósítani változatosabb finanszírozási forrásokat a gazdaság számára általában; felszólítja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel munkáját a tőkepiaci unió kapcsán, a tőkének az EU-ban történő hatékonyabb allokálása – ezzel egyidejűleg pedig az uniós tőkepiacok mélységének javítása, a befektetők részére a diverzifikálás fokozása, a hosszú távú befektetés ösztönzése és a kkv-k tőkepiaci hozzáféréseinek támogatására alkotott innovatív európai uniós pénzügyi eszközök teljes mértékű kihasználása – érdekében; hangsúlyozza, hogy a tőkepiaci unió kiteljesítése nem sodorhatja veszélybe az eddig elért jogalkotási teljesítményeket, viszont az európai polgárok végső hasznát kell szolgálnia;
15. hangsúlyozza, hogy a befektetéseket jobban kell finanszírozni; jól működő pénzügyi rendszert szorgalmaz, amelyben a fokozott stabilitás és a meglévő, határon átnyúló intézmények elősegítik a likviditásteremtést és az árjegyzést, különösen a kis- és középméretű vállalkozások számára; e tekintetben megjegyzi, hogy a nagy növekedési potenciállal rendelkező vállalkozásoknak finanszírozáshoz jutási problémáik vannak; felszólítja a Bizottságot, hogy határozzon meg és hajtson végre olyan projekteket, amelyek az ilyen vállalatokat támogatják, illetve piaci alapú befektetéseket vonzanak be számukra; hangsúlyozza, hogy a banki struktúrára vonatkozó reformoknak nem szabad a likviditásteremtést akadályozniuk;

2017. február 15., szerda

16. a bankunió lépésről lépésre történő kiteljesedésére és a tőkepiaci unió fejlesztésére bátorít, a banki ágazat ellenállóképességének növelése, a pénzügyi stabilitáshoz való hozzájárulás, a beruházások és a növekedés számára stabil körülmények megteremtése, és az euróövezet fragmentálódásának megelőzése érdekében; ezzel összefüggésben kiemeli a felelősség elvét, és hangsúlyozza, hogy az erkölcsi kockázatot mindenképpen kerülni kell, különösen a polgárok védelme érdekében; a meglévő közös szabályok tiszteletben tartását szorgalmazza,

17. rámutat a köz- és magánberuházások alapvető fontosságára az alacsony szén-dioxid-kibocsátású és körforgásos gazdaságra való átállás lehetővé tételében; emlékeztet az Európai Unió kötelezettségvállalásaira és különösen a Párizsi Megállapodásban vállaltakra, hogy finanszírozza a tiszta technológiák alkalmazását, fejleszti a megújuló energiákat és az energiahatékonyságot, és átfogóan csökkenti az üvegházhatású gázok kibocsátását;

18. hangsúlyozza, hogy a megbízható beruházáshoz olyan stabil szabályozói környezetre van szükség, amely lehetővé teszi a beruházás megtérülését; úgy véli, hogy az előre kiszámítható szabályok, a hatékony és átlátható közigazgatás, a hatékony jogrend, a tisztességes feltételek és az adminisztratív terhek csökkenése kulcsfontosságú tényezők a befektetők vonzásához; hangsúlyozza, hogy a 2016-ra vonatkozó országspecifikus ajánlások 40 %-a a beruházások előtti olyan akadályokkal foglalkozik, amelyek felszámolásához hozzájárulhatnak a helyi és regionális hatóságok; felszólítja a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályozási keretről szóló véleményezési felhívás alapján az adminisztratív terhek csökkentése, a szabályozás egyszerűsítése és a környezetvédelem finanszírozásának javítása érdekében;

19. elismeri a termelékenység növelésére és a beruházásokra vonatkozó kiaknázatlan lehetőségeket, amelyeket az egységes piaci szabályok teljes körű alkalmazása és az áru- és szolgáltatáspiacok fokozottabb integrálása révén lehetne kihasználni; elismeri az országspecifikus ajánlások fontosságát, amelyek meghatározzák a tagállami fellépések legfontosabb területeit;

20. egyetért a Bizottsággal, hogy a kereskedelem hasznát nem mindig ismerik el a nyilvános viták során, és hangsúlyozza, hogy a nemzetközi kereskedelem jelentős munkahelyforrás lehet az európaiak számára, illetve a növekedés elengedhetetlen eleme; megismétli, hogy jelenleg több mint 30 millió munkahely az EU-ból történő exportnak köszönhető; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi kereskedelmi egyezmények nem veszélyeztethetik az európai szabályozási, szociális és környezetvédelmi standardokat, hanem inkább erősíteniük kell a globális standardokat;

21. aggodalommal jegyzi meg, hogy a globális külföldi befektetési áramlásban való európai uniós részesedés a válság óta jelentősen visszaesett; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a befektetői üzleti környezet javítása érdekében, többek között az uniós egységes piaci jogszabályok teljes körű végrehajtása és érvényesítése révén; egyetért azzal, hogy az EU versenyképességének fokozása, a vállalkozások (különösen a kkv-k) és a beruházások számára kedvező környezet ösztönzése, a növekedés és a munkahelyteremtés erősítése, valamint a tagállamok közötti felfele irányuló szociális konvergencia támogatása érdekében, összhangban az országspecifikus ajánlásokkal, fel kell gyorsítani a fenntartható strukturális reformok elfogadásának folyamatát;

22. ragaszkodik ahhoz, hogy meg kell őrizni a pénzintézetek hosszú távú beruházási kapacitásait, valamint az alacsony kockázatú megtakarítások és a hosszú távú nyugdíjtermékek profitabilitását, hogy ne kerüljön veszélybe az európai polgárok megtakarításainak és nyugdíjainak fenntarthatósága;

23. hangsúlyozza, hogy a fenntartható strukturális reformokat az oktatásba, kutatásba, innovációba és a humán tőkébe történő hosszabb távú befektetéseknek kell kiegészíteniük, többek között az új készségek és ismeretek megszerzését biztosító oktatás és képzés területén; úgy véli, hogy a politikusok, jogalkotók, kutatók, gyártók és innovátorok partnersége is olyan beruházásösztönző eszköznek tekinthető, amely hozzájárul az intelligens és fenntartható növekedéshez és kiegészíti a beruházási programokat;

Strukturális reformok

24. egyetért azzal, hogy a termék- és szolgáltatáspiacok, valamint a befogadó munkaerőpiaci, egészségügyi, lakhatási és nyugdíjpolitikák fenntartható strukturális reformjainak továbbra is elsőbbséget kell kapniuk a tagállamokban ahhoz, hogy hatékonyan lehessen támogatni a fellendülést, kezelni lehessen a magas munkanélküliséget, ösztönözni lehessen a versenyképességet, a tisztességes versenyt és a növekedési potenciált, és javítani lehessen a kutatási és innovációs rendszereket a munkavállalói jogok, a fogyasztóvédelem vagy a környezetvédelmi normák felhígítása nélkül;

2017. február 15., szerda

25. úgy véli, hogy a jól működő és produktív munkaerőpiacok – megfelelő szociális védelemmel és párbeszéddel ötvözve – bizonyítottan gyorsabban kilábalnak a gazdasági hanyatlásból; felhívja a tagállamokat, hogy csökkentsék a munkaerőpiacok szegmentálódottságát, növeljék a munkaerőpiaci részvételt és frissítsék a készségeket, többek között a foglalkoztathatóság és a termelékenység fokozása érdekében nagyobb hangsúlyt helyezve a képzésre és az egész életen át tartó tanulásra; megállapítja, hogy egyes tagállamoknak jelentős reformokra van szükségük ahhoz, hogy munkaerőpiacaik ellenállóbbá és befogadóbbá váljanak;

26. hangsúlyozza, hogy a közép- és hosszú távú stabilitás érdekében fontos a koherens és fenntartható szerkezeti reformok megkezdése vagy végrehajtásának folytatása; kiemeli, hogy az EU és tagállamai nem versenyezhetnek csupán az általános vagy a munkaerőköltségek terén, hanem nemzeti és uniós szinten is több beruházásra van szükség a kutatás, az innováció és fejlesztés, az oktatás és a készségek, valamint az erőforrás-hatékonyság terén;

27. aggódik a – többek között a születések alacsony aránya, az előregedő társadalmak, a kivándorlás által befolyásolt – demográfiai fejleményeknek az állami pénzügyi helyzetre és a fenntartható növekedésre gyakorolt hatása miatt; külön kiemeli a lakosság előregedésének hatását az EU nyugdíj- és társadalombiztosítási rendszerére; megjegyzi, hogy a különféle demográfiai struktúrák következtében e fejlemények más-más hatással bírnak az egyes tagállamokra, de figyelmeztet, hogy a már most előrelátható finanszírozási költségek jelentősen befolyásolják majd a költségvetéseket;

28. emlékeztet, hogy a nyugdíjrendszer fenntarthatóságának biztosításához szükséges további fontos tényező a magas foglalkoztatási ráta elérése és fenntartása; ennek kapcsán rámutat továbbá a migránsok készségei jobb igénybevételének fontosságára, hogy alkalmazkodni lehessen a munkaerőpiaci igényekhez;

29. megjegyzi, hogy az uniós tagállamok jelenleg a GDP 5 és 11 % közötti arányát költik az egészségügyre, amely a demográfiai változások következtében a következő évtizedekben várhatóan jelentős mértékben növekedni fog; sürgeti a Bizottságot, hogy erőfeszítéseit összpontosítsa a minőségi egészségügyre és az ahhoz való univerzális hozzáférésre fordított költséghatékony kiadásokra, uniós szintű együttműködés és a bevált gyakorlatok megosztása révén, az országspecifikus ajánlásokban szem előtt tartva a minőségi egészségügyi rendszerek fenntarthatóságát is;

30. felkéri a Bizottságot, hogy rendszeresen tegyen közzé értékelést az egyes tagállamok költségvetésének fenntarthatóságáról, az összes olyan országspecifikus tényezővel számolva, amilyen például az államháztartás fenntarthatóságát befolyásoló demográfiai fejlődés, valamint a függő, implicit és a költségvetésen kívüli egyéb kötelezettségek; javasolja, hogy építsék be e jelentéseket az éves országjelentésekbe; javasolja, hogy a Bizottság dolgozzon ki mutatót annak felmérésére, hogy a tagállamok államháztartása és éves költségvetése hogyan hat a jövő generációira, figyelembe véve a jövőbeli kötelezettségeket és az implicit költségvetési kötelezettségeket; egyetért azzal, hogy az ezen értékelésekkel kapcsolatos adminisztratív terheknek minél alacsonyabbaknak kell lenniük;

31. üdvözli, hogy az ifjúsági munkanélküliség általában visszaesőben van, de még mindig túl magas; megjegyzi, hogy továbbra is komoly eltérések állnak fel az egyes tagállamok között, és folyamatos reformokra szólít fel a fiatalok munkaerőpiacra való bejutásának megkönnyítése érdekében, biztosítva ezzel a generációk közötti méltányosságot; ezzel kapcsolatban hangsúlyozza az ifjúsági garancia fontosságát, és szorgalmazza e rendkívül fontos program uniós finanszírozásának folytatását; osztja a Bizottság azon véleményét, hogy többet kell tennie a tagállamoknak az ifjúsági munkanélküliség ellen, különösen az ifjúsági garancia hatékonyságának fokozása terén;

32. hangsúlyozza a jó életkörülményeket és egyben megfelelő termelékenységet biztosító bérek felelős és növekedésbarát alakulásának fontosságát, figyelembe véve a versenyképességet és a hatékony szociális párbeszéd, valamint a jól működő szociális piacgazdaság fontosságát;

33. egyetért azzal, hogy az adóztatásnak támogatnia kell a beruházásokat és a munkahelyteremtést; adóreformokat szorgalmaz az Európában a munkára nehezedő súlyos adóteher kezelése, az adóbeszedés javítása, az adóelkerülés és az adócsalás elleni küzdelem, valamint az adórendszerek egyszerűbbé, igazságosabbá és hatékonyabbá tétele érdekében; kiemeli, hogy jobban össze kell hangolni az adózás területén alkalmazott közgazdasági gyakorlatokat; nagyobb átláthatóságot szorgalmaz a tagállamok részéről a társasági adózás területén;

Adóügyi felelősség és az állami finanszírozás szerkezete

34. megjegyzi, hogy a Bizottság szerint az államháztartások fenntarthatósága továbbra is elsőbbségi feladat, valamint hogy a válság mélypontja óta jelentős mértékben enyhültek a kihívások és az euróövezet egészében rövid távon lehet, hogy nem jelentenek jelentős kockázatokat;

2017. február 15., szerda

35. megjegyzi továbbá, hogy a Bizottság szerint a kihívások továbbra is fenn fognak állni, és a válság, valamint a strukturális hiányosságok öröksége tovább él, amivel foglalkozni kell a hosszú távú kockázatok elkerülése érdekében;
36. kiemeli, hogy minden tagállam köteles eleget tenni a Stabilitási és Növekedési Paktumnak, a meglévő rugalmassági záradékok teljes körű tiszteletben tartásával; e tekintetben rámutat a stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés (TSCG) jelentőségére is, és sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtsa be az annak végrehajtása során szerzett tapasztalatainak átfogó értékelését, amely az EUSZ-nak és az EUMSZ-nak megfelelően alapul szolgálhat az e szerződés lényegi elemeinek az uniós jogi keretbe való integrálása érdekében hozott intézkedésekhez;
37. megjegyzi, hogy bár hat tagállam továbbra is túlzottdeficit-eljárás alatt áll, a költségvetési hiány átlagos szintje csökken, és 2016-ban várhatóan 2 % alatt marad, sőt a következő években tovább csökken, és várhatóan csak két tagállam marad 2017-ben is túlzottdeficit-eljárás alatt; megjegyzi, hogy az államadósság elmúlt években tapasztalt jelentős növekedése sok esetben a bankok feltőkésítésének és az alacsony növekedésének volt betudható; hangsúlyozza, hogy amennyiben a kamatok ismét növekedésnek indulnak, fokozódhatnak a költségvetések javítása terén tapasztalt nehézségek;
38. hangsúlyozza a Bizottság szerepét a Szerződések őreként; hangsúlyozza, hogy szükség van a közösen megállapított jogszabályok alkalmazásának és érvényesítésének objektív és átlátható értékelésére;
39. ragaszkodik ahhoz, hogy ne kezeljék eltérő módon a tagállamokat; megjegyzi, hogy csak az uniós jogszabályokat tiszteletben tartó és követő költségvetési politika vezet hitelességhez és a tagállamok közötti bizalomhoz, ami a GMU megvalósításának és a pénzpiacok bizalmának előfeltétele;
40. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy amikor a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció és korrekció ágában értelmében költségvetési ajánlásokat tesz, fogalmazzon a lehető legkonkrétabban, ezzel növelve az ajánlások átláthatóságát és érvényesíthetőségét; hangsúlyozza, hogy a prevenció ág keretében megfogalmazott ajánlásokba be kell illeszteni az országspecifikus középtávú költségvetési cél teljesítésére kitűzött dátumot, valamint az annak eléréséhez vagy megtartásához szükséges költségvetési kiigazítást;
41. úgy véli, hogy a tagállamokon belüli makroökonómiai kiegyensúlyozatlanságokat a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárással összhangban kellene kezelni, valamennyi tagállam bevonásával, a megfelelő reformokra és beruházásokra építve; e tekintetben hangsúlyozza, hogy minden tagállamnak teljesítenie kell egyéni feladatait; megjegyzi, hogy a folyó fizetési mérleg nagy többlete a nagyobb hazai kereslet lehetőségét hordozza magában; megjegyzi, hogy az állami és a magánszektorbeli adósság magas szintje jelentős sebezhetőséget jelent, és hogy felelős költségvetési politika és magasabb növekedés szükséges ezek gyorsabb csökkentéséhez;
42. megjegyzi, hogy bár az elmúlt években javult a költségvetések helyzete, a 2017-es költségvetési tervezet értékelésekor nyolc tagállamról tartották úgy, hogy esetükben fennáll a meg nem felelés kockázata; úgy véli, hogy a meghatározott kiigazítási útvonalakhoz ragaszkodni kell;
43. üdvözlözi, hogy az államháztartási hiány és az államadósságok átlagban csökkentek, de egyetért azzal, hogy az összesített grafikonokban nem láthatók a tagállamok közötti jelentős eltérések; hangsúlyozza, hogy az összképet mindig az egyes költségvetések elemzésével együtt kell nézni, és hangsúlyozza, hogy szigorú költségvetési politikára van szükség a kamatlábak emelkedésének megelőzéseként; úgy véli, hogy felfelé irányuló konvergenciára van szükség, különösen az euróövezetbe tartozó tagállamok között;

Költségvetési irányvonal az euróövezet számára

44. megjegyzi, hogy a Bizottság 2016. őszi gazdasági előrejelzése szerint az euróövezet költségvetési irányvonala 2015-ben megszorító jellegűről semleges jellegűre változott és a következő előrejelzési időszakban várhatóan enyhén expanzív jellegű lesz; megállapítja továbbá, hogy a Bizottság szerint a Tanács országspecifikus ajánlásaiban szereplő költségvetési előírások teljes körű betartása összességében az euróövezet egészére nézve 2017 és 2018 tekintetében egy mérsékeltan restriktív költségvetési irányvonalhoz vezetne, és hogy a Bizottság pozitív költségvetési irányvonalat szorgalmaz, elismerve ugyanakkor annak gazdasági és jogi korlátait;
45. fontos fejleménynek tartja a pozitív költségvetési irányvonalról szóló bizottsági közleményt; üdvözlözi a közlemény szándékát, hogy hozzájáruljon a gazdaságpolitikák jobb összehangolásához az euróövezetben és rámutasson a költségvetési ösztönzőkben rejlő lehetőségekre azon tagállamokban, ahol van ilyenekre mód; hangsúlyozza, hogy a költségvetési követelmények közösen megállapított költségvetési szabályokon alapulnak; emlékeztet, hogy minden tagállam köteles

2017. február 15., szerda

megfelelni a Stabilitási és Növekedési Paktumnak, tekintet nélkül az aggregált ajánlásokra; megjegyzi, hogy eltérnek a nézetek az aggregált költségvetési irányvonal célértékeinek potenciálja és szintje kapcsán; üdvözlö a független Európai Költségvetési Tanács e téren végzett munkáját;

46. azon a nézeten van, hogy az állami költségvetések struktúrájának javítása az egyik kulcsfontosságú tényezője az uniós költségvetési szabályoknak való megfelelés biztosításának és az elengedhetetlen kiadások finanszírozása lehetővé tételének, az előreláthatatlan igények finanszírozását biztosító tartalékok képzésének és a növekedést ösztönző beruházásoknak, továbbá a kevésbé alapvető kiadások finanszírozásának és az állami pénzeszközök hatékonyabb és felelősebb felhasználásához való hozzájárulásnak; emlékeztet, hogy a nemzeti költségvetések összetételét tagállami szinten, az országspecifikus ajánlások figyelembevételével határozzák meg;

47. megállapítja, hogy az uniós költségvetéssel kapcsolatosan rendszeresen folyik az állami kiadások intelligens elosztásáról és a szakpolitikai prioritásokról szóló vita, és hogy ez a fajta kritikus értékelés a nemzeti költségvetések számára is alapvető fontosságú az állami költségvetések minőségének közép- és hosszú távú javítása, valamint a költségvetések lineáris csökkentésének elkerülése érdekében;

48. üdvözlö a közkiadások folyamatban lévő felülvizsgálatát, és arra bátorítja a tagállamokat, hogy kritikus szemmel értékeljék költségvetésük minőségét és összetételét; támogatja a közkiadások minőségének és hatékonyságának növelésére irányuló erőfeszítéseket, a nem produktív kiadásoktól a növekedésösztönző beruházások felé történő elmozdulást is;

49. úgy véli, hogy az uniós költségvetés a nemzeti hozzájárulásokra való túlzott támaszkodás helyett a saját források begyűjtése révén segíthet enyhíteni a nemzeti költségvetésekre nehezedő terheket;

50. üdvözlö, hogy az európai szemeszter 2016-os ciklusa során az eurócsoport tematikus vitákat folytatott és a bevált gyakorlatok tekintetében előírásokat fogadott el, például a kiadások felülvizsgálata kapcsán; felszólítja a Bizottságot és az eurócsoportot, hogy tegye azokat hatékonyabbá és átláthatóbbá;

51. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy oly módon fogalmazzák meg az országspecifikus ajánlásokat, hogy az előrelépés mérhető legyen, különösen azokban az esetekben, amelyekben a szakpolitikai ajánlás ismétlődően ugyanazt a szakpolitikai területet célozza, és/vagy amelyben a reform jellege az európai szemeszter egyetlen ciklusán túlnyúló végrehajtást igényel;

A nemzeti szakpolitikák koordinálása és a demokratikus számonkérhetőség

52. kiemeli annak fontosságát, hogy a nemzeti parlamentek megvitassák az országjelentéseket, az országspecifikus ajánlásokat, a nemzeti reformprogramokat és stabilitási programokat és az eddigieknél aktívabban lépjenek fel ezek nyomán;

53. meggyőződése, hogy az országspecifikus ajánlások jobb végrehajtásához európai szinten világosan megfogalmazott prioritásokra, nemzeti, regionális és helyi szinten pedig tényleges nyilvános vitára van szükség, amelyek nagyobb felelősségvállaláshoz vezetnek; felhívja a tagállamokat, hogy a helyi és regionális hatóságokat strukturált módon vonják be, tekintettel az egyes tagállamokon belül és regionális szinten is jelentkező hatásokra és kihívásokra, hogy javítani lehessen az országspecifikus ajánlások végrehajtását;

54. sürgeti a Bizottságot, hogy indítson tárgyalásokat a gazdasági irányításról szóló intézményközi megállapodásról; kitar amellet, hogy ezen intézményközi megállapodásnak – a Szerződések keretében – biztosítania kellene, hogy az európai szemeszter struktúrája lehetővé tegye a folyamat érdemi és rendszeres parlamenti ellenőrzését, különösen az éves növekedési jelentés prioritásai és az euróövezetre vonatkozó ajánlások tekintetében;

Ágazati hozzájárulások a 2017. évi éves növekedési jelentéshez***Költségvetés***

55. úgy véli, hogy az uniós költségvetés hozzáadott értéket jelenthet a beruházások és a szerkezeti reformok számára a tagállamokban a jelenlegi eszközök közötti nagyobb fokú szinergiák és a tagállami költségvetésekhez való kapcsolódás kialakítása esetén; ezért úgy véli, hogy az éves növekedési jelentésnek – amely fontos szakpolitikai dokumentumként alapvető tartalmat biztosít a nemzeti reformprogramok számára, valamint országspecifikus ajánlásokat fogalmaz meg és végrehajtási terveket tartalmaz – iránymutatásként kell szolgálnia a tagállamok és a nemzeti költségvetések elkészítése számára a nemzeti költségvetésekben érzékelhető és az uniós költségvetéshez kapcsolódó közös megoldások bevezetése érdekében;

2017. február 15., szerda

56. emlékeztet, hogy valamennyi tagállam első számú prioritásának a héa és a vámok beszedésére vonatkozó rendszerek javításának kellene lennie; üdvözli az adóparadicsomok uniós feketelistájának összeállítására irányuló bizottsági javaslatot, amelynek az adókat kijátszó multinacionális vállalatok problémájának kezelése érdekében büntetőjogi szankciókkal kell érvényt szerezni;

Környezetvédelem, Közegészségügy és Élelmiszer-biztonság

57. hangsúlyozza, hogy az erőforrások jobb és hatékonyabb felhasználása, a külföldi energiától való függőség csökkentése, valamint a – termékekre vonatkozó jobb tervezési követelményeken és a fenntarthatóbb fogyasztási szokásokon alapuló – fenntartható termelési eljárások bevezetése magában foglalja a vállalkozói kedv és a munkahelyteremtés ösztönzését, a nemzetközi célértékek és az uniós környezetvédelmi célkitűzések hatékony megvalósítását, valamint a jövedelemforrások diverzifikálását, miközben szem előtt kell tartani a költségvetési felelősséget és a gazdasági versenyképességet is; úgy véli, hogy az európai szemeszternek magában kellene foglalnia az energiahatékonyságról és az összekapcsolhatóságról való jelentéstételt is az uniós szinten megállapított célok alapján;

o

o o

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, a nemzeti parlamenteknek, valamint az Európai Központi Banknak.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0039

A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2017. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai

Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a gazdaságpolitikai koordináció európai szemeszteréről: a 2017. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai (2016/2307(INI))

(2018/C 252/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 9., 145., 148., 152., 153. és 174. cikkére,
- tekintettel az EUMSZ 349. cikkére, amely a legkülső régiók különleges helyzetével foglalkozik,
- tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásra,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára és különösen annak IV. címére („Szolidaritás”),
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a társadalombiztosítás minimális normáiról szóló, 102. sz. ILO-egyezményre és az ILO szociális védelmi minimumról szóló 202. ajánlására,
- tekintettel a felülvizsgált Európai Szociális Chartára,
- tekintettel az 1. fenntartható fejlesztési célra – a szegénység minden formájának felszámolása mindenhol –, és különösen annak 3. célkitűzésére, azaz a megfelelő szociális védelmi rendszerek és intézkedések nemzeti szintű bevezetésére mindenki számára, beleértve a védelmi minimumokat is, valamint 2030-ig a szegény és sebezhető népesség alapvető biztosításának megvalósítását,
- tekintettel a Bizottság „Befektetés a gyermekekbe: a hátrányok körének megtörése” című, 2013. február 20-i 2013/112/EU ajánlására,
- tekintettel a Bizottság „2017. évi éves növekedési jelentés” című, 2016. november 16-i közleményére (COM(2016)0725),
- tekintettel a Bizottság az euróövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó, 2016. november 16-i ajánlására (COM(2016)0726),
- tekintettel a Bizottság „A növekedésbarát euróövezeti költségvetési irányvonal felé” című, 2016. november 16-i közleményére (COM(2016)0727),
- tekintettel a Bizottság „A riasztási mechanizmus keretében készült 2017. évi jelentés” című, 2016. november 16-i jelentésére (COM(2016)0728),
- tekintettel a Bizottság és a Tanács közös foglalkoztatási jelentésének a 2017. évi éves növekedési jelentésről szóló bizottsági közleményt kísérő, 2016. november 16-i tervezetére (COM(2016)0729),

2017. február 15., szerda

- tekintettel a Bizottság „2017. évi költségvetés-tervezési javaslatok: Átfogó értékelés” című, 2016. november 16-i közleményre (COM(2016)0730),
- tekintettel a Bizottság „Európa ismét beruház: Az európai beruházási terv mérlege és a következő lépések” című, 2016. június 1-jei közleményére (COM(2016)0359),
- tekintettel a Bizottság „Európa új éllavasai: az induló és a növekvő innovatív vállalkozásokat érintő kezdeményezés” című, 2016. november 22-i közleményére (COM(2016)0733),
- tekintettel a Bizottság „Az európai beruházások megerősítése a munkahelyteremtés és a növekedés érdekében: Az Európai Stratégiai Beruházási Alap második fázisa és az új külső beruházási terv felé” című, 2016. szeptember 14-i közleményére (COM(2016)0581),
- tekintettel a Bizottság „Az ifjúsági garancia és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés – az első három év” című, 2016. október 4-i közleményére (COM(2016)0646),
- tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló, 2016. szeptember 14-i bizottsági javaslatra (COM(2016)0604),
- tekintettel a Bizottság „A 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret féldős értékelése/felülvizsgálata – Eredményközpontú uniós költségvetés” című, 2016. szeptember 14-i közleményére (COM(2016)0603),
- tekintettel a Bizottság „Új európai készségfejlesztési program – Közös erővel a humántőke, a foglalkoztathatóság és a versenyképesség megerősítéséért” című, 2016. június 10-i közleményére (COM(2016)0381),
- tekintettel a Bizottság „A közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrend” című, 2016. június 2-i közleményére (COM(2016)0356),
- tekintettel a Bizottság szociális jogok európai pillérével kapcsolatos konzultáció elindításáról szóló, 2016. március 8-i közleményére (COM(2016)0127) és annak mellékleteire,
- tekintettel a strukturálisreform-támogató program 2017–2020-as időszakra vonatkozó létrehozásáról, valamint az 1303/2013/EU és az 1305/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2015. november 26-i bizottsági javaslatra (COM(2015)0701),
- tekintettel a Bizottság „Lépések a gazdasági és monetáris unió kiteljesítése felé” című, 2015. október 21-i közleményére (COM(2015)0600),
- tekintettel a tagállamok foglalkoztatáspolitikáira vonatkozó iránymutatásokról szóló tanácsi határozatra irányuló, 2016. február 15-i bizottsági javaslatra (COM(2016)0071) és a Parlament erről szóló, 2016. szeptember 15-i álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság „A Stabilitási és Növekedési Paktum hatályos szabályai által biztosított rugalmasság legjobb kihasználása” című, 2015. január 13-i közleményére (COM(2015)0012),
- tekintettel a Bizottság „Európai beruházási terv” című, 2014. november 26-i közleményére (COM(2014)0903),
- tekintettel a Bizottság „A gazdasági és monetáris unió szociális dimenziójának megerősítése” című, 2013. október 2-i közleményére (COM(2013)0690),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0355.

2017. február 15., szerda

- tekintettel a Bizottság „Szociális beruházás a növekedés és a kohézió érdekében, többek között a 2014–2020-as időszakra szóló Európai Szociális Alapon keresztül” című, 2013. február 20-i közleményére (COM(2013)0083),
- tekintettel a Bizottság „Út a munkahelyteremtő fellendülés felé” című, 2012. április 18-i közleményére (COM(2012)0173),
- tekintettel a Bizottság „A »Több lehetőséget a fiataloknak« kezdeményezés” című, 2011. december 20-i közleményére (COM(2011)0933),
- tekintettel a Bizottság „A szegénység és társadalmi kirekesztés elleni küzdelem európai platformja – A szociális és területi kohézió európai keretrendszere” című, 2010. december 16-i közleményére (COM(2010)0758) és a Parlament arra vonatkozó, 2011. november 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság „Európa 2020: Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i közleményére (COM(2010)2020),
- tekintettel a munkaerőpiacról kiszorultak aktív befogadásának elősegítéséről szóló, 2008. október 3-i 2008/867/EK bizottsági ajánlásra ⁽²⁾,
- tekintettel az öt elnök „A gazdasági és monetáris unió kiteljesítése” című, 2015. június 22-i jelentésére,
- tekintettel az európai gazdasági és társadalmi fejlődés alapvető tényezőjének számító szociális gazdaság előmozdításáról szóló tanácsi következtetésekre (13414/2015),
- tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2016. év prioritásainak végrehajtása” című, 2016. október 26-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a „Menekültek: társadalmi befogadás és munkaerőpiaci integráció” című, 2016. július 5-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2016. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai” című, 2016. február 25-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság a gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2015. év prioritásainak végrehajtásáról szóló, 2015. szeptember 24-i álláspontjára,
- tekintettel „A gazdaságpolitikai koordináció európai szemesztere: a 2015. évi éves növekedési jelentés foglalkoztatási és szociális vonatkozásai” című, 2015. március 11-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a be nem jelentett munkavégzés megakadályozására, valamint az ilyen típusú munkavégzéstől való elrettentésre irányuló együttműködés erősítését célzó európai platform létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról szóló, 2016. február 2-i álláspontjára ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL C 153. E, 2013.5.31., 57. o.

⁽²⁾ HL L 307., 2008.11.18., 11. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0416.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0297.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0059.

⁽⁶⁾ HL C 316., 2016.8.30., 83. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0033.

2017. február 15., szerda

- tekintettel „Az egyenlőtlenségek csökkentése, különös tekintettel a gyermekszegénységre” című, 2015. november 24-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a kohéziós politikáról és az Európa 2020 stratégia felülvizgálatáról szóló, 2015. október 28-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanácshoz intézett, O-000121/2015 – B8-1102/2015 számú, szóbeli választ igénylő kérdésre és ezzel kapcsolatosan a tartósan munkanélküli személyek munkaerőpiaci integrációjáról szóló tanácsi ajánlásról szóló, 2015. október 29-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A 21. század versenyképes uniós munkaerőpiacának létrehozása: a készségek és képesítések hozzáigazítása a kereslethez és a munkalehetőségekhez a válságból való kilábalás egyik módjaként” című, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „A szociális vállalkozás és a szociális innováció a munkanélküliség leküzdésében” című, 2015. szeptember 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a fiatalok foglalkoztatásáról szóló, 2014. július 17-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a „Hogyan járulhat hozzá az Európai Unió egy olyan környezet megteremtéséhez, amely kedvez a vállalatok, vállalkozások és induló vállalkozások általi munkahelyteremtésnek?” című, 2014. április 15-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a szociális gazdaságról szóló, 2009. február 19-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogaival foglalkozó ENSZ-bizottságnak az Európai Unió bevezető jelentéséhez kapcsolódó záró megjegyzéseire (2015. szeptember),
- tekintettel az Európai Számvevőszék „Uniós ifjúsági garancia: az első lépések megtörténtek, de kockázatok várhatók a végrehajtás során” című 3/2015. sz. különjelentésére ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a „Foglalkoztatási és szociális fejlemények Európában – negyedéves áttekintés, 2016. ősz” című, 2016. október 11-én kiadott dokumentumra,
- tekintettel az Eurofound európai munkakörülményekről szóló, 2010. és 2015. évi ötödik és hatodik felmérésre ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a „Foglalkoztatási kilátások 2016” című, 2016. július 7-i OECD-dokumentumra,
- tekintettel a jövedelmi egyenlőtlenség trendjeiről és a gazdasági növekedésre gyakorolt hatásáról szóló, 2014. december 9-i OECD-munkadokumentumra,
- tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság „Megfelelő szociális védelem a hosszú távú gondozási igények kielégítésére az előregedő társadalomban” című, 2014. október 10-i jelentésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0401.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0384.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0389.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0321.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0320.

⁽⁶⁾ HL C 289., 2016.8.9., 19. o.

⁽⁷⁾ HL C 224., 2016.6.21., 19. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0394.

⁽⁹⁾ HL C 76. E, 2010.3.25., 16. o.

⁽¹⁰⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_HU.pdf

⁽¹¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/european-working-conditions-surveys-ewcs>

2017. február 15., szerda

- tekintettel a Bizottságnak a dolgozó szülők előtt álló, a munka és a családi élet összeegyeztetése terén jelentkező kihívásokkal foglalkozó ütemtervére és konzultációjára,
  - tekintettel a Portugáliának és Spanyolországnak folyósított források felfüggesztéséről folytatott strukturált párbeszéd keretében 2016. október 3-án és november 8-án tartott ülésekre,
  - tekintettel a nemzeti parlamentek képviselőivel a 2017-es európai szemeszter prioritásairól folytatott tárgyalásokra,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményeire (A8-0037/2017),
- A. mivel az EU-ban 2013 második fele óta lassan csökken a munkanélküliség, 2013 óta 8 millió új állás jött létre, és 2016 szeptemberében a munkanélküliségi ráta 8,6 %-os volt, ami 2009 óta a legalacsonyabb szint; mivel azonban a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok aránya továbbra is magas, és a 15–29 év közötti korosztály 14,8 %-át teszik ki ⁽¹⁾ ⁽²⁾; mivel a munkanélküliség összesített szinten csökken, néhány tagállamban sajnálatos módon még mindig nagyon magas; mivel a Bizottság szerint az aktív keresők körében tapasztalható szegénység aránya továbbra is magas;
- B. mivel a foglalkoztatási ráta általában alacsonyabb a nők körében, és mivel 2015-ben a 20 és 64 év közötti férfiak foglalkoztatási rátája 75,9 % volt az EU-28-ban, szemben a nők 64,3 %-os rátájával; mivel a nemek közötti szakadék még mindig jelentős a munkavállalás terén, és továbbra is ez képezi a nemek közötti egyenlőség elérésének egyik fő akadályát, valamint sürgős erőfeszítések szükségesek a férfiak és nők foglalkoztatási rátája közötti különbség csökkentésére;
- C. mivel, amennyiben a jelenlegi trendet megfelelő közpolitikákkal erősítik meg, elérhetővé válik az Európa 2020 stratégia 75 %-os foglalkoztatási célkitűzése;
- D. mivel az ifjúsági munkanélküliségi ráta 18,6 % az EU-ban és 21,0 % az euróövezetben; mivel a munkanélküli fiatalok száma eléri a 4,2 milliót, ebből az euróövezeten belül pedig a 2,9 millió eurót; mivel az ifjúsági munkanélküliség szintje továbbra is jóval meghaladja a 2008-as legalacsonyabb szintet, ami felhívja a figyelmet arra, hogy az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés tagállami végrehajtását és teljes körű kihasználását prioritásnak kell tekinteni; mivel sajnálatos módon a fiatalok foglalkoztatását továbbra is a néha a szegénységi küszöb alatti alacsony bérek, a fizetéssel nem járó szakmai gyakorlatok, a jó minőségű képzés hiánya, valamint a munkahelyi jogok hiánya jellemzik;
- E. mivel a nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok a becslések szerint évente 153 milliárd euróba kerülnek az EU-nak (a GDP 1,21 %-a) ellátások, elmaradt bevételek és adók formájában, míg az ifjúsági garanciarendszerek létrehozásának éves teljes becsült költsége az euróövezetben 21 milliárd euró lenne, azaz a GDP 0,22 %-a;
- F. mivel a 2015-ben regisztrált nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalok száma tovább fog csökkenni; mivel a 15 és 24 év közötti korosztályban 6,6 millió fiatal még mindig ilyen helyzetben van, ami e korcsoport 12 %-át teszi ki;
- G. mivel a munkaerőpiaci szabályozási keretek kidolgozása és végrehajtása, az oktatási és képzési rendszerek és az aktív munkaerőpiaci politika vonatkozásában az ifjúsági munkanélküliség kezeléséért elsősorban a tagállamok felelősek;

⁽¹⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/young-people-and-neets-1>

⁽²⁾ Lásd az Eurofound jelentését a fiatalok munkanélküliségéről.

2017. február 15., szerda

- H. mivel a fogyatékossgal élő emberek továbbra is jelentős mértékben ki vannak rekesztve a munkaerőpiacról, és e téren nagyon kevés előrelépés történt az elmúlt évtizedben, részben amiatt, hogy nem ruháztak be a megfelelő támogatási eszközökbe; hangsúlyozza, hogy ez gyakran szegénységhez és társadalmi kirekesztéshez vezet, és ezért negatív hatást gyakorol az Európa 2020 stratégia célkitűzésére;
- I. mivel a munkaerőpiac strukturális kihívásai, mint például az alacsony részvétel és a strukturális munkaerőhiány számos tagállamban továbbra is probléma;
- J. mivel a tartós (egy évnél hosszabban tartó) munkanélküliség aránya évi 0,7 %-kal csökkent 2016 első negyedévéig, ami a gazdaságilag aktív népesség 4,2 %-át teszi ki; mivel a rendkívül tartós (két évnél hosszabb) munkanélküliség aránya a gazdaságilag aktív népesség 2,6 %-ára csökkent; mivel ennek ellenére a tartósan munkanélküliek száma továbbra is magas, mintegy 10 millió fő; mivel a tartós munkanélküliség különösen a fiatalabb és az idősebb álláskeresők számára jelent problémát, ugyanis a 15 és 24 év közöttiek 30 %-a, és az 55 és 64 év közöttiek 64 %-a több mint egy éve keres állást; mivel sok inaktív idősebb munkavállaló nem szerepel a munkanélküliségi statisztikákban; mivel a munkanélküliség szintje és annak társadalmi következményei eltérőek az európai országokban, és mivel alapvető fontos a sajátos mikrogazdasági körülmények figyelembe vétele;
- K. mivel az Európa 2020 stratégia célkitűzése szerint 2020-ig 20 millióval kell csökkenteni a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett emberek számát; mivel a célkitűzés teljesítése még várat magára, és ezért több erőfeszítésre van szükség; mivel 2015-ben 119 millió volt a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának kitett emberek száma, mintegy 3,5 millió fővel kevesebb, mint 2014-ben; mivel 2012-ben 32,2 millió fogyatékossgal élő személy volt ilyen helyzetben; mivel 2013-ban az EU-28 területén 26,5 millió gyermeket fenyegetett a szegénység vagy társadalmi kirekesztés veszélye; mivel az egyenlőtlenség magas szintje csökkenti a gazdaság teljesítményét és a fenntartható növekedés potenciálját;
- L. mivel a tartós munkanélküliek támogatása döntő fontosságú, ellenkező esetben ez a helyzet önbizalmukra, jólétükre és jövőbeli fejlődésükre lesz kihatással, a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának teszi ki őket és veszélyezteti a nemzeti szociális biztonsági rendszerek fenntarthatóságát, továbbá az európai szociális modellt is;
- M. mivel a szociális párbeszéd gyengülése negatív hatást gyakorol a munkavállalói jogokra, az uniós polgárok vásárlóerejére és a növekedésre;
- N. mivel számos pozitív fejleményre került sor az EU-ban, ami az uniós gazdaság ellenálló képességét és fellendülését jelzi;
- O. mivel a szociális gazdaság – az Unióban több mint 14,5 millió embert foglalkoztató 2 millió vállalkozás – fontos ágazat, amely hozzájárul Európa ellenálló képességhez és a gazdasági fellendüléséhez;
- P. mivel a tagállamok többségében a növekedés továbbra is alacsony, és az EU 2016-ra vonatkozó növekedési rátája még vissza is esett, és 2 %-on stabilizálódott, ami arra utal, hogy az EU többet tud tenni a gazdasági és társadalmi fellendülés érdekében, hogy azt középtávon fenntarthatóbbá tegye;
- Q. mivel, amint ezt a Bizottság is megállapította ⁽¹⁾, a tagállamokon belül és a tagállamok között továbbra is foglalkoztatási és szociális különbségek tapasztalhatóak, és a társadalmi fejlemények is a további eltérések irányába mutatnak az Unión belül, akadályozva a növekedést, a foglalkoztatást és a kohéziót; mivel azok a társadalmak, amelyeket az egyenlőség és a humántőkébe való beruházás magas szintje jellemez, jobban teljesítenek a növekedés és a rugalmas foglalkoztatás szempontjából;

⁽¹⁾ A 2016. évi közös foglalkoztatási jelentés, 2. o.

2017. február 15., szerda

- R. mivel a be nem jelentett munkavégzés még mindig előfordul, amelynek súlyos költségvetési vonzatai vannak, és amely adóbevétel-kieséshez és a társadalombiztosítási járulékok elmaradásához vezet, továbbá hátrányosan befolyásolja a foglalkoztatást, a termelékenységet, a munka minőségét és a készségek fejlesztését;
- S. mivel a legkülső régiók sajátosságai miatt óriási nehézségekkel szembesülnek, amelyek korlátozzák növekedési és fejlődési potenciáljukat; mivel ezekben a régiókban a munkanélküliség, az ifjúsági munkanélküliség és a tartós munkanélküliség szintje az egyik legmagasabb az EU-ban, és sok esetben meghaladja a 30 %-ot;
- T. mivel az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) már 69 projektet hagyott jóvá 18 országban és 56 műveletet írt alá, ami várhatóan több mint 22 milliárd eurónyi beruházást és mintegy 71 000 kkv bevonását eredményezi;
- U. mivel sok tagállamban a munkaképes korú és a gazdaságilag aktív népesség folyamatosan csökken; mivel a nők munkaerőpiaci részvétele lehetőséget kínál e tagállamoknak a kérdés kezelésére és a gazdaságilag aktív népesség megerősítésére az EU-ban; mivel a menekültek és menedékkérők folyamatos érkezése is segíthet a gazdaságilag aktív népesség megerősítésében;
- V. mivel az EU demográfiai kihívásokkal szembesül, amelyek nem csak az idősödő népességgel és a születési ráta csökkenésével vannak összefüggésben, hanem más elemeket is – például az elnéptelenedést – is magukban foglalnak;
- W. mivel a nemek közötti bérszakadék jelenleg 16 %-os, a nemek közötti nyugdíjszakadék pedig 38 %-os, ami miatt a nők az életkoruk emelkedésével jobban ki vannak téve a szegénység és a társadalmi kirekesztés kockázatának;
- X. mivel a társadalombiztosítási rendszerek biztosítása és irányítása a tagállamok hatáskörébe tartozik, amit az Unió ugyan koordinál, de nem harmonizál;
- Y. mivel a nők várható egészséges élettartama a 2010-es 62,6 évről 2013-ban 61,5 évre csökkent, majd 2014-ben kismértékben növekedett, míg a férfiak esetében a 61,4 éves értéken stagnált;
1. üdvözli, hogy a 2017. évi éves növekedési jelentés a még inkluzívabb növekedés előmozdításának eszközeként a társadalmi méltányosság biztosításának jelentőségére helyezi a hangsúlyt, továbbá a jó minőségű és inkluzív munkahelyteremtésre, a készségek javítására és a versenyképesség, innováció és termelékenység megerősítésének szükségességére; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a munkaerőpiaci reformokkal kapcsolatos országspecifikus ajánlások is hangsúlyozzák az aktív munkaerőpiaci politikák fontosságát és előmozdítják a munkavállalók jogait és védelmét;
2. üdvözli az európai szemeszter folyamatának gazdasági és szociális dimenziója közötti egyensúly megteremtésére tett előrelépést, így a Bizottság teljesítette a Parlament néhány kérését; hangsúlyozza azonban, hogy több erőfeszítésre lenne szükség a politikai láthatóság és a kulcsfontosságú foglalkoztatási és szociális mutatók eredménytáblája hatásainak javítása érdekében; üdvözli a Bizottság az európai statisztikai programról (2013–17) szóló 99/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosítására irányuló azon javaslatát, hogy hosszabbítsák meg azt a 2018–2020-as időszakra, többek között kiterjesztve olyan új szociális mutatókra, amelyek a makrogazdasági adatok alakulásával összefüggő foglalkoztatási és szociális adatokat is magukban foglalják, hogy az elemzés átfogó képet nyújtson a különböző szakpolitikai döntések összekapcsolódásáról és hatásáról; hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatási mutatóknak a gazdasági mutatókkal egyenértékűnek kell lenniük, lehetővé téve, hogy hatásukra az érintett tagállamokban mélyreható elemzéseket végezzenek és korrekciós intézkedéseket hozzanak;
3. kiemeli, hogy az európai szemeszter ciklusából még mindig hiányzik a gyermekközpontú megközelítés, amelynek része a gyermek jogai, valamint a gyermekszegénység elleni küzdelem és a gyermekjóléti célkitűzések valamennyi szakpolitikai területen történő általános érvényesítése melletti elköteleződés; hangsúlyozza, hogy a hátrányos helyzet spiráljának megtöréséhez egyértelmű célkitűzésekkel és célokkal rendelkező stratégiai megközelítésre van szükség;

2017. február 15., szerda

4. olyan programokra szólít fel, amelyek a korai gyermekkorba történő beruházási és a gyermekszegénység elleni integrált európai terv keretében támogatást és lehetőségeket biztosítanak, beleértve egy gyermekgarancia létrehozását is, amelynek célja a gyermekek érdekében tett beruházásokra vonatkozó bizottsági ajánlás teljes körű megvalósítása, amely biztosítaná, hogy Európában a szegénység által fenyegetett összes gyermek (beleértve a menekülteket) ingyenes egészségügyi ellátáshoz, ingyenes oktatáshoz, ingyenes gondozáshoz, tisztességes lakhatáshoz és megfelelő táplálkozáshoz férjen hozzá;
5. hangsúlyozza, hogy a társadalmi fejlődésbe történő beruházás hozzájárul a gazdasági fejlődéshez és a konvergenciához; tudomásul veszi az OECD ⁽¹⁾ és az IMF ⁽²⁾ közelmúltban elkészített tanulmányait, amelyek kihangsúlyozzák, hogy az európai társadalmi egyenlőtlenségek akadályozzák a gazdasági fellendülést; a szegénység és a növekvő egyenlőtlenség leküzdése érdekében komolyabb erőfeszítéseket sürget, adott esetben a szociális infrastruktúrába irányuló több befektetést, és azok támogatását, akiket a megszorító intézkedések a legkeményebben sújtottak; felszólítja a Bizottságot, hogy országspecifikus ajánlásaiban helyezzen különös hangsúlyt az egyenlőtlenségek leküzdésére;
6. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy javítsa a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó átfogó célkitűzéssel kapcsolatos stratégiát; a nemek közötti egyenlőség jobb érvényesítésére támogatja az európai szemeszter összefüggésében a Bizottság nemek közötti egyenlőségre vonatkozó éves jelentéseit; felszólítja a tagállamokat, hogy nemzeti reformprogramjaikba és stabilitási és konvergenciaprogramjaikba építsék be a nemi dimenziót és a nők és férfiak közötti egyenlőség elvét olyan célok és intézkedések kitérője révén, amelyek a nemek közötti tartós különbségekkel foglalkoznak; felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is foglalkozzon meg országspecifikus ajánlásokat a gyermekgondozási szolgáltatások és a tartós ápolás-gondozás javítása tekintetében, amelyek pozitív hatással lehetnek a nők munkaerőpiaci részvételére; megismétli a Bizottsághoz és a tagállamokhoz intézett felhívását, hogy adott esetben nemek szerint bontott adatokat használjanak fel az európai szemeszter nyomán követési folyamatában; javasolja, hogy a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét szorosabban vonják be az európai szemeszterbe;
7. rámutat arra, hogy néhány tagállamban túl magas az állami és magánadósságok szintje, ami akadályozza a beruházásokat, a gazdasági növekedést és a foglalkoztatást;
8. úgy véli, hogy a foglalkoztatási és szociális mutatók eredménytáblájának adattartalma hasznos, de nem elégséges az Unióban kialakult foglalkoztatási és szociális helyzet értékeléséhez; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egészítsék ki az eredménytáblát a foglalkoztatás minőségére és a szegénységre vonatkozó adatokkal, külön hangsúlyt helyezve a többdimenziós gyermekszegénységre;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy a foglalkoztatás- és szociálpolitika figyelembevételével határozza meg és számszerűsítse a társadalmi méltányossággal kapcsolatos elképzelését, amelyet a 2016. évi éves növekedési jelentés és az európai szemeszter révén kíván elérni;
10. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy gyorsítsák fel valamennyi olyan program végrehajtását, amely fellendítheti a tisztességes, minőségi, hosszú távú munkahelyek létrehozását a népesség valamennyi csoportja, különösen a fiatalok számára; hangsúlyozza, hogy az uniós munkanélküliség enyhe csökkenése ellenére a fiatalok körében továbbra is 18,6 %-os a munkanélküliség; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a programirányító hatóságok proaktívabb nyomon követését;
11. hangsúlyozza, hogy az ifjúsági garancia végrehajtását nemzeti, regionális és helyi szinten meg kell erősíteni, és legalább 2020-ig a szociális partnerek és a megerősített állami foglalkoztatási szolgálatok aktív részvételével meg kell hosszabbítani, továbbá kiemeli az iskolából a munkába való átmenet fontosságát; sürgeti a Bizottságot, hogy végezzen hatástanulmányokat, amelyek pontosan meghatározzák, hogy eddig milyen eredményeket értek el és milyen további intézkedések szükségesek, amelyek figyelembe veszik a Számvevőszék rég várt ellenőrzését és a bevált gyakorlatok cseréjét, az összes érintett szereplőt egy asztalhoz ültetve munkaértekezletek megszervezését és amelyek célja, hogy hatékonyabbá tegyék ezt az eszközt; rámutat arra, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ifjúsági garancia teljesen nyitva álljon többek között a kiszolgáltatott és a fogyatékossgal élő személyek előtt is; hangsúlyozza, hogy ez nem minden tagállamban van így, és felszólítja a tagállamokat, hogy a lehető leghamarabb orvosolják ezt a helyzetet, mivel az ellentétes az ENSZ fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló egyezményével; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az ifjúsági garancia eljusson azokhoz a fiatalokhoz, akiknek többféle kirekesztéssel és rendkívüli szegénységgel kell szembenéznük;

⁽¹⁾ Az OECD 2015. évi jelentése: „Egy csónakban evezünk: Miért kedvez mindenkinek a kisebb mértékű egyenlőtlenség?”.

⁽²⁾ Az IMF jelentése: IMF-jelentés: „A jövedelmi egyenlőtlenségek okai és következményei: globális áttekintés”, 2015. június.

2017. február 15., szerda

rámutat arra, hogy különös figyelmet kell fordítani a fiatal nőkre és lányokra, akik nemi vonatkozású akadályokkal szembesülhetnek; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelő mértékben finanszírozzák az ifjúsági garanciát annak biztosítása érdekében, hogy azt megfelelően hajtsák végre minden tagállamban és hogy a még fiatalabbaknak is segítséget nyújtsanak;

12. tudomásul veszi, hogy 500 millió eurót fogadtak el a 2017-es ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre vonatkozó kötelezettségvállalási előirányzatokra; hangsúlyozza, hogy ez az összeg nem elegendő, ezért ezt növelni és biztosítani kell a jelenlegi többéves pénzügyi keretben; ugyanakkor megállapítja, hogy a félidős felülvizsgálattal összefüggésben megállapodásra kell jutni az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés megfelelő kiegészítő finanszírozásáról a jelenlegi többéves pénzügyi keret fennmaradó időszakának fedezése érdekében;

13. kiemeli a fiatalok foglalkoztatása terén a kulturális és a kreatív iparágakban rejlő lehetőségeket; hangsúlyozza, hogy a kulturális és a kreatív iparágak további támogatása és az azokba irányuló beruházások jelentős mértékben hozzájárulhatnak a növekedéshez, az innovációhoz és a foglalkoztatáshoz; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy például az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés keretében vizsgálja meg az összes kulturális és kreatív ágazat – ideértve a nem kormányzati szervezeteket és kisebb egyesületeket is – által kínált különleges lehetőségeket;

14. hangsúlyozza, hogy ha a közoktatási rendszerekbe nem fektetnek be elegendő forrást, úgy az alááshatja Európa versenyképességét és az európai munkaerő foglalkoztathatóságát; hangsúlyozza, hogy az egyenlőtlenség csökkentése és a fiatalkorban történő társadalmi integráció érdekében a lehető legkorábbi életciklusban meg kell kezdeni az emberekbe való beruházást; hangsúlyozza azt is, hogy az iskolában már a legfiatalabb életkortól kezdve küzdeni kell a sztereotípiákkal szemben, az oktatás valamennyi szintjén előmozdítva a nemek közötti egyenlőséget;

15. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be a szociális védelmi rendszerek és jövedelemtámogatási rendszerek inkluzívabb formáinak végrehajtására és nyomon követésére szolgáló szakpolitikai intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy ezek a rendszerek tisztességes életszínvonalat kínáljanak a munkanélküliek és a szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élőknek, továbbá hogy hozzáférést biztosítsanak az oktatáshoz és képzéshez, valamint nyújtsanak lehetőségeket a munkaerőpiacra való belépésre;

16. üdvözli a foglalkoztatási arány növekedését; megjegyzi azonban, hogy a tagállamokban a foglalkoztatási ráta növekedése sajnos összekapcsolódott az atipikus és nem formális foglalkoztatási formákkal, beleértve a nulla órás szerződéseket is; hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatás fenntartható és minőségi voltát kiemelt kérdésként kell kezelni; mélyen aggasztja, hogy a magas munkanélküliség továbbra is fennáll, elsősorban azokban az országokban, amelyeket még mindig sújt a válság; elismeri az aktív keresők szegénységének jelenségét, ami a romló bérek és munkakörülmények következménye, és amellyel foglalkozni kell a foglalkoztatási és a szociális védelmi intézkedések keretében; ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyenek további erőfeszítéseket és maradjanak nyitottak az új megoldásokra és megközelítésekre az Európa 2020 stratégia 75 %-os foglalkoztatási célkitűzésének elérése érdekében, többek között hangsúlyt helyezve az olyan csoportokra, amelyeknek a legalacsonyabb a munkaerőpiaci részvétele, például a nőkre, az idősebb munkavállalókra, az alacsony képzettségű munkavállalókra és a fogyatékossgal élő személyekre; felszólítja a tagállamokat, hogy bővítsék az égsz életen át tartó tanulásra és az eredményes továbbképzésre vonatkozó kínálatukat;

17. úgy véli, hogy a migráció fontos szerepet játszhat a hatékony közkiadásokkal támogatott oktatási rendszerekben is, tekintettel a jó minőségű, fenntartható szociális és környezetvédelmi beruházásokra a munkavállalók munkaerőpiaci integrálása és a munkanélküliség csökkentése érdekében;

18. elismeri, hogy a nők továbbra is alulreprezentáltak a munkaerőpiacon; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki proaktív szakpolitikákat és eszközölnének megfelelő befektetéseket, amelyek arra irányulnak és úgy lettek megtervezve, hogy előmozdítsák a nők munkaerőpiaci részvételét; hangsúlyozza, hogy a nők munkaerőpiaci részvételének növeléséhez elengedhetetlen a munka és a magánélet közötti jobb egyensúly; e tekintetben rámutat arra, hogy a rugalmas munkafeltételek – például a távmunka, a rugalmas munkaidő és a csökkentett munkaidő – a Bizottság szerint fontos szerepet játszhatnak; egyetért a Bizottság azon nézetével, hogy a fizetett szülési, apasági és szülői szabadság biztosítása a tagállamokban fokozza a nők munkaerőpiaci részvételét; arra is felszólítja a tagállamokat, hogy állapítsanak meg a nők és férfiak fenntartható és minőségi foglalkoztatásának támogatására irányuló szakpolitikákat, akik családi és gondozási szabadságukat követően lépnek a munkaerőpiacra, térnek oda vissza, vagy szeretnének ott maradni és előrelépni; sajnálkozását fejezi ki a foglalkoztatási ráta, a nemek közötti bér- és nyugdíjszakadék terén a nemek között meglévő egyenlőtlenségek miatt; olyan szakpolitikák kialakítását szorgalmazza, amelyek bátorítják és támogatják a nőket a vállalkozói karrier építésében, elősegítik a finanszírozási és üzleti lehetőségekhez való hozzáférést és testre szabott képzést kínálnak;

2017. február 15., szerda

19. elismeri azonban, hogy a foglalkoztatási támogatásnak és az aktív munkaerőpiaci részvételt javító intézkedéseknek egy átfogóbb, a társadalmi kirekesztés és szegénység leküzdését célzó, a jogokat középpontba helyező megközelítés részét kell képezniük, amely figyelembe veszi a gyermekeket, a családokat és azok sajátos szükségleteit;

20. felszólítja a tagállamokat, hogy cseréljék ki egymás között bevált gyakorlataikat, és vizsgálják meg az alkalmazkodóképes és rugalmas munkaerőpiac kialakításának új innovatív módjait, hogy eleget tegyenek a globális gazdaság kihívásainak, miközben minden munkavállaló számára magas szintű munkaügyi normákat biztosítanak;

21. üdvözli a tagállamoknak címzett emlékeztetőt, hogy a jóléti rendszereket erős szociális normákban kell rögzíteni, és hogy a munka és a magánélet egyensúlyának előmozdítása és a megkülönböztetéssel szembeni fellépés nem csak a társadalmi igazságossághoz járul hozzá, hanem a növekedéshez is; hangsúlyozza, hogy a szülők munkaerőpiaci reintegrációját olyan feltételek megteremtésével kell támogatni, amelyek lehetővé teszik a jó minőségű és inkluzív foglalkoztatást és munkakörnyezetet, lehetővé téve a szülők számára, hogy egyensúlyt teremtsenek munkájuk és szülői szerepük között;

22. elismeri, hogy a munkahelyteremtés mellett a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem egyik kulcsfontosságú tényezője, hogy a tartósan munkanélkülieket személyre szabott intézkedések, különösen aktív foglalkoztatási politikák révén integrálják a minőségi foglalkoztatásba, feltéve, hogy megfelelő mennyiségű tisztességes munka áll rendelkezésre; rámutat, hogy hangsúlyt kell fektetni a tisztességes munkahelyek megteremtésére irányuló jobb intézkedésekre; hangsúlyozza, hogy a munkaerőpiactól legtávolabb lévők integrálásának kettős kedvező hatása van, egyrészt a magánszemélyre nézve, másrészt pedig a szociális biztonsági rendszerek stabilizálása és a gazdaság támogatása tekintetében; úgy véli, hogy figyelembe kell venni e polgárok szociális helyzetét és sajátos igényeiket, valamint európai szinten szorosabban figyelemmel kell követni a politikák nemzeti szintű végrehajtását;

23. kiemeli a nem formális és informális tanulási környezetben megszerzett készségek és kompetenciák, a készségek érvényesítésének és tanúsításának, valamint az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférésnek a jelentőségét, továbbá a 2020-ra vonatkozó oktatási és a képzési stratégiai keretrendszer kötelezettségvállalásainak és referenciaértékeinek fontosságát; felszólítja a tagállamokat, hogy építsék ki a nem formális és informális kompetenciák elismerési rendszerét; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre olyan politikákat, amelyek nem csupán a jó minőségű, inkluzív oktatáshoz és képzéshez való hozzáférést garantálják megfizethető költség mellett, de az egész életen át tartó tanulás kereteire vonatkozó megközelítés bevezetését, amely egy rugalmas oktatási pálya felé mutat, hogy előmozdítsa az egyenlőséget és a társadalmi kohéziót, és mindenki számára lehetővé tegye a foglalkoztatási lehetőségeket;

24. szorgalmazza, hogy hozzanak létre és fejlesszenek partnerségeket a munkáltatók, a szociális partnerek, az állami és magán foglalkoztatási szolgálatok, az állami hatóságok, a szociális szolgálatok és az oktatási és képzési intézmények között annak érdekében, hogy rendelkezésre bocsássák a munkaerőpiaci igényekre való jobb reagáláshoz szükséges eszközöket, és megakadályozzák a tartós munkanélküliséget; emlékeztet arra, hogy elengedhetetlen az olyan személyre és egyéni igényekre szabott nyomon követés, amely képes hatékony válaszokat adni a tartós munkanélküliek számára;

25. sajnálja a közberuházások továbbra is alacsony arányát, mivel az ilyen beruházások a munkahelyteremtés fontos elindítói lehetnek; hangsúlyozza, hogy az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) nem fejlesztett ki elegendő beruházásokat a szociális infrastruktúra terén, ez pedig egy elmulasztott lehetőség, amelyet sürgősen kezelni kell;

26. olyan új szakpolitikai intézkedéseket szorgalmaz, amelyek előmozdítják a kollektív tárgyalásokat és azt, hogy e tárgyalások érvényességi területe a lehető legtöbb munkavállalóra kiterjedjen, miközben arra is törekednek, hogy a szociális partnerek bevonásával tisztességes szinten rögzített minimálbérek formájában jobb bérminimumot érjenek el, mindezt azzal a céllal, hogy véget vessenek a negatív bérversenynek, támogassák az összeresletet és a gazdasági fellendülést, csökkentsék a bérek egyenlőtlenségét, és leküzdjék az aktív keresők szegénységét;

27. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy az ideiglenes vagy részmunkaidős szerződéssel dolgozó vagy önfoglalkoztató emberek egyforma bánásmódban részesüljenek – beleértve a felmondást és a fizetést is –, megfelelő szociális védelemmel rendelkezzenek, hozzáférjenek a képzésekhez, és adottak legyenek a szakmai előmenetelükhöz szükséges keretfeltételek; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsák végre a részmunkaidős és a határozott idejű munkaszerződésekre vonatkozó keretmegállapodásokat, és hatékonyan érvényesítsék a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló irányelvet;

28. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a menekültek letelepedéséhez és integrálásához szükséges megfelelő intézkedéseket, valamint biztosítsák, hogy a közszolgáltatások elegendő forrással rendelkezzenek, és gondoskodjanak a menekültek integrálásához szükséges követelmények korai előrejelzéséről;

2017. február 15., szerda

29. sajnálja, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett személyek aránya továbbra is magas; rámutat, hogy az egyenlőtlenség és a szegénység magas szintje hátrányosan érinti a szociális kohéziót, miközben gátolja a társadalmi és politikai stabilitást; sajnálja, hogy az e helyzet hatékony kezelésére szolgáló politikákban nincs meg a szükséges ambíció ahhoz, hogy kellő gazdasági emelőhatást fejtsenek ki; kéri a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel az Európa 2020 stratégia céljainak elérésére szolgáló intézkedéseiket annak érdekében, hogy 20 millióval csökkentsék a szegénységben élő személyek számát; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy adjanak prioritást az egyenlőtlenség csökkentésének; kéri a nem kormányzati szervezetek, szegénység ellen küzdő szervezetek és a szegénységben élő embereket tömörítő szervezetek munkájának jobb támogatását és elismerését, ösztönözve részvételüket a bevált gyakorlatok cseréjében;

30. aggodalmának ad hangot az etnikai kisebbségek, különösen a roma közösség alacsony munkaerőpiaci részvétele miatt; kéri a 2000/78/EK irányelv megfelelő végrehajtását; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az erre szakosodott nem kormányzati szervezetek szerepét a munkaerőpiaci részvételük előmozdításában, és az önmagát ismétlő szegénység körének megtörése érdekében nem csak a gyerekek iskolai beiratkozását kell támogatni, hanem el kell kerülni a korai iskolaelhagyást is;

31. fontosnak tartja a beruházási szakadék csökkentését is a fenntartható növekedés megteremtése érdekében amellet, hogy nem kockáztatják a tagállamok gazdasági és szociális fenntarthatóságát; e tekintetben hangsúlyozza az államháztartási konszolidáció garantálását, ami elengedhetetlen az EU-t jellemző európai szociális modell további biztosításához;

32. sajnálja, hogy a Bizottság legfrissebb ajánlásai figyelmen kívül hagyták a Parlament kérését, hogy erősítsék meg az EUMSZ 349. cikkének alkalmazását, mégpedig az aszimmetriákat csökkentő, valamint az uniós társadalmi kohéziót maximalizáló differenciált intézkedések és programok elfogadásával; ezzel összefüggésben sürgeti a tagállamokat konkrét beruházási programok létrehozására azokra az alrégióikra vonatkozóan, amelyekben a munkanélküliségi ráta meghaladja a 30 %-ot; megismétli a Bizottsághoz intézett felszólítását, hogy támogassa a tagállamokat és az európai régiókat, különösen a legkülső régiókat a többéves pénzügyi keret szerinti beruházási programok megtervezésében és finanszírozásában;

33. elismeri az európai munkaerőpiacon továbbra is fennálló törékeny helyzetet, ahol egyrésztől nem képesek megoldani a még mindig magas munkanélküliségi ráta problémáját, másrészt pedig a vállalatok képzett és megfelelő munkaerő utáni kereslete jellemző; felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamok szintjén mozdítsa elő a kormányok, vállalkozások, köztük a szociális gazdaság vállalkozásai, az oktatási intézmények, az egyéni szükségletekre szabott támogatási szolgáltatások, a civil társadalom és a szociális partnerek közötti együttműködés formáit a bevált gyakorlatok cseréje alapján, és a tagállamok oktatási és képzési rendszereinek a strukturális munkaerőhiány elleni küzdelmet célzó átalakítása érdekében, a munkaerőpiaci igények teljesítése céljából;

34. hangsúlyozza, hogy az oktatás alapvető jog, amelyet minden gyermek számára garantálni kell, valamint az oktatás megerősítése és a korai iskolaelhagyás csökkentése érdekében foglalkozni kell az oktatás elérhetőségének és minőségének egyenlőtlenségeivel; kiemeli, hogy a készségek és képesítések hozzáigazítása a kereslethez és a munkalehetőségekhez támogatja a versenyképes uniós munkaerőpiac létrehozását; úgy véli, hogy az egyéni igényekre szóló és az egyéni készségek értékelését és bővítését középpontba helyező útmutatásnak és tanácsadásnak az oktatási és a készségekre vonatkozó politikák alapvető részét kell képeznie már korai szakasztól kezdve mindenki oktatása során; felszólítja a tagállamokat, hogy az oktatást és képzést Unió-szerte igazítsák jobbra hozzá a munkaerőpiaci igényekhez, kiemeli a tagállamokban tapasztalható különböző foglalkoztatási helyzetek értékelésének fontosságát, hogy biztosítsák azok sajátosságait és jellegzetességeit;

35. elismeri, hogy az új technológiai fejlemények és az európai ipar digitalizálása jelentős kihívások elé állítja az EU-t; hangsúlyozza, hogy az EU és a tagállamok termelési modelljeit, amelyeket oktatási modelljeik támogatnak, a nagy termelékenységű, különösen az ikt-hez és a digitalizáláshoz kapcsolódó ágazatok felé kell irányítani, hogy javítsák az EU globális versenyképességét;

36. hangsúlyozza, hogy a digitális készségekbe, a programozásba és a STEM-tárgyakba (a természettudományokba, a technológiába, a mérnöki tudományokba és a matematikába) való elégtelen és nem megfelelően célzott oktatási beruházások alááshatják Európa versenyképességét, a szakképzett munkaerő rendelkezésre állását és az európai munkaerő foglalkoztathatóságát; úgy véli, hogy a készségek és képesítések kereslethez való jobb hozzáigazítása és a képesítések kölcsönös elismerése jótékony hatással lesz az európai munkaerőpiacon tapasztalható készséghiány, strukturális munkaerőhiány és a munkakeresők, különösen a fiatalok közötti szakadék áthidalása szempontjából; felszólítja a tagállamokat, hogy kezeljék prioritásként a digitális készségek, programozás és a munkáltatók által igen keresett készségek átfogó oktatását mindenki számára, fenntartva ugyanakkor a hagyományos oktatás magas színvonalát, és

2017. február 15., szerda

a készségfejlesztés és átképzés összefüggésében – amely nem korlátozódhat a felhasználói szempontú tudásra – vegyék figyelembe a digitális gazdaság felé történő elmozdulást;

37. megállapítja, hogy számos tagállamban fokozott erőfeszítésre van szükség a munkaerő oktatásához, többek közt a felnőttoktatás és a szakképzési lehetőségek terén; kiemeli az egész életen át tartó tanulás fontosságát – többek között az idősebb munkavállalók esetében is –, hogy a kompetenciákat hozzáigazítsák a munkaerőpiac igényeihez; szorgalmazza a STEM-tárgyak fokozottabb népszerűsítését a nők és lányok körében, hogy kezeljék a meglévő oktatási sztereotípiákat, és fellépjenek a nemek között a foglalkoztatás, a bérek és a nyugdíjak között tartósan fennálló különbségek ellen;

38. elismeri az új technológiákban rejlő értéket és a digitális ismeretek fontosságát az emberek magánéletében és sikeres munkaerőpiaci integrálódásuk szempontjából; ezért javasolja a tagállamoknak, hogy fokozzák a jobb ikt-infrastruktúrába és az oktatási intézmények összekapcsolásába irányuló beruházásaikat, és alakítsanak ki hatékony stratégiákat az ikt-ban rejlő lehetőségek kihasználására a felnőttek informális tanulásának támogatása, valamint formális és nem formális oktatási lehetőségeik javítása érdekében;

39. üdvözli az Erasmus+ hozzájárulását a mobilitás és a kulturális csereprogramok elősegítéséhez EU-szerte és a harmadik országok viszonylatában; felszólít a készségek és képesítések átláthatóságának, mobilitásának és elismerésének javítását célzó uniós eszközök fokozottabb támogatására és alkalmazására a tanulókkal és munkavégzéssel kapcsolatos mobilitás elősegítése érdekében; megerősíti, hogy hozzáférést kell biztosítani a mobilitási lehetőségekhez a szakképzés terén a hátrányos helyzetű fiatalok és a megkülönböztetés különböző formáinak kitett emberek számára;

40. üdvözli a Párizsi Megállapodás által biztosított új szakpolitikai és beruházási keretet, amely hozzájárul az új foglalkoztatási lehetőségek létrehozásához a karbonszegény és alacsony szén-dioxid-kibocsátású ágazatokban;

41. felszólítja a Bizottságot, hogy helyezzen hangsúlyt azoknak a fizikai és digitális akadályoknak a mérséklésére, amelyekkel a fogyatékossgal élő emberek még mindig szembesülnek a tagállamokban;

42. üdvözli, hogy a jó minőségű szolgáltatásokhoz való hozzáférés javításával összefüggésben kifejezetten megemlíti a gyermekgondozást, a lakhatást, az egészségügyi ellátást és az oktatást;

43. emlékeztet arra, hogy a munkavállalók szabad mozgása a Szerződés egyik alapelve; üdvözli, hogy a 2017. évi éves növekedési jelentés a még inkluzívabb növekedés előremozdításának eszközeként a társadalmi méltányosságnak a tagállamok különböző intézményei közötti tisztességes együttműködés révén történő biztosításának jelentőségére helyezi a hangsúlyt; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy biztosítsanak elegendő forrást a munkaügyi felügyelőségek vagy más illetékes szervek számára, valamint hogy javítsák a határokon átnyúló együttműködést a felügyeleti szervek között, valamint fejlesszék az információk és adatok elektronikus cseréjét annak érdekében, hogy javítsák a szociális csálás és a be nem jelentett munka leküzdésére és megelőzésére szolgáló ellenőrzések hatékonyságát;

44. hangsúlyozza, hogy szükség van arra, hogy az állami és magánberuházások, az egyenlőtlenségeket csökkentő, társadalmilag és gazdaságilag kiegyensúlyozott strukturális reformok, a jó minőségű és fenntartható foglalkoztatás, a fenntartható növekedés, a szociális beruházások és a felelős költségvetési konzolidáció előmozdításával fellendítsék a belföldi keresletet, és ezzel megerősítsék a nagyobb kohézió és felfelé irányuló szociális konvergencia felé mutató kedvező pályát a vállalkozások és a közszolgáltatások számára; hangsúlyozza a humán tőkébe való befektetés közös stratégiaként játszott fontos szerepét; hangsúlyozza azt is, hogy az Unió gazdaságpolitikájának újra a szociális piacgazdaságot kell előtérbe helyeznie;

45. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a digitális munkavállalók számára ugyanolyan jogokat és ugyanolyan szintű szociális védelmet biztosítsanak, mint az érintett ágazat azonos típusú munkavállalóinak;

46. megállapítja, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások, amelyek Európában a vállalkozások összességének több mint 90 %-át teszik ki és amelyek az európai gazdaság motorjai, valamint az egészségügyi és szociális szolgálatok és a szolidaritásalapú vállalkozások ténylegesen hozzájárulnak a fenntartható és inkluzív fejlődéshez és a minőségi munkahelyek megteremtéséhez; felhívja mind a Bizottságot, mind a tagállamokat, hogy fordítsanak nagyobb figyelmet a mikro-, kis- és középvállalkozások érdekeire a politikai döntéshozatali folyamat során, a „gondolkozz először kicsiben” elvvel összhangban a teljes jogalkotási folyamat során alkalmazva a kkv-tesztet, valamint mozgítsák elő a mikrovállalkozásoknak nyújtott pénzügyi támogatások jelenlegi formáit, például a foglalkoztatás és a szociális innováció európai uniós programját (EaSI); kiemelten fontosnak tartja az ilyen vállalatokra háruló adminisztratív teher csökkentését és a szükségtelen jogszabályok megszüntetését a szociális és munkaügyi jogok veszélyeztetése nélkül; hangsúlyozza, hogy második esélyt kell

2017. február 15., szerda

adni azoknak a vállalkozóknak, akik az első próbálkozás során nem csalárd módon, és a munkavállalók jogainak tiszteletben tartása mellett kudarcot vallottak;

47. hangsúlyozza, hogy a szociális vállalkozások olyan növekvő területet jelentenek, amely fellendítheti a gazdaságot, a nélkülözés, a társadalmi kirekesztés és más társadalmi problémák egyidejű enyhítése mellett; ezért úgy véli, hogy a szociális szempontokat fokozottabban figyelembe vevő, befogadóbb és fenntarthatóbb gazdaság megvalósítása érdekében a vállalkozásoktatásnak a szociális dimenziót is magában kell foglalnia, és olyan témákkal is foglalkoznia kell, mint a tisztességes kereskedelem, a szociális vállalkozások és az alternatív üzleti modellek, például a szövetkezetek;

48. sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tárják fel annak módjait, hogy miként növelhetik a termelékenységet a humántőkébe való beruházással, figyelembe véve azt, hogy a leginkább kompetens, megfelelően integrált és elégedett munkavállalók jobban eleget tudnak tenni a vállalkozások és szolgálatok igényeinek és kihívásainak;

49. ösztönzi a tagállamokat, hogy összpontosítsanak az önálló vállalkozók jogállására, hogy biztosítsák számukra a megfelelő szociális védelmet a betegség, a balesetek, a munkanélküliségi biztosítás és a nyugdíjak tekintetében;

50. emlékeztet annak fontosságára, hogy megvalósítsák a vállalkozói készségek valódi kultúráját, amely már a korai évektől kezdve ösztönzi a fiatalokat; felszólítja ezért a tagállamokat, hogy oktatási és képzési programjaikat igazítsák hozzá ehhez az elvhez; figyelmezteti a tagállamokat annak fontosságára, hogy ösztönözzék a vállalkozói készségeket, különösen adózási szabályok végrehajtásán és az adminisztratív terhek csökkentésén keresztül; felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szorosan együttműködve tegyen intézkedéseket annak érdekében, hogy jobb tájékoztatást nyújtsanak minden olyan európai alapról és programról, amely képes ösztönözni a vállalkozói készségeket, a befektetéseket és a finanszírozási eszközökhöz való hozzáférést, mint amilyen az Erasmus a fiatal vállalkozók számára;

51. hangsúlyozza az uniós költségvetés nemzeti költségvetésekre gyakorolt multiplikátorhatását; hangsúlyozza, hogy az Unió költségvetése kiegészítő szerepet tölt be a 2017-es éves növekedési jelentésben foglalt szociálpolitikák keretében kitűzött uniós célok elérésében, melyek arra irányulnak, hogy több és jobb munkahelyet hozzanak létre az Unió egészében;

52. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a jelenlegi programozási időszakban késedelmek vannak az operatív programok végrehajtásában; megállapítja, hogy 2016 szeptemberéig az illetékes nemzeti hatóságok mindössze 65 %-ának kijelölésére került sor, és felhívja a tagállamokat, hogy használják fel aktívabban az európai strukturális és beruházási alapokat és az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezést a foglalkoztatási és szociális prioritások kezelésére és az olyan országspecifikus ajánlások végrehajtásának támogatására, amelyek konkrétan és inkluzív módon foglalkoznak a szociális és foglalkoztatási ügyekkel; ugyanakkor egyben azt is hangsúlyozza, hogy ezeket az alapokat nem csak az országspecifikus ajánlások végrehajtására kell felhasználni, mivel ez esetlegesen más fontos beruházási területek kihagyásához vezet; rámutat arra, hogy további erőfeszítéseket kell tenni – különösen a horizontális és ágazati pénzügyi szabályok terén – az eljárások egyszerűsítése és a civil társadalom előtt a forrásokhoz való hozzáférés során fellépő akadályok megszüntetése érdekében;

53. megjegyzi, hogy az Unióban és az euróövezetben továbbra is szerény mértékű a gazdasági növekedés; hangsúlyozza, hogy beruházásra van szükség a kutatás, az innováció és az oktatás területén; megállapítja, hogy a 2017-es uniós költségvetés 21 312,2 millió eurót kitevő kötelezettségvállalási előirányzatot biztosít a versenyképesség, a növekedés és a munkahelyteremtés számára olyan programokon keresztül, mint a Horizont 2020, a COSME és az Erasmus+;

54. kiemeli, hogy az olyan európai alapok és programok, mint az Erasmus fiatal vállalkozóknak, az Európai Foglalkoztatási Szolgálat (EURES), a vállalkozások versenyképességét és a kis- és középvállalkozásokat segítő program (COSME), a foglalkoztatás és a szociális innováció európai uniós programja (EaSI) és az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) mind képesek lehetnek elősegíteni a finanszírozáshoz való hozzáférést, a beruházás ösztönzését és így a vállalkozói készséget; emlékeztet a partnerségi elv, a kiegészítő jelleg elve, az alulról felfelé irányuló megközelítés, valamint a megfelelő forrásbiztosítás jelentőségére, valamint az alapok kedvezményezettjeinek jelentéstételi és adatgyűjtési kötelezettségei közötti megfelelő egyensúly fontosságára; felszólítja a Bizottságot, hogy az eredményesség javítása érdekében gondoskodjon az uniós pénzalapok felhasználásának szigorú nyomon követéséről; felszólítja a Bizottságot, hogy adjon ki országspecifikus ajánlásokat az uniós alapok olyan célú felhasználásáról, hogy nemzeti szinten szociális és aktív munkaerőpiaci intézkedéseket hajtsanak végre, és növeljék azok érvényességi területét és hatékonyságát;

2017. február 15., szerda

55. üdvözli a költségvetési tervezeten felüli további 500 millió euró elkülönítését 2017-ben az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezésre és 200 millió euró biztosítását a kulcsfontosságú növekedési és munkahelyteremtési kezdeményezések beindítására; emlékeztet, hogy jobban kell felhasználni az oktatáshoz, képzéshez, kultúrához, sporthoz és az ifjúsághoz kapcsolódóan rendelkezésre álló alapokat és kezdeményezéseket, és szükség esetén növelni kell az e szektorokba irányuló befektetéseket, különös tekintettel az Európa 2020 stratégiával közvetlen kapcsolatban álló tematikus területekre, például a korai iskolaelhagyás, a magasabb szintű oktatás, az ifjúsági foglalkoztatás, a szakoktatás és -képzés, az egész életen át tartó tanulás és a mobilitás vonatkozásában, hogy ki lehessen alakítani az ellenálló képességet és csökkenteni lehessen a munkanélküliséget, elsősorban a fiatalok és a legkiszolgáltatottabb csoportok körében, meg lehessen előzni a radikalizálódást és biztosítani lehessen a hosszú távú társadalmi befogadást;

56. üdvözli a Bizottság javaslatát, hogy kiterjeszti az ESBA-t, és 2022-ig kétszeresére, 630 milliárd euróra emeli annak összegét, miközben javítja a földrajzi és ágazati lefedettséget; megjegyzi, hogy az ESBA eddig nem volt különösebben sikeres sem a tagállamok és az Unión belüli régiók közti szociális és gazdasági konvergencia javításában, sem a szociális infrastruktúrák támogatásában; emlékeztet arra, hogy a legtöbb projektet Nyugat-Európa gazdaságilag egészségesebb régióiban hagyták jóvá, ezzel elmélyítve a tagállamok közötti beruházási szakadékot, és erősítve az európai egyensúlyhiányt; felkéri a Bizottságot, hogy segítsen a gyengébb régióknak a pályázati eljárásban, de ne módosítsa azt az alapvető előfeltételt, hogy a projekteket kizárólag a minőség alapján kell kiválasztani; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a szociális vállalkozásokat és a kkv-kat az ESBA-hoz való hozzáférésben; felhívja a Bizottságot és az Európai Beruházási Bankot, hogy tegyenek további proaktív lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az ESBA-hoz való hozzáférés céljából minden tagállamot és ágazatot megfelelően elérjenek, különös tekintettel azokra, amelyek közvetlenül hozzájárulnak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemhez; hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni az adminisztratív képességeket, például az Európai Beruházási Tanácsadó Platformot; sajnálja, hogy nem állnak rendelkezésre adatok az ESBA beruházásainak eredményeként várhatóan létrejövő munkahelyekről; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse figyelemmel és ellenőrizze az ESBA keretében történő beruházásokat és mérje azok gazdasági és szociális hatását, továbbá biztosítsa, hogy az ESBA nem kettőzi meg a meglévő pénzügyi programokat, illetve nem váltja fel a közvetlen állami kiadásokat; megismétli felhívását, hogy be kell fektetni a humán és szociális tőkébe, például az egészségügyi ellátásba, a gyermekgondozásba és a megfizethető lakhatásba;

57. rámutat arra, hogy a legkülső régiók számos strukturális korláttal szembesülnek, amelyek fennállása és egymásba kapcsolódása jelentősen visszafogja a fejlődésüket; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az EUMSZ 349. cikkének alkalmazását;

58. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak határozottabban el kell kötelezniük magukat az EUMSZ 174. cikkének alkalmazása mellett; hangsúlyozza, hogy a nagyobb területi kohézió nagyobb gazdasági és társadalmi kohéziót eredményez, ezért stratégiai beruházások, különösen a széles sávú hálózatok fejlesztését kéri az érintett régiókban a versenyképesség növelése, az ipari hálózat és a területi felépítés javítása, és végső soron a lakosság támogatása érdekében;

59. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vonja be az összes kormányzati szintet és érdekelt felet a beruházások akadályainak azonosításába, középpontba helyezve a leginkább rászoruló régiókat és ágazatokat, valamint azt, hogy megfelelő eszközök álljanak rendelkezésre az állami és a magán finanszírozás összekapcsolására;

60. a demográfiai csökkenés és a népesség megoszlása elleni harcra irányuló politikák kezdeményezését kéri a Bizottságtól; hangsúlyozza, hogy az EU kohéziós politikájának egyik legfőbb prioritása a demográfiai hanyatlással szembenéző régiók iránti figyelem kell legyen;

61. rámutat, hogy a szolidaritáson alapuló és megfelelő állami és öregségi nyugdíjhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítani kell; elismeri azokat a kihívásokat, amelyekkel a tagállamok a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságának megerősítése során szembesülnek, de hangsúlyozza, hogy a nyugdíjrendszerekben fontos megőrizni a szolidaritást a bevételi oldal erősítése révén, mellőzve a nyugdíjkorhatár szükségtelen emelését; hangsúlyozza a jóval a szegénységi küszöb feletti, megfelelő nyugdíjjövedelmet biztosító állami és foglalkoztatói nyugdíjrendszerek fontosságát, amelyek lehetővé teszik a nyugdíjasok számára életszínvonaluk fenntartását; úgy véli, hogy a fenntartható, biztonságos és megfelelő nyugdíjak férfiak és nők számára történő biztosításának legjobb módja az általános foglalkoztatási ráta és a minőségi munkahelyek növelése minden életkorban, a munka- és foglalkoztatási feltételek javítása és a szükséges kiegészítő állami kiadások engedélyezése; úgy véli, hogy a nyugdíjrendszerek reformjának többek között a tényleges nyugdíjkorhatárra

2017. február 15., szerda

kellene összpontosítania, és tükröznie kellene a munkaerőpiaci tendenciákat, a születési rátákat, az egészségügy helyzetét és a jólét mértékét, a munkafeltételeket és a gazdasági függőségi rátát is; úgy véli, hogy e reformoknak figyelembe kell venniük a munkavállalók millióinak – különösen a nők, a fiatalok, az önálló vállalkozók – helyzetét Európában, akik a bizonytalan és atipikus foglalkoztatásnak, az önhibán kívüli munkanélküliségnek és a csökkentett munkaidőnek vannak kitéve;

62. felhívja a tagállamok figyelmét arra, hogy az európai polgárok előregedésére és annak a növekvő informális és formális gondozási igényekre kifejtett hatására való tekintettel a következő évtizedekben be kell fektetni az állami egészségtámogatásba és betegségmegelőzésbe, miközben biztosítani és javítani kell a szociális védelmi rendszerek fenntarthatóságát, biztonságát, megfelelőségét és hatékonyságát, és jó minőségű szociális szolgáltatásokat kell nyújtani; arra ösztönzi ezért a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki stratégiákat e rendszerek és szolgáltatások megfelelő finanszírozásának, személyzeti ellátottságának és fejlesztésének biztosítására, és terjesszék ki a szociális biztonsági rendszerek érvényességi területét a társadalom és az egyének javára; sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat és a szociális partnereket különösen a következőkre:

- a magasabb foglalkoztatási ráta ösztönzése minden korosztályban;
- a nemi szegregáció és a nemek közötti bérszakadék csökkentése érdekében végzett munka;
- a munkaerőpiac hozzáigazítása az idősebb munkavállalóhoz idősbárát munkakörülmények megteremtésével, hogy lehetővé tegyék számukra, hogy a kötelező nyugdíjkorhatárig dolgozzanak;
- a nemi sztereotípiák elleni küzdelem a munkaerőpiacon;
- életcikluson alapuló preventív megközelítés biztosítása a munkahelyi egészségvédelem és biztonság terén;
- a munka és a magánélet közötti egyensúly előtérbe helyezése olyan személyeknél, akiknek gondozási kötelezettségeik vannak, mégpedig megfelelő gondozási és szabadságot biztosító rendszereken, valamint az informális gondozók támogatásán keresztül;
- a munkáltatók, különösen a kkv-k támogatása és tájékoztatása arról, hogy miként lehet javítani a munkakörnyezetet annak érdekében, hogy a munkavállalók minden életkorban aktívak maradjanak;
- az állami foglalkoztatási szolgálatok támogatása, hogy valódi támogatást tudjanak nyújtani az idősebb álláskeresőknek;
- az egész életen át tartó tanulásba történő befektetés és annak népszerűsítése a munkavállalók körében minden életkorban, mind a munkahelyen, mind pedig azon kívül, és a készségek érvényesítési és tanúsítási rendszerének kidolgozása;
- segítségnyújtás az idősebb munkavállalók számára, hogy hosszabb ideig maradjanak aktívak, és felkészüljenek a nyugdíjazásra a munkavállalók által szorgalmazott rugalmas munkafeltételeken keresztül, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy a munka és a nyugdíjazás közötti átmeneti időszakban csökkentsék a munkaidőjüket;

63. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a lakásárak alakulása mellett nyomon kell követnie a hajléktalanság és a lakhatásból való kirekesztettség terén végbemenő fejleményeket is a tagállamokban; sürgős fellépést kér a hajléktalanság és a lakhatásból való kirekesztettség számos tagállamban megfigyelhető növekvő szintjének kezelése érdekében; aggodalmának ad hangot a bankok mérlegében kimutatott nemteljesítő hitelek nagy volumenének lehetséges szociális következményei miatt, különös tekintettel a Bizottság azon kijelentésére, hogy ösztönözni kell e hitelek nem banki szakosodott intézmények részére történő értékesítését, ami kilakoltatási hullámhoz vezethet; arra bátorítja a tagállamokat, a Bizottságot és az EBB-t, hogy használják fel az ESBA-t a szociális infrastruktúrákba történő szociális beruházásokra, annak a céllal is, hogy érvényesítsék a megfelelő és megfizethető lakhatáshoz való, mindenkit megillető jogot;

64. aggodalommal jegyzi meg, hogy néhány tagállamban a bérek nem elégségesek a tisztességes élet biztosításához, és emiatt a munkavállalók „dolgozó szegényekké” válnak, a munkanélkülieket pedig ez visszatartja a munkaerőpiacra való visszatéréstől; e tekintetben támogatja a kollektív tárgyalások fellendítését;

65. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy hajtsák végre a menekültek, valamint az etnikai kisebbségekhez tartozó vagy bevándorló származású emberek társadalmi integrációjához szükséges intézkedéseket;

2017. február 15., szerda

66. üdvözlí, hogy a 2017. évi éves növekedési jelentésben hangsúlyt fektettek az adó- és szociális ellátórendszer reformjának előmozdítására, melynek célja, hogy javítsa a munkavállalás ösztönzőit és hogy megérje dolgozni, mivel az adórendszerek hozzájárulhatnak a jövedelmek közötti egyenlőtlenségek és a szegénység elleni küzdelemhez, globális szinten pedig növelik a versenyképességet; felszólítja a tagállamokat, hogy az adóterheket a munkáról fokozatosan helyezték át más jövedelemforrásokra;
67. szorgalmazza, hogy az egészségügyi és tartós ápolási-gondozási rendszerek reformjai a betegségmegelőzés és az egészségtámogatás fejlesztésére, a jó minőségű, egyetemesen hozzáférhető egészségügyi szolgáltatások fenntartására, valamint az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés terén az egyenlőtlenségek csökkentésére összpontosítsanak;
68. kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy közösen számolják fel a munkavállalói mobilitás akadályait, ezzel biztosítva, hogy az Unióban a mozgó munkavállalók ugyanolyan bánásmódban részesüljenek, mint a nem mozgó munkavállalók;
69. felszólítja a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel folytatott szoros együttműködés keretében növeljék az aktív és fenntartható munkaerőpiaci politikák hatókörét, eredményességét és hatékonyságát; üdvözlí, hogy a 2017-es éves növekedési jelentés – figyelembe véve a hosszú távon pozitív gazdasági és társadalmi hatásokat – nagyobb erőfeszítéseket kér a hátrányos helyzetű csoportok munkaerőpiaci integrációjának támogatására irányuló intézkedések terén, különös tekintettel a fogyatékossgal élő személyekre;
70. felszólítja a tagállamokat, hogy saját országspecifikus ajánlásaik alapján állapítsanak meg ambiciózus szociális normákat nemzeti hatásköröknek megfelelően és pénzügyi és költségvetési helyzetük szerint, mégpedig úgy, hogy – ahol nem létezik ilyen – megfelelő minimumjövedelem-rendszereket vezetnek be a teljes élettartam alatt, valamint megszüntetik a minimumjövedelem-rendszerek közötti különbségeket, amelyek amiatt jöttek létre, hogy azok érvényességi területe nem elég nagy, illetve nem vezették be őket;
71. üdvözlí a Bizottság kezdeményezését a szociális jogok európai pillérének létrehozásával kapcsolatos konzultáció megindítására; úgy véli, hogy e kezdeményezésnek képesnek kell lennie a rugalmasabb készségek és kompetenciák fejlesztésének, az egész életen át tartó tanulásra irányuló fellépéseknek és a minőségi foglalkoztatás tevékeny támogatásának a beindítására;
72. megismétli a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság által a Gazdasági és Monetáris Bizottság által készített legutóbbi véleményben a Bizottsághoz intézett kérést, hogy vegye fontolóra egy, a szociális egyenlőtlenségek kezelésére irányuló eljárás bevezetését az országspecifikus ajánlások tervezésénél a szociális normák romlásának irányába mutató verseny megakadályozása érdekében, a szociális és foglalkozási mutatók makrogazdasági felügyeleten belüli hatékony használatára építve;
73. felszólítja a tagállamokat, hogy fektessenek nagyobb hangsúlyt a szegénység önmagát ismétlő körének megtörésére és az egyenlőség előmozdítására; felszólítja a Bizottságot, hogy fogalmazzon meg határozottabb ajánlásokat a tagállamoknak a társadalmi integrációval és a szociális védelemmel kapcsolatban, a munkaerőn túl figyelmet fordítva a különösen a gyermekeket érintő befektetésekre;
74. üdvözlí a szociális partnerek, a nemzeti parlamentek és más érintett civil társadalmi felek bevonását az európai szemeszter folyamatába; megismétli, hogy a társadalmi párbeszéd és a civil társadalommal folytatott párbeszéd a kulcs a mindenki javára szolgáló fenntartható változások eléréséhez, és elengedhetetlen az európai és nemzeti politikák hatékonyságának és megfelelőségének javításához, és ezért ezt a párbeszédet a szemeszter valamennyi szakaszában folytatni kell; hangsúlyozza, hogy a hasznos időzítés, a dokumentumokhoz való hozzáférés és a tárgyalófelekkel a megfelelő szinten folytatott párbeszéd biztosításával hatékonyabbá kell tenni a részvételt;
75. emlékeztet arra, hogy több alkalommal is kérte egy olyan napirend elfogadását, amelyben megerősítik és a Tanács döntése előtt figyelembe veszik a Parlament álláspontját; kéri továbbá, hogy sajátos hatásköreit figyelembe véve a Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot kezeljék egyenrangúan a Gazdasági és Monetáris Bizottsággal, amikor az európai szemeszter különböző szakaszaiban arra kéri fel az Európai Parlamentet, hogy nyilvánítson véleményt;
76. úgy véli, hogy össze kell hívni az Európai Unió Szociális Konvencióját, amelyben a szociális partnerek, a nemzeti kormányzatok és parlamentek, valamint az EU-intézmények képviselői a nyilvánosság bevonásával folytatnak eszmecserét az európai szociális modell jövőjéről és kialakításáról;
77. ismételten kéri, hogy erősítsék meg az EPSCO Tanács szerepét az európai szemeszterben;
78. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0040

Az egységes piacnak a 2017-es európai szemeszter keretében történő irányítása

Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása az egységes piac 2017-es európai szemeszter keretében történő irányításáról szóló éves jelentésről (2016/2248(INI))

(2018/C 252/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az egységes piac 2016-os európai szemeszter keretében történő irányításáról szóló, 2016. február 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾ és a Bizottság 2016. április 27-én elfogadott, erre adott válaszára,
- tekintettel az egységes piac 2015-ös európai szemeszter keretében történő irányításáról szóló, 2015. március 11-i állásfoglalására ⁽²⁾ és a Bizottság 2015. június 3-án elfogadott, erre adott válaszára,
- tekintettel az egységes piac 2014-es európai szemeszter keretében történő irányításáról szóló, 2014. február 25-i állásfoglalására ⁽³⁾ és a Bizottság 2014. május 28-án elfogadott, erre adott válaszára,
- tekintettel az egységes piac irányításáról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2013. február 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾ és a Bizottság 2013. május 8-án elfogadott, erre adott válaszára,
- tekintettel az egységes piacra vonatkozó stratégiáról szóló, 2016. május 26-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az egységes piacon a nem vámjellegű akadályokról szóló, 2016. május 26-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a „2016. évi éves növekedési jelentés – A fellendülés erősítése és a konvergencia előmozdítása” című, 2015. november 26-i bizottsági közleményre (COM(2015)0690),
- tekintettel a „2017. évi éves növekedési jelentés” című 2016. november 16-i bizottsági közleményre (COM(2016)0725),
- tekintettel „Az egységes piac továbbfejlesztése: a polgárok és vállalkozások lehetőségeinek bővítése” című, 2015. október 28-i bizottsági közleményre (COM(2015)0550) és az „Az egységes piac integrációja és a versenyképesség az Unióban és tagállamaiban” című jelentésre (SWD(2015)0203),
- tekintettel a Bizottság európai digitális egységes piaci stratégiáról szóló, 2015. május 6-i közleményére (COM(2015)0192),
- tekintettel „Az egységes piac jobb irányítása” című 2012. június 8-i bizottsági közleményre (COM(2012)0259),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0060.

⁽²⁾ HL C 316., 2016.8.30., 98. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0130.

⁽⁴⁾ HL C 24., 2016.1.22., 75. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0237.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0236.

2017. február 15., szerda

- tekintettel a Bizottságnak a szolgáltatási irányelv végrehajtásáról szóló, 2015 októberében frissített 2012. június 8-i közleményére (COM(2012)0261),
  - tekintettel „Az európai szintű cselekvés hiányából fakadó költség az egységes piacon” című 2014. szeptemberi, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság megbízásából készült tanulmányra,
  - tekintettel a Bizottság „Lépések a gazdasági és monetáris unió kiteljesítése felé” című, 2015. október 21-i közleményére (COM(2015)0600),
  - tekintettel „Az egységes piac teljesítményének mérésére szolgáló mutatók – az európai szemeszter egységes piaci pillérének felépítése” című 2014. szeptemberi, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság megbízásából készült tanulmányra,
  - tekintettel „Az egységes piac és a fogyasztóvédelem hozzájárulása a növekedéshez” című 2014. szeptemberi, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság megbízásából készült tanulmányra,
  - tekintettel az online egységes piaci eredménytábla 2016. júliusi kiadására,
  - tekintettel az Európai Tanács 2016. március 17–18-i következtetéseire,
  - tekintettel az Európai Tanács 2016. június 28-i következtetéseire,
  - tekintettel a nemzeti parlamentek Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
  - tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére (A8-0016/2017),
- A. mivel ahhoz, hogy sikeresek legyenek az új munkahelyek teremtésére, a termelékenység javítására, a beruházások és az innováció számára vonzó környezet kialakítására, valamint egy fogyasztóbarát környezet biztosítására irányuló törekvéseink, fontos, hogy az egységes piacot elmélyítsük és méltányosabbá tegyük;
- B. mivel erre Európa-szerte megújult erővel kell összpontosítani, ideértve a különböző egységes piaci stratégiák és különösen a digitális egységes piaci stratégia időben történő kiteljesítését és végrehajtását;
- C. mivel ennek a megújult figyelemnek ki kell terjednie a Brexit következményeire is, többek között az áruk és szolgáltatások szabad mozgását, a letelepedés jogát, a vámuniót és általában a belső piaci vívmányokat illetően;
- D. mivel a 2008-ban kezdődött gazdasági válság nyomán az EU még mindig stagnálással és lassú gazdasági növekedéssel, magas munkanélküliséggel és szociális sebezhetőségekkel kényszerül szembenézni; mivel pozitív fejlemény ugyanakkor, hogy a 2016-os éves növekedési jelentés mottója „A fellendülés erősítése és a konvergencia előmozdítása” volt;
- E. mivel a 2017. évi éves növekedési jelentés emlékeztet arra, hogy az egységes piac szociális dimenzióját figyelembe vevő, inkluzív gazdasági növekedést kell elérni, és mivel a 2017. évi éves növekedési jelentés hangsúlyozza azt is, hogy Európának erőteljesen be kell ruháznia az európai fiatalokba és munkakeresőkbe, valamint az induló vállalkozásokba és kkv-kba;

2017. február 15., szerda

- F. mivel a gazdasági növekedés ellenére a munkanélküliség Európa sok részén továbbra is túl magas, és mivel a hosszan tartó magas munkanélküliség sok tagállamban gyengíti a szociális helyzetet;
- G. mivel az európai szemeszter célja az, hogy a stabilitás, a növekedés és a foglalkoztatás előmozdítása, valamint a versenyképesség megerősítése érdekében növelje az Unióban a gazdasági és költségvetési politikák összehangolását, a társadalmi igazságosság és a társadalom legkiszolgáltatottabbjainak védelme céljaival összeegyeztethető módon; mivel ezt a célt nem érték el;
- H. mivel az egységes piac az EU egyik mérföldköve és fő teljesítménye; mivel ahhoz, hogy az európai szemeszter sikeresen előmozdítsa a gazdasági növekedést és stabilizálja a gazdaságokat, egyenlő módon magában kell foglalnia az egységes piacot és a teljes megvalósítására törekvő szakpolitikákat;

Az európai szemeszter egységes piaci pillérének megerősítése

1. megismétli, hogy az egységes piac az EU egyik alapja és a tagállamok gazdaságának és az egész európai projektnek a gerincét képezi; megjegyzi, hogy az egységes piac továbbra is széttagozott és még nem valósult meg kellő mértékben, valamint hogy a növekedést, az innovációt és a munkahelyteremtést illetően komoly lehetőségekkel rendelkezik; hangsúlyozza, hogy az egységes piac alapvető szerepet játszik abban, hogy az EU sikeresen erősítse a fellendülést, előmozdítsa a konvergenciát és támogassa az európai fiatalokba és munkakeresőkbe, valamint az induló vállalkozásokba és kkv-kba történő beruházást; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa az egységes piac valamennyi dimenziójának kiteljesítését, többek között az áruk, a szolgáltatások, a tőke, a munkaerő, az energia, a közlekedés és a digitális ágazat területén;
2. megismétli felhívását az európai szemeszter keretén belül egy erős, szociális dimenzióval rendelkező egységes piaci pillér létrehozására egy olyan rendszer révén, amely lehetővé teszi a rendszeres nyomon követést, az egységes piac országspecifikus akadályainak azonosítását, amely akadályok az utóbbi időben egyre nagyobb hatást gyakorolva, egyre nagyobb gyakorisággal és szélesebb hatállyal kerülnek bevezetésre a tagállamokban; kéri az egységes piaci integráció és a belső versenyképesség részletes értékelését; kitart amellett, hogy az egységes piac integrációs állapotának értékelését a gazdasági irányítási keret szerves részévé kellene tenni;
3. emlékeztet arra, hogy az európai szemesztert 2010-ben annak biztosítása céljával vezették be, hogy a tagállamok gazdasági és költségvetési terveiket a teljes év folyamán meghatározott időpontokban megvitassák uniós partnereikkel, lehetővé téve számukra, hogy egymás terveire észrevételeket tegyenek és közösen kövessék nyomon az előrehaladást; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy továbbra is előtérben maradjon a szociális teljesítmény, valamint a felfelé irányuló gazdasági és társadalmi konvergencia;
4. hangsúlyozza, hogy az európai szemeszter egységes piaci pillérének az egységes piac valamennyi dimenziójában a növekedést és a foglalkoztatást megeremtő kulcsterületek azonosítását kell szolgálnia; hangsúlyozza továbbá, hogy egyúttal referenciaként is kell szolgálnia a tagállamok strukturális reformok iránti elkötelezettsége tekintetében;
5. kiemeli, hogy az európai szemeszter egységes piaci pillére lehetővé tenné az egységes piac irányításának értékelését a nemzeti jogszabályok módszeres ellenőrzése és a meg nem felelés észlelésére szolgáló analitikus eszközök révén, javítva az egységes piaci jogszabályok nyomon követését, elérhetővé téve az intézmények számára az egységes piac szabályozási keretének újratervezéséhez, végrehajtásához, alkalmazásához és érvényesítéséhez szükséges információkat, konkrét eredményeket hozva a polgárok számára;
6. üdvözli a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy biztosítsa a globalizáció és a technológiai változások előnyeinek igazságosabb elosztását a társadalom különböző csoportjai és különösen a fiatalok körében; felszólítja a szakpolitikák és a reformok jövedelemelosztásra kifejtett hatásával kapcsolatos tudatosság növelésére minden szinten, valamint az egyenlőség, az igazságosság és a befogadás biztosítására;
7. úgy véli, hogy a nemzeti intézkedések és a végrehajtás tekintetében a korai beavatkozás hatékonyabb lehet és általa jobb eredmények érhetők el, mint a kötelezettségzegési eljárásokon keresztül; hangsúlyozza mindemellett, hogy amennyiben a korai beavatkozás nem vezet eredményre, a Bizottságnak minden rendelkezésre álló intézkedéssel élnie kell, beleértve a kötelezettségzegési eljárásokat is, hogy biztosítsa az egységes piacra vonatkozó jogszabályok maradéktalan végrehajtását;

2017. február 15., szerda

8. ismét felszólítja a Bizottságot, hogy teljes mértékben vegye figyelembe a 21. századhoz alkalmazkodó uniós egységes piac kiépítéséhez és a munkahelyek létrehozásához kapcsolódó kulcsfontosságú növekedési területeket, amelyeket a Bizottság korábban már körülhatárolt, és később „Az európai szintű cselekvés hiányából fakadó költség az egységes piacon” című 2014. szeptemberi tanulmányában többek között a szolgáltatások, a digitális egységes piac és különösen az e-kereskedelem, a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos közösségi vívmányok, a közbeszerzések és koncessziók, valamint az áruk szabad mozgása területeként azonosított;
9. sürgeti a Bizottságot, hogy az országspecifikus ajánlások keretében végezze el az egységes piac szabályai végrehajtásának és érvényesítésének rendszeres nyomon követését, különösen, ha e szabályok hozzájárulnak a strukturális reformokhoz, és emlékeztet e tekintetben a Bizottság által képviselt új, a társadalmi igazságosságot hangsúlyozó megközelítés fontosságára; felkéri a Bizottságot, hogy az éves növekedési jelentési csomag részeként számoljon be a Parlamentnek az egységes piac működésével és a termékek, áruk, szolgáltatások piacának integrációjával összefüggő országspecifikus ajánlások tagállamok általi végrehajtása terén elért előrehaladásról;
10. emlékeztet, hogy az országspecifikus ajánlásokban meghatározott főbb reformok átfogó végrehajtása néhány területen még mindig kiábrándító és országonként eltérő; felszólítja a tagállamokat, hogy a növekedési potenciál fokozása, illetve a gazdasági, szociális és területi kohézió fellendítése érdekében az országspecifikus ajánlásoknak megfelelően tegyenek gyorsabb előrelépést a reformok elfogadása, azok megfelelő sorrendisége és végrehajtása tekintetében;
11. úgy véli, hogy erősíteni kell a nemzeti parlamentek országspecifikus ajánlásokra vonatkozó felelősségvállalását; arra ösztönzi a tagállamokat, hogy biztosítsanak lehetőséget a Bizottságnak az országspecifikus ajánlások nemzeti parlamentekben történő ismertetésére; felszólítja továbbá a tagállamokat az országspecifikus ajánlások végrehajtására; ismételten kéri, hogy a Bizottság tegyen jelentést a Parlament illetékes bizottságában az országspecifikus ajánlások végrehajtásának biztosítása érdekében tett intézkedésekről és az eddig elért eredményekről;
12. felkéri a Versenyképességi Tanácsot, hogy vállaljon aktív szerepet az országspecifikus ajánlások tagállamok általi végrehajtásának nyomon követésében, valamint ezen ajánlások megfogalmazásának folyamatában;
13. kiemeli, hogy az európai beruházási terv céljai között szerepel a szükségtelen akadályok felszámolása, az innováció növelése és az egységes piac elmélyítése, ugyanakkor a humántőkébe és a szociális infrastruktúrába való beruházások ösztönzése;
14. hangsúlyozza, hogy a beruházási környezet javítása az egységes piac olyan módon történő megerősítését jelenti, amely biztosítja a szabályozás nagyobb fokú kiszámíthatóságát és megerősíti a versenyfeltételek egyenlőségét az Unióban, továbbá felszámolja a beruházások útjában álló, Unión belüli és kívüli szükségtelen akadályokat; emlékeztet, hogy a fenntartható beruházások szilárd és előre kiszámítható üzleti környezetet követelnek meg; megjegyzi, hogy több ágon megindult az uniós szintű munka, az egységes piaci stratégiában, az energiaunióban és a digitális egységes piacon foglaltak szerint, és úgy véli, hogy ezt az uniós szintű törekvést nemzeti szintű erőfeszítéseknek kell kísérnie;
15. emlékeztet arra, hogy az euróövezetnek szóló új ajánlások között szerepelnek többek között a nyitott és versenyképes termék- és szolgáltatási piacokat biztosító reformok; emlékeztet arra is, hogy a nemzeti és határokon átnyúló innováció és verseny alapvető fontosságú a jól működő egységes piac megteremtéséhez, és úgy véli, hogy az európai jogszabályoknak ennek biztosítására kellene irányulniuk;
16. támogatja az Európai Bizottság tagállamokhoz intézett felhívását, hogy kétszerezze meg a gazdaságpolitikai háromszög három elemére irányuló erőfeszítéseiket, és ennek keretében fordítsanak kiemelt figyelmet a társadalmi méltányosságra, ezáltal biztosítva a növekedés fokozottan inkluzív jellegét;
17. oszttja a Bizottság azon nézetét, hogy az egységes piaccal összeegyeztethető konvergenciatörekvéseknek az egész életen át tartó tanulási stratégiák bevált gyakorlatain, a munkanélküliek munkaerőpiacra történő újbóli belépését célzó hatékony szakpolitikákon, modern és inkluzív szociális védelmi és oktatási rendszeren kell alapulniuk;

Az egységes piacon rejlő lehetőségek kiaknázása a növekedés kulcsfontosságú területein

18. hangsúlyozza, hogy annak ellenére, hogy az egységes piacon felszámolták vámjellegű akadályokat, még mindig rengeteg különböző, szükségtelen nem vámjellegű akadály létezik; hangsúlyozza, hogy az egységes piac erősítéséhez sürgős intézkedésekre van szükség mind uniós, mind nemzeti szinten e szükségtelen nem vámjellegű akadályok olyan módon történő kezelése érdekében, amely összeegyeztethető a társadalmi, fogyasztóvédelmi és környezetvédelmi normák előmozdításával, hogy növelni lehessen a versenyt, valamint növekedést és munkahelyeket lehessen teremteni; hangsúlyozza, hogy nem szabad eltérni a tagállamok protekcionista és megkülönböztető intézkedéseit; emlékeztet azon kérésére, hogy a Bizottság 2016-ban adjon átfogó áttekintést az egységes piacot érintő, nem vámjellegű akadályokról, és készítsen elemzést ezek kezelésének módjáról, egyértelműen megkülönböztetve a nem vámjellegű akadályokat a tagállamok

2017. február 15., szerda

valamely jogszerű közpolitikai céljának arányos módon történő végrehajtására vonatkozó szabályozásoktól, és ennek keretében terjesszen elő ambíciózus javaslatot e nem vámjellelű akadályok mielőbbi megszüntetésére annak érdekében, hogy fel lehessen szabadítani az egységes piacon rejlő, még mindig kiaknázatlan potenciált;

19. kiemeli, hogy különösen a szabad szolgáltatásnyújtással kapcsolatos akadályok adnak okot aggodalomra, mivel ezek elsősorban az uniós gazdaság fejlődésének motorját jelentő kis- és középvállalkozások határokon átnyúló tevékenységét hátráltatják; rámutat, hogy az aránytalan adminisztratív követelmények, ellenőrzések és szankciók az egységes piac vívmányaitól való visszalépéshez vezethetnek;

20. kiemeli az egységes piaci stratégiát és annak célzott intézkedéseit, amelyek célja lehetőségeket teremteni a fogyasztók, a szakemberek és a vállalkozások, különösen a kkv-k számára, ösztönözve és lehetővé téve az Európa számára szükséges modernizációt és innovációt, valamint a fogyasztók és a vállalkozások mindennapi életében előnyöket hozó gyakorlati eredményeket biztosítva; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a megosztáson alapuló gazdaság számára a fejlődéshez és a növekedéshez szükséges lehető legjobb feltételeket; kiemeli, hogy a megosztáson alapuló gazdaságban óriási potenciál rejlik a növekedés és a fogyasztói döntések tekintetében;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be az új technológiák elterjesztésének megkönnyítésére irányuló reformokat és szakpolitikákat annak biztosítása érdekében, hogy a belőlük származó előnyökből a vállalatok szélesebb köre részesüljön; felszólítja a Bizottságot, hogy haladéktalanul nyújtsa be a 2017. évi éves növekedési jelentésben említett konkrét javaslatokat, amelyek az egységes piaci szabályok érvényesítéséhez, valamint az üzleti szolgáltatások területén meglévő intézkedésekhez kapcsolódnak, többek között a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás megkönnyítéséhez és egy egyszerű, modern és csalásbiztos héarendszer megvalósításához;

22. üdvözli a 2017. évi éves növekedési jelentésben szereplő bizottsági bejelentést egy egységes uniós engedélyezési keret jelenleg folyamatban levő kialakításáról, amelyet közvetlenül alkalmaznának határokon átnyúló dimenzióval rendelkező nagy projektekre vagy nemzeti társfinanszírozással járó nagy beruházási platformokra;

23. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós közbeszerzési szabályokat időben hajtsák végre, különösen az e-közbeszerzés elindítását és a szerződések részekre osztását ösztönző új rendelkezéseket, ami alapvető fontosságú az innováció és a verseny ösztönzése, valamint a kkv-k közbeszerzési piacokon való támogatása szempontjából;

24. a szolgáltatások egységes piaca tekintetében hangsúlyozza, hogy egyértelműen szükség van a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás javítására, ugyanakkor fenn kell tartani e szolgáltatások jó minőségét; tudomásul veszi a Bizottságnak a szolgáltatási kártyára és a harmonizált adatközlő nyomtatványra irányuló javaslatát; ösztönzi a Bizottságot, hogy tekintse át a piaci fejleményeket és szükség esetén tegyen intézkedéseket a vállalkozásokra és az építési szolgáltatókra vonatkozó biztosítási követelményekkel kapcsolatban;

25. megjegyzi, hogy Európa-szerte több mint 5 500 szakma gyakorlásához van szükség konkrét képzésre vagy konkrét címre, és üdvözli ezzel összefüggésben a szabályozott szakmák kölcsönös értékelését, amit a Bizottság a tagállamokkal együtt végez;

26. felhívja a Bizottságot, hogy erőteljesen lépjen fel a tagállami protekcionizmus ellen; úgy véli, hogy a tagállamoknak tartózkodniuk kell az olyan megkülönböztető intézkedésektől, mint a kizárólag bizonyos ágazatokat vagy üzleti modelleket érintő és a versenyt torzító kereskedelmi és adójogszabályok, amelyek megnehezítik a külföldi vállalkozások számára, hogy letelepedjenek egy adott tagállamban, ami egyértelműen a belső piac elveinek megsértését jelenti;

27. az áruk egységes piacát illetően azt várja, hogy a Bizottság terjesszen elő javaslatot a kölcsönös elismerésről szóló rendelet felülvizsgálatára annak biztosítása érdekében, hogy a vállalkozásokat ténylegesen megillessen az olyan termékek Unión belüli szabad forgalmazásának joga, amelyeket valamely tagállamban jogszerűen forgalomba hoztak; hangsúlyozza, hogy a kölcsönös elismerés elvét a tagállamok nem alkalmazzák megfelelően, ami ezért gyakran arra kényszeríti a társaságokat, hogy az üzleti tevékenység folytatása helyett a végrehajtás hiányával összefüggő nehézségek leküzdésére összpontosítsanak;

28. felszólítja a Bizottságot, hogy továbbra is törekedjen olyan egységes és koherens európai szabványügyi rendszerre vonatkozó elképzelésének megvalósítására, amely alkalmazkodik a változó környezethez, előmozdít számos politikát és előnyöket hoz a fogyasztók és a vállalkozások számára; kiemeli, hogy az európai szabványokat gyakran világszerte elfogadják, ami nemcsak az interoperabilitásra és a biztonságra, a költségek csökkentésére és a vállalkozások értéklánca és kereskedelembe való könnyebb beépülésére nézve jár előnyökkel, hanem egyúttal a nemzetközivé válás révén is javítja az ipar helyzetét;

2017. február 15., szerda

29. úgy véli, hogy a digitális egységes piac létrehozása terén tett előrelépések elengedhetetlenek a növekedés ösztönzése, a minőségi munkahelyek létrehozása, az uniós piacon a szükséges innováció előmozdítása és az európai gazdaság globális versenyképességének megőrzése, valamint a vállalkozásoknak és fogyasztóknak biztosítható előnyök érdekében; felszólítja a tagállamokat, hogy teljes mértékben működjenek együtt a digitális egységes piac végrehajtásában;

Az egységes piac irányításának megerősítése

30. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy javítsa az egységes piac irányítását egy, az egységes piac teljesítményének az európai szemeszter egységes piaci pillérének keretében történő megvalósulásának megfelelőbb mérésére szolgáló, szociális mutatókat is tartalmazó elemző eszköztár kidolgozása révén; úgy véli, hogy egy ilyen elemző eszköz hasznosnak bizonyulhatna az országspecifikus ajánlások, az éves növekedési jelentés, az Európai Tanács tagállamoknak nyújtandó iránymutatásai és az egységes piaci iránymutatások végrehajtását célzó nemzeti cselekvési tervek tekintetében;

31. felhív az egységes piac irányítási keretének érvényesítésére, valamint az egységes piac szabályainak helyes, időben történő és eredményes végrehajtására és alkalmazására vonatkozó ellenőrzés és értékelés megerősítésére; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák teljesítményüket az egységes piaci irányítási eszközök alkalmazása terén, és használják fel jobban az egységes piaci eredménytábla minden egyes tagállamra és szakpolitikai teljesítményük fejlődésére vonatkozóan rendelkezésre álló adatait;

32. továbbra is úgy véli, hogy ki kell alakítani egy integrált mérési rendszert, amely – az egységes piac európai szemeszter keretébe való beépítése érdekében – különböző módszereket ötvöz, többek között az egységes piac teljesítményének mérésére szolgáló összetett, szisztematikus mutatókat és ágazati eszközöket; felhívja a Bizottságot, hogy a mérés, illetve az egységes piac kulcsfontosságú területeken történő elmélyítésének ösztönzése érdekében fontolja meg egy kiemelt mutató, illetve egy ahhoz tartozó, az egységes piac integrációjára vonatkozó célkitűzés meghatározását;

33. ismét felszólítja a Bizottságot, hogy ahol szükséges, vezessen be számszerűsített célokat a felesleges adminisztratív terhek európai szintű csökkentésére vonatkozóan; kéri, hogy vegyék fontolóra e számszerűsített célokat a Bizottság adminisztratív terhek csökkentésére irányuló új kezdeményezésében;

34. úgy véli, hogy a tagállamoknak fokozniuk kell a közigazgatásuk korszerűsítésének irányába tett erőfeszítéseiket azáltal, hogy több és könnyebben hozzáférhető digitális szolgáltatást biztosítanak az állampolgárok, illetve a vállalkozások számára, valamint elő kell segíteniük a határon átnyúló együttműködést és az európai közigazgatási szervek közötti interoperabilitást;

35. felhívja a Bizottságot, hogy minden jogalkotási javaslatot előzzön meg alapos hatásvizsgálat, amely figyelembe veszi a jogszabály üzleti környezetre gyakorolt hatásait minden tagállamban, és gondosan értékeli a projekt költségeinek és célkitűzéseinek egyensúlyát az Unió egészére nézve;

36. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is szigorúan lépjen fel a szabályok intelligens módon történő érvényesítése és a szabálykövetés kultúrája területén annak a helyzetnek az orvoslása érdekében, hogy ma az egységes piac által papíron kínált lehetőségek közül az uniós jog teljes körű végrehajtásának és érvényesítésének elmaradása miatt nem mindegyik valósul meg;

37. felhívja a Bizottságot a nem biztonságos és nem megfelelő termékek azonosítása és az egységes piacról való eltávolítása érdekében a piacfelügyeleti mechanizmus megerősítésére; ismét felhívja a Tanácsot, hogy haladéktalanul fogadja el a termékbiztonsági és piacfelügyeleti csomagot;

38. üdvözli és érdeklődéssel várja a Bizottságnak az egységes digitális portál létrehozására irányuló kezdeményezését, amelynek a meglévő eszközökre és szolgáltatásokra, így például az egyablakos ügyintézésre, a termékinformációs kapcsolattartó pontokra, az építőanyag-információs kapcsolattartó pontokra, az Európa Önökért portálra és a SOLVIT hálózatra kell épülnie és azokat kell továbbfejlesztenie felhasználóbarát módon, egyaránt szolgálva a polgárok és a vállalkozások javát;

39. elismeri a Bizottság által a végrehajtás megerősítése érdekében az online környezetben indított összehangolt, a fogyasztóvédelmi jogsértések azonosítására szolgáló ellenőrző intézkedések, az „EU sweep” intézkedések pozitív szerepét;

40. elismeri a jobb szabályozás elveinek és a REFIT-kezdeményezésnek a fontosságát, mivel ezek biztosítják a meglévő és a jövőbeli jogszabályok nagyobb fokú koherenciáját, és egyben megőrzik a szabályozási szuverenitást és a szabályozás biztonságát és kiszámíthatóságát;

2017. február 15., szerda

41. hangsúlyozza a Bizottság által nyújtott segítség és a tagállamokkal való együttműködés fontosságát az egységes piacra vonatkozó jogszabályok jobb átültetése, végrehajtása és alkalmazása terén; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy további nemzeti szintű intézkedésekre van szükség, többek között az adminisztratív terhek csökkentése és az irányelvek nemzeti jogba való átültetése során többletkövetelmények – például a határon átnyúló befektetések előtti adózási akadályok – hozzáadásának („túlszabályozás”) elkerülése érdekében;

42. hangsúlyozza, hogy az egységes piacnak továbbra is valamennyi szereplő javát kell szolgálnia – így az uniós polgárokét és különösen a diákokét, a szakembereket és a vállalkozókat, elsősorban a kkv-két – minden tagállamban, amelyeknek folyamatos párbeszédet kell folytatniuk és elkötelezettnek kell maradniuk annak értékelésével kapcsolatban, hogy mi működik, és mi nem, illetve hogy a jövőben milyen módon kellene továbbfejleszteni az egységes piacra vonatkozó politikát; kiemeli ezzel összefüggésben az egységes piaci fórum szerepét, amelyet a Bizottság szervez meg évente a helyi partnerekkel, például a nemzeti hatóságokkal, a civil társadalom érdekelt feleivel, a szociális partnerekkel, kereskedelmi kamarákkal és vállalkozói szövetségekkel együttműködésben;

o

o o

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, az Európai Tanácsnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0041

Bankunió – 2016. évi éves jelentés**Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása a bankunióról – 2016. évi éves jelentés (2016/2247(INI))**

(2018/C 252/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a tőkepiaci unió megteremtéséről szóló, 2015. szeptember 30-i cselekvési tervére (COM(2015)0468),
- tekintettel 2016. január 19-i állásfoglalására a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozásának áttekintéséről és kihívásairól: hatások és a pénzügyi szabályozás hatékonyabb és eredményesebb uniós keretei és a tőkepiaci unió felé vezető út ⁽¹⁾,
- tekintettel az eurővezeti csúcstalálkozón kiadott 2012. június 29-i nyilatkozatra, amelyben a résztvevők kifejezték azon szándékukat, hogy „megtörik a bankok és az államháztartások közötti ördögi kört” ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testület bankrendszeren kívüli uniós hitelezésről szóló első, 2016. júliusi jelentésére,
- tekintettel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) globális pénzügyi stabilitásról szóló, 2016-os jelentésére,
- tekintettel az Európai Bankhatóság (EBH) által elvégzett stressztesztek eredményeire, melyeket 2016. július 29-én tett közzé,
- tekintettel az EBH által a 2015. decemberi adatok alapján a CRD IV.–CRR-re / Bázeli III-ra vonatkozóan elvégzett ellenőrzés eredményeire, melyeket 2016. szeptemberében tett közzé,
- tekintettel az Ecofin Tanács 2016. június 17-i következtetéseire a bankunió kiteljesítésének ütemtervéről,
- tekintettel a Bizottság „A bankunió megvalósítása felé” című, 2015. november 24-i közleményére (COM(2015)0587),
- tekintettel az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendeletre ⁽³⁾ (EFM-rendelet),
- tekintettel az Egységes Felügyeleti Mechanizmuson belül az Európai Központi Bank és az illetékes nemzeti hatóságok, valamint a kijelölt nemzeti hatóságok közötti együttműködési keretrendszer létrehozásáról szóló, 2014. április 16-i 468/2014/EU európai központi banki rendeletre ⁽⁴⁾ (SSM-keretrendelet),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0006.

⁽²⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/european-council/pdf/20120629-euro-area-summit-statement-en.pdf>

⁽³⁾ HL L 287., 2013.10.29., 63. o.

⁽⁴⁾ HL L 141., 2014.5.14., 1. o.

2017. február 15., szerda

- tekintettel az egységes felügyeleti mechanizmus (EFM) 2016-ra meghatározott felügyeleti prioritásairól szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az EKB a 2015-ös felügyeleti tevékenységekről szóló, 2016 márciusában közzétett éves jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Számvevőszék az egységes felügyeleti mechanizmusról szóló, 29/2016. sz. különjelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel az uniós bankszektor nemteljesítő kitétségeinek dinamikájáról és mozgatórugóiról szóló, 2016. júliusi EBH-jelentésre,
- tekintettel az Európai Rendszerkockázati Testületnek az állampapír-kitejtség szabályozási kezeléséről szóló, 2015. márciusi jelentésére,
- tekintettel azon alapelvek az EKB Kormányzótanácsa általi, 2016. október 4-i jóváhagyására, amelyek célja növelni az átláthatóságot az európai statisztikáról szóló EKB-rendeletek kidolgozása során, figyelembe véve az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság átláthatósági gyakorlatát,
- tekintettel az EKB a bankoknak szóló, a nemteljesítő hitelekre vonatkozó iránymutatása tervezetéről folytatott 2016. szeptemberi konzultációra,
- tekintettel az uniós jogszabályokban biztosított választási lehetőségekről és mérlegelési jogköréről szóló EKB-útmutatóra,
- tekintettel az uniós jogszabályokban biztosított választási lehetőségek és mérlegelési jogkör gyakorlásáról szóló, 2016. március 14-i (EU) 2016/445 európai központi banki rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságon belüli, folyamatban levő megbeszélésekre, és különösen a „A hitelkockázattal súlyozott eszközöket illetően felmerülő eltérések csökkentése – a belső modellen alapuló módszerek használatának korlátai” című, 2016. márciusi konzultációs anyagra,
- tekintettel a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó, a tőkekövetelményekről szóló rendelet 511. cikke szerinti követelményekről szóló, 2016. augusztus 3-i EBH-jelentésre (EBA-Op-2016-13),
- tekintettel az Ecofin Tanács 2016. július 12-i következtetéseire a válságot követő bázeli reformok véglegesítéséről,
- tekintettel 2016. április 12-i állásfoglalására az EU szerepéről a nemzetközi pénzügyi, monetáris és szabályozó intézményekben és testületekben ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Bazel III véglegesítéséről szóló, 2016. november 23-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ (a tőkekövetelményekről szóló rendelet) felülvizsgálatával kapcsolatos, folyamatban levő bizottsági munkára, különösen a 2. pillér, valamint a nemzeti választási lehetőségek és mérlegelési jogkör kezelésének felülvizsgálata tekintetében,

⁽¹⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2015.hu.pdf>

⁽²⁾ Egységes felügyeleti mechanizmus – Igéretes kezdet, de fejlesztésre van szükség; http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_29/SR_SSM_HU.pdf

⁽³⁾ HL L 78., 2016.3.24., 60. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0108.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0439.

⁽⁶⁾ HL L 176., 2013.6.27., 1. o.

2017. február 15., szerda

- tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv),
- tekintettel a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ (az egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet),
- tekintettel az Egységes Szanálási Testület 2016. júliusi, 2015-ös éves jelentésére,
- tekintettel az állami támogatási szabályoknak a pénzügyi válsággal összefüggésben hozott bankmentő intézkedésekre való, 2013. augusztus 1. utáni alkalmazásáról szóló bizottsági közleményre ⁽³⁾ (a bankokról szóló közlemény),
- tekintettel a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény megállapításának módjával kapcsolatos kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2016. május 23-i (EU) 2016/1450 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti javadalmazási szabályok értékeléséről szóló, 2016. július 28-i bizottsági jelentésre (COM(2016)0510),
- tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Tanács teljes veszteségviselési képességre (TLAC) vonatkozóan kidolgozott, 2015. novemberi feltételjegyzékére,
- tekintettel a Nemzetközi Fizetések Bankja (BIS) „Miért fontos a banktőke a monetáris politika szempontjából?” című, 2016. áprilisi 558. sz. munkadokumentumára,
- tekintettel az EBH 2016. július 19-i időközi jelentésére a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény-keretrendszer végrehajtásáról és kialakításáról,
- tekintettel az európai betétbiztosítási rendszerre irányuló javaslat hatásairól szóló, 2016. októberi bizottsági kiegészítő elemző jelentésre,
- tekintettel az EBH 2016. december 14-i végleges jelentésére a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény-keretrendszer végrehajtásáról és kialakításáról,
- tekintettel az Egységes Szanálási Alapba fizetendő hozzájárulásoknak az alapba való átutalásáról és közös felhasználásúvá tételéről szóló megállapodásra, és különösen annak 16. cikkére,
- tekintettel az Egységes Szanálási Testület és az Európai Központi Bank között, a köztük folytatandó együttműködést és információcserét illetően létrejött 2015. december 22-i egyetértési megállapodásra,
- tekintettel a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾ (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv),

⁽¹⁾ HL L 173., 2014.6.12., 190. o.

⁽²⁾ HL L 225., 2014.7.30., 1. o.

⁽³⁾ HL C 216., 2013.7.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 237., 2016.9.3., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 173., 2014.6.12., 149. o.

2017. február 15., szerda

- tekintettel a 806/2014/EU rendeletnek az európai betétbiztosítási rendszer létrehozása érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2015. november 24-i bizottsági javaslatra (COM(2015)0586),
  - tekintettel az EBH által a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv értelmében kiadott különböző iránymutatásokra, különösen a betétbiztosítási rendszerek közötti együttműködési megállapodásokra vonatkozó, 2016. februári iránymutatásokról és a betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeire vonatkozó, 2016. májusi iránymutatásokról szóló végleges jelentésekre,
  - tekintettel az eurócsoporti és az ECOFIN minisztereknek az egységes szanálási mechanizmust kiegészítő védőhálóról szóló, 2013. december 18-i nyilatkozatára,
  - tekintettel a bankunióról és az Egységes Szanálási Alap áthidaló finanszírozási rendszereiről szóló, 2015. december 8-i tanácsi nyilatkozatra,
  - tekintettel a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
  - tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A8-0019/2017),
- A. mivel a bankunió létrehozása a monetáris unió nélkülözhetetlen eleme és a valódi gazdasági és monetáris unió (GMU) egyik alapköve; mivel további erőfeszítésekre van szükség, minthogy a bankunió mindaddig nem teljesebbé válik, amíg hiányzik belőle a költségvetési védőháló és a harmadik pillért jelentő, a betét-vizontbiztosításra/betétbiztosításra vonatkozó európai megközelítés, amelyet jelenleg bizottsági szinten tárgyalnak; mivel a kiteljesített bankunió fontos hozzájárulást jelent majd az államok és bankok közötti kapcsolat kockázatának megszüntetéséhez;
- B. mivel az Európai Központi Bankot (EKB) meghatározott esetekben összeférhetlenségek érinthetik kettős felelőssége miatt, ami abból adódik, hogy a monetáris politikáért felelős hatóság és bankfelügyeletet is ellát;
- C. mivel az uniós bankok tőke- és likviditási mutatói az elmúlt években általánosságban folyamatosan javultak; mivel azonban továbbra is fennállnak a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatok; mivel a jelenlegi helyzetben elővigyázatosnak kell lenni a kiterjedt szabályozási változások bevezetése tekintetében, különösen tekintve a reálgazdaság finanszírozási környezetét;
- D. mivel a válság után késik a banki mérlegek megfelelő megtisztítása, ami még mindig gátolja a gazdasági növekedést;
- E. mivel nem az európai intézmények feladata, hogy biztosítsák a bankszektor nyereségességét;
- F. mivel a 2016 januárjában hatályba lépett új szanálási rendszer célja, hogy paradigmaváltást valósítson meg, amelynek keretében a közpénzből való megmentés helyét a hitelezői feltőkésítés veszi át; mivel a piaci szereplőknek még alkalmazkodniuk kell az új rendszerhez;
- G. mivel a bankunióban való részvétel nyitva áll azon tagállamok előtt is, amelyek még nem vezették be az eurót;
- H. mivel a bankuniót mindazok a tagállamok alkotják, amelyek bevezették az eurót; mivel az Európai Unió pénzneme az euró; mivel azon tagállamok kivételével, amelyekre eltérés alkalmazandó, valamennyi tagállam elkötelezett amellett, hogy csatlakozzon az euróhoz és így a bankunióhoz;

2017. február 15., szerda

- I. mivel az átláthatóság és a Bizottság Európai Parlamenttel szembeni elszámoltathatósága alapvető elvek; mivel ez magában foglalja, hogy a Bizottság megfelelően végezze el a Parlament ajánlásaiból következő feladatokat és hogy ezt a Parlament megfelelően értékelje és kísérelje figyelemmel;
- J. mivel a tőkepiaci unióra irányuló munkánk nem szabad, hogy csökkentse a nyomást a bankunióra irányuló munkánk befejezését illetően, amely továbbra is a pénzügyi stabilitás előfeltétele az Európai Unió bankokra támaszkodó környezetében;
- K. mivel a friss adatok szerint az euróövezetben az összes nemteljesítő hitel becsült értéke 1 132 milliárd EUR⁽¹⁾;

Felügyelet

1. aggodalmát fejezi ki a nemteljesítő hitelek jelentős szintje miatt, mivel az EKB adatai szerint az euróövezet bankjai 2016 áprilisáig 1 014 milliárd EUR nemteljesítő hitelt tartottak; úgy véli, hogy ennek a szintnek a csökkentése döntő fontosságú; üdvözlöi a nemteljesítő hitelek szintjének csökkentése érdekében egyes tagállamokban már folyamatban lévő erőfeszítéseket; megjegyzi azonban, hogy a kérdést eddig főként nemzeti szinten kezelték; úgy véli, hogy a problémát minél hamarabb meg kell oldani, elismeri azonban, hogy a végleges megoldás sok időt vesz majd igénybe; úgy véli, hogy bármely javasolt megoldásnak figyelembe kell vennie a nemteljesítő hitelek forrását, a bankok reálgazdaságnak történő hitelezésre való képességére gyakorolt hatást, valamint a nemteljesítő hitelek elsődleges és másodlagos piaca kialakításának szükségességét, lehetőség szerint biztonságos és átlátható értékpapírosítás formájában, amely magában foglalja mind az uniós, mind a nemzeti szintet; javasolja, hogy a Bizottság nyújtson segítséget a tagállamoknak többek között abban, hogy hozzanak létre kifejezetten ezzel foglalkozó eszközkezelő társaságokat (vagy „rossz bankokat”), valamint hogy fokozott felügyeletet gyakoroljanak; ezzel összefüggésben megismétli annak fontosságát, hogy el lehessen adni a nemteljesítő hiteleket és ezáltal tőkét lehessen felszabadítani, ami különösen fontos a kkv-knak történő banki hitelezéshez; üdvözlöi első lépésként az EKB a bankoknak szóló, a nemteljesítő hitelekre vonatkozó iránymutatása tervezetéről folytatott konzultációját, de úgy véli, hogy jelentősebb előrelépést kell tenni; üdvözlöi a Bizottság fizetésképtelenségre és szerkezetátalakításra, többek között a korai szerkezetátalakításra és a második esélyre vonatkozó javaslatát, melyet a tőkepiaci unió keretében nyújtott be; felhívja a tagállamokat, hogy annak elfogadásáig és annak kiegészítése érdekében tökéletesítsék vonatkozó jogszabályaikat, különös tekintettel a behajtási eljárások hosszára, az igazságszolgáltatási rendszerek működésére, és általánosabban az adósságok átstrukturálására vonatkozó jogi keretekre, valamint hogy a nemteljesítő hitelek problémájának kezelése érdekében hajtsák végre a gazdasági fellendülést célzó, szükséges fenntartható strukturális reformokat; megállapítja, hogy a Nemzetközi Fizetések Bankja szerint az euróövezeti bankok csökkentették tőkealapjukat azzal, hogy a válság éveit jelentős, olykor az eredménytartalékok meghaladó összegű osztalékokat fizettek ki; úgy véli, hogy a bankok tőkepozíciója az osztalékfizetések csökkentésével és új saját tőke szerzésével erősíthető meg;
2. annak érdekében, hogy a bankuniót fokozatosan összhangba hozzák a teljes belső piaccal, ösztönöz minden tagállamot, amely még nem vezette be az eurót, hogy tegye meg az összes ehhez szükséges lépést vagy csatlakozzon a bankunióhoz;
3. aggodalmának ad hangot a banki környezet elhúzódó instabilitása miatt Európában, amelyet többek között az IMF globális pénzügyi stabilitásról szóló 2016-os jelentése is hangsúlyozott, amely kijelenti, hogy Európában még ciklikus fellendülés esetén is nagy arányban maradnának gyenge és problémás bankok; megállapítja, hogy az euróövezetben számos intézmény nyereségessége alacsony; rámutat, hogy e helyzetet többek között a nemteljesítő hitelek állománya, a kamatlábkörnyezet és esetleges kereslet oldali problémák magyarázzák; támogatja az IMF felhívását, amely az egészséges európai bankrendszer biztosítása érdekében mind a banki üzleti modelleket, mind a rendszer felépítését illetően alapvető változásokat sürget;
4. úgy véli, hogy bizonyos kockázatok fenyegetnek az államadósságokkal kapcsolatban; megállapítja továbbá, hogy a pénzügyi intézmények egyes tagállamokban túlságosan sokat fektetnek be a saját kormányuk által kibocsátott kötvényekbe, ami a hazai kibocsátóval szembeni túlzott elfogultsághoz vezet, miközben a bankunió egyik fő célkitűzése a bankok és az államok közötti kockázati kapcsolat megszüntetése; megjegyzi, hogy az államadósság megfelelő prudenciális kezelése arra ösztönözhetné a bankokat, hogy jobban kezeljék állampapír-kitettségeiket; megjegyzi azonban, hogy az állampapírok kritikus szerepet játszanak a jó minőségű, likvid biztosítékok forrásaként és a monetáris politika irányításában, valamint hogy az államadósság prudenciális kezelésének módosítása – különösen akkor, ha nem gondoskodnak a fokozatos bevezetésről – jelentős hatást gyakorolhat mind a pénzügyi ágazatra, mind az állami szektorra, továbbá hogy emiatt a jelenlegi keretek felülvizsgálata mellett és az ellen szóló érvek alapos végiggondolására van szükség bármilyen javaslat megtétele előtt; tudomásul veszi az állampapír-kitettségek prudenciális kezelésével foglalkozó magas

⁽¹⁾ 2017. évi független éves növekedési jelentés, 5. jelentés, 2016. november 23.

2017. február 15., szerda

szintű munkacsoport jelentésében vázolt különböző szakpolitikai lehetőségeket, amelyeket az Ecofin Tanács 2016. április 22-i informális ülésén vitattak meg; úgy véli, hogy az uniós szabályozási keretnek összhangban kell lennie a nemzetközi normákkal; ezért érdeklődéssel várja a Pénzügyi Stabilitási Tanács államadóssággal kapcsolatos munkájának eredményeit, amelyek útmutatást adnak majd a jövőbeli döntésekhez; úgy véli, hogy az európai keretnek lehetővé tennie a piaci fegyelmet a fenntartható politikák elérése és a pénzügyi ágazat jó minőségű és likvid eszközökkel, illetve a kormányok biztonságos kötelezettségekkel való ellátása tekintetében; hangsúlyozza, hogy az államadósságról folytatott megfontolásokkal párhuzamosan vizsgálatot kell végezni a gazdasági kérdések szélesebb körének konvergenciájáról, az állami támogatásokra vonatkozó szabályokról, valamint az olyan kockázatokról, mint például a köteleességszegés, ideértve a pénzügyi bűncselekményeket is;

5. úgy véli, hogy a betétesek, a befektetők és a felügyeleti hatóságok számára alapvető fontosságú, hogy kezeljék az azonos osztályba tartozó kockázattal súlyozott eszközökre alkalmazott kockázati súlyok intézmények körében mutatkozó túlzott eltéréseit; emlékeztet arra, hogy a belső modellek alkalmazására irányadó jelenlegi szabályok jelentős mértékű rugalmasságot biztosítanak a bankoknak, és felügyeleti szempontból egy modellezési kockázattal is bonyolítják a helyzetet; üdvözli e tekintetben az EBH által a fő feltevések és paraméterek harmonizálása érdekében végzett munkát, amelyek eltéréseit a változékonyság egyik fő okaként azonosították, valamint az EKB bankfelügyeletében az EKB-nak a belső modellek célzott áttekintésére irányuló projektje keretében végzett munkát, melynek célja a belső modellek megfelelőségének és helyállóságának felmérése és megerősítése; ösztönzi, hogy érjenek el további előrelépést e munkafolyamatok keretében; várakozással tekint a működési kockázatra, valamint a vállalkozásoknak, más pénzügyi intézményeknek, szakosodott finanszírozási és beruházási bankoknak történő hitelezésre vonatkozó belső kockázati modellek alkalmazásának észszerűsítése érdekében elvégzett nemzetközi munka eredménye elé, amelynek célja a belső modellek hitelességének helyreállítása és annak biztosítása, hogy azok azokra a területekre összpontosítsanak, amelyeken értéktöbbletet teremtenek; üdvözli továbbá robusztus övintézkedésként egy tőkeáttételi mutató bevezetését, különösen a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények tekintetében; hangsúlyozza, hogy kockázaterzékenyebb standard megközelítésre van szükség az „azonos kockázatok, azonos szabályok” elv tiszteletben tartásának biztosítása érdekében; felhívja a pénzügyi felügyeleteket, hogy csak akkor engedélyezzenek új belső modelleket, ha azok nem vezetnek megalapozatlan, jelentősen alacsonyabb kockázati súlyokhoz; megismétli a Bázeli III véglegesítéséről szóló, 2016. november 23-i állásfoglalásának következtetéseit, emlékeztet különösen arra, hogy a tervezett szabályozási változásoknak nem szabad azt eredményezniük, hogy általában megnövekedjenek a tőkekövetelmények, illetve nem lehetnek káros hatással a bankok azon képességére, hogy finanszírozni tudják a reálgazdaságot, különösen a kkv-kat; hangsúlyozza, hogy a nemzetközi szinten végzett munkának tiszteletben kell tartania az arányosság elvét; emlékeztet annak fontosságára, hogy nem szabad indokolatlanul szankcionálni az uniós banki modellt, és hogy el kell kerülni az uniós és nemzetközi bankok közötti diszkriminációt; felhívja a Bizottságot, hogy az e területre vonatkozó új nemzetközi standardok kialakításakor biztosítsa az európai sajátosságok figyelembevételét, valamint hogy a nemzetközileg elfogadott standardokat végrehajtó jövőbeli jogszabályok hatásának értékelése során kellően vegye figyelembe az arányosság elvét és a különféle banki modellek létezését;

6. hangsúlyozza, hogy a finanszírozáshoz való megbízható hozzáférés és a tőke megalapozott elosztása Európa bankokon alapuló finanszírozási modelljében erőteljesen függ a robusztus mérlegektől és a megfelelő tőkésítetttségtől, amelynek a pénzügyi válságok utáni helyreállítása nem volt és jelenleg sem biztosított egységesen az egész Unióban, ami akadályozza a gazdasági növekedést;

7. hangsúlyozza, hogy az európai bankszektor kulcsszerepet játszik az európai gazdaság finanszírozásában, és hogy ezt erőteljes felügyeleti rendszer támogatja; ezért üdvözli, hogy a Bizottság fenn kívánja tartani a kkv-szorzót a CRD/CRR soron következő felülvizsgálata során, és a jelenlegi küszöbön túl ki akarja azt terjeszteni;

8. rámutat, hogy a nemzetközi fórumok által adott iránymutatást a lehető legnagyobb mértékben követni kell annak érdekében, hogy elkerüljük az egységes szabályozás hiányának kockázatát a nagy, nemzetközi tevékenységet folytató bankok szabályozását és felügyeletét illetően, anélkül azonban, hogy ez megakadályozná az adott esetben szükséges kritikai megközelítést, vagy hogy kizárná a nemzetközi standardoktól való célzott eltéréseket azokban az esetekben, amikor nem veszik kellően figyelembe az európai rendszer sajátosságait; emlékeztet az EU-nak a nemzetközi pénzügyi, monetáris és szabályozó intézményekben és testületekben betöltött szerepéről szóló, 2016. április 12-i állásfoglalásának következtetéseire; különösen hangsúlyozza a Bizottság, az EKB és az EBH abbéli szerepének fontosságát, hogy részt vegyenek a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság munkájában, és átlátható és átfogó naprakész tájékoztatást nyújtsanak a Parlamentnek és a Tanácsnak a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságban folyó viták alakulásának helyzetéről; úgy véli, hogy az EU-nak azon kell munkálkodnia, hogy megfelelő képviselettel rendelkezzen a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságban, kiváltképp az euróövezet

2017. február 15., szerda

számára; felhív arra, hogy ez a szerep legyen határozottabban látható az Ecofin Tanács ülései alatt, valamint fokozott elszámoltathatóságot kér a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságával szemben; hangsúlyozza, hogy a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságnak és más fórumoknak segíteniük kell globális szinten az egyenlő versenyfeltételek előmozdításában, csökkentve – és nem elmélyítve – a joghatóságok közti különbségeket;

9. rámutat a gyorsan növekvő bankrendszeren kívüli hitelezési szektor jelentette kockázatokra, többek között rendszerszintű kockázatokra, amelyekről a bankrendszeren kívüli uniós hitelezésről szóló 2016-os uniós jelentés (Shadow Banking Monitor) is beszámol; kitart amellett, hogy a bankszektor szabályozására vonatkozó minden intézkedést a bankrendszeren kívüli hitelezési szektor megfelelő szabályozásának kell kísérnie; ezért a tisztességes verseny és a pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében összehangolt fellépést kér;

10. hangsúlyozza, hogy átfogóan kell szemlélni a szabályozási környezet különféle változásainak halmozott hatását, legyen szó akár a felügyeletet, a veszteségviselést, a szanálást vagy a számviteli standardokat érintő változásokról;

11. hangsúlyozza, hogy a nemzeti választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök akadályozhatják a tagállamok közti egyenlő versenyfeltételek kialakítását és a bankok általi pénzügyi beszámolás nyilvánosság számára való összehasonlíthatóságát; örömmel tölti el a tőkekövetelményekről szóló rendelet nemrég javasolt módosítása által arra kínált lehetőség, hogy a nemzeti választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök egy részét az Unió szintjén felszámolják vagy azok alkalmazását korlátozzák, annak érdekében, hogy megoldják a fennálló akadályok és szegmentálódás problémáját, és hogy csak azokat tartsák meg, amelyekre a banki modellek sokfélesége miatt feltétlenül szükség van; ösztönöz e lehetőség teljes körű kiaknázására; üdvözlözi az EKB iránymutatását és rendeletét, amelyek révén a bankunióon belül harmonizálja a nemzeti választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök közül néhányának a gyakorlását; emlékeztet azonban arra, hogy amikor az EKB a választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök csökkentésével kapcsolatos munkát végez, megbízatásának keretein belül kell maradnia; hangsúlyozza, hogy az egységes szabálykönyv elmélyítésén való munkálkodás kritikus jelentőségű, és nyomatékosítja, hogy racionalizálni kell a jelenleg egymást átfedő és egymásba fonódó hatályos, módosított és új jogszabályokat; felhívja az EKB-t, hogy tegye maradéktalanul közzé a teljes euróövezetre kiterjedő felügyeleti felülvizsgálati folyamatra vonatkozó közös folyamatokat, eljárásokat és módszereket rögzítő felügyeleti szabályzatot;

12. hangsúlyozza, hogy az EFM létrehozása óta zajlik a felügyeleti testület valamennyi tagját érintő természetes tanulási folyamat a különböző üzleti modellek és különböző méretű jogalanyok kezelése terén, amelyet támogatni kell és fel kell gyorsítani;

13. tudomásul veszi a 2. pillér célkitűzéseivel, valamint a 2. pillérnek a tőkekövetelmények halmozási rendjén belüli helyzetével kapcsolatos nehézségekből – eredő kockázatokat; megállapítja, hogy ezeket a kockázatokat mérsékelni kell, és hogy ezért fokozatosan csökkenteni kell ezen eszközök tartását; felhívja az EFM-et, hogy tegye ezt a kérdést felügyeleti prioritásainak egyikévé, és szervezzen az EBH-val közösen egy erre vonatkozó kvantitatív stressztesztet;

14. hangsúlyozza a 3. szintű eszközök, többek között a származtatott pénzügyi eszközök tartásából – különösen az értékelésükkel kapcsolatos nehézségekből – eredő kockázatokat; megállapítja, hogy ezeket a kockázatokat mérsékelni kell, és hogy ezért fokozatosan csökkenteni kell ezen eszközök tartását; felhívja az EFM-et, hogy tegye ezt a kérdést felügyeleti prioritásainak egyikévé, és szervezzen az EBH-val közösen egy erre vonatkozó kvantitatív stressztesztet;

15. megismétli, hogy a felügyeleti gyakorlatokkal és különösen a felülvizsgálati és értékelési eljárási ciklussal (SREP) kapcsolatban nagyobb átláthatóságot kell biztosítani; kéri az EKB-t, hogy a felügyelet eredményességének bizonyítása és külső elszámoltathatóságának növelése érdekében tegyen közzé teljesítménymutatókat és mérőszámokat; megismétli, hogy nagyobb mértékű átláthatóságra hív fel a 2. pillért érintő határozatok és indokolások tekintetében; felhívja az EKB-t, hogy tegyen közzé közös felügyeleti standardokat;

16. megállapítja, hogy kockázatok merülnek fel a „túl nagy ahhoz, hogy csődbe menjen”, „túlságosan összefonódott ahhoz, hogy csődbe menjen” és a „túl összetett ahhoz, hogy szanálni lehessen” kategóriába tartozó pénzügyi intézményekkel kapcsolatban; megjegyzi, hogy e kockázatok kezelése érdekében megállapodás született egy nemzetközi szinten kidolgozott szakpolitikai intézkedésekből álló csomagról (ezek az intézkedések kiváltképp a TLAC, a származtatott termékek központi elszámolása, valamint a globálisan rendszerszinten jelentős bankok tőkeemfelelési és tőkeáttételi mutatójára vonatkozó megemelt követelmények); elkötelezett amellett, hogy gyorsan elvégezze a megfelelő jogalkotási javaslatokra irányuló munkát, hogy az Unióban végrehajtsák ezeket az intézkedéseket, ezáltal tovább csökkentve a „túl nagy ahhoz, hogy csődbe menjen” problémájából származó kockázatokat; emlékeztet Mark Carney, a Pénzügyi Stabilitási Tanács elnökének szavaira, aki azt mondta, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős bankok teljes veszteségviselési képességére vonatkozó közös nemzetközi standardról szóló megállapodás vízválasztó a „túl nagy ahhoz, hogy csődbe menjen” bankok

2017. február 15., szerda

megszüntetése terén; megjegyzi továbbá, hogy az eredményes hitelezői feltőkésítési mechanizmus, valamint a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, megfelelő szintű minimumkövetelmény-keretrendszer alkalmazása azon szabályozási intézkedések fontos része, amelyek e kérdés kezelésére, valamint annak lehetővé tételére szolgálnak, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős bankokat anélkül szanálják, hogy ehhez közpénzeket kelljen felhasználni és hogy ez zavart okozzon a tágabb pénzügyi rendszerben;

17. kiemeli a jelenlegi stressztesztelési módszertan korlátait; üdvözlí ezért az EBH és az EKB által a stressztesztelési keret javítása érdekében tett erőfeszítéseket; úgy gondolja azonban, hogy többet kell tenni annak érdekében, hogy jobban figyelembe vegyék a tényleges válsághelyzetek lehetőségét és realitását, többek között oly módon, hogy a módszertanba jobban beépítenek dinamikus elemeket, így például fertőzéseket; úgy véli, hogy az, hogy nem átláthatóak az EKB saját stressztesztjei, bizonytalanságot jelez a felügyeleti gyakorlatok terén; felhívja az EKB-t, hogy a piaci bizalom erősítése érdekében tegye közzé stressztesztjének eredményeit;

18. úgy véli, hogy ha egy illetékes nemzeti hatóság elutasítja azt az igényt, hogy a stresszteszt során figyelembe vegyen meghatározott körülményeket, azt az egyenlő versenyfeltételek érdekében közölni kell az EBH-val és az EFM-mel;

19. üdvözlí az annak előkészítése terén tett előrelépést, hogy az alkalmasságra és megbízhatóságra vonatkozó határozatok területén lehetőség legyen bizonyos hatáskör-átruházásra; rámutat mindazonáltal arra, hogy a rendeletek módosítására van szükség ahhoz, hogy lehetőség legyen arra, hogy az egyes rutinkérdésekre vonatkozó döntéshozatal tágabb körben és könnyebben át lehessen ruházni a felügyeleti testületről az illetékes tisztviselőkre; üdvözlí e változást, amely hozzájárulna ahhoz, hogy hatékonyabbá és eredményesebbé váljon az EKB által végzett bankfelügyelet; felhívja az EKB-t, hogy határozza meg a döntéshozatal átruházásával kapcsolatos feladatokat és jogi keretet;

20. tudomásul veszi az Európai Számvevőszék az egységes felügyeleti mechanizmus működéséről szóló jelentését; tudomásul veszi a személyzet létszámának elégtelenségével kapcsolatos megállapításokat; felhívja az illetékes nemzeti hatóságokat és a tagállamokat, hogy teljes körűen lássák el az EKB-t a szükséges emberi erőforrásokkal és gazdasági adatokkal, lehetővé téve számára munkájának elvégzését, különösen a helyszíni ellenőrzéseket illetően; felhívja az EKB-t, hogy módosítsa az EFM-keretrendeletet a részt vevő illetékes nemzeti hatóságok kötelezettségvállalásainak formalizálása érdekében, valamint hogy a kockázatokon alapuló módszertant alkalmazzon a közös felügyeleti csoportokban dolgozó személyzet megcélzott létszámának és készségek szerinti összetételének meghatározásához; úgy véli, hogy több EKB-munkatárs és az illetékes nemzeti hatóságoktól érkező munkatársakra való kisebb mértékű támaszkodás javítaná a felügyelet függetlenségét, az egyik tagállam illetékes hatóságától érkező munkatársak valamely másik tagállam intézményének felügyelete során történő igénybevitelével együtt, ami szintén hozzájárul ahhoz, hogy eredményesen kezeljék a felügyeleti részrehajlás kockázatát; üdvözlí, hogy az EKB együttműködik az Európai Parlamenttel a személyzet munkafeltételeivel kapcsolatban; felhívja az EKB-t a jó munkakörnyezet előmozdítására, amely elősegíti az intézményen belüli szakmai kohéziót; emlékeztet a felügyeleti feladatok és a monetáris politikáért viselt felelősség közötti potenciális összeférhetlenségre, és hogy egyértelműen külön kell választani e két funkciót; felhívja az EKB-t, hogy végezzen kockázatelemzést a lehetséges összeférhetlenségeket illetően, és meghatározott felügyeleti munkatársak érintettsége esetén vegyen tervbe elkülönített jelentéstételi útvonalakat; úgy gondolja, hogy jóllehet a monetáris politika és a felügyelet elkülönítése központi elv, ez nem zárhatja ki a szolgáltatások megosztott igénybevitelétől által lehetővé tett költségmegtakarításokat, feltéve hogy ezek a szolgáltatások a politikai döntéshozatal szempontjából nem kritikusak, és megfelelő garanciákat hoznak létre; felhívja az EKB-t, hogy a kvázi jogalkotási intézkedések kidolgozásakor tartson nyilvános konzultációt elszámoltathatóságának fokozása érdekében;

21. hangsúlyozza, hogy az EFM létrehozásával nemzetközi szinten a korábban fennálló helyzethez képest megnőtt az Európai Unió befolyása;

22. hangsúlyozza, hogy a felügyeleti feladatok monetáris politikai funkcióktól való elkülönítésének lehetővé kell tennie az EFM számára, hogy független álláspontra helyezkedjen minden lényeges üggyel kapcsolatban, ideértve az EKB kamatlábakra vonatkozó célértékeinek a felügyelt bankok pénzügyi helyzetére gyakorolt lehetséges hatásait is;

23. osztja az Európai Számvevőszék véleményét, amely szerint az EFM létrehozása óta ellenőrzési rés keletkezett; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az EKB által a Számvevőszék dokumentumokhoz való hozzáférése tekintetében megszabott korlátozások miatt fontos területek ellenőrizetlenül maradnak; sürgeti az EKB-t, hogy teljes mértékben működjön együtt a Számvevőszékkel, lehetővé téve számára megbízásának teljesítését, és ezáltal növelve az elszámoltathatóságot;

2017. február 15., szerda

24. emlékeztet arra, hogy a szabályozásban, valamint a felügyelet gyakorlása során egyensúlyt kell teremteni az arányosság elve és a következetes megközelítés szükségessége között; tudomásul veszi e tekintetben a 2013/36/EU irányelv módosítására irányuló bizottsági javaslatban a jelentéstételi és javadalmazási követelmények tekintetében javasolt változásokat; felhívja a Bizottságot, hogy tekintse prioritásnak a „kis bankok szabályozási csomagjával” (small banking box) kapcsolatos munkát, és terjessze ki e munkát annak értékelésére is, hogy a jövőben megvalósítható-e egy olyan szabályozási keret, amely kevésbé bonyolult, megfelelőbb és arányos prudenciális szabályokat ír elő a különféle banki modellek vonatkozásában; rámutat arra, hogy valamennyi bank felett megfelelő mértékű felügyeletet kell gyakorolni; emlékeztet arra, hogy a megfelelő felügyelet kulcsfontosságú valamennyi kockázat figyelemmel kíséréséhez, függetlenül a bankok méretétől; tiszteletben tartja a szerepek és hatáskörök az Egységes Szanalási Testület, az EBH és az európai pénzügyi felügyeleti rendszer más hatóságai közötti elosztását, ugyanakkor hangsúlyozza az eredményes együttműködés fontosságát; szükségesnek látja, hogy megszüntessék a közös piacon az egymást átfedő jelentéstételi követelmények és az európai jogszabályok nemzeti értelmezéseinek burjánzását; támogatja az egyszerűsítésre vonatkozóan eddig tett erőfeszítéseket, mint például az európai jelentési keret mögött meghúzódó elképzelést, és ösztönzi a kettős jelentéstétel és a szükségtelen pótlólagos szabályozási költségek elkerülése érdekében teendő további erőfeszítéseket; felhívja a Bizottságot, hogy kellő időben foglalkozzon a kérdéssel, a véleményezési felhívásból származó következtetésekkel összhangban, például egy közös, egységes és összevont felügyeleti jelentéstételi eljárásra irányuló javaslat révén; a jó adatminőség és a tervezés biztonságának biztosítása érdekében felhív továbbá az eseti és állandó jelentéstételi követelmények kellő időben történő bejelentésére;

25. hangsúlyozza, hogy egy bank biztonságossága és stabilitása nem ragadható meg pusztán mérlegének egy adott időpillanatban végzett értékelésével, mivel a biztonságosságot és a stabilitást a bank és a piacok közötti dinamikus kölcsönhatások biztosítják, és a teljes gazdaság különféle elemei is befolyásolják; hangsúlyozza ezért, hogy a pénzügyi stabilitás és növekedés szilárd keretének átfogónak és kiegyensúlyozottnak kell lennie, hogy dinamikus felügyeleti gyakorlatokat tartalmazzon és ne csak a főként kvantitatív aspektusokkal rendelkező statikus szabályozásra összpontosítson;

26. felhívja a figyelmet az EKB és az EBH közötti feladatmegosztásra; hangsúlyozza, hogy az EKB nem válhat a tényleges standardalkotóvá az egységes felügyeleti mechanizmus alá nem tartozó bankok esetében;

27. tudomásul veszi, hogy az EKB Kormányzótanácsa 2016. május 18-án elfogadta a granuláris hitelezési és hitelkockázati adatok gyűjtéséről szóló rendeletet (AnaCredit); felszólítja az EKB-t, hogy az AnaCredit megvalósítása során biztosítsa a lehető legnagyobb mozgásteret a nemzeti központi bankok számára;

28. felszólítja az EKB-t, hogy az AnaCredit esetleges további lépcsőivel kapcsolatban csak nyilvános konzultációt követően, az Európai Parlament teljes körű bevonása mellett, az arányosság elvére különös figyelemmel kezdje meg a munkát;

29. megismétli, hogy fontosnak tartja az erőteljes és jól működő IT-rendszereket, amelyek választ adnak az EFM felügyeleti funkciójának igényeire és a biztonsági aggályokra; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a friss beszámolók továbbra is az IT-rendszer fennálló hiányosságairól számolnak be;

30. üdvözli a nemzeti rendszerkockázati testületek létrehozását, azonban hangsúlyozza, hogy a bankunió létrehozása még fontosabbá teszi az európai szintű makroprudenciális politika megerősítését annak érdekében, hogy megfelelően kezeljék a rendszerszintű kockázat lehetséges határokon átnyúló tovagyrúzó hatásait; ösztönzi a Bizottságot, hogy 2017-ben, a makroprudenciális keret általános felülvizsgálata során tegyen javaslatot következetes és eredményes makroprudenciális felügyeletre; felhívja a Bizottságot, hogy legyen különösen nagyra törő az ERKT intézményi és elemzési kapacitásának növelése tekintetében, hogy az a banki szektorban és a banki szektoron túl is értékelni tudja a kockázatokat és sérülékenységeket, és hogy az értékeléseknek megfelelően avatkozzon be; úgy véli, hogy a hitelezésen alapuló eszközöket (például a hitelfedezeti és a jövedelemarányos adósságszolgálati rátákat) be kell ágyazni az európai jogszabályokba, hogy biztosított legyen a makroprudenciális eszközök e további típusainak harmonizált alkalmazása; kiemeli, hogy a makroprudenciális felügyelet terén csökkenteni kell az intézményi összetettséget, valamint az ERKT, EKB/EFM és a nemzeti hatóságok, illetve az illetékes és kijelölt nemzeti hatóságok közötti hosszadalmas kapcsolattartási folyamatot; üdvözli e tekintetben a határokon átnyúló koordinációt illetően az önkéntes viszonzásról szóló ERKT-ajánlással már elért előrelépést; ismételten felhív a makroprudenciális keret és a meglévő mikroprudenciális eszközök közötti kapcsolatok pontosítására, a makroprudenciális és mikroprudenciális szakpolitikai eszközök közötti eredményes kölcsönhatás biztosítása érdekében; aggodalmának ad hangot az ingatlanszektorban az ERKT által azonosított sebezhető pontok miatt; megjegyzi, hogy az EBH-nak még biztosítania kell a tőkekövetelményekről szóló rendelet 124. cikke (4) bekezdésének b) pontja és 164. cikkének (6) bekezdése alapján a jelzálogkitettségre vonatkozó tőkekövetelmények feltételéről szóló szabályozástechnikai standardokat; megállapítja, hogy az EFM tagjai közül eddig csak kevesen aktiváltak vagy terveznek aktiválni általános rendszerkockázati puffereket és anticiklikus tőkepuffert; megállapítja, hogy az EKB eddig nem gyakorolta

2017. február 15., szerda

teljes körűen makrogazdasági felügyeleti hatásköreit a makroprudenciális felügyeleti eszközök nemzeti hatóságok általi bevezetésének elősegítése révén;

31. kiemeli, hogy az uniós tagságról tartott egyesült királysági népszavazás eredménye szükségessé teszi a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszere (PFER) egészének értékelését, ezen belül az európai felügyeleti hatóságokon belüli szavazási módozatoknak, különösen EBH-rendelet 44. cikkének (1) bekezdésében előírt kettős többségre vonatkozó mechanizmusnak a vizsgálatát; hangsúlyozza, hogy a népszavazást követő lehetséges tárgyalásoknak nem szabad ahhoz vezetniük, hogy egyenlőtlen versenyfeltételek alakuljanak ki az uniós és a nem uniós pénzügyi intézmények között, és hogy a tárgyalásokat nem szabad a pénzügyi szektorbeli dereguláció előmozdítására felhasználni;

32. üdvözli a közös felügyeleti csoportok kiváló munkáját, amelyek jó példái az európai együttműködésnek és tudásépítésnek; rámutat arra, hogy a rotációs rendszer a közös felügyeleti csoportok szervezése során történő javasolt jövőbeli alkalmazásának garantálnia kell az objektív felügyeletet, ugyanakkor figyelembe kell vennie, hogy e nagyon összetett szakterületen a tudásépítés hosszadalmas folyamat;

33. üdvözli, hogy a bankunió a közös felügyeleti hatóság létrehozásával és a vonatkozó információk felügyeleti hatóságok közötti cseréjének nagymértékű javításával messzemenően megszüntette a felügyelet terén a székhely szerinti/fogadó tagállami kérdéseket, lehetővé téve a határokon átnyúló bankcsoportok holisztikusabb felügyeletét; hangsúlyozza, hogy a bankunió jelenlegi befejezetlen állapota miatt a tőkekövetelményekről szóló rendelet likviditásra és tőkére vonatkozó követelmények alóli mentességekkel kapcsolatos felülvizsgálatának megfelelően figyelembe kell vennie a fogyasztóvédelmi aggályokat a fogadó országokban;

34. üdvözli az EKB azon kezdeményezését, hogy kötelezi a felügyelt bankokat, hogy egy valós idejű riasztási rendszer keretében jelentsék a jelentős informatikai támadásokat, valamint hogy az EFM helyszíni ellenőrzéseinek keretében felügyeljék a kiberbiztonságot; kéri egy olyan jogi keret létrehozását, amely megkönnyíti az informatikai támadások megelőzése szempontjából lényeges bizalmas adatok bankok közötti cseréjét;

35. hangsúlyozza a kiberbiztonság kritikus szerepét a banki szolgáltatásokban, valamint hogy ösztönözni kell a pénzügyi intézményeket arra, hogy nagyon ambiciózusan védjék a fogyasztók adatait és garantálják a kiberbiztonságot;

36. megállapítja, hogy az EFM-et bízták meg az európai bankfelügyelet feladatával, azzal a céllal, hogy biztosítsa az uniós prudenciális szabályoknak való megfelelést és a pénzügyi stabilitást, ugyanakkor más olyan felügyeleti feladatok, amelyeknek egyértelmű európai tolvagyűrűző hatásai vannak, a nemzeti felügyeleti hatóságok hatáskörében maradtak; hangsúlyozza e tekintetben, hogy az EFM-nek ellenőrzési hatáskörökkel kell rendelkeznie a nemzeti bankfelügyeletnek pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos tevékenységeit illetően; hangsúlyozza, hogy az EBH-nak szintén további hatásköröket kell kapnia a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos tevékenységek területén, ezen belül jogosultnak kell lennie arra, hogy helyszíni értékeléseket végezzen a tagállamok illetékes hatóságainál, előírja bármely információ bemutatását, amely lényeges a megfelelés értékeléséhez, ajánlásokat fogalmazzon meg az orvosló intézkedések tekintetében, ezeket az ajánlásokat nyilvánosságra hozza, és meghozza az ajánlások eredményes végrehajtásának biztosításához szükséges intézkedéseket;

37. megismétli azt az EBH-hoz intézett felhívását, hogy megbízatásával összhangban érvényesítenie kell és meg kell erősítenie a banki szolgáltatások fogyasztóvédelmi keretét, kiegészítve az EFM által végzett prudenciális felügyeletet;

Szanálás

38. emlékeztet arra, hogy a jövőbeli bankválságokkal összefüggésben be kell tartani az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat, és hogy a rendkívüli állami támogatásra vonatkozó kivétel csak elővigyázatossági és ideiglenes jellegű lehet, és nem használható fel a pénzügyi helyzetet ért vagy várhatóan a közeljövőben érő veszteségek fedezésére; az Egységes Szanálási Testület és a Bizottság közötti hatékony döntéshozatali eljárások meghatározását szorgalmazza a szanálás esetére, különösen a határidők tekintetében; úgy véli, hogy tisztázni kellene a jelenlegi keretek által biztosított rugalmasságot, és emlékeztet, hogy azt jobban ki kellene használni a konkrét helyzetek kezelése érdekében, a fizetésképtelen bankok tényleges szanálásának akadályozása nélkül, különösen a betétbiztosítási alapokat igénybe vevő megelőző és alternatív intézkedések esetén, amelyekről a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv 11. cikkének (3) és (6) bekezdése rendelkezik; ezért kéri a Bizottságot, hogy gondolja át az idevágó állami támogatási szabályok értelmezését annak biztosítása érdekében, hogy az európai jogalkotók által a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvben előírt megelőző és alternatív intézkedéseket valóban végre lehessen hajtani; megjegyzi, hogy az egyedi helyzeteket egyértelmű indokolás nélkül eltérő módon kezelték;

2017. február 15., szerda

emlékezteti a Bizottságot arra, hogy 2015. december 31-ig kellett elkészíteni azt a jelentést, amelyben értékeli az elővigyázatossági feltőkésítések lehetővé tételének további szükségességét és az ilyen intézkedésekhez kapcsolódó feltételeket; kéri a Bizottságot, hogy mihamarabb nyújtson be egy ilyen jelentést;

39. felkéri a Bizottságot, hogy a tapasztalatok fényében, a 806/2014/EU rendelet felülvizsgálata keretében vizsgálja meg, vajon az Egységes Szanálási Testület és a nemzeti szanálási hatóságok rendelkeznek-e a korai beavatkozáshoz szükséges megfelelő hatáskörökkel és válság során a bankok tőkéje zavart okozó kiáramlásának és veszteségviselési képességük csökkenésének megakadályozásához szükséges, megfelelő korai beavatkozási eszközökkel;

40. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tisztázzák a szanálást közvetlenül érintő gyakorlati kérdéseket, így a kulcsfontosságú szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra való támaszkodás kérdését, például a kiszervezett informatikai szolgáltatások esetében;

41. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős bankok vonatkozásában az 1. pillérbe vezessenek be minimumkövetelményt a teljes veszteségviselési képesség (TLAC) tekintetében, a nemzetközi standardokkal összhangban; tudomásul veszi a TLAC és a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények (MREL) közötti eltéréseket; hangsúlyozza azonban, hogy mindkét standardnak ugyanaz a célkitűzése, ez pedig annak biztosítása, hogy a bankok elegendő szavatolótőkével és veszteségelnyelő kötelezettségekkel rendelkezzenek ahhoz, hogy a hitelezői feltőkésítés hatékony eszközzé váljon a szanálás során, anélkül, hogy pénzügyi instabilitást okozna, és anélkül, hogy közpénzekre lenne szükség, ezáltal elkerülve a magánkockázatok társadalomra hárítását; ezért arra a következtetésre jut, hogy a veszteségviselést illetően holisztikus megközelítést lehet elérni a két standard kombinálása révén, miközben a TLAC-ra a jelenlegi bizottsági javaslat szerint mint minimumkövetelményre támaszkodnak, amiben azonban a társjogalkotóknak még megállapodásra kell jutniuk; kiemeli, hogy kellően át kell gondolni a méretre és a kockázattal súlyozott eszközökre vonatkozó két kritérium megtartását, és megjegyzi, hogy a TLAC-standard alapjául szolgáló, a kockázattal súlyozott eszközökre vonatkozó kritériumok határozottan összekapcsolódnak a belső modellekre vonatkozóan az Unióban folyó munkával, valamint a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottságnak a Bázeli III keret véglegesítéséhez kapcsolódó munkájával; hangsúlyozza, hogy az új MREL-követelmények meghatározása és/vagy fokozatos bevezetése során kellő figyelmet kell fordítani arra, hogy létre kell hozni egy piacot a MREL-nek megfelelő kötelezettségek számára; kiemeli annak fontosságát, hogy megmaradjon a szanálási hatóságok MREL-követelmények meghatározásával kapcsolatos mérlegelési jogköre, és hogy biztosítani kell, hogy a bankok elegendő alárendelt és leírható adóssággal rendelkezzenek; hangsúlyozza, hogy a MREL-követelmények befektetők általi félreértelmezésének elkerülése érdekében a piaci közzétételt megfelelően kell végrehajtani;

42. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy egyértelműsíteni kell a jogszabályokban a MREL-nek megfelelő elsődleges alapvető tőke (CET1) és a tőkepufferek közötti halmozási rendet; hangsúlyozza, hogy jogszabályt kell elfogadni azzal a céllal, hogy tisztázzák a szanálási és illetékes hatóságoknak a MREL-követelmények megsértése esetén meghozandó korai beavatkozási intézkedésekkel kapcsolatos felelősségi és hatásköreit; tudomásul veszi a MREL-re vonatkozó iránymutatás bevezetésére irányuló bizottsági javaslatot; megismétli, hogy a MREL-követelmények kalibrálásának minden esetben szorosan össze kell kapcsolódnia a szóban forgó bankok szanálási stratégiájával, illetve azt meg kell indokolni e stratégiákban;

43. felhívja a figyelmet annak fontosságára, hogy a tőke kettős számbavételének elkerülése érdekében egyértelműsítsék a jogszabályokban, hogy a MREL-nek megfelelő elsődleges alapvető tőke (CET1) a tőkepuffereken felül áll;

44. hangsúlyozza, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv végrehajtásának következetesebbé és eredményesebbé tétele, valamint a határokon átnyúlóan tevékenykedő befektetők számára való biztonságnövelés érdekében döntő fontosságú a bankok fizetéseképtelenségi kérelmei hierarchiájának harmonizálása a tagállamok között; ezért üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a kérelmek hierarchiájának harmonizálása terén további lépéseket tegyenek; megjegyzi, hogy a rendes fizetéseképtelenségi rendszernek és azon belül a fizetéseképtelenségi kérelmek hierarchiájának jobb harmonizálása szintén elengedhetetlen egyrészt a bankok esetében annak érdekében, hogy elkerüljék a bankszanálási rendszerrel való összeütközéseket, másrészt a vállalatok esetében annak érdekében, hogy a határokon átnyúlóan tevékenykedő befektetők számára még nagyobb egyértelműséget és kiszámíthatóságot nyújtsanak és hozzájáruljanak a nemteljesítő hitelek kérdésének kezeléséhez; üdvözli, hogy a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv jelentős változást hozott a fizetéseképtelenségi kérelmek hierarchiájában, elsőbbséget biztosítva a biztosított betéteknek, és így azok a legelső helyre kerülnek, megelőzve minden tőkeinstrumentumot, veszteségviselési képességet, más, első helyre sorolt adósságot és nem biztosított betétet; felhívja az Egységes Szanálási Testületet, hogy mutassa be a globálisan rendszerszinten jelentős bankokra és más bankokra vonatkozó szanálhatósági értékelések eredményeit, beleértve a szanálást akadályozó tényezők legyőzését célzó, javasolt intézkedéseket is;

2017. február 15., szerda

45. megállapítja, hogy több jogi lehetőség áll rendelkezésre a TLAC-nak megfelelő adósság alárendelésének biztosítása érdekében; rámutat, hogy a Pénzügyi Stabilitási Tanács ezek közül egyiket sem részesíti előnyben; úgy véli, hogy az elfogadott megközelítésnek elsősorban egyensúlyt kell teremtenie a rugalmasság, eredményesség, a jobbiztonság és a piac azon képessége között, hogy bármilyen új adósságtípust felvegyen;

46. kéri, hogy gondolják át a bázeli szabályok átdolgozásából, a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmények (MREL) bevezetéséből, a teljes veszteségviselési képesség (TLAC) és az IFRS 9 bevezetéséből származó, a realgazdaságot érintő lehetséges negatív hatást; a hatások enyhítésére irányuló megoldást kér;

47. emlékeztet arra, hogy az újonnan bevezetett szanalási rendszer eredményeképpen egyes esetekben olyan instrumentumokat kínálnak a befektetők, különösen a lakossági befektetők számára, amelyek esetében nagyobb a veszteség kockázata, mint a korábbi rendszerben; emlékeztet továbbá arra, hogy a hitelezői feltőkésítési instrumentumokat elsősorban csak olyan megfelelő befektetőknek lenne szabad értékesíteni, akik el tudják viselni a lehetséges veszteségeket a saját stabil pénzügyi helyzetük veszélyeztetése nélkül; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a vonatkozó hatályos jogszabályok végrehajtását, és felhívja az európai felügyeleti hatóságokat, hogy határozottan járuljanak hozzá a megtévesztő értékesítési gyakorlatok felderítéséhez;

48. figyelmeztet arra, hogy a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelvnek a nem uniós jogszabályok által szabályozott kötelezettségek esetében a belső feltőkésítési hatáskör szerződéses elismerésére vonatkozó követelménye túl bonyolultnak bizonyul a végrehajtás szempontjából; úgy véli, hogy ezzel a kérdéssel haladéktalanul foglalkozni kell; tudomásul veszi az illetékes hatóságoknak a bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló irányelv javasolt módosítása által bevezetett, ahhoz való jogát, hogy eltekinthetnek ettől a követelménytől; úgy véli, hogy ez a megközelítés lehetővé teszi a rugalmasságot és az érintett kötelezettségek eseti alapon történő értékelését; arra kéri a Bizottságot és a szanalási hatóságokat, hogy biztosítsák, hogy a mentességek biztosítására vonatkozó feltételek és azt követően a mentességekre vonatkozó tényleges határozatok ne veszélyeztessék a bankok szanalhatóságát;

49. rámutat, hogy a felügyeleti és a szanalási hatóságok közötti gyors és eredményes információcsere alapvető fontosságú a zökkenőmentes válságkezelés biztosítása érdekében; üdvözlí az EKB és az egységes szanalási mechanizmus közötti egyetértési megállapodás megkötését a közöttük folytatandó együttműködést és információcsere-t illetően; kéri az EKB-t, hogy az egyetértési megállapodásban határozza meg a közös felügyeleti csoportok és a belső szanalási csoportok közötti kommunikációs eljárásokat; ajánlja, hogy az EKB-nak az Egységes Szanalási Testület plenáris és ügyvezetői testületeiben való állandó megfigyelőként való részvételét tegyék teljesen kölcsönössé, lehetővé téve az ESZT egy képviselőjének, hogy állandó megfigyelőként részt vegyen az EKB felügyelőbizottságában;

50. nyugtázza az Egységes Szanalási Testület testületi tagjainak kettős szerepét, akik egyúttal egy döntéshozatali szerepet is ellátó végrehajtó szerv tagjai, és ebben a szerepben a testület elnöke felé elszámolással tartozó felsővezetők, és úgy véli, hogy a jelenlegi mandátum lejártá előtt értékelni kell ezt a struktúrát;

51. emlékeztet arra, hogy az Egységes Bankszanalási Alapról szóló kormányközi megállapodás tartalmát végső soron bele kell foglalni az uniós jogi keretbe; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan lehet ezt megtenni; hangsúlyozza, hogy a költségvetési paktum uniós jogba való soron következő belefoglalása hasznos mintát biztosíthat;

52. szorgalmazza, hogy az Egységes Bankszanalási Alapba rendkívül átlátható módon kiszámítandó előzetes hozzájárulásokat fizessenek be, és törekedjenek a számítási eredményekkel kapcsolatos információk harmonizálására, valamint a számítási módszerek jobb megértésére; felhívja a Bizottságot, hogy a lehető legnagyobb gondossággal végezze el az Egységes Bankszanalási Alapba befizetett hozzájárulások kiszámításának az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelet (27) preambulumbekkezdésében előírányzott felülvizsgálatát, és ennek során különösen vizsgálja felül a kockázati szorzó megfelelőségét annak biztosítása érdekében, hogy az megfelelően tükrözze a kevésbé összetett intézmények kockázati profilját;

53. tudomásul veszi az EU pénzügyminisztereinek az Egységes Bankszanalási Alap tekintetében az áthidaló finanszírozási szabályok rendszeréről szóló, 2015. december 8-i nyilatkozatát; ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy az euróövezet 19 tagállamából 15 már aláírt egy harmonizált hitelkeret-megállapodást az Egységes Szanalási Testülettel; emlékeztet arra, hogy ezeket az egyedi hitelkereteket csak végső eszközként lehet majd igénybe venni; úgy véli, hogy ez a megoldás nem elegendő ahhoz, hogy legyőzzük a bankok és az államháztartások ördögi körét és hogy véget vessünk az adófizetők által finanszírozott bankmentéseknek; felhív arra, hogy a Tanács és a Bizottság által az Egységes Bankszanalási Alapra vonatkozó közös költségvetési védőháló kialakítására irányuló munkát gyorsítsák fel, amely finanszírozása végső felelősségének a bankszektor körébe kell tartoznia és amely védőhálónak középtávon költségvetési szempontból semlegesnek kell lennie, ahogyan arról az Egységes Bankszanalási Alapról szóló megállapodásban megegyeztek, és azt 2016 júniusában az Európai Tanács is megerősítette;

2017. február 15., szerda

Betétbiztosítás

54. megismétli a harmadik pillérre vonatkozó felhívását a bankunió kiteljesítése érdekében; emlékeztet arra, hogy a betétek védelme az uniós polgárok közös érdeke; jelenleg tárgyalja bizottsági szinten az európai betétbiztosítási rendszerre irányuló javaslatot;

55. hangsúlyozza, hogy az európai betétbiztosítási rendszer bevezetésének és az e projekttel kapcsolatos megbeszéléseknek nem szabad azt eredményezniük, hogy csökkennek a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv végrehajtásának javítására irányuló erőfeszítések; üdvözli az EBH által a közelmúltban annak érdekében végzett munkát, hogy előmozdítsa ezen a területen a konvergenciát; üdvözli, hogy valamennyi tagállam átültette nemzeti jogába a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvet; emlékezteti a tagállamokat azon kötelezettségükre, hogy alkalmazniuk kell és helyesen végre kell hajtaniuk a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvet és a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelvet;

56. emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak az a feladata, hogy az egész EU-ban garantálja az egyenlő versenyfeltételeket, és hogy el kell kerülnie a belső piacon belüli bármilyen széttöredezettséget;

o

o o

57. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EKB-nak, az Egységes Szanálási Testületnek, a nemzeti parlamenteknek és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóságoknak.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0042

Alacsony kockázatú biológiai peszticidok

Az Európai Parlament 2017. február 15-i állásfoglalása az alacsony kockázatú biológiai peszticidekről (2016/2903(RSP))

(2018/C 252/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról, valamint a 79/117/EGK és a 91/414/EGK tanácsi irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 22. és 47. cikkére, 66. cikkének (2) bekezdésére és II. mellékletének 5. pontjára,
  - tekintettel a peszticidok fenntartható használatát célzó közösségi fellépés kereteit meghatározó, 2009. október 21-i 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾, és különösen annak 12. és 14. cikkére,
  - tekintettel a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az alacsony kockázatú hatóanyagok jóváhagyási kritériumai tekintetében történő módosításáról szóló bizottsági rendelettervezetre (D046260/01),
  - tekintettel „A fenntartható uniós mezőgazdaság technológiai megoldásai” című, 2016. június 7-i állásfoglalására ⁽³⁾,
  - tekintettel „Az innováció és a gazdasági fejlődés előmozdítása a jövőbeli európai mezőgazdasági gazdálkodásban” című, 2016. június 7-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a fenntartható növényvédelemmel foglalkozó szakértői csoport által kidolgozott és a Tanács által 2016. június 28-án elfogadott, „Végrehajtási terv az alacsony kockázatú növényvédő szerek rendelkezésre állásának növeléséről és az integrált növényvédelem tagállamokon belüli végrehajtásának felgyorsításáról” című dokumentumra,
  - tekintettel az antimikrobiális rezisztenciából származó növekvő kockázatok megakadályozására irányuló bizottsági cselekvési tervre (COM(2011)0748) és a Bizottság által 2017-ben elindítandó, az antimikrobiális rezisztenciával kapcsolatos közelgő cselekvési tervre (AMR),
  - tekintettel a Bizottsághoz intézett, az alacsony kockázatú biológiai növényvédő szerekről szóló kérdésre (O-000147/2016 – B8-1821/2016),
  - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság állásfoglalásra irányuló indítványára,
  - tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a hagyományos növényvédő szerek használata egyre több nyilvános vita tárgyát képezi az emberi egészségre, az állatokra és a környezetre jelentett potenciális kockázataik miatt;
- B. mivel az EU piacán a növényvédelem céljára rendelkezésre álló hatóanyagok száma csökken; mivel az EU gazdálkodóinak továbbra is különféle növényvédelmi eszközökre van szükségük;

⁽¹⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽²⁾ HL L 309., 2009.11.24., 71. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0251.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0252.

2017. február 15., szerda

- C. mivel a hagyományos növényvédő szerektől való függés csökkentése érdekében elő kell mozdítani az alternatív eljárások vagy technikák fejlesztését;
- D. mivel az élelmiszer-hulladék keletkezésének megakadályozása az EU prioritásai közé tartozik, és a növényvédelmi megoldásokhoz való hozzáférés alapvető fontosságú az olyan kártevők és betegségek okozta kár megelőzése tekintetében, amelyek az élelmiszer-hulladék kialakulásához vezetnek; mivel a FAO szerint Európa gyümölcs- és zöldségtermésének 20 %-a a földekenvész el⁽¹⁾;
- E. mivel még mindig található nem kívánatos növényvédőszer-maradvány a talajban, a vízben és általában véve a környezetben, és még a növényi vagy állati eredetű mezőgazdasági termékek bizonyos százaléka is tartalmazhat a növényvédő szerekre vonatkozó maximális szermaradvány-értéket meghaladó mennyiségű növényvédőszer-maradványt;
- F. mivel az 1107/2009/EK rendelet az alacsony kockázatú anyagok meghatározására szolgáló kritériumokat határozza meg, amelyek az anyag eredetétől függetlenül érvényesek, és mivel az alacsony kockázatú növényvédő szerek lehetnek akár biológiai, akár szintetikus eredetűek;
- G. mivel a biológiai peszticidek az általános felfogás szerint mikroorganizmusokon, növényi anyagokon, biológiailag származtatott vagy szemiokemikáliákon (például feromonokon és különféle illóolajokon) alapuló növényvédő szerek; mivel a növényvédő szerekre vonatkozó jelenlegi szabályozási keret⁽²⁾ jogilag nem tesz különbséget a biológiai és a szintetikus vegyi növényvédő szerek között;
- H. mivel a legújabb tudományos tanulmányok kimutatták, hogy egyes gyomirtó szereknek való, a halálosnál enyhébb kitétség negatív változásokhoz vezethet a baktériumok antibiotikumok iránti fogékonysága tekintetében⁽³⁾, valamint hogy a gyomirtó szerek és antibiotikumok a gazdaságban élő állatok és rovarok közelében való jelentős mértékű kombinált alkalmazása az antibiotikumok jelentősebb mértékű alkalmazásához vezethet, azok gyógyhatásainak esetleges csökkentésével;
- I. mivel az alacsony kockázatú, biológiai növényvédő szerek megfelelő alternatívát jelenthetnek a hagyományos növényvédő szerekkel szemben mind a hagyományos, mind az ökológiai gazdálkodást folytató termelők számára, és emellett a mezőgazdaság fenntarthatóságának növeléséhez is hozzájárulnak; mivel egyes biológiai növényvédő szerek új hatásmechanizmussal bírnak, ami a hagyományos növényvédő szerekkel szembeni növekvő rezisztenciára való tekintettel előnyt jelenhet, és korlátozhatja a nem célszervezetekre gyakorolt hatást; mivel az alacsony kockázatú biológiai növényvédő szereknek egyéb, nem kémiai növényvédő vagy megelőzési módszerekkel együtt az előnyben részesített lehetőségek között kellene lenniük a nem hivatásszerű felhasználók körében és a házi kertészkedésben;
- J. mivel az élelmiszer- és takarmányszükséglet kielégítő fedezéséhez szükség van a növényvédő szerek alkalmazására, és mivel a növényvédő szerek és hatóanyagaik engedélyezési eljárása során az elővigyázatosság elve⁽⁴⁾ érvényesül;
- K. mivel az alacsony kockázatú biológiai növényvédő szerek kereskedelmi forgalmazást megelőző, hosszadalmas engedélyezési és regisztrációs eljárása jelentős gazdasági akadályt jelent a gyártók számára;
- L. mivel az Unióban a 2009/128/EK irányelvvel összhangban kötelező az integrált növényvédelem alkalmazása; mivel a tagállamoknak és a helyi hatóságoknak nagyobb hangsúlyt kell fektetniük a peszticidek – többek között az alacsony kockázatú növényvédelmi alternatívák – fenntartható használatára;

⁽¹⁾ FAO (2011): „Globális élelmiszer-veszteség és élelmiszer-hulladék”.

⁽²⁾ A „peszticidek” fogalma a jelen állásfoglalás által nem érintett biocid termékeket is magában foglalja.

⁽³⁾ Pl.: Kurenbach, B., Marjoshi, D., Amábile-Cuevas, C.F., Ferguson, G.C., Godsoe, W., Gibson, P. and Heinemann, J.A. (2015): „A dicamba, 2,4-diklorofenoxiacetil sav, és glifozát gyomirtó szerek kereskedelmi készítményeinek való szubletális kitétség az *Escherichia coli* és *Salmonella enterica* serovar Typhimurium antibiotikumra való érzékenység tekintetében változásokat okoz”, *mBio* 6(2):e00009-15. doi:10.1128/mBio.00009-15.

⁽⁴⁾ Az 1107/2009/EK rendelet 1. cikkének (4) bekezdése.

2017. február 15., szerda

- M. mivel az 1107/2009/EK rendelet értelmében a hatóanyagokat uniós szinten kell jóváhagyni, míg az e hatóanyagokat tartalmazó növényvédő szerek engedélyezése a tagállamok hatáskörébe tartozik;
- N. mivel az 1107/2009/EK rendelet 22. cikke abban az esetben teszi lehetővé a hatóanyag alacsony kockázatú hatóanyagként való engedélyezését, ha az megfelel az általános jóváhagyási kritériumoknak és az alacsony kockázatra vonatkozó, a II. melléklet 5. pontjában foglalt egyedi kritériumoknak; mivel az 1107/2009/EK rendelet 47. cikke úgy rendelkezik, hogy a kizárólag alacsony kockázatú hatóanyagokat tartalmazó, aggályos anyagokat nem tartalmazó, külön kockázatsökkentő intézkedéseket nem igénylő és kellően hatékony növényvédő szerek alacsony kockázatú növényvédő szerként engedélyezendők;
- O. mivel jelenleg mindössze hét alacsony kockázatú minősített hatóanyag – ezek közül hat biológiai hatóanyag – használatát engedélyezik az Unióban; mivel a Bizottság megújítási programjában kiemelten kezeli a feltételezetten alacsony kockázatú hatóanyagok értékelését;
- P. mivel az alacsony kockázatú biológiai hatóanyagokat tartalmazó termékek engedélyezését a tagállamok egy bizonyos köre megtagadta, minthogy a szintetikus vegyi növényvédő szerekhez képest alacsonyabb hatékonyságúnak tartják, tekintet nélkül az alacsony kockázatú biológiai peszticidek ágazatában zajló folyamatos innovációra, figyelmen kívül hagyva az ökológiai gazdálkodásban érvényesülő erőforráshatékonysági előnyöket és bizonyos egyéb növényvédő szerek mezőgazdasági, egészségügyi és környezetvédelmi költségeit;
- Q. mivel a jelenlegi szabályozási keret az alacsony kockázatú hatóanyagok és alacsony kockázatú növényvédő szerek számára bizonyos ösztönzőket, nevezetesen az 1107/2009/EK rendelet 22. cikkével összhangban az alacsony kockázatú hatóanyagok első jóváhagyására hosszabb, 15 éves időtartamot, az 1107/2009/EK rendelet 47. cikke értelmében az alacsony kockázatú növényvédő szerek esetében pedig rövidebb, 120 napos jóváhagyási időtartamot irányoz elő; mivel ugyanakkor e szabályozási ösztönzők csak a jóváhagyási eljárás végén, a hatóanyag alacsony kockázatúvá minősítése után alkalmazandók;
- R. mivel a 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikkének értelmében egyes területeken, mint például a nagyközönség által használt és a védett területeken a peszticidek használatát a lehető legkisebb mértékűre kell csökkenteni vagy be kell tiltani; mivel ilyen esetekben megfelelő kockázatkezelési intézkedéseket kell foganatosítani, és alacsony kockázatú növényvédő szereket kell használni, és elsősorban biológiai szabályozási intézkedéseket kell tekintetbe venni; mivel néhány tagállam már korábban betiltotta a peszticidek használatát ezeken a területeken;
- S. mivel a Bizottság az 1107/2009/EK rendeletnek az alacsony kockázatú hatóanyagok jóváhagyási kritériumai tekintetében történő módosításáról szóló rendelettervezetet terjesztett a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottsága elé; mivel e tervezet a mikroorganizmusnak minősülő hatóanyagok vonatkozásában az alacsony kockázatú hatóanyagok vélelmzését írja elő;

Általános megfontolások

1. hangsúlyozza, hogy további késlekedés nélkül növelni kell az alacsony kockázatú peszticidek – többek között az alacsony kockázatú biológiai növényvédő szerek – Unión belüli elérhetőségét;
2. hangsúlyozza, hogy a gazdálkodók számára nagyobb eszköztárat kell biztosítani növényeik védelmére és annak eldöntésére, hogy mely intézkedés védi meg növényeiket a legjobb és a legfenntarthatóbb módon; ezért ösztönzi a különféle eszközök, többek között az alacsony kockázatú biológiai peszticidek szélesebb körű alkalmazását az integrált növényvédelem alapelveinek betartásával;
3. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy növeljék az ökológiai gazdálkodás rendelkezésére álló növényvédelmi eszköztárat, amely megfelel mind az organikus gazdálkodás, mind az erőforráshatékonyság követelményeinek;
4. hangsúlyozza, hogy ki kell elégíteni a fogyasztók olyan, biztonságos élelmiszer iránti igényét, amely elérhető árú és amelyet fenntartható módon állítottak elő;

2017. február 15., szerda

5. hangsúlyozza, hogy az új, alacsony kockázatú biológiai növényvédő szerek kifejlesztésének és használatának elősegítésére a hatékonyságuk és kockázataik, valamint a mezőgazdaság környezeti, egészségügyi és gazdasági szükségleteinek való megfelelésük vizsgálatát úgy kell kialakítani, hogy megfelelő szintű növényvédelmet nyújtson a termelőknek;
6. hangsúlyozza, hogy nyilvános vitát kell folytatni a hagyományos növényvédő szerek alternatíváinak a gazdálkodók és termelők számára való elérhetővé tételéről, valamint arról, hogy az anyagok – többek között az alacsony kockázatú biológiai növényvédő szerek és egyéb biológiai védelmi intézkedések – szélesebb választéka álljon a gazdálkodók és termelők rendelkezésére, a környezetvédelmi, egészségügyi és gazdasági szempontból leginkább életképes megoldások megtalálása érdekében; hangsúlyozza a fenntartható növényvédelem biztosításának jelentőségére vonatkozó oktatás szükségességét; ösztönzi az alacsony kockázatú biológiai növényvédő szerekről folyó további kutatást és innovációt;
7. üdvözli a Tanács által jóváhagyott, „Végrehajtási terv az alacsony kockázatú növényvédő szerek rendelkezésre állásának növeléséről és az integrált növényvédelem tagállamokon belüli végrehajtásának felgyorsításáról” című dokumentumot; felhívja a tagállamokat, a Bizottságot és az Európai és Földközi-tenger melléki Növényvédelmi Szervezetet (EPPO), hogy kövessék nyomon e terv végrehajtását;

Azonnali lépések

8. felszólít a Bizottság által a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottsága elé terjesztett, az 1107/2009/EK rendeletnek az alacsony kockázatú hatóanyagok jóváhagyási kritériumai tekintetében történő módosításáról szóló rendelettervezet mielőbbi elfogadására; felhívja a Bizottságot, hogy folyamatosan aktualizálja a kritériumokat a legújabb tudományos ismereteknek megfelelően;
9. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a kockázattertelés magas szintjének fenntartása mellett gyorsítsák fel az alacsony kockázatú biológiai növényvédő szerek használatának értékelését, engedélyezését, regisztrációját és nyomon követését;
10. felkéri a tagállamokat, hogy építsék be az alacsony kockázatú biológiai peszticidek alkalmazását a környezet és az emberi egészség védelméről szóló nemzeti cselekvési terveikbe;
11. ösztönzi az információk és a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a kártevőkkel szembeni küzdelmet érintő kutatási eredmények vonatkozásában, lehetővé téve környezetvédelmi, egészségügyi és gazdasági szempontból életképes alternatív megoldások biztosítását;
12. felhívja a Bizottságot, hogy vegye számba a piacon már megtalálható, alacsony kockázatú anyagokat;

A növényvédelmi szerekre vonatkozó jogszabályok felülvizsgálata

13. üdvözli a Bizottságnak az 1107/2009/EK rendelet értékelésére irányuló, 2016. évi REFIT-kezdeménnyezését; hangsúlyozza, hogy e REFIT-kezdeménnyezés nem vezethet az egészségvédelmi, élelmiszer-biztonsági és környezetvédelmi normák szintjének csökkenéséhez; aggódik, hogy a teljes 1107/2009/EK rendelet általános felülvizsgálata e REFIT-kezdeménnyezés összefüggésében több évig is eltarthat;
14. hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni az 1107/2009/EK rendeletet az alacsony kockázatú biológiai peszticidek kifejlesztésének, engedélyezésének és uniós piacra lépésének elősegítése érdekében; aggódik amiatt, hogy a növényvédő szerek forgalomba hozatalára vonatkozó jelenlegi engedélyezési eljárás az alacsony kockázatú biológiai peszticidek esetében elmarad az optimálistól; rámutat, hogy az alapvető alacsony kockázatú anyagokra vonatkozó jelenlegi regisztrációs eljárás a gyakorlatban olykor egyfajta szabadalomként működik, megnehezítve azon termékek felhasználását, amelyek előállításának alapjául ugyanazon, egy másik tagállamban nem regisztrált anyag szolgált;
15. felhívja a Bizottságot, hogy – a REFIT-kezdeménnyezés összefüggésében végzett általános felülvizsgálattól függetlenül – 2018 vége előtt terjesszen elő konkrét jogalkotási javaslatot az 1107/2009/EK rendelet módosítására az alacsony kockázatú biológiai peszticidekre vonatkozó, gyorsított értékelési, engedélyezési és regisztrációs eljárás kialakítása érdekében;

2017. február 15., szerda

16. hangsúlyozza, hogy az 1107/2009/EK rendeletben meg kell határozni a „biológiai növényvédő szer” fogalmát, amely azon növényvédő szerekre terjed ki, amelyek hatóanyaga valamely mikroorganizmus vagy a természetben előforduló, természetes úton nyert vagy a természetessel megegyező, szintetikusán előállított molekula, szemben azon növényvédő szerekkel, amelyek hatóanyaga a természetben nem előforduló, szintetikus molekula, az előállítás módjától függetlenül;

17. felhívja a Bizottságot, hogy a nemzeti cselekvési terveknek a peszticidek fenntartható használatát célzó közösségi fellépés kereteit meghatározó 2009/128/EK irányelv 4. cikkében előírt értékeléséről szóló jelentésében tárja fel az irányelv tagállamok általi végrehajtásának hiányosságait és foglaljon bele határozott ajánlásokat a tagállamok részére azonnali fellépést sürgetve, hogy csökkentsék a peszticidek használatának az emberi egészségre és a környezetre gyakorolt kockázatát és hatását, valamint dolgozzanak ki és vezessenek be alternatív megközelítéseket vagy technikákat a peszticidek használatától való függés mérséklésére;

o

o o

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0043

Az emberi jogok és a demokrácia helyzete Nicaraguában, Francisca Ramirez ügye**Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az emberi jogok és a demokrácia helyzetéről Nicaraguában – Francisca Ramirez ügye (2017/2563(RSP))**

(2018/C 252/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi, Nicaraguáról szóló állásfoglalásaira, különösen a nicaraguai emberi jogi aktivisták, a polgári szabadságjogok és a demokrácia elleni támadásokról szóló, 2008. december 18-i⁽¹⁾ és 2009. november 26-i állásfoglalására⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő), Federica Mogherini szövivőjének a parlamenti képviselők elbocsátására vonatkozó közelmúltbeli bírósági határozatról szóló 2016. augusztus 16-i és az alelnöknek/főképviselőnek a nicaraguai választások végleges eredményeiről szóló, 2016. november 19-i nyilatkozatára,
- tekintettel az EU nicaraguai választási megfigyelő missziójának jelentésére a 2011. november 6-i elnöki és parlamenti választások során szerzett észrevételeiről,
- tekintettel az az Amerikai Államok Szervezete (OAS) főtítkárságának a nicaraguai választási folyamatról szóló, 2016. október 16-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Amerikai Államok Szervezete főtítkársága és Nicaragua által készített 2017. január 20-i jelentésre,
- tekintettel az EU és Közép-Amerika országai között 2012-ben kötött társulási megállapodásra, amely 2013 augusztusában lépett hatályba, annak emberi jogi záradékaival együtt,
- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló 2004. júniusi uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a 2004-es uniós termőföld-politikai iránymutatásokra, amelyek útmutatást nyújtanak a termőföld-politika kialakítása és programozása tekintetében a fejlődő országokban,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi jogvédőkről szóló 1998. decemberi nyilatkozatára,
- tekintettel az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatra,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) bennszülött és törzsi népekről szóló, Nicaragua által ratifikált 1989. évi (169. sz.) egyezményére,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948-ban fogadtak el,

⁽¹⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 89. o.⁽²⁾ HL C 285. E, 2010.10.21., 74. o.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a demokrácia és a jogállamiság fejlődése és megszilárdulása, valamint az emberi jogok és szabadságok tiszteletben tartása az EU külső politikájának szerves részét kell, hogy képezze, beleértve az Európai Unió és Közép-Amerika országai között 2012-ben kötött társulási megállapodást;
- B. mivel az elmúlt években romlott Nicaraguában a demokrácia és a jogállamiság;
- C. mivel 2013-ban Nicaragua a 840. sz. törvény elfogadásával 100 évre szóló koncessziót adott át egy kínai magánvállalatnak (HK Nicaragua csatornafejlesztési beruházási vállalat, HKND) egy Nicaraguán áthaladó óceánközi csatorna megépítéséhez;
- D. mivel ez a földkisajátításokra jogosította fel a HKND-t, illetve a helyi és kereskedelmi adók alóli mentességet biztosított a vállalatnak; mivel a törvény azt is garantálta a vállalatnak, hogy nem lesz büntetőjogi következménye a szerződés megszegésének;
- E. mivel 2016. november 27. és december 1. között Nicaragua minden részéről érkeztek a fővárosba tüntetők, hogy elutasítsák az óceánközi csatorna megépítését – mivel ez a megaprojekt a csatorna tervezett helyszíne körüli területen élő több ezer kistermelőt és őslakost kényszerítene lakhelye elhagyására –, valamint hogy tiltakozzanak a 2016. november 6-i elnökválasztás átláthatóságának hiánya miatt; mivel az emberijog-védők arról számoltak be, hogy a rendőrség könnygázt, illetve gumi- és ólomtöltényt vetett be a tüntetőkkel szemben;
- F. mivel nem készült környezeti hatástanulmány és nem tartottak előzetes konzultációt az őslakosokkal, ami megsértette a 169. sz. ILO-egyezményt; mivel a csatorna tervezett útvonala őslakos népek földjein is áthalad, és mintegy 30 000–120 000 őslakost kényszerítene otthona elhagyására;
- G. mivel tudományos szervezetek kifejezték aggodalmukat amiatt, hogy a csatorna a Nicaragua-tavon is áthaladna, veszélybe sodorva Közé-Amerika legnagyobb édesvíz-forrását; mivel a tudományos szervezetek a független tanulmányok elkészültéig és nyilvános megvitatásáig a projekt felfüggesztését kérték a nicaraguai kormánytól;
- H. mivel Francisca Ramirez, a földek, tavak és a szuverenitás védelmét ellátó nemzeti tanács koordinátora 2016. decemberében hivatalos panaszt nyújtott be a Nueva Guineában tapasztalt elnyomás és agresszió miatt; mivel Francisca Ramirezt – aktivista fellépése megtorlásaként – megfélemlítették és önkényesen fogva tartották, családtagjait pedig erőszakos támadások érték;
- I. mivel a nicaraguai újságíróknak zaklatással és megfélemlítéssel, letartóztatással kell szembenézniük, és halálos fenyegetéseket is kaptak;
- J. mivel 2016 augusztusában a nicaraguai kormány által támasztott akadályok miatt törölni kellett az ENSZ emberi jogok védelmezőinek helyzetével foglalkozó különleges előadója, Michel Forst látogatását;
- K. mivel az ellenzéki jelöltek súlyos kizárása jelzi, hogy a szabad és tisztességes választások feltétele nyilvánvalóan nem teljesült, valamint a gyülekezési szabadságot, a politikai versenyt és a pluralizmust súlyosan aláásták;
- L. mivel a bírók és az ügyvédek függetlenségével foglalkozó különleges előadó a 2014-ben végzett időszakos egyetemes felülvizsgálati eljárás keretében felhívta a figyelmet a legfelsőbb bíróság tagjainak kinevezésére, amelyre jelentős politikai befolyás hat; mivel a 2013-ban bevezetett, az elnök újraválasztását célzó alkotmányos változások nem átlátható módon kerültek meg a jogszabályokat; mivel a nicaraguai alkotmány 147. cikke megtiltja az elnök vér szerinti vagy házasság útján szerzett rokonainak, hogy elnök- vagy alelnökjelöltként induljanak a választásokon;

2017. február 16., csütörtök

M. mivel az állami vállalatokban tapasztalt – és többek között az elnök családtagjai által elkövetett – korrupció jelenti továbbra is az egyik legnagyobb kihívást; mivel elterjedt a köztisztviselők megvesztegetése, valamint a vám- és adóhatóságok általi jogellenes lefoglalások és önkényes vizsgálatok;

1. hangot ad aggodalmának a nicaraguai emberi jogi helyzet folyamatos romlása miatt, és elítéli az emberi jogi szervezetekkel és tagjaikkal, valamint független újságírókkal szemben az államhoz köthető személyek, politikai erők és szervek által elkövetett támadásokat és zaklatásokat;

2. sürgeti a kormányt, hogy vessen véget a legitim munkát végző Francisca Ramirez és más emberijog-védők elleni zaklatásnak és megtorlásnak; felszólítja a nicaraguai hatóságokat, hogy számolják fel az emberijog-védőkkel szemben bűncselekményeket elkövetők büntetlenségét; támogatja a környezet- és emberijog-védők jogát arra, hogy megtorlás nélkül kifejezhessék nemtetszésüket; felszólítja Nicaraguát, hogy minden további lépés előtt ténylegesen indítson el egy független környezeti hatástanulmányt, és tegye nyilvánossá az egész eljárást;

3. felszólítja a nicaraguai kormányt, hogy tartsa be nemzetközi emberi jogi kötelezettségeit, különösen az őslakos népek jogairól szóló, 2009-ban aláírt ENSZ-nyilatkozatot és a 169. sz. ILO-egyezményt;

4. felszólítja a nicaraguai kormányt, hogy vegye védelmébe az őslakosok földjeit olyan megaprojektek hatásától, amelyek befolyásolják a területük megélhetést biztosító kapacitását, konfliktusos helyzetet teremtenek és erőszaknak teszik ki az őslakosokat;

5. rendkívül aggasztónak tartja a nicaraguai nemzeti közgyűlés tagjainak elbocsátását, és azt a határozatot, amely megváltoztatta az ellenzéki párt vezetési struktúráját;

6. felszólítja Nicaraguát, hogy maradéktalanul tartsa tiszteletben a demokratikus értékeket, beleértve a hatalmi ágak szétválasztását, és állítsa helyre az összes politikai ellenzéki párt pozícióját, lehetővé téve a politikai rendszerben és általában a társadalomban a kritikus hangok megszólalását; emlékeztet arra, hogy az ellenzék teljes körű részvétele, az igazságszolgáltatás polarizáltságának megszüntetése, a büntetlenség felszámolása és a civil társadalom függetlensége minden demokrácia alapvető részét képezi;

7. emlékeztet az igazságszolgáltatási rendszert megsértő illegális lépésekre, amelyek az elnök hivatali idejének korlátozását megszüntető alkotmánymódosítást eredményezték, lehetővé téve Daniel Ortega számára hatalma megtartását;

8. rámutat, hogy a 2011-es és a 2016-os választások szabálytalanságait heves kritikával kísérték az uniós intézmények és az OAS; megjegyzi, hogy jelenleg párbeszéd folyik az OAS-szal, és az egyetértési megállapodás aláírása 2017. február 28-án esedékes, amely javíthatja a helyzetet;

9. megerősíti, hogy a sajtó és a média szabadsága a demokrácia és a nyitott társadalom létfontosságú elemét képezi; felszólítja a nicaraguai hatóságokat, hogy állítsák helyre a média pluralitását;

10. rámutat, hogy az Európai Unió és a közép-amerikai országok közötti partnerségi tárgyalásokra tekintettel emlékeztetni kell Nicaraguát a jogállamiság, a demokrácia és az emberi jogok tiszteletben tartásának szükségességére, amelyek az EU által védett és szorgalmazott elvek; sürgeti az EU-t hogy kövesse figyelemmel a helyzetet és szükség esetén mérje fel a lehetséges meghozandó intézkedéseket;

11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint az Amerikai Államok Szervezete főtitkárának, az Euro-Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, a Közép-amerikai Parlamentnek és a Nicaraguai Köztársaság kormányának és parlamentjének.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0044

Kivégzések Kuvaitban és Bahreinben

Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása a kuvaiti és bahreini kivégzésekről (2017/2564(RSP))

(2018/C 252/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bahreintről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Mohamed Ramadan ügyéről szóló 2016. február 4-i ⁽¹⁾, a Bahreintről szóló 2016. július 7-i ⁽²⁾ és a halálbüntetésről szóló 2015. október 8-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő), Federica Mogherini szóvivőjének a Bahreinben végrehajtott kivégzésekről szóló, 2017. január 15-i és a Kuvait Államban végrehajtott közelmúltbeli kivégzésekről szóló, 2017. január 25-i nyilatkozatára,
- tekintettel az Unió nevében Federica Mogherini alelnök/főképviselőnek, illetve Thorbjørn Jaglandnak, az Európa Tanács főtitkárnak a halálbüntetés elleni európai és világnapról szóló, 2015. október 10-i közös nyilatkozatára,
- tekintettel a bírósági tárgyalás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzésekkel foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Agnes Callamard és a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemmel foglalkozó különleges ENSZ-előadó, Nils Melzer 2017. január 25-i nyilatkozatára, amelyben nyomatékosan felhívják a bahreini kormányt, hogy vessenek véget az új kivégzéseknek, valamint az ENSZ emberi jogi főbiztosa, Rupert Colville szóvivőjének Bahreintről szóló, 2017. január 17-i nyilatkozatára,
- tekintettel a halálbüntetésről, a kínzásról, a véleménynyilvánítás szabadságáról és az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az emberi jogokkal és a demokráciával kapcsolatos új uniós stratégiai keretre és cselekvési tervre, amely az emberi jogok védelmét és felügyeletét kívánja valamennyi uniós szakpolitika középpontjába állítani,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményének 2. cikkére, valamint az ahhoz csatolt 6. és 13. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1. és 2. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió és annak tagállamai, valamint az Öböl-menti Együttműködési Tanács (ÖET) országai között 1988-ban létrejött együttműködési megállapodásra,
- tekintettel a 25. EU-ÖET Vegyes Tanácsa és Miniszteri Ülése 2016. július 18-i találkozásának következtetéseire,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a halálbüntetés alkalmazására vonatkozó moratóriumról szóló határozataira, különösen a 2014. december 18-i és legutóbbi, 2016. december 19-i határozatára,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni egyezményre, a gyermek jogairól szóló egyezményre és az Emberi Jogok Arab Chartájára, amelyeknek Kuvait és Bahrein is részes fele,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0044.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0315.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0348.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel a halálbüntetésre ítélték jogainak védelmét garantáló biztosítékokra, amelyeket a Gazdasági és Szociális Tanács 1984. május 25-i 1984/50. számú határozatával fogadott el,
  - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságának a Kuvairól szóló, harmadik időszakos jelentésre vonatkozó, 2016. augusztus 11-én elfogadott záró észrevételeire,
  - tekintettel az 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és különösen annak 15. cikkére,
  - tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR), különösen annak 18. cikkére, valamint a halálbüntetésről szóló második fakultatív jegyzőkönyvére, illetve a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
  - tekintettel a hontalan személyek jogállásáról szóló, 1954. évi ENSZ-egyezményre és a hontalanság eseteinek csökkentéséről szóló, 1961. évi egyezményre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala (OHCHR) szerint több mint 160 – jogrendszer, hagyomány, kultúra és vallási háttér tekintetében eltérő berendezkedésű – ENSZ-tagállamban vagy eltörölték a halálbüntetést, vagy nem alkalmazzák azt a gyakorlatban;
- B. mivel a kuvaiti hatóságok 2017. január 25-én hét embert végeztek ki, köztük a királyi család egyik tagját: Mohamad Sahed Mohamad Szanvar Husszaint, Jakatia Midon Pavát, Amakeel Ooko Mikunint, Naszra Juszej Mohamad al-Anzit, Szajed Radi Dzsumát, Szamír Taha Abdulmadzsed Abduldzsálét és Fajszal Abdullah Dzsaber Asz-Szabahot, akik közül a legtöbbet gyilkosság miatt ítélték el; mivel a foglyok közül öten külföldi állampolgárok – két egyiptomi, egy bangladesi, egy Fülöp-szigeteki és egy etiópai –, hárman pedig nők voltak; mivel ezek voltak az első kivégzések az országban 2013 óta, amikor is a kuvaiti hatóságok egy hatéves moratóriumot követően öt személyt végeztek ki;
- C. mivel az Emberi Jogok Öböl-menti Központja és más emberi jogi szervezetek dokumentálták, hogy a kuvaiti büntető igazságszolgáltatási rendszer megsértette a jogszerű eljárást, ami megnehezítette, hogy a terheltek tisztességes eljárásban részesüljenek; mivel a külföldi háztartási alkalmazottak különösen kiszolgáltatottak, mivel nem részesülnek sem szociális, sem jogi védelemben;
- D. mivel Bahrein hatéves moratóriumnak véget vetve, 2017. január 15-én sortűz által kivégezte Ali Asz-Szingaszét, Abbasz Asz-Szameát és Szami Musaimát;
- E. mivel az OHCHR szerint a kivégzésekre úgy került sor, hogy a tisztességes eljárásra vonatkozó normákat súlyosan megsértették; mivel a három férfit azzal vádolták meg, hogy 2014-ben Manamában bombát robbantottak, amivel több ember, köztük három rendőrtiszt halálát okozták; mivel beszámolóik szerint mindhármukból kínzással csikarták ki beismerő vallomásaikat, amelyeket később az ítélethozatalkor elsődleges bizonyítékként használtak fel; mivel megfosztották őket állampolgárságuktól, megtagadták tőlük az ügyvéd igénybevételét, és az ítélethozatal után kevesebb mint egy héttel kivégezték őket, családjukat előzetesen nem tájékoztatták, és nem kaptak lehetőséget arra sem, hogy kegyelmet kérjenek;
- F. mivel a bírósági tárgyalás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzésekkel foglalkozó különleges ENSZ-előadó e kivégzéseket „bírósági eljárás nélküli kivégzéseknek” nyilvánította annak alapján, hogy a három férfi egyikének sem biztosították az ICCPR 14. cikkében rögzített, a tisztességes eljáráshoz való jogokat;
- G. mivel az emberi jogi főbiztos „megdöbbenésének” adott hangot a kivégzések miatt, és elmondta, hogy „súlyos kételyek” merültek fel azzal kapcsolatban, hogy e férfiak tisztességes eljárásban részesültek-e;
- H. mivel Bahreinben további két férfira, Mohamad Ramadanra és Husszein Musszára róhatnak ki halálbüntetést; mivel mindkét férfi azt állítja, hogy kínzással vették rá őket főbenjáró bűncselekmények elkövetésének beismerésére, és bármikor kivégezhetik őket;

2017. február 16., csütörtök

- I. mivel egy bahreini-dán állampolgár, az Emberi Jogok Öböl-menti Központjának alapító igazgatója, Abdulhadi Ak-Kavadza, valamint egy korábban Svédországban élő matematikatanár, Khalil Ah-Halvacsi véleményük békés kinyilvánításával kapcsolatos vádak alapján továbbra is börtönben ül;
  1. mélységesen elítéli Kuvait és Bahrein azon döntését, hogy visszatér a halálbüntetés alkalmazásának gyakorlatához; ismételten elítéli a halálbüntetés alkalmazását, és határozottan támogatja, hogy a halálbüntetés eltörlése felé tett lépésként vezessenek be moratóriumot annak alkalmazására vonatkozóan;
  2. felhívja őfelsége Hamad bin Ísza al-Kalifát, Bahrein sejkjét, hogy akadályozza meg Mohamed Ramadan és Husszein Mussza kivégzését, továbbá kéri a bahreini hatóságokat, hogy a nemzetközi normákkal összhangban biztosítsák az ügyek újratárgyalását; emlékeztet arra, hogy az eljárások során elkövetett emberi jogi visszaélésekre vonatkozó állításokat megfelelően ki kell vizsgálni;
  3. hangsúlyozza, hogy a gyermek jogairól szóló egyezmény és a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kifejezetten tiltja a halálbüntetés alkalmazását a 18 év alatti személyek által elkövetett bűncselekmények esetében;
  4. felszólítja Kuvait és Bahrein kormányát, hogy haladéktalanul intézzon nyílt meghívást a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni küzdelemmel foglalkozó különleges ENSZ-előadóhoz, hogy látogasson el az országba, és biztosítson számára akadálytalan bejutást a fogva tartottakhoz és valamennyi fogvatartási létesítményhez;
  5. emlékeztet arra, hogy az Unió ellenzi a halálbüntetést, és azt kegyetlen és embertelen büntetésnek tekinti, amely nem jelent elrettentő erőt a bűnöző magatartással szemben, és tévedés esetén visszafordíthatatlan;
  6. felhívja Kuvaitot és Bahreint, hogy írják alá és ratifikálják a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának második fakultatív jegyzőkönyvét, amelynek célja a halálbüntetés eltörlése;
  7. nyomatékosan kéri az Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) és a tagállamokat, hogy folytassák a halálbüntetés alkalmazása elleni küzdelmüket; nyomatékosan felszólítja Bahreint és Kuvaitot, hogy tegyenek eleget a nemzetközi minimumnormáknak, és szűkítsék a halálbüntetés hatályát és alkalmazását; nyomatékosan kéri az EKSZ-t, hogy továbbra is éberrel figyelje az e két országban és általában az Arab-öböl térségében bekövetkező fejleményeket, és használja fel a rendelkezésére álló valamennyi befolyásolási eszközt;
  8. újból megerősíti, hogy a harmadik országokban működő uniós vállalkozások tevékenységeinek maradéktalanul meg kell felelniük a nemzetközi emberi jogi normáknak; határozottan elítéli a fegyverkereskedelemmel és az emberi jogok elnyomására használt technológiák kereskedelmével kapcsolatos megállapodásokat;
  9. nyomatékosan kéri az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy járjanak közben a bahreini kormánynál annak érdekében, hogy bocsássák szabadon Nabíl Radzsabot és mindazokat, akiket csupán a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságának békés gyakorlása miatt tartanak fogva, valamint hogy nyomatékosan szólítsák fel a bahreini kormányt a túlzott erőszak tüntetőkkel szembeni alkalmazásának, illetve az állampolgárság önkényes megvonásával kapcsolatos;
  10. kéri Abdulhadi ak-Kavaja és Halil ah-Halvacsi szabadon bocsátását;
  11. felhívja a bahreini kormányt, hogy maradéktalanul hajtsa végre a Bahreini Független Vizsgálóbizottság (BICI) jelentése, az időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelés és a Nemzeti Emberi Jogi Intézet által megfogalmazott ajánlásokat; továbbra is támogatja Kuvait reformokra irányuló erőfeszítéseit;
  12. felhívja a bahreini hatóságokat, hogy folytassanak nemzeti konszenzusra irányuló párbeszédet a tartós és inkluzív nemzeti megbékélés megteremtése és a válság fenntartható politikai megoldásainak megtalálása érdekében; megjegyzi, hogy bármely fenntartható politikai folyamatban lehetőséget kell biztosítani a jogos és békés bírálatok szabad kifejtésére;
  13. tudomásul veszi, hogy Bahreinben a 2011. évi felkelés hatodik évfordulója alkalmából tüntetések zajlanak; felhívja a bahreini hatóságokat annak biztosítására, hogy a biztonsági erők maradéktalanul tiszteletben tartsák a békésen tiltakozók jogait, továbbá tartózkodjanak a túlzott erőszak, az önkényes fogva tartás és a kínzások alkalmazásától, valamint az emberi jogokat sértő egyéb cselekményektől;
  14. ösztönzi az Európai Unió, annak tagállamai és az Öböl-menti országok – köztük Kuvait és Bahrein – közötti párbeszédet és kétoldalú és többoldalú kezdeményezéseket az emberi jogokkal kapcsolatos kérdésekben, valamint más, közös érdeklődésre számot tartó területeken; felhívja az EKSZ-t és Federica Mogherini alelnököt/főképviselőt, hogy ragaszkodjon a kuvaiti és bahreini hatóságokkal folytatott hivatalos emberi jogi párbeszéd kialakításához, összhangban az emberi jogi párbeszédre vonatkozó uniós iránymutatásokkal;

2017. február 16., csütörtök

15. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Bahreini Királyság kormányának és parlamentjének, Kuvait Állam kormányának és parlamentjének, valamint az Öböl-menti Együtműködési Tanács tagjainak.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0045

Guatemala, nevezetesen az emberi jogok védelmezőinek helyzete

Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása Guatemaláról, különösen az emberijog-védők helyzetéről (2017/2565(RSP))

(2018/C 252/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, valamint az ahhoz kapcsolódó emberi jogi ENSZ-egyezményekre és azok fakultatív jegyzőkönyveire,
- tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezményére, az Európai Szociális Chartára és az EU Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a fejlesztési politikáról szóló, 2005. decemberi európai konszenzusra,
- tekintettel az emberi jogok megsértéséről szóló korábbi állásfoglalásaira, ideértve az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértését érintő ügyekről szóló vitákra vonatkozó állásfoglalásait,
- tekintettel a Guatemaláról szóló 2007. március 15-i⁽¹⁾ és az EU és Közép-Amerika közötti társulási megállapodásról szóló 2012. december 11-i állásfoglalására⁽²⁾,
- tekintettel az Emberi Jogi Albizottságának Mexikóban és Guatemalában tett, 2016. februári látogatására és zárójelentésére,
- tekintettel a Közép-Amerikával fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttség Guatemalában és Hondurasban tett, 2015. február 16–20-i látogatásáról készült jelentésére,
- tekintettel az EJT ülésein 2016-ban képviselendő uniós prioritásokról szóló, 2016. január 21-i állásfoglalására⁽³⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete különleges előadójának az emberijog-védőket érintő globális fenyegetésekről és a női emberijog-védők helyzetéről szóló jelentésére,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosa 2016-os éves jelentésére hivatala Guatemalában folytatott tevékenységeiről,
- tekintettel az EU emberi jogi különleges képviselője közelmúltban tett guatemalai látogatására,
- tekintettel az ENSZ Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó, a 2015–2019 közötti időszakra szóló uniós cselekvési tervre,
- tekintettel a partnerországok civil társadalmával folytatott együttműködésre vonatkozó, a 2014–2017 közötti időszakra szóló uniós menetrendre,
- tekintettel az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra és az emberi jogokra vonatkozó uniós stratégiai keretre, amely kötelezettséget vállal az emberijog-védőkkel való együttműködésre,

⁽¹⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 257. o.

⁽²⁾ HL C 434., 2015.12.23., 181. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0020.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2014. június 26-i 26/9. számú határozatára, amelyben az EJT jogilag kötelező erejű nemzetközi eszköz kidolgozása céljából nyitott kormányközi munkacsoport létrehozása mellett döntött, amely emberi jogi vonatkozásban szabályozná a transznacionális társaságok és egyéb üzleti vállalkozások tevékenységét,
  - tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1989. évi egyezményére a független országokban élő bennszülött és törzsi népekről (169. sz. ILO-egyezmény),
  - tekintettel az EU–Közép-Amerika társulási megállapodás és a 2013 óta hatályos EU–Közép-Amerika partnerségi és együttműködési megállapodás emberi jogi záradékaira,
  - tekintettel a 2014–2020 közötti időszakra szóló, Guatemalára vonatkozó többéves indikatív programra és az annak keretében a konfliktusok rendezése, a béke és a biztonság előmozdítására tett kötelezettségvállalására,
  - tekintettel a guatemalai igazságszolgáltatás számára nyújtott európai uniós támogatási programokra, különösen a SEJUST-ra,
  - tekintettel az Emberi Jogok Amerikaközi Bíróságának az *Emberijog-védők és mások kontra Guatemala* ügyben hozott 2014-es ítéletére, valamint az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottságának az emberi jogok guatemalai helyzetéről szóló 2015. december 31-i jelentésére (OEA/Ser.L/V/II. Doc. 43/15),
  - tekintettel az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottsága eljárási szabályzatának a biztonsági intézkedésekre vonatkozó mechanizmusról szóló 25. cikkére,
  - tekintettel a Tanács 2009-es következtetéseire a demokráciának az EU külkapcsolatai keretében való támogatásáról,
  - tekintettel a Tanács 2009-es iránymutatásaira az EU emberi jogokról és a nemzetközi humanitárius jogról,
  - tekintettel a Federica Mogherini főképviselő által az Európai Unió nevében az emberi jogok napja (2016. december 10.) alkalmából tett 2016. december 9-i nyilatkozatra,
  - tekintettel az EKSZ szóvivőjének a guatemalai emberijog-védőkről szóló 2016. augusztus 17-i nyilatkozatára,
  - tekintettel a 2016. október 25–26-i EU–CELAC miniszteri találkozón kiadott Santo Domingó-i nyilatkozatra,
  - tekintettel a tizenhármak csoportjának a jogállamiság megerősítéséről, valamint a korrupció és a büntetlenség elleni harcról szóló 2017. február 1-jei nyilatkozatára,
  - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkére, 3. cikkének (5) bekezdésére, valamint 18., 21., 27. és 47. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 135. cikkére,
- A. mivel Guatemala az uniós kétoldalú fejlesztési támogatások harmadik legnagyobb kedvezményezettje Közép-Amerikában, és az élelmezésbiztonságot, a konfliktusok rendezését, a békét, a biztonságot és a versenyképességet középpontba állító ezen támogatások összege a 2014–2020 közötti időszakban eléri a 187 millió EUR-t;
- B. mivel Guatemala stratégiai helyen fekszik a kábítószer-kereskedelem és az illegális migráció Közép-Amerika és Egyesült Államok közötti útvonalán; mivel a guatemalaiak alkotják az Egyesült Államokból kitoloncolt személyek második legnagyobb csoportját; mivel a több évtizedes belső konfliktusok, a nagyarányú szegénység és a büntetlenség mélyen gyökerező kultúrája az erőszak és a biztonsági fenyegetések állandósult szintjét eredményezte Guatemalában; mivel a magas bűnözési arány a társadalom egészét, de leginkább az emberijog-védőket, a nem kormányzati szervezeteket és a helyi hatóságokat sújtja;

2017. február 16., csütörtök

- C. mivel 2017-ben lesz 20 éve, hogy megkötötték a guatemalai békemegállapodásokat; mivel a büntetlenség elleni harc – ideértve a korábbi, nem demokratikus rezsimok alatt elkövetett bűncselekményeket is – alapvető fontosságú; mivel a guatemalai hatóságoknak egyértelmű üzenetet kell küldeniük az emberijog-védők elleni erőszak fizikai és szellemi elkövetői számára arról, hogy ezek a tettek nem maradnak büntetlenül;
- D. mivel a guatemalai emberijog-védők védelmével foglalkozó osztály (UDEFEGUA) tizennégy emberijog-védő ellen elkövetett gyilkosságot és hét gyilkossági kísérletet rögzített 2016 januárja és novembere között; mivel ugyanezen források szerint 2016-ban összesen 223 támadást hajtottak végre az emberijog-védők ellen, és ezen belül 68 új jogi eljárás indult az emberijog-védőkkel szemben; mivel az emberijog-védők közül a környezettel és a földdel kapcsolatos jogok védelmezőit, valamint az igazságszolgáltatás és a büntetlenség területén dolgozó aktivistákat vették leggyakrabban célba;
- E. mivel a beszámolók szerint a 2016-ban meggyilkolt újságírók – Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona és Winston Leonardo Túnchez Cano – mellett 2017-ben már Laura Leonor Vásquez Pineda és Sebastián Alonzo Juan emberijog-védőket is meggyilkolták;
- F. mivel az emberi jogi helyzet továbbra is súlyos; mivel komoly aggodalomra ad okot a nők és a bennszülöttek, különösen az emberi jogokat védelmezők, valamint a migránsok helyzete, valamint aggasztóak a további ügyek, úgymint az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés, a börtönkörülmények, a rendőri magatartás és a kínzással kapcsolatos vádak, amelyeket széles körű korrupció, összejárás és büntetlenség súlyosbít;
- G. mivel Guatemala ratifikálta a bennszülött és törzsi népek jogairól szóló 169. sz., valamint az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló 87. sz. ILO-egyezményt; mivel vannak pozitív jelek, például a Mesa Sindical del Ministerio Público létrehozása; mivel a guatemalai jogszabályok nem tartalmazzák a 169. sz. ILO-egyezményben foglalt azon kötelezettséget, amely előírja az őslakos közösségekkel folytatott előzetes, önkéntes és tájékoztatáson alapuló konzultációt;
- H. mivel az Emberi Jogok Amerikaközi Bírósága 2014-ben jogerős ítéletben szólított fel az emberijog-védők védelmét szolgáló közpolitika folytatására; mivel jelenleg is zajlik az említett politika kidolgozására irányuló, uniós finanszírozású konzultációs folyamat;
- I. mivel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelvek minden államra és minden transznacionális és egyéb üzleti vállalkozásra alkalmazandók, méretüktől, ágazatuktól, működési helyüktől, tulajdonosi körüktől és szerkezetüktől függetlenül, bár a tényleges ellenőrzés és a szankcionálási mechanizmusok ezen irányelvek világszintű végrehajtása során továbbra is kihívást jelent; mivel az Emberi Jogi Tanács (EJT) időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelési mechanizmusa keretében 2017 novemberében sor kerül az emberi jogok guatemalai helyzetének értékelésére;
- J. mivel a guatemalai emberi jogi ombudsman, közügyi minisztérium és igazságszolgáltatás jelentős lépéseket tett a büntetlenség ellen és az emberi jogok elismerése érdekében;
- K. mivel Guatemala tett néhány pozitív lépést, például 2019-ig meghosszabbította a guatemalai büntetlenség ellen küzdő nemzetközi bizottság (CICIG) megbízását; mivel 2016 októberében a guatemalai kormány, a Kongresszus és az igazságszolgáltatási rendszer elnökei a Kongresszus elé terjesztették az igazságszolgáltatási ágazat alkotmányos reformjára irányuló javaslatot, amely többek között a civil társadalommal folytatott kerekasztal-tárgyalásokon alapult, és amelynek célja az igazságszolgáltatási rendszer bírói életpályán, jogi pluralizmuson és bírói függetlenségen alapuló megerősítése;

2017. február 16., csütörtök

- L. mivel a célzott zaklatási kampány a korrupcióval és az átmeneti igazságszolgáltatással kapcsolatos számos emblemikus ügy elé gördített akadályt, és mivel az emberi jogi aktivisták – ideértve a bírokat és az ügyvédeket is – ilyen körülmények között működnek, megfélemlítés és koholt vádak várnak rájuk; mivel Iván Velasquez, a nemzetközileg elismert guatemalai büntetlenség ellen küzdő nemzetközi bizottság (CICIG) igazgatója ellen szintén vádat emeltek, és az ellene indított rágalomhadjárat jelenleg is zajlik; mivel az átmeneti igazságszolgáltatás területén az emblemikus ügyekben előrehaladás tapasztalható, mint például a Molina Theissen és a CREOMPAZ ügyben, vagy a korrupciós ügyek közül a La Linea y Coparacha ügyben;
- M. mivel az EU–Közép-Amerika társulási megállapodást néhány uniós tagállam még nem ratifikálta, következésképpen a „politikai párbeszéd” pillér még nem lépett hatályba; mivel a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés mellett az emberi jogok és a jogállamiság központi helyet foglal el az EU külpolitikájában;
1. a leghatározottabban elítéli Laura Leonor Vásquez Pineda, Sebastian Alonzo Juan, valamint Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona és Winston Leonardo Túnchez Cano újságírók közelmúltban történt meggyilkolását, illetve további 14 emberjog-védő 2016-ban, Guatemalában történt meggyilkolását; őszinte részvétét fejezi ki mindezen emberijog-védők családjának és barátainak;
  2. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a folyamatos erőszakos cselekmények és a biztonság hiánya negatív hatással van arra, hogy az emberijog-védők teljes körűen és szabadon végezhesék tevékenységüket; elismerését fejezi ki az összes guatemalai emberijog-védőnek, és szorgalmazza a fent említett és a korábbi gyilkosságok azonnali, független, objektív és alapos vizsgálatát; kiemeli, hogy egy élénk civil társadalom elengedhetetlen ahhoz, hogy az állam minden szinten elszámoltathatóbb, készségesebb, befogadóbb, hatékonyabb legyen, ennél fogva nagyobb legitimitással rendelkezzen;
  3. üdvözli a Guatemala által a szervezett bűnözés elleni küzdelem terén tett erőfeszítéseket, és kéri ezek fokozását, valamint elismeri, hogy Guatemala hatalmas nehézségekkel néz szembe a biztonság és a szabadság valamennyi polgár számára történő biztosítása terén a kábítószerrel miatti kialakult, strukturális erőszak jellemezte helyzetben; felszólítja az uniós intézményeket és az uniós tagállamokat, hogy biztosítsanak technikai és költségvetési eszközöket Guatemalának, így segítve az országot a korrupció és a szervezett bűnözés elleni küzdelemében, és az ilyen erőfeszítéseknek biztosítsanak elsőbbséget a kétoldalú együttműködési programokban;
  4. emlékeztet arra, hogy az emberijog-védők védelmét szolgáló közpolitika kialakítására van szükség, amint azt 2014-ben az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottsága (IACHR) is kijelentette; tudomásul veszi a nemrégiben elindított nemzeti párbeszédet, felszólítja a guatemalai hatóságokat, hogy biztosítsák, hogy a közpolitika kialakítására széles körű részvételi folyamat keretében kerüljön sor, és foglalkozzanak az emberijog-védők sebezhetőségét növelő strukturális okokkal, továbbá felhívja az üzleti élet szereplőit, hogy támogassák ezeket az erőfeszítéseket;
  5. üdvözli az EU guatemalai küldöttségének határozatát, mely szerint az Unió pénzügyi hozzájárulást nyújt egy ilyen programról szóló vitához és konzultációs folyamathoz, és ösztönzi az Unió küldöttségét, hogy folytassa az emberi jogok védelmezőinek nyújtott támogatását; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy az érdekelt felek széles körével szoros együttműködésben dolgozzanak ki és hajtsanak végre egy, az emberi jogok védelmezőinek védelmére irányuló közpolitikát, valamint haladjanak tovább a független igazságszolgáltatás, a büntetlenség elleni küzdelem és a jogállamiság megszilárdítása felé vezető reformok útján;
  6. kéri az Emberi Jogok Amerikaközi Bizottsága által ajánlott biztonsági intézkedések sürgős és kötelező érvényű bevezetését, és felszólítja a hatóságokat, hogy vonják vissza azt a határozatot, amely egyoldalúan megszünteti az emberijog-védők érdekeit szem előtt tartó nemzeti elővigyázatossági intézkedéseket;
  7. emlékeztet a 2014-ben és 2015-ben jóhiszeműen megtartott 93 közösségi konzultáció eredményeire; emlékeztet arra, hogy a részvételi folyamat még nem zárult le, és kéri a guatemalai hatóságokat, hogy az önkéntes és tájékoztatáson alapuló előzetes konzultációk nemzeti mechanizmusa létrehozásának biztosítása érdekében gyorsítsák fel az eljárásokat az ILO 169. egyezménye által előírtaknak megfelelően; felszólítja a guatemalai kormányt, hogy indítson széles körű társadalmi konzultációt a vízierőművekről, bányászati projektekről és olajtársaságokról, és felszólítja az uniós intézményeket, hogy biztosítsák, hogy ne legyen olyan európai segély vagy támogatás, amely olyan fejlesztési projekteket támogat vagy tesz lehetővé, amelyek nem teljesítik az őslakos közösségekkel folytatott előzetes, önkéntes és tájékoztatáson alapuló konzultációra vonatkozó kötelezettséget;

2017. február 16., csütörtök

8. üdvözli az igazságügyi rendszer reformjára irányuló kezdeményezést, amelyet a tényleges bírói függetlenségen alapuló demokratikus, professzionális igazságszolgáltatási rendszer továbbfejlesztése érdekében a végrehajtó, a törvényhozói és bírói hatalmi ág képviselői nyújtottak be a Kongresszusnak; kéri, hogy a guatemalai Kongresszus tegyen közös erőfeszítéseket annak érdekében, hogy az igazságügyi reform 2017-ben összességében és teljes egészében befejeződjön; ennek megfelelően felhívja a guatemalai hatóságokat, hogy elegendő pénzügyi és emberi erőforrást különítsenek el a bírói kar és különösen a főügyészi hivatal számára; támogatja a guatemalai büntetlenség ellen küzdő nemzetközi bizottság (CICIG) által végzett fontos munkát;
9. üdvözli a fellebbviteli bíróság első tanácsának ítéletét, amely megerősítette, hogy a volt diktátor, Rios Montt perében a népirtás bűnére és az emberiség elleni bűncselekményekre nem alkalmazható az elévülés, ami mérföldkő a büntetlenség elleni küzdelemben;
10. felszólítja Guatemala államot, hogy működjön együtt az időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelési mechanizmussal, és tegye meg az összes megfelelő lépést annak érdekében, hogy végrehajtsa annak ajánlásait;
11. kéri az Európai Uniót, hogy támogassa a főügyészi hivatalt; határozottan elutasítja a függetlenséget, a jogi pluralizmust és objektivitást veszélyeztető bármiféle nyomásgyakorlást, megfélemlítést és befolyásolást; arra biztatja a guatemalai hatóságokat, hogy továbbra is segítsék elő a Belügyminisztérium emberijog-védőkkel szembeni támadások elemzése osztálya és a főügyészi hivatal emberi jogi osztálya közötti együttműködést;
12. felszólítja az uniós intézményeket, hogy tegyenek erőfeszítéseket nemzetközileg kötelező érvényű megállapodások megkötése irányában, amelyek megerősítik az emberi jogok tiszteletben tartását, különösen a harmadik országokban működő uniós székhelyű vállalatok esetében;
13. felhívja az uniós tagállamokat, hogy amennyiben még nem tették meg, mielőbb ratifikálják az EU–Közép-Amerika társulási megállapodást; kéri az Európai Uniót és tagállamait, hogy alkalmazzák a társulási megállapodásban és a politikai párbeszédéről szóló megállapodásban meghatározott mechanizmusokat Guatemala arra történő határozott ösztönzésére, hogy ambiciózus emberi jogi menetrendet követve folytassa a büntetlenség elleni küzdelmet; felszólítja az uniós intézményeket és a tagállamokat, hogy erre a feladatra elegendő forrást és technikai segítséget biztosítsanak;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Külügyi Szolgálatnak, az EU emberi jogokért felelős különleges képviselőjének, az Amerikai Államok Szervezetének, az Euro–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlésnek, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, a Guatemalai Köztársaság elnökének, kormányának és parlamentjének, a SIECA-nak és a Parlacennek.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0048

Az Európai Unió intézményi felépítésével kapcsolatos lehetséges fejlemények és módosítások**Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az Európai Unió intézményi felépítésével kapcsolatos lehetséges fejleményekről és módosításokról (2014/2248(INI))**

(2018/C 252/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel különösen az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 1., 2., 3., 6., 9., 10., 14., 15., 16., 17., 48. és 50. cikkére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 119., 120–126., 127–133., 136–138., 139–144., 194. és 352. cikkére és az ezekhez csatolt jegyzőkönyvekre,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel az Európai Bizottság elnökének az Európai Tanács, az Európai Parlament, az Európai Központi Bank és az eurócsoport elnökeivel szoros együttműködésben készített 2015. június 22-i, „Az európai gazdasági és monetáris unió megvalósítása” című jelentésére (az „öt elnök jelentése”) ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló tanácsi rendelet tervezetéről szóló, 2013. november 19-i jogalkotási állásfoglalására ⁽²⁾, valamint az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyvelemről, a költségvetési kérdésekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló intézményközi megállapodás megkötéséről szóló, 2013. november 19-i határozatára ⁽³⁾,
- tekintettel a többéves pénzügyi keretre ⁽⁴⁾, valamint az intézményközi megállapodás 2013. december 2-én véglegesen elfogadott változatára ⁽⁵⁾,
- tekintettel a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoport 2016. decemberi végső jelentésére és ajánlásaira ⁽⁶⁾,
- tekintettel a 2016. február 18–19-i Európai Tanácsnak az Egyesült Királyság Európai Unión belüli helyzetének új rendezéséről szóló következtetéseire, amelyek semmissé váltak, mivel az Egyesült Királyság úgy döntött, hogy kilép az Unióból,
- tekintettel az Egyesült Királyságban az uniós tagságról tartott, az Unióból való kilépés mellett döntő népszavazásra,
- tekintettel a „Közvélemény-kutatás az Európai Unióban” című, 2015. őszi 84. sz. standard Eurobarométer-felmérésre, valamint az Európai Parlament „Európai polgárok 2016-ban: vélemények és elvárások, a terrorizmus és a radikalizálódás elleni küzdelem” című, 2016. júniusi speciális Eurobarométer-felmérésére,
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának 2/13 sz. véleményére az Európai Unió emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményhez (a továbbiakban: az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE)) való csatlakozásáról szóló megállapodás tervezetéről ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_hu.pdf

⁽²⁾ HL C 436., 2016.11.24., 49. o.

⁽³⁾ HL C 436., 2016.11.24., 47. o.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽⁵⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/budget/mfi/hlgor/library/reports-communication/hlgor-report_20170104.pdf

⁽⁷⁾ Európai Bíróság, 2/13. sz. vélemény, 2014. december 18.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel az Európai Parlament összetételének megállapításáról szóló, 2013. június 28-i európai tanácsi határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió többszintű irányításának alkotmányos problémáiról szóló, 2013. december 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „A 2014–2020. évi többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos tárgyalások: megszerzett tapasztalatok és a továbbvezető út” című, 2014. április 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a 2014. évi európai parlamenti választásokról szóló 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, valamint a 2014. évi európai parlamenti választások megszervezésének javításáról szóló 2013. július 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az európai uniós intézmények székhelyének elhelyezéséről szóló, 2013. november 20-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az európai polgári kezdeményezésről szóló, 2015. október 28-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel az európai uniós választójog reformjáról szóló 2015. november 11-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány módosítására irányuló javaslatára,
- tekintettel 2016. június 28-i állásfoglalására az egyesült királysági népszavazás eredményeképpen létrejött, az Unióból való kilépésről szóló döntésről ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kihasználása révén történő javításáról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az euróövezet költségvetési kapacitásáról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozásáról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, 2016. október 25-i állásfoglalására ⁽¹²⁾,
- tekintettel az európai határ- és parti őrségről szóló, 2016. szeptember 14-i (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹³⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2015. szeptember 16-i véleményére ⁽¹⁴⁾ és a Régiók Bizottságának 2015. július 8-i véleményére ⁽¹⁵⁾,
- tekintettel az olasz képviselőház, a francia nemzetgyűlés, a német Bundestag és a luxemburgi képviselőház elnökeinek „Nagyobb fokú európai integráció: A következő lépések” című, 2015. szeptember 14-én aláírt és jelenleg az EU számos nemzeti parlamentje által támogatott nyilatkozatára,

⁽¹⁾ HL L 181., 2013.6.29., 57. o.

⁽²⁾ HL C 468., 2016.12.15., 176. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0378.

⁽⁴⁾ HL C 419., 2015.12.16., 185. o.

⁽⁵⁾ HL C 75., 2016.2.26., 109. o.

⁽⁶⁾ HL C 436., 2016.11.24., 2. o.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0382.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0395.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0294.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0049.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0050.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0409.

⁽¹³⁾ HL L 251., 2016.9.16., 1. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 13., 2016.1.15., 183. o.

⁽¹⁵⁾ HL C 313., 2015.9.22., 9. o.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel a Régiók Bizottságának „Az uniós polgárság erősítése: Az uniós polgárok választójogainak támogatása” című, 2013. január 31-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A8-0390/2016),
- A. mivel ezen állásfoglalás célja az, hogy olyan megoldásokat nyújtson, amelyeket a jelenleg a Szerződések által biztosított eszközök révén nem lehet megvalósítani, és amelyekre ezért kizárólag a Szerződések jövőbeli módosítása révén, az előfeltételek teljesülésekor nyílik lehetőség;
- B. mivel az uniós intézmények képtelenek megbirkózni a sokféle jelenlegi válsággal (az ún. polikrízissel), amellyel az Uniónak szembe kell néznie – ideértve azok pénzügyi, gazdasági, szociális és migrációs következményeit –, továbbá a populista pártok és a nacionalista mozgalmak előre törése azt eredményezte, hogy a lakosság egyre nagyobb része elégedetlen a jelenlegi Európai Unió működésével;
- C. mivel ezeket a jelentős kihívásokat a tagállamok egyenként nem, hanem kizárólag az Európai Unió közös válasza révén tudják kezelni;
- D. mivel a céljait valóban teljesíteni és megvalósítani képes Unió felé való elmozdulást akadályozza a kormányzás hiánya, ami azért jön létre, mert a Tanácson belül folyamatosan és rendszeresen próbálnak egyhangú döntést hozni (amely továbbra is az úgynevezett luxemburgi kompromisszumon alapul), továbbá akadályozza az, hogy nincsen egy hiteles egységes végrehajtó hatóság, amely teljes demokratikus legitimitással és hatáskörrel rendelkezne arra, hogy a szakpolitikák széles skáláján hatékony lépéseket tegyen; mivel a legutóbbi események – mint például a menekülthullámok nem megfelelő kezelése, a bankok lassú helyreállítása a pénzügyi válság kitörése után, valamint a külső és belső fenyegetést jelentő terrorizmusra való azonnali közös válaszadás hiánya – kellőképpen bizonyították, hogy az Unió képtelen a gyors és hatékony válaszadásra;
- E. mivel az EU nem tud eleget tenni az európai polgárok elvárásainak, hiszen a jelenlegi Szerződések nincsenek teljes mértékben kiaknázva és nem biztosítják e közös célok hatékony megvalósításához szükséges eszközöket, hatásköröket és döntéshozatali eljárásokat;
- F. mivel ez a probléma azzal együtt, hogy a tagállamoknak nincsen közös elképzelésük kontinensünk jövőjéről, az „euroszeptikizmus” soha nem látott szintjeit idézte elő, ami a nacionalizmushoz való visszatéréshez vezet és az Unió aláásásával, talán felbomlásával fenyeget;
- G. mivel az Unió megerősítése helyett az a rendszer, amelyben a tagállamok „à la carte” módszereket alkalmaznak, és amelyet tovább erősít a Lisszaboni Szerződés, növelte az Unió összetettségét és különösen hangsúlyossá tette az azon belüli különbségeket; mivel a Szerződések által kínált rugalmasság ellenére számos tagállamnak az elsődleges jogból való kivülmaradást engedélyezték, ami az együttműködés egymásba vágó köreinek és a csökkentett demokratikus ellenőrzés és elszámoltathatóság homályos rendszerét eredményezte;
- H. mivel a Szerződések a másodlagos jog szintjén az integráció rugalmas és differenciált formáit kínálják a megerősített és strukturált együttműködés eszközein keresztül, amelyeket csak korlátozott számú politika tekintetében szabad alkalmazni, ugyanakkor inkluzívak annak érdekében, hogy valamennyi tagállam részt vehessen; mivel a bevezetése után húsz évvel a megerősített együttműködés hatása továbbra is korlátozott; mivel megerősített együttműködést három alkalommal alkalmaztak, nevezetesen a nemzetközi párok válásaira alkalmazandó jogra vonatkozó közös szabályok, az egységes hatályú európai szabadalom, illetve a pénzügyi tranzakciós adó bevezetése tekintetében; mivel megerősített együttműködést a közös biztonsági és védelmi politikához hasonló politikák további integrálása felé tett első lépésként, és nem az „à la carte” megoldások megerősítéseként kell alkalmazni;
- I. mivel a kormányközi megoldásoknak meg kell őrizniük a közösségi módszert, amelyet nem áthatnak alá még olyan területeken sem, ahol nem minden tagország teljesíti a részvétel feltételeit;

⁽¹⁾ HL C 62., 2013.3.2., 26. o.

2017. február 16., csütörtök

- J. mivel azonban az euró az Unió valutája (EUSZ 3. cikk (4) bekezdés), az Egyesült Királyság eltérést kapott a csatlakozás vonatkozásában (15. sz. jegyzőkönyv), Dánia alkotmányos mentességet élvez (16. sz. jegyzőkönyv), Svédország már nem teljesíti az eurókonvergencia-kritériumokat, továbbá az Európai Tanácson belül nyíltan megvitatásra került annak a lehetősége, hogy Görögország elhagyja a közös valutát; mivel valamennyi tagállamnak kötelessége csatlakozni a valutához, amint megfelel az előírt kritériumoknak, de az euró létrehozása után nem határoztak meg a hozzá való csatlakozásra vonatkozó menetrendet a tagállamok számára;
- K. mivel Schengen, azaz a személyek szabad mozgása és a belső határellenőrzések ebből következő eltörlése – amelyek hivatalosan mind a Szerződések részét képezik – tekintetében az Egyesült Királyság és Írország „kívülmaradási” jogot kapott; mivel további négy tagállam ebben szintén nem vesz részt, de kötelesek részt venni, míg az Európai Uniót kívül három országnak részvételi lehetőséget („opt-in”) adtak; mivel ez a megosztottság nemcsak a néhány fennmaradó belső határ teljes eltörlését, hanem egy valódi belső piac és a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés teljesen integrált területének létrehozását is megnehezíti; emlékeztet arra, hogy a schengeni térségbe való integrálódásnak továbbra is valamennyi tagállam céljának kell lennie;
- L. mivel az egyes tagállamoknak biztosított kívülmaradási lehetőségek (opt-out) veszélyeztetik az uniós jog egységes alkalmazását, rendkívül összetett helyzetet eredményeznek a kormányzás tekintetében, veszélyeztetik az Unió kohézióját és aláássák a polgárok közötti szolidaritást;
- M. mivel a Lisszaboni Szerződés óta, felgyorsítva a pénzügyi és a migrációs válság által, az Európai Tanács tovább növelte a szerepét, hogy ellássa a napi irányítási feladatokat is az EU keretén kívüli kormányközi eszközök elfogadása révén, annak ellenére, hogy a feladata nem jogalkotási funkció ellátása, hanem az, hogy megadja az Uniónak a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, és meghatározza annak általános politikai irányait és prioritásait (EUSZ 15. cikk (1) bekezdés);
- N. mivel az egyhangúságra való támaszkodás az Európai Tanácson belül, valamint az, hogy ezt nem képes elérni, az EU keretén kívüli kormányközi eszközök elfogadásához vezetett, mint amilyen például az Európai Stabilitási Mechanizmus, a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés (Szerződés a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról vagy a „kölségvetési paktum”); mivel ugyanez vonatkozik a Törökországgal a szíriai menekültválságról kötött megállapodásra;
- O. mivel bár a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 16. cikke előírja, hogy a hatálybalépés időpontjától számított öt éven belül (2018. január 1. előtt) meg kell hozni a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a költségvetési paktumot beépítsék az Unió jogi keretébe, és bár az Egységes Szanalási Alapba fizetendő hozzájárulásoknak az alapba való átutalásáról és közös felhasználásúvá tételéről szóló megállapodás is hasonló rendelkezéseket tartalmaz, egyértelmű, hogy az euróövezet ellenálló képességének – többek között a bankunióknak – a megvalósítása nem érhető el a pénzügyi politika további elmélyítésére irányuló lépések, illetve egy megbízhatóbb, hatékonyabb és demokratikusabb kormányzás létrehozása nélkül;
- P. mivel ehhez az új irányítási rendszerhez arra van szükség, hogy a Bizottság olyan valódi kormánnyá váljon, amely a Parlamentnek tartozik elszámolással, képes kidolgozni és végrehajtani azokat a közös költségvetési és makrogazdasági politikákat, amelyekre az euróövezetnek szüksége van, és rendelkeznie kell a rá váró feladatokkal arányos kincstárral és költségvetéssel; mivel ez a meglévő elsődleges jog szerinti intézkedések mellett megköveteli a Lisszaboni Szerződés reformját is;
- Q. mivel a pénzügyi források szükséges reformja és korszerűsítése esetében ugyanez a helyzet az egész Európai Unióban; mivel a jelenlegi többéves pénzügyi keretről szóló megállapodás csak hosszú és nehéz tárgyalásokat követően jött létre, egy olyan magas szintű csoport létrehozására irányuló határozattal együtt, amelynek feladata Unió „saját forrásokból” származó bevételei rendszerének felülvizsgálata, és amelynek 2016-ban kell jelentést tennie; mivel a jelenlegi többéves pénzügyi keret jelentősen korlátozza az Unió pénzügyi és politikai autonómiáját, hiszen a bevételek többnyire a tagállamok nemzeti hozzájárulásaiból származnak, és a költségek jelentős részét már ugyanezeknek a tagállamoknak való visszatérítés formájában elkülönítették; mivel a GNP/GNI-alapú nemzeti hozzájárulások messze a legnagyobb bevételi forrássá váltak;

2017. február 16., csütörtök

- R. mivel a jelenlegi többéves pénzügyi keret nominálisan alsóbbrendű az előző többéves pénzügyi kerethez képest, ugyanakkor a körülmények nagyszabású költségvetési erőfeszítéseket igényelnek a menekültek támogatása és a gazdasági növekedés, a társadalmi kohézió és a pénzügyi stabilitás ösztönzése érdekében;
- S. mivel az adópolitikával kapcsolatos, egyhangú döntéshozatalra vonatkozó követelmény akadályozza az Európai Unión belüli adóparadicsomok és a tagállamok káros adópolitikái elleni küzdelmet; mivel számos ilyen gyakorlat torzítja a belső piac működését, veszélyezteti a tagállamok bevételeit, és végső soron a polgárookra és a kkv-kra hárítja a terheket;
- T. mivel az Európai Unió a jogállamiság elvén nyugvó alkotmányos rendszer; mivel a Szerződéseket módosítani kell oly módon, hogy az Európai Unió Bíróságának hatásköre legyen az uniós jog valamennyi szempontja vonatkozásában, a hatalmi ágak szétválasztásának elvével összhangban;
- U. mivel az Unió többek között az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul; mivel az ezen elvek tagállamok általi megsértésének értékelésére és szankcionálására szolgáló, meglévő uniós eszközök elégtelennek bizonyultak; mivel a tagállamok uniós jogot sértő egyes jogi aktusaival vagy fellépéseivel szemben indított kötelezettségszegési eljárások nem megfelelőek az EU alapvető értékei szisztematikus megsértéseinek kezelésére; mivel az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése értelmében a Tanácsnak tagjai négyötödös többségével kell döntést hoznia az alapvető értékek súlyos megsértésének egyértelmű kockázatát illetően, továbbá az EUSZ 7. cikkének (2) bekezdése értelmében az Európai Tanácsnak egyhangúlag kell döntést hoznia, amennyiben súlyos és tartós jogsértést állapít meg; mivel ennek eredményeképpen sem az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti megelőző intézkedést, sem a 7. cikk (2) és (3) cikke szerinti szankcionáló mechanizmusokat nem léptették életbe;
- V. mivel úgy tűnik, hogy az EU jobban képes az alapvető jogokkal, a jogállamisággal és a korrupcióval kapcsolatos politikákat befolyásolni, amikor az országok még az Unió tagjelöltjei; mivel a jogállamiság-mechanizmust valamennyi tagállam tekintetében azonos szigorral kell alkalmazni;
- W. mivel felülvizsgálatra van szükség az Unió működésének kiegyensúlyozása és alapvető korszerűsítése érdekében, a kevesebb bürokratikus szabályozás és a hatékonyabb, a polgárok igényeihez közelebb álló politikák kidolgozása céljából; mivel az Uniónak szüksége van a megfelelő hatáskörökre ahhoz, hogy előrelépést érjen el az olyan kitűzött céljai tekintetében, mint az egységes piac kiterjesztése – beleértve energiauniót –, a társadalmi kohézió és a teljes foglalkoztatás megcélzása, a migráció és a menekültügy tisztességes és közös kezelése, valamint a belső és külső biztonságpolitika;
- X. mivel a civil társadalmi szervezetekkel való szisztematikus párbeszéd kialakítása és a szociális párbeszéd megerősítése – minden szinten, az EUMSZ 11. cikkében meghatározott elv alapján –, kulcsfontosságú az euroszkepticizmus leküzdéséhez és európai szolidaritáson alapuló dimenziója fontosságának megerősítéséhez, a társadalmi kohézióhoz, valamint a képviselői demokrácia kiegészítéseként működő inkluzív demokráciához;
- Y. mivel az elmúlt évtizedben Európában a biztonsági helyzet jelentősen romlott, különösen az EU szomszédságában: már egyetlen tagállam sem képes saját belső és külső biztonságát egyedül garantálni;
- Z. mivel az európai védelmi képességek csökkenése korlátozta Európa azon képességét, hogy stabilitást teremtsen a közvetlen határain túl; mivel ez azzal jár, hogy amerikai szövetségeseink vonakodnak a közbeavatkozástól, amennyiben Európa nem áll készen arra, hogy méltányos részt vállaljon a felelősségből; mivel az uniós védelmi politikát meg kell erősíteni és átfogó EU–NATO partnerséget kell kialakítani, ugyanakkor lehetővé kell tenni az Unió számára, hogy autonóm módon léphessen fel a külföldi műveletek során, amelyeknek fő célja a szomszédos országok stabilizálása; mivel ez azt jelenti, hogy intenzívebb együttműködésre van szükség a tagállamok között, továbbá egyes védelmi képességeiknek az Európai Védelmi Közösségbe való beépítésére, és mindkettőnek összhangban kell lennie az új európai biztonsági stratégiával;

2017. február 16., csütörtök

- AA. mivel a Lisszaboni Szerződésben az uniós kormányzás egyszerűsítése céljából előírt áthidaló klauzula egyikét sem vezették be, és valószínűtlen, hogy a jelenlegi körülmények között bevezetnék; mivel épp ellenkezőleg, az Európai Tanács 2009. június 18–19-i ülésének a bizottsági tagok Lisszaboni Szerződésben előirányzottak szerinti csökkentéséről szóló határozata következtében azonnal a kiengedési klauzulát alkalmazták;
- AB. mivel a 2014-es európai parlamenti választások első ízben vezettek közvetlenül a Bizottság elnökjelöltjének kinevezéséhez; mivel azonban a polgárok sajnálatos módon nem tudtak közvetlenül szavazni a jelöltekre; mivel az európai választások nemzetek feletti jellegét tovább kell erősíteni olyan egyértelmű jogalap bevezetésével, amely biztosítja ennek az új rendszernek a megőrzését és fejlesztését; mivel ezenkívül a polgárok számára továbbra is szinte értelmetlen az Európai Bizottság elnökei és az Európai Tanács közötti kapcsolat;
- AC. mivel az Egyesült Királyságnak az Európai Unió elhagyása mellett döntő népszavazása drámai mértékben növelte az Unió reformjának sürgősségét; mivel az Egyesült Királyság kilépéséről szóló megállapodásokat meghatározó tárgyalások során figyelembe kell venni az Egyesült Királyság Unióval való jövőbeli kapcsolatainak keretét is; mivel erről a megállapodásról az EUMSZ 218. cikkének (3) bekezdésével összhangban kell tárgyalásokat folytatni, és azt az Unió nevében a Tanácsnak kell megkötnie, minősített többségű szavazást és az Európai Parlament egyetértését követően; mivel ezért a Parlamentet teljes mértékben be kell vonni a tárgyalási folyamat egészébe;
- AD. mivel az Egyesült Királyság kilépése lehetőséget teremtene az Unió összetettségének csökkentésére, valamint annak tisztázására, hogy mit jelent valójában az uniós tagság; mivel a jövőben egyértelmű keretre van szükség az Európai Uniónak a szomszédságában elhelyezkedő, tagsággal nem rendelkező országokkal (Egyesült Királyság, Norvégia, Svájc, Törökország, Ukrajna stb.) folytatott kapcsolatainak vonatkozásában; mivel az Unió alapító atyái már tervezték egyfajta „társult tag” státuszt;
- AE. mivel e fontos eljárás tekintetében a Szerződések hat pontosan meghatározott jogosultsággal ruházzák fel az Európai Parlamentet, nevezetesen: jogában áll, hogy a Szerződések módosítására irányuló javaslatot nyújtson be (EUSZ 48. cikk (2) bekezdés), jogában áll, hogy konzultációt folytasson az Európai Tanáccsal a Szerződések módosításáról (EUSZ 48. cikk (3) bekezdés, első albekezdés), jogában áll, hogy az Európai Tanács akarata ellenére ragaszkodjon konvent összehívásához (EUSZ 48. cikk (3) bekezdés, második albekezdés), jogában áll, hogy konzultációt folytathasson az Európai Tanácsnak az EUSZ harmadik részében foglalt rendelkezések részben vagy egészben történő módosítására irányuló határozatáról (EUSZ 48. cikk (6) bekezdés, második albekezdés), jogában áll, hogy a következő választások előtt kezdeményezze az európai parlamenti képviselői helyek újraelosztását (EUSZ 14. cikk (2) bekezdés), valamint jogában áll, hogy egységes választási eljárást javasoljon (EUMSZ 223. cikk (1) bekezdés);
- AF. mivel meg kell őrizni az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) és a Régiók Bizottsága (RB) által a civil társadalmi szervezetek, illetve regionális és helyi szereplők intézményi képviselőjeként betöltött szerepet, tekintettel arra, hogy véleményeik hozzájárulnak a politikaformáló és jogalkotási folyamatok demokratikus legitimitásának növeléséhez;
- AG. mivel az Unió regionális és helyi kormányzatainak többsége a Régiók Bizottságán keresztül következetesen kifejezte a hatékony irányítással rendelkező, integráltabb Uniót támogató véleményét;
1. úgy véli, hogy az eseti és részmegoldást eredményező határozatok révén történő válságkezelés ideje lejárt, mivel az csupán gyakran elégtelen vagy megkésett intézkedésekhez vezet; meggyőződése, hogy elérkezett az idő annak elmélyült megfontolására, hogy miként lehetne az Európai Unió irányítási hiányosságait a Lisszaboni Szerződés mélyreható felülvizsgálatának végrehajtása révén kezelni; úgy véli, hogy rövid és hosszú távú megoldások érhetők el azzal, ha időközben teljes mértékben kiaknázzák a meglévő Szerződésekben rejlő lehetőségeket;
  2. megjegyzi, hogy az Unió reformjának az Unió modernizálása irányába kell mutatnia azáltal, hogy új eszközöket, új, hatékony európai képességeket hoz létre és demokratikusabbá teszi a döntéshozatali eljárásokat, a fokozott kormányköziség révén való renacionalizáció helyett;

2017. február 16., csütörtök

3. hangsúlyozza, hogy a közelmúltbeli Eurobarométer-felmérés azt mutatja, hogy a széles körben elterjedt tévhittel ellentétben az uniós polgárok még mindig teljes mértékben tisztában vannak a valódi – különösen a biztonság, a védelem és a migráció területén megvalósítandó – európai megoldások⁽¹⁾ fontosságával, és támogatják azokat;
4. mély aggodalommal veszi tudomásul a tagállamok azon alcsoportjainak elszaporodását, amelyek az átláthatóság hiánya révén aláássák az Unió egységét és csökkentik a polgárok bizalmát; úgy véli, hogy az EU-27 az Unió jövőjéről folytatott vita megfelelő formációja; hangsúlyozza, hogy kontraproduktív lenne a vitát különböző formátumokra vagy tagállamok csoportjaira bontani;
5. hangsúlyozza, hogy a Szerződések reformjának átfogó, demokratikus reformját az EU jövőjének megfontolása, illetve az európai polgárok jövőképéről való megállapodása útján kell megvalósítani, amely egy olyan egyezményhez vezet, amely a nemzeti parlamentek, valamennyi tagállam kormánya, a Bizottság, az Európai Parlament, valamint az EU Régiók Bizottságához és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz hasonló tanácsadó szervei képviselőiből álló összetétele révén biztosítja a befogadást, továbbá megfelelő platformot biztosít az ilyen jellegű átgondoláshoz és az európai polgárokkal és a civil társadalommal való párbeszédhez;

Az „à la carte” Európa megszüntetése

6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy amikor az Európai Tanács úgy határoz, hogy kormányközi módszereket alkalmaz és megkerüli a Szerződésekben meghatározott „közösségi vagy unós módszert”, ez minden egyes alkalommal nem csak kevésbé hatékony politikai döntéshozatalhoz vezet, de az átláthatóság, illetve a demokratikus elszámoltathatóság és ellenőrzés növekvő hiányához is hozzájárul; úgy véli, hogy a külön út csak átmeneti lépésként fogadható el a hatékonyabb és jobban integrált uniós politikai döntéshozatal felé vezető úton;
7. úgy véli, hogy az „uniós módszer” a jogalkotás egyetlen olyan demokratikus módszere, amely biztosítja, hogy valamennyi érdeket – különösen a közös európai érdeket – figyelembe vegyék; „uniós módszer” alatt azt a jogalkotási eljárást érti, amely során a Bizottság végrehajtó hatalmi hatáskörében kezdeményezi a jogszabályokat, a polgárokat képviselő Parlament és a tagállamokat képviselő Tanács együttdöntés útján, többségi szavazással – míg a Tanácsban az egyhangú döntésre vonatkozó kötelezettség abszolút kivételt képez – határoz, és a Bíróság látja el a felügyeletet, illetve biztosítja a végső bírósági ellenőrzést; kitart amellett, hogy még sürgős esetekben is tartsák tiszteletben az „uniós módszert”;
8. úgy véli, hogy ilyen körülmények között rendkívül fontos az „Európa népei közötti mind szorosabb egység” (EUSZ 1. cikk) missziójának megerősítése a szétesésre való bármely törekvés csökkentése, valamint annak érdekében, hogy ismételten érvénytelenséggé az EU erkölcsi, politikai és történelmi célját, illetve alkotmányos jellegét;
9. javasolja, hogy a megerősített és strukturált együttműködés kialakítására vonatkozó követelményeket tegyék kevésbé korlátozóvá, többek között a résztvevő tagállamok minimális számának csökkentése révén;
10. javasolja, hogy a Szerződések következő felülvizsgálatakor a részvételi (opt-in) és kivülmaradási lehetőségek (opt-out), illetve az egyes tagállamoknak biztosított kivételek gyakorlatának az uniós elsődleges jog szintjén való megszüntetése – de legalábbis drasztikus csökkentése – révén ésszerűsítsék a jelenlegi rendezetlen differenciálást;
11. javasolja egy partnerség meghatározását és kialakítását, annak érdekében, hogy létrehozzák az államok egy olyan partneri csoportját az EU körül, amely nem tud vagy nem akar csatlakozni az Unióhoz, ugyanakkor szoros kapcsolatot kíván fenntartani az EU-val; úgy véli, hogy ehhez a kapcsolathoz kötelezettségeknek kell társulnia a megfelelő jogokkal együtt, mint amilyen például a pénzügyi hozzájárulás és – ami még fontosabb – az Unió alapvető értékeinek és jogállamiságának tiszteletben tartása;
12. úgy véli, hogy meg kell őrizni az egyetlen intézményi keretet az Unió közös célkitűzéseinek megvalósítása, illetve az egyenlőség elvének valamennyi polgár és tagállam számára való biztosítása érdekében;

Az Egyesült Királyság kilépése az Európai Unióból

13. megjegyzi, hogy a partnerség ezen új formája lehetne az egyik lehetséges megoldás, amellyel tiszteletben tartanák az Egyesült Királyság polgárai többségének az EU elhagyására irányuló akaratát; hangsúlyozza, hogy az Egyesült Királyság – mint a nagyobb tagállamok egyike és a legnagyobb euróövezeten kívüli tagállam – kilépése befolyásolja az Unió erejét és intézményi egyensúlyát;

⁽¹⁾ 84. sz. standard Eurobarométer-felmérés – 2015. ősz és az EP speciális Eurobarométer-felmérése – 2016. június.

2017. február 16., csütörtök

14. megerősíti, hogy az Unió alkotmányos elemei – különösen az egységes piac integritása, valamint az a tény, hogy nem az választható el az Unió négy alapvető szabadságától (a tőke, a személyek, az áruk és a szolgáltatások szabad mozgása) – alapvető fontossággal bírnak, az Unió oszthatatlan pilléreit képezik az Európai Bíróság által garantált jogállamisághoz hasonlóan; megerősíti, hogy ezt az alkotmányos egységet az Egyesült Királyság Unióból való kilépéséről szóló tárgyalások során nem lehet megbontani;

15. kéri, hogy az Európai Bankhatóság és az Európai Gyógyszerügynökség székhelyét – jelenleg mindkettő Londonban van – helyezték át egy másik tagállamba, mivel az Egyesült Királyság polgárai úgy döntöttek, hogy kilépnek az EU-ból;

Új gazdaságirányítás a gazdasági növekedés, a társadalmi kohézió és a pénzügyi stabilitást érdekében

16. mélyszégyen aggodalommal tölti el a gazdasági és társadalmi különbségek növekedése, a gazdasági reformok és a pénzügyi stabilitás hiánya a gazdasági és monetáris unióban (GMU), valamint a gazdasági versenyképesség csökkenése számos tagállamban, ami különösen a közös pénzügyi és gazdasági politika hiányából ered; ezért úgy véli, hogy a közös pénzügyi és gazdasági politikának az Unió és a tagállamok megosztott hatáskörei közé kell tartoznia;

17. úgy véli, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum és a kötelezettségek át nem vállalásáról szóló záradék (EUMSZ 125. cikk) jelenlegi formájukban sajnálatos módon nem érik el a tervezett célokat; úgy véli, hogy az EU-nak el kell utasítania a protekcionista nemzeti politikához való visszatérést, és a jövőben továbbra is nyitott gazdaságnak kell maradnia; figyelmeztet arra, hogy ezt a szociális modell leépítésével nem lehet megvalósítani;

18. megjegyzi továbbá, hogy a jelenlegi rendszer nem biztosítja kellőképpen az országspecifikus ajánlásokkal kapcsolatos nemzeti felelősségvállalást; érdekli e tekintetben a tanácsadó Európai Költségvetési Tanács által kínált lehetőségek, valamint arra irányuló jövőbeli küldetése iránt, hogy a Bizottságnak olyan költségvetési irányvonalat javasoljon, amely a teljes euróövezet számára megfelelő lenne;

19. tisztában van azzal, hogy felül kell vizsgálni az EU által a közelmúltban hozott számos válságkezelési intézkedés hatékonyságát, és hogy bizonyos döntéshozatali eljárásokat az EU elsődleges jogának részévé kell tenni, továbbá hogy meg kell erősíteni a pénzügyi ágazat új szabályozási keretének jogalapját; egyetért az öt elnök jelentésében foglalt azon megállapítással, hogy a „nyitott koordinációs módszer”, mint az európai gazdasági stratégia alapja, nem működőképes;

20. javasolja ezért a Stabilitási és Növekedési Paktum kiegészítéseként egy „konvergenciakódex”, mint a rendes jogalkotási eljárásból fakadó jogi aktus elfogadását, amelyben konvergáló célokat határoznak meg (adózás, munkaerőpiac, beruházások, termelékenység, társadalmi kohézió, állami adminisztratív kapacitások és a helyes kormányzás kapacitásai); kitar amellett, hogy a gazdaságirányítási kereten belül a konvergenciakódexnek való megfelelés az euróövezet közös fiskális rendszerében való teljes körű részvétel előfeltétele kell legyen, és megköveteli minden tagállamtól, hogy javaslatokat terjesszen elő a konvergenciakódexben foglalt feltételek teljesítésének módozatairól; hangsúlyozza, hogy az euróövezet költségvetési lehetőségeiről szóló állásfoglalásában meghatározza a normákat és a pénzügyi ösztönzőket;

21. úgy véli, hogy erős szociális dimenzióra van szükség egy átfogó gazdasági és monetáris unió érdekében, továbbá hogy az EUMSZ 9. cikke jelenlegi formájában nem elégséges a szociális jogok és a gazdasági szabadságok közötti megfelelő egyensúly garantálásához; kéri ezért, hogy ezeket a jogokat emeljék azonos rangra, és biztosítsák a szociális partnerek közötti párbeszédet;

22. kéri, hogy integrálják az uniós jogi keretbe a gazdasági és monetáris uniósbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződést (a „kölségvetési paktumot”), illetve hogy végrehajtásuk átfogó értékelését követően tegyék az uniós jog részévé az európai stabilitási mechanizmust és az egységes szanalási alapot, és hogy az Európai Parlamentet bízzák meg az ezen eszközök feletti demokratikus felügyelettel annak biztosítása érdekében, hogy az ellenőrzés és az elszámoltatás a hozzájáruló felek felelőssége legyen; felhív továbbá a költségvetési paktum 13. cikkében említett parlamentközi konferencia ötletének pontosabb kidolgozására annak érdekében, hogy szükség esetén elmélyült és időben történő párbeszéd jöhessen létre az EP és a nemzeti parlamentek között;

23. azon a véleményen van, hogy a pénzügyi stabilitás növelése, a határokon átnyúló aszimmetrikus és szimmetrikus sokkhatások enyhítése, a recesszió hatásának mérséklése és megfelelő beruházási szint biztosítása érdekében az euróövezetnek valódi saját forrásokon alapuló és hitelfelvételre képes uniós pénzügyminisztériummal kísért közös fiskális rendszerre van szüksége; rámutat, hogy ennek a pénzügyminisztériumnak a Bizottságon belül kell helyt adni, és afelett a Parlamentnek és a Tanácsnak demokratikus ellenőrzést kell gyakorolnia, és annak elszámoltathatónak kell lennie;

2017. február 16., csütörtök

24. rámutat, hogy mivel a gazdasági és monetáris unió működéséhez elengedhetetlen az előírásoknak történő megfelelés, a Bizottság és/vagy az eurócsoport által jelenleg biztosítottaknál erősebb kormányzati irányításra, illetve az Európai Parlament bevonása révén teljes körű demokratikus ellenőrzésre van szükség a GMU összes vetületét illetően; úgy véli, hogy a felelősségvállalás javítása érdekében ezzel párhuzamosan az elszámoltathatóságot a döntéshozatal vagy a döntésvégrehajtás szintjén kell biztosítani, ahol a nemzeti parlamentek vizsgálják a nemzeti kormányokat és az Európai Parlament vizsgálja az európai vezetőket;

25. kéri ezért, hogy a végrehajtó hatóság a Bizottság, és azon belül az EU pénzügyminisztere legyen, és ezért ruházzák fel a Bizottságot a makrogazdasági, költségvetési és monetáris eszközöket ötvöző, euróvezeti költségvetéssel alátámasztott közös uniós gazdaságpolitika kidolgozásának és megvalósításának feladatával; úgy véli, hogy a pénzügyminiszternek kell felelősséggel tartoznia az európai stabilitási mechanizmusért és más, kölcsönös kockázatkezelési eszközökért, köztük a költségvetési kapacitásért, és hogy – különösen a pénzügyi ágazatban működő – nemzetközi szervezetek felé a pénzügyminiszternek kellene képviselnie az euróvezetett;

26. úgy ítéli meg, hogy a pénzügyminisztert olyan hatáskörrel kell felruházni, hogy képes legyen beavatkozni a konvergenciakódex betartását illetően, és hogy használni tudja a fent leírt fiskális ösztönzőket;

27. úgy véli, hogy a Központi Bankok Európai Rendszere feladatainak sérelme nélkül az európai stabilitási eszközt végső menedékes hitelezői jogállással kell felruházni az Európai Központi Bank közvetlen felügyelete vagy irányítása alatt álló pénzügyintézetek tekintetében; úgy véli továbbá, hogy az Európai Központi Bankot – függetlenségének fenntartása mellett – teljes szövetségi központi banki hatáskörrel kell felruházni;

28. felhív végezetül a bankunió és a tőkepiaci unió lehető leghamarabbi, gyorsított menetrendet követő, ám fokozatos megvalósítására;

29. úgy véli, hogy egyes adózási gyakorlatok esetén meg kell szüntetni a névtelenséget annak érdekében, hogy az EU biztosítani tudja a belső piac igazságos és zökkenőmentes működését, és hogy a tagállamok káros adópolitikáinak elejét lehessen venni; kéri, hogy az adócsalás, az adókikerülés és az adóparadicsomok elleni küzdelmet tegyék az Európai Unió egyik alapvető célkitűzésévé;

Új kihívások

30. tudatában van, hogy geopolitikai, gazdasági és környezeti szempontból szükség van egy tényleges európai energiaunió létrehozására; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás az egyik legfontosabb globális kihívás az EU számára; hangsúlyozza, hogy a Párizsi Megállapodást teljes körűen ratifikálni kell és végre kell hajtani, és hogy a kötelező jellegű uniós éghajlati célkitűzéseket és fellépéseket ehhez kell igazítani, továbbá hogy azt a korlátozást, hogy az uniós politika nem érintheti a tagállamok azon jogát, hogy meghatározzák az energiaforrásaik kiaknázására vonatkozó feltételeket, a különböző energiaforrások közötti választási lehetőséget és az energiaellátás általános szerkezetét (az EUMSZ 194. cikkének (2) bekezdése), módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a környezetbarát és megújuló energiára vonatkozó közös politikát sikeresen meg lehessen valósítani;

31. hangsúlyozza, hogy az új és megújuló energiaforrások fejlesztését az Unió és a tagállamok kiemelt célkitűzéseként bele kellene venni a Szerződésekbe;

32. megjegyzi, hogy a Szerződések értelmében széles körű lehetőség kínálkozik egy humánus, jól működő migrációkezelési és menekültügyi rendszer, többek között az Európai Határ- és Parti Őrség létrehozására, és örömmel üdvözli az e téren elért eredményeket; úgy véli azonban, hogy a Szerződések, és különösen az EUMSZ 79. cikkének (5) bekezdése túlságosan korlátozó jellegű a migráció egyéb szempontjainak vonatkozásában, és különösen egy a legális migrációt célzó valódi európai rendszer létrehozását illetően; rámutat, hogy a jövőbeli uniós migrációs rendszernek szinergiában kell lennie a külső segélyekkel és a külpolitikával, továbbá egységesítenie kell a menekültstátusz odaítélésére és a munkaerőpiachoz való hozzáférésre vonatkozó nemzeti kritériumokat; ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlamentnek demokratikus ellenőrzést kell gyakorolnia a határellenőrzés, a harmadik országokkal kötött megállapodások – köztük a visszafogadási és visszatérési kérdésekben folytatott együttműködés –, valamint a menekültügyi és migrációs politika végrehajtása felett, és hogy a nemzetbiztonsági megfontolások nem szolgálhatnak ürügyül az uniós fellépés elmaradására;

33. a terrorista fenyegetettség fokozódására való tekintettel úgy véli, hogy a terrorizmus elleni küzdelemre és a nemzetközi szervezett bűnözéssel szembeni fellépésre szolgáló uniós kapacitásokat bővíteni kell; hangsúlyozza, hogy az illetékes hatóságok tagállamok közötti együttműködésének erősítésén túlmenően az Európának és az Eurojustnak érdemi kompetenciákkal és kapacitással kellene rendelkeznie a nyomozásokat és a vádemelést illetően, esetleg oly módon, hogy átalakulnak egy megfelelő parlamenti felügyelet alatt működő európai nyomozó- és terrorellhárító hivatallá;

2017. február 16., csütörtök

34. úgy véli, hogy az Európában elkövetett terrorista cselekmények bizonyítják, hogy a biztonságot jobban lehetne garantálni, ha az nem a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozna; javasolja ezért, hogy egy az igazságszolgáltatási hatóságok felügyelete alatt működő európai nyomozási és hírszerzési iroda Europolon belüli felállítása céljából ezt a területet vonják megosztott irányítás alá; emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 73. cikkéből következően a tagállamokat ennek megtörténteig sem akadályozza semmi abban, hogy szerveik között ilyen jellegű együttműködést teremtsenek;

A külpolitika megerősítése

35. amint azt „Az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kihasználása révén történő javítása” című, 2017. február 16-i állásfoglalásában kifejtette, sajnálja, hogy az EU nem fejlesztette ki jobban a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) kialakítására és végrehajtására vonatkozó kapacitását; megjegyzi, hogy a közös biztonság- és védelempolitika kialakítására irányuló erőfeszítései nem bizonyultak különösen sikeresnek, elsősorban a költségek és a feladatok megosztását illetően;

36. rámutat, hogy csak a közös kül- és biztonságpolitika erősítésével adhat az EU hiteles választ az újabb és újabb biztonsági fenyegetésekre és kihívásokra, továbbá csak így léphet fel a terrorizmus ellen, és teremhet békét, stabilitást és rendet a szomszédságában;

37. azon a véleményen van, hogy – párhuzamosan azzal, hogy egyebek mellett a minősített többséggel való szavazás használatát illetően további előrelépéseket lehetne elérni a Lisszaboni Szerződés kapcsán – az alelnököt/főképviselet unió külügyminiszternek kellene kinevezni, és segíteni kellene abban, hogy az Európai Unió legfőbb külső képviselője legyen a nemzetközi fórumokon, többek között az ENSZ szintjén; úgy véli, hogy fel kell hatalmazni a külügyminisztert arra, hogy politikai helyetteseket nevezhessen ki; javasolja a jelenlegi Európai Külügyi Szolgálat működésének felülvizsgálatát, ideértve azt is, hogy elegendő költségvetési forrást biztosítsanak számára;

38. hangsúlyozza, hogy az Unió területének védelme érdekében mihamarabb létre kell hozni az európai védelmi uniót, amely a NATO-val stratégiai partnerségben lehetővé tenné, hogy az Unió autonóm módon léphessen fel a külföldi műveletek során, amelyeknek fő célja a szomszédos országok stabilizálása, valamint az, hogy az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveivel összhangban az EU erősíteni tudja a saját maga védelmében játszott szerepét; felhívja a figyelmet a 2016. szeptemberi francia–német kezdeményezésre, valamint a 2016. augusztusi olasz kezdeményezésre, amelyek értékes módon járultak hozzá a kérdéshez; hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament teljes körűen be kell vonni az európai védelmi unió létrehozásának összes fázisába, és hogy külföldi műveletek esetén egyetértési jogkört kell biztosítani számára; jelentőségére tekintettel a Szerződésekben kifejezetten meg kell említeni egy európai védelmi unió létrehozásának lehetőségét; az Európai Külügyi Szolgálaton túlmenően a közös biztonság- és védelempolitika belső vonatkozásaiért felelős Védelmi Főigazgatóságot (DG Defence) kellene létrehozni;

39. hangsúlyozza, hogy növelni kell a közös kül- és biztonságpolitikára elkülönített forrásokat annak biztosítása érdekében, hogy a közös biztonság- és védelempolitika vagy az európai védelmi unió keretében végrehajtott katonai műveletek költségét igazságosabban lehessen megosztani;

40. javasolja, hogy a közös biztonság- és védelempolitika támogatására hozzanak létre egy európai hírszerzési hivatalt;

Az alapvető jogok védelme

41. ismételt hangsúlyozza, hogy az EUSZ 2. cikkében foglaltak értelmében a Bizottság a Szerződések és az Unió értékeinek őre; úgy véli, hogy mivel számos tagállamban vélhetően tovább folyik az uniós értékek megsértése, az EUSZ 7. cikke szerinti jelenlegi eljárás hiányos és nehézkes;

42. hangsúlyozza, hogy az EU alapvető értékeinek tiszteletben tartása és védelme az Európai Unió – mint a tagállamokat összekötő értékeken alapuló közösség – sarokkövét képezi;

43. javasolja az EUMSZ 258. cikkének módosítását annak érdekében, hogy a Bizottság számára kifejezetten lehetővé váljon „rendszerszintű” jogsértési eljárást indítani azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek megszegik az alapvető értékeket; „rendszerszintű” jogsértési eljárás alatt az egyes jogsértő fellépések olyan csoportjának szankcionálását érti, amely az EUSZ 2. cikkének egy tagállam általi súlyos és ismétlődő megsértésére utal;

44. javasolja, hogy az EUMSZ 258. és 259. cikkének módosításával tegyék lehetővé, hogy egy intézkedés által közvetlenül és személyükben érintett természetes és jogi személyek keresetet nyújthassanak be az Európai Bírósághoz az Alapjogi Charta uniós intézmények vagy tagállamok általi megsértése miatt;

2017. február 16., csütörtök

45. javasolja az Európai Unió Alapjogi Chartája 51. cikkének eltörlését, és a Chartának az Unió jogi kódexévé való átalakítását;

46. úgy véli továbbá, hogy a polgárokat további eszközökkel kell felruházni az uniós szintű részvételi demokrácia kiteljesítése érdekében; javasolja ezért annak megfontolását, hogy a Szerződésekbe rendelkezést vezessenek be arról, hogy uniós szintű népszavazást kelljen tartani az uniós fellépések és politikák kapcsán;

Több demokráciát, átláthatóságot és elszámoltathatóságot

47. javasolja, hogy az „uniós módszer” megerősítése, az átláthatóság növelése, valamint az uniós szintű fellépések hatékonyságának és eredményességének növelése érdekében a Bizottság legyen a legfőbb végrehajtó hatóság vagy kormány az Unióban;

48. ismételten kéri, hogy a megújult Bizottság méretét csökkentsék jelentősen, és hogy csak két alelnököt nevezzenek ki, egy pénzügyminisztert és egy külügyminisztert; javasolja, hogy ugyanígy csökkentsék a Számvevőszék létszámát;

49. üdvözli azt a sikeres új eljárást, melynek keretében az európai politikai pártok kampányolnak az európai kormány elnöki posztjára kinevezendő jelöltért, akit az Európai Parlament a Tanács javaslata alapján választ meg, ám úgy véli, hogy lehetővé kellene tenni, hogy ezek a jelöltek a következő választások során valamennyi tagállamban hivatalos jelöltként indulhassanak;

50. hangsúlyozza, hogy ha a polgárokat bevonják a lakóhelyük szerinti tagállam politikai folyamataiba, az hozzájárul az európai demokrácia megteremtéséhez, és kéri, hogy az EUMSZ 22. cikkében foglaltak értelmében nem állampolgárságuk szerinti tagállamban tartózkodó polgárok választójogát terjesszék ki az összes hátralévő választásra;

51. támogatja a 2013. június 28-i európai tanácsi határozatot, amelynek értelmében olyan rendszert kell létrehozni, amely lehetővé teszi, hogy minden európai parlamenti választás előtt objektív, igazságos, időtálló és átlátható módon, a csökkenő arányosság elvét tiszteletben tartva és figyelembe véve a tagállamok számában és azok demográfiai tendenciáiban bekövetkezett változásokat újraosszák a képviselői helyeket a tagállamok között;

52. emlékeztet az egyetlen európai parlamenti székhely létrehozására irányuló számos felhívásra, tekintettel egy ilyen lépés szimbolikus értékére, és az általa realizálható tényleges megtakarításokra;

53. ismételten felszólít arra, hogy az Európai Parlamentnek egyetlen székhelye legyen, és megismétli azt a kötelezettségvállalását, hogy az EUSZ 48. cikke alapján kezdeményezi a Szerződések rendes felülvizsgálatát azzal a céllal, hogy módosítsa az EUMSZ 341. cikkét és 6. jegyzőkönyvét annak lehetővé tétele érdekében, hogy a Parlament határozhasson székhelyének földrajzi elhelyezkedéséről és belső szervezeti felépítéséről;

54. javasolja, hogy a különböző tanácsi formációkat és az Európai Tanácsot alakítsák át az államok tanácsává, amelyben az Európai Tanács fő feladata az lenne, hogy iránymutatást nyújtson és koherenciát biztosítson a tanácsi formációk számára;

55. úgy véli, hogy a Tanácsnak és szakosodott formációinak – az uniós jogalkotás második kamarájaként működve – a szakosodás, a professzionalizmus és a folytonosság érdekében fel kellene váltania a féléves soros elnökség intézményét, és helyette állandó elnökségi rendszert kellene bevezetnie; javasolja, hogy a Tanács határozatait egyetlen jogalkotási tanács révén hozza meg, míg a jelenlegi szakosodott jogalkotási tanácsi formációkat a parlamenti bizottságokhoz hasonló előkészítő szervekké alakítanák át;

56. véleménye szerint a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy meghatározzák nemzeti képviseletük összetételét a szakosodott tanácsi formációkban, és oda akár nemzeti parlamentjeikből, akár kormányaikból, vagy ezek kombinációjából képviselőket delegálhassanak;

57. hangsúlyozza, hogy az uniós pénzügyminiszteri pozíció létrehozását követően az eurócsoportot a Tanács szakosodott formációjának kellene tekinteni, amely jogalkotási és ellenőrzési feladatokat lát el;

58. kéri, hogy csökkentsék tovább az egyhangú szavazást kívánó területek – úgymint a kül- és védelmi kérdések, vagy az adóügyi és a szociális politika – számát a Tanácsban, és azokat alakítsák át minősített többségi szavazást igénylő területekre, továbbá hogy a meglévő különleges jogalkotási eljárásokat változtassák át rendes jogalkotási eljárássá, illetve a Parlament és a Tanács közötti konzultációs eljárást teljes egészében váltsák fel az együttdöntési eljárással;

2017. február 16., csütörtök

59. úgy véli, hogy az euróövezet kormányzásának megerősítése során kellően tiszteletben kell tartani az euróövezetbe még nem tartozó (csatlakozás előtti) tagállamok érdekeit;

60. tudomásul veszi, hogy a nemzeti parlamentek milyen fontos szerepet játszanak az Európai Unió jelenlegi intézményi rendjének fenntartásában, különös tekintettel az uniós jogszabályok nemzeti jogba történő átültetésére, valamint hogy fontos szerepet töltenének be a Tanács és annak szakosodott formációi által hozott jogalkotási határozatok és szakpolitikai tervek előzetes és utólagos ellenőrzésében; javasolja ezért a nemzeti parlamentek hatáskörének kiegészítését és bővítését egy olyan „zöld lapos” eljárás bevezetése révén, amelynek során a nemzeti parlamentek jogalkotási javaslatokat nyújthatnának be a Tanácsnak megfontolás céljából;

61. tiszteletben tartva a nemzeti parlamentek szerepét és a szubszidiaritás elvét elismeri, hogy az EU kizárólagos hatáskörrel bír a közös kereskedelempolitika terén; felszólít arra, hogy e téren egyértelműen határolják el az Unió és a tagállamok hatásköreit; megjegyzi, hogy egy ilyen elhatárolás pozitív hatást fejtene ki a foglalkoztatásra és a növekedésre mind az EU-ban, mind kereskedelmi partnerei körében;

62. javasolja továbbá, hogy a számos tagállamban bevett gyakorlatnak megfelelően az uniós jogalkotó hatóság két kamaráját, azaz a Tanácsot, és – mint az egyetlen közvetlenül választott intézményt – elsősorban az Európai Parlamentet ruházzák fel jogalkotási kezdeményezési hatáskörrel, a Bizottság alapvető jogalkotási előjogának sérelme nélkül;

63. úgy véli, hogy lehetővé kellene tenni, hogy az EUMSZ 245. és 247. cikke értelmében ne csak a Tanács és a Bizottság, hanem az Európai Parlament is indíthasson eljárást az Európai Unió Bírósága előtt, ha az Európai Bizottság egy tagja vagy volt tagja megszegi a Szerződések szerinti kötelezettségét, súlyos mulasztást követ el, vagy már nem felel meg a feladata ellátásához szükséges feltételeknek;

64. ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlament vizsgálati jogkörét erősítsék meg, és hogy a Parlamentet konkrét, tényleges és egyértelműen meghatározott, politikai státuszával és tevékenységi körével jobban összhangban lévő hatáskörökkel ruházzák fel, ideértve a tanúk beidézéséhez, a dokumentumokhoz való teljes körű hozzáféréshez, a helyszíni vizsgálatok lefolytatásához és a követelmények be nem tartása miatti szankciók kiszabásához fűződő jogot is;

65. meggyőződése, hogy az uniós költségvetésnek valódi saját forrásokat tartalmazó rendszerrel kell rendelkeznie, alapelveként követve az egyszerűséget, a méltányosságot és az átláthatóságot; támogatja a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű munkacsoportnak az uniós költségvetés bevételei – többek között az új saját források – diverzifikálására vonatkozó ajánlásait, amelyek célja a GNI-hozzájárulások részarányának csökkentése az Unió költségvetésében, hogy fel lehessen hagyni a tagállamok „méltányos megtérülést” követő megközelítésével; ebben a tekintetben felszólít a kedvezmények minden formájának megszüntetésére;

66. e tekintetben javasolja, hogy mind a saját erőforrásokra, mind a többéves pénzügyi keretre vonatkozó döntéshozatali eljárásokat egyhangú szavazás helyett minősített többségi szavazással folytassák le, ezzel ténylegesen megvalósítva a Tanács és a Parlament közötti együtdöntést az összes költségvetési kérdésben; megismétli továbbá azon felhívását, hogy a többéves pénzügyi keret egy időben záruljon le a Parlament és az európai végrehajtó hatalom mandátumával, és ragaszkodik ahhoz, hogy valamennyi uniós ügynökség költségvetése az uniós költségvetés szerves részévé váljon;

67. hangsúlyozza a rendes jogalkotási eljárás alkalmazásának szükségességét a többéves pénzügyi keretről szóló rendelet elfogadása tekintetében, ezáltal is összehangolva azt a majdhogynem az összes uniós többéves program esetében – beleértve azok pénzügyi előirányzatait – alkalmazott döntéshozatali eljárással és az uniós költségvetéssel; úgy véli, hogy az egyetértési eljárás megfosztja a Parlamentet az éves költségvetések elfogadása tekintetében gyakorolt döntéshozatali jogkörétől, és az egyhangúság szabálya a Tanácson belül azt jelenti, hogy a megállapodás a legkisebb közös nevező, attól az igénytől vezérelve, hogy elkerüljék egy tagállam vétóját;

68. megjegyzi, hogy az EUM 13. cikkében meghatározott intézmények listája eltér a költségvetési rendelet 2. cikkében foglaltaktól; úgy véli, hogy a költségvetési rendelet már tükrözi a jelenlegi gyakorlatot;

69. úgy véli, hogy egyes esetekben az EUMSZ betűje eltér a gyakorlattól és a Szerződés szellemétől; véleménye szerint orvosolni kell ezeket a következetlenségeket a demokrácia és az átláthatóság elveinek megfelelően;

2017. február 16., csütörtök

70. emlékeztet arra, hogy a költségvetési rendelet 55. cikke értelmében a rendelet 2. cikke b) pontjában meghatározott valamennyi intézmény autonómiát élvez saját költségvetési szakasza végrehajtásában; rámutat, hogy az effajta autonómia jelentős mértékű felelősséget von maga után az előirányzott támogatások felhasználása tekintetében;

71. rámutat, hogy az uniós költségvetés intézmények és szervek általi végrehajtásának hatékony felügyeletéhez szükség van a Parlamenttel való jóhiszemű és hatékonyabb együttműködésre, továbbá a finanszírozás felhasználásának teljes átláthatóságára, valamint arra, hogy valamennyi intézmény éves nyomon követési dokumentumot készítsen a mentesítéssel kapcsolatos parlamenti ajánlásokról; sajnálja, hogy a Tanács nem követi ezt az eljárást, és úgy véli, hogy e régóta fennálló helyzet nem indokolt, és rontja az egész Unió megítélését;

72. megjegyzi, hogy az EU különböző intézményeinek, szerveinek és hivatalainak külön-külön adott mentesítés hosszú múltra visszatekintő gyakorlat, amely annak érdekében jött létre, hogy átláthatóságot és demokratikus elszámoltathatóságot biztosítson az EU adófizetői felé, valamint hogy ily módon ellenőrizni lehessen az uniós finanszírozás felhasználásának megfelelőségét és átláthatóságát; hangsúlyozza, hogy ez ténylegesen garantálja az Európai Parlamentnek az uniós költségvetés egésze fölötti ellenőrzési hatáskörét és kötelezettségét; emlékeztet a Bizottság 2014 januárjában megfogalmazott álláspontjára, miszerint kivétel nélkül az összes intézménynek részt kell vennie a Parlament által a mentesítési eljárás során tett ajánlásokat követő nyomon követési folyamatban, és hogy a mentesítési eljárás zökkenőmentes lefolytatása érdekében mindenben együtt kell működni;

73. ahhoz, hogy a Parlament megalapozott döntést hozhasson a mentesítés megadásáról, az intézményeknek közvetlenül a Parlament rendelkezésére kell bocsátaniuk az éves tevékenységi jelentéseiket, valamint a mentesítési eljárás során megfogalmazott kérdésekre adott válaszaikban mindenre kiterjedően tájékoztatniuk kell a Parlamentet;

74. véleménye szerint az EUMSZ-nek biztosítania kell a Parlament számára a jogot, hogy az EU teljes költségvetését, s nem pedig csak a Bizottság által kezelt részét ellenőrizhesse; ezért sürgeti, hogy ennek megfelelően aktualizálják az EUMSZ II. címének 4. fejezetét (Pénzügyi rendelkezések), hogy az – az e fejezetben biztosított jogok és kötelezettségek értelmében, valamint a költségvetési rendelettel összhangban – az összes intézményre és szerve is kiterjedjen;

75. hangsúlyozza, hogy minden tagállamnak kötelessége éves nyilatkozatban elszámolni az uniós források felhasználásával;

76. elismeri a Számvevőszék kulcsfontosságú szerepét az uniós költségvetés jobb és intelligensebb felhasználásának biztosításában, a csalások, korrupciós ügyek és az uniós források törvénytelen felhasználása felderítésében, valamint az uniós finanszírozással való jobb gazdálkodás módjaira vonatkozó szakvélemény kiadásában; emlékeztet a Számvevőszék mint európai ellenőrző közhatalóság fontos szerepére;

77. úgy véli, hogy a Számvevőszék által az uniós finanszírozás összegyűjtésének és felhasználásának ellenőrzésében játszott fontos szerep tekintetében alapvető fontosságú, hogy az intézmények teljes mértékben figyelembe vegyék ajánlásait;

78. megjegyzi, hogy a Számvevőszék összetételét és kinevezési eljárását az EUMSZ 285. és 286. cikke tartalmazza; úgy véli, hogy a Parlamentnek és a Tanácsnak egyenrangúnak kell lennie a Számvevőszék tagjainak kinevezése során a tagok demokratikus legitimitásának, átláthatóságának és teljes függetlenségének biztosítása érdekében; felhívja a Tanácsot, hogy maradéktalanul fogadja el azokat a határozatokat, amelyeket a Parlament a Számvevőszék tagjának javasolt jelöltek meghallgatását követően hoz;

79. elítéli, hogy egyes kinevezési eljárások a Parlament és a Tanács között a jelöltek személye miatt kialakult konfliktusokhoz vezettek; hangsúlyozza, hogy a Szerződésben megállapítottak értelmében a Parlament kötelessége a jelöltek értékelése; hangsúlyozza, hogy e konfliktusok árthatnak a Számvevőszék és az említett intézmények közötti jó munkakapcsolatoknak, és akár súlyos negatív következményekkel is járhatnak a Számvevőszék hitelességére, és következésképpen eredményességére nézve; véleménye szerint a Tanácsnak az uniós intézmények közötti hatékony együttműködés szellemében el kell fogadnia a Parlament által a parlamenti meghallgatást követően hozott döntéseket;

2017. február 16., csütörtök

80. kéri jogalap megteremtését olyan uniós ügynökségek létrehozása érdekében, amelyek az Európai Parlament és a Tanács által a rendes jogalkotási eljárással összhangban rájuk rótt különleges végrehajtói feladatokat tölthetnek be;

81. rámutat, hogy a Szerződések értelmében a Parlament adja meg a mentesítést a Bizottságnak a költségvetés végrehajtása tekintetében; úgy véli, hogy mivel valamennyi uniós intézmény és szerv függetlenül kezeli forrásait, a Parlamentet fel kell ruházni azzal a konkrét hatáskörrel, hogy valamennyi uniós intézmény és szerv mentesítését ő adja meg, és az uniós szerveket kötelezni kellene arra, hogy teljes mértékben együttműködjenek a Parlamenttel;

82. úgy véli végezetül, hogy a Szerződésekre vonatkozó jelenlegi ratifikációs eljárás túlságosan merev egy olyan államok feletti elképzelés számára, mint az Európai Unió; javasolja, hogy a Szerződések módosításai ha nem is uniós szintű népszavazás eredményétől függően, de legalább a tagállamok négyötöde minősített többségének ratifikációját követően, a Parlament egyetértésével lépjenek hatályba;

83. felszólítja az Európai Bíróságot, hogy – ahogyan ez egy a jogállamiságon és a hatalmi ágak elválasztásán alapuló demokratikus rendszerben helyénvaló – szerezzen teljes joghatóságot az összes uniós politika jogi vonzata felett;

Az alkotmányozási folyamat

84. elkötelezi magát amellet, hogy vezető szerepet fog játszani e fontos alkotmányozási folyamatban, és eltökélt szándéka, hogy kellő időben javaslatokat nyújt be a Szerződés módosítására vonatkozóan;

85. azon a véleményen van, hogy a Római Szerződés 60. évfordulója megfelelő pillanat arra, hogy elgondolkodjunk az Európai Unió jövőjéről, és hogy az európai polgárok jelenlegi és elkövetkező generációi számára jövőképet alkotó Konventet hívjunk össze azzal a céllal, hogy az Európai Uniót felkészítsük az elkövetkező évtizedekre;

o

o o

86. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európai Unió Bíróságának, az Európai Központi Banknak, a Számvevőszéknek, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0049

Az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kiaknázása révén történő javítása**Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kiaknázása révén történő javításáról (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról szóló Lisszaboni Szerződésre, amelyet 2007. december 13-án írtak alá,
- tekintettel az 1950. május 9-i nyilatkozatra, amely kimondta, hogy az Európai Szén- és Acélközösség létrehozása „az európai szövetség első lépését” jelenti,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésről szóló 2008. február 20-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésnek az Európai Unió intézményi egyensúlyának alakulására gyakorolt hatásáról szóló 2009. május 7-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésnek Európai Parlament tekintetében való végrehajtásáról szóló 2014. március 13-i állásfoglalására ⁽³⁾;
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2015. szeptember 16-i véleményére ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2015. július 8-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Unió jövőjét 2030-ig vizsgáló vitacsoport Európai Tanácshoz benyújtott jelentésére,
- tekintettel az öt elnök (a Bizottság, a Tanács, az eurócsoport, a Parlament és az Európai Központi Bank (EKB) elnökei) által a gazdasági és monetáris unió kiteljesítéséről előterjesztett jelentésre,
- tekintettel a szubszidiaritásról és az arányosságról szóló 2012–2013. évi éves jelentésekről szóló 2016. április 12-i állásfoglalására ⁽⁶⁾, valamint az Alkotmányügyi Bizottság véleményére,
- tekintettel a szociális jogok európai pillérééről szóló, 2017. január 19-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A8-0386/2016),

⁽¹⁾ HL C 184. E, 2009.8.6., 25. o.⁽²⁾ HL C 212. E, 2010.8.5., 82. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0249.⁽⁴⁾ HL C 13., 2016.1.15., 183. o.⁽⁵⁾ HL C 313., 2015.9.22., 9. o.⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0103.⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0010.

2017. február 16., csütörtök

- A. mivel az Európai Uniónak és tagországainak olyan jelentős kihívásokkal kell szembenézniük, amelyekkel egyetlen tagország sem tud egymaga megbirkózni;
- B. mivel többek között a gazdasági, pénzügyi és társadalmi válság miatt az Uniónak azzal is szembe kell néznie, hogy a polgárok kiábrándulnak az európai projektból, amit az európai választásokon való alacsony részvétel, valamint az euroszeptikus vagy nyíltan Európa-ellenes politikai erők megerősödése is bizonyít;
- C. mivel az Unió előtt álló kihívások kezelésére, valamint az európai integráció – a működés polgárok érdekében történő javítását célzó – megerősítésére irányuló egyes javaslatokat csak a Szerződés módosításával lehet teljes mértékben megvalósítani; mivel gondoskodni kell arról, hogy az Unió reformjára kétlépcsős (a Szerződéseken belüli és azokon túli) megközelítésben kerüljön sor; mivel a Lisszaboni Szerződés és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek rendelkezéseiben rejlő lehetőségeket még nem teljesen használták ki, és ezen állásfoglalás célja csupán az Unió működésének javítása tekintetében a Szerződésekben rejlő jogi lehetőségek értékelése;
- D. mivel az Európai Tanács domináns szerepe egyet jelent azzal, hogy a kettős legitimitáson alapuló koncepciója alapján folyamatosan elutasítja a közösségi módszert;
- E. mivel a kormányközi határozatok alkalmazása nem gyengítheti a közösségi módszert, hanem annak megerősítését kell szolgálnia, azokon a területeken is, ahol nem minden tagállam teljesíti a részvétel feltételeit; mivel meg kell erősíteni a Bizottság szerepét, hogy a közösségi módszer motorjaként teljes mértékben és hatékonyan helyt tudjon állni;
- F. mivel az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását lehetővé tevő belső piac az Unió egyik sarokköve;
- G. mivel a közvetlen és általános választójog alapján demokratikusan megválasztott és ekképpen az uniós szintű demokrácia motorját jelentő Európai Parlament az egész Unió parlamentje, és alapvető szerepet játszik az uniós döntések legitimitásának és elszámoltathatóságának biztosításában, ideértve az euróövezethez kapcsolódó fellépések és döntések demokratikus elszámoltathatóságát is;
- H. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 10. cikkének (2) bekezdése értelmében az Európai Parlament állampolgárságuktól függetlenül az uniós polgárokat képviseli, a Tanács pedig a nemzeti kormányokon keresztül a tagállamok állampolgárainak képviseletét látja el;
- I. mivel a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti politikai párbeszédet javítani kell, továbbá fejlesztendő a „sárga lap” és a „narancssárga lap” használatának gyakorlati lehetőségei;
- J. mivel az Európai Tanács munkamódszereit átláthatóbbá kell tenni a Parlamenttel szemben, és feladatait a Szerződés rendelkezései szerinti korlátok között kell ellátnia;
- K. mivel egy igazi kétkamarás, döntéshozatalában demokratikus és átlátható jogalkotási rendszer kialakításához a Tanács határozatait egyetlen jogalkotási tanács révén kellene meghozni, míg a jelenlegi szakosodott jogalkotási tanácsi formációkat a parlamenti bizottságokhoz hasonló előkészítő szervekké kellene átalakítani;
- L. mivel a felelősség és az ellenőrzés egysége minden intézményi rendszer stabilitásának kulcsfontosságú előfeltétele, különösen a gazdasági, költségvetési és pénzügyi kérdések tekintetében; mivel az uniós gazdaságpolitika a tagállamok határozott nemzeti felelősségvállalásán alapul, ideértve az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 125. cikkében szereplő, a kötelezettségek átvállalásának kizárására vonatkozó elvet is; mivel az európai szintre ruházott hatáskörök növekedése azt jelzi, hogy a tagállamok beleegyeztek nemzeti szuverenitásuk csökkentésébe;

2017. február 16., csütörtök

- M. mivel az Uniónak elő kellene mozdítania az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok legmagasabb szintű védelmét, és garantálni kell, hogy az Unió, annak intézményei és tagállamai tiszteletben tartják és támogatják ezeket a jogokat és szabadságokat;
- N. mivel a Bizottság végrehajtó szervként betöltött szerepét meg kellene erősíteni a gazdasági és költségvetési politika területén;
- O. mivel az eurócsoporról szóló 14. sz. jegyzőkönyv 2. cikke nem köti ki, hogy az eurócsoport elnökét annak tagjai közül kellene megválasztani;
- P. mivel a Bizottságnak a gazdasági kormányzás és a költségvetési szabályok végrehajtásával kapcsolatos politikai legitimitása megerősítéséhez elengedhetetlen, hogy elnökét az európai választások során, világos és jól átlátható eljárással válasszák meg;
- Q. mivel a Lisszaboni Szerződés ismét megerősítette azt a jogi keretrendszert, amely alapján a Számvevőszék előmozdítja a nyilvános elszámoltathatóságot és segíti a Parlamentet és a Tanácsot az uniós költségvetés végrehajtásának ellenőrzésében, és ezáltal hozzájárul a polgárok pénzügyi érdekeinek védelméhez; mivel az EUMSZ 318. cikke rendelkezik a Parlament és a Bizottság közötti további párbeszédéről, és egy teljesítményorientált kultúra kialakulását kellene ösztönöznie az uniós költségvetés végrehajtása tekintetében;
- R. mivel az európai intézményeknek és szervezeteknek, pontosabban a Régiók Bizottságának (RB), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak (EGSZB) és különösen az Európai Parlamentnek napi munkájuk során figyelemmel kellene követniük a horizontális és vertikális szubszidiaritás elve Európai Unión belüli tiszteletben tartását; mivel az európai intézményeknek szem előtt kell tartaniuk az RB és az EGSZB által a jogalkotási keretben játszott szerepet, valamint azt, hogy véleményüket figyelembe kell venni;
- S. mivel az EUMSZ 137. cikke és a 14. jegyzőkönyv informális szervként létrehozta az eurócsoportot;
- T. mivel a gazdasági kormányzásról szóló hatos és kettes csomag által az eurócsoporra ruházott új feladatkörök, valamint az eurócsoportot és az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) Kormányzótanácsát alkotó tagok azonossága, illetve az eurócsoport elnökének és az ESM Kormányzótanácsa elnökének azonossága de facto döntő szerepet biztosít az eurócsoport számára az euróövezet gazdasági kormányzásában;
- U. mivel a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárást jelenleg nem használják ki kellőképpen; mivel ha annak teljes kapacitását kihasználnák, segíthetne a gazdasági egyensúlyhiányok korai szakaszban történő korrigálásában, pontos képet tudna adni az egyes tagállamok és az Unió egésze helyzetéről, segíthetne megelőzni a válságokat, és hozzájárulhatna a versenyképesség javításához; mivel a tagok között nagyobb strukturális konvergenciára van szükség, az ugyanis hozzájárul majd a fenntartható növekedéshez és a társadalmi kohézióhoz; mivel ezért sürgős szükség van a Gazdasági és Monetáris Unió (GMU) kiteljesítésére, és erőfeszítéseket kell tenni arra, hogy intézményrendszere legitimebbé és demokratikusan elszámoltathatóbbá váljon;
- V. mivel a GMU intézményrendszerét hatékonyabbá és demokratikusabbá kellene tenni, amelyben a Parlament és a Tanács egyenlő jogokkal bíró társjogalkotóként tevékenykedik, a Bizottság a végrehajtó szerv szerepét tölti be, a nemzeti parlamentek jobban felügyelik a nemzeti kormányok európai szintű fellépéseit, az Európai Parlament az uniós szintű döntéshozatalt felügyeli, és a Bíróság erőteljesebb szerepet tölt be;
- W. mivel az Uniónak a már létező gazdaságpolitikai keret megfelelő alkalmazására és végrehajtására van szüksége, új jogi rendelkezésekre a gazdaságpolitika tekintetében, valamint néhány létfontosságú szerkezeti reformra a versenyképesség, a növekedés és a társadalmi kohézió területén;
- X. mivel az európai szemeszter folyamatát egyszerűsíteni kell, és sokkal célzottabbá és demokratikusabbá kell tenni oly módon, hogy erősíteni kell a Parlamentnek a szemeszterre vonatkozó felügyeleti szerepét, és a különböző tárgyalási ciklusokban jelentősebb szerepet kell adni számára;

2017. február 16., csütörtök

- Y. mivel az EUMSZ a Parlamentet a Tanács egyenrangú partnerévé tette az éves költségvetési folyamat során; mivel a Lisszaboni Szerződés csak részben valósult meg költségvetési szempontból, főleg a valódi saját források hiánya miatt;
- Z. mivel az uniós költségvetés felhasználását ésszerűsíteni kellene, a bevételek valós saját forrásokból, nem pedig elsősorban a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) alapján befizetett hozzájárulásokból kellene származnia, és a többéves pénzügyi keret elfogadására irányuló eljárás tekintetében a Szerződések értelmében az egyhangúság helyett minősített többségi szavazást lehetne előírni;
- AA. mivel a 966/2012/EU, Euratom rendelet („költségvetési rendelet”) szerint a költségvetés globális fedezetének elve nem akadályozza, hogy a tagállamok egy szűkebb csoportja pénzügyi hozzájárulást rendeljen az uniós költségvetéshez vagy meghatározott bevételt rendeljen egy meghatározott kiadási tételhez, ahogy ez például a 2012/709/Euratom határozat szerinti nagy neutronfluxusú reaktor esetében is történik;
- AB. mivel a többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom rendelet (8) preambulumbekzdése szerint a többéves pénzügyi keret nem terjed ki a költségvetési rendelet 21. cikke szerinti címzett bevételekre, és így a többéves pénzügyi keret felső korlátai sem alkalmazandók;
- AC. mivel a saját források rendszere nem zárja ki a tagállamok csupán egy alcsoportja által finanszírozott saját forrásokat;
- AD. mivel az Unió számára nagyobb befektetési kapacitást kell biztosítani a meglévő strukturális alapok optimális kihasználásának biztosításával, valamint az Európai Stratégiai Beruházási Alap felhasználásával, illetve az Európai Beruházási Bank (EBB), az Európai Befektetési Alap (EBA) és az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) kapacitásainak növelésével;
- AE. mivel az euróövezeten belüli költségvetési kapacitás létrehozása, valamint annak felépítése, finanszírozása, beavatkozási módjai és az uniós költségvetésbe történő integrálásának feltételei jelenleg mérlegelés alatt állnak;
- AF. mivel a szolgáltatások, a digitális egységes piac, az energiaunió, a bankunió és a tőkepiaci unió területén jobban ki kell használni az egységes piacban rejlő növekedési lehetőségeket;
- AG. mivel a Szerződések értelmében az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, valamint a nemzedékek közötti szolidaritást;
- AH. mivel az egységes piac megerősítését fokozott adóügyi koordinációnak kellene kísérnie;
- AI. mivel a szabad mozgáshoz való jogot és a munkavállalói jogokat a Lisszaboni Szerződésben rejlő lehetőségek teljes körű kihasználása révén biztosítani kell és fenn kell tartani;
- AJ. mivel az EUMSZ 48. cikke értelmében az uniós jogalkotó a szociális biztonság területén elfogadhat olyan intézkedéseket, amelyek a munkavállalók szabad mozgásának biztosításához szükségesek; mivel az EUMSZ 153. cikke értelmében a szabad mozgáshoz való jogok használatától függetlenül is fogadhat el intézkedéseket a munkavállalók szociális jogainak védelme érdekében;
- AK. mivel az EUMSZ 153. cikke (1) bekezdése a)–i) pontjai alapján az uniós jogalkotó harmonizációs minimumintézkedéseket fogadhat el a szociálpolitika területén; mivel az ilyen jogalkotás nem lehet hatással a tagállamok azon jogára, hogy saját szociális biztonsági rendszereik alapvető elveit saját maguk határozzák meg; mivel az ilyen jogalkotás nem lehet jelentős hatással a nemzeti szociális biztonsági rendszerek pénzügyi egyensúlyára; mivel a szociálpolitika harmonizációjának ezen korlátai még mindig tartogatnak valamennyi mozgásteret az uniós jogalkotó számára, hogy intézkedéseket fogadjon el a szociálpolitika területén;

2017. február 16., csütörtök

- AL. mivel az EUMSZ 157. cikkében rögzített azon elv, hogy a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kapjanak, még mindig nem valósult meg;
- AM. mivel az európai polgári kezdeményezés működésével és végrehajtásával kapcsolatban hiányosságok állnak fenn, és ezért hatékony működéséhez, valamint ahhoz, hogy a részvételi demokrácia és az aktív polgárság valódi eszköze lehessen, fejlesztésekre van szükség;
- AN. mivel a szabad mozgás, különösen pedig a munkavállalók szabad mozgása a Szerződésben rögzített jog (az EUMSZ 45. cikke), és az egységes piac kiteljesítésének alapvető mozgatórugóját képezi;
- AO. mivel a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) hatékonyságát, összehangoltságát és elszámoltathatóságát növelni kell oly módon, hogy a külpolitika egyre több területére vonatkozóan a Szerződés meglévő rendelkezéseinek alkalmazása révén egyhangú szavazásról minősített többségi szavazásra kell váltani, valamint szükség esetén végre kell hajtani a rugalmasságra és a megerősített együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket;
- AP. mivel a közelmúlt biztonsági kihívásai, amelyek közül néhány az Unió határainak közvetlen közelében jelentkezett, rámutattak a közös védelmi politika, végső soron pedig a közös védelem létrehozása felé való fokozatos előrelépés szükségességére; mivel a Szerződés, nevezetesen az EUSZ 41., 42., 44. és 46. cikkei egyértelmű rendelkezéseket tartalmaznak ennek megvalósítására vonatkozóan;
- AQ. mivel azokban az esetekben, amikor az Unió által korábban már gyakorolt kizárólagos uniós hatáskörökről és megosztott uniós hatáskörökről van szó, gondoskodni kell az Unió érdekeinek külső képviseléséről; mivel azokon a területeken, amelyeken az Unió még nem alkalmazta megosztott hatáskörét, a tagállamok kötelessége, hogy őszintén együttműködjenek az Unióval, és tartózkodjanak minden olyan intézkedéstől, amely alááshatja az uniós érdekeket;
- AR. mivel befolyásuk fokozása érdekében az Uniónak és a tagállamoknak összehangolt és strukturált álláspontot kell képviselniük a nemzetközi szervezetekben és a nemzetközi fórumokon;
- AS. mivel az, hogy az Unió vagy a tagállamok nemzetközi kötelezettségeket vállalnak, nem korlátozhatja a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament szerepét arra, hogy pusztán gépies módon hozzájárulását adja mindenhez;
- AT. mivel a menekültválság rávilágított a közös uniós menekültügyi és bevándorlási politika szükségességére, amelynek gondoskodnia kell a menedékkérők Unión belüli méltányos elosztásáról;
- AU. mivel a nemen, fajon, bőrszínen, etnikai vagy társadalmi származáson, genetikai tulajdonságokon, nyelven, valláson vagy (politikai vagy egyéb) meggyőződésen, nemzeti kisebbséghez való tartozáson, tulajdonon, születésen, fogyatékossgon, életkoron, nemi identitáson vagy szexuális irányultságon alapuló mindennemű megkülönböztetés továbbra is problémát jelent valamennyi tagállamban;
- AV. mivel a közelmúlt válságai rámutattak arra, hogy a jogi rendelkezések közelítése nem elegendő a belső piac, illetve a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség működésének biztosításához, a harmonizált jogi rendelkezéseket ugyanis eltérően hajtják végre;
- AW. mivel az uniós jogalkotó nem ruházhat politikai döntéseket igénylő mérlegelési jogkört uniós ügynökségekre;
- AX. mivel az uniós jogalkotónak gondoskodnia kell az uniós ügynökségek döntései és tevékenységei feletti megfelelő politikai ellenőrzésről;
- AY. mivel az, hogy egyes tagállamok nem tartják be az európai csúcstalálkozókon és az Európai Tanács ülésein elfogadott megállapodásokat, súlyosan aláássa az európai intézmények hitelét, ezért e megállapodások végrehajtását hatékonyabban kell garantálni;

2017. február 16., csütörtök

1. megjegyzi, hogy az Európai Uniónak és tagországainak olyan, eddig nem látott kihívásokkal kell szembenéznie, mint például a menekültválság, a közvetlen környezetében felmerülő külpolitikai kihívások és a terrorizmus elleni küzdelem, valamint a globalizáció, az éghajlatváltozás, a demográfiai fejlemények, a munkanélküliség, a pénzügyi és adósságválság okai és következményei, a versenyképesség hiánya és annak társadalmi következményei számos tagországban, valamint az uniós belső piac megerősítésének szükségessége, melyek mindegyikét megfelelőbben kell kezelni;
2. kiemeli, hogy ezeket a kihívásokat a tagországok maguk egyenként nem tudják megfelelően kezelni, hanem szükség van az Unió együttes fellépésére, a többszintű irányítás elvének tiszteletben tartása alapján;
3. emlékeztet arra, hogy az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását lehetővé tevő belső piac az Unió egyik sarokköve; emlékeztet továbbá arra is, hogy a belső piac alóli kivételek torzítják a versenyt az Unión belül, és tönkreteszik az egyenlő versenyfeltételeket;
4. hangsúlyozza, hogy az Uniónak helyre kell állítania az állampolgárok elvesztett bizalmát azzal, hogy növeli a döntéshozatal átláthatóságát és az intézmények, ügynökségek és informális szervek (például az eurócsoport) elszámoltathatóságát, erősíti az intézmények közötti együttműködést, valamint javítja cselekvési képességét;
5. rámutat arra, hogy nem használták még ki teljes mértékben a Lisszaboni Szerződés egyes rendelkezéseiben rejlő lehetőségeket, jóllehet tartalmaznak néhány olyan szükséges eszközt, amely felhasználható lehetett volna az Uniót érintő bizonyos válságok megelőzésében, illetve a jelenlegi kihívások kezelésében felhasználható lenne, anélkül, hogy rövid időn belül kezdeményezni kellene a Szerződés felülvizsgálatát;
6. hangsúlyozza, hogy a közösségi módszer a legmegfelelőbb az Unió működésének biztosítására, és számos előnnyel rendelkezik a kormányközi módszerhez képest, mivel kizárólag ez teszi lehetővé a fokozottabb átláthatóságot, hatékonyságot, a Tanácsban a minősített többségi szavazást, továbbá az Európai Parlament és a Tanács mint társjogalkotók közötti egyenlő jogokat, miközben megelőzi az intézményi felelősségi körök felaprózódását és versengő intézmények kialakulását;
7. úgy véli, hogy kormányközi megoldásokhoz csak utolsó lehetőségként kellene folyamodni, olyan szigorú feltételek mellett, mint az uniós jog tiszteletben tartása, az európai integráció elmélyítése célkitűzésének szem előtt tartása, valamint a nem résztvevő tagállamok csatlakozása iránti nyitottság, és úgy véli, hogy ezeket a megoldásokat a lehető leghamarabb uniós eljárásokkal kell felváltani, még azokon a területeken is, ahol nem minden tagállam teljesíti a részvétel feltételeit, lehetővé téve az Unió számára, hogy feladatait egyetlen intézményi kereten belül tudja végezni; ezzel összefüggésben ellenzi az uniós kereten kívüli új intézmények létrehozását, és továbbra is törekszik arra, hogy – megfelelő demokratikus elszámoltathatóság mellett – építsék be az uniós jogba az Európai Stabilitási Mechanizmust, valamint – a gazdasági és monetáris uniósbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés szándéka szerint – a költségvetési paktum vonatkozó rendelkezéseit, az annak végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján; kitart amellett, hogy a tényleges döntéshozatalt és a költségvetési felelősséget nem szabad elválasztani egymástól;
8. kiemeli, hogy a közvetlenül választott Európai Parlament kulcsszerepet játszik az Unió legitimitásának biztosításában, valamint az Unió döntéshozatali rendszerét a polgárok által elszámoltathatóvá teszi egyrészt azért, hogy megfelelő parlamentáris felügyeletet biztosít az uniós szintű végrehajtó hatalom felett, másrészt az együttdöntési jogalkotási eljárás segítségével, melynek hatókörét ki kellene bővíteni;
9. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament az egész Unió parlamentje, és úgy véli, hogy megfelelő demokratikus elszámoltathatóságot kell biztosítani azokon a területeken is, amelyekben nem minden tagállam vesz részt, ideértve az euróövezethez kapcsolódó fellépéseket és döntéseket;
10. úgy véli, hogy fokozni kell a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti politikai párbeszédet, továbbá érdemibbé és jelentőségtejjesebbé kell tenni, alkotmányos jogköreik kereteinek túllépése nélkül; rámutat e tekintetben arra, hogy a nemzeti parlamentek vannak a legmegfelelőbb helyzetben ahhoz, hogy saját kormányaik számára megbízatást adjanak az európai ügyek tekintetében történő fellépésre, és nemzeti szinten felügyeljük azt, míg az Európai Parlamentnek az európai végrehajtó hatalom demokratikus elszámoltathatóságát és legitimitását kell biztosítania;

2017. február 16., csütörtök

11. elengedhetetlennek tartja az uniós intézményi átláthatóság és nyitottság fokozását, valamint az uniós politikai döntéshozattal kapcsolatos kommunikáció megerősítését; sürgeti az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet, valamint az állampolgárságtól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának az európai parlamenti választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 93/109/EK irányelv felülvizsgálatára irányuló erőfeszítések fokozását;

12. emlékeztet arra, hogy a Parlament vizsgálati jogköre, valamint az európai polgári kezdeményezés a másodlagos uniós jog révén megerősíthető, és ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy javasolja az európai polgári kezdeményezésről szóló rendelet felülvizsgálatát;

13. úgy véli, hogy a 2015. október 28-i állásfoglalására ⁽¹⁾ való tekintettel a Bizottságnak meg kell reformálnia az európai polgári kezdeményezést mint a demokratikus részvétel egyik működő eszközét, és felszólítja a Bizottságot többek között arra, hogy hívja fel a nyilvánosság figyelmét az európai polgári kezdeményezésre, tegye felhasználóbaráttá az aláírások online gyűjtését szolgáló szoftvert, hozzáférést biztosítva a fogyatékossgal élők számára, nyújtson megfelelő és átfogó jogi és gyakorlati iránymutatást, vegye fontolóra egy kifejezetten az európai polgári kezdeményezéssel kapcsolatos ügyek intézését szolgáló iroda felállítását az egyes tagállami képviselőket, magyarázza meg részletesen az egyes európai polgári kezdeményezések elutasításának okait, valamint tárja fel, hogyan lehetne a Bizottság hatáskörén kívül eső kezdeményezésekben szereplő javaslatokat megfelelőbb hatóságokhoz utalni;

14. úgy véli, hogy az európai önkéntes szolgálat fontos szerepet játszik az európai polgárság kialakításában, és következőképpen azt javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg, hogyan lehetne a fiatalok számára megkönnyíteni a részvételt;

Intézményi felépítés, demokrácia és elszámoltathatóság

A parlamentek

15. kitar amellet, hogy többek között intézményközi megállapodások révén, valamint a megfelelő jogalap Bizottság általi használatával garantálni, konszolidálni és erősíteni kell a Parlament jogalkotási hatáskörét és ellenőrzési jogát;

16. úgy véli, hogy az előtte álló kihívások legyőzése érdekében az Európai Parlamentnek át kell alakítania munkamódszereit, a Bizottság feletti politikai ellenőrzési feladatköreinek fokozottabb gyakorlása révén többek között az uniós vívmányok tagállamokban történő végrehajtásával és alkalmazásával kapcsolatosan, az első olvasatban történő megállapodásoknak a különösen sürgős esetekre, valamint az olyan esetekre való korlátozásával, amelyekben megfontolt és kifejezett döntés született, és ezekben az esetekben javítani kell az ilyen megállapodások elfogadásához vezető eljárás átláthatóságát; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az európai uniós választójog reformjáról szóló 2015. november 11-i állásfoglalásában ⁽²⁾ a Parlament javasolta saját választási eljárásának további harmonizálását;

17. kifejezi szándékát az EUMSZ 225. cikke szerinti saját kezdeményezésű jogalkotási jelentések jobb kihasználására;

18. úgy véli, hogy a Parlamentnek saját székhelyén és valamennyi tagállami képviselőjén érkeztetési nyilvántartást kellene felállítania, lehetővé téve a polgárok számára dokumentumok személyes benyújtását, azok tartalmának igazolása mellett;

19. úgy véli, hogy létre kellene hozni az Európai Parlament elektronikus hivatalos lapját az általa elfogadott valamennyi állásfoglalás és jelentés hitelesítése céljából;

20. ösztönzi a nemzeti parlamentekkel a jogalkotási javaslatok tartalmára vonatkozóan releváns esetben folytatott politikai párbeszédet; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a döntéseket az alkotmányos hatásköröknek megfelelő szinten kell meghozni, valamint hogy a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament saját döntéshozatali jogkörei világosan el legyenek különítve oly módon, hogy a nemzeti parlamentek európai funkcióikat saját nemzeti alkotmányaik alapján gyakorolják, különösen az Európai Tanács és a Tanács tagjaként eljáró nemzeti kormányaik feletti ellenőrzésen keresztül, mivel ezen a szinten vannak a legjobb helyzetben az európai jogalkotási folyamat tartalmának közvetlen befolyásolásához és az afeletti felügyelet gyakorlásához; ezért ellenzi a döntéshozatali hatáskörrel rendelkező közös parlamenti szervek létrehozását;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0382.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0395

2017. február 16., csütörtök

21. kiemeli annak fontosságát, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek működjenek együtt egyrészt olyan közös szervezetben, mint az Európai Ügyekkel Foglalkozó Bizottságok Konferenciája (COSAC) és a közös kül- és biztonságpolitikával foglalkozó parlamentközi konferencia (CFSP-IPC), másrészt a gazdasági és monetáris uniósbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 13. cikke keretében, a konszenzus, az információmegosztás és egyeztetés elve alapján annak érdekében, hogy saját közigazgatásaik felett gyakorolhassák az ellenőrzést; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy magas politikai szinten vegyen részt a parlamentközi üléseken; hangsúlyozza, hogy e közös szervezetben szorosabb együttműködésre van szükség az Európai Parlament bizottságai és azok nemzeti szintű megfelelői között, megerősítve a koherenciát, az átláthatóságot és az információk kölcsönös megosztását;

22. arra buzdítja a nemzeti parlamenteket, hogy osszák meg a parlamenti felügyelet területén kialakított bevált gyakorlatokat, például azt, hogy a Tanácsi megbeszélések előtt és után az adott miniszterek és a szakbizottságok között, valamint megfelelő időkereten belül a biztosokkal rendszeres vitákat folytatnak, valamint az európai parlamenti képviselőkkel folytatott eszmecsere szolgáló üléseket tartanak; ösztönzi az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek intézményeiben és képviselőcsoportjaiban tevékenykedő tisztviselők közötti csereprogramok kialakítását;

23. úgy véli, hogy gondoskodni kell az uniós jogszabályok tagállamok általi túlszabályozásának megelőzéséről, és hogy a nemzeti parlamentek kulcsfontosságú szerepet játszhatnak ezen a téren;

Európai Tanács

24. sajnálja, hogy a Tanács a minősített többségi szavazás alkalmazásának elmulasztásával túl gyakran utalt jogalkotási ügyeket az Európai Tanács elé; úgy véli, hogy az Európai Tanács azon gyakorlata, hogy bizonyos feladatokat a Tanácsra ruház, túlmutat a Szerződések által ráruházott stratégiai iránymutatási szerepen, és így ellentétes a Szerződések betűjével és szellemével, az EUSZ 15. cikkének (1) bekezdése ugyanis rögzíti, hogy az Európai Tanács meghatározza az Unió általános politikai irányait és prioritásait, ugyanakkor nem lát el jogalkotási feladatokat; úgy véli, hogy javítani kell az Európai Tanács és a Parlament közötti munkakapcsolatokat;

25. emlékeztet arra, hogy a Bizottság elnökét az Európai Parlament az Európai Tanács javaslata alapján, az európai parlamenti választások eredményének figyelembevételével és a megfelelő konzultációk lefolytatását követően választja meg, és hogy ezért – ahogyan 2014-ben is történt – az európai politikai pártoknak vezető jelöltekkel kell állítaniuk, hogy az Európai Bizottság elnöki posztját betöltő személyt az emberek választhassák meg; üdvözli a Bizottság elnökének az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás módosítására irányuló, a biztosoknak az európai választásokon jelöltként való részvételével kapcsolatos javaslatát;

26. emlékeztet továbbá arra, hogy habár nem áll az Európai Parlament érdekében, az Európai Tanács elnöki posztja összevonható a Bizottság elnöki tisztségével;

27. felszólítja az Európai Tanácsot, hogy használja ki az áthidaló klauzulát (az EUSZ 48. cikkének (7) bekezdését), melynek révén engedélyezheti, hogy a Tanács az egyhangú szavazásról átálljon a minősített többségi szavazásra azokban az esetekben, amelyekben a Szerződések jelenleg egyhangú határozathozatalt írnak elő;

28. felszólítja az Európai Parlament elnökét, hogy előzetesen tájékoztassa az Elnökök Értekezletét az Európai Tanács előtti beszédében hangoztatni kívánt nézeteiről;

A Tanács

29. javasolja a Tanács valós jogalkotó testületté történő átalakítását oly módon, hogy egy európai tanácsi határozattal csökkentik a Tanács formációinak számát, így egy ténylegesen is kétkamarás jogalkotási rendszert hozva létre a Tanács és a Parlament közreműködésével, amelyben a Bizottság végrehajtó szervként tevékenykedik; azt tanácsolja, hogy a jelenleg működő szakosodott tanácsi jogalkotási formációkat az egyetlen nyilvános jogalkotói tanácsi ülés előkészítő szerveiként vonják be a folyamatba, az európai parlamenti bizottságok működéséhez hasonlóan;

2017. február 16., csütörtök

30. továbbra is fontosnak tartja, hogy garantálni kell általánosságban a Tanács jogalkotói döntéshozatalának átláthatóságát, ugyanakkor fokozni kell a dokumentumok és az információk Parlament és Tanács közötti megosztását, és lehetővé kell tenni, hogy a Parlament képviselői megfigyelőként részt vehessenek a Tanács és a tanácsi szervek ülésein, különösen jogalkotás esetén;

31. úgy véli, hogy az eurócsoport elnöki tisztsége összevonható a gazdasági és pénzügyekért felelős biztos posztjával, és ebben az esetben azt javasolná, hogy a Bizottság elnöke nevezze ki ezt a biztost a Bizottság alelnökévé; úgy véli, hogy amint létrejön egy költségvetési kapacitás és egy európai valutaalap, e biztost minden szükséges eszközzel és hatáskörrel fel kell ruházni arra, hogy alkalmazza a gazdasági kormányzás már meglévő keretét, és az euróövezeti tagállamok pénzügyminisztereivel együttműködve optimalizálja az euróövezet fejlesztését az euróövezet költségvetési kapacitásáról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ ismertetett módon;

32. követeli, hogy a jelenlegi szerződéses kereten belül az eurócsoport elnöke és tagjai megfelelő mechanizmusok révén demokratikusan elszámoltathatók legyenek az Európai Parlament felé, például hogy az elnöknek válaszolnia kelljen a parlamenti kérdésekre; szorgalmazza továbbá a belső eljárási szabályzat elfogadását és az eredmények közzétételét;

33. követeli a Tanácstól, hogy ahol csak a Szerződések engedik, térjen át teljes egészében a minősített többségi szavazásra, és hagyjon fel azzal a gyakorlattal, hogy vitatott jogalkotási területeket az Európai Tanácshoz utal, mivel az a Szerződés betűjével és szellemével ellentétes, amely kimondja, hogy az Európai Tanács csak egyhangúlag dönthet, de csak tág politikai célok tekintetében, és nem jogalkotással kapcsolatosan;

34. szándékában áll a Szerződés megerősített együttműködésről szóló rendelkezéseinek teljes végrehajtása érdekében elkötelezni magát arra, hogy addig nem adja hozzájárulását semmilyen új, megerősített együttműködéssel kapcsolatos javaslatához, amíg a részt vevő tagállamok el nem kötelezik magukat amellel, hogy beindítják az EUMSZ 333. cikke szerinti különleges áthidaló klauzulát, amely az egyhangúról a minősített többségi szavazásra való átállást, illetve a különlegestől a rendes jogalkotási eljárásra való áttérést írja elő;

35. hangsúlyozza az EUSZ 20. cikkében rögzített megerősített együttműködési eljárás teljes körű kihasználását, különösen az euróövezethez tartozó tagállamok esetében, hogy azok a tagállamok, amelyek az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken egymás között megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, e mechanizmus révén képesek legyenek előmozdítani az Unió célkitűzéseinek elérését és megerősíteni az integráció folyamatát, az EUMSZ 326–334. cikkében rögzített korlátozásoknak és rendelkezéseknek megfelelően;

Bizottság

36. eltökélt szándéka, hogy a Parlamentnek a Bizottság elnöke megválasztásában játszott szerepét megerősítse a képviselőcsoportjai és az Európai Tanács elnöke közötti hivatalos konzultációk megerősítésével, ahogyan ezt a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt 11. nyilatkozat előírja, annak biztosítására, hogy az Európai Tanács teljes mértékben figyelembe vegye a választások eredményét, amikor jelöltet állít a Parlament általi kinevezésre, ahogyan az a 2014. évi európai választásokon is történt;

37. ismételten hangsúlyozza, hogy valamennyi bizottsági javaslatot teljes körűen indokolni kell és részletes hatásvizsgálattal kell ellátni, melybe beletartozik az emberi jogok szempontjából történő értékelés is;

38. úgy véli, hogy a Bizottság elnökének függetlenségét növelni lehetne, ha minden tagállam mindkét nemből legalább három jelöltet állíthatna, akik közül a Bizottság megválasztott elnöke testületének összeállításakor választhatna;

39. kitart amellett, hogy a nemzetközi pénzügyi intézményeken belül javítani kell az Unió/euróövezet koordinálását és **lehetőség szerint** képviseletét is, és rámutat arra, hogy az EUMSZ 138. cikkének (2) bekezdése jogalapot nyújt az Unió/euróövezet nemzetközi intézményekben és konferenciákon való egységes képviseletének biztosítását szolgáló intézkedések meghozatalára;

40. felszólít az Európai Parlamentben rendezendő, az Unió külső képviseletét érintő kérdésekkel kapcsolatos hivatalos és rendszeres párbeszéd elindítására;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0050.

2017. február 16., csütörtök

41. emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak, a tagállamoknak, a Parlamentnek és a Tanácsnak saját hatásköreiken belül segíteniük kell az európai uniós jog és az Alapjogi Charta sokkal jobb alkalmazásának és végrehajtásának biztosításában;

A Számvevőszék

42. elismeri az Európai Számvevőszék kulcsfontosságú szerepét az uniós források jobb és intelligensebb felhasználásának biztosításában; emlékeztet arra, hogy azon fontos kötelességén túlmenően, hogy információt adjon az elszámolások megbízhatóságáról és az azok alapjául szolgáló ügyletek szabályszerűségéről, a Számvevőszék kiemelt szerepet tölt be abban a tekintetben, hogy biztosítja a Parlament számára az európai költségvetés demokratikus ellenőrzésére vonatkozó megbízatásának ellátásához szükséges információkat, valamint az Unió által finanszírozott tevékenységek gazdaságosságának, hatékonyságának és eredményességének javítása érdekében információkat nyújt az azok eredményeiről és kimeneteléről; javasolja ezért a Számvevőszék megerősítését; elvárja, hogy a Számvevőszék továbbra is maradjon elkötelezett a függetlenség, a feddhetetlenség, a pártatlanság és a szakmaiság mellett, és építsen ki szilárd munkakapcsolatokat az érdekelt felekkel;

43. úgy véli, hogy az együttműködés folyamatos hiánya a Tanács részéről lehetetlenné teszi, hogy a Parlament megalapozott döntést hozzon a mentesítés megadásáról, ami tartósan negatív hatást gyakorol a polgároknak az uniós intézmények hitelességéről és az uniós források felhasználásának átláthatóságáról kialakított felfogására; úgy véli, hogy az együttműködés hiánya az intézmények működését is hátrányosan érinti, és hiteltelenné teszi a Szerződésekben rögzített, a költségvetési gazdálkodás politikai ellenőrzésére irányuló eljárást;

44. hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék összetételét és kinevezési eljárását az EUMSZ 285. és 286. cikke határozza meg; úgy véli, hogy a Parlamentnek és a Tanácsnak egyenrangúnak kell lennie a Számvevőszék tagjainak kinevezése során a tagok demokratikus legitimitásának, átláthatóságának és teljes függetlenségének biztosítása érdekében; felhívja a Tanácsot, hogy tartsa tiszteletben azokat a határozatokat, amelyeket a Parlament a Számvevőszék tagjának javasolt jelöltek meghallgatását követően hoz;

A Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

45. felszólítja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy javítsa a Régiók Bizottságával és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott együttműködés módjait, többek között a hatásvizsgálatok lefolytatásának jogalkotást megelőző fázisában is, hogy a jogalkotási folyamat teljes egészében figyelembe vehesse véleményüket és értékeléseiket;

Ügynökségek

46. hangsúlyozza, hogy az uniós ügynökségek végrehajtó hatáskörökkel való felruházásához az szükséges, hogy az uniós jogalkotó kellő mértékben ellenőrizze az uniós ügynökségek döntéseit és fellépéseit; emlékeztet arra, hogy a hatékony felügyelet kiterjed többek között az uniós ügynökség irányító személyzetének kinevezésére és elbocsátására, az uniós ügynökség felügyeleti bizottságában való részvételre, az uniós ügynökségek egyes határozataira vonatkozó vétójogra, tájékoztatási kötelezettségekre és átláthatósági szabályokra, valamint az uniós ügynökség költségvetésével kapcsolatos költségvetési jogokra;

47. fontolóra veszi az esetlegesen végrehajtási hatáskörökkel gyakorló uniós ügynökségekre vonatkozó keretrendelet elfogadását, amely kiterjedne az uniós jogalkotó által gyakorolt politikai ellenőrzésre szolgáló mechanizmusra, többek között például az Európai Parlament arra vonatkozó jogára, hogy kinevezze és elbocsássa az uniós ügynökség irányító személyzetét, részt vegyen az uniós ügynökség felügyeleti bizottságában, vétójoggal rendelkezzen az uniós ügynökségek egyes határozataira vonatkozóan, valamint a tájékoztatási kötelezettségekre és az átláthatósági szabályokra, illetve az Európai Parlamentnek az uniós ügynökség költségvetésével kapcsolatos költségvetési jogaira;

A szubszidiaritás és arányosság elvének tiszteletben tartása

48. kiemeli az EUSZ 5. cikkében előírt szubszidiaritás elvének fontosságát, mely minden uniós intézményre és szervezetre kötelező érvényű, valamint a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló (2. sz.) jegyzőkönyvben meghatározott eszközök jelentőségét; ezzel összefüggésben emlékeztet a nemzeti parlamentekre és a Régiók Bizottságára ruházott szerepre; rugalmasságot javasol a jogalkotási aktusok tervezetének átültetésére a jegyzőkönyvben előírt határidők tekintetében, és felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa az indoklással ellátott véleményekre adott válaszainak minőségét;

2017. február 16., csütörtök

49. emlékezteti a nemzeti parlamenteket, hogy kulcsszerepet játszanak a szubszidiaritás elve alkalmazásának ellenőrzésében; rámutat arra, hogy a nemzeti parlamenteknek a szubszidiaritás és arányosság elvének biztosításával kapcsolatos formális lehetőségei számos alkalmat biztosítanak erre, ugyanakkor a nemzeti parlamentek közötti gyakorlati együttműködést meg kell erősíteni, többek között lehetővé téve számukra, hogy az elv állítólagos megsértése esetén egymással szoros együttműködésben elérjék a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. sz. jegyzőkönyv 7. cikkének (3) bekezdése szerinti szükséges határozatképességet;

50. hangsúlyozza az EUMSZ 9. cikkének jelentőségét annak biztosításában, hogy az Unió jogi és szakpolitikai intézkedéseinek következményeit figyelembe vegyék;

A gazdasági és monetáris unió kibővítése és elmélyítése

51. emlékeztet arra, hogy a GMU további fejlesztésének a meglévő jogszabályokon és azok alkalmazásán kell alapulnia, és abból kell építkeznie, valamint kapcsolódnia kell a szociális dimenzió elmélyítéséhez;

52. további intézményi reformokra szólít fel annak érdekében, hogy a GMU kibővített feladatkörei mellett hatékonyabbá és demokratikusabbá váljon, és illeszkedjen az Unió intézményi keretébe, ahol a Bizottság a végrehajtó szerv, míg a Parlament és a Tanács közösen alkotja a jogszabályokat;

Új jogi aktus a gazdaságpolitikáról

53. emlékeztet „Az Európai Unió többszintű irányításának alkotmányos problémái” című 2013. december 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾, amely felvetette a rendes jogalkotási eljárás szerint elfogadásra kerülő konvergenciakódex ötletét, melynek célja egy valamennyi tagállam számára nyitott, ösztönzőkön alapuló mechanizmussal támogatott, hatékonyabb gazdaságpolitikai koordinációs keret kialakítása (számos meghatározandó konvergenciakritériummal);

54. úgy véli, hogy az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározottak szerint az európai szociális piacgazdaság erősítése érdekében meg kell határozni azt a korlátozott számú, alapvető fontosságú területet, amelyeken egy öt éves időszakon belül strukturális reformok révén növelhető a versenyképesség, a növekedési potenciál, a valós gazdasági konvergencia és a társadalmi kohézió;

55. kiemeli az európai uniós intézmények és a tagállamok hatáskörei egyértelmű elkülönítésének fontosságát, növelve a tagállamok felelősségvállalását, illetve a nemzeti parlamentek szerepét a végrehajtási programokban;

56. felszólít az EUMSZ 136. cikkével összhangban rendelkezésre álló eszközök jobb kihasználására az euróövezetben az új intézkedések elfogadásának és végrehajtásának megkönnyítése érdekében;

Az európai szemeszter egyszerűsített, összefogottabb és demokratikusabb folyamata

57. rámutat arra, hogy kevesebb és célzottabb országspecifikus ajánlásra van szükség, olyanokra, amelyek a konvergenciakódexben és az éves növekedési jelentésben meghatározott szabályozási kereten, valamint az egyes tagországok által benyújtott olyan tényleges javaslatokon alapulnak, amelyek megfelelnek alapvető reformcélkitűzéseiknek, többek között a versenyképességet, a valós gazdasági konvergenciát és a társadalmi kohéziót elősegítő számos strukturális reform valamelyikének;

58. hangsúlyozza a demográfiai tendenciák fontosságát az európai szemeszter szempontjából, és kéri, hogy e mutatónak tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget;

59. emlékeztet arra, hogy már léteznek a gazdasági párbeszédre vonatkozó mechanizmusok, különösen annak révén, hogy a „6-os csomagnak” és a „2-es csomagnak” nevezett jogszabály keretén belül kialakították a „gazdasági párbeszédet”; úgy véli, hogy ez hatékony eszköz, amely lehetővé teszi a Parlament számára, hogy jelentékenyebb szerepet töltsön be az európai szemeszter keretében a Parlament, a Tanács, a Bizottság és az eurócsoport közötti párbeszéd javítása érdekében, továbbá javasolja, hogy intézményközi megállapodás (IKM) révén tegyék hivatalossá a Parlament európai szemeszterben betöltött ellenőrző szerepét, amint azt a Parlament már több ízben kérte; üdvözlí és ösztönzi továbbá a nemzeti parlamentek nemzeti szintű bevonását, valamint a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament európai szemeszter és általánosságban a gazdasági kormányzás keretében való együttműködését, például az „európai parlamenti hét” és a „13. cikk

⁽¹⁾ HL C 468., 2016.12.15., 176. o.

2017. február 16., csütörtök

szerinti konferencia” révén; úgy véli továbbá, hogy javítani lehetne a szociális partnerek európai szemeszterbe való bevonását;

60. kéri a költségvetési paktum vonatkozó rendelkezéseinek az uniós jogi keretbe való beillesztését, a keret végrehajtásának átfogó értékelése alapján, amennyiben a meglévő másodlagos jogszabályok hatálya arra még nem terjed ki;

Az uniós költségvetés szerepe a GMU-ban

61. rámutat arra, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló következő rendelet elfogadásakor az EUMSZ 312. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint át lehet térni az egyhangú szavazásról a minősített többségi szavazásra; kiemeli annak szükségességét, hogy a Parlament jogalkotási ciklusának időtartamát összehangolják a Bizottság hivatali idejével és többéves pénzügyi keret időtartamával, amely az EUMSZ 312. cikkének (1) bekezdése szerint öt évre csökkenthető; kéri a jövőbeli többéves pénzügyi keretek hozzáigazítását a következő parlamenti ciklushoz; kéri a Tanácsot, hogy tegye magáévá ezt a demokratikus követelményt;

62. üdvözli a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű csoport jelentését; vissza kíván térni a Szerződések betűjéhez és szelleméhez, és a jelenlegi, a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) szerinti hozzájárulásokon alapuló rendszerről olyanra kíván áttérni, amely az EU és esetleg az euróövezet költségvetésének valós saját forrásain alapul, amellyel kapcsolatban számos elképzelés létezik;

63. rámutat, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 24. cikke szerint az Unió költségvetésének tartalmaznia kell az Unió és az Euratom összes kiadását és bevételét, a költségvetési rendelet 7. cikkének megfelelően;

Megnövelt uniós beruházási kapacitás

64. kéri a meglévő strukturális alapok felhasználásának a versenyképesség és a kohézió elősegítése érdekében történő optimalizálását, valamint az EU fokozott beruházási kapacitásának növelését olyan innovatív megközelítések kiaknázásával, mint amilyen az ESBA, amely egyedi eszközöket foglal magában az Unió érdekét szolgáló infrastrukturális projektek finanszírozására és szavatolására;

65. ragaszkodik a „6-os csomag” és a „2-es csomag” kerete és az európai szemeszter teljes körű alkalmazásához, különösen a makrogazdasági egyensúlyhiányok kezeléséhez, illetve a költségvetési hiány és a még mindig nagyon magas államadósság hosszú távú kordában tartásához növekedésbarát költségvetési konszolidáció, a kiadások hatékonyságának javítása, a termelő beruházások kiemelt kezelése, a tisztességes és fenntartható strukturális reformok ösztönzése és az üzleti ciklus feltételeinek figyelembevétele révén;

Közös fiskális rendszer létrehozása az euróövezetben az uniós költségvetés egy részén keresztül

66. emlékeztet arra, hogy az Unió pénzneme az euró, és hogy az uniós költségvetés célja az Unió EUSZ 3. cikkében rögzített céljainak megvalósítása, valamint a közös politikák finanszírozása, a szolidaritás elvével összhangban a gyenge régiók támogatása, a belső piac kiterjesztése, az európai színergiák előmozdítása, válaszadás a páneurópai megközelítést igénylő jelenlegi és jövőbeli kihívásokra, és ekképpen annak elősegítése, hogy a kevésbé fejlett tagállamok felzárkózzanak és az euróövezet tagjaivá válhassanak;

67. tudomásul veszi az euróövezeten belüli közös fiskális rendszer létrehozására vonatkozó különböző javaslatokat; rámutat, hogy e javaslatok különböző funkciókat kapcsolnak e rendszerhez, és eltérő kialakításúak lehetnek; emlékeztet arra, hogy a Parlament ragaszkodott e rendszer uniós kereten belüli kidolgozásához;

68. rámutat, hogy míg az új fiskális rendszer jelenlegi Szerződés keretében való kidolgozhatósága a rendszer kialakításától, funkciójától és méretétől fog függeni, a Szerződések értelmében a saját források felső határait meg lehet emelni, létre lehet hozni a saját források új kategóriáit (akkor is, ha e saját források csak a tagállamok egy részétől származnának), és el lehet különíteni bizonyos bevételeket meghatározott kiadási elemek finanszírozására; rámutat továbbá, hogy az uniós költségvetés már biztosít garanciákat bizonyos kölcsönműveletek számára, valamint hogy több olyan rugalmassági eszköz létezik, amelyek számára a többéves pénzügyi keret kiadási felső határait meghaladóan is lehet finanszírozást biztosítani;

69. ismételt hangsúlyozza, hogy támogatja az Európai Stabilitási Mechanizmus uniós jogi keretbe való beépítését, feltéve, hogy a megfelelő demokratikus elszámoltathatóság biztosított;

2017. február 16., csütörtök

70. úgy véli, hogy az európai fiskális rendszer és az európai valutaalap felállítása egy olyan európai kincstár létrehozására irányuló folyamat szakaszai lehetnek, melynek elszámoltathatónak kell lennie az Európai Parlament felé;

71. felszólít a Bizottság által az adósságtörlesztési alap létrehozása céljából felállított szakértői csoport főbb megállapításainak alapos megfontolására;

Egységes piac és pénzügyi integráció

72. úgy véli, hogy az egységes piac az Unió egyik sarokköve, és alapvetően fontos az Unión belüli jólét, növekedés és foglalkoztatás szempontjából; rámutat, hogy az egységes piac, amely kézzelfogható előnyökkel jár mind a társaságok, mind a fogyasztók számára, olyan növekedési potenciált rejt, amelyet még nem aknáztak ki teljes mértékben, különösen ami a digitális egységes piacot, a pénzügyi szolgáltatásokat, az energiát, a bankuniót és a tőkepiaci uniót illeti; felszólít ezért az területeken meglévő vívmányok megfelelő alkalmazásának alaposabb ellenőrzésére, valamint hatékonyabb érvényesítésére;

73. felszólít a bankunió gyors, de fokozatos kiteljesítésére, az egységes felügyeleti mechanizmus és az Egységes Szanálási Mechanizmus, valamint az európai betétbiztosítási rendszer alapján, megfelelő és költségvetési szempontból semleges óvintézkedésekkel ellátva; nagyra értékeli az Egységes Szanálási Alap működésbe lépéséig érvényes áthidaló finanszírozási mechanizmusról szóló megállapodást, és kéri egy európai fizetésektelenségi rendszer létrehozását;

74. emlékeztet arra, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak a belső piac működésének javítása érdekében kell eljárniuk, különösen azáltal, hogy biztosítják a minőségi, hatékony és következetes szintű szabályozást és felügyeletet, figyelembe véve a tagállamok eltérő érdekeire és a pénzügyi piacok szereplőinek különbözőségére; úgy véli, hogy a valamennyi tagállamot érintő kérdéseket az összes tagállamnak kell felvetnie, megtárgyalnia és eldöntenie, valamint hogy alapvetően fontos, hogy a belső piaci egyenlő versenyfeltételek megerősítése céljából egy, az Unió valamennyi pénzügyi piaci résztvevőjére alkalmazandó egységes szabálykönyv jöjjön létre a pénzügyi szolgáltatások belső piaca széttörédezettségének, illetve az egyenlő versenyfeltételek hiánya miatti tisztességtelen verseny elkerülése érdekében;

75. felszólít a valós tőkepiaci unió létrehozására;

76. támogatja egy olyan, versenyképességi hatóságokból álló rendszer kialakítását, amelynek feladata, hogy egy tető alá hozza az egyes tagállamokban a versenyképesség terén elért eredmények nyomon követéséért felelős nemzeti szerveket, továbbá javasolja, hogy e rendszer fejlődésének nyomon követését a Bizottság irányítsa;

77. úgy véli, hogy fejleszteni kell a nemzeti adóhatóságok közötti automatikus információcserét az adócsalás, az adókijátszás, az adótervezés, az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás elkerülése, valamint az adóparadicsomok elleni összehangolt fellépés elősegítése érdekében; felszólít egy közös konszolidált társaságiadó-alapról szóló irányelv elfogadására, mely meghatározza a progresszív konvergencia minimális szintjét, és lefekteti annak közös célkitűzéseit; szükségesnek véli a meglévő héatörvények átfogó felülvizsgálatát, többek között a származási ország elvének bevezetésére való tekintettel;

A GMU demokratikusabb intézményi felépítése

78. emlékeztet arra, hogy megfelelő demokratikus legitimitást és elszámoltathatóságot kell biztosítani a döntéshozás szintjén oly módon, hogy a nemzeti kormányokat a nemzeti parlamentek felügyelik, míg uniós szinten az Európai Parlament felügyelői szerepét kell fokozni, ideértve a Tanáccsal együtt a konvergenciakódex rendes jogalkotási eljárással való elfogadásában gyakorolt központi szerepet;

79. támogatja az EUSZ 48. cikkének (7) bekezdésében foglalt áthidaló klauzula általános alkalmazását; emlékeztet arra, hogy a Bizottság a valódi szoros GMU tervezetében ⁽¹⁾ egy konvergencia- és versenyképességi eszköz létrehozását javasolta az EUMSZ 136. cikke vagy 352. cikke alapján, szükség esetén megerősített együttműködés révén; rámutat, hogy megerősített együttműködés esetén az EUMSZ 333. cikkének (2) bekezdése, amely a rendes jogalkotási eljárás alkalmazását írja elő, megerősítené az uniós kormányzás demokratikus legitimitációját és hatékonyságát, valamint a Parlament azon belüli szerepét;

⁽¹⁾ COM(2012)0777, 2012. november 28.

2017. február 16., csütörtök

80. ismételten hangsúlyozza, hogy a parlamentközi együttműködés nem vezethet új közös parlamentáris szerv vagy új intézmény létrehozásához, minthogy az EU pénzneme az euró, az EU parlamentje pedig az Európai Parlament; emlékeztet arra, hogy a GMU-t az az Unió hozta létre, amelynek polgárai uniós szinten közvetlenül képviseltetik magukat a Parlamentben, amelynek módot kell találnia arra, hogy biztosítsa az euróövezetre vonatkozó döntések parlamenti demokratikus elszámoltathatóságát;

81. kitarat emellett, hogy a Bizottságot fel kell hatalmazni a GMU területén elfogadott jövőbeli vagy jelenlegi eszközök megvalósítására és végrehajtására;

82. úgy véli, hogy foglalkozni kell a GMU jelenlegi intézményi struktúrájának hiányosságaival, különösen a demokráciadeficittel, figyelembe véve ugyanakkor, hogy a Szerződés bizonyos részeit a Bíróság felülvéli, míg más részekre vonatkozóan ez a felügyeleti jogköre nem áll fenn; úgy ítéli meg, hogy az EUMSZ 121. cikke – a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolásáról szóló – (3) és (4) bekezdésének részletes végrehajtásához erőteljesebb parlamenti ellenőrzésre van szükség;

83. úgy véli, hogy a differenciált integráció lehetőségét továbbra is nyitva kell tartani minden tagállam számára;

84. emlékeztet arra, hogy az uniós szintű rendes jogalkotási és költségvetési eljárásoknak prioritást kell élvezniük, szükség esetén az eltérések igénybevétele, valamint az elkülönített költségvetési sorok kialakítása révén; emlékeztet arra, hogy minden egyéb rendelkezést, például az euróövezetre vagy a fokozott együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket, kizárólag akkor szabad alkalmazni, amikor a fenti eljárások jogilag vagy politikailag nem lehetségesek;

A belső piac mint a növekedés elsődleges motorjának kiteljesítése

85. abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy a GMU elmélyítésének együtt kell járnia a belső piac kiteljesítésével a még meglévő belső korlátok megszüntetése révén, különösen az energiauniót, a digitális egységes piacot és a szolgáltatások piacát illetően;

86. felszólít a belső energiapiacra vonatkozóan fennálló jogszabályok teljes körű végrehajtására az EUMSZ 194. cikkének megfelelően az energiaunió létrehozása érdekében;

87. támogatja az Európai Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség (ACER) feladat- és hatáskörének az Euratom-Szerződés bővítését, amely végső soron elvezet egy európai energiaügynökség az Euratom-Szerződés 54. cikke szerinti megalapításához, valamint az energiapiacok integrációját, egy, a nemzeti tartalékok egyesítésén alapuló európai stratégiai tartalék és egy közös beszállítói tárgyalási központ létrehozását az energiaunió intézményi struktúrájának kiteljesítése érdekében;

88. az infrastruktúra és az energiaprojektek finanszírozása céljából bátorítja a „projektkötvények” alkalmazását, az EBB-vel szoros együttműködésben;

89. kéri a Bizottságot, hogy alkalmazza az EUMSZ 116. cikkét, amely megteremti a szükséges jogalapot a Parlament és a Tanács számára, hogy a rendes jogalkotási eljárással összhangban járjon el a belső piaci verseny káros adópolitikák miatti torzulását eredményező gyakorlatok felszámolása érdekében;

A szociális dimenzió

90. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy az Unió szilárd társadalmi bázissal rendelkezzen, a munkavállalók jogait különösen a mobilitáshoz fűződő joguk gyakorlásakor szociális jogaikkal egyetemben biztosítani kell, teljes mértékben felhasználva az IV., IX. és X. címben meghatározott vonatkozó jogi eszközöket, az Európai Unió Alapjogi Chartájának megfelelően; ezzel összefüggésben rámutat különösen az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelvből és a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló 492/2011/EU rendeletről eredő jogokra;

91. hangsúlyozza, hogy szociális Európát kell létrehozni, hogy az európai integrációs projekt továbbra is élvezze a munkavállalók támogatását;

2017. február 16., csütörtök

92. rámutat, hogy támogatni kell az egyes tagállamok által megállapított minimálbérre vonatkozó elképzelést, és megállapítja, hogy a minimális munkanélküli ellátás rendszere lehetőségeinek feltárása az Unió munkaerőpiacára vonatkozóan közös szabályokat és feltételeket tenne szükségessé, továbbá javasolja, hogy a Szerződés hatályos rendelkezései alapján fogadjanak el jogalkotási javaslatot a munkavállalók előtt továbbra is fennálló akadályok megszüntetésére;
93. kiemeli az Unió által biztosított eszközöket, valamint hogy a fiatal munkavállalókat tevékenyen be kell vonni a munkaerőpiacra, és az EUMSZ 47. cikkével összhangban továbbra is ösztönözni kell a fiatal munkavállalók cseréjét;
94. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok makrogazdasági értékelésébe építsen be foglalkoztatási kritériumokat, valamint hogy a regionális és a szociális alapok nagyobb mértékű kihasználása érdekében ajánljon strukturális reformokat és támogassa is azokat;
95. felhívja a Bizottságot, hogy alaposan mérje fel az uniós fellépés szükségességét és az alternatív szakpolitikai opciók esetleges gazdasági, társadalmi és környezeti hatásait, mielőtt új kezdeményezéseket (pl. jogalkotási javaslatokat, nem jogalkotási kezdeményezéseket, illetve végrehajtási és felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat) terjesztene elő, összhangban a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodással;
96. kéri egy új szociális paktum kidolgozását, amely szociális jegyzőkönyv formáját öltheti, és amelynek célja az európai szociális piacgazdaság serkentése, valamint az egyenlőtlenségek mérséklése, biztosítva, hogy valamennyi polgár alapvető jogait tiszteletben tartsák, ideértve többek között a kollektív tárgyaláshoz való jogot és a mozgás szabadságát; rámutat, hogy egy ilyen paktum javíthatja a tagállamok szociális politikáinak összehangolását;
97. felhívja a Bizottságot, hogy élessze fel az Unión belüli szociális párbeszédet a szociális partnerek közötti, kötelező erejű megállapodások révén, összhangban az EUMSZ 151–161. cikkével;

Külső fellépés

A közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) hatékonyságának, koherenciájának és elszámoltathatóságának növelése

98. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a külső konfliktusok és válságok átfogó európai uniós megközelítését, szorosabb együttműködést biztosítva a különböző szereplők és eszközök között a konfliktus minden szakaszában;
99. ragaszkodik az EUSZ 22. cikkében foglalt rendelkezések alkalmazásához az EUSZ 21. cikkében meghatározott stratégiai érdekekre és célokra vonatkozó általános stratégiai keret létrehozása, illetve az azokkal kapcsolatos döntéshozatal céljából, amely keret a közös kül- és biztonságpolitikán túl a külső fellépés egyéb területeire is kiterjedhet, és amely következetességet követel meg az egyéb politikákkal, például a kereskedelemmel, a mezőgazdasággal és a fejlesztési segítségnyújtással; emlékeztet arra, hogy az ilyen stratégia alapján hozott döntéseket minősített többségi szavazással lehetne végrehajtani; rámutat, hogy e határozatok demokratikus legitimitációját javítani lehetne, ha a Tanács és a Parlament közös stratégiai dokumentumokat fogadna el a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) javaslatai alapján;
100. kéri az Unió külső fellépésére vonatkozó parlamenti felügyelet megerősítését, többek között az alelnökkel/főképviselővel, az Európai Külügyi Szolgálattal (EKSZ) és a Bizottsággal való rendszeres konzultációk folytatása révén, valamint hogy induljanak tárgyalások a KKBP terén a Tanács érzékeny információihoz való hozzáféréstől szóló 2002-es intézményközi megállapodás felváltásáról;
101. úgy véli, hogy az Unió különleges képviselőit be kell vonni az EKSZ-be, többek között költségvetésüknek a KKBP-re vonatkozó sorból az EKSZ-re vonatkozó sorba történő átcsoportosítása révén, mivel ezzel növelhető az uniós erőfeszítések koherenciája;
102. kéri egyrészt az EUSZ 31. cikke (2) bekezdésének alkalmazását, amely lehetővé teszi a Tanács számára, hogy minősített többséggel hozzon meg bizonyos döntéseket a KKBP területén, másrészt a KKBP területén a katonai vagy védelmi vonatkozással nem rendelkező határozatok esetében a minősített többséggel való határozathozatalra való fokozatos áttéréstől szóló, az EUSZ 31. cikkének (3) bekezdése szerinti áthidaló klauzula alkalmazását; emlékeztet arra, hogy az EUSZ 20. cikkének (2) bekezdésében meghatározott megerősített együttműködés további lehetőségeket kínál a tagállamok számára a KKBP terén való előrelépésre, ezért ezeket is ki kell használni;

2017. február 16., csütörtök

103. úgy véli, hogy a külügyi fellépésre vonatkozó pénzügyi szabályok rugalmasságát fokozni kell az uniós források operatív folyósítása során tapasztalható késedelmek kiküszöbölése érdekében, ezáltal megnövelve az Unió képességét a gyors és hatékony válaszadásra válságok esetén; fontosnak tartja e tekintetben, hogy a humanitárius segítségnyújtás területén bevezessék a gyorsított eljárást, amely biztosítja a segélyek lehető leghatékonyabb és leggazdaságosabb elosztását;

104. nyomatékosan kéri a Tanácsot, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy továbbra is tegyenek eleget azon kötelezettségüknek, hogy haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatják a Parlamentet a nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások és azok megkötése minden szakaszában, az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdése szerint, valamint a Bizottság és a Tanács között létrejött intézményközi megállapodásokban részletesen meghatározottaknak megfelelően;

105. rámutat, hogy az Európai Unió Bírósága (EUB) megerősítette, hogy a Parlament jogosult az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdése értelmében teljes körűen és haladéktalanul tájékoztatást kapni a nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások és azok megkötése minden szakaszában – a KKBP-t illetően is –, annak érdekében, hogy hatáskörét az Európai Unió fellépésének egészére vonatkozó teljes körű információk ismeretében gyakorolhassa; ennélfogva elvárja, hogy a nemzetközi megállapodások megtárgyalásával és megkötésével kapcsolatos együttműködés és információmegosztás javított gyakorlati mechanizmusairól folytatandó intézményközi tárgyalásokon megfelelően vegyék figyelembe az EUB ítélkezési gyakorlatát;

A közös védelempolitika felé

106. progresszív lépések megtételét kéri egy közös védelempolitika (az EUSZ 42. cikk (2) bekezdése) és adott esetben egy közös védelem felé, amely az Európai Tanács egyhangú határozatával hozható létre, egyúttal megerősítve a polgári és civil társadalmat a konfliktusmegelőzésen és az erőszakmentes nyugalomra nyugvó megoldási megközelítések alapján, különösen annak révén, hogy bővíti a pénzügyi, igazgatási és humán erőforrásokat a válságra adandó, a közvetítésen, a párbeszeden, a megbékélésen és a civil társadalmi szervezetek közreműködésén alapuló azonnali reagálás céljából;

107. az ezen irányba tett első lépésként javasolja, hogy az EUSZ 46. cikkének állandó strukturált együttműködés (PESCO) kialakításáról szóló rendelkezéseit a Tanácson belül minősített többségi szavazás által juttassák érvényre, mivel ennek a segítségével az ambíciózusabb tagországok az Unió ernyője alatt a védelem terén szorosabban és összehangoltabban tudnak együttműködni, és lehetőségük nyílik az uniós intézmények, eszközök és költségvetés igénybevételeire;

108. javasolja a Védelmi Miniszterek Tanácsa mint állandó testület létrehozását az alelnök/főképviselő elnökletével, a tagállamok védelmi politikájának összehangolása érdekében, különös tekintettel a kiberbiztonságra és a terrorizmus elleni fellépésre, valamint az Unió védelmi stratégiájának és prioritásainak közös kidolgozása céljából;

109. kitart amellett, hogy ki kell dolgozni az EU biztonságról és védelemről szóló fehér könyvét az Európai Unió kül- és biztonságpolitikára vonatkozó, a főképviselő/alelnök által ismertetett globális stratégiája, valamint a pozsonyi ütemterv alapján, mivel ez a dokumentum részletesebben kidolgozná az Unió stratégiai célkitűzéseit a biztonság és védelem területén, és azonosítaná a meglévő, illetve a szükséges képességeket; felhívja a Bizottságot, hogy az európai védelmi cselekvési tervre irányuló, folyamatban lévő munkáját alapozza a biztonságról és védelemről szóló jövőbeli uniós fehér könyv eredményeire, amelyeknek azzal a kérdéssel is foglalkozniuk kell, hogy a katonai erő alkalmazása milyen módon és milyen körülmények között indokolt és jogos;

110. kiemeli, hogy meg kell határozni egy kapacitásokról és fegyverkezésről szóló közös európai politikát (EUSZ 42. cikk (3) bekezdés), amely magában foglalná a katonai kapacitások közös tervezését, fejlesztését és beszerzését, és amelynek a számítógépes, hibrid és aszimmetrikus fenyegetésekkel szembeni védekezésre vonatkozó javaslatokat is magában kell foglalnia; arra biztatja a Bizottságot, hogy a 2016-os munkaprogramban bejelentetteknek megfelelően dolgozzon ki egy nagyratörő európai védelmi cselekvési tervet;

111. hangsúlyozza, hogy az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) jelentős mértékben hozzájárulhat egy olyan közös védelmi piac kialakításához, amely versenyképes és hatékony, illetve intenzív kutatás, fejlesztés és innováció támogatja meg, és szakosodott munkahelyek létrehozására összpontosít, és e célból támogatja a köz- és magánszféra közötti partnerségek lehetőségeinek feltérképezését; ismételten hangoztatja, hogy meg kell erősíteni az EDA-t a szükséges erőforrások és politikai támogatás biztosítása révén, amelyek segítségével vezető és koordinációs szerepet tölthet be a kapacitásfejlesztésben, kutatásban és beszerzésben; ismételten kifejti, hogy ezt azzal lehetne a legjobban elérni, ha az ügynökség személyzeti és működési költségeit az uniós költségvetésből finanszíroznák;

2017. február 16., csütörtök

112. emlékeztet az EUSZ 44. cikkére, amely további rugalmassági rendelkezéseket tartalmaz, és lehetővé teszi, hogy a válságkezelési feladatok megvalósítását tagállamok egy olyan csoportjára bízják, amely az Unió nevében és a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB), valamint az EKSZ politikai felügyelete és stratégiai iránymutatása szerint hajtáná végre ezeket a feladatokat;

113. javasolja, hogy az EUSZ 41. cikkének (3) bekezdését a tagállamok befizetéseiből álló induló alap létrehozására használják fel, amely a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) előkészítésével kapcsolatos olyan tevékenységeket finanszírozná, amelyek nem terhelhetők az uniós költségvetésre;

114. hangsúlyozza, hogy a közös finanszírozást ki kell terjeszteni a katonai KBVP területére is, többek között az Athena mechanizmuson keresztül, mivel ez csökkentené azokat a pénzügyi fékeket, amelyek visszavetik a tagállamok hozzájárulásait a katonai KBVP-missziókhoz és -műveletekhez, ezáltal hatékonyabbá tenné az Unió reagálóképességét válsághelyzetekben;

115. felszólít egy állandó polgári és katonai művelési parancsnokság létrehozására, amely katonai tervezési és végrehajtási képesség (KTVK) és polgári tervezési és végrehajtási képességgel (PTVK) rendelkezne; felszólít a különböző európai katonai struktúrák (többek között a különböző harccsoportok, euro-haderők, a Franciaország–Egyesült Királyság védelmi együttműködés és a Benelux légvédelmi együttműködés) uniós kereten belüli intézményesítésére, valamint az uniós harccsoportok bevetettségének fokozására, többek között a közös finanszírozás kiterjesztése és annak mérlegelése révén, hogy a jövőbeni válságmenedzselési forgatókönyvekben alapesetben kezdeti belépő kötelekként kerüljenek bevetésre;

116. megjegyzi, hogy ez az állandó parancsnokság foglalkozhatna az állandó készenléti tervezéssel, és jelentős koordinációs szerepet játszhatna az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének jövőbeni alkalmazásában; úgy véli, hogy az ebben a cikkben meghatározott „kölsönös védelmi záradék”, amelyre Franciaország hivatkozott a Külügyi Tanács 2015. november 17-i ülésén, az uniós biztonság- és védelempolitika jövőbeni fejlődésének olyan lökést adhat, ami biztosítja az összes tagállam még komolyabb elköteleződését;

117. úgy véli, hogy ösztönözni kell az EU–NATO-együttműködést minden szinten olyan területeken, mint a képességfejlesztés és készenléti tervezés hibrid fenyegetések esetén, és fokozni kell a fennmaradó politikai akadályok leküzdésére irányuló erőfeszítéseket; nyomatékosan kéri az EU–NATO átfogó politikai és katonai partnerség létrehozását;

118. határozott fellépést kér a fejlesztési célú szakpolitikai koherencia (PCD) biztosítása érdekében, az EUMSZ 208. cikke alapján, és kéri a PCD hatásvizsgálati rendszerének javítását, valamint egy olyan választottbírói mechanizmus létrehozását, amely orvosolja az Unió különböző politikái közötti esetleges eltéréseket, politikai felelősséget róva a Bizottság elnökére az átfogó iránymutatásokra és a problémáknak a PCD-vel kapcsolatos uniós kötelezettségekkel összhangban történő rendezésére vonatkozóan;

Bel- és igazságügy (IB)

119. hangsúlyozza, hogy az alapvető jogok és szabadságjogok fenntartásával párhuzamosan és kitarva a terrorizmus elleni politikák demokratikus és bírósági felügyeletének szükségessége mellett a közelmúltbeli támadások és a fokozódó terrorveszély fényében elengedhetetlen a nemzeti bűnüldöző hatóságok és hírszerző szolgálatok, illetve az Europol, a Frontex és az Eurojust közötti rendszeres, kötelező erejű és strukturált információ- és adatmegosztás, és azt mielőbb ki kell alakítani;

120. rámutat arra, hogy a korábbi támadásokhoz hasonlóan a párizsi támadások elkövetői is ismertek voltak a biztonsági hatóságok előtt, és vizsgálati és felügyeleti intézkedések alatt álltak; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az e személyekre vonatkozóan meglévő adatokat a tagállamok az EUMSZ 88. cikkének előírásai ellenére nem osztották meg egymással; kéri a Tanácsot, hogy az EUMSZ 352. cikke alapján fogadjon el a tagállamok közötti kötelező adatmegosztási szabályokat; úgy véli, hogy amennyiben az egyhangúság nem valósulhat meg, a megerősített együttműködés lehetőségét kell kihasználni;

121. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy végezze el az Unió terrorizmus elleni és kapcsolódó intézkedéseinek átfogó értékelését, különösen a jogban és a gyakorlatban való tagállami végrehajtásuk, a terület uniós ügynökségeivel – különösen az Europollal és az Eurojusttal – való együttműködés mértéke tekintetében, valamint ennek megfelelően mérje fel a fennálló hiányosságokat, valamint az EUMSZ 70. cikkében előírt eljárást alkalmazva értékelje, hogy a tagállamok mennyiben tesznek eleget az alapvető jogokkal kapcsolatos uniós kötelezettségeknek;

2017. február 16., csütörtök

122. ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 222. cikke rendelkezik a szolidaritási klauzuláról, amelyet akkor lehet és kell aktiválni, amikor valamely tagország terrortámadás célpontjává, illetve természeti vagy ember által okozott katasztrófa áldozatává válik;

123. fájjalja, hogy az átmeneti védelemről szóló irányelvet nem aktiválták a menekültválságra való tekintettel, noha megállapítást nyert, hogy harmadik országbeli állampolgárok tömeges beáramlásáról van szó;

124. kiemeli, hogy a szolidaritás, a megkülönböztetésmentesség, a visszaküldés tilalma és a valamennyi tagállam közötti lojális együttműködés elvén alapuló, közös uniós menekültügyi és bevándorlási politikát kell kialakítani, amelynek gondoskodnia kell a menedékkérők méltányos elosztásáról az Unión belül; úgy véli, hogy e politikába valamennyi tagállamot be kell vonni; emlékezteti a tagállamokat az e téren fennálló kötelezettségeikre, és hangsúlyozza, hogy az új menekültügyi és migrációs keretnek a migráns személy alapvető jogain kell alapulnia;

125. kiemeli, hogy további lépések szükségesek annak biztosítására, hogy a közös európai menekültügyi rendszer valóban egységes rendszerré váljon; kéri a tagállamokat, hogy harmonizálják jogszabályaikat és gyakorlataikat a nemzetközi védelmet élvezők körére vonatkozó kritériumok vonatkozásában, illetve a nemzetközi védelemmel kapcsolatos eljárásokra és a befogadási feltételekre vonatkozó garanciák tekintetében, összhangban az EJEB és az EUB ítélezési gyakorlatával és a többi tagállamban kialakult bevált gyakorlatokkal;

126. üdvözlí az (EU) 2016/1624 rendelet elfogadását, amely kiterjeszti a Frontex feladat- és hatáskörét, és a Frontext Európai Határ- és Parti Őrségre nevezi át; úgy véli, hogy az ügynökséget szükség esetén olyan katonai eszközökkel kell támogatni, mint amilyen az európai tengerészeti haderő (Euromarfor) és a továbbfejlesztett Európai Hadtest (Eurocorps), az állandó strukturált együttműködésen keresztül összevont forrásokkal együtt; hangsúlyozza, hogy a jogszabály kitar amellet, hogy a tagállamoknak saját érdekükben és a többi tagállam érdekében be kell vinniük az adatokat az európai adatbázisokba; javasolja, hogy irányozzák elő a határvédelmi ügynökségek, például az Eurodac, illetve az Europol adatbázisainak átjárhatóságát;

127. kéri a Dublin rendelet sürgős felülvizsgálatát a menedékkérőket a tagállamok között elosztó, állandó, az egész Unióra kiterjedő, jogi kötőerővel bíró, a tisztességes és kötelező elosztáson alapuló rendszer létrehozása révén;

128. rámutat, hogy az Unió külső határaitra érkezett és továbbra is érkező migránsok példa nélküli hullámaira, valamint a nemzetközi védelemért folyamodó személyek számának folyamatos emelkedésére való tekintettel az Uniónak – a Bizottság migrációs menetrendjében meghatározottak szerint – kötelező erejű jogszabályi megközelítésre van szüksége az áttelepítés vonatkozásában;

129. a biztonságos harmadik országokkal megállapodások aláírását kéri a migrációs áramlás ellenőrzése és csökkentése érdekében még azelőtt, hogy a migránsok elérik az uniós határokat; ragaszkodik ugyanakkor ahhoz, hogy a megalapozatlan kérelemmel érkező, visszatérő menedékkérőkre szigorú eljárások vonatkozzanak;

130. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a menekültügyi szakértők képzésére fordított összegeket, és javítsák a menekültügyi eljárások hatékonyságát;

131. úgy véli, hogy a külső dimenzióknak a harmadik országokkal folytatott, az irreguláris migránsok Európába való áramlását kiváltó okok kezelésére irányuló együttműködésre kellene összpontosítania; úgy véli, hogy továbbra is a származási, tranzit- és célországok közötti partnerségekre és együttműködésre kell helyezni a hangsúlyt; javasolja, hogy a harmadik országokkal való együttműködés foglalja magában az adott országok menekültügyi rendszereinek és az általuk menekültek részére nyújtott támogatásnak és annak az értékelését, hogy mennyiben képesek és hajlandók kezelni az adott országba irányuló és azon áthaladó emberkereskedelmet és -csempészetet; elismeri, hogy javítani kell az Unió visszatérési rendszerének hatékonyságát, ugyanakkor úgy véli, hogy a migránsok visszatérésére csak biztonságos körülmények között, az érintett migránsok alapvető és eljárási jogait teljes mértékben tiszteletben tartva szabad sort keríteni;

132. üdvözlí, hogy az Európai Határ- és Parti Őrségről szóló új (EU) 2016/1624 rendelet előírja, hogy amennyiben a külső határok ellenőrzése olyan mértékben veszítene hatékonyságából, hogy az a schengeni térség működését veszélyezteti, vagy azért, mert valamely tagállam nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, vagy mert nem kért kellő támogatást a Frontextől, vagy a támogatást nem hajtja végre, a Bizottság határozatra irányuló javaslatot terjeszthet a Tanács elé, meghatározva az ügynökség által végrehajtandó intézkedéseket, és előírva az érintett tagállam számára, hogy ezen intézkedések végrehajtásában működjön együtt az ügynökséggel; rámutat továbbá, hogy a rendelet a csoportok tagjainak

2017. február 16., csütörtök

polgári és büntetőjogi felelősségére vonatkozó megállapításokat is tartalmaz, valamint panasztételi mechanizmust irányoz elő az alapvető jogok tiszteletben tartásának nyomon követésére és biztosítására az ügynökség valamennyi tevékenysége során;

133. úgy véli, hogy szükség lenne az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) humán és pénzügyi kapacitásának növelésére, amennyiben különösen nagy migrációs nyomás esetén felkérnék az összes uniós menedékkérelmek elbírálásának koordinálására, valamint a tagállamok támogatására a menedékkérelmek elbírálása során, kibővítve megbízatását az olyan típusú közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálású műveletek végzésére, mint amelyekkel az 1168/2011/EU rendelet bővítette ki a Frontex megbízatását;

134. kiemeli az EASO, a Frontex és az európai ombudsman hivatala közötti együttműködés fejlesztésének fontosságát annak érdekében, hogy zökkenőmentesebb legyen a korai figyelmeztető jelentések bevezetése különösen nagy migrációs nyomás esetén, amely várhatóan fenyegetést jelent a menedékkérők alapvető szabadságjogainak tiszteletben tartására; lehetségesnek tartja, hogy a Bizottság ezen korai figyelmeztető jelentések alapján indítsa meg az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdésében meghatározott rendkívüli intézkedéseket;

135. elengedhetetlennek tartja, a Parlament a Tanáccsal egyenrangú társjogalkotói szerepének megerősítését az EUMSZ 81. cikke (3) bekezdésének alkalmazása révén, amely a határon átnyúló vonatkozású családjog terén lehetővé teszi a döntéshozatal áthelyezését a rendes jogalkotási eljárás keretei közé, amennyiben a Tanács a Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúan úgy határoz; kéri, hogy az IB területét érintő egyéb politikákra vonatkozó döntéshozatal terén térjenek át a rendes jogalkotási eljárásra az EUSZ 48. cikkének (7) bekezdése szerinti áthidaló klauzula alkalmazásával;

136. kéri a Bizottságot, hogy a EUMSZ 83. cikke alapján tegyen javaslatot a terrorizmus, az emberkereskedelem és a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása, a tiltott kábítószer-kereskedelem, az illegális fegyverkereskedelem, a pénzmosás, a korrupció, a pénz és egyéb fizetőeszközök hamisítása, a számítástechnikai bűnözés és a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos fogalom meghatározásokat és szankciókat érintő minimumszabályokra;

137. kitart amellett, hogy a Lisszaboni Szerződésben rögzített elveket, nevezetesen a tagállamok közötti szolidaritást és felelősségmegosztást, az IB-politikák alkalmazása során a kölcsönös elismerés elvét (EUMSZ 70. cikk), valamint az EU Alapjogi Chartájának rendelkezéseit a gyakorlatba is át kell ültetni;

138. úgy ítéli meg, hogy az Uniónak biztosítania kell az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelmét, és továbbra is tiszteletben kell tartania a koppenhágai kritériumokat, biztosítva, hogy valamennyi tagállam tiszteletben tartsa az EUSZ 2. cikkében rögzített közös értékeket;

139. hangsúlyozza, hogy ki kell teljesíteni az „eljárési garanciákról szóló csomagot”, különösen az őrizetre és a kiskorúak őrizetére vonatkozó szabályozás kidolgozása révén, amely területeken számos tagállam szabályozása nem teljesen összeegyeztethető az emberi jogi és más nemzetközi normákkal;

140. hangsúlyozza, hogy további előrelépéseket kell elérni az európai büntetőjog kifejlesztése terén, különösen a büntetőügyekben hozott ítéletek kölcsönös elismerését és végrehajtását illetően;

141. hangsúlyozza, hogy európai igazságszolgáltatási kultúrát kell kialakítani, amely előfeltétele annak, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok számára valósággá váljon, és hogy biztosítható legyen az uniós jog megfelelőbb alkalmazása;

142. úgy véli, hogy európai ügyészt kell kinevezni a szervezett bűnözés, a csalás és korrupció elleni fellépés, az Unió pénzügyi érdekeinek védelme, valamint az európai bűnüldözés területén fennálló széttöröttség orvoslása érdekében;

2017. február 16., csütörtök

143. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 86. cikke szerint kizárólag az Európai Parlament hozzájárulásával lehet létrehozni az Európai Ügyészséget (EPP) az Európai Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények elleni fellépés érdekében; ezért ismételten hangsúlyozza a 2014. márciusi 12-i ⁽¹⁾ és 2015. áprilisi 29-i ⁽²⁾ állásfoglalásaiban foglalt, az EPP konkrét szervezetére vonatkozó ajánlásokat, és kiemeli, hogy az EPP-ről szóló határozatot késedelem nélkül el kell fogadni annak érdekében, hogy az EPP hatáskörrel rendelkezzen az Európai Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények – többek között a héacsalások – kivizsgálására és a gyanúsított személyek bíróság elé állítására;

144. emlékeztet arra, hogy az Uniónak az EUSZ 6. cikkének (2) pontjával összhangban csatlakoznia kell az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményhez, és nyomatékosan kéri az Európa Tanáccsal e tekintetben folytatott tárgyalások újrafelvételét, figyelembe véve az EUB 2014. december 18-i véleményét; emlékezteti a Bizottságot mint főtárgyalót, hogy e csatlakozás révén valamennyi európai polgár emberi jogainak védelme jobbá válik majd;

145. ismételten hangsúlyozza, hogy ezen állásfoglalás célja csupán a Szerződésekben rejlő jogi lehetőségek értékelése, és ez képezheti az Európai Unió működésének rövid távú javítását; emlékeztet arra, hogy a jövőbeli mélyrehatóbb reform a Szerződések felülvizsgálatát teszi majd szükségessé;

o

o o

146. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek, az Európai Központi Banknak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0173.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0050

Az euroövezet költségvetési kapacitása**Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az euroövezet költségvetési kapacitásáról (2015/2344(INI))**

(2018/C 252/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság által az eljárási szabályzat 55. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint az Alkotmányügyi Bizottság és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A8-0038/2017),
- A. mivel a jelenlegi politikai hangulat és a globalizált világ aktuális gazdasági és politikai kihívásai következetes és határozott döntéseket és fellépéseket követelnek meg az EU-tól olyan területeken, mint a belső és a külső biztonság, a határvédelem és a migránspolitika, a szomszédságunk stabilizálása, a növekedés és a munkahelyek – különösen a fiatalok munkanélkülisége elleni küzdelem – és a 2015. évi ENSZ éghajlatváltozási konferencián kötött megállapodások végrehajtása;
- B. mivel az euró sikeres bevezetését követően kiderült, hogy az euroövezetben nem megfelelő a konvergencia, a politikai együttműködés és a felelősségvállalás;
- C. mivel a különböző válságok és globális kihívások azt kívánják meg az euroövezettől, hogy mielőbb minőségi ugrást hajtson végre az integráció irányába;
- D. mivel a közös valuta térségébe tartozáshoz közösen használt eszközökre és európai szintű szolidaritásra, valamint az ebben részt vevő valamennyi tagállam részéről kötelezettségek és felelősség vállalására van szükség;
- E. mivel helyre kell állítani az euroövezeten belüli bizalmat;
- F. mivel jól meghatározott, átfogó megközelítést tükröző ütemtervre van szükség a közös valuta nyújtotta előnyök teljes kihasználásához, biztosítva annak fenntarthatóságát, valamint a stabilitásra és a teljes foglalkoztatásra irányuló célok elérését;
- G. mivel ez magában foglalja az elfogadott bankunió kiterjesztését, a sokkok elnyelésére képes költségvetési keretrendszerek megerősítését és a növekedésbarát szerkezeti reformok melletti ösztönzőket, amelyek kiegészítik a jelenlegi monetáris szakpolitikai intézkedéseket;
- H. mivel ebben a vállalkozásban alapvető elem a közös fiskális rendszer és az ehhez köthető konvergenciakódex, amelyek csak akkor lehetnek sikeresek, ha a szolidaritás szorosan kapcsolódik a felelősséghez;
- I. mivel az euroövezet közös fiskális rendszerének rendezése csak a kirakós egyik darabkája, amelyet az euroövezet tagjai és a csatlakozni kívánók által osztott egyértelmű európai újraalapítási szemléletnek kell kísérnie;
1. az alábbi ütemtervet fogadja el:

2017. február 16., csütörtök

i. **Általános elvek**

A monetáris politika feletti szuverenitás átadásához alternatív kiigazítási mechanizmusokra van szükség – például a növekedést ösztönző strukturális reformokra, az egységes piacra, a bankunióra és a tőkepiaci unióra –, hogy biztonságosabb pénzügyi ágazat és a makrogazdasági megrázkódtatásokat kezelni képes közös fiskális rendszer jöhessen létre és erősíteni lehessen a tagállamok gazdaságának versenyképességét és stabilitását az euroövezet optimális valutaövezetté válása érdekében.

Az euroövezeti és/vagy nemzeti szintű konvergencia, a jó kormányzás és a demokratikusan elszámoltatható intézményeken keresztül érvényesített feltételrendszer kulcsfontosságú az állandó transzferek, az erkölcsi kockázat és a nem fenntartható állami kockázatmegosztás megelőzése szempontjából.

A közös fiskális rendszer mérete és hitelessége növekedése hozzá fog járulni a pénzügyi piacok euroövezetbeli közpénzügyekbe vetett bizalmának helyreállításához, lehetővé téve elviekben az adófizetők jobb védelmét, illetve a magán- és állami kockázatok csökkentését.

A közös fiskális rendszer tartalmazza az Európai Stabilitási Mechanizmust (ESM) és egy speciális kiegészítő euroövezeti fiskális rendszert. A közös fiskális rendszert az ESM mellett és annak sérelme nélkül kell létrehozni.

Első lépésként a speciális euroövezeti fiskális rendszernek az uniós költségvetés részét kell képeznie a többéves pénzügyi keretben jelenleg megállapított összehatárok felett és azokon kívül, valamint azt az euroövezet tagországainak és egyéb részt vevő országoknak kell finanszírozniuk egy olyan bevételi forráson keresztül, amelyről a részt vevő tagállamok megállapodnak és amelyet címzett bevételnek és garanciának tekintenek; a stabilizálódás után a közös fiskális rendszert saját forrásokból lehet finanszírozni, az EU jövőbeni finanszírozásáról szóló Monti-jelentés ajánlásait követve.

Az ESM-et aktuális feladatainak ellátása mellett tovább kell fejleszteni és egy olyan európai valutaalappá (EMF) kell átalakítani, amely megfelelő hitelnyújtási és -felvételi kapacitással, valamint egyértelműen meghatározott megbízatással rendelkezik az aszimmetrikus és szimmetrikus megrázkódtatások kivédésére.

ii. **Az euroövezet konvergenciájára és stabilitására irányuló közös fiskális rendszer három pillére**

A közös fiskális rendszernek három különböző feladatot kell betöltenie:

- először is, ösztönöznie kell az euroövezeten belüli gazdasági és szociális konvergenciát a strukturális reformok előmozdítása, a gazdaságok modernizálása és az egyes tagállamok versenyképességének, valamint az euroövezet ellenálló képességének javítása érdekében, ezáltal hozzájárulva a tagállamok abbéli képességéhez is, hogy ki tudják védeni az aszimmetrikus és szimmetrikus megrázkódtatásokat;
- másodsor, az euroövezeti tagállamok strukturális eltérésekből vagy az általános gazdasági sebezhetőségből adódó üzleti ciklusai megteremtik az igényt az aszimmetrikus megrázkódtatások (azok a helyzetek, amikor egy gazdasági esemény egy gazdaságot a többinél a jobban érint, például, amikor egy tagállam hatáskörét meghaladó, külső megrázkódtatás következtében összeomlik a kereslet egy adott tagállamban, de a többiben nem) kezelésére;
- harmadsor, az euroövezet egésze ellenálló képességének fokozása érdekében kezelni kell a szimmetrikus megrázkódtatásokat (ezek azok a helyzetek, amikor egy gazdasági esemény azonos módon érinti az összes gazdaságot, ilyen például az olajár módosulása az euroövezet országaiban).

E célokra tekintettel végig kell gondolni, hogy mely feladatokat lehet teljesíteni az Unió jelenlegi jogi keretei között, és melyekhez van szükség a Szerződés kiigazítására vagy módosítására.

1. *pillér: a konvergenciakódex*

A jelenlegi gazdasági helyzetben beruházási stratégiára van szükség a költségvetési konszolidációval, valamint a gazdaságirányítási keretnek való megfelelés iránti felelősségvállalással párhuzamosan.

2017. február 16., csütörtök

A Stabilitási és Növekedési Paktum mellett a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott és az országspecifikus ajánlásokat figyelembe vevő konvergenciakódexnek egy ötéves időszakra kell összpontosítania az adózással, a munkaerőpiaccal, a beruházással, a termelékenységgel, a szociális kohézióval, valamint a hatályos Szerződéseken belüli állami közigazgatási és jó kormányzási kapacitásokkal kapcsolatos konvergenciakritériumok terén.

A gazdaságirányítási keretben a konvergenciakódexnek való megfelelés a közös fiskális rendszerben való teljes körű részvétel előfeltétele kell legyen, és minden egyes tagállamnak javaslatokat kell előterjesztenie a konvergenciakódexben foglalt feltételek teljesítésének módozatairól.

Az euroövezet közös fiskális rendszerét az euroövezeti országok hosszú távú adósságfenntarthatósági és -csökkentési, illetve növekedés- és beruházáserkentő stratégiájával kell kiegészíteni, ami csökkentené az általános refinanszírozási költségeket és az adósság/GDP arányokat.

2. pillér: az aszimmetrikus megrázkódtatások kezelése

Tekintettel az euroövezethez tartozó tagállamok erős integrációjára, az euroövezet egészének stabilitására kiható aszimmetrikus megrázkódtatások – a tagállami szakpolitikai koordináció, a konvergencia és a fenntartható strukturális reformok terén tett erőfeszítések ellenére – nem zárhatók ki teljesen.

Az ESM/EMF révén biztosított stabilizációt automatikus megrázkódtatás-kezelési mechanizmusokkal kell kiegészíteni.

A stabilizációnak a bevált gyakorlatokat kell támogatniuk és el kell kerülnie az erkölcsi kockázatot.

Egy ilyen rendszernek egyértelmű szabályokat kell tartalmaznia a kifizetések és visszafizetések kivitelezhető időkereteit illetően, és egyértelműen meg kell határoznia azok nagyságát és a finanszírozási mechanizmusát, hosszabb ciklusokra szoróan költségvetési szempontból semleges módon.

3. pillér: a szimmetrikus megrázkódtatások kezelése

A jövőbeli szimmetrikus megrázkódtatások az euroövezet egészét destabilizálhatják, mivel a valutaövezet még nem rendelkezik olyan eszközökkel, amelyekkel kezelni lehetne egy, a korábbihoz hasonló, újabb válságot.

A belső kereslet hiányából fakadó szimmetrikus megrázkódtatások esetén a monetáris politika önmagában nem tudja újraindítani a növekedést, különösen nem nulla százalékos körüli kamatlábak esetén. Az euroövezet költségvetésének kellő méretűnek kell lennie ahhoz, hogy az EUSZ 3. cikkével összhangban a kereslet összevonására és a teljes foglalkoztatásra irányuló beruházások finanszírozásával képes legyen kezelni az aszimmetrikus megrázkódtatásokat.

iii. Kormányzás, demokratikus elszámoltathatóság és ellenőrzés

Az euroövezet gazdasági kormányzása során a közösségi módszert kell követni.

A megújult gazdasági kormányzási keretben az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek megerősített szerepet kell vállalniuk a demokratikus elszámoltathatóság megerősítése érdekében. Ebbe beletartozik a nemzeti felelősségvállalás az európai szemeszterben, valamint a költségvetési paktum 13. cikkében előírányzott interparlamentáris konferencia reformja, amely a parlamentek és a nyilvánosság véleményének erősítése érdekében tartalmasabbá tenné a konferenciát. A felelősségvállalás erősítése érdekében a nemzeti parlamenteknek ellenőrizniük kell a nemzeti kormányokat, ahogyan az Európai Parlamentnek az uniós végrehajtó szerveket kell ellenőrizniük.

Az eurócsoport elnöke és a gazdasági és pénzügyekért felelős biztos pozícióját egyesíteni lehetne, és ebben az esetben a Bizottság elnökének e biztost kell a Bizottság alelnökéként kineveznie.

A Bizottságon belüli „pénzügyminiszteri” és kincstári pozíciónak teljes mértékben demokratikusan elszámoltathatónak kell lennie, és minden szükséges eszközzel és hatáskörrel fel kell ruházni arra, hogy alkalmazza és érvényre juttassa a gazdasági kormányzás már meglévő keretét, valamint az euroövezet tagállamainak pénzügyminisztereivel együttműködve optimálissá tegye az euroövezet fejlődését.

Az Európai Parlamentnek felül kell vizsgálnia szabályait és szervezetét, hogy biztosítani tudja a közös fiskális rendszer teljes demokratikus elszámoltathatóságát a résztvevő tagállamok európai parlamenti képviselői előtt;

2017. február 16., csütörtök

2. Felszólítja:

- az Európai Tanácsot, hogy a fentiekkel összhangban legkésőbb a római uniós csúcstalálkozóig (2017. március) készítsen iránymutatást, amely többek között keretet biztosít az euroövezet hosszú távon fenntartható stabilizálásához;
- a Bizottságot, hogy terjesszen elő 2017-ben egy, az euroövezetre vonatkozóan ambiciózus központi fejezetet tartalmazó fehér könyvet és a kapcsolódó jogalkotási javaslatokat a hatályos Szerződések keretében rendelkezésre álló valamennyi eszköz felhasználásával, beleértve a konvergenciakódexet, az euroövezet költségvetését és az automatikus stabilizátorokat, valamint határozza meg ezen intézkedések végrehajtásának pontos időkereteit;

3. kijelenti, hogy készen áll arra, hogy véglegesítse az összes olyan jogalkotási intézkedést, amelyhez a Bizottság és az Európai Parlament jelenlegi megbízatásának végéig nincs szükség a Szerződés módosítására, valamint az euroövezet fenntarthatóságának közép- és hosszú távú biztosításához készítse elő a Szerződés szükséges módosítását;

4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanács, a Bizottság, a Tanács, az eurócsoport és az EKB elnökének, az Európai Stabilitási Mechanizmus ügyvezető igazgatójának, valamint a tagállamok nemzeti parlamentjeinek.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0051

A robotikára vonatkozó polgári jogi szabályok

Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a robotikára vonatkozó polgári jogi szabályokról (2015/2103(INL))

(2018/C 252/25)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkére,
- tekintettel a 85/374/EGK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a Parlament Tudományos és Technológiai Alternatívák Értékelési Osztálya (STOA) megrendelésére a Parlamenti Kutatási Szolgáltatások (EPRS) Főigazgatósága Jövőkutatási Osztálya (STOA) által készített, „A kiberfizikai rendszerek etikai aspektusai” című tanulmányra,
- tekintettel eljárási szabályzata 46. és 52. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8-0005/2017),

Bevezetés

- A. mivel a Mary Shelley Frankensteinje által megalkotott szörnytől a Pygmalion klasszikus mítoszáig és a prágai gólemen át – a kifejezést megalkotó – Karel Čapek robotjait az embereket mindig is foglalkoztatta az intelligens gépek építésének lehetősége, amelyeket az esetek többségében emberi tulajdonságokkal rendelkező androidokként képzeltek el;
- B. mivel most, amikor az emberiség egy olyan korszak küszöbén áll, amikor egyre kifinomultabb technikájú robotok, botok, androidok és a mesterséges intelligencia más formái egy új ipari forradalom kialakulásához vezethetnek, amely valószínűleg kihat a társadalom minden rétegére, rendkívül fontos, hogy a jogalkotó figyelembe vegye annak valamennyi jogi és etikai vonatkozását és hatását, az innováció akadályozása nélkül;
- C. mivel meg kell alkotni a robotok és a mesterséges intelligencia általánosan elfogadott, rugalmas és az innovációt nem hátráltató fogalom meghatározását;
- D. mivel 2010 és 2014 között a robotok értékesítése évente átlagosan 17 %-kal nőtt, 2014-ben pedig 29 %-kal, ami az eddigi legnagyobb éves emelkedés volt, és a növekedés fő hajtóerejét a gépjárműalkatrészek beszállítói és a villamos-/elektronikai ipar jelentették; mivel a robottechnológiával kapcsolatos szabadalmi bejelentések éves száma az elmúlt évtizedben a háromszorosára nőtt;
- E. mivel az elmúlt 200 évben a technológiai fejlődés következtében a foglalkoztatottak száma kitartóan nőtt; mivel a robotika és a mesterséges intelligencia fejlődése lehetőséget kínálhat az emberi élet és a munkamódszerek megváltoztatására, a hatékonyság, a megtakarítások és a biztonság szintjeinek emelésére, valamint magasabb szintű szolgáltatások nyújtására; mivel rövid és középtávon a robotika és a mesterséges intelligencia előnyöket ígér a hatékonyság és a megtakarítások terén nemcsak a termelésben és a kereskedelemben, hanem olyan területeken is, mint a közlekedés, az orvosi ellátás, a mentés, az oktatás és a mezőgazdaság, ugyanakkor lehetővé teszi annak elkerülését, hogy az emberek veszélyes – például a mérgező anyagokkal szennyezett területek megtisztítása során fennálló – körülményeknek legyenek kitéve;

⁽¹⁾ A Tanács 85/374/EGK irányelve (1985. július 25.) a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 210., 1985.8.7., 29. o.).

2017. február 16., csütörtök

- F. mivel az idősödés a várható élettartam – az életkörülmények javulásából és a modern orvostudomány fejlődéséből eredő – növekedésének következménye, és egyúttal az európai társadalmak számára a 21. század egyik legnagyobb politikai, társadalmi és gazdasági kihívása; mivel 2025-re az európaiak több mint 20 %-a lesz 65 éves vagy idősebb, és a 80-on felüliek száma különösen gyorsan emelkedik, ami alapvetően eltérő egyensúlyt fog eredményezni a generációk között társadalmainkban, és mivel a társadalom érdeke, hogy az időskorúak a lehető leghosszabb ideig egészségesek és aktívak maradjanak;
- G. mivel hosszú távon a betanítható és döntések önálló meghozatalára képes, intelligens és autonóm gépek kifejlesztése felé mutató jelenlegi trendek nemcsak gazdasági előnyökkel járnak, hanem különféle aggodalmakat is felvetnek a társadalom egészére gyakorolt közvetlen és közvetett hatásokat illetően;
- H. mivel a gépi tanulás hatalmas gazdasági és innovatív előnyöket kínál a társadalom számára azzal, hogy óriási mértékben javítja az adatelemző képességet, miközben kihívásokat jelent a megkülönböztetésmentesség, a megfelelő eljárások, az átláthatóság és a döntéshozatali folyamatok érthetőségének biztosítása tekintetében;
- I. mivel hasonlóképpen értékelni kell a robotika és a gépi tanulás miatt bekövetkező gazdasági változásokat és a foglalkoztatásra gyakorolt hatást; mivel a robotika ugyan vitathatatlan előnyöket kínál, alkalmazása azonban átalakíthatja a munkaerőpiacot és szükségessé teheti az oktatási, a foglalkoztatási és a szociális politikák jövőjének megfelelő átgondolását;
- J. mivel a robotok széles körben elterjedt használata nem feltétlenül vezet automatikusan a munkaerő felváltásához, de a munkaerő-igényes ágazatokban az alacsonyabb képzettséget igénylő munkák valószínűleg jobban ki lesznek téve az automatizálás veszélyének; mivel ez a trend termelési folyamatokat hozhat vissza az Unióba; mivel a kutatások kimutatták, hogy a foglalkoztatás jelentősen gyorsabban nő a számítógépeket nagyobb mértékben használó foglalkozások körében; mivel a munkák automatizálása lehetőséget teremt arra, hogy a monoton munkát végző emberek kreatívabb és értelmesebb feladatokat végezésre álljanak át; mivel az automatizálás a kormányoktól az oktatásba való beruházásokat és egyéb reformokat igényel annak érdekében, hogy egyre inkább azoknak a készségeknek a kifejlesztése kerüljön előtérbe, amelyekre a holnap munkavállalóinak szükségük lesz majd;
- K. mivel a társadalomban a középosztály zsugorodásával jelenleg is nő a megosztottság, ezért fontos szem előtt tartani, hogy a robotika fejlesztésének következményeképpen kis csoportoknál koncentrálódhatnak nagy vagyonok és tekintélyes befolyás;
- L. mivel a robotika és a mesterséges intelligencia fejlődése mindenféleképpen hatást gyakorol majd a munkakörnyezetre, ami a felelősség tekintetében új aggályokat generálhat, más jellegűeket viszont eloszlathat; mivel vészhelyzet vagy egyéb problémák esetére a jogi felelősség kérdését tisztázni kell mind az üzleti modell, mind pedig a munkavállalók szempontjából;
- M. mivel az automatizálás felé mutató tendencia megköveteli, hogy a mesterséges intelligencia alkalmazásainak kidolgozásában és kereskedelmi forgalmazásában érintett személyek már kezdettől fogva beépítsék a biztonságot és az etikát, elismerve, hogy készeknek kell lenniük jogi felelősség vállalására az általuk előállított technológia minőségéért;
- N. mivel az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (az általános adatvédelmi rendelet) jogi keretet ír elő a személyes adatok védelmére; mivel előfordulhat, hogy az adatokhoz való hozzáférés, valamint a személyes adatok és a magánélet védelme további vonatkozásaival még foglalkozni kell, tekintettel arra, hogy az egymással és különböző adatbázisokkal emberi beavatkozás nélkül kommunikációt folytató alkalmazásokkal és készülékekkel kapcsolatban aggodalmak merülhetnek fel a magánélet védelmét illetően;
- O. mivel a robotika és a mesterséges intelligencia fejlesztése megvalósítható oly módon – és úgy is kell megvalósítani –, hogy az egyének méltósága, önállósága és önrendelkezése megmaradjon, különösen olyan területeken, mint például az emberek gondozása és a társaság biztosítása terén, továbbá az emberi lényeket „javító” vagy fejlesztő orvosi berendezésekkel összefüggésben;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

2017. február 16., csütörtök

- P. mivel végső soron lehetséges, hogy hosszú távon a mesterséges intelligencia felülmúlja az ember szellemi kapacitását;
- Q. mivel az automatizált és algoritmikus döntéshozatal továbbfejlesztése és egyre elterjedtebb használata kétségek nélkül hatást gyakorol mind a magánemberek (például üzleti szereplők vagy internethasználók) választásaira, mind pedig a közigazgatási, igazságszolgáltatási vagy egyéb közhatóságok végleges – fogyasztói, üzleti vagy szabályozási – döntéseire; mivel az automatizált és algoritmikus döntéshozatali folyamatokba biztosítékokat kell beépíteni, és lehetővé kell tenni az emberi felügyeletet és ellenőrzést;
- R. mivel több külföldi ország, például az Amerikai Egyesült Államok, Japán, Kína és Dél-Korea szabályozási intézkedéseket fontolgat – és bizonyos mértékben már tett is – a robotikával és a mesterséges intelligenciával kapcsolatban, és mivel egyes tagállamok is mérlegelni kezdték új jogszabályok bevezetésének vagy meglévők módosításának lehetőségét annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az ilyen technológiák újonnan megjelenő alkalmazásait;
- S. mivel az európai ipar számára előnyös lehet egy hatékony, következetes és átlátható uniós szintű szabályozási megközelítés, amely kiszámítható és kellően egyértelmű feltételeket biztosít ahhoz, hogy a vállalkozások európai szinten fejlesszenek alkalmazásokat és tervezzék meg üzleti modelljeiket, ugyanakkor biztosítja, hogy az Unió és tagállamai továbbra is ellenőrzésük alatt tartásuk a meghatározandó szabályozási normákat, hogy ne kényszerüljenek mások – a robotika és a mesterséges intelligencia fejlesztésének élvonalában lévő harmadik országok – által meghatározott normák alkalmazására és követésére;

Általános elvek

- T. mivel Asimov törvényeit ⁽¹⁾ úgy kell tekinteni, hogy címzettjeik a robotok – többek között az önrendelkezéssel és az autodidakta tanulás lehetőségével felruházott robotok – tervezői, gyártói és üzemeltetői, mivel ezek a törvények nem alakíthatók át gépi kóddá;
- U. mivel mindazonáltal hasznosak és szükségesek a különösen a felelősségre, az átláthatóságra és a számonkérhetőségre vonatkozó szabályok, amelyek tükrözik azokat a lényegében európai és univerzális humanista értékeket, amelyek Európa társadalomhoz való hozzájárulását jellemzik; mivel ezek a szabályok nem befolyásolhatják a robotika területén folytatott kutatást, innovációt és fejlesztést;
- V. mivel az Unió fontos szerepet játszhat a robotok és a mesterséges intelligencia fejlesztése, programozása és használata során tiszteletben tartandó etikai alapelvek kidolgozásában, valamint ezen elvek uniós szabályokba és magatartási kódexekbe történő beépítésében, annak elősegítése érdekében, hogy a technológiai forradalom az emberiséget szolgálja, a fejlett robotika és a mesterséges intelligencia előnyei széles körben érvényesüljenek, és a lehetséges csapdákat el lehessen kerülni;
- W. mivel a jelentéshez csatolták az EPRS Főigazgatóság Jövőkutató Osztályának (STOA) segítségével készült Robotikai Chartát, amely a robotikai mérnökök számára etikai magatartási kódexet, a kutatási etikai bizottságok számára kódexet, valamint a tervezők és a felhasználók számára engedélymintákat javasol;
- X. mivel az Unióban a robotikára és a mesterséges intelligenciára vonatkozó összes jövőbeli kezdeményezésre a Jean Monnet által javasolt fokozatos, pragmatikus és óvatos megközelítést ⁽²⁾ kell alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy ne akadályozzuk az innovációt;
- Y. mivel a robotika és a mesterséges intelligencia fejlődése terén elért szintre tekintettel helyénvaló fontolóra venni a polgári jogi felelősség kérdéseit;

⁽¹⁾ A robotnak nem szabad kárt tennie emberi lényben, vagy tétlenül tétlennek, hogy emberi lény bármilyen kárt szenvedjen. (2) A robot engedelmeskedni tartozik az emberi lények utasításainak, kivéve, ha ezek az utasítások az első törvény előírásaiba ütköznenek. (3) A robot tartozik saját védelméről gondoskodni, amennyiben ez nem ütközik az első vagy második törvény bármelyikének előírásaiba. (Lásd: I. Asimov: Runaround, 1943) és (0) A robot nem árthat az emberiségnek, és nem nézheti tétlenül, ha az emberiséget veszély fenyegeti.

⁽²⁾ Vö. Schuman-nyilatkozat, 1950: („Európát nem lehet egy csapásra felépíteni, sem pusztán valamely közös szerkezet kialakításával integrálni. Konkrét megvalósításokra, de mindenekelőtt a tényleges szolidaritás megeremtésére van szükség.”)

2017. február 16., csütörtök

Felelősség

- Z. mivel az elmúlt évtized lenyűgöző technológiai fejlődésének köszönhetően a mai robotok nemcsak olyan tevékenységek elvégzésére képesek, amelyeket korábban jellemzően és kizárólag emberek végeztek, hanem bizonyos autonóm és kognitív funkciók – például a tapasztalatokból történő tanulás és a kvázi-önálló döntések meghozatalának képessége – fejlődése egyre hasonlóbba teszi őket azokhoz a szereplőkhöz, amelyek kölcsönhatásban vannak környezetükkel és képesek azt jelentős mértékben megváltoztatni; mivel ebben az összefüggésben a robot általi károkozásból eredő jogi felelősség fontos kérdéssé válik;
- AA. mivel a robot önállósága a döntések meghozatalának és azoknak a külvilágban, külső ellenőrzéstől vagy befolyástól függetlenül történő végrehajtásának képességeként határozható meg; mivel ez az önállóság tisztán technológiai jellegű, és a mértéke attól függ, hogy milyen kifinomultul tervezték a robot és a környezete közötti kölcsönhatásokat;
- AB. mivel minél önállóbbak a robotok, annál kevésbé tekinthetők egyszerű eszközöknek más szereplők – például a gyártó, a kezelő, a tulajdonos, a felhasználó stb. – kezében; mivel ez viszont felveti azt a kérdést, hogy a felelősséggel kapcsolatos rendes szabályok elegendőek-e, vagy olyan új elvekre és szabályokra van szükség, amelyek tisztázzák a különböző szereplők jogi felelősségét, a robotok olyan cselekedeteivel és mulasztásaival kapcsolatban, amelyek nem vezethetők vissza konkrét emberre, valamint hogy el lehetett volna-e kerülni a robotok olyan cselekményeit vagy mulasztásait, amelyek kárt okoztak;
- AC. mivel végső soron a robotok önállósága szükségessé teszi, hogy a meglévő jogi kategóriák fényében tisztázzuk, milyen természettel rendelkeznek, vagy esetleg új kategóriát kell-e megalkotni, amely saját különleges jellemzőkkel és vonatkozásokkal bír;
- AD. mivel a jelenlegi jogi keretek között a robotok önmagukban nem vonhatók felelősségre azokért a cselekedetekért vagy mulasztásokért, amelyek harmadik feleknek kárt okoznak; mivel a jelenlegi felelősségi szabályok azokra az esetekre vonatkoznak, amikor a robot cselekedetének vagy mulasztásának oka visszavezethető egy konkrét emberi szereplőre, például a gyártóra, a működtetőre, a tulajdonosra vagy a felhasználóra, és amikor ez a szereplő előre láthatta vagy elkerülhette volna a robot káros magatartását; mivel ezenkívül a gyártók, a működtetők, a tulajdonosok vagy a felhasználók objektív felelősségét lehetne megállapítani a robot cselekedeteiért vagy mulasztásaiért;
- AE. mivel a termékek iránti felelősségre vonatkozó jelenlegi jogi keret – amely szerint a termék gyártója felel a termék hibás működéséért –, illetve a károkozásra vonatkozó szabályok – ahol a felhasználó felel a károkozásért – vonatkoznak a robotok vagy a mesterséges intelligencia által okozott károkra;
- AF. mivel ha előáll az az eset, hogy a robot önálló döntéseket tud hozni, a hagyományos szabályok nem lesznek elégségesek a robot által okozott kárral kapcsolatos jogi felelősség beállításához, mivel nem tennék lehetővé a kártérítésért felelős fél azonosítását és e fél az okozott kár megtérítésére vonatkozó kötelezettségének érvényesítését;
- AG. mivel a jelenlegi jogi keret hiányosságai nyilvánvalóak a szerződéses felelősség területén, amennyiben a partnerek kiválasztására, a szerződéses feltételekről folytatott tárgyalásra, a szerződések megkötésére és a szerződések teljesítésének és a teljesítés módjának eldöntésére tervezett gépek alkalmazhatatlanná teszik a hagyományos szabályokat; mivel ez rámutat arra, hogy új, hatékony és korszerűbb szabályokra van szükség, amelyek megfelelnek a műszaki fejlődésnek és a piacon használt legújabb innovációknak;
- AH. mivel a szerződésen kívüli felelősséget illetően a 85/374/EGK irányelv csak a robot gyártási hibái miatt okozott kárra és csak azzal a feltétellel terjedhet, hogy a károsult bizonyítani tudja a tényleges kárt, a termék hibáját, illetve a kár és a hiba közötti ok-okozati összefüggést, tehát az objektív vagy vétkesség nélküli felelősségkerete esetleg nem elegendő;

2017. február 16., csütörtök

AI. mivel a 85/374/EGK irányelv hatálya ellenére a jelenlegi jogi keret nem tudná lefedni a robotok új generációja által okozott károkat, amennyiben a robotok olyan alkalmazkodási és tanulási készségekkel ruházhatók fel, amelyek a magatartásukat bizonyos mértékben kiszámíthatatlanná teszik, mivel ezek a robotok önállóan tanulnának saját, változó tapasztalataikból, és egyedi és előre nem látható módon lépnének kölcsönös kapcsolatba környezetükkel;

A robotika és a mesterséges intelligencia polgári használatra való fejlesztésével kapcsolatos általános elvek

1. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a kiberfizikai rendszerek, az autonóm rendszerek, az intelligens autonóm robotok és alkategóriáik közös uniós fogalom meghatározásaira, az intelligens robotok alábbi jellemzőinek figyelembevételével:

- autonómia elérése érzékelők révén és/vagy a környezettel folytatott adatcsere (összekapcsolhatóság), illetve ezen adatok cseréje és elemzése révén
- önálló tanulás tapasztalás és interakció útján (opcionális kritérium)
- legalább kisméretű fizikai megjelenés;
- magatartása és cselekedetei környezethez történő igazítása;
- a biológiai értelemben vett élet hiánya;

2. úgy véli, hogy amennyiben az robotok bizonyos kategóriái esetében indokolt és szükséges, az Unió belső piacán belül be kell vezetni a fejlett robotok átfogó uniós nyilvántartási rendszerét, és felszólítja a Bizottságot, hogy határozza meg a nyilvántartásba veendő robotok besorolási kritériumait; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy célszerű lenne-e, ha a nyilvántartási rendszert és a nyilvántartást egy kijelölt, a robotikával és mesterséges intelligenciával foglalkozó európai ügynökség kezelné;

3. hangsúlyozza, hogy a robotikai technológia fejlesztésének az emberi képességek növelésére, és nem helyettesítésére kell összpontosítania; a robotika és a mesterséges intelligencia fejlesztése során elengedhetetlennek tartja, hogy az emberek mindenkor megtartsák az intelligens gépek feletti ellenőrzést; úgy véli, hogy különös figyelmet kell fordítani arra, hogy az ember és a robot között érzelmi kapcsolat alakulhat ki – különösen a sérülékeny csoportok (gyermekek, idősek, fogyatékosokkal élők) esetén – és rámutat ezen érzelmi kötődés által az emberekre esetlegesen kifejtett komoly érzelmi vagy fizikai hatás által felvetett kérdésekre;

4. hangsúlyozza, hogy uniós szintű megközelítésre van szükség a belső piac fragmentálódásának megelőzése érdekében, továbbá ezzel egyidejűleg hangsúlyozza a kölcsönös elismerés elvének fontosságát a robotok és a robotikai rendszerek határokon átnyúló alkalmazása szempontjából; emlékeztet arra, hogy a tesztelést, a hitelesítést és a forgalomba hozatali engedélyezést csak egyetlen tagállamban kell megkövetelni; hangsúlyozza, hogy ezt a megközelítést hatékony piacfelügyeletnek kell kísérsnie;

5. hangsúlyozza a robotikai ágazatban működő, új piaci szegmenseket létrehozó vagy robotokat használó kis- és középállalkozások és induló innovatív vállalkozások segítését célzó intézkedések fontosságát;

Kutatás és innováció

6. hangsúlyozza, hogy sok robotikai alkalmazás még kísérleti fázisban van; üdvözli, hogy egyre több kutatási projektet finanszíroznak a tagállamok és az Unió; elengedhetetlennek tartja, hogy az Unió a tagállamaival egyetemben közfinanszírozás révén megőrizze vezető szerepét a robotika és a mesterséges intelligencia területén; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak több forrást a robotikai és ikt-kutatási projektekhez, többek között a köz- és magánszféra partnersége terén is, valamint kutatási politikáikban érvényesítsék a nyitott tudomány és a felelős etikus innováció elveit; hangsúlyozza, hogy elegendő erőforrást kell fordítani a technológiai fejlődésből és annak gyakorlati alkalmazásaiból fakadó szociális, etikai, jogi és gazdasági kihívásokra adott megoldások keresésére;

7. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a kutatási programokat, ösztönözzék a robotikai és a mesterséges intelligencia technológiák lehetséges hosszú távú kockázataival és lehetőségeivel kapcsolatos kutatást, valamint ösztönözzék egy strukturált nyilvános párbeszéd mielőbbi elindítását e technológiák fejlesztésének következményeiről; kéri a Bizottságot, hogy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálata során növelje a Horizont 2020 alapból

2017. február 16., csütörtök

finanszírozott SPARC program támogatását; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket annak alapos nyomon követése és biztosítása érdekében, hogy e technológiák esetében zökkenőmentesebb legyen az elővigyázatosság elvével összhangban végzett, megfelelő biztonsági értékeléseket követő átmenet a kutatás és a kereskedelmi forgalomba hozatal és felhasználás között;

8. hangsúlyozza, hogy a robotika és a mesterséges intelligencia terén végrehajtott innováció, illetve a robotika és a mesterséges intelligencia integrálása a gazdaságba és a társadalomba olyan digitális infrastruktúrát igényelnek, amely általános összekapcsolhatóságot nyújt; felhívja a Bizottságot olyan keret kialakítására, amely megfelel az Unió digitális jövőjével kapcsolatos összekapcsolhatósági követelményeknek, illetve annak biztosítására, hogy a széles sávú és 5G hálózatokhoz való hozzáférés teljes mértékben összhangban legyen a hálózatsemlegesség elvével;

9. határozottan úgy véli, hogy a rendszerek, eszközök és felhőszolgáltatások beépített biztonsági és adatvédelmi rendszereken alapuló interoperabilitása alapvető fontosságú a valós idejű adatáramlások lehetővé tétele számára, amelynek köszönhetően a robotok és a mesterséges intelligencia rugalmasabbá és önállóbbá válhatnak; kéri a Bizottságot, hogy mozgítsa elő a nyitott környezet kialakítását, a nyílt szabványoktól az innovatív engedélyezési modelleken át a nyitott platformokig és átláthatóságig, elkerülve a vevőfogvatartással járó zárt rendszereket, amelyek korlátozzák az interoperabilitást;

Etikai elvek

10. megjegyzi, hogy a robotika használata révén a fokozott szerepvállalásra kínálkozó lehetőségeket számos feszültség vagy kockázat árnyalja, és ezeket komoly vizsgálat alá kell vetni az emberi biztonság, egészség és védelem, szabadság, magánélet, sérthetlenség és méltóság, önrendelkezés és megkülönböztetésmentesség, illetve a személyes adatok védelme szempontjából;

11. úgy véli, hogy a meglévő uniós keretet naprakésszé kell tenni és adott esetben ki kell egészíteni a robotika összetettségével és szerteágazó társadalmi, gyógyászati és bioetikai hatásaival összhangban lévő, irányadó etikai elvekkel; úgy véli, hogy a robotok fejlesztéséhez, tervezéséhez, gyártásához, használatához és módosításához egyértelmű, szigorú és eredményes irányadó etikai keret szükséges, amelynek ki kell egészítenie a jelentős jogi ajánlásait és a meglévő nemzeti és uniós vívmányokat; javaslatot tesz az állásfoglalás mellékletében egy charta formáját öltő keretre, amely a robotikai mérnökök magatartási kódexéből, a robotikai protokollok vizsgálatok a kutatási etikai bizottságok által alkalmazandó kódexből, valamint a tervezők és a felhasználók számára készült engedélymintákból áll;

12. hangsúlyozza az átláthatóság elvét, nevezetesen, hogy a mesterséges intelligencia segítségével meghozott, egy vagy több személy életét jelentősen befolyásoló döntések indokait mindenkor rendelkezésre kell tudni bocsátani; úgy véli, hogy mindenkor biztosítani kell annak lehetőségét, hogy a mesterséges intelligencia számításait emberek számára érthető formára egyszerűsítsék; úgy véli, hogy a fejlett robotokat olyan „fekete dobozzal” kell ellátni, amely rögzíti a gép által végrehajtott összes művelet adatait, a döntésekhez vezető logikát is beleértve

13. rámutat arra, hogy az irányadó etikai keretnek a jó szándék, a „ne árts”, az autonómia és igazságosság elvére, az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt elvekre – például az emberi méltóság, az egyenlőség, az igazságosság és a méltányosság, a megkülönböztetésmentesség, a tájékoztatáson alapuló beleegyezés, a magán- és családi élet védelme, illetve az adatvédelem elvére –, valamint az uniós jog egyéb, alapul szolgáló elveire és értékeire – például a megbélyegzésmentesség, az átláthatóság, az önállóság, az egyéni felelősség és a társadalmi felelősség elvére –, továbbá a meglévő etikai gyakorlatokra és kódexekre kell épülniük;

14. úgy véli, hogy különös figyelmet kell szentelni azoknak a robotoknak, amelyek hagyományosan védett és magánjellegű területen való elhelyezésüknél és a személyes és érzékeny adatok megszerzésére és továbbítására vonatkozó képességüknél fogva jelentősen veszélyeztetik az információk bizalmas jellegét;

Egy európai ügynökség

15. úgy véli, hogy megerősített együttműködésre van szükség a tagállamok és a Bizottság között, annak érdekében, hogy garantálják azoknak a határokon átnyúló szabályoknak a következetességét, amelyek ösztönzik az európai iparágak közötti együttműködést és lehetővé teszik olyan robotok telepítését az egész Unióban, amelyek a szükséges biztonsági és védelmi szinteknek, illetve az uniós jogban foglalt etikai elveknek egyaránt megfelelnek;

2017. február 16., csütörtök

16. felszólítja a Bizottságot annak megfontolására, hogy kijelöljön egy robotikával és mesterséges intelligenciával foglalkozó európai ügynökséget, amely mind uniós, mind tagállami szinten ellátja a közszféra érintett szereplőit a szükséges technikai, etikai és szabályozási ismeretekkel, hogy időben, etikusan és jól tájékozottan tudjanak választ adni a robotika technológiai fejlődéséből eredő, például a közlekedési ágazatban felmerülő – különösen határokon átnyúló jellegű – új lehetőségekre és kihívásokra;

17. úgy véli, hogy a robotika használatának lehetőségei és a kapcsolódó problémák, valamint a jelenlegi beruházási dinamika indokoltá teszik, hogy megfelelő költségvetés, illetve olyan szabályozók és külső technikai és etikai szakértők álljanak az európai ügynökség rendelkezésére, akik a robotikán alapuló alkalmazások ágazatokon átívelő és több területet felölelő nyomon követésével foglalkoznak oly módon, hogy azonosítják a bevált gyakorlatokra vonatkozó normákat, és adott esetben szabályozási intézkedéseket javasolnak, új elveket határoznak meg, és kezelik az esetleges fogyasztóvédelmi kérdéseket és rendszerszintű kihívásokat; kéri a Bizottságot (és az európai ügynökséget, amennyiben létrehozzák), hogy évente tegyenek jelentést az Európai Parlamentnek a robotika terén elért legújabb fejleményekről és a szükséges megteendő fellépésekről;

A szellemi tulajdonhoz fűződő jogok és az adatáramlás

18. megjegyzi, hogy nem léteznek olyan jogi rendelkezések, amelyek kifejezetten a robotikára vonatkoznak, ugyanakkor a meglévő jogi szabályok és elvek könnyen alkalmazhatók a robotikára, bár néhány szempont látszólag különleges megfontolást igényel; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa a szellemi tulajdon horizontális, technológiasemleges megközelítését, amely azokra a különféle ágazatokra alkalmazandó, ahol a robotika alkalmazása felmerülhet;

19. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a robotikai ágazatban a polgári jogi szabályozások összhangban legyenek az adatvédelmi rendelettel, a szükségesség és arányosság elvének megfelelően; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a robotikai terület gyors fejlődését – többek között a kiberfizikai rendszerek szintjén tett előlépést is –, és biztosítsák, hogy az uniós jogszabályok ne maradjanak le a technológia fejlődésének és alkalmazásának üteme mögött;

20. hangsúlyozza, hogy a magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jog, amelyeket a Charta 7. és 8. cikke, illetve az EUMSZ 16. cikke rögzít, a robotika minden területére vonatkozik, továbbá hogy az adatvédelemre vonatkozó uniós jogi kereteket maradéktalanul be kell tartani; felhív e tekintetben a kamerák és érzékelők robotokban való használatára vonatkozó szabályok és kritériumok az általános adatvédelmi rendelet végrehajtásának keretében történő egyértelműsítésére; felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjék arról, hogy érvényesüljenek az adatvédelmi elvek, mint például a beépített és alapértelmezett adatvédelem, az adatminimalizálás, a célhoz kötöttség elvei, valamint az érintettek és az adatvédelmi hatóságok rendelkezésére álló átlátható ellenőrző mechanizmusok, továbbá a hatályos uniós adatvédelmi jogszabályoknak megfelelő jogorvoslatok, valamint arról, hogy megfelelő ajánlásokat és standardokat kövessenek és építsenek be az uniós szakpolitikákba;

21. hangsúlyozza, hogy az adatok szabad áramlása a digitális gazdaság és a mesterséges intelligencia ágazata számára rendkívül fontos; hangsúlyozza, hogy a robotok és a mesterséges intelligencia megfelelő használatához létfontosságú a robotikai és a mesterséges intelligencia rendszerek magas szintű biztonságossága, belső adatrendszereikre és adatáramlásaikra is kiterjedően; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az összekapcsolt robotokból és mesterséges intelligenciából álló hálózatok védelmét a biztonság megsértésének esetleges esetei megelőzése érdekében; hangsúlyozza, hogy az emberek, a robotok és a mesterséges intelligencia közötti kommunikációban alapvető jelentőséggel bír a biztonság magas szintje és a személyes adatok védelme; hangsúlyozza a robotok és a mesterséges intelligenciák tervezőinek felelősségét a termékek olyan módon való fejlesztéséért, hogy azok biztonságosak és rendeltetésüknek megfelelőek legyenek; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és ösztönözzék a szükséges technológia fejlesztését, ideértve a beépített biztonságot;

Szabványosítás, biztonság és védelem

22. hangsúlyozza, hogy a szabványok kialakításának és az interoperabilitásnak a kérdése kulcsfontosságú a mesterséges intelligenciával és a robotikával kapcsolatos technológiák területén kibontakozó jövőbeli verseny szempontjából; felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa a műszaki szabványok nemzetközi harmonizációja terén – elsősorban az európai szabványügyi szervekkel és a Nemzetközi Szabványügyi Szervezettel együttműködve – végzett munkát az innováció előmozdítása, a belső piac töredezettségének elkerülése és a termékbiztonság, illetve a fogyasztóvédelem magas szintjének garantálása érdekében, ide értve adott esetben a munkakörnyezet minimális biztonsági standardjait is; hangsúlyozza a jogszerű mérnöki visszafejtés és a nyílt standardok fontosságát, az innováció értékének maximalizálása és annak biztosítása érdekében, hogy a robotok kommunikálni tudjanak egymással; ebben a tekintetben üdvözlí külön technikai bizottságok, így a robotikával foglalkozó ISO/TC 299 felállítását, amely kizárólag a robotikával kapcsolatos szabványok kialakításán dolgozik;

2017. február 16., csütörtök

23. hangsúlyozza, hogy a robotok valós élethelyzetekben történő tesztelése alapvető fontosságú az esetleges kockázatok, valamint a tisztán kísérleti laboratóriumi fázison túli technológiai fejlődésük feltárása és értékelése szempontjából; hangsúlyozza ennek kapcsán, hogy a robotok valós élethelyzetekben történő tesztelése – különösen a nagyvárosokban és a közutakon – számos kérdést vet fel, többek között olyan akadályokat, amelyek lassítják a tesztelési szakaszok kibontakozását, továbbá hatékony stratégia és nyomon követési mechanizmus kialakítását teszik szükségessé; felszólítja a Bizottságot, hogy az összes tagállam számára dolgozzon ki egységes kritériumokat, amelyeket az egyes tagállamoknak használniuk kell azon területek azonosítására, amelyeken – az elővigyázatosság elvével összhangban – megengedettek a robotokkal végzett kísérletek;

Autonóm közlekedési eszközök**a) Autonóm járművek**

24. hangsúlyozza, hogy az autonóm közlekedés magában foglalja a közúti, vasúti, vízi és légi közlekedési eszközök valamennyi távirányított, automatizált, összekapcsolt és autonóm formáját, ideértve a gépjárműveket, a vonatokat, a hajókat, a kompokat, a repülőket, a drónokat, valamint az ágazatban létrejövő fejlesztések és innovációk minden jövőbeli formáját;

25. úgy véli, hogy az autópárnak van a legnagyobb szüksége hatékony uniós és globális szabályokra az automatizált és önjáró járművek határokon átnyúló fejlesztésének biztosítása érdekében, a bennük rejlő gazdasági lehetőségek teljes körű kiaknázása és a technológiai trendek pozitív hatásainak kihasználása céljából; hangsúlyozza, hogy a széttagolt szabályozási megközelítések akadályoznák az autonóm szállítási rendszerek létrehozását és veszélyeztetnék Európa versenyképességét;

26. felhívja a figyelmet arra, hogy a vezető reakcióideje a jármű irányításának nem tervezett átvétele esetén alapvető fontosságú, ezért sürgeti az érintetteket, hogy állapítsanak meg a biztonsági és felelősségi szempontokat meghatározó reális értékeket;

27. azt a nézetet vallja, hogy az autonóm járművekre való áttérés az alábbi szempontokból fejt ki érezhető hatást: a polgári jogi felelősség (kárfelelősség és biztosítás), közúti biztonság, a környezettel kapcsolatos minden téma (pl. energiahatékonyság, a megújuló technológiák és energiaforrások használata), valamint az adatokkal kapcsolatos kérdések (adatokhoz való hozzáférés, adatvédelem, a magánélet védelme, adatmegosztás), az ikt-infrastruktúrára vonatkozó kérdések (pl. a hatékony és megbízható kommunikáció nagy sűrűsége), foglalkoztatási ügyek (munkahelyek teremtése és elvesztése, nehéz tehergépjárművek vezetőinek kiképzése az automatizált járművek vezetésére); hangsúlyozza, hogy jelentős közúti, energetikai és ikt-infrastrukturális beruházásokra lesz szükség; felhívja a Bizottságot, hogy az autonóm közlekedési eszközökkel kapcsolatos munkája során vegye figyelembe a fent említett szempontokat;

28. hangsúlyozza a Galileo és az EGNOS európai műholdas navigációs programok által szolgáltatott megbízható hely- és időmeghatározási információk meghatározó jelentőségét az autonóm járművek alkalmazásában, e tekintetben szorgalmazza az európai Galileo helymeghatározó rendszer teljesség tételehez szükséges műholdak véglegesítését és útnak indítását;

29. felhívja a figyelmet az autonóm járművek által a csökkent mozgásképességű személyek számára nyújtott magas hozzáadott értékre, mivel e járművek révén hatékonyabban vehetnek részt a közúti közlekedésben, ami egyszerűbbé teszi a mindennapi életüket;

b) Drónok (távirányítású légi jármű-rendszerek)

30. elismeri a dróntechnológiával kapcsolatos pozitív előrelépéseket, különösen a felkutatás és a mentés területén; hangsúlyozza a drónok alkalmazására vonatkozó európai keret fontosságát az uniós polgárok biztonságának és magánélete védelmének szempontjából, és felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az Európai Parlament távirányított légi jármű-rendszerek, közismert nevükön a pilóta nélküli légi járművek polgári repülésben való biztonságos felhasználásáról szóló 2015. október 29-i állásfoglalásának⁽¹⁾ ajánlásait; sürgeti a Bizottságot, hogy készítsen értékeléseket a drónok széles körű használatával összefüggő biztonsági kérdésekről; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy szükség van-e a távirányítású légi jármű-rendszerek olyan nyomkövető és azonosítási rendszerrel való felszerelésére, mely lehetővé teszi a légi jármű használat közbeni pozíciójának valós idejű meghatározását; emlékeztet arra, hogy a 216/2008/EK európai

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0390.

2017. február 16., csütörtök

parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott intézkedések útján biztosítani kell a pilóta nélküli légi járművek homogenitását és biztonságosságát;

Gondozó robotok

31. hangsúlyozza, hogy az időskorúakat gondozó robotokkal kapcsolatos kutatás és fejlesztés idővel általánosabbá és olcsóbbá vált, továbbá hasznosabb és nagyobb fogyasztói elfogadottsággal bíró termékeket hoz létre; megjegyzi, hogy ezeket az időskorúak, a fogyatékkal élők és a demenciában, kognitív zavarokban vagy az emlékezet hanyatlásában szenvedők számára megelőzést, segítségnyújtást, nyomon követést, stimulációt és társaságot biztosító technológiákat széles körben alkalmazzák;

32. rámutat arra, hogy az emberi gondozás egyik alapvető szempontja az emberi kapcsolatot; úgy véli, hogy az emberi tényező robotokkal történő teljes körű helyettesítése személytelenné teheti a gondozási feladatok ellátását, másfelől elismeri, hogy a robotok képesek lehetnek segíteni az automatizált gondozási feladatok ellátásában, és megkönnyíthetik a gondozók munkáját, miközben az emberi törődést fokozzák és a rehabilitációs folyamatot célirányosabbá tennék, ezáltal pedig az orvosoknak és a gondozóknak lenne több, a diagnosztizálásra, illetve jobban megtervezett gyógyítási opciókra fordítható ideje; hangsúlyozza, hogy noha a robotika potenciálal bír a fogyatékkal élő személyek és az időskorúak mobilitásának és integrációjának növelésére, még mindig szükség lesz emberi gondozókra, akik továbbra is a szociális érintkezés fontos, teljes mértékben nem helyettesíthető forrását biztosítják számukra;

Orvosi robotok

33. hangsúlyozza az orvosok és a gondozók megfelelő képzésének és felkészítésének fontosságát a lehető legmagasabb szintű szakmai hozzáértés biztosítása, valamint a betegek egészségének védelme és megőrzése érdekében; hangsúlyozza, hogy meg kell határozni azokat a minimális szakmai követelményeket, amelyeket a sebészeknek teljesíteniük kell ahhoz, hogy műthessenek és sebészeti robotokat használhassanak; úgy véli, hogy létfontosságú a robotok felügyelet melletti autonómiája elvének tiszteletben tartása, amelynek értelmében a kezelés eredeti megtervezése és az annak megvalósítására vonatkozó végső döntés mindig az emberi sebész hatáskörében marad; hangsúlyozza a felhasználók képzésének különös fontosságát, hogy megismerkedhessenek e terület technológiai követelményeivel; felhívja a figyelmet arra, hogy egyre többen használnak öndiagnosztizálásra mobil robotokat, és hogy ennek következtében szükség van az orvosok öndiagnosztizálási esetekkel foglalkozó képzésére, a technológia alkalmazása nem gyengítheti vagy károsíthatja az orvos-beteg kapcsolatot, hanem segítenie kell az orvosokat a betegek diagnosztizálása és/vagy kezelése terén az emberi tévedés kockázatának csökkentése és az életminőség javítása, illetve a várható élettartam meghosszabbítása céljából;

34. úgy véli, hogy a gyógyászati robotok további áttöréseket érnek el a nagy pontossággal végzett sebészeti beavatkozások és az ismétlődő eljárások végrehajtása terén, továbbá képesek a rehabilitáció eredményeinek javítására, valamint igen hatékony logisztikai támogatást nyújtanak a kórházakon belül; megállapítja, hogy a gyógyászatban használt robotok csökkenthetik az egészségügyi kiadásokat is annak lehetővé tétele révén, hogy az egészségügyi szakemberek a kezeléssel a megelőzésre helyezik át a hangsúlyt, valamint azáltal, hogy több költségvetési forrás szabadul fel a betegek különböző szükségleteihez való alkalmazkodásra, az egészségügyi szakemberek folyamatos képzésére, valamint a kutatásra;

35. kéri a Bizottságot, hogy az (EU) 2017/745 rendelet alkalmazásának kezdő időpontja előtt biztosítsa, hogy az új orvosi robotikai eszközök – különösen az emberi testbe beépített eszközök – tesztelési eljárásai biztonságosak legyenek;

Az emberi test „javítása” és az embertökéletesítés

36. megjegyzi, hogy a robotika nagy eredményeket hozott és óriási lehetőségek rejlenek benne a sérült szervek és fizikai funkciók javítása és pótlása terén, ugyanakkor különösen az embertökéletesítésre kínáló lehetőségek összetett kérdéseket vetnek fel, mert az orvostechonikai robotok és különösen a kiberfizikai rendszerek (CPS) alapjaiban változtathatják meg fogalmainkat az egészséges emberi testről, lévén, hogy közvetlenül az emberi testen viselhetőek vagy az emberi testbe beültethetőek; hangsúlyozza, hogy a kórházakban és más egészségügyi intézményekben fel kell állítani megfelelő személyzetből álló, robotikával foglalkozó bizottságokat, amelyek feladata a betegek gondozását és kezelését érintő, szokatlan, bonyolult etikai problémák vizsgálata és megoldásuk elősegítése; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 216/2008/EK rendelete (2008. február 20.) a polgári repülés területén közös szabályokról és az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség létrehozásáról, valamint a 91/670/EGK tanácsi rendelet, 1592/2002/EK rendelet és a 2004/36/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 79., 2008.3.19., 1. o.).

2017. február 16., csütörtök

dolgozzanak ki iránymutatásokat e bizottságok létrehozásának és működésének elősegítésére;

37. rámutat arra, hogy a létfontosságú orvosi alkalmazások, például a robotprotézisek területén folyamatos, fenntartható hozzáférést kell biztosítani a karbantartáshoz, a fejlesztésekhez és különösen a hibákat és sebezhetőségeket javító szoftverfrissítésekhez;

38. ajánlja megbízható független szervezetek létrehozását, amelyeknek módjuk van gondoskodni az alapvető és fejlett orvosi eszközöket viselő emberek ellátásáról, ideértve a karbantartást, a javítást és bővítést, a szoftverfrissítéseket, különösen abban az esetben, amikor a hasonló karbantartást az eredeti szállító már nem vállalja; támogatja a gyártókra vonatkozó olyan kötelezettség bevezetését, hogy e célból bocsássanak az említett független megbízható szervezetek rendelkezésére részletes tervezési útmutatót és forráskódot, a kiadványok nemzeti könyvtárakban való kötelező letétbe helyezéséhez hasonlóan;

39. felhívja a figyelmet az ahhoz kapcsolódó kockázatokra, hogy az emberi testbe beépített CPS-eket feltörik, kikapcsolják vagy memóriájukat törlik, mivel ez veszélyeztetheti az emberi egészséget, rendkívüli esetben az emberi életet is, ennélfogva hangsúlyozza, hogy e rendszerek védelmét kiemelten kell kezelni;

40. hangsúlyozza, hogy fontos mindenki számára egyenlő hozzáférési esélyt biztosítani az ilyen technológiai újításokhoz, eszközökhöz és beavatkozásokhoz; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a segítő technológiák fejlesztését, e technológiák fejlődésének és az arra rászorulóktól általi elfogadásának elősegítése érdekében, összhangban a fogyatékosokkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel, amelyben az Unió részes fél;

Oktatás és foglalkoztatás

41. felhívja a figyelmet a Bizottság előrejelzésére, amely szerint 2020-ra Európa akár 825 000 fős ikt-szakemberhiánnyal szembesülhet, és a munkahelyek 90 %-a legalább alapszintű digitális készségeket követel majd meg; üdvözli a Bizottság kezdeményezését, amelynek keretében ütemtervet javasol a digitális készségekre vonatkozó keretrendszer lehetséges használatára és felülvizsgálatára, illetve a digitális készségek valamennyi tanulói szintre kiterjedő leírására, és felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson jelentős mértékű támogatást a digitális készségek fejlesztésére valamennyi korcsoportban a foglalkoztatási státusztól függetlenül; hangsúlyozza, hogy a robotika területén elérendő növekedés érdekében a tagállamoknak rugalmasabb oktatási és képzési rendszereket kell kidolgozniuk annak biztosítására, hogy a készségekre vonatkozó stratégiák megfeleljenek a robotikára épülő gazdaság szükségleteinek;

42. úgy véli, hogy ha egyre több fiatal nő érdeklődne a digitális karrier iránt és dolgozna digitális munkakörben, az a digitális ipar, a nők és az európai gazdaság javát szolgálná; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak a nők ikt területén történő támogatását és e-készségeik fejlesztését szolgáló kezdeményezéseket;

43. felszólítja a Bizottságot, hogy kezdje meg a munkahelyekkel kapcsolatos közép- és hosszú távú tendenciák alaposabb elemzését és nyomon követését, különös figyelmet fordítva a munkahelyek létrejöttére és megszűnésére a különböző képesítési területeken, annak felderítése céljából, hogy mely területeken jönnek létre és mely területeken szűnnek meg munkahelyek a robotok fokozott használatának eredményeképpen;

44. kiemeli a társadalmi változások előrejelzésének fontosságát, figyelembe véve a robotika és a mesterséges intelligencia fejlesztésének és alkalmazásának hatásait; kéri a Bizottságot, hogy elemezze a különféle lehetséges forgatókönyveket, valamint azok következményeit a tagállamok szociális biztonsági rendszereinek életképességére, nézve;

45. hangsúlyozza a rugalmas készségek és a szociális, a kreatív valamint a digitális készségek jelentőségét az oktatásban; bizonyos abban, hogy az elméleti tudás iskolákban történő átadása mellett az egész életen át tartó tanulást egész életen át tartó tevékenységgel kell elérni;

46. megjegyzi, hogy a robotika a munkahelyi biztonság javítása terén hatalmas potenciállal bír számos veszélyes vagy káros munkafeladatnak az emberekről robotokra való átruházása révén, ugyanakkor megjegyzi azt is, hogy magában hordozza egy sor újfajta kockázat felmerülésének lehetőségét is, az emberek és robotok közötti munkahelyi interakciók számának növekedése következtében; e tekintetben kiemeli, hogy az egészség, a biztonság és az alapvető jogoknak a munkahelyen történő tiszteletben tartása érdekében fontos az emberek és robotok interakciójára szigorú, jövőbe tekintő szabályokat alkalmazni;

2017. február 16., csütörtök

Környezeti hatás

47. megjegyzi, hogy a robotika és a mesterséges intelligencia fejlesztését olyan módon kell végezni, hogy annak környezeti hatása a hatékony energiafogyasztás, a megújuló energiaforrások és ritka anyagok használata, a hulladék (mint például az elektromos és elektronikus hulladék) mennyiségének minimalizálása és a javíthatóság révén korlátozott legyen; ezért felhívja a Bizottságot, hogy a körforgásos gazdaság elveit foglalja bele minden robotikával foglalkozó uniós politikába; megjegyzi továbbá, hogy a robotok használata pozitív hatással lesz a környezetre is, különösen a mezőgazdaság és az élelmiszer-ellátás terén, nevezetesen a gépek kisebb mérete és kevesebb mennyiségű műtrágya, az energia és a víz felhasználása révén, valamint a precíziós gazdálkodáson és az útvonal-optimalizáláson keresztül;

48. hangsúlyozza, hogy a CPS olyan energia- és infrastruktúrárendszerek létrehozásához vezet majd, amelyek képesek lesznek kontrollálni az energiának a termelőtől a fogyasztóhoz történő áramlását, valamint olyan „energiatermelő-fogyasztókat” alakítanak majd ki, akik az energiának egyaránt termelői és fogyasztói, ezzel jelentős környezeti előnyöket téve lehetővé;

Felelősség

49. úgy véli, hogy a robotok által okozott károk iránti polgári jogi felelősség fontos kérdés, amelyet uniós szinten kell kezelni a hatékonyság, az átláthatóság, a következetesség, a megvalósítás és a jogbiztonság azonos mértékének biztosítása érdekében az egész Európai Unióban, a polgárok, a fogyasztók és a vállalkozások javát egyaránt szolgálva;

50. megjegyzi, hogy a robottechnológia fejlődéséhez további ismeretekre van szükség az emberek és robotok együttes tevékenysége körüli közös álláspont kialakításához, amely tevékenységnek két alapvető, kölcsönös függőségen alapuló kapcsolatra kell épülnie: nevezetesen a kiszámíthatóságra és az irányíthatóságra; rámutat arra, hogy ez a két, kölcsönös függőségen alapuló kapcsolat kulcsfontosságú szerepet tölt be annak meghatározásában, hogy mely információkat kell megosztani ember és robot között, illetve hogyan valósítható meg az ember és robot közötti közös alap az emberek és robotok zökkenőmentes együttes tevékenységének biztosítása érdekében;

51. kéri a Bizottságot, hogy az EUMSZ 114. cikke alapján terjesszen elő egyrészt egy, a robotika és a mesterséges intelligencia elkövető 10–15 éven belüli fejlődésével kapcsolatos jogi kérdésekről szóló jogalkotási aktusra irányuló javaslatot, nem jogalkotási eszközökkel, például iránymutatásokkal és magatartási kódexekkel kombinálva ezt;

52. úgy véli, hogy bármilyen jogi megoldást alkalmaz is a robotok által okozott károk iránti felelősségre vonatkozóan a vagyoni károktól eltérő esetekben, a jövőbeni jogalkotási aktus semmilyen körülmények között nem korlátozhatja a megtéríthető károk típusát és mértékét, illetve nem korlátozhatja a károsultnak felkínálható kártérítés formáit pusztán azon az alapon, hogy a kárt nem emberi lény okozta;

53. úgy véli, hogy a jövőbeni jogi aktusnak a Bizottság mélyreható elemzésén kell alapulnia, amely megállapítja, hogy az objektív felelősséggel vagy a kockázatkezeléssel kapcsolatos megközelítést kell alkalmazni;

54. megjegyzi ugyanakkor, hogy az objektív felelősség csak annak bizonyítását teszi szükségessé, hogy kár keletkezett, és hogy ok-okozati összefüggés áll fenn a robot károkozó működése, illetve a károsult által elszenvedett kár között;

55. megjegyzi, hogy a kockázatkezeléssel kapcsolatos megközelítés nem a „gondatlanul eljáró” személyre mint egyéni felelősre összpontosít, hanem arra a személyre, aki bizonyos körülmények között képes a kockázatokat minimálisra csökkenteni és kezelni a negatív hatásokat;

56. úgy véli, hogy – elvileg – miután a végső soron felelős felek azonosításra kerültek, a felelősségüknek arányosnak kell lennie a robotnak adott utasítások tényleges szintjével és a robot önállóságával, így minél nagyobb a robot tanulási képessége vagy önállósága, annál kisebbnek kell lennie a többi fél felelősségének, és minél hosszabb ideig tartott a robot „oktatása”, annál nagyobb az „oktató” felelőssége; különösen azt jegyzi meg, hogy amikor azonosítani kívánjuk azt a személyt, akinek a robot károkozó magatartása ténylegesen tulajdonítható, a robot „betanításból” származó készségei nem keverendők össze a szigorúan az önálló tanulási képességeitől függő készségekkel; megjegyzi, hogy legalább a jelenlegi szakaszban az embereknek és nem a robotoknak kell a felelősséget viselniük;

57. rámutat arra, hogy az egyre önállóbb robotok által okozott károkkal kapcsolatos felelősség telepítésének bonyolult kérdésére esetleg megoldás lehet egy kötelező biztosítási rendszer, amilyen már jelenleg is érvényben van például a gépkocsik esetében; mindazonáltal megjegyzi, hogy a közúti közlekedés biztosítási rendszerétől eltérően, ahol a biztosítás az emberi cselekedetekre és hibákra terjed ki, a robotikára vonatkozó biztosítási rendszernek a láncolat összes lehetséges felelősségi körét figyelembe kell vennie;

2017. február 16., csütörtök

58. úgy véli, hogy a gépjármű-biztosításhoz hasonlóan az ilyen biztosítási rendszert is ki lehetne egészíteni egy pénzalappal annak érdekében, hogy azokban az esetekben is legyen lehetőség a kártérítésre, amelyekben nem áll rendelkezésre biztosítási fedezet; felszólítja a biztosítási ágazatot, hogy fejlesszen ki olyan új termékeket és kínálat típusokat, amelyek összhangban vannak a robotika fejlődésével;

59. felszólítja a Bizottságot, hogy jövőbeni jogi aktusának hatásvizsgálata keretében tárja fel, elemezze és vizsgálja meg az összes lehetséges jogi megoldás vonzatait, például:

- a) amennyiben a robotok bizonyos kategóriái esetében indokolt és szükséges, kötelező biztosítási rendszer kialakítása, amelyben – a gépkocsik esetében már alkalmazott megoldáshoz hasonlóan – a robotok gyártóinak vagy tulajdonosainak biztosítást kellene kötniük, amely fedezné a robotjaik által esetlegesen okozott károkat;
- b) annak biztosítása, hogy a kártérítési alap nemcsak a kártérítés garantálását szolgálja abban az esetben, ha a robot által okozott kárt nem fedezi a biztosítás;
- c) lehetővé tenni, hogy a gyártó, a programozó, a tulajdonos vagy a felhasználó a korlátolt felelősség előnyeit élvezhesse, amennyiben befizetnek egy kompenzációs alapba, illetve közös biztosítást kötnek a robotok okozta károk esetében nyújtandó kártérítés garantálás érdekében;
- d) annak eldöntése, hogy egy általános alapot hozzanak-e létre az összes intelligens autonóm robot számára, vagy egyedi alapot alakítsanak ki minden egyes robotkategóriához, és hogy a hozzájárulást egyszeri díjként kellene-e befizetni a robot forgalomba hozatalakor vagy bizonyos időközönként a robot élettartama során;
- e) annak biztosítása, hogy a robot és a rá vonatkozó alap közötti kapcsolat látható legyen egy speciális uniós nyilvántartásban megjelenő egyedi nyilvántartási szám révén, amely a robottal kapcsolatba kerülők számára lehetővé tenné az alap természetéről, anyagi kár esetén a felelősség korlátairól, a hozzájárulók nevééről és funkciójáról, illetve minden más vonatkozó adatról történő tájékozódást;
- f) a robotok specifikus jogalanyiségének létrehozatala hosszú távon, oly módon, hogy legalább a legkifinomultabb autonóm robotokat sajátos jogokkal és kötelezettségekkel – többek között az általuk esetlegesen okozott kár jóvátételére vonatkozó kötelezettségekkel – rendelkező elektronikus személynek lehessen minősíteni, lehetőleg az elektronikus személyiséget azokban az esetekben alkalmazva, amikor a robotok önálló döntéseket hoznak, vagy más módon, önállóan kerülnek kölcsönös kapcsolatba harmadik felekkel;

Nemzetközi vonatkozások

60. megjegyzi, hogy az Unióban alkalmazandó, a közlekedési balesetekre vonatkozó jelenlegi nemzetközi magánjogi szabályokat nem szükséges sürgősen módosítani azért, hogy az autonóm járművek fejlesztésére is kiterjedjenek, ugyanakkor az alkalmazandó jogot meghatározó jelenlegi kettős rendszer (amely a 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendeleten ⁽¹⁾ és a közlekedési balesetekre alkalmazandó jogról szóló 1971. május 4-i Hágai Egyezményen alapul) egyszerűsítése javítaná a jogbiztonságot és korlátozná a legkedvezőbb igazságszolgáltatási fórum kiválasztására kínálkozó lehetőségeket;

61. megjegyzi, hogy fontolóra kell venni az olyan nemzetközi megállapodások módosítását, mint a közúti forgalomról szóló, 1968. november 8-i Bécsi Egyezmény és a közlekedési balesetekre alkalmazandó jogról szóló Hágai Egyezmény;

62. azt várja a Bizottságtól, hogy a vezető nélküli járművezetés lehetővé tétele érdekében gondoskodjon arról, hogy a tagállamok egységes módon hajtsák végre a nemzetközi jogi rendelkezéseket, például a – módosításra szoruló – Bécsi Közúti Közlekedési Egyezményt, és felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az ágazatot, hogy mihamarabb hajtsák végre az amszterdami nyilatkozat célkitűzéseit;

63. határozottan ösztönzi a társadalmi, etikai és jogi kihívások vizsgálatát, majd azt követően a nemzetközi együttműködést a szabályozási normák kidolgozása terén, az ENSZ égisze alatt;

⁽¹⁾ A 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (2007. július 11) a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról (Róma II.) (HL L 199., 2007.7.31., 40. o.).

2017. február 16., csütörtök

64. rámutat arra, hogy a kettős felhasználású termékek – azon áruk, szoftverek és technológiák, amelyek polgári és katonai alkalmazásokhoz egyaránt felhasználhatók, és/vagy hozzájárulhatnak a tömegpusztító fegyverek elterjedéséhez – kereskedelméről szóló 428/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽¹⁾ meghatározott korlátozásokat és feltételeket a robotikai alkalmazásokra is alkalmazni kell;

Záró megfontolások

65. az EUMSZ 225. cikke alapján arra kéri a Bizottságot, hogy az EUMSZ 114. cikke alapján – az ezen állásfoglalás mellékletében közölt ajánlások nyomán – terjesszen elő egy, a robotikára vonatkozó polgári jogi szabályokról szóló irányelvre irányuló javaslatot;

66. megerősíti, hogy az ajánlások tiszteletben tartják az alapvető jogokat és a szubszidiaritás elvét;

67. úgy ítéli meg, hogy a kért javaslatnak pénzügyi vonatkozásai csak az újonnan létrehozandó uniós ügynökség kapcsán lesznek;

o

o o

68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a mellékelt ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak.

⁽¹⁾ A Tanács 428/2009/EK rendelete (2009. május 5.) a kettős felhasználású termékek kivételére, transzferjére, bróker-tevékenységére és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról (HL L 134., 2009.5.29., 1. o.).

2017. február 16., csütörtök

MELLÉKLET AZ ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

A KÉRT JAVASLAT TARTALMÁRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

Az „intelligens robotok” meghatározása és besorolása

Ki kell alakítani az „intelligens” autonóm robotok közös európai fogalommeghatározását, adott esetben alkategóriák meghatározásával együtt, az alábbi jellemzők figyelembevételével:

- autonómia elérésének képessége érzékelők révén és/vagy a környezettel folytatott adatcsere (összekapcsolhatóság), illetve ezen adatok elemzése révén;
- tanulási képesség tapasztalatok alapján és interakció révén;
- a robot fizikai megjelenésének formája;
- magatartása és cselekedetei környezethez történő igazításának képessége.

Az „intelligens robotok” nyilvántartásba vétele

A nyomkövethetőség érdekében és a további ajánlások megvalósításának elősegítése céljából be kell vezetni a fejlett robotoknak a robotok besorolásához meghatározott kritériumokon alapuló nyilvántartási rendszerét. A nyilvántartási rendszernek és a nyilvántartásnak uniós szintűnek kell lennie, le kell fednie a belső piacot, és azt az Unió robotikával és mesterséges intelligenciával foglalkozó, létrehozandó szakosodott ügynökségének kell irányítania.

Polgári jogi felelősség

A robotok és a mesterséges intelligenciák felelősségére vonatkozóan alkalmazott bármely választott jogi megoldás a vagyoni károktól eltérő esetekben semmilyen körülmények között nem korlátozhatja a megtéríthető károk típusát és mértékét, illetve nem korlátozhatja a károsultnak felkínálható kártérítés formáit pusztán azon az alapon, hogy a kárt nem emberi lény okozta.

A jövőbeni jogi aktusnak a Bizottság mélyreható elemzésén kell alapulnia, amely meghatározza, hogy az objektív felelősséggel vagy a kockázatkezeléssel kapcsolatos megközelítést kell alkalmazni.

Kötelező biztosítási rendszert kell létrehozni, amely azon alapulhat, hogy a gyártó köteles biztosítást kötni az általa gyártott autonóm robotokra.

A biztosítási rendszert pénzalappal kell kiegészíteni annak érdekében, hogy azokban az esetekben is legyen lehetőség a kártérítésre, amelyekben nem áll rendelkezésre biztosítási fedezet.

A robotokra és a mesterséges intelligenciákra alkalmazandó polgári jogi felelősségre vonatkozó szabályokat érintő bármely politikai döntést egy olyan, a robotikával és a neurotudománnyal foglalkozó, európai szintű kutatási és fejlesztési projekttel megfelelően egyeztetve kell meghozni, melynek keretében tudósoknak és szakembereknek lehetőségük nyílik az összes vonatkozó kockázat és következmény elemzésére.

Interoperabilitás, a kódhoz való hozzáférés és a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok

Biztosítani kell az egymással kapcsolatban álló, hálózatba kapcsolt autonóm robotok interoperabilitását. Szükség esetén biztosítani kell a forráskódhoz, a bemeneti adatokhoz és a felépítés leírásához való hozzáférést az „intelligens robotok” által okozott balesetek és károk kivizsgálása, valamint folyamatos működésük, elérhetőségük, megbízhatóságuk, biztonságuk és védelmük céljából.

Robotikai Charta

A robotikával kapcsolatos jogszabályokat érintő javaslata keretében a Bizottságnak figyelembe kell vennie az alábbi Robotikai Chartában foglalt elveket.

2017. február 16., csütörtök

ROBOTIKAI CHARTA

A robotika terén javasolt etikai magatartási kódex rögzíti az azonosítás, a felügyelet és az alapvető etikai elveknek való megfelelés alapjait a tervezési és fejlesztési fázistól kezdődően.

A keretrendszert, amely egy, a robotikával és a neurotudománnyal foglalkozó, európai szintű kutatási és fejlesztési projekttel megfelelően egyeztetve alakítanak ki, reflektív módon kell megtervezni, amely lehetővé teszi egyedi kiigazítások eseti alapon történő elvégzését annak értékelése céljából, hogy egy adott magatartás helyes vagy helytelen-e egy adott helyzetben, és azért, hogy a döntések meghozatala egy előre meghatározott értékhierarchiának megfelelően történjen.

A kódex nem helyettesítheti az e területen jelentkező összes fő jogi kihívás kezelésének szükségességét, hanem kiegészítő funkcióval kell rendelkeznie. Inkább a robotika etikai minőségét segíti elő, megerősíti a felelős innovációs erőfeszítéseket ezen a területen, és a nyilvánosság aggodalmaira ad választ.

Különös hangsúlyt kell fektetni a megfelelő technológiai folyamat kutatási és fejlesztési szakaszaira (tervezési folyamat, etikai felülvizsgálat, audit ellenőrzések stb.). Foglalkoznia kell az etikai normák kutatók, szakértők, felhasználók és tervezők általi betartásának szükségességével, de be kell vezetnie egy eljárást is a vonatkozó etikai dilemmák megoldásához vezető út megtervezésére, és lehetővé kell tennie, hogy e rendszerek etikailag felelős módon működjenek.

ETIKAI MAGATARTÁSI KÓDEX ROBOTIKAI MÉRNÖKÖK SZÁMÁRA

PREAMBULUM

A magatartási kódex felszólít minden kutatót és tervezőt, hogy felelős módon cselekedjen, és teljes mértékben figyelembe vegye az emberek méltósága, magánélete és biztonsága tiszteletben tartásának szükségességét.

A magatartási kódex minden tudományág szoros együttműködését kéri annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Unióban a robotikai kutatás biztonságos, etikus és hatékony módon valósuljon meg.

A magatartási kódex minden kutatási és fejlesztési tevékenységre kiterjed a robotika területén.

A magatartási kódex betartása önkéntes, és az összes érdekelt fél által megvalósítandó intézkedésekhez kínál általános elveket és iránymutatásokat.

A robotikai kutatásokat finanszírozó szervezetet, a kutatást végző szervezeteket, a kutatókat és az etikai bizottságokat arra ösztönzi, hogy a legkorábbi fázisokban vegyék figyelembe a technológiák vagy a kutatás tárgyának jövőbeni vonatkozásait, és a jövőben esetlegesen felmerülő kihívások és lehetőségek figyelembevételével fejlesszék ki a felelősségvállalás kultúráját.

Kívánatos, hogy a robotika kutatását finanszírozó szervezetek – a köz- és a magánszférában egyaránt – a robotika kutatására irányuló pályázatok benyújtását kockázatértékelés elvégzéséhez és bemutatásához kössék. A magatartási kódexnek nem a robotokat, hanem az embereket kell felelős szereplőnek tekintenie.

A robotika területén a kutatóknak el kell kötelezniük magukat a legszigorúbb etikai és szakmai normáknak megfelelő magatartás mellett, és az alábbi elveket kell betartaniuk:

Jó szándék – a robotoknak az emberek legfőbb érdekeit figyelembe véve kell cselekedniük;

„Ne árts” elv – az „először is, ne okozz kárt” elve, amely szerint a robotok nem tehetnek kárt az emberekben;

Autonómia – tájékoztatáson alapuló, nem kikényszerített döntés meghozatalának képessége a robotokkal való kölcsönös kapcsolat feltételeiről;

Igazságosság – a robotikához kapcsolódó előnyök tisztességes elosztása, különösen az otthonápolási és egészséggondozási feladatokat ellátó robotok megfizethetősége.

2017. február 16., csütörtök

Alapvető jogok

A robotikai kutatási tevékenységet – a tervezés, a kivitelezés, a terjesztés és a felhasználás tekintetében egyaránt – az alapvető jogok tiszteletben tartásával, az egyes ember és a társadalom egésze jólétének és önrendelkezésének érdekét szem előtt tartva kell folytatni. Az ember – testi és lelki – méltóságát és autonómiáját mindig tiszteletben kell tartani.

Elővigyázatosság

A robotikai kutatási tevékenységet az elővigyázatosság elvével összhangban kell végezni; előre kell jelezni az eredmények lehetséges biztonsági hatásait, megfelelő, a védelem szintjével arányos óvintézkedéseket kell hozni, ugyanakkor ösztönözni kell a haladást a társadalom és a környezet javát szem előtt tartva.

Inkluzivitás

A robotikai mérnökök garantálják az átláthatóságot, és tiszteletben tartják minden érdekelt fél információkhoz való hozzáférésre vonatkozó legitím jogát. Az inkluzivitás lehetővé teszi a robotikai kutatási tevékenységekben részt vevő vagy azok által érintett minden érdekelt fél részvételét a döntéshozatali folyamatokban.

Elszámoltathatóság

A robotikai mérnököknek elszámoltathatónak kell maradniuk azon szociális, környezetvédelmi és emberi egészséget érintő hatások vonatkozásában, amelyeket a robotika gyakorolhat a mostani és a jövőbeni nemzedékekre.

Biztonság

A robotok tervezőinek figyelembe kell venniük és tiszteletben kell tartaniuk az emberek fizikai jólétét, biztonságát, egészségét és jogait. A robotikai mérnököknek figyelemmel kell lenniük az emberek jólétére, ugyanakkor tiszteletben kell tartaniuk az emberi jogokat, és haladéktalanul nyilvánosságra kell hozniuk azokat a tényezőket, amelyek veszélyeztethetik a lakosságot vagy a környezetet.

Visszafordíthatóság

A visszafordíthatóság – amely az ellenőrizhetőség nélkülözhetetlen feltétele – alapvető elvnek számít, amikor a robotokat biztonságos és megbízható magatartásra programozzák. A visszafordíthatósági modell azt közli a robottal, hogy mely intézkedések visszafordíthatóak, és milyen módon fordíthatók vissza. Az utolsó művelet vagy műveletsorozat visszavonásának képessége lehetővé teszi a felhasználók számára a nem kívánt műveletek visszavonását és a munkájuk „jó” szakaszába történő visszatérést.

A magánélet védelme

A magánélet védelméhez való jogot mindig tiszteletben kell tartani. A robotikai mérnököknek biztosítaniuk kell a személyes adatok biztonságos megőrzését és kizárólag megfelelő módon történő felhasználását. Ezen kívül a robotikai mérnököknek garantálniuk kell, hogy kivételes körülményektől eltekintve az emberek ne legyenek személy szerint azonosíthatóak, és akkor is csak világos, egyértelmű, tájékoztatáson alapuló beleegyezés alapján. Bármilyen ember és gép közötti interakció előtt szükség van az emberek tájékoztatáson alapuló beleegyezésére. A robotikai mérnökök feladata az érvényes beleegyezést, a titkosságot, a névtelenséget, a tisztességes bánásmódot és a jogszerű eljárást érintő eljárások kidolgozása és betartása. A tervezők teljesítik azokat a kéréseket, amelyek bármilyen kapcsolódó adat megsemmisítésére és adatbázisokból való törlésére irányulnak.

Az előnyök maximalizálása és a károk minimalizálása

A kutatóknak minden szakaszban törekedniük kell munkájuk előnyeinek maximalizálására, a munka megkezdésétől kezdve egészen a terjesztésig. Kerülniük kell a kutatás résztvevőinek, embereknek, kísérlet vagy tanulmány résztvevőjének vagy tárgyának okozott károkat. Ha a kutatás elkerülhetetlen vagy szerves elemeként veszélyek merülnek fel, hatások kockázatértékelési és kockázatkezelési protokollokat kell kidolgozni és betartani. A kár kockázata általában nem lehet nagyobb, mint a hétköznapi életben előforduló kár kockázata, vagyis az emberek nem tehetők ki a szokásos életmódjuk

2017. február 16., csütörtök

mellett fennállónál nagyobb mértékű veszélyeknek. A robotrendszer működésének mindig alapos kockázatértékelési eljárásról kell alapulnia, amelyet az elővigyázatosság és az arányosság elvének kell áthatnia.

KUTATÁSETIKAI BIZOTTSÁGOK KÓDEXE

Elvek

Függetlenség

Az etikai felülvizsgálati eljárásnak magától a kutatástól függetlennek kell lennie. Ez az elv azt az elvárást emeli ki, hogy kerülni kell az összeférhetlenséget a kutatók és az etikai protokollt felülvizsgáló személyek, valamint a felülvizsgálók és a szervezeti irányítási struktúrák között.

Kompetencia

Az etikai felülvizsgálati eljárást megfelelő szakértelemmel rendelkező felülvizsgálóknak kell végezniük, a kutatásetikai bizottságok tagsági körének és etikai jellegű képzésének körültekintő mérlegelése iránti igény figyelembevételével.

Átláthatóság és elszámoltathatóság

A felülvizsgálati eljárásnak elszámoltathatónak és ellenőrzésre nyitottnak kell lennie. A kutatásetikai bizottságoknak fel kell ismerniük felelősségüket, és megfelelő módon kell a szervezeti struktúrában belül elhelyezkedniük, ami átláthatóságot biztosít a kutatásetikai bizottság működése és eljárásai szempontjából, a normák betartása és felülvizsgálata céljából.

A kutatásetikai bizottság szerepe

A kutatásetikai bizottság általában mindazon kutatások felülvizsgálataért felelős, amelyekben emberek vesznek részt, és amelyeket az érintett intézményben vagy intézmény által foglalkoztatott személyek végeznek; felelős továbbá az etikai felülvizsgálat függetlenségének, illetékességének és időszerűségének biztosításáért; a kutatásban résztvevők méltóságának, jogainak és jólétének védelméért; a kutató(k) biztonságának szem előtt tartásáért; a többi érdekelt fél törvényes érdekeinek figyelembe vételéért; a javaslatok tudományos szempontjainak tájékozódáson alapuló megítéléséért; tájékozódáson alapuló ajánlások megtételéért a kutató számára, ha a javaslatot valamilyen szempontból hiányosnak tartja.

A kutatásetikai bizottság alapszabálya

A kutatásetikai bizottságnak több területre kell kiterjednie: férfiaknak és nőknek egyaránt részt kell venniük benne; olyan tagokból kell állnia, akik széles körű tapasztalattal és szaktudással rendelkeznek a robotikai kutatás területén. A kinevezési mechanizmusnak biztosítania kell, hogy a bizottság tagjai a tudományos szakértelem, a filozófiai, jogi vagy etikai háttér és a laikus nézetek megfelelő egyensúlyát alkossák, és legalább egy olyan tagja legyen a bizottságnak, aki szaktudással rendelkezik az etika, a szakegészségügyi felhasználók, az oktatási vagy szociális szolgáltatások terén, ahol ezek jelentik a kutatási tevékenységek középpontját, továbbá olyan személyek legyenek a bizottság tagjai, akik az általuk felülvizsgált kutatás vonatkozásában módszertani szakértelemmel rendelkeznek; a bizottság tagjait úgy kell kiválasztani, hogy elkerülhető legyen az összeférhetlenség.

Nyomon követés

Minden kutatási szervezetnek megfelelő eljárásokat kell kialakítania az etikai jóváhagyásban részesült kutatás elvégzésének nyomon követésére a kutatás befejezéséig, valamint a folyamatos felülvizsgálat biztosítására ott, ahol a kutatási terv az időnkénti folyamán bekövetkező, lehetséges változásokat jelez előre, amelyekkel foglalkozni kell. A nyomon követésnek arányosnak kell lennie a kutatás természetével és a kutatáshoz kapcsolódó kockázat mértékével. Ha a kutatásetikai bizottság úgy véli, hogy a nyomon követésről készült jelentés komoly aggályokat vet fel a tanulmány etikusságával kapcsolatban, akkor a teljes etikai felülvizsgálat céljából a kutatás teljes és részletes kimutatását kéri. Ha azt állapítja meg, hogy a tanulmányt etikátlanul végezték el, fontolóra veszi a jóváhagyás visszavonását, és kéri a kutatás felfüggesztését vagy megszakítását.

2017. február 16., csütörtök

ENGEDÉLY TERVEZŐK SZÁMÁRA

- Figyelembe kell venni a méltóság, az autonómia és önrendelkezés, a szabadság és az igazságosság európai értékeit a tervezési folyamat, az adott technológiák fejlesztése és beüzemelése előtt, alatt és után, ideértve azt az elvárást is, hogy ne okozzon kárt, sérülést, illetve ne tévessze meg vagy használja ki a (kiszolgáltatott) felhasználókat.
- Biztonsági célból megbízható rendszertervezési elveket kell bevezetni a robot működésének minden szempontjából, a hardver és a szoftver tervezésekor, és a platformon vagy a platformon kívül végzett minden adatfeldolgozás esetében.
- A tervezési funkciók révén adatvédelmet kell bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy a személyes adatokat biztonságosan őrizzék, és csak megfelelő módon használják fel azokat.
- Kézenfekvő kikapcsoló szerkezeteket (vészleállítókat) kell beépíteni, amelyeknek összhangban kell lenniük az ésszerű tervezési célokkal.
- Biztosítani kell, hogy a robot oly módon működjön, amely összhangban van a helyi, a nemzeti és a nemzetközi etikai és jogi alapelvekkel.
- Biztosítani kell, hogy a robot döntéshozatali lépései a rekonstrukció és a nyomon követhetőség szempontjából megbízhatóak legyenek.
- Biztosítani kell a robotrendszerek programozásának maximális átláthatóságát és a robotok viselkedésének kiszámíthatóságát.
- Elemezni kell az ember-robot rendszer kiszámíthatóságát az értelmezésben és a cselekvésben mutatkozó bizonytalanság, valamint a robot vagy az ember által esetlegesen elkövetett hibák figyelembevételével.
- A robot tervezési fázisában nyomon követő eszközöket kell kifejleszteni. Ezek az eszközök segítik elő különböző szinteken, ha korlátozottan is, a robot viselkedésének kiszámítását és magyarázatát a szakértők, az üzemeltetők és a felhasználók számára.
- Tervezési és értékelési protokollokat kell összeállítani, és társulni kell a potenciális felhasználókkal és érdekelt felekkel a robotika előnyeinek és kockázatainak értékelésekor, ideértve a kognitív, a pszichológiai és a környezeti előnyöket és kockázatokat is.
- Biztosítani kell, hogy a robotok robotként legyenek azonosíthatók az emberekkel való érintkezésük során.
- Védeni kell a robotokat használó vagy azokkal érintkezésbe kerülő személyek biztonságát és egészségét, és a robotokat mint termékeket olyan eljárásokkal kell megtervezni, amelyek biztosítják biztonságukat és védelmüket. A robotikai mérnököknek figyelemmel kell lennie az emberi jólétre, tiszteletben kell tartania az emberi jogokat, és nem vethet be robotot a rendszer működése biztonságának, hatékonyságának és visszafordíthatóságának védelme nélkül.
- Be kell szerezni a kutatás-és-fejlesztési bizottság kedvező véleményét a robot valódi környezetben történő tesztelése, vagy emberek tervezési és fejlesztési eljárásokba történő bevonása előtt.

ENGEDÉLY FELHASZNÁLÓK SZÁMÁRA

- A robotot kockázatmentesen, testi vagy lelki károsodástól való félelem nélkül használhatja.
- Joga van elvárni a robottól minden olyan feladat elvégzését, amelyekre a robotot kifejezetten tervezték.
- Tudatában kell lennie annak, hogy a robotoknak észlelési, felismerési és működtetési korlátai lehetnek.

2017. február 16., csütörtök

- Tiszteletben kell tartania az emberek testi és lelki esendőségét, illetve érzelmi szükségleteit.
  - Figyelembe kell vennie az emberek magánélethez való jogát, ideértve a monitorok intim folyamatok során történő kikapcsolását.
  - Az érintett kifejezett hozzájárulása nélkül nem gyűjthet, nem használhat fel vagy nem tehet közzé személyes adatokat.
  - Nem használhat robotot oly módon, amely ellentétes az etikai vagy jogi elvekkel és normákkal.
  - Nem módosíthatja a robotot úgy, hogy az fegyverként legyen képes működni.
-

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0052

Európai számításifelhő-kezdemenyezés

Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az Európai számításifelhő-kezdemenyezésről (2016/2145(INI))

(2018/C 252/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Európai számításifelhő-kezdemenyezés – versenyképes adatközpontú és tudásalapú gazdaság kiépítése Európában” című, 2016. április 19-i bizottsági közleményre (COM(2016)0178) és a közleményt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2016)0106),
- tekintettel az „Európai digitális egységes piaci stratégia” című, 2015. május 6-i bizottsági közleményre (COM(2015)0192) és a közleményt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2015)0100),
- tekintettel az „Úton a prosperáló, adatközpontú gazdaság felé” című, 2014. július 2-i bizottsági közleményre (COM(2014)0442),
- tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
- tekintettel „A számítási felhőben rejlő potenciál felszabadtítása Európában” című, 2012. szeptember 27-i bizottsági közleményre (COM(2012)0529),
- tekintettel a „Nagyteljesítményű számítástechnika: Európa helye a globális versenyben” című, 2012. február 15-i bizottsági közleményre (COM(2012)0045),
- tekintettel a nyitott tudomány rendszerére való áttérésről szóló, 2016. május 27-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a gyorsabb és szélesebb körű innováció motorjaként szolgáló nyitott, hálózatba szervezett és adatintenzív kutatásról szóló, 2015. május 29-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az „Új európai digitális menetrend Európa számára: 2015.eu” című, 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai közigazgatások, üzleti vállalkozások és polgárok rendelkezésére álló interoperabilitási megoldásokra és közös keretekre vonatkozó programnak (ISA² program) mint a közzsféra korszerűsítése eszközének létrehozásáról szóló, 2015. november 25-i 2015/2240/EU európai parlamenti és tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a közzsféra információinak további felhasználásáról szóló 2003/98/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/37/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾ (PSI-irányelv),

⁽¹⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 45. o.

⁽²⁾ HL L 318., 2015.12.4., 1. o.

⁽³⁾ HL L 175., 2013.6.27., 1. o.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel az „Úton a prosperáló, adatközpontú gazdaság felé” című, 2016. március 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel „A digitális egységes piaci intézkedéscsomag megvalósítása felé” című, 2016. január 19-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Európa újraiparosítása a versenyképesség és a fenntarthatóság javítása érdekében” című, 2014. január 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az Európában a számítási felhőben rejlő potenciál felszabadításáról szóló, 2013. december 10-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „A számítási felhőben rejlő potenciál felszabadítása Európában” című közleményéről szóló, 2013. január 16-i véleményére (TEN/494),
- tekintettel az az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Európai számításifelhő-kezdemenyezés – Versenyképes adatközpontú és tudásalapú gazdaság kiépítése Európában” című véleményére (2016 TEN/592 EESC-2016),
- tekintettel a Régiók Bizottsága „Az európai számításifelhő-kezdemenyezés és a digitális egységes piacot érintő ikt-szabványosítás prioritásai, 2016” című véleményére (SEDEC-VI-012),
- tekintettel a Bizottság „Új európai készségfejlesztési program – Közös erővel a humántőke, a foglalkoztathatóság és a versenyképesség megerősítéséért” című, 2016. június 10-i közleményére (COM(2016)0381),
- tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾ (általános adatvédelmi rendelet),
- tekintettel a hálózati és információs rendszerek biztonságának az egész Unióban egységesen magas szintjét biztosító intézkedésekről szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1148 európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁶⁾ (kiberbiztonsági irányelv),
- tekintettel az Európai Elektronikus Kommunikációs Törvénykönyv létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló, 2016. szeptember 14-i bizottsági javaslatra (COM(2016)0590),
- tekintettel az „Online platformok és a digitális egységes piac – Lehetőség és kihívás Európa számára” című, 2016. május 25-i bizottsági közleményre (COM(2016)0288),
- tekintettel az „Úton a korszerű, európaibb szerzői jogi keret felé” című, 2015. december 9-i bizottsági közleményre (COM(2015)0626),
- tekintettel az „Ikt-szabványosítási prioritások a digitális egységes piac érdekében” című, 2016. április 19-i bizottsági közleményre (COM(2016)0176),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0089.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0009.

⁽³⁾ HL C 482., 2016.12.23., 89. o.

⁽⁴⁾ HL C 468., 2016.12.15., 19. o.

⁽⁵⁾ HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 194., 2016.7.19., 1. o.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel a Bizottság Kutatási és Innovációs Főigazgatósága által készített és 2016 májusában kiadott „Nyitott innováció, nyitott tudomány, nyitott világ – Európa jövőképe” című jelentésre;
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság és az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A8-0006/2017),
- A. mivel az EU-ban jelenleg rendelkezésre álló adatfelhőkapacitás nem elégséges, és az uniós kutatás és ipar által előállított adatokat ezért gyakran máshol dolgozzák fel, arra készítve az uniós kutatókat és újítókat, hogy az EU-n kívüli területekre költözzenek, ahol a nagy adatfeldolgozási és számítási kapacitás közvetlenebbül elérhető;
- B. mivel az adatmegosztás ösztönzőinek nincsen világos szerkezete, a tudományos adatrendszerek nem átjárhatók, és a tudományos adatok infrastruktúrái a tudományágak és határok szerint széttörödezettek, ami akadályozza az adatközpontú tudomány potenciális lehetőségeinek maradéktalan kiaknázását;
- C. mivel az EU a teljes HPC-rendszer létrehozásának alulfinanszírozottsága miatt lemarad a nagyteljesítményű számítástechnika (HPC) fejlesztésében, miközben más országok, például az Amerikai Egyesült Államok, Kína, Japán és Oroszország komoly beruházásokat eszközölnek ilyen rendszerekbe, stratégiai prioritássá emelve és nemzeti fejlesztési programokkal támogatva azokat;
- D. mivel a felhőalapú számítástechnika teljes potenciálja Európa számára csak akkor aknázható ki, ha az adatok egyértelmű szabályok alapján szabadon áramolhatnak az Unióban, és ha a nemzetközi adatáramlás egyre nagyobb szerepet tölt be az európai és a globális gazdaságban;
- E. mivel az óriási méretű adathalmazok elemzésének és kiaknázásának lehetősége megváltoztatja a kutatások lefolytatási módját;
- F. mivel a Bizottság „Európai számításfelhő-kezdemenyezés – a versenyképes adat- és tudásalapú gazdaság kiépítése Európában” című közleménye elismeri, hogy a nyitott tudomány és a felhőalapú számítástechnika az európai digitális gazdaság részeként átalakító szerepet tölthet be;
- G. mivel a hálózatra, az adattárolásra és az informatikára vonatkozó hozzáférési stratégiák különböznek a tagállamokban, ami elszigetelt egymástól a tudományterületeket és lassítja az ismeretek áramlását;
- H. mivel az általános adatvédelmi rendelet, a kiberbiztonsági irányelv és a digitális egységes piacra vonatkozó stratégia alapul szolgálhat egy olyan átfogó és jól fejlődő európai digitális gazdaság kialakulásához, amely minden szabálykövető piaci szereplő előtt nyitott;
- I. mivel az adatok a digitális gazdaság nyersanyagát képezik, és mivel az adatok használata nélkülözhetetlen az európai tudomány és ipar digitális átalakításához, új technológiák kifejlesztéséhez és új munkahelyek teremtéséhez;
- J. mivel a közelmúltban elfogadott általános adatvédelmi rendelet azt írja elő, hogy biztosítani kell a személyes adatok erős védelmét és a rendelet végrehajtásának harmonizált megközelítését;
- K. mivel a Bizottság a digitális egységes piacra vonatkozó 2015. évi stratégiájában ígéretet tett arra, hogy felszámolja az adatok szabad mozgását érintő korlátozásokat, valamint a tárolás vagy a feldolgozás tekintetében az adatok elhelyezésére vonatkozó indokolatlan korlátozásokat;

2017. február 16., csütörtök

- L. mivel elengedhetetlen, hogy a Bizottság határozott javaslatokat terjesszen elő az adatok szabad mozgását érintő korlátozások megszüntetésére, amennyiben a lehető legjobb digitális egységes piacot kívánjuk létrehozni és működtetni;
- M. mivel a felhőalapú szolgáltatások bevezetése és fejlesztése kihívásokkal szembesül Európában a szükséges nagy sebességű infrastruktúra és hálózatok elégtelen rendelkezésre állása miatt;
- N. mivel a kutatási és adatkezelési infrastruktúrák megvalósításának és hosszú távú fenntarthatóságának elősegítésére és támogatására irányuló célkitűzés – ideértve a kiváló minőségű, nagy teljesítményű számítástechnikai központokat és más kutatási célú infrastrukturális hálózatokat – az intenzívebb együttműködés és az eredmények megosztása révén elő fogja segíteni a válaszadást a tudomány, az ipar és a társadalom előtt álló jelentős kihívásokra;
- O. mivel az adatok volumene soha nem látott mértékben növekszik, így 2020-ra már 16 trillió gigabájtnyi adatra lehet számítani, ami az adat-előállítás tekintetében 236 %-os növekedést jelent évente;
- P. mivel az adatok által vezérelt gazdaság a tágabb értelemben vett ikt-ökoszisztéma sikerétől függ, aminek fontos tényezői többek között a tárgyak internete (a beszerzés céljaira), a nagy sebességű, szélessávú hálózatok (az adatátvitel céljaira) és a felhőalapú számítástechnika (az adatfeldolgozás céljaira);
- Q. mivel a digitális egységes piac fejlődésének kulcsa az európai tudósok közötti együttműködés, az adatoknak mindig az adatvédelmi hatóságokkal összhangban történő felhasználása és cseréje, valamint az új technológiai megoldások, köztük a felhőalapú számítástechnika és az európai tudomány digitalizálása; mivel az európai nyílt tudományosadat-felhő pozitív hatásokat gyakorolt majd a tudomány fejlődésére Európában; mivel az európai nyílt tudományosadat-felhő fejlesztése és használata során megfelelően figyelembe kell venni az Alapjogi Chartában rögzített alapvető jogokat;

Általános megállapítások

1. üdvözli az európai nyílt tudományosadat-felhőt, mint a magán- és a közsférában történő felhőalkalmazás modelljét; üdvözli a Bizottság tervét, hogy amennyire csak lehet, az iparra és a kormányzatokra is kiterjeszti a felhasználói bázist;
2. üdvözli a Bizottság „Európai számításfelhő-kezdemenyezés – a versenyképes adat- és tudásalapú gazdaság kiépítése Európában” című közleményét, és úgy véli, hogy ez az első lépés a nyílt és versenyképes európai intézkedések megfelelő alapjainak lefektetéséhez a felhőalapú számítástechnika és a nagyteljesítményű számítástechnika területén;
3. üdvözli a Bizottság Európai számításfelhő-kezdemenyezését a digitális egységes piac és az európai ipar digitalizálására vonatkozó csomag végrehajtásának részeként, amely ösztönzi az európai digitális gazdaság növekedését, valamint hozzájárul az európai vállalkozások és szolgáltatások versenyképességéhez és a globális piaci pozíció erősítéséhez; felhívja a Bizottságot, hogy egyértelműen meghatározott intézkedések révén biztosítsa, hogy e kezdeményezés megfelel a célnak, kifelé tekintő, időtálló és nem okoz aránytalan vagy indokolatlan akadályokat;
4. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a kritikus tömeget elérve és kiválósági klasztereket létrehozva az Európai Unió globális kutatási központtá váljon; hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy az Unió magához vonzza a világ vezető kutatóit, az erőforrások tekintetében kapacitásra és vonzó környezetre van szükség; kiemeli ezen kívül, hogy ha az EU a világ legversenyképesebb tudásalapú gazdaságává kíván válni, akkor rendkívül fontos a nemzetközi kutatók iránti nyitottság, és ezáltal a nemzetközi beruházások vonzása;
5. hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani a szabványosítási munkát a felhőalapú számítástechnika területén; hangsúlyozza, hogy a jobb szabványok és az átjárhatóság lehetővé teszi a kommunikációt a különböző felhőalapú rendszerek között, és a felhőalapú termékek és szolgáltatások tekintetében elkerüli a kereskedői „lock-in” hatásokat; felhívja a Bizottságot, hogy működjön szorosan együtt a kereskedelmi számításfelhő-szolgáltatókkal az ezt a területet érintő nyílt szabványok kidolgozásában;

2017. február 16., csütörtök

6. hangsúlyozza, hogy az európai kezdeményezés hozzáadott értéke a nyílt adatok megosztásán alapul, valamint azon, hogy megbízható, nyitott környezetet teremt a közösség számára a tudományos adatok és eredmények tárolásához, megosztásához és újrafelhasználásához;

7. hangsúlyozza, hogy döntő fontosságú a felhőalapú számítástechnika előnyeinek erőteljesebb tudatosítása, mivel a felhőalapú szolgáltatások iránti kereslet még mindig túlságosan alacsony Európában; rámutat, hogy a felhőalapú számítástechnika költséghatékony és méretezhető, így gazdasági növekedéshez vezet majd; emlékeztet arra, hogy a kkv-k Európa legfontosabb motorját jelentik a munkahelyteremtés és a növekedés szempontjából; hangsúlyozza, hogy a számítási felhő előnyei különösen a kkv-k számára lehetnek fontosak, mivel gyakran kevés forrással rendelkeznek ahhoz, hogy nagy méretű, helyszíni, fizikai informatikai rendszerekbe ruházzanak be;

8. üdvözli a „nyitott tudomány” megközelítést és azt a szerepet, melyet az európai tudásalapú gazdaság kiépítésében, valamint a kutatás és fejlesztés minőségének további javításában játszik az Európai Unióban; hangsúlyozza, hogy jelenleg az összegyűjtött kutatási adatokban rejlő értéket a határokon átnyúló szabad adatáramlások és az egységes platformhoz vagy portálhoz való hozzáférés hiányában nem aknázza ki optimálisan az ipar, különösen a kkv-k, és tudomásul veszi a Bizottság azon célkitűzését, hogy a Horizont 2020 program keretében létrehozott minden tudományos adat alapértelmezésben nyílttá tesz;

9. hangsúlyozza, hogy az európai nyílt tudományosadat-felhőhöz átfogó kiberbiztonsági stratégiának kell társulnia, mert a tudományos közösségnek olyan megbízható adatkezelési infrastruktúrára van szüksége, amely úgy használható, hogy a kutatómunka ne legyen kitéve az adatvesztés, az adatsérülés vagy az adatokkal való visszaélés veszélyének; felhívja a Bizottságot, hogy minden informatikai kezdeményezésének már a legelső fázisától vegye figyelembe a kiberbiztonsági kérdéseket;

10. nyomatékosan felhívja a Bizottságot, hogy mutasson példát, és az európai programok – például a Horizont 2020, az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA), az európai strukturális és beruházási alapok más programok (ESIF) – által finanszírozott minden kutatási adatot és eredményt alapértelmezésként tegyen nyílttá a kereshető, hozzáférhető, átjárható és újrafelhasználható jelleg (FAIR-elvek) alapján;

11. aggódik az európai számításháló-kezdemenyyezés 4,7 milliárd eurós finanszírozási rése miatt; felhívja a Bizottságot, hogy azonosítsa a megfelelő finanszírozási mechanizmusokat az európai nyílt tudományosadat-felhőhöz (EOSC) és az európai adatinfrastruktúrához (EDI); felhívja továbbá a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő erőforrást ehhez a szakpolitikai területre a Horizont 2020 programban és a kilencedik keretprogramra vonatkozó javaslatában;

12. javasolja a Bizottságnak, gondoskodjon arról, hogy az európai nyílt tudományosadatfelhő az Unió minden régiója számára előnyös legyen, feltárva a regionális fejlesztési alapoknak a kezdeményezés kibővítésére történő felhasználását;

13. hangsúlyozza, hogy jelenleg az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) keretében nyújtott finanszírozás mindössze 12 %-át fordítják a digitális területre kötődő tevékenységekre; sürgeti a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan célzott lépéseket, melyek valóban fokozhatják valamennyi uniós alap, és különösen az ESBA bevonását a digitális egységes piacokhoz kapcsolódó olyan projektekbe, mint amilyenek az adatmegosztási kezdeményezések, a digitális hozzáférhetőség, az infrastruktúra és az egész Unióra kiterjedő digitális összekapcsolhatóság, továbbá hogy irányítson több forrást az európai kutatás, fejlesztés és innováció fellendítésére, többek között a magánélet védelmét erősítő technológiákba és a nyílt forráskódú rendszerek biztonságába; úgy véli, hogy e kezdeményezést más Horizont 2020 programokkal szinergiában kell fejleszteni, beleértve a magánszféra felhőalapú számítástechnikájára és az elektronikus közigazgatási szolgáltatásokra vonatkozó programokat is;

14. úgy véli, hogy a magánszektor kezdetől fogva be kell vonni az európai nyílt tudományosadat-felhő felhasználói bázisába, például a szoftver mint szolgáltatás (SaaS) felajánlásával; rámutat arra, hogy az európai vállalkozások várhatóan hozzájárulnak az európai számításháló-kezdemenyyezés 4,7 milliárd eurós finanszírozási részének megszüntetéséhez; megjegyzi, hogy nem valószínű, hogy a vállalkozások beruháznak a programba, ha nem tudják kiaknázni annak előnyeit;

2017. február 16., csütörtök

15. hangsúlyozza, hogy a korszerű szuperszámítógépes infrastruktúra rendkívül fontos az Európai Unió versenyképessége szempontjából; felhívja a Bizottságot, hogy 2022-ig valósítsa meg az EU-ban az operatív exa nagyságrendű számítógépek elérhetőségét;

16. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze az európai kkv-kat és iparágakat az európai adatinfrastruktúra hardverei és szoftverei gyártásában való részvételre, fellendítve az EU gazdaságát, valamint előmozdítva a fenntartható növekedést és a munkahelyteremtést;

17. felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és a kutatók más finanszírozóival együtt kapcsolódjon be az irányítási és finanszírozási ütemterv tervezésébe és végrehajtásába, biztosítva azt, hogy – a felesleges átfedéseket és kiadásokat elkerülve – megfelelő erőforrások álljanak a kezdeményezés rendelkezésére és a nemzeti erőfeszítések koordinálásának elősegítésére;

18. elismeri, hogy az átjárhatóság és a hordozhatóság kulcsfontosságú az olyan jelentős társadalmi kihívások kezelésében, amelyek hatékony adatmegosztást és multidiszciplináris, többszereplős megközelítést tesznek szükségessé; megjegyzi, hogy az európai számításfelhő-kezdeményezéséről szóló bizottsági közleményben (COM(2016)0178) előírt cselekvési terv olyan eszköz, amely szükséges a széttagozottság csökkentéséhez, valamint a kutatási adatok FAIR-elvek szerinti felhasználásának biztosításához;

19. kéri a Bizottságot, hogy a teljes átláthatóság és a nyilvánosság elve alapján nyújtson be cselekvési tervet világos munkavégzési csomagokkal és határidőkkel együtt, meghatározva az elérendő eredményeket, a finanszírozási forrásokat és a folyamatba mindvégig bevont érdekelt feleket;

20. az európai számításfelhő-kezdeményezés részeként támogatja az európai nyílt tudományosadat-felhőt, amely olyan virtuális környezetet hoz létre, amelyben a töredezettségnek az egységes piacon véget vetve valamennyi régió tudósai és szakemberei kutatási adataikat, köztük közpénzekből finanszírozott kutatási adataikat is, tudományágakon és határokon átívelő módon tárolhatják, megoszthatják, kezelhetik, elemezhetik és újra felhasználhatják; sürgeti a Bizottságot, hogy alkalmazzon átfogó megközelítést a „nyitott tudomány” irányában, amely befogadó a nyitott tudományos közösség és a független tudósok felé, világítson rá jobban a közleményben használt meghatározásokra és tegyen egyértelmű különbséget az Európai számításfelhő-kezdeményezés és az európai nyílt tudományosadat-felhő között, és ennek megfelelően frissítse a jogszabályokat a kutatási eredmények újrahaznosításának elősegítése érdekében;

21. úgy véli, hogy az európai számításfelhő-kezdeményezés biztosítja a tudományos és a kutatási ágazatba irányuló beruházásokat azoknak a kezdeményezéseknek és eszközöknek a létrehozása érdekében, amelyek az adatok lehető legszélesebb körű megosztását és használatát teszik lehetővé egy erős számítási felhő és adatinfrastruktúra Európai Unióban történő kiépítésével;

22. hangsúlyozza, hogy a kkv-k alkotják az Európai Unió gazdaságának a magját, és hogy több intézkedésre van szükség a kkv-k és a kezdő vállalkozások globális versenyképességének elősegítéséhez annak érdekében, hogy a lehető legjobb környezetet hozzák létre kiváló minőségű adatokkal, adatelemzéssel, biztonsági szolgáltatásokkal és elvárható költséghatékonysággal az új, ígéretes technológiai fejlesztések igénybevétele céljából;

23. felhívja a Bizottságot, hogy teremtsen meg az európai számítási felhő gazdasági szempontból életképes alapját, és tegyen egyértelmű lépéseket a kkv-k ösztönzése céljából ahhoz, hogy az adatfeldolgozás és az adattárolás versenyképes megoldásait kínálják a tagállamokban lévő létesítményekben;

24. emlékeztet a meglévő páneurópai struktúrák és a nemzeti adattároló eszközök révén rendelkezésre álló nyílt hozzáférésű adatok révén elért pozitív eredményekre; elismeri, hogy az egységes piacon továbbra is számos olyan korlátozás áll fenn, amely akadályozza e kezdeményezés kiteljesedését; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a már rendelkezésre álló adatok potenciálját, valamint biztosítsák a nyílt adatok koherens stratégiáját és ezen adatok újrafelhasználhatóságát a tagállamokban; megjegyzi, hogy az adatalapú európai gazdaság gyarapodása érdekében a Bizottságnak és a tagállamoknak fel kell tárniuk a további beruházási szükségleteket a határokon átnyúló fizikai infrastruktúra terén, különös tekintettel a nagy teljesítményű számítástechnika, a nagy sebességű szélessávú hálózatok és nagy teljesítményű adattároló eszközök kombinálására; kéri a Bizottságot, hogy elemezze a globális, iparág vezette és egyéb nemzetközi partnerségek lehetőségét e tekintetben;

2017. február 16., csütörtök

25. megjegyzi, hogy a felhőalapú szolgáltatások európai kkv-k körében történő térnyerését tovább kell ösztönözni; megjegyzi, hogy az európai számításhálózatok további összehangolt támogatásra van szükségük a digitális világban való részvétel, a bizalom felhasználói oldalán történő erősítése, valamint a számítási felhő alkalmazásának előnyeivel kapcsolatos tudatosság-növelés tekintetében;

26. hangsúlyozza, hogy a vállalkozások és a polgárok szélessávú internethez való hozzáférése a versenyképes adat- és tudásalapú gazdaság nélkülözhetetlen eleme az EU-ban; úgy véli e tekintetben, hogy a számítási felhő kifejlesztésének együtt kell járnia azokkal a kezdeményezésekkel, amelyek növelik a szélessávú internet elérését a vállalkozások és a polgárok számára, különösen a vidéki térségekben;

27. megjegyzi, hogy a generációktól független digitális oktatás, többek között a kiberképzések kialakítása rendkívül fontos a számítási felhő fejlesztéséhez, a digitális célok eléréséhez szükséges technikai és hatékonysági készségek terén fennálló hiányosságok azonosítása és felszámolása érdekében; üdvözlí a Bizottság közelmúltban elfogadott, „Új készségfejlesztési menetrend Európa számára” című programja keretében előterjesztett javaslatokat, és hangsúlyozza a megfelelő pénzügyi források szükségességét;

28. úgy véli, hogy a számítási felhővel foglalkozó kezdő vállalkozások piaci rést betöltő megoldásokkal jelennek meg, és gyorsabbá, könnyebbé, valamint megbízhatóbbá, rugalmasabbá és biztonságosabbá teszik a felhőalapú számítástechnikát;

29. hangsúlyozza, hogy a számítási felhő kifejlesztése szempontjából fontos nagyteljesítményű számítástechnikát az európai adatinfrastruktúra szerves részeként kell kezelni az egész ökoszisztémában, és hogy széles körben elő terjeszteni kell az előnyeiket;

30. megjegyzi, hogy az integrált tudományosadat-infrastruktúrák és a nagyteljesítményű számítástechnika fenntartása és támogatása érdekében ösztönözni kell a felsőoktatási és kutatási intézmények, valamint más érdekelt felek bevonását;

31. megjegyzi, hogy a magánszektor és az EU-n kívüli országok által jelenleg és a jövőben kínált szolgáltatások mellett az európai nyílt tudományosadat-felhőnek mind ösztönzőket, mind pedig új szolgáltatásokat kell biztosítania annak érdekében, hogy megtörje a már meglévő kutatási gyakorlatokra alapozó, hosszú idő alatt kialakult szokásokat;

32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsa a jövőorientált európai növekedésre történő összpontosítást egy versenyképes számításhálózat EU-ban történő kiépítése érdekében. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a számítási felhőn alapuló megoldások iránti piaci igény folyamatos növekedését, ösztönözve a számítási felhő elfogadását a vertikális ágazatokban, például a pénzügyek, az adózás, a társadalombiztosítás, a gyártás, a bankügy, az egészségügy, a média és a szórakoztatóipar és a mezőgazdaság területein;

33. úgy véli, hogy az általános adatvédelmi rendelet keretét biztosít a személyes adatok védelméhez; megjegyzi azonban, hogy a rendelet tagállamokban történő végrehajtásának széttagoltsága megnehezíti a kutatóknak a munkavégzést és felfedezéseik megosztását, ami viszont aláássa a kutatók között a felhőalapú számítástechnika által lehetővé tett együttműködés létrehozására tett erőfeszítéseket; felszólít ezért a rendelet megfelelő végrehajtására és alkalmazására;

34. hangsúlyozza, hogy az európai számításhálózat-kezdeményezés keretében megoldásokat kell kidolgozni az Alapjogi Chartában foglalt alapvető jogok, különösen az adatvédelemre, a magánéletre, a szabadságra és a biztonságra vonatkozó jogok kellő figyelembevételével;

35. megjegyzi, hogy az adatalapú gazdaság még mindig nagyon kezdeti fázisban van, hogy az üzleti modellek még a fejlődés stádiumában vannak, de a meglévő modellek már fellazultak és megváltoztak; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az ezen a területen meglévő jogszabályok legyenek összhangban a technológiasemleges „innovációs elvvel”, és az EU-ban ne gördítsenek komoly akadályokat az innováció, az ipar digitális átalakítása vagy az olyan új technológiák kifejlesztése elé, mint a tárgyak internete és a mesterséges intelligencia.

2017. február 16., csütörtök

36. felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal és minden érdekelt féllel az európai számításifelhő-kezdemenyezés által kínált potenciál maximalizálásához szükséges végrehajtási intézkedések azonosításában; úgy véli, hogy a nyitott innováció és a nyitott tudomány a kutatóktól kezdve a vállalkozókon, a felhasználókon és a kormányzatokon át egészen a civil társadalomig további szereplőket von be az innovációs folyamatba;

A nyílt tudományosadat-felhő

37. rámutat a legfontosabb érdekelt felek megbeszéléseken, valamint nagy volumenű kísérleti projektekben való alulreprézentaltságára; úgy véli, hogy a hatékony információcsere szükséges az állami és magánszférabeli érdekelt felek, valamint a civil társadalom helyi, regionális, országos és uniós szintű aktív bevonásához, elkerülve egyúttal az adminisztratív terheket; hangsúlyozza, hogy az európai számításifelhő-kezdemenyezésnek a tudományos közösségen túl az ipar, köztük a kkv-k és az induló vállalkozások, a közigazgatások és a fogyasztók igényeinek is meg kell felelnie és ezek javát is szolgálania kell;

38. hangsúlyozza, hogy az európai nyílt tudományosadat-felhő fejlesztése során kellően tekintettel kell lenni az Alapjogi Chartában foglalt alapvető jogokra, különös figyelmet fordítva az adatvédelemhez, a magánélet védelméhez, a szabadsághoz és a biztonsághoz való jogra, valamint hogy a fejlesztésnek a beépített és az alapértelmezett védelem tekintetében meg kell felelnie a magánélet védelme, illetve az arányosság, a szükségesség, az adatminimalizálás és a célhoz kötöttség elvének; elismeri, hogy a kiegészítő biztosítékok – például az álnevesítés, az anonimizálás vagy kriptográfia, ideértve a kódolást is – alkalmazása csökkentheti az érintett adatalanyok által viselendő kockázatot és fokozhatja védelmüket személyes adataik a nagy adathalmazokat kezelő alkalmazásokban történő vagy a számításifelhő-alapú feldolgozása során; emlékeztet arra, hogy az anonimizálás visszafordíthatatlan folyamat, és felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki iránymutatásokat az adatok névtelenné tételének módjáról; megismétli, hogy a hatályos jogszabályoknak megfelelően az érzékeny adatok esetében különleges védelemre van szükség; hangsúlyozza, hogy a fent említett elvek, valamint a magas színvonalú minőség, megbízhatóság és a titoktartás az ebbe az európai számításifelhő-kezdemenyezésbe vetett fogyasztói bizalom biztosítása szempontjából szükségesek;

39. hangsúlyozza, hogy a nyílt tudományosadat-felhő kezdemenezésnek mindenki számára megbízható felhő kialakításához kell vezetnie: a tudósok, a vállalkozások és a közszolgáltatások számára egyaránt;

40. megjegyzi, hogy szükség van egy nyílt, megbízható együttműködési platform előmozdítására olyan kutatási adatok kezeléséhez, elemzéséhez, megosztásához, újrafelhasználásához és megőrzéséhez, amelyek alapján innovatív szolgáltatások fejleszthetők ki és valósíthatók meg bizonyos feltételek mellett;

41. felhívja a Bizottságot, hogy térképezze fel a megfelelő irányítási és finanszírozási kereteket, kellő figyelmet fordítva a már meglévő kezdemenezésekre, fenntarthatóságukra és az Európa-szerte egyenlő versenyfeltételek erősítésére való képességükre; hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak fontolóra kell venniük nemzeti támogatási programjaik integrálását az uniós támogatási programokba;

42. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze az EOSC létrehozásához szükséges pénzügyi források teljes körét, és erősítse meg a meglévő eszközöket a gyorsabb fejlődés, különösen a bevált gyakorlatra történő összpontosítás érdekében;

43. kéri a Bizottságot, biztosítsa, hogy a Horizont 2020 program által létrehozott minden tudományos kutatás és adat alapértelmezésként nyitott legyen, és kéri a tagállamokat, hogy ennek megfelelően fogadják el saját nemzeti kutatási programjaikat;

44. megérti, hogy az EOSC támogatni fogja a digitális tudományokat az informatika mint az állami kutatási ágazat részére az EU-ban nyújtott szolgáltatás előmozdításával; „szövetségi tudományosadat-felhő modell” kialakítására szólít fel, amely összehozza az állami kutatóintézeteket, az érdekelt feleket, a kkv-kat, a kezdő vállalkozásokat és az e-infrastruktúrákat a kereskedelmi beszállítókkal egy olyan közös platform kialakítása céljából, amely szolgáltatások széles körét kínálja az uniós kutatók közösségeinek;

45. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy más érdekeltekkel együttműködve dolgozzanak ki egy ütemtervet, amely a lehető leghamarabb egyértelmű határidőket állapít meg az EOSC által tervezett fellépések megvalósítására;

2017. február 16., csütörtök

46. felhívja a Bizottságot, hogy gondosan értékelje az európai közszolgálati kutatók igényeit a számításháló-infrastruktúra biztosítása terén az EU-ban mutató esetleges hiányosságok azonosítása érdekében; úgy véli, hogy hiányosságok azonosítása esetén a Bizottságnak fel kell kérnie az európai számításháló-szolgáltatókat, hogy osszák meg fejlesztési ütemterveiket annak felmérése céljából, hogy a magánberuházások elegendőek-e a hiányosságok kezeléséhez, vagy azok áthidalásához további közfinanszírozás szükséges;
47. kéri a Bizottságot, biztosítsa, hogy a Horizont 2020 program által létrehozott minden tudományos kutatás és adat az európai vállalkozások és a köz javát szolgálja; szorgalmazza az ösztönző struktúrák módosítását a tudományos élet, az ipar és a közszolgáltatások esetében az adatmegosztás, az adatkezelés, a képzés, a mérnöki ismeretek és jártasság javítása érdekében;
48. üdvözli, hogy a számításháló-kezdemenyezés nagy sávszélességű hálózatok, nagyméretű adattároló eszközök, nagyteljesítményű számítástechnika és nagy adathalmazokból álló európai ökoszisztéma kiépítésére összpontosít;
49. hangsúlyozza, hogy az 5G kifejlesztésének és az Európai Elektronikus Hírközlési Kódex szabályainak még vonzóbbá kell tenniük a EOSC-t kiváló minőségű internet és új csúcsmínőségű infrastruktúra biztosítása révén;
50. jóváhagyja a Bizottság azon törekvését, hogy az Unió képes legyen nagy mennyiségű adatot kezelni olyan szolgáltatások által üzemeltetett infrastruktúrák révén, amelyek különböző forrásokból származó adatokat összekapcsoló érzékelőkből vagy alkalmazásokból érkező, valós idejű adatokat használnak; megjegyzi, hogy az európai számításháló-kezdemenyezés célja a jobb és összehangoltabb infrastruktúra-fejlesztési munka biztosítása;
51. támogatja a GEANT hálózat továbbfejlesztését, hogy a legfejlettebb nemzetközi hálózattá váljon, és a kutatás területén fenntartsa Európa vezető szerepét;
52. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt az érdekelt felekkel a digitális infrastruktúrák töredezettségének csökkentése érdekében egy intézkedési ütemterv és egy erős irányítási struktúra kialakítása révén, valamint a finanszírozók, a beszerzők és a felhasználók bevonásával, és hangsúlyozza a nyitott tudomány elvei támogatásának szükségességét az adatkezelés és -megosztás tekintetében, nem akadályozva az innovációt és nem sértve az adatvédelmet és a szellemi tulajdont a digitális korban;
53. hangsúlyozza, hogy az Európai számításháló-kezdemenyezésnek az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz építőkövein kell alapulnia, mindenekelőtt az elektronikus azonosítókön és elektronikus aláírásokon, hogy a felhasználók bizalma Unió-szerte mindenhol nőjön a biztonságos, interoperábilis és zökkenőmentes elektronikus kommunikációban;
54. felhívja a Bizottságot, hogy irányítson több erőforrást az európai kutatás, fejlesztés, innováció és képzés fellendítése felé a felhőalapú számítástechnika területén, hangsúlyozva az olyan infrastruktúra és eljárások szükségességét, amelyek védik a nyílt adatokat és a felhasználók magánéletét;
55. kitar amellet, hogy a szabványoknak lehetővé kell tenniük a felhőalapú szolgáltatások közötti könnyű és teljes körű hordozhatóságot és a nagyfokú interoperabilitást;
56. határozottan úgy véli, hogy a nyílt tudományosadat-felhő kezdemenyezésnek nyílt szabványokon kell alapulnia az átjárhatóság, a zökkenőmentes kommunikáció biztosítása és a bezáródás elkerülése érdekében;
57. hangsúlyozza, hogy a nyitott standardok, valamint az ingyenes és nyílt forráskódú szoftverek különösen fontosak az annak tekintetében szükséges átláthatóság garantálása szempontjából, hogy a személyi és az egyéb érzékeny jellegű adatok tulajdonképpen milyen védelmet élveznek;
58. megjegyzi, hogy az európai gazdaság egyre inkább a szuperszámítógépek erejére támaszkodik az innovatív megoldások megkeresése, a költségek csökkentése, valamint a termékek és a szolgáltatások piacra juttatási idejének csökkentése érdekében; támogatja a Bizottság azon erőfeszítését, hogy exa nagyságrendű szuperszámítógépes rendszert alakítson ki az európai hardvertechnológia alapján;

2017. február 16., csütörtök

59. úgy véli, hogy Európának teljes HPC ökoszisztémára van szüksége ahhoz, hogy elsőrendű szuperszámítógépeket szerezzen be, biztosítsa HPC rendszerének ellátását, és HPC szolgáltatásokat kínáljon az iparnak és a kkv-knak szimulációhoz, megjelenítéshez és prototípusok kialakításához; úgy véli, hogy rendkívül fontos az, hogy az EU 2022-re a világ vezető szuperszámítógépes hatalmai közé kerüljön;

60. úgy véli, hogy az európai technológiai platform és a HPC-re szerződéses köz- és magánszféra közötti partnerség (cPPP) rendkívül fontos Európa kutatási prioritásainak meghatározása céljából az európai technológia fejlesztése terén, a HPC megoldások ellátási láncának minden szegmensében;

61. a Quantum Manifestoval párhuzamosan üdvözli a Bizottság javaslatát egy egymilliárd eurós kiemelt léptékű kezdeményezés beindítására a kvantumtechnológia területén;

62. emlékezteti a Bizottságot, hogy a felhőalapú szolgáltatási ágazat már több milliárd eurót fektetett be Európában szupermodern infrastruktúra kiépítésébe; rámutat, hogy az uniós tudósok és kutatók manapság olyan számításháló-infrastruktúrát használhatnak, amely lehetővé teszi számukra a gyors kísérletezést és újítást sokféle szolgáltatáshoz való hozzáférés révén, csak azért kell fizetniük, amit használnak, így gyors ütemben javítva az ismeretszerzési időt; megjegyzi, hogy a kutatás és a fejlesztés kritikus uniós támogatását nem a meglévő erőforrások sokszorozására kell fordítani, hanem áttörés ösztönzésére kell igénybe venni az új tudományos területeken, ami fellendítheti a növekedést és a versenyképességet;

63. hangsúlyozza, hogy a tudományos közösségnek biztosított, biztonságos és nyílt forráskódú, nagy teljesítményű infrastruktúrára van szüksége ahhoz, hogy a kutatásban előre haladjon, és hogy megelőzhesse a biztonság megsértésének esetleges eseteit, a kibertámadásokat vagy a személyes adatokkal való visszaéléseket, különösen ha a gyűjtött, tárolt és feldolgozott adatok mennyisége nagy; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák és ösztönözzék a szükséges technológia fejlesztését, ideértve a kriptográfiai technológiákat, figyelembe véve a beépített biztonsági szempontú megközelítést; támogatja a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy fokozza az állami hatóságok, az európai ipar – ezen belül a kkv-k és az induló vállalkozások –, a kutatók és a tudományos körök között a nagy volumenű adatok és a kiberbiztonság terén már a kutatás és innovációs folyamat korai szakaszától zajló együttműködést, hogy lehetővé váljon az innovatív és megbízható európai megoldások és piaci lehetőségek kialakítása a megfelelő biztonsági szint garantálása mellett;

64. úgy véli, hogy a számítási felhővel kapcsolatos átjárhatóságot, az adatok hordozhatóságát és a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásokat érintő egyértelmű szabványok kidolgozása biztonságot és átláthatóságot biztosít majd mind a számításháló-szolgáltatók, mind pedig a végfelhasználók számára;

65. hangsúlyozza, hogy az egészséges versenyképesség alapját jelentő fogyasztói bizalom elnyeréséhez szükség van a személyes adatok megbízhatóságára, biztonságára és védelmére;

66. megjegyzi, hogy az iparnak kulcsszerepet kell játszania a digitális korszakhoz illeszkedő, széles körben elfogadott szabványok kidolgozásában, amely szabványok bizalmat keltenek majd a számításháló-szolgáltatókban az innováció folytatásához, illetve a felhasználókban a felhőalapú szolgáltatások uniós szinten történő további alkalmazásához;

67. felhívja a Bizottságot, hogy vegye át az irányítást az ágazatközi, a nyelvi nehézségeken és a határokon átnyúló átjárhatóság, illetve a számítási felhőre vonatkozó szabványok támogatásában, továbbá az adatvédelem-barát, megbízható, biztonságos és energiahatékony felhőalapú szolgáltatások támogatásában, az olyan szabványok kidolgozási lehetőségeinek lehető legjobb kihasználására összpontosító közös stratégia szerves részeként, amelyek képesek világméretű szabványokká válni;

68. megjegyzi, hogy adatok átjárhatóságával kapcsolatban cselekvési tervre van szükség az európai tudósok által előállított nagymennyiségű adat felhasználásához, valamint a tudományban és az iparban történő újrafelhasználhatóságuk javításához; felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt a tudomány területén tevékenykedő legfontosabb érdekelt felekkel olyan hatékony rendszerek kialakítása céljából, amelyek kereshetővé, hozzáférhetővé, átjárhatóvá és újrafelhasználhatóvá teszik az adatokat (FAIR-elvek), ideértve a metaadatokat, a közös specifikációkat és az adatobjektum-azonosítókat is;

2017. február 16., csütörtök

69. megjegyzi, hogy a világ más régióihoz képest Európa nem ruház be ugyanolyan mértékben nagyteljesítményű számítástechnikai ökoszisztémába, ami nincs összhangban gazdasági és tudáspotenciáljával;

70. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az átjárhatóságot, és akadályozza meg a kereskedői „lock-in” hatásokat annak elősegítésével, hogy az Európában több számításháló-infrastruktúrát biztosító szolgáltatók versenyképes, átjárható és hordozható infrastrukturális szolgáltatások választékát kínálják;

71. intézkedések megtételére szólít fel egy olyan kiváló minőségű szabványosítási rendszer megőrzésére, amely a legjobb technológiai megoldások számára nyit teret; olyan politikák elfogadására kéri a Bizottságot, amelyek megszüntetik az innovatív ágazatokban meglévő túlzott korlátokat a kutatási és fejlesztési beruházások és az uniós szabványosítás ösztönzése érdekében;

72. sürgeti a Bizottságot, hogy tegye meg a lehető legtöbb erőfeszítést a kereskedői „lock-in” hatás lehetőségének már a kezdetektől történő elkerülése érdekében a digitális piacon, különösen az olyan feltörekvő területeken, mint az európai számításháló-kezdeményezés;

73. elismeri az átjárhatóság és a szabványok fontosságát az IKT-ágazaton belüli versenyképesség növelésében; kéri a Bizottságot, hogy tárja fel az EOSC-ra vonatkozó szabványok terén mutatkozó hiányosságokat, ideértve a kkv-k, a kezdő vállalkozások és a kulcsfontosságú európai ágazatok vonatkozásait is; támogatja a piacvezérelt, önkéntes, technológiai szempontból semleges, átlátható, globálisan kompatibilis és a piac szempontjából releváns szabványok kialakítását;

74. úgy véli, hogy az ISA² program lehetőséget ad a közigazgatáson belül, valamint a közigazgatás vállalkozásokkal és a polgárokkal való kapcsolatában alkalmazott nagy adathalmazok kezelésére vonatkozó interoperabilitási szabványok kidolgozására;

75. elismeri, hogy a szabványoknak meg kell felelniük az iparág és más érdekelt felek bizonyított szükségleteinek; hangsúlyozza, hogy az adatok tudományágakon, intézményeken és nemzeti határokon átívelő hatékony felhasználásához és megosztásához elengedhetetlen a közös szabványok kidolgozása és azok elfogadása; felszólítja a Bizottságot, hogy adott esetben azonosítsa a tagállamok legjobb tanúsítási rendszereit, és amennyiben indokolt a megfelelő érdekelt felek bevonásával, nyílt és globális szabványok alapján határozzon meg az adatmegosztást elősegítő, keresletvezérelt páneurópai szabványokat; kiemeli, hogy az Európai számításháló-kezdeményezés tekintetében biztosítani kell, hogy tükröződjenek az egységes piac igényei, és hogy az globálisan hozzáférhető és a technológia fejleményekre reagálóképes maradjon;

76. támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy megszünteti az akadályokat, különösen az adatok és az adatszolgáltatások szabad áramlására vonatkozó technikai és jogi akadályokat, valamint az aránytalan adatlokalizálási követelményeket, és az Európai számításháló-kezdeményezés és az adatok szabad áramlására vonatkozó kezdeményezés összekapcsolásával előmozdítja az adatok átjárhatóságát; úgy véli, hogy az adatok szabad áramlását az ötödik szabadságnak kell tekinteni az egységes piacon belül a digitális társadalom létrehozása érdekében; megjegyzi, hogy az egyértelmű jogi keret, a nagy adathalmazok kezelésével összefüggő megfelelő készségek és források, valamint a vonatkozó szakmai képzések elismerése előfeltételei a felhő típusú számítástechnikában rejlő valamennyi lehetőség felszabadításának; sürgeti a Bizottságot, hogy vonja be az érdekelt feleket, különösen az ipart a nagy adathalmazokkal és a kódolással kapcsolatos képzési lehetőségek azonosításába az új európai készségfejlesztési program vonatkozásában is, valamint hozzon létre ösztönzőket az érdekelt felek és különösen a kkv-k és az induló vállalkozások számára, hogy az egységes piacon használják, megnyissák és megosszák az adatokat;

77. a Quantum Manifestoval párhuzamosan üdvözli a Bizottság javaslatát egy egymilliárd eurós kiemelt léptékű kezdeményezés beindítására a kvantumtechnológia területén; hangsúlyozza azonban, hogy fejlesztésük felgyorsítása, valamint a kereskedelmi termékek köz- és magánfelhasználókhoz történő eljuttatása érdekében rendkívül fontos az érdekelt felek átlátható és nyílt konzultációjának lefolytatása;

2017. február 16., csütörtök

A nyílt adatok megosztása, a kutatási adatok megosztása

78. üdvözli, hogy az EOSC kifejlesztése helyet biztosít majd a kutatók és a tudományos szakemberek számára az adatok tárolásához, megosztásához, felhasználásához és újrafelhasználásához, és megteremtheti az adatalapú innováció alapjait az EU-ban; hangsúlyozza, hogy már széles körben elismerték az adatmegosztás előnyeit;

79. megjegyzi, hogy a döntéshozatal szempontjából az adatok helyi, nemzeti és globális szinten egyaránt fontossá váltak; megjegyzi, hogy az adatmegosztás is fontos előnyökkel jár a helyi és a regionális hatóságok számára, és hogy a kormányzati adatok megnyitása erősíti a demokráciát és új üzleti lehetőséget teremt;

80. támogatja a Bizottságnak az ipari kutatókkal és a tudományos körökkel együtt tett erőfeszítéseit a nagy adathalmazokat érintő, köz- és magánszféra közötti partnerség kialakítására, szinergiával a HPC-re vonatkozó cPPP-vel, ami elősegíti az adatokat és a HPC-t érintő közösségépítést, és megteremti a jól fejlődő, adatalapú gazdaság alapjait Európában; támogatja a kiberbiztonságot érintő, köz- és magánszféra közötti partnerséget, amely már a kutatási és az innovációs folyamat kezdeti szakaszaiban erősíti a köz- és a magánszereplők közötti együttműködést innovatív és megbízható európai megoldások elérése érdekében;

81. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak szoros, és a lehetőségekhez mérten mielőbbi kapcsolatot kell létesítenie az ipari partnerekkel, különösen a kkv-kkal és a kezdő vállalkozásokkal annak biztosítása érdekében, hogy a vállalati és az ipari követelmények kezelése megfelelően történjen, és beillesszék azokat a kezdeményezés későbbi szakaszába;

82. ösztönzi a közigazgatási szerveket, hogy foglalkozzanak a biztonságos és megbízható felhőalapú szolgáltatásokkal, világos jogi keretet teremtve és tovább dolgozva a számítástechnika-specifikus tanúsítási rendszerek fejlesztésén; megjegyzi, hogy a vállalkozásoknak és a fogyasztóknak bizalmat kell éreznük az új technológiák alkalmazása iránt;

83. véleménye szerint a közigazgatási szerveknek alapértelmezésként nyílt hozzáféréssel kell rendelkezniük a nyilvános kormányzati adatokhoz; sürgeti, hogy történjen előrelépés az információk mint nyílt adatok kiadása mértékének és ütemének meghatározása, az elérhetővé teendő kulcsfontosságú adatkészletek azonosítása, valamint a nyílt adatok nyílt formában történő újrafelhasználásának elősegítése tekintetében;

84. megjegyzi, hogy a digitális technológiák területén tapasztalható elképesztő növekedés a hatalmas, nyers adatfolyamok keletkezésének kulcsfontosságú mozgatórugója a felhőalapú környezetekben, és hogy a nyers adatfolyamoknak ez az óriási, nagy adathalmazokból álló rendszerekben megtalálható mennyisége növeli a számítási komplexitást és az erőforrás-felhasználást a felhőalapú adatbányászati rendszerekben; megjegyzi továbbá, hogy a minta alapú adatmegosztás elve a helyi adatfeldolgozást az adatforrások közelében teszi lehetővé és kezelhető tudásmintákká alakítja át a nyers adatfolyamokat; rámutat, hogy ezek a tudásminták kettős haszonnal járnak: a helyi tudásminták azonnali intézkedésekhez, valamint a felhőalapú környezetekben részvételi adatmegosztáshoz állnak rendelkezésre;

85. támogatja a nyitott tudomány rendszerére való átállásról szóló 2016. májusi tanácsi következtetéseket, különösen azt, a következtetést, miszerint a kutatási adatok optimális újrafelhasználásának alapelve „a lehető legnyitottabb, szükség esetén viszont a lehető legzártabb” elv legyen;

Szöveg- és adatbányászat

86. hangsúlyozza, hogy az EOSC-on belül a nyilvános adatok elérhetősége nem lesz elegendő az adatalapú kutatás előtt álló összes korlát megszüntetéséhez;

87. megjegyzi, hogy a kezdeményezést egy korszerű szerzői jogi kerettel kell kiegészíteni, amelynek lehetővé kell tennie a szétválasztást és az átjárhatatlanság kizárását az európai adatalapú kutatási folyamatból;

88. úgy véli, hogy a kezdeményezésnek meg kell őriznie az egyensúlyt a kutatók, a jogtulajdonosok és a tudományos szféra más szereplőinek jogai között, a szerzők és a kiadók jogainak teljes tiszteletben tartásával és garantálásával, az Európán belüli innovatív kutatás egyidejű támogatása mellett;

2017. február 16., csütörtök

89. úgy véli, hogy a kutatási adatok a kutatók vagy a kutatóintézetek tulajdonát képező szerzői jogok sérelme nélkül oszthatók meg az uniós nyílt tudományosadat-felhővel, szükség esetén engedélyezési modellek kialakítása révén; úgy véli, hogy e tekintetben a bevált gyakorlatok kialakítsa a Horizont 2020 program égisze alatt zajló, a nyílt hozzáférésű kutatási adatokra vonatkozó kísérleti projektben történik;

90. úgy véli, hogy az adatbázisokról szóló, átalakításra szoruló 96/9/EK irányelv korlátozza a hozzáadott gazdasági vagy tudományos érték létrehozásának bizonyítékával nem rendelkező adatok használatát;

Adatvédelem, alapvető jogok és adatbiztonság

91. sürgeti a Bizottságot, hogy a joghatósági ütközések és a széttöredezettség elkerülése, valamint a digitális egységes piac átláthatóságának biztosítása céljából ösztönözze a tagállamok jogszabályainak további harmonizálását;

92. úgy véli, hogy az Európai Unió élenjár a magánélet védelmében, és az egész világon a magas szintű adatvédelmet szorgalmazza;

93. hangsúlyozza, hogy összehangolt megközelítésre van szükség az adatvédelmi hatóságok, a politikai döntéshozók és az ipar között a szervezetek átállás során történő segítése céljából, megfelelési eszközkészletet és a kötelezettségek egységes értelmezését és alkalmazását biztosítva számukra, valamint tájékoztatást nyújtva a fő kérdésekről a polgárok és a vállalkozások számára;

94. hangsúlyozza, hogy az EU a digitális szolgáltatások globális importőre és exportőre, és ehhez versenyképes, erős felhőalapú számítástechnikával és adatalapú gazdasággal kell rendelkezni; felhívja a Bizottságot, hogy vegye át a vezetést a személyes adatok védelméről szóló, egységes, globálisan elfogadott szabványok kidolgozására irányuló törekvésben;

95. úgy véli, hogy a globális adatáramlás elengedhetetlen a nemzetközi kereskedelem és a gazdasági növekedés szempontjából, és a Bizottság szabad adatáramlásról szóló kezdeményezésének lehetővé kell tennie az Európában működő vállalkozások, különösen a növekvő felhőalapú számítástechnikai ágazatban működő vállalkozások számára, hogy a globális innovációs verseny élére kerüljenek; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezésnek célul kell kitzúnia az arra vonatkozó önkényes korlátozások megszüntetését, hogy a vállalkozások hol alakíthatnak ki infrastruktúrát vagy hol tárolhatnak adatokat, mivel ez akadályozza az európai gazdaság fejlődését;

96. úgy véli, hogy a jelenlegi uniós adatvédelmi jogszabályok, különösen a nemrégiben elfogadott általános adatvédelmi rendelet és a bűnüldözésben érvényesítendő adatvédelemről szóló irányelv ((EU) 2016/680 irányelv) ⁽¹⁾ erős garanciákat nyújt a személyes adatok védelmére vonatkozóan, köztük a tudományos kutatási célokból gyűjtött, összesített és anonimizált, valamint az egészségügyi, érzékeny adatok védelme tekintetében, a közlésükre és közzétételükre vonatkozó különleges feltételek mellett az adatalányok további adatkezelés elleni tiltakozáshoz való jogára és bűnügyi nyomozás keretében a bűnüldöző hatóságok hozzáférésére vonatkozó szabályokat illetően; felszólítja a Bizottságot, hogy e biztosítékokat vegye figyelembe az EOSC fejlesztése és az ott tárolt adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok végrehajtása során; elismeri, hogy döntő fontosságú az általános adatvédelmi rendelet végrehajtásának – beleértve az iránymutatásokat, eszköztárat és a polgárok, a kutatók és a vállalkozások számára tartott figyelemfelkeltő kampányokat – harmonizált megközelítése, különösen az EOSC fejlesztése és – többek között a nagyteljesítményű számítástechnika területén – a kutatási együttműködés elősegítése szempontjából;

97. úgy véli, hogy az adatok szabad áramlása jótékony hatású a digitális gazdaság, illetve a tudomány és a kutatás szempontjából; hangsúlyozza, hogy a Bizottság szabad adatáramlásról szóló kezdeményezésének lehetővé kell tennie a növekvő európai felhőalapú számítástechnikai ágazat számára, hogy a globális innovációs verseny élére kerüljön, többek között a tudomány és az innováció szempontjából is; emlékeztet, hogy minden, felhőalapú infrastruktúrák vagy az Unión kívül található más tárolófelületek felé történő személyesadat-továbbítás során tiszteletben kell tartani az általános adatvédelmi rendeletben a továbbításra vonatkozóan előírtakat, és hogy az adatok szabad áramlására vonatkozó bizottsági kezdeményezésnek meg kell felelnie ezeknek a rendelkezéseknek; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezésnek továbbá arra kell törekednie, hogy csökkentse a vállalkozások abban való korlátozását, hogy hol legyen infrastruktúrájuk vagy hol

⁽¹⁾ HL L 119., 2016.5.4., 89. o.

2017. február 16., csütörtök

tároljanak adatokat – mert ez megnehezítené az európai gazdaság fejlődését és megakadályozná a tudósokat abban, hogy a lehető legnagyobb mértékben kihasználják az adatközpontú tudományt – és eközben fenn kell tartania az adatvédelmi jogszabályokkal összhangban a korlátozásokat az EOSC-t illető jövőbeni esetleges visszaélések megakadályozása érdekében;

98. határozottan úgy véli, hogy a személyes adatok biztonsága és védelme terén – ideértve az érzékeny adatokat is – az Uniónak élvorsnak kell lennie, és világszerte a magas szintű adatvédelemért és adatbiztonságért kell fellépnie; úgy véli, hogy az európai uniós adatvédelmi keret az átfogó kiberbiztonsági stratégiával együtt – amely adatvesztés, illetéktelen behatolás vagy támadás ellen védett, megbízható adatforgalmi infrastruktúrát biztosít – versenyképes előnyt jelenthet az európai vállalkozások számára a titkosság tekintetében; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa azt, hogy az EOSC megőrizze tudományos függetlenségét és kutatási objektivitását, illetve védelmezi az Unión belüli tudományos közösség munkáját;

99. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az alapvető jogokkal, a magánélet védelmével, az adatvédelemmel, a szellemi tulajdon-jogokkal és az érzékeny adatokkal kapcsolatos aggályokat az általános adatvédelmi rendeletet és a (95/46/EK) adatvédelmi irányelvet szigorúan betartva kezelik; rámutat, hogy a felhőalapú infrastruktúrát érintő biztonsági fenyegetések nemzetközibbé, kiterjedtebbé és összetettebbé váltak, ami hátráltatja annak intenzívebb használatát és európai együttműködést tesz szükségessé; sürgeti a Bizottságot és a tagállamok nemzeti hatóságait, hogy az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséggel (ENISA) konzultálva működjenek együtt egy biztonságos és megbízható digitális infrastruktúra kialakításán és a kiberbiztonság magas szintű megteremtésén, a kiberbiztonsági irányelvnek megfelelően;

100. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy ez a kezdeményezés a célnak megfelelő, kifelé tekintő, jövőbiztos és technológiai szempontból semleges legyen, és hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak át kell venniük az irányítást a piactól és magától a felhőalapú számítástechnikai ipartól az ágazat jelenlegi és jövőbeni igényeinek legjobb módon történő kielégítése és a felhőalapú technológiák terén zajló innováció irányítása érdekében;

101. tudomásul veszi a nagy adathalmazokban rejlő lehetőséget a technológiai innováció elősegítése és a tudásalapú gazdaság kiépítése tekintetében; megjegyzi, hogy a tudásmegosztás akadályozó tényezők csökkentése növelni fogja a vállalkozások versenyképességét, ugyanakkor a helyi és a regionális hatóságok számára is előnyös lesz; kiemeli az adatok hordozhatósága elősegítésének fontosságát;

102. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt az ipar által irányított szabványosítási kezdeményezésekkel annak biztosítása érdekében, hogy az egységes piac harmadik országok számára hozzáférhető és a technológiai fejlődésre fogékony maradjon, elkerülve azokat a korlátokat, amelyek Európában akadályozzák az innovációt és a versenyképességet; megjegyzi, hogy az adatbiztonsággal és az adatvédelemmel kapcsolatos szabványosítás szoros összefüggésben áll a joghatóság kérdésével, és a nemzeti hatóságok ebben kulcsszerepet játszanak;

103. hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a meglévő kezdeményezéseket az átfedések elkerülése érdekében, amelyek akadályozhatnák a nyitottságot, a versenyt és a növekedést, és hogy az adatmegosztásra vonatkozó, piacvezérelt, páneurópai szabványoknak összhangban kell lenniük a nemzetközi szabványokkal;

104. hangsúlyozza, hogy meg kell találni az egyensúlyt a jogos adatvédelmi aggodalmak és az érintetlen „szabad adatáramlás” biztosításának szükségessége között; felszólít a meglévő adatvédelmi szabályok tiszteletben tartásának szükségességére a nagy adathalmazokat kezelő nyílt piacon;

105. támogatja a javaslatot, hogy a nyílt hozzáférésű kutatási adatok képezzék az alapértelmezett opciót az új Horizont 2020 projektek esetében, mivel az állami finanszírozású kutatási adatok közjónak számítanak, amelyeket közérdekből állítanak elő, és amelyeket időben és felelős módon, a lehető legkevesebb korlátozás mellett nyíltan elérhetővé kell tenni;

2017. február 16., csütörtök

106. megjegyzi, hogy az Európai számításháló-kezdemenyezés a kutatás és fejlesztés, valamint a kormányzati e-portálok potenciálisan érzékeny ágazataira összpontosít; ismét hangsúlyozza, hogy a felhő alapú szolgáltatások esetében a kiberbiztonságot a legjobban a kiberbiztonsági irányelv kezeli;

107. tudomásul veszi a hálózatokon belüli különböző berendezések átjárhatósága elősegítésének fontosságát, ami biztonságot teremt és segíti az alkatrészellátási láncokat, amelyek mindegyike fontos a technológia értékesítése szempontjából;

o

o o

108. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0053

Munkahelyteremtést és növekedést támogató beruházások – Az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása

Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása a munkahelyteremtést és növekedést támogató beruházások – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása: a közös rendelkezésekről szóló rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentés értékeléséről (2016/2148(INI))

(2018/C 252/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 174. cikkére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a továbbiakban: a közös rendelkezésekről szóló rendelet) ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról és a „Beruházás a növekedésbe és munkahelyteremtésbe” célkitűzésről szóló egyedi rendelkezésekről, valamint az 1080/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1301/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Szociális Alapról és az 1081/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról és az 1698/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1305/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁵⁾,
- tekintettel az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló 1082/2006/EK rendeletnek a csoportosulások létrehozásának és működésének egyértelművé tétele, egyszerűsítése és javítása tekintetében történő módosításáról szóló, 2013. december 17-i 1302/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. május 15-i 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 320. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 289. o.

⁽³⁾ HL L 347., 2013.12.20., 470. o.

⁽⁴⁾ HL L 347., 2013.12.20., 487. o.

⁽⁵⁾ HL L 347., 2013.12.20., 259. o.

⁽⁶⁾ HL L 347., 2013.12.20., 303. o.

⁽⁷⁾ HL L 149., 2014.5.20., 1. o.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2015. június 25-i (EU) 2015/1017 rendeletére az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, az Európai Beruházási Tanácsadó Platformról és a Beruházási Projektek Európai Portáljáról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról – az Európai Stratégiai Beruházási Alap ⁽¹⁾,
- tekintettel a „Munkahelyteremtést és növekedést támogató beruházások – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása” című bizottsági közleményre (COM(2015)0639),
- tekintettel a kohéziós politika megvalósításának meggyorsításáról szóló 2016. május 11-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az „Innovációt támogató szinergiákról: az európai strukturális és beruházási alapok, Horizont 2020 és más uniós innovációs alapok és programok” című 2016. július 6-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel „A 2014–2020 közötti időszakra szóló kohéziós politika egyszerűsítése és teljesítményorientáltsága felé” című, 2015. november 26-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a „Beruházás a növekedésbe és a munkahelyteremtésbe – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása” című, 2016. február 26-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a „Munkahelyteremtést és növekedést támogató beruházások – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása” című bizottsági közleményről szóló 2016. május 25-i véleményére ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2015. július 9-i véleményére a partnerségi megállapodásokról és az operatív programokról folyó tárgyalások kimeneteléről ⁽⁶⁾,
- tekintettel a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló hatodik jelentésre (COM(2014)0473),
- tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatóságának (B. Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politikák) „Az európai strukturális és beruházási alapok és más uniós eszközök közötti szinergiák maximalizálása az Európa 2020 stratégia céljainak elérése érdekében” című 2016. júniusi tanulmányára,
- tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatóságának (B. Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politikák) „A közös rendelkezésekről szóló rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentés értékelése” című 2016. szeptemberi tanulmányára,
- tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatóságának (B. Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politikák) „Pénzügyi eszközök a 2014 és 2020 közötti programozási időszakban: a tagállamok első tapasztalatai” című 2016. szeptemberi elemzésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
- tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Költségvetési Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, valamint a Kulturális és Oktatási Bizottság véleményére (A8-0385/2016),

A. mivel a kohéziós politika az EU költségvetésének jelentős részét képviseli, és a teljes kiadások körülbelül egyharmadát teszi ki;

⁽¹⁾ HL L 169., 2015.7.1., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0217.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0311.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0419.

⁽⁵⁾ HL C 303., 2016.8.19., 94. o.

⁽⁶⁾ HL C 313., 2015.9.22., 31. o.

2017. február 16., csütörtök

- B. mivel a 2014 és 2020 közötti időszakra szóló 454 milliárd eurós költségvetésükkel az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) az Európai Unió fő beruházáspolitikai eszközét képezik, és sok tagállamban az állami beruházások nélkülözhetetlen forrásait jelentik, hozzájárulva a foglalkoztatás, a növekedés és a beruházások növekedéséhez az EU egészében, egyúttal mérsékelve a regionális és helyi szinten jelentkező egyenlőtlenségeket a gazdasági, társadalmi és politikai kohézió előmozdítása érdekében;
- C. mivel a Bizottság által a 16. cikk (3) bekezdése alapján benyújtott jelentés alapját a partnerségi megállapodások képezik;
- D. mivel a 2014–2020 közötti időszak partnerségi megállapodásaira és operatív programjaira irányuló tárgyalások során korszerűsített, erősen kiigazított és intenzív eljárást követtek, teljesítmény-központú, előzetes feltételrendszert alkalmazó és tematikusan koncentrált új keretrendszerrel, amely ugyanakkor – egyebek mellett több régió és tagállam közigazgatási kapacitásainak hiányosságai miatt – súlyos késedelmeket eredményezett a kohéziós politika végrehajtásának tényleges megkezdése terén, amit az irányító hatóságok kijelölésére irányuló eljárás tovább lassított;
- E. mivel vitathatatlan, hogy a szabályozási keret 2013. végi, késői elfogadása miatt – amely a többéves pénzügyi keretről szóló elhúzódozó tárgyalások és késői megállapodás következménye – az operatív programokat nem lehetett idejében elfogadni; mivel ennek következtében az operatív programok végrehajtása lassan indult, ezáltal befolyásolva a szakpolitika helyszíni megkezdését;
- F. mivel közös rendelkezéseket állapítottak meg mind az öt esb-alapra nézve, ezáltal erősítve a közöttük lévő kapcsolatot;
- G. mivel a kohéziós politikát a jelenlegi időszakban számos politikai és gazdasági kihívás éri, egyrészt a migrációs válsággal, másrészt a pénzügyi válsággal összefüggésben, mely utóbbi számos tagállamban az állami beruházások visszafogásához vezetett, így sok tagállamban az esb-alapok és a tagállami társfinanszírozás jelentik az állami beruházás fő eszközét;
- H. mivel a tematikus koncentráció, valamint az uniós prioritások és célkitűzések támogatása révén a 2014–2020 közötti programozási időszakban a kohéziós politikára célzottabb szakpolitikai megközelítés lett jellemző;
- I. mivel a jelenlegi finanszírozási időszakban az esb-alapok eredményközpontúbbak, és nagyobb eredményességet lehetővé tevő beruházási környezetre épülnek;
- J. mivel a kohéziós politika keretében megvalósított beruházásokat erőteljesebben hozzá kell igazítani az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedésre irányuló Európa 2020 stratégia és az európai szemeszter prioritásaihoz;
- K. mivel a végrehajtás javításáért felelős munkacsoport elősegítette az alapok elosztása terén jelentkező szűk keresztmetszetek és elmaradások enyhítését;

Az eredmények megosztása, kommunikáció és láthatóság

1. rámutat, hogy Európa gazdasági, társadalmi és politikai szempontból egyaránt nehéz időszakon megy keresztül, így minden eddiginél nagyobb szükség van egy olyan polgárközelre, a sajátos helyi törekvésekhez jobban illeszkedő, gazdasági növekedést és foglalkoztatást célzó hatékony beruházási politikára, amelynek európai hozzáadott értéket létrehozva az Unión belüli munkanélküliség és társadalmi egyenlőtlenségek leküzdésére kell törekednie; úgy véli, hogy a polgárok bizalmának visszanyerése érdekében az Uniónak kiigazítási folyamatokat kell elindítania az EUMSZ 9. cikkében foglalt követelmények teljesítése céljából;
2. rámutat, hogy a 2014–2020 közötti időszakra szóló kohéziós politika alapos átdolgozáson ment keresztül, ami megköveteli a gondolkodásmód és a munkamódszerek megváltoztatását az irányítás minden szintjén, a horizontális koordinációt és az érdekelt felek részvételét, valamint – amennyire lehetséges – a közösségvezérelt helyi fejlesztést is beleértve; rámutat, hogy a közelmúltban megvalósított előremutató és példaértékű reformokat gyakran figyelmen kívül hagyják, és a kohéziós politikát kézzelfogható eredményekkel járó beruházási politika helyett még mindig gyakran hagyományos kiadási politikának tekintik;

2017. február 16., csütörtök

3. úgy véli, hogy a kohéziós politikához kapcsolódó projektekről szóló kommunikációnak az európai hozzáadott értékre, a szolidaritásra és a sikertörténetek előtérbe helyezésére kell összpontosítania, ugyanakkor hangsúlyoznia kell a bevált gyakorlatok cseréjének és a céljukat el nem érő projektekből adódó tanulságok levonásának fontosságát; ragaszkodik ahhoz, hogy az esb-alapokkal kapcsolatos kommunikációt korszerűbbé és intenzívebbé kell tenni; hangsúlyozza, hogy új eszközök feltárására és alkalmazására van szükség a kohéziós politika eredményeiről szóló tájékoztatás terén; úgy véli, hogy szükség van a regionális információ- és adatgyűjtésbe való beruházásra az adatbázisok létrehozására és naprakészen tartására irányuló erőfeszítések részeként, számba véve a helyi és regionális igényeket, sajátosságokat és prioritásokat, a már meglévő S3 platformhoz hasonlóan, ami lehetővé tenné, hogy az érdeklődő polgárok ténylegesen ellenőrizhessék a projektek európai hozzáadott értékét;

4. felhívja a figyelmet arra, hogy az esb-alapokkal kapcsolatos kommunikáció és láthatóság javítása érdekében nagyobb hangsúlyt kell helyezni az érdekelt felek és a kedvezményezettek részvételére, valamint a polgároknak a kohéziós politika kialakításába és végrehajtásába történő érdemi bevonására; emellett sürgeti a Bizottságot, a tagállamokat, a régiókat és a városokat, hogy adjanak több tájékoztatást a kohéziós politika eredményeiről és a levonandó tanulságokról egyaránt, és terjesszenek elő koordinált és célzott cselekvési tervet;

Tematikus koncentráció

5. üdvözlöi a tematikus koncentráció alkalmazását, mivel az hasznos eszköznek bizonyult a célzott szakpolitika megteremtése szempontjából, növelte a hatékonyságot az EU prioritásai és az Európa 2020 stratégia tekintetében, és elősegítette a tudás innovációvá, munkahelykékké és növekedéssé történő átalakításának folyamatát; ezért felhívja a tagállamokat és a regionális és helyi hatóságokat, hogy hozzanak világos döntéseket a beruházási prioritásokról, és a projekteket az esb-alapok tekintetében meghatározott prioritások alapján válasszák ki, továbbá egyszerűsített és hatékony eljárásokat alkalmazzanak;

6. megállapítja, hogy a tematikus koncentráció elemzésének ki kell mutatnia, hogy a tagállamok stratégiai döntései és a források tematikus célok közötti elosztása hogyan felel meg a területek egyedi igényeinek; sajnálja, hogy ez a szempont kevésbé jelenik meg a Bizottság 16. cikk szerinti jelentésében;

7. úgy véli, hogy a kohéziós politika eredményeit és előnyeit eredményesebben kell kommunikálni, nem utolsósorban az uniós projektbe vetett bizalom helyreállítása érdekében;

8. kitart amellett, hogy a kohéziós politikát továbbra is a tematikus koncentrációnak kell meghatároznia, ugyanakkor bizonyos fokú rugalmasságot is lehetővé kell tennie az egyes régiók sajátos igényeinek, különösen a legkevésbé fejlett régiók sajátos igényeinek megfelelő integrálása érdekében, amint az a rendeletekben szerepel; kéri az esb-alapokból történő beruházások folytatását az átmeneti régiókban a már felhasznált források és erőfeszítések segítségével elért eredmények megőrzése érdekében;

9. különösen hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a városi vagy vidéki régiók, az úgynevezett leszakadó régiók, az átmeneti régiók és a tartós természeti vagy földrajzi hátrányban lévő régiók körülményeit, és megfelelő támogatási politikákat kell kidolgozni e területek fejlesztése érdekében, amelyek a kohéziós politika nélkül valószínűleg nem lennének képesek felzárkózni a fejlettebb régiókhoz; felszólítja a Bizottságot, hogy a településekkel és az EU növekedési központjainak tekintett nagyvárosi térségekkel közösen munkálkodjon olyan stratégiák követésén és bővítésén, amelyek a városi menetrend végrehajtására irányulnak; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy fontos a kellő rugalmasság lehetővé tétele a tagállamok és a régiók számára, hogy támogatást adjanak az új – például a migrációval összefüggő – szakpolitikai kihívásokhoz (szem előtt tartva a kohéziós politika eredeti és még mindig releváns céljait és a régiók sajátos igényeit), valamint a kohéziós politika szélesebb értelemben vett digitális dimenziójára (többek között az IKT és a szélessávú internethez való hozzáférés kérdéssére, amelyek szorosan kapcsolódnak a digitális egységes piac kiteljesítéséhez); felhívja a figyelmet az energiaunióra vonatkozó stratégiára, a körforgásos gazdaságra vonatkozó stratégiára, valamint a Párizsi Megállapodás keretében az EU által tett kötelezettségvállalásokra, mivel az esb-alapok jelentős szerepet játszanak ezek megvalósításában;

10. úgy véli, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani a jelentős mértékben halmozott kihívásokkal küzdő, gyakran a szegénység csapdájába került, szegregált közösségekkel és elszegényedett területekkel, valamint marginalizált csoportok, például a romák felülreprezentáltságával jellemzett szubregionális területekre;

2017. február 16., csütörtök

11. támogatja, hogy a kohéziós politikában a hangsúly fokozatosan kerüljön át a nagyszabású infrastrukturális projektekről a tudásalapú gazdaság, az innováció, a társadalmi befogadás serkentését, továbbá a szereplők, köztük a civil társadalmi szereplők kapacitásépítését és megerősítését középpontba állító projektekre, figyelembe véve ugyanakkor azon kevésbé fejlett régiók sajátos jellemzőit, amelyeknek még szüksége van támogatásra az infrastruktúrafejlesztés terén, és amelyek számára a piaci alapú megoldások nem mindig megvalósíthatók, szem előtt tartva, hogy szükség van rugalmasságra, amely lehetővé teszi minden egyes tagállam számára, hogy saját prioritásainak megfelelően, a partnerségi megállapodásokban foglalt módon hajtson végre beruházásokat gazdasági, társadalmi és területi fejlődésének előmozdítása érdekében;

12. úgy véli, hogy az esb-alapokat, ezen belül különösen az európai területi együttműködési programokat a minőségi munkahelyek, valamint az egész életen át tartó minőségi tanulási és szakképzési és átképzési rendszerek – az iskolai infrastruktúrákat is beleértve – létrehozása és megerősítése érdekében kell felhasználni, hogy lehetővé tegyék a munkavállalók számára, hogy megfelelő körülmények között alkalmazkodhassanak a munka világának változó valóságához, és serkentsék a fenntartható növekedést, a versenyképességet, a fejlődést és a közös jólétet egy társadalmilag igazságos, fenntartható és befogadó Európa megvalósítása céljából, egyúttal középpontba állítva a legkevésbé fejlett térségeket és a strukturális problémákkal küzdő ágazatokat, továbbá támogatást nyújtva a társadalom legsebezhetőbb és legkiszolgáltatottabb csoportjai, különösen a fiatalok és a legkevésbé képzettek számára (olyan projektekkel együtt, mint az Erasmus+), a körforgásos gazdaságon és a megújuló energiaforrásokon keresztül elősegítve a nagyobb foglalkoztatást; felhívja a figyelmet arra, hogy az ESZA a közérdekű szakpolitikák végrehajtását támogató eszköz;

13. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a munkanélküliség – különösen a fiatalok és a nők körében, továbbá a vidéki területeken – minden erőfeszítés ellenére számos tagállamban továbbra is nagyon nagy arányú, és a kohéziós politikának erre is válaszokat kell adnia; javasolja a Bizottságnak, hogy fordítson nagyobb figyelmet a kohéziós politikának a foglalkoztatás előmozdítására és a munkanélküliség csökkentésére gyakorolt hatására; ezzel összefüggésben rámutat arra, hogy az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezést (IFK) a 20 résztvevő tagállamban 34 ESZA-programba építették be, ily módon lehetővé téve a munkanélküli fiatalok számára, hogy az IFK segítségével szakképzettséghez és képzéshez jussanak; aggodalmát fejezi ki ugyanakkor az IFK végrehajtásának megkezdésével kapcsolatos késedelem, valamint az ifjúsági garancia egyes régiókban történő végrehajtásának módja miatt; sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák erőfeszítéseiket a beruházott pénzeszközök lényegi és kézzelfogható hatásainak gyors és sikeres elérése érdekében, különösen az előleg kifizetése formájában elérhető támogatások tekintetében, valamint hogy megfelelően hajtsák végre az IFK-t, és biztosítsanak tisztességes munkakörülményeket a fiatal munkavállalóknak; felszólít különösen arra, hogy az esb-alapoknak a képzési igények teljesítése érdekében történő felhasználása során vegyék figyelembe a vállalkozói szféra valós szükségleteit a valódi munkahelyteremtés és a hosszú távú foglalkoztatás elérése céljából; úgy véli, hogy az ifjúsági munkanélküliség elleni küzdelmet, a társadalmi befogadást, valamint a jelenleg és középtávon Európa előtt álló demográfiai kihívásokat kell a kohéziós politika középpontjába állítani; kéri, hogy az ifjúsági munkanélküliség elleni erőfeszítések fenntartása érdekében 2016 után is folytassák az IFK kezdeményezést, egyúttal végezzék el működésének alapos elemzését a hatékonyság javításához szükséges korrekciók elvégzése érdekében;

14. komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy bár a költség-haszon elemzés minden fontos bizottsági kezdeményezés esetén szokásos eljárásnak tekinthető, a Bizottság nem végezte ezt el az ifjúsági garancia esetében, amely a 2014–2020-as időszakban 12,7 milliárd euró összegben részesül az ESZA-ból és a különleges IFK-ból, és amely ezen összegeknek köszönhetően már most az ifjúsági foglalkoztatás növelését célzó erőfeszítések húzóerejének tekinthető; emiatt hiányoznak a garancia Unió-szerte történő végrehajtásának lehetséges teljes költségét érintő információk, és az Európai Számvevőszék véleménye szerint fennáll a veszélye, hogy nem lesz elegendő a támogatás teljes összege;

15. hangsúlyozza a kommunikáció, különösen a digitális kommunikáció fontosságát, amelyen lehetővé teszi, hogy az uniós alapokon keresztül társfinanszírozott képzés, szakmai gyakorlat vagy munka megtalálásához nyújtott potenciális segítség a lehető legtöbb fiatalhoz eljusson; több tájékoztatást szorgalmaz a DROPPIN és az EURES portálokhoz hasonló portálok népszerűsítésére, valamint a fiatalok mobilitási lehetőségeinek növelése érdekében a belső piacon, ami az uniós munkanélküliség elleni küzdelem legnagyobb kiaknázatlan lehetőségének tekinthető;

16. felhívja a Bizottságot annak biztosítására hogy az esb-alapok által támogatott projektek végrehajtása során a tagállamok betartsák a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény rendelkezéseit, ezen belül a fogyatékossgal élő személyek intézményi elhelyezéséről a közösségi életvitelre való átállás előmozdításának célkitűzését;

2017. február 16., csütörtök

17. emlékeztet arra, hogy a TEN-T törzshálózat kiépítésének befejezése az európai közlekedéspolitikai egyik prioritása, és hogy az esb-alapok nagyon fontos eszközök a projekt végrehajtása szempontjából; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az esb-alapokban rejlő lehetőségeket kiaknázzák a TEN-T törzs- és átfogó hálózatának a regionális és helyi közlekedési infrastruktúrával való összekapcsolása érdekében; elismeri a Kohéziós Alap fontosságát az európai infrastruktúra és összeköttetések javítása szempontjából, és kitarthat emellett, hogy ezt az alapot meg kell őrizni a 2020 utáni új pénzügyi keretben;

18. hangsúlyozza, hogy a közlekedés multimodális jellege alapvető fontosságú tényező az esb-alapokból finanszírozott infrastrukturális projektek értékelésénél, de nem lehet ez az egyetlen kritérium a javasolt projektek kiértékelésekor, különösen azon tagállamok esetében, amelyeknek jelentős beruházásokra van szükségük a közlekedési infrastruktúra területén;

19. hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani a hagyományos szakmákat, többek között a kézművesség hagyományát és a kapcsolódó készségeket, valamint stratégiákat kell kialakítani a hagyományos szakmákkal kapcsolatos vállalkozói készség erősítésére a hagyományos szakmák kulturális identitásának fenntartása érdekében; felhívja a figyelmet a fiatal kézművesek szakmai képzéséhez és mobilitásához kapcsolódó erőfeszítések támogatásának fontosságára;

Előzetes feltételrendszer

20. hangsúlyozza, hogy az erőfeszítések és az eredmények rögzítéséhez szükség van az előzetes feltételrendszer hatékony nyomon követésére; úgy véli, hogy az előzetes feltételrendszer, főleg az intelligens szakosodásra irányuló kutatási és innovációs stratégiára (RIS3) vonatkozó feltétel hasznosnak bizonyult, és javasolja ennek további fejlesztését; rámutat arra, hogy több figyelmet kell fordítani a mikro-, kis- és középvállalkozások megerősítésére;

21. felhívja a figyelmet arra, hogy az előzetes feltételrendszer jelentős része még nem teljesült; ezért kéri a jelenlegi helyzet elemzését és olyan célzott fellépések elfogadását, amelyek fellépnek ez ellen anélkül, hogy veszélyeztetnék a támogatások optimális felhasználását, illetve csökkentenék a kohéziós politika hatékonyságát;

Teljesítményalapú költségvetés-tervezés

22. hangsúlyozza, hogy a 2014–2020 közötti időszakra szóló szabályozási keret és a partnerségi megállapodások eredményeként erősen eredményorientált szemlélethez vezettek a kohéziós programoknál, és ez a megközelítés az uniós költségvetési kiadások más részei tekintetében is példaértékű lehet; üdvözli a közös mutatók bevezetését, amelyek lehetővé teszik az eredmények mérését és összehasonlító értékelését; úgy véli, hogy folytatni kell a mutatókkal kapcsolatos munkát az esb-alapok elköltésére vonatkozó bizonyítékok javítása és a projekt kiválasztás optimalizálása érdekében;

23. kiemeli, hogy fontos újítás volt a tematikus koncentráció bevezetése, amelynek révén a beruházások olyan konkrét célokra és prioritásokra összpontosulnak, amelyek megfelelnek az összes témára vonatkozóan konkrétan meghatározott teljesítménymutatónak és célkitűzésnek;

24. emlékeztet arra, hogy minden egyes tagállam számára eredményességi tartalékot hoztak létre, amely az esb-alapok számára előirányzott források 6 százalékát teszi ki; emlékeztet arra, hogy 2017-től a nemzeti jelentések, illetve a 2019-es teljesítményértékelés alapján a tartalékot csak azon programok és prioritások számára osztják ki, amelyek teljesítették meghatározott mérföldköveiket; rugalmasságot kér az új kötelezettségvállalások eredményességi tartalékból történő indítása terén, amikor az elkövetkezendő években a programok már elérték céljukat és mérföldköveiket; kéri a Bizottságot annak értékelésére, hogy a teljesítménytartalék teremtett-e tényleges hozzáadott értéket, vagy csak a bürokráciát növelte;

Az európai szemeszter

25. rámutat arra, hogy a programozási eljárás során a tagállamok megállapították, hogy a 2014-ben elfogadott országspecifikus ajánlások több mint kétharmada a kohéziós politikai beruházások szempontjából releváns megállapításokat tartalmaz, és üdvözli, hogy ezt figyelembe vették programozási prioritásaikban; elismeri, hogy a közeljövőben az országspecifikus ajánlások az esb-alapokból finanszírozott programok módosítását eredményezhetik, támogatást biztosítva a tagállamokban folyó szerkezeti reformok számára; rámutat arra, hogy az országspecifikus ajánlások és a nemzeti reformprogramok (NRP) egyértelműen összekapcsolják az esb-alapokat és az európai szemeszter folyamatait;

2017. február 16., csütörtök

26. hangsúlyozza a kohéziós politika és az európai szemeszter közötti kiegyensúlyozott kapcsolat létrehozásának fontosságát, mivel mindkettő ugyanazon célok elérését szolgálja az Európa 2020 stratégia égisze alatt, a társadalmi, gazdasági és területi kohézió Szerződések által meghatározott célkitűzései megvalósításának sérelme nélkül; úgy véli, hogy át kellene gondolnunk, mi indokolja az esb-alapok felfüggesztését az európai szemeszter által kitűzött céloktól való eltérés esetén, mivel előfordulhat, hogy ez a nem kívánt hatást gyakorol a növekedésre és a munkahelyteremtésre;

Szinergiák és pénzügyi eszközök

27. rámutat arra, hogy az esb-alapok 2014–2020-as időszakra szóló szabályozási kerete támogatja a pénzügyi eszközöket; hangsúlyozza azonban, hogy a támogatások alkalmazása még mindig nélkülözhetetlen; rámutat arra, hogy a hangsúly a támogatásokról szemmel láthatóan fokozatosan a kölcsönökre és a garanciákra helyeződik át; hangsúlyozza, hogy ezt a tendenciát az európai beruházási terv és az újonnan létrehozott Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) tovább erősítette; megállapítja továbbá, hogy a több alapra támaszkodó megközelítés alkalmazása továbbra is nehéznek tűnik; tekintettel ezen eszközök összetettségére, hangsúlyozza a helyi és regionális intézmények számára az eszközök kezeléséért felelős tisztviselők képzése terén nyújtott megfelelő támogatás alapvető fontosságát; rámutat arra, hogy a pénzügyi eszközök megoldást kínálhatnak az uniós költségvetés hatékonyabb felhasználására, és a támogatásokat kiegészítve hozzájárulhatnak a gazdasági növekedést serkentő és fenntartható munkahelyeket létrehozó beruházások megvalósulásához;

28. rámutat, hogy az ESBA egy külön menetrendet követ, és azt a gyors megvalósítás és a tényleges tevékenység formájában megnyilvánuló eredmények miatt sikertörténetként szokták említeni az olyan jelentős hiányosságok ellenére, mint az additionális hiánya; ennek kapcsán kéri a Bizottságot, hogy ismertesse az ESBA növekedésre és foglalkoztatásra gyakorolt hatására vonatkozó adatokat, és azok értékelését követően mutassa be a tanulságokat annak érdekében, hogy az esb-alapokat sikeresebben lehessen felhasználni a 2021-től kezdődő új programozási időszakban; az Európai Számvevőszék 2/2012. sz. véleményén⁽¹⁾ túlmenően kéri az ESBA hozzájárulásának elemzését az esb-alapok céljainak eléréséhez és annak meghatározását, hogy az ESBA mit ért el saját prioritásai tükrében;

29. felhívja ugyanakkor a figyelmet a pénzügyi eszközökkel elért hatásokra és eredményekre vonatkozó bizonyítékok hiányára és e pénzügyi eszközöknek az Unió átfogó célkitűzéseivel és prioritásaival fennálló laza kapcsolatára;

30. megjegyzi, hogy a Bizottság 16. cikk szerinti jelentése nem tartalmaz sok információt a különböző programok közötti és más politikai területek eszközeivel fennálló koordinációról és szinergiáról, és nem minden esetben tartalmaz megbízható adatokat az ESZA- és az IFK-programok várt eredményeiről; hangsúlyozza, hogy az öt esb-alapra vonatkozó egységes szabályozás meglete növelte az alapok közötti szinergiát, többek között a közös agrárpolitika második pillérében is; megjegyzi, hogy a beruházás hatásának maximálisra növelése érdekében növelni kell a szinergiákat a többi politikával és eszközzel, ideértve az ESBA-t és más pénzügyi eszközöket is; hangsúlyozza, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályok az esb-alapokra érvényesek, az ESBA-ra és a Horizont 2020-ra azonban nem, ami problémákat okoz az alapok, a programok és az eszközök közötti szinergia szintjének növelése terén; felhívja a figyelmet, hogy az ESBA, a pénzügyi eszközök és az esb-alapok szükséges kiegészítő jellege és a közöttük levő szinergia biztosításához az állami támogatásokra vonatkozó szabályok kérdését tovább kell tanulmányozni azok pontosítása, egyszerűsítése és ennek megfelelő módosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy adjon átfogó iránymutatást az irányító hatóságok részére az ESBA megosztott és közvetlen irányítási eszközökkel történő kombinálásáról, ideértve az esb-alapokat, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközt és a Horizont 2020 kezdeményezést is;

31. véleménye szerint a pénzügyi eszközöket továbbra is kiegyensúlyozottan kell használni, amennyiben hozzáadott értéket biztosítanak, és nem állnak ellentétben a kohéziós politika keretében nyújtott hagyományos támogatással; hangsúlyozza azonban, hogy ennek csak azt követően kell megtörténnie, hogy körültekintően értékelték a pénzügyi eszközök kohéziós politikai célkitűzésekhez való hozzájárulását; hangsúlyozza, hogy minden régióknak változatos finanszírozási palettát kell biztosítani, mivel egyes ágazatokban továbbra is a támogatások jelentik a legmegfelelőbb eszközt a növekedési és foglalkoztatási célok eléréséhez; kéri a Bizottságot, hogy alakítson ki ösztönzőket annak biztosítására, hogy az irányító hatóságok teljes körűen tájékozottak legyenek a pénzügyi eszközök felhasználási lehetőségeiről és módjáról, és elemezze a támogatások, illetve a megosztott és a központosítan irányított programokban alkalmazott visszatérítendő támogatások irányítási költségeit; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi eszközökre vonatkozó egyértelmű, következetes és célzott szabályok elősegítik az előkészítési és végrehajtási folyamat egyszerűsítését az alapkezelők és a kedvezményezettek számára, ami kulcsfontosságú azok hatékony végrehajtásának javításához; felhívja a figyelmet a Regionális Fejlesztési Bizottságának

⁽¹⁾ Az Európai Számvevőszék 2/2012. sz. véleménye az 1316/2013/EU rendelet és az (EU) 2015/1017 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról, és az azt kísérő (EU) 2015/1017 rendelet 18. cikkének (2) bekezdése szerinti bizottsági értékelésről.

2017. február 16., csütörtök

„A megfelelő finanszírozási szerkezet Európa régiói számára: a pénzügyi eszközök és támogatások egyensúlya az uniós kohéziós politikában” című, hamarosan várható saját kezdeményezésű jelentésére (2016/2302(INI));

Egyszerűsítés

32. megjegyzi, hogy a 2014–2020-as programozási időszak egyik fő célja a további egyszerűsítés az esb-alapok kedvezményezettjei számára, és elismeri, hogy az egyszerűsítés az egyik legfontosabb tényező a finanszírozáshoz való jobb hozzáférés tekintetében;

33. üdvözli, hogy az esb-alapok jelenlegi, modernizált szabályozási keretrendszere új lehetőségeket nyújt az egyszerűsítésre, például a közös támogathatósági szabályok, az egyszerűsített költségopciók és az e-kormányzás révén; sajnálja azonban, hogy a Bizottságnak a közös rendelkezésekről szóló rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentésről szóló közleménye nem tartalmaz konkrét információkat az egyszerűsített költségopciók használatát illetően; hangsúlyozza, hogy további erőfeszítésekre van szükség az egyszerűsített költségopciók minden lehetőségének kifejlesztéséhez az adminisztratív terhek enyhítése szempontjából; megjegyzi, hogy továbbra is szükség van jelentős egyszerűsítési intézkedésekre mind a kedvezményezettek, mind pedig az irányító hatóságok részére a közbeszerzésre, a projektirányításra, valamint a műveletek alatti és utáni ellenőrzésekre összpontosítva;

34. felhívja a Bizottságot, hogy a 2007–2013-as időszakból és a 2014-től kezdődő új időszak elejéről származó adatok alapján végezze el az adminisztratív terhek értékelését, olyan elemekre is kiterjedően, mint a támogatások és a pénzügyi eszközök formájában nyújtott uniós finanszírozással összefüggő idő, költségek és papírmunka;

35. a 2021-ben kezdődő programozási időszakra vonatkozóan azt javasolja, hogy az irányítás minden szintje működjön együtt egy egységes ellenőrzési rendszer kialakítása érdekében, a különböző intézményi szintek között az ellenőrzések terén fennálló indokolatlan ismétlődések megszüntetésével; sürgeti a Bizottságot, hogy tisztázza a meglévő iránymutatás hatályát és jogállását az esb-alapok vonatkozásában, továbbá az irányító hatóságokkal és az ellenőrző hatóságok minden illetékes szintjével szorosan együttműködve dolgozza ki az ellenőrzési kérdések közös értelmezését; ismételten hangsúlyozza, hogy további lépésekre van szükség az egyszerűsítés területén, különösen a fiatalokat célzó programok esetében, többek között az ellenőrzések arányosabbá tétele révén; üdvözli a Bizottság által létrehozott, egyszerűsítéssel foglalkozó magas szintű munkacsoport tevékenységének előzetes eredményeit;

36. javasolja szabványosított eljárások létrehozását az operatív programok kialakítására és az irányításra, különösen amennyiben számos területi együttműködési program érintett;

Adminisztratív kapacitás

37. megjegyzi, hogy a tagállamok eltérő közigazgatási kultúrával és teljesítménnyel rendelkeznek politikai keretrendszerükben, az előzetes feltételrendszer pedig segít áthidalni ezeket az eltéréseket; hangsúlyozza, hogy prioritásként meg kell erősíteni az adminisztratív kapacitást a kohéziós politika és az európai szemeszter összefüggésében, különösen azokban a tagállamokban ahol alacsony mértékű az alapok felhasználása; megjegyzi, hogy technikai, szakmai és gyakorlati támogatást kell nyújtani a tagállamoknak, régióknak és településeknek a támogatási kérelmek benyújtása során; méltányolja a Jaspers eszköz által gyakorolt hatást, és megismétli, hogy a beruházások nem megfelelő tervezése jelentős késlekedéseket okoz a projektek kivitelezése során, valamint a finanszírozás felhasználásának rossz hatékonyságához vezet;

38. rámutat arra, hogy a kohéziós politika végrehajtásának fő akadályai a bizonyos programok esetében jellemző lassú indulás, az összetett projektek irányítási kapacitásának hiánya, a projektek befejezésében tapasztalt késedelmek, a tagállami adminisztratív terhek, a túlszabályozás és a közbeszerzési eljárások során bekövetkező hibák; úgy véli, hogy mindenképpen azonosítani és egyszerűsíteni kell a közös igazgatáson belül azokat a feleslegesen bonyolult folyamatokat és eljárásokat, amelyek további terhet jelentenek a hatóságok és a kedvezményezettek számára; rámutat, hogy az adminisztratív kapacitást állandóan javítani, ellenőrizni és erősíteni kell; ezért az a véleménye, hogy e tekintetben ki kell használni a funkcionális és rugalmas e-kormányzási megoldásokat, valamint a tagállamok közötti jobb információcserét és együttműködést; ezen kívül hangsúlyozza, hogy fokozottabban kell összpontosítani az igazgatásban részt vevők képzésére;

39. felhívja a figyelmet, hogy az egyszerűsítést szolgáló, egyéni igényekre szabott szabályozási keretrendszerek, feltételek és megoldások (mint amilyen a régiók közötti tapasztalatcseréhez létrehozott Taiex Regio Peer 2 Peer hálózat) hatékonyabban tudnak reagálni az egyes régiók igazgatási kapacitás terén jelentkező igényeire és nehézségeire;

2017. február 16., csütörtök

Európai területi együttműködés

40. hangsúlyozza az európai területi együttműködés – különösen a határ régiók közötti egyenlőtlenségek csökkentése szempontjából vett – európai hozzáadott értékét, aminek tükröződnie kell az erre a kohéziós politikai célra fordított előirányzatok megnövekedett szintjében, amit a lehető leggyorsabb időn belül be kell vezetni; ezzel egyidejűleg felszólítja a tagállamokat, hogy bocsássák rendelkezésre a szükséges társfinanszírozási eszközöket; hangsúlyozza, hogy ezt az eszközt a 2020 utáni kohéziós politika egyik központi elemeként kell megőrizni;

41. hangsúlyozza a makroregionális stratégiák – a területi együttműködés és az érintett területek gazdasági fejlődése szempontjából hasznosnak bizonyult eszközök – fontosságát; emlékeztet a helyi és regionális hatóságok meghatározó szerepére a stratégiákban szereplő intézkedések sikerében;

42. azt ajánlja, hogy az európai területi együttműködési csoportosulásról szóló módosított és kiterjesztett jogi eszközt intenzívebben használják fel a területi együttműködés jogalapjaként;

43. javasolja állandó, európai szintű kapcsolat létrehozását a RIS3 és a régiók közötti együttműködés között, lehetőleg az Interreg program állandó eleme formájában;

44. hangsúlyozza, hogy az eredményközpontúság koncepciója értelmében az Interreg programjainak kiváló minőségű projektszintű együttműködést kell biztosítaniuk, és az értékelés módszereit és szempontjait úgy kell alakítani, hogy figyelembe vegyék az egyes programok sajátos jellegét; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az irányító hatóságokat, hogy működjenek együtt és valósítsák meg az információk és bevált gyakorlatok cseréjét annak biztosítása érdekében, hogy – tekintettel az európai területi együttműködés sajátosságaira – a lehető leghatékonyabban megvalósítsák az eredményorientáltság célját, illetve azt hozzáigazítsák e sajátosságokhoz;

45. hangsúlyozza a pénzügyi eszközöknek az Interreg programokban való felhasználásában rejlő lehetőségeket, mivel azok a vissza nem térítendő támogatások kiegészítése révén hozzájárulnak a kkv-k támogatásához és a kutatás és az innováció fejlesztéséhez azáltal, hogy növelik a beruházásokat, új munkahelyeket teremtenek, lehetővé teszik jobb eredmények elérését és fokozzák a projektek hatékonyságát;

46. sajnálatát fejezi ki az európai területi együttműködési programok közvélemény előtti alacsony szintű ismertsége és láthatósága miatt, és kéri a lezárult projektek eredményeinek hatékonyabb kommunikációját; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az irányító hatóságokat, hogy hozzanak létre az együttműködést célzó mechanizmusokat és széles körű intézményesített platformokat a jobb láthatóság biztosítása és a nyilvánosság figyelmének fokozottabb felkeltése céljából; felhívja a Bizottságot, hogy térképezze fel az európai területi együttműködés programjainak és projektjeinek eddigi eredményeit;

Partnerségi elv és többszintű kormányzás

47. üdvözli a jelenlegi támogatási időszakról folytatott tárgyalások során elfogadott etikai kódexet, amely meghatározza, melyek egy jól működő partneri viszony minimális követelményei; megjegyzi, hogy a legtöbb tagállamban a kódex javította a partnerségi elv érvényesülését, sajnálja azonban, hogy számos tagállamban központosították a tárgyalás nagy részét és a partnerségi megállapodások és az operatív programok megvalósítását; hangsúlyozza, hogy a helyi és a regionális hatóságokat, valamint a többi érintettet aktívan be kell vonni minden szakaszba, ezért felszólít a tárgyalási és végrehajtási folyamatban való tényleges részvételük jövőbeni biztosítására az országspecifikus struktúrák vonatkozásában; úgy véli, hogy a túlzott központosítás és a bizalom hiánya is szerepet játszott az esb-alapok késedelmes felhasználásában, mivel egyes tagállamok és irányító hatóságok kevésbé hajlandóak az uniós alapok kezelése tekintetében nagyobb felelősséget helyezni a helyi és a regionális hatóságok kezébe;

48. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak pontosítania kell a tagállamok és régiók teljesítményére vonatkozóan a közös rendelkezésekről szóló rendelet 5. cikkében szereplő elveket, és ennek során nagy hangsúlyt kell helyezni arra a kérdésre, hogy hogyan lehet a kormányokat arra bátorítani, hogy teljes mértékben alkalmazzák a partnerségi elvet; hangsúlyozza, hogy a közös felelősségértékelés feltétele az uniós kohéziós politika jobb elismerésének;

49. támogatja a Bizottság különleges munkacsoportok, azaz olyan projektcsoportok létrehozására irányuló új módszerét, amelyek az esb-alapok jobb tagállami kezelését hivatottak biztosítani, továbbá felhívja e módszer továbbfejlesztésére;

2017. február 16., csütörtök

50. hangsúlyozza, hogy a jövőbeni kohéziós politikába be kell építeni olyan támogató intézkedéseket, amelyek elősegítik a menekültek sikeres integrációját az Európai Unió munkaerőpiacára, ezáltal előmozdítva a gazdasági növekedést és elősegítve az általános biztonság biztosítását az Európai Unióban;

A kohéziós politika jövője

51. hangsúlyozza, hogy az esb-alapok a tagállamokban hozzájárulnak a GDP-hez, a munkahelyteremtéshez és a növekedéshez, és ezt lényeges elemként figyelembe kell venni a várhatóan 2017-ben megjelenő hetedik kohéziós jelentésben; rámutat továbbá, hogy a kevésbé fejlett régiókban eszközölt alapvető beruházások a fejlettebb tagállamok GDP-jéhez is hozzájárulnak; úgy véli, hogy amennyiben az Egyesült Királyság kormánya hivatalosan az EUSZ 50. cikkéhez folyamodik, a hetedik kohéziós jelentésnek figyelembe kellene vennie a Brexit strukturális politikára gyakorolt lehetséges hatásait is;

52. úgy véli, hogy nem a GDP az egyetlen elfogadható mutató, amely biztosítani tudja a források igazságos elosztását, és hogy a konkrét területi igényeket és a programterületek fejlesztéséhez egyeztetett programprioritások fontosságát is figyelembe kell venni a jövőbeni elosztásról szóló döntéshozatal során; fontosnak tartja, hogy a jövőben mérlegeljék a GDP mellett alkalmazandó új dinamikus mutatók bevezetését is; megjegyzi, hogy számos európai régióban magas a munkanélküliségi ráta és csökken a lakosságszám; felhívja a Bizottságot, hogy vegye fontolóra egy „demográfiai mutató” kialakítását és bevezetését;

53. emlékeztet, hogy jelentős összegű állami beruházás történik helyi és regionális szinten; hangsúlyozza, hogy a nemzeti és regionális számlák európai rendszere (ESA) nem korlátozhatja a helyi és regionális hatóságokat abban, hogy végrehajthassák a szükséges beruházásokat, mivel ez megakadályozná, hogy a tagállamok társfinanszírozás keretében finanszírozzanak a strukturális alapból támogatható projekteket, és így nem tudnák felhasználni ezt a fontos finanszírozási forrást a gazdasági válságból való kilábalásra, valamint a növekedés és a foglalkoztatás újraindítására; határozottan arra ösztönzi a Bizottságot, hogy értékelje újra az ESA szigorúan éves szemléletét, hogy az esb-alapokból finanszírozott kiadásokat többbefektetésnek és ne pusztán adósságnak vagy működési kiadásnak tekintsék;

54. hangsúlyozza, hogy az európai területi együttműködést, amely a szélesebb értelemben vett területi kohéziót szolgálja, és amelyet a Lisszaboni Szerződés vezetett be, javítani lehetne; ezért arra bátorítja a jövőbeli politikáról szóló tárgyalásban részt vevő feleket, hogy erősítsék a területi kohézió e dimenzióját; felszólítja a Bizottságot, hogy a hetedik kohéziós jelentésben biztosítson megfelelő jelentőséget az európai területi együttműködésnek;

55. úgy véli, hogy a tematikus koncentrációt a jövőben is meg kell tartani, mivel bizonyította életképességét; azt várja a Bizottságtól, hogy nyújtson áttekintést arról, milyen eredményeket hozott a tematikus koncentráció a kohéziós politika területén;

56. meggyőződése, hogy a jövőbeli teljesítményorientált kohéziós politikának az erőfeszítések, eredmények és elért hatások méréséhez megfelelő adatokon és indikátorokon, valamint az ezen a területen szerzett regionális és helyi tapasztalatokon kell alapulnia (teljesítményalapú költségvetés, előzetes feltételek és tematikus koncentráció), mivel ez világos gyakorlati útmutatással szolgál az elvek megvalósításával kapcsolatban a helyi és regionális hatóságok számára, beleértve azokat, amelyek eddig nem kísérelték meg ezen megközelítés alkalmazását;

57. hangsúlyozza, hogy a jövőben az elérhető alapok gyorsabb felhasználására és a kiadások programozási ciklus alatti kiegyensúlyozottabb finanszírozására lesz szükség, többek között a programozási időszak végén sokszor az automatikus visszavonás elkerülése érdekében alkalmazott „visszamenőleges projektek” elkerülése érdekében; úgy véli, hogy az általános rendelet és az egyes alapokra vonatkozó rendeletek elfogadását követően az operatív programok végrehajtása gyorsabban megkezdődhet a 2021-től kezdődő következő támogatási időszakban, mivel a tagállamok a 2014–2020-as időszakban a kohéziós politika kapcsán tett erőfeszítések alapján már rendelkeznek tapasztalattal arról, milyen a teljesítményorientált politika; ennek kapcsán rámutat, hogy a tagállamnak el kell kerülniük az operatív programokat irányító hatóságok késedelmes kijelölését;

58. ragaszkodik ahhoz, hogy a következő többéves pénzügyi keret elfogadásához a jogalkotási folyamatot 2018 végéig be kell fejezni, hogy a jövőbeni kohéziós politika szabályozási keretét ezt követően gyorsan el lehessen fogadni, és 2021. január 1-jén késedelem nélkül el lehessen kezdeni;

2017. február 16., csütörtök

59. úgy véli, hogy a kohéziós politikának továbbra is az összes tagállamra és az összes európai régióra ki kell terjednie, és hogy az európai alapokhoz való hozzáférés egyszerűsítése elengedhetetlen feltétele a jövőbeli kohéziós politika sikerének;

60. meggyőződése, hogy az innovativitásnak és az intelligens szakosodásnak, valamint a fenntartható fejlődésnek továbbra is fontos előrevívő szerepet kell játszania a kohéziós politikában; hangsúlyozza, hogy az intelligens szakosodásnak vezető mechanizmussá kell válnia a jövőbeni kohéziós politika tekintetében;

61. rámutat a jelenlegi többéves pénzügyi keret második felében az 1b. alfejezeten belül a kifizetési kérelmek felgyűlése jelentette súlyos veszélyekre, és kéri, hogy a jelenlegi pénzügyi keret végéig minden évben biztosítsák a rendelkezésre álló kifizetési előirányzatok megfelelő szintjét annak elkerülése érdekében, hogy újabb kifizetetlen számlaállomány halmozódjon fel; hangsúlyozza, hogy e célból a három uniós intézménynek a 2016 és 2020 közötti időszakra vonatkozó új közös kifizetési tervet kellene kidolgoznia és elfogadnia, amelynek világos stratégiával kell szolgálnia a jelenlegi többéves pénzügyi keret végéig esedékes összes kifizetési igény teljesítésére vonatkozóan;

62. ajánlja a Bizottságnak, hogy vizsgálja meg az esb-alapok beruházásainak az előző programozási időszak alatti tényleges hatását, valamint azt, hogy mennyiben sikerült elérni az uniós célkitűzéseket az alapok beruházásával, továbbá hogy vonja le a pozitív és negatív tapasztalatokkal kapcsolatos következtetéseket kiindulási pontként ahhoz, hogy hozzáadott értéket biztosítson a beruházási folyamathoz;

o

o o

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, valamint a tagállamok kormányainak és nemzeti és regionális parlamentjeinek.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0054

Európai légi közlekedési stratégia

Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az európai légi közlekedési stratégiáról (2016/2062(INI))

(2018/C 252/28)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Európai légi közlekedési stratégia” című, 2015. december 7-i bizottsági közleményre (COM(2015)0598),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 4. cikke (2) bekezdésének b) és g) pontjára, 16. cikkére és VI. és X. címére,
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az európai légi közlekedési stratégiáról szóló, 2016. július 14-i véleményére ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 106. cikke (2) bekezdésének az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával megbízott egyes vállalkozások javára közszolgáltatás ellentételezése formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló, 2011. december 20-i 2012/21/EU bizottsági határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel az „Íránymutatás a repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatásról” című bizottsági közleményre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló bizottsági közleményre ⁽⁴⁾,
- tekintettel a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetőség nyilvántartásáról szóló 651/2014/EU rendelet módosításáról szóló bizottsági rendelettervezetre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a polgári repülés területén alkalmazandó közös szabályokról és az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynökségének létrehozásáról, valamint a 216/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. december 7-i bizottsági javaslatra (COM(2015)0613),
- tekintettel „A közlekedés társadalmi menetrendje” címmel Brüsszelben, 2015. június 4-én tartott magas szintű konferencia következtetéseire ⁽⁶⁾,
- tekintettel a szigetek sajátos helyzetéről szóló 2016. február 4-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EESC, AC TEN/581.

⁽²⁾ HL L 7., 2012.1.11., 3. o.

⁽³⁾ HL C 99., 2014.4.4., 3. o.

⁽⁴⁾ HL C 262., 2016.7.19., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 382., 2016.10.15., 1. o.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/transport/media/events/event/high-level-conference-2015-social-agenda-transport_en

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0049.

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) 2016. évi 39-ik közgyűlésének eredményeire;
- tekintettel a légtérnek az egységes európai égbolt keretében történő szervezéséről és használatáról szóló, 2004. március 10-i 551/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre,
- tekintettel a légi közlekedésről szóló, 2015. november 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a légi járatok globális nyomon követését lehetővé tevő műholdas technológia kifejlesztésének támogatásához szükséges rádiófrekvenciás sávnak a 2015. november 2–27. között Genfben tartott rádió-távközlési világkonferencia (WRC-15) általi kijelöléséről szóló, 2015. október 29-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződés szerinti nemzetközi légi közlekedési megállapodásokról szóló, 2011. június 7-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a közös európai légtér létrehozásáról szóló, 2007. április 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az egységes európai égbolt végrehajtásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (átdolgozás) kapcsán 2014. március 12-én első olvasatban elfogadott álláspontjára ⁽⁵⁾,
- tekintettel a 216/2008/EK rendeletnek a repülőterek, a légiforgalmi szolgáltatás és a légi-navigációs szolgálatok tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat kapcsán 2014. március 12-én első olvasatban elfogadott álláspontjára ⁽⁶⁾,
- tekintettel a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról szóló 261/2004/EK rendeletnek, valamint a légi fuvarozók felelősségéről szóló 2027/97/EK rendeletnek az utasok és poggyászaik légi szállítása tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat tekintetében 2014. február 5-én első olvasatban elfogadott álláspontjára ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Unió repülőterein alkalmazandó résidőkiosztás egységes szabályairól szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (átdolgozás) tekintetében 2012. december 12-én első olvasatban elfogadott álláspontjára ⁽⁸⁾,
- tekintettel a távirányított légijármű-rendszerek, közismert nevükön a pilóta nélküli légi járművek polgári repülésben való biztonságos felhasználásáról szóló, 2015. október 29-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Unió légi közlekedéssel kapcsolatos külpolitikájáról – a jövőbeli kihívások kezeléséről szóló, 2013. július 2-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel a hollandiai Schiphol repülőtéren 2016. január 20-án és 21-én tartott európai légi közlekedési csúcstalálkozó következtetéseire ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0394.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0392.

⁽³⁾ HL C 380. E, 2012.12.11., 5. o.

⁽⁴⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 658. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0220.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0221.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0092.

⁽⁸⁾ HL C 434., 2015.12.23., 217. o.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0390.

⁽¹⁰⁾ HL C 75., 2016.2.26., 2. o.

⁽¹¹⁾ <https://english.eu2016.nl/documents/reports/2016/01/20/report-aviation-summit-2016>

2017. február 16., csütörtök

- tekintettel az 1944. december 7-i Chicagói Egyezményre,
  - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
  - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, és a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8-0021/2017),
- A. mivel az EU közlekedéspolitikájának végső célja az európai polgárok és üzleti szereplők érdekeinek szolgálata az összekapcsoltság fokozása, a legmagasabb biztonsági és védelmi szint fenntartása és a korlátozások nélküli piacok szavatolása révén;
- B. mivel a légi közlekedés magas biztonsági szintjének fenntartása továbbra is fő célkitűzés, és ugyanakkor a légi közlekedési ágazat versenyképességét is biztosítani kell;
- C. mivel az EU egységes légi közlekedési piaca a légi közlekedés regionális liberalizálásának legsikeresebb példája, amely erőteljesen hozzájárult a légi összeköttetések példátlanul magas szintjéhez azáltal, hogy Európán belül és kívül is kiterjesztette az utazási lehetőségeket, az árak leszállítása mellett; mivel a légi közlekedési ágazat az európai közlekedési hálózat alapvető része, amely nélkülözhetetlen az összeköttetés és a területi kohézió biztosításához mind az EU-n belül, mind pedig világviszonylatban; mivel a központi fekvésű és jól integrált régióktól eltérően a legkülső régióknak félreeső és elszigetelt jellegük miatt nincsen más választásuk, csak a légi közlekedés; mivel a fokozott légi összeköttetés támogatásának nemcsak az összeköttetések hálózatának bővítését kell céloznia, hanem az összeköttetések megfelelő – a járatok sűrűsége, a hálózat kiterjedése és a menetrendek kényelmessége tekintetében megnyilvánuló – minőségének biztosítására is;
- D. mivel a légi közlekedési ágazat a növekedés és a munkahelyteremtés multiplikátor hatású mozgatórugója és az EU gazdaságának fontos pillére, amely erősíti az innovációt, a kereskedelmet és a munkahelyek színvonalát, jelentős közvetlen és közvetlen előnyöket kínálva a polgárok számára; mivel a légi közlekedés növekedése és a járatcsatlakozások változatossága előmozdítja a gazdasági növekedést, igazolva, hogy a légi közlekedés katalizátorként hat a gazdasági fejlődésre; mivel a regionális és helyi repülőtereknek jelentős szerepük van a régiók fejlődésében is, mert növelik a régiók versenyképességét és elősegítik idegenforgalmukat;
- E. mivel az Unióban 4,7 millió munkahelyet hoznak létre közvetlenül (1,9 millió) vagy közvetve (2,8 millió) a légi közlekedés, a repülőterek és a csatlakozó gyártó ipar; mivel a globális gazdaságban 917 000 további munkahely függ az európai légi közlekedési iparágtól; mivel a légi közlekedés mobil és transznacionális jellege miatt nehéz felismerni a szociális visszaéléseket és a munkaügyi normák megkerülését, és azzal jár, hogy lehetetlen kizárólag nemzeti szinten leküzdeni a problémákat; mivel az ILO közelmúltbeli megállapításai arra utalnak, hogy a légi közlekedési ágazatban romlottak a munkafeltételek; mivel a szerződések nagyobb diverzifikációja a nagyobb rugalmasság eszköze lehet, azonban vissza is lehet vele élni a társadalombiztosítási járulékok fizetésének elkerülése szempontjából legkedvezőbb szabályok kiválasztása érdekében;
- F. mivel az uniós jogszabályok megfelelő végrehajtásának elmaradása, valamint a Tanács politikai akaratának hiánya gátolja a légi közlekedési ágazat kínálta potenciális lehetőségek maradéktalan kiaknázását, így károsítja versenyképességét, valamint a vállalkozások, az utazók és a gazdasági élet szereplői kárára nagyobb költségeket gerjeszt;
- G. mivel mind széleskörű beruházásokat, mind fejlett infrastruktúrát igénylő technológia-, kutatás- és innovációvezérelt ágazatról van szó, ezért a stratégia sikerének záloga a megfelelően tervezett befektetéssel alátámasztott, hosszú távra előretekintő szemlélet elfogadásának képességében, valamint valamennyi közlekedési mód maradéktalanul figyelembe vételében áll;
- H. mivel a légi közlekedés az üvegházhatást okozó gázok csökkentését célzó intézkedések bevezetése révén fontos szerepet játszik az EU és éghajlat-változási céljainak teljesítésében;

2017. február 16., csütörtök

- I. mivel az egységes európai égbolt által meghatározott funkcionális légtérblokkok kialakítása ellenére mind a mai napig jelentős késedelem áll fenn a funkcionális légtérblokkok megvalósítása terén; mivel ezért a Bizottság becslései alapján évente mintegy 5 milliárd euró veszteség keletkezik az e téren elérendő előrelépések elmaradása miatt;
- J. mivel a biztonság azon kihívások egyike, amellyel a légi közlekedési ágazatnak a legközvetlenebb módon kell megküzdnie;
1. üdvözli a Bizottságnak az európai légi közlekedési stratégiáról szóló közleményét és arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az ágazatot új piaci lehetőségek feltárása és az akadályok leépítése révén serkenti, valamint üdvözli az új kihívásoknak való megfelelés és az azokra időben történő felkészülés jegyében fogant bizottsági javaslatokat is, amelyek egy közös európai szemléleten alapuló, korszerű szabályozási keret révén valósíthatók meg; úgy véli, hogy hosszú távon még holisztikusabb és még nagyobbra törő megközelítést kell meghonosítani annak érdekében, hogy a fenntartható és versenyképes európai légi közlekedési ágazat megkapja a szükséges impulzusokat;
2. úgy véli, hogy továbbra is a biztonságot kell az európai légi közlekedési stratégia irányadó elvének tekinteni, és hogy a biztonságot folyamatosan javítani kell; üdvözli ezért az EASA (Európai Repülésbiztonsági Ügynökség) et (a 216/2008/EK rendeletnek) felülvizsgálatát, aminek célja a biztonság legmagasabb szintjeinek elérése a légi közlekedésben; kéri e tekintetben a Bizottságot és a Tanácsot, hogy lássa el az EASA-t a szükséges forrásokkal és személyi állománnyal annak érdekében, hogy az ügynökség biztosíthassa a magas biztonsági szabványokat, és megerősítse a nemzetközi szinten játszott szerepét;
3. nyomatékosan kéri a Tanácsot és a tagállamokat, hogy mihamarabb lépjenek végre előre olyan alapvetően fontos – egyelőre megfeneklett – egyéb ügyekben, mint például az egységes európai égbolt végrehajtásáról szóló rendelet (SES2+) átdolgozása, valamint a résidőről szóló rendelet és a légi utasok jogairól szóló rendelet felülvizsgálata; kéri a Bizottságot, hogy gondolja újra át a már folyamatban lévő kezdeményezéseket, és javasoljon megvalósítható alternatív megoldásokat a légi közlekedési ágazat azon hiányosságainak felszámolására, amelyek oka az uniós jogszabályok, például az „egységes európai égbolt” (SES) késedelmes és hiányos végrehajtása; hangsúlyozza, hogy a jogi világosságot és a jogbiztonságot biztosítani kell, az irányvonalak közzététele azonban – jóllehet hasznos – nem helyettesíti a meglévő rendeletek megfelelő felülvizsgálatát;
4. hangsúlyozza, hogy a Tanács által befagyasztott akták célja a jogbiztonság növelése az EU-ban, a légi utasok jogainak védelmét szolgáló keret megerősítése, az EU légtérének hatékonyabb és ésszerűbb kihasználása, valamint az egységes európai égbolt megvalósítására vonatkozó rendelkezések javítása, és hogy e törekvések a légi közlekedésre vonatkozó stratégia megvalósításának lényegi elemeit képezik; kéri a Tanácsot, hogy fogantosságotson intézkedéseket az e dossziékre vonatkozó tárgyalások előmozdítása érdekében;

A légi közlekedési stratégia nemzetközi vetülete

5. üdvözli, hogy a Bizottság felül kívánja vizsgálni a 868/2004/EK rendeletet azzal a céllal, hogy felszámolja a jelenlegi tisztességtelen gyakorlatokat, például az elfogadhatatlan állami támogatást, amely nemcsak helytelen, hanem a hatékonyság rovására is megy, e felülvizsgálat tehát fényt vet majd az európai szabályok szerinti verseny lehetséges torzulásai körüli komoly aggodalmakra; hangsúlyozza azonban, hogy az uniós légi közlekedési ágazat versenyképességét sem a protekcionizmus felé történő elfogadhatatlan eltolódás, sem önmagukban a tisztességes verseny biztosítását célzó intézkedések nem képesek szavatolni;
6. úgy véli, hogy az európai légi közlekedési ágazat – amelyre fokozott nyomást gyakorolnak olyan új versenytársak, akik közül sokan a nemzetközi fejlesztés stratégiai eszközeként tekintik és használják fel a légi közlekedést – csak akkor lehet sikeres a globális versenykörnyezetben, ha növeli költségvetési forrásait és a fejlesztésre, többek között magas biztonsági szabványokra, az EASA szerepére, a földrajzi helyzetmeghatározásra, az innovatív iparra és a társadalmi és környezeti célokra alapozza jövőjét; határozottan úgy véli, hogy a harmadik országokkal folytatott versenyt – amennyiben az tisztességes – az innovatív európai légi közlekedési modell továbbfejlesztésének egyik lehetőségeként kell felfogni, amely modellben benne rejlik annak a lehetősége, hogy egyedi és versenyképes választ adjon a versenytársak sajátosságaira;
7. úgy véli, hogy a külföldi beruházás vonzása az uniós légitársaságok versenyképességének fontos tényezője, amelyet ösztönözni kell; üdvözli ezért a Bizottság azon szándékát, hogy iránymutatásokat bocsát majd ki, amelyek a valóban hatékony ellenőrzés biztosítása érdekében egyértelműséget teremtenek az 1008/2008/EK rendeletben előírt tulajdonjogi és ellenőrzési szabályok, és különösen a „hatékony ellenőrzés” kritériumai tekintetében;

2017. február 16., csütörtök

8. üdvözli a légi közlekedési megállapodások és kétoldalú repülésbiztonsági megállapodások feltörekvő és stratégiai piacokat jelentő harmadik országokkal (Kína, Japán, ASEAN, Törökország, Katar, Egyesült Arab Emírségek, Örményország, Mexikó, Kína, Bahrein, Kuvait, Omán és Szaúd-Arábia) való uniós szintű megtárgyalására irányuló kezdeményezést, valamint gyors és építő jellegű tárgyalásokra biztat; ismételten emlékeztet arra, hogy az új megállapodásokat minden félnek megfelelően végre is kell hajtania és alkalmaznia kell, és hogy e megállapodásokba nemzetközi szabványok (ICAO, ILO) alapján a tisztességes versenyről szóló záradékot is bele kell foglalni; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az EUMSZ 218. cikkét tiszteletben tartva a tárgyalások valamennyi szakaszában maradéktalanul vonják be a Parlamentet;

9. felhívja a Bizottságot, hogy a légi közlekedési megállapodások harmadik országokkal való megtárgyalását attól a feltételtől tegyék függővé, hogy e harmadik országok betartják-e a magas biztonsági normákat, a megfelelő munkaügyi és szociális normákat és részt vesznek-e a légi közlekedésből származó kibocsátásokat illető piaci alapú éghajlatvédelmi eszközben, és a légi közlekedési megállapodásokban gondoskodik az azonos piacra jutásról, a tulajdonlás tekintetében azonos feltételekről és az azonos, viszonyosság alapuló versenyfeltételekről;

10. kéri a Bizottságot, hogy mihamarabb zárja le a folyamatban lévő tárgyalásokat, és a jövőben a légi közlekedés tárgyában indítson új párbeszédet stratégiai partnereivel; hangsúlyozza, hogy a légi közlekedési szolgáltatásokról szóló megállapodások hozzájárulnak a technológiai fejlődés előmozdításához, valamint más európai politikák, például a szomszédsági politika végrehajtásához és megerősítéséhez is;

Az uniós egységes piac megszilárdítása a légi közlekedés terén

11. emlékeztet arra, hogy az EU egységes piacának a légtér is a része, és hogy az uniós légtér nem eléggé hatékony kihasználásából, valamint a nemzeti gyakorlatok eltéréseiből fakadó (például az operatív eljárásokkal, az adókkal, az illetékekkel stb. kapcsolatos) minden széttagozottság hosszabb repülési időkhöz, késésekhez, több üzemanyag elégetéséhez és nagyobb mértékű CO₂-kibocsátáshoz vezet azon túlmenően, hogy negatívan hat a piac többi részére, és rongálja az EU versenyképességét;

12. megjegyzi, hogy az 551/2004/EK rendeletben foglalt rendelkezés szerint – a tagállamok saját légtérük feletti szuverenitásának sérelme nélkül – létre kell hozni az Európai Magaslégtéri Repüléstájékoztató Körzetet, és felszólítja a Bizottságot e rendelkezés végrehajtására, ami lehetővé teszi majd a szűk regionális keresztmetszetek megszüntetését, illetve előre nem látott körülmények között vagy a légi közlekedés zavara esetén biztosítja a légi szolgáltatások folyamatoságát az uniós légtér repülésre legsűrűbben használt részeiben; úgy véli, hogy az Európai Magaslégtéri Repüléstájékoztató Körzet lehetővé teszi majd egy „transz-európai légi országút” fokozatos kiépítését, újabb lépéssel jutva ezáltal közelebb az „egységes európai égbolt” kiteljesítéséhez és az EU légtérének költséghatékony igazgatásához; üdvözli a légi forgalom irányításában a hatékonyság növelése, valamint a költségek és kibocsátások csökkentése céljából tett erőfeszítéseknek, és különösen a hálózati irányító munkájának köszönhetően már elért eredményeket, és felszólítja a tagállamokat, hogy további késedelem nélkül valósítsák meg a funkcionális légtérblokkokat annak érdekében, hogy megkönnyítsék a továbblépést az egységes európai égbolt kialakítása felé vezető úton;

13. határozottan úgy gondolja, hogy a légi közlekedési ágazatnak maradéktalanul ki kell használni az európai műholdas technológiák – például az EGNOS és a Galileo – által kínált előnyöket, amelyek biztonságosabb és hatékonyabb navigációt és megközelítési eljárásokat tesznek lehetővé, az „Egységes európai égbolt” légiforgalmi szolgáltatási kutatási program (a SESAR projekt) teljes körű beüzemelésének lehetővé tétele mellett; ezért kitart amellett, hogy e technológiákat széles körben be kell vezetni; rámutat, hogy a SESAR megfelelő kibontakoztatása, valamint a globális interoperabilitás megvalósítása érdekében nem az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközt (CEF) kell felhasználni, hanem önálló és nagyra törő költségvetést kell elkülöníteni a program végrehajtására;

14. tudomásul veszi a légi forgalom jelenlegi jelentős mértékét és a következő néhány évre előre jelzett növekedést, valamint a kapacitásra nehezedő nyomást, mivel az európai repülőtereknek 2035-ben körülbelül 2 millió járat befogadására kell képesnek lenniük; hangsúlyozza, hogy ehhez a repülőtéri és légtérbeli kapacitás összehangolt és hatékony kihasználására, valamint a túlszűfoltóság enyhítésére lesz majd szükség;

15. hangsúlyozza a légi közlekedési ágazat alapvető fontosságát a növekedés, a munkahelyteremtés és az idegenforgalom fejlesztése szempontjából; hangsúlyozza, hogy a kis és regionális repülőterek kulcsfontosságú szerepet töltenek be az összeköttetés, a területi kohézió, a társadalmi integráció és a gazdasági növekedés előmozdításában, különösen a legkülső régiók és a szigetek esetében; úgy látja e tekintetben, hogy az európai repülőterrendszer stratégiaileg meg kell tervezni, azonosítva az aktuális kapacitásokat, az előirányzott keresletet, a jelenlegi szűk keresztmetszeteket és az európai szintű jövőbeli infrastrukturális igényeket, és e rendszernek képesnek kell lennie arra, hogy folyamatosan biztosítsa a légi közlekedési szolgáltatásokat az uniós polgárok számára;

2017. február 16., csütörtök

16. elismeri, hogy az EU-ban jelentős hiányosságok vannak az összekapcsoltság tekintetében, az Unió egyes részeire (többek között a TEN-T projektből kizárt földrajzi területekre) ugyanis a légi összeköttetések alacsonyabb száma és a regionális összeköttetés jelentősége jellemző; arra buzdítja a Bizottságot, hogy továbbra is kísérje figyelemmel az EU-n belüli légi összeköttetéseket, és oldja meg az e téren jelentkező problémákat;

17. úgy véli, hogy a növekedés előtt álló számos jelentős – mind légtérbeli, mind földi vonatkozású – akadály (pl. kapacitáshiány, az infrastruktúrák túlzott kihasználása vagy alulkihasználtsága, különböző légi navigációs szolgáltatók vagy korlátozott beruházások) lebontható, és az EU különböző régióinak légi összeköttetése tekintetében fennálló hiányosságok felszámolhatók, amennyiben az ágazatban foganatosítandó értékelési és tervezési intézkedések fő mutatójaként minden szinten (nemzeti, európai és nemzetközi szinten egyaránt) az összeköttetést tekintik;

18. úgy véli, hogy az összeköttetés értékelését nem csupán a légi közlekedési szolgáltatások számára, gyakoriságára és minőségére kell korlátozni, hanem egyszersmind egy integrált, korszerű közlekedési hálózat összefüggésrendszerében kell felfogni, valamint egyéb kritériumok, például az idő, a területi folytonosság, a hálózati integráció növekedése, a hozzáférhetőség, az alternatív közlekedési módok rendelkezésre állása, a megfizethetőség és a környezetvédelmi költségek figyelembe vételével, az egyes útvonalak tényleges hozzáadott értékének visszatükrözése érdekében; kéri ezért a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy van-e lehetőség egyéb meglévő mutatók és az Eurocontrol és a Repülőterek Megfigyelőközpontja által már elvégzett feltáró munka alapján uniós mutató kidolgozására;

19. úgy véli, hogy egy ilyen „összeköttetési mutatónak” pozitív költség/haszon elemzést is magába kell foglalnia, széles nézőpontból kell vizsgálnia a légi összeköttetéseket, és nem veszélyeztetheti a területi kohézióra vonatkozó – a közszolgáltatási kötelezettségekre vonatkozó szabályokról szóló, küszöbön álló értelmező iránymutatás által is megerősítendő – uniós célkitűzés megvalósítását; hangsúlyozza, hogy e mutató megkülönbözteti a gazdaságilag megvalósítható lehetőségeket a nyereséget felmutatni képtelen projektektől, és ezáltal az átfogó stratégiai tervezés szolgálatába állítható, mivel elhárítja az adófizetők pénzének pazarlását, többek között a hasznos hajtó repülőterei szakosodások, például a klaszterben vagy hálózatban működő repülőterek előnyben részesítése és a „fantom-repülőterek” jövőbeli kialakulásának elkerülése érdekében, továbbá biztosítja a repülőterei kapacitás és a légtér hatékony kihasználását, és egyúttal azonosítja az intermodális, költséghatékony és fenntartható megoldásokat is;

20. úgy véli, hogy kivétel nélkül az összes közlekedési mód egymást kiegészítő jellegében rejlő lehetőségeket a felhasználók – mind az utasok, mind a teherszállítók – érdekeinek szolgálatában ki kell aknázni a mobilitás növelése, valamint az ellenállóképes közlekedési hálózat megteremtése céljaira; rámutat, hogy a versenyképes uniós légi közlekedési ágazat dinamikus és fenntartható fejlődését egyedül az intermodalitás biztosíthatja azáltal, hogy lehetővé teszi a módális váltást; hangsúlyozza, hogy az intermodalitás az infrastruktúra hatékonyabb használatát teszi lehetővé, kiterjesztve és figyelembe véve a repülőterek vonzáskörzetét és elkerülve azok átfedéseit, ami egyúttal résidőkiosztásokat is felszabadít, és hozzájárul a kereskedelemnek, a turizmusnak és a teherszállításnak kedvező környezet megteremtéséhez; elismeri az e tekintetben a vasúti és a légi infrastruktúra integrációjának köszönhetően elért sikereket, és további előrelépést szorgalmaz e téren;

21. megismétli, hogy a TEN-T folyosók a multimodális választási lehetőségek legfontosabb elemét képezik, mert ezek csomópontjai a repülőterek; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a multimodális kezdeményezések Európában széttagoltan vannak csak jelen, és ráadásul csupán korlátozott számban; hangsúlyozza, hogy gyors, hathatós és felhasználóbarát összeköttetéseket kell teremteni a tömegközlekedési hálózatok és a repülőterei infrastruktúra között; felhívja mind a Bizottságot, mind a tagállamokat, hogy a TEN-T folyosókon belül adjanak nagyobb prioritást a multimodalitással kapcsolatos célkitűzésnek, a szűk keresztmetszetek megszüntetése mellett; felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb terjessze elő a multimodális és interoperábilis közlekedésre vonatkozó megközelítésre irányuló javaslatát, amelybe szervesen építse be a légi közlekedési ágazatot is, továbbá felhívja a tagállamokat, hogy a rendelkezésükre álló pénzügyi eszközöket jobban használják fel az intermodális összeköttetések előmozdítására;

22. úgy véli, hogy az intermodális közlekedés Európa-szerte történő népszerűsítése érdekében akadálymentes megoldásokat, valós idejű tájékoztatást és integrált szolgáltatásokat, például integrált jegyvásárlási lehetőséget kell kínálni minden utas (köztük a csökkent mozgásképességű személyek) számára; rámutat arra, hogy az EU által finanszírozott projektek bebizonyították a multimodális tájékoztatási és jegyértékesítési rendszerek technikai kivitelezhetőségét; felhívja ezért a Bizottságot, hogy az EU-ban mindenütt támogassa e rendszerek jelenleg folyamatban levő rendelkezésre bocsátását;

2017. február 16., csütörtök

23. úgy véli, hogy a közlekedési ágazat gazdasági szereplői és szolgáltatásnyújtói szerepet vállalnak majd az intermodális és multimodális megoldások felkutatásában, amennyiben az uniós szabályozás keretnek köszönhetően egyértelmű viszonyok és jogbiztonság áll rendelkezésre az utasok jogai, a légi fuvarozók felelőssége, a határidők és a járatok törlése, a biztonsági ellenőrzések, a nyitott adatok és az adatmegosztásra vonatkozó rendelkezések tekintetében; felszólítja a Bizottságot, hogy e tekintetben fogantossáson intézkedéseket;

24. megjegyzi, hogy az állami és magánfinanszírozás a légi közlekedési ágazatban egyaránt létfontosságú a területi kohézió szavatolása és az innováció megszilárdítása, illetve az európai légi közlekedési ágazat vezető szerepének megtartása, illetve visszanyerése szempontjából; emlékeztet arra, hogy minden finanszírozásnak tiszteltetben kell tartania az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokat és az uniós versenyjogot; fenntartja, hogy az állami támogatás odaítélésakor biztosítani kell, hogy az adott beruházás költséghatékony és a célnak megfelelő lesz;

25. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a repülőtereknek és a légitársaságoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó bizottsági iránymutatással, valamint az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdésében említett állami támogatás fogalmáról szóló bizottsági tájékoztatással összhangban tartson fenn hosszú távra vonatkozó stratégiát, amelynek célja egyrészt az olyan régiókban található veszteséges repülőterek kezelése, amelyekben más közlekedési módok is rendelkezésre állnak, másrészt a másodlagos repülőterek által az uniós régiók fejlődéséhez, versenyképességéhez és integrációjához nyújtott hozzájárulás kibontakoztatása;

26. fontosnak tartja, hogy a repülőterekre vonatkozó szabályozási keret vonzza és mozgósítsa a magánberuházásokat; úgy véli, hogy a repülőtéri díjakról szóló irányelv Bizottság általi értékelésének – amelyekhez a légitársaságokkal/repülőterekkel való tényleges egyeztetés társul – segítenie kell annak tisztázásában, hogy a jelenlegi rendelkezések eredményes eszközök-e, amelyekkel előmozdítható a verseny a monopolhelyzettel való visszaélés kockázatával szemben, és amelyek az európai fogyasztók érdekeit szolgálják és előmozdítják a versenyt, vagy reformra van-e szükség; elismeri, hogy a nem repüléstechnikai bevételek hozzájárulnak és a repülőterek hosszú távú üzleti életképességéhez;

27. tudomásul veszi, hogy a Bizottság a 2015 decemberében közzétett légi közlekedési stratégiájában bejelentette a közösségi repülőterek földi kiszolgálási piacára való bejutásról szóló, 96/67/EK irányelv értékelését; támogatja a földi kiszolgálás bevonását az EASA hatókörébe azzal a céllal, hogy az kiterjedjen a légi közlekedési biztonsági lánc teljes egészére;

Légi közlekedési stratégia: távlati szemlélet

28. úgy véli, hogy a beruházások tekintetében az egész légi közlekedési értéklánc a befektetés szempontjából stratégiai ágazattá válhat, és hogy e potenciális lehetőséget hosszú távra szóló célok kitűzése, valamint az e célok teljesítését biztosító intelligens kezdeményezések – úgymint zöldebb repülőterek vagy repülőgépek, zajcsökkentés, a repülőtéri létesítmények és a közösségi közlekedés összekapcsolása – ösztönzése révén jobban ki kell aknázni; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak megvizsgálására, hogy az ilyen kezdeményezéseket milyen további intézkedésekkel lehetne előmozdítani, többek között az Európai Stratégiai Beruházási Alap keretében rendelkezésre álló források hatékony felhasználásával is, valamint az olyan programok előmozdításának és finanszírozásának folytatására, mint a Tiszta Égbolt és a SESAR; hangsúlyozza, hogy a repüléstechnikai ágazat jelentősen hozzájárul az uniós légi közlekedési ágazat versenyképességéhez, erőteljes támogatást nyújtva a tisztább technológiák előmozdításának és támogatva a SESAR bevezetését;

29. tudomásul veszi a légi közlekedési ágazat által gerjesztett CO₂ kibocsátásokat; hangsúlyozza, hogy már rengeteg intézkedés történt a CO₂ kibocsátások és az üvegházhatásúgáz-kibocsátások sikeres csökkentése érdekében, mind műszakilag (alternatív üzemanyagok és könnyebb légi járművek kifejlesztése), mind pedig politikailag (nemzetközi megállapodások betartása révén); üdvözli a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) 39. közgyűlésén, 2016. október 6-án elért megállapodást, amelyben globális piaci alapú intézkedéseket fogadtak el a nemzetközi légi közlekedés kibocsátásainak csökkentése érdekében, és 65 állam által vállalt kötelezettséget, hogy részt vesz már a 2027-ig tartó első szakaszban az önkéntes szakaszban, ami azt jelenti, hogy a program a 2020. évi szint feletti kibocsátások mintegy 80 %-át 2035-ig ellensúlyozza; emlékeztet arra, hogy mennyire fontos 2016. december 31. után is fenntartani a kibocsátáskezelési rendszeren belül elfogadott eltérést azon kibocsátások esetében, amelyek az EUMSZ 349. cikke értelmében vett legkülső régióban található repülőterek járataiból származnak; üdvözli a Bizottság szándékát, hogy e rendelet fényében felülvizsgálja majd a légi közlekedésből származó CO₂-kibocsátások csökkentésére irányuló uniós intézkedéseket;

30. véleménye szerint (és egyúttal a Bizottságnak a körforgásos gazdaságra vonatkozó csomagjára is tekintettel) bátorítani kell a környezeti kapacitás növelésére és a repülőterekre irányuló, onnan kiinduló és ott végzett tevékenységekkel összefüggő kibocsátások és zaj csökkentésére irányuló további kezdeményezéseket, például megújuló üzemanyagok (többek között bio-üzemanyagok) elfogadása, hatékony engedélyezett újrahajósítási és újrafelhasználási rendszer kidolgozása,

2017. február 16., csütörtök

a légi járművek selejtezése és újrahaznosítása, a „zöld repülőterek” és a „repülőterekhez vezető zöld utak” előmozdítása, valamint a leghatékonyabb logisztikai irányítás elérése révén;

31. felhív a kibocsátások csökkentése tekintetében leginkább bevált gyakorlatok gyűjtésére és terjesztésére, szem előtt tartva, hogy a szigorú környezetvédelmi szabványokat fenn kell tartani, sőt, a légi közlekedés fenntartható fejlődésének biztosítása érdekében a jövőben még tovább kell javítani;

32. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy szigorúan ellenőrizzék a 2016. június óta érvényben lévő, a zajcsökkentésre és a városok és lakott területek közelében elhelyezkedő repülőterekről felszálló repülőgépek kipufogógázából származó ultrafinom részecskék kibocsátásának csökkentésére irányuló új eljárásokat, annak érdekében, hogy így javítsák az életminőséget és főként a belélegzett levegő minőségét;

33. elismeri, hogy a biztonsági intézkedések jelentős kiadást jelentenek; hangsúlyozza, hogy a légi közlekedés előtt álló (például a kibébiztonságot illető) biztonsági kihívások a jövőben csak gyarapodni fognak, ezért mihamarabb át kell állni a hírszerzésre és a kockázatértékelésre erősebben építő megközelítésre és egy olyan reaktív biztonsági rendszerre, amely javítja a repülőtéri létesítmények biztonságát, és úgy teszi lehetővé az alkalmazkodást a változó fenyegetésekhez, hogy nem kerül sor minduntalan új intézkedésekre, illetve a kockázatok pusztá áthelyezésére anélkül, hogy azok ténylegesen csökkennének;

34. üdvözli a légi közlekedés védelmét segítő átvilágító berendezések uniós tanúsítási rendszerének létrehozására irányuló bizottsági javaslatot; kitart a személyzet felvételére és képzésére vonatkozó meglévő szabályozás következetes végrehajtásának szükségessége mellett; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy van-e lehetőség az egyszerű ellenőrzés koncepciójának elmélyítésére, valamint olyan uniós előzetes ellenőrzési rendszer kidolgozására, amely lehetővé teszi az előzetesen nyilvántartásba vett uniós utasok hatékonyabb átvilágítását; nyomatékosan felhívja a tagállamokat a hírszerzési adatok rendszeres megosztására és a repülőtéri biztonsági rendszerek tekintetében kialakult legjobb gyakorlatok cseréjére;

35. tudomásul veszi a konfliktusövezetekről szóló magas szintű jelentést, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák az abban megfogalmazott ajánlások végrehajtását, ideértve az információk megosztását egy uniós kockázatértékelés kidolgozásának biztosítása érdekében és az információk gyors megosztásának képességét; hangsúlyozza azt is, hogy folytatni kell az aktív válaszjeladó nélküli, nem együttműködő katonai járatokkal kapcsolatos biztonsági kockázatok kezelését;

36. úgy véli, hogy az innováció a versenyképes európai légi közlekedési ágazat előfeltétele; megjegyzi, hogy a légi közlekedési ágazat más közlekedési módokkal összevetve már most is vezető helyen van a digitális, tájékoztatási és kommunikációs technológiai előnyök kiaknázása, valamint a nyílt hozzáférésű adatok használata terén, és bátorítja az ágazatot, hogy a tisztességes verseny, a rendszerek átjárhatósága, a semlegesség és valamennyi felhasználó – például teljes utazásokat foglaló fogyasztók vagy légi szállítási tevékenységekben érintett fuvarozó vállalatok – világos és tömör információkhoz való hozzáférése átláthatóságának biztosítása mellett továbbra is vállaljon vezető szerepet e folyamatban; üdvözli a Bizottságnak a légi közlekedési nagy adathalmazokra vonatkozó projekt tekintetében előterjesztett javaslatát, és további tájékoztatást kér annak végrehajtásáról;

37. emlékeztet a 2013-ban a Bizottság és a nemzeti végrehajtási szervek által Unió-szerte lefolytatott, az utazási szolgáltatásokat kínáló weboldalak „nagytakarítására” (sweep); megjegyzi, hogy a „nagytakarítás” során a vizsgált weboldalak több mint kétharmadánál jelentős problémákra derült fény; felhívja a Bizottságot, hogy részletesebb jelentéseket készítsen az utazási weboldalak uniós jognak való megfelelése ügyében tett előrelépésről, illetve a jogszabályok e területen történő végrehajtásával kapcsolatos jövőbeni terveiről, az online és az offline repülőjegy-értékesítés vonatkozásában egyaránt; emlékeztet arra, hogy a fogyasztók számára mindig elérhetővé kell tenni annak lehetőségét, hogy benyújtsák panaszukat a szolgáltatókhoz és visszatérítést igényeljenek; véleménye szerint ezt olyan módon kell biztosítani, hogy az ne tartsa vissza a fogyasztókat jogaik gyakorlásától, és a lehetőséget egyértelműen jelezni kell a fogyasztók számára; felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt szorosan a nemzeti végrehajtó szervekkel annak biztosítása érdekében, hogy a szolgáltatók eleget tegyenek ezeknek a követelményeknek;

38. üdvözli az innovációt és a gazdasági fejlődést, amelyet elősegíthet a távirányítású légijármű-rendszerek polgári felhasználásának további fejlődése; megjegyzi, hogy a távirányítású légijármű-rendszerek piaca rohamosan növekszik, és az ilyen légi járműveket egyre inkább magáncélokra és kereskedelmi tevékenységekre, továbbá az állami hatóságok feladataik teljesítésére használják; hangsúlyozza egy világos, arányos, harmonizált és kockázatalapú szabályozási keret gyors

2017. február 16., csütörtök

elfogadásának sürgős szükségességét a távirányítású légi jármű-rendszerek (RPAS) tekintetében az ágazatba való befektetések és az innováció ösztönzése és az abban rejlő óriási lehetőségek teljes körű kiaknázása érdekében a lehető legszigorúbb biztonsági normák fenntartása mellett;

39. emlékeztet arra, hogy a légi közlekedési ágazat szabályozásának figyelembe kell vennie az általános célú repülés sajátos szükségleteit olyan alapon, hogy az egyedi légi közlekedési megoldásokat, valamint légi sporttevékenységeket biztosítson;

A légi közlekedési stratégia szociális menetrendje

40. elismeri, hogy tisztázni kell a „bázishelyre” vonatkozó kritériumot és a „székhely” meghatározását annak érdekében, hogy biztosítható legyen azok következetes alkalmazása, továbbá az olcsó lobogók használatának és a legkedvezőbb szabályok kiválasztásával kapcsolatos gyakorlatoknak a hatékony megakadályozása; emlékeztet rá, hogy a biztonság szavatolása és a munkakörülmények javítása érdekében az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség egyik alapvető feladata a légi jármű-üzembentartási engedélyeknek és harmadik országbeli üzemeltetők engedélyeinek kiadása;

41. sürgeti az Európai Repülésbiztonsági Ügynökséget és a tagállamokat, hogy folytassák új üzleti és foglalkoztatási modellek tanulmányozását a légi közlekedés biztonságának szavatolása érdekében és felkéri a Bizottságot, hogy a szükséges területeken terjesszen elő szabályozási javaslatokat; megjegyzi, hogy kiemelt figyelmet kell fordítani többek között a nullaórás szerződésekre, az ún. pay-to-fly rendszerekre (amikor a pilóták fizetnek azért, hogy vezethessék a repülőgépeket), a színlelt önfoglalkoztatásra és az Unióban lajstromozott repülőgépeken szolgáltatást teljesítő, harmadik országbeli személyzet helyzetére; hangsúlyozza a légi közlekedésben előforduló események jelentéséről szóló rendelet és az „igazságos kultúrával” kapcsolatos gyakorlatok fontosságát egyrészt a biztonsági követelmények, másrészt az munka- és egészségvédelmi körülmények megerősítése és javítása érdekében;

42. emlékeztet rá, hogy a minőségi képzés hozzájárul a légi közlekedési ágazaton belüli biztonsághoz; felhívja a figyelmet rá, hogy az Európai Repülésbiztonsági Ügynökség – többek között Virtuális Akadémiáján keresztül – alapvetően hozzájárul a pilótákra, a személyzetre és a légiforgalmi irányítókra vonatkozó közös képzési és biztonsági előírások kialakításához és felhívja a tagállamokat, hogy fektessenek be az egész életen át tartó tanulásba és képzésbe a légi közlekedési értéklánc minden részén, mivel az európai légi közlekedés sikere nagyban függ a képzett munkavállalóktól és az innovációtól; felismeri, hogy kezelni kell a szakképzett munkaerő hiányával kapcsolatosan minden esetlegesen felmerülő hiányosságot; hangsúlyozza az oktatási intézmények, a kutatóközpontok és a szociális partnerek közötti partnerségek fontosságát a képzési programok naprakésszé tételében és annak biztosításában, hogy ezek tükrözzék a munkaerő-piaci szükségleteket;

43. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék a duális szak- és továbbképzési modelleket a repüléstechnikában, és ezeket terjesszék ki a nemzetközi szintű együttműködésre;

44. bátorítja a Bizottságot, hogy tegyen konkrét kezdeményezéseket a munkavállalók jogainak védelme érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy a légi közlekedési ágazatban biztosítsanak tisztességes munkafeltételeket valamennyi munkavállaló számára, beleértve a munkahelyi egészségvédelmet és biztonságot, függetlenül az őket alkalmazó vállalkozás méretétől és típusától, a foglalkoztatás helyétől vagy az annak alapjául szolgáló szerződéstől;

45. megjegyzi, hogy az Európai Unióban működő valamennyi légitársaságnak teljes mértékben be kell tartania az uniós és a tagállami szociális és foglalkoztatási követelményeket; rámutat arra, hogy a munkafeltételek és a szociális védelem tekintetében jelentős különbségek vannak a tagállamok között, és hogy a vállalkozások a szabad letelepedést a költségek csökkentésére használják fel; felhívja a tagállamokat, hogy vessenek véget ennek a káros versenynek; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy terjesszenek elő javaslatokat arról, hogy hogyan akadályozható meg a légi közlekedési ágazatban a közvetett foglalkoztatás nem rendeltetésszerű alkalmazása uniós és a nemzeti adózási és társadalombiztosítási szabályok megkerülésére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy akadályozzák meg a szociális visszaéléseket és a munkaügyi normák megkerülését azáltal, hogy garantálják az információt szolgáltató személyek védelmét, elősegítik a nyílt jelentéstételt és fokozzák a tagállami munkaügyi felügyelőségek közötti együttműködést; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a munkajog, a szociális jogszabályok és a kollektív megállapodások alkalmazásáról és érvényesítéséről a valamely adott tagállamban működő légitársaságokra vonatkozóan;

46. hangsúlyozza, hogy a szakszervezet alapításának és az ahhoz való csatlakozásnak a joga, valamint a kollektív fellépés joga olyan alapvető jogok, amelyeket az Európai Unió Alapjogi Chartájának 12. cikkében foglaltak szerint tiszteletben kell tartani; elutasít minden olyan kísérletet, amely veszélyezteti a légi közlekedési ágazatban a sztrájkhoz való jogot; hangsúlyozza az erős és független szociális partnerek, a minden szintre kiterjedő rendszeres, intézményesített szociális párbeszéd és a munkavállalók vállalati ügyekben való részvétele és képviselése fontosságát a légi közlekedési ágazatban;

2017. február 16., csütörtök

ragaszkodik ahhoz, hogy a légi közlekedési ágazatot érintő minden uniós kezdeményezést megfelelő konzultációs folyamat és megerősített szociális párbeszéd előzzön meg; üdvözli a szociális partnerek arra irányuló törekvéseit, hogy megállapodásra jussanak az európai légi közlekedési ágazatban foglalkoztatottak munkafeltételeiről és szociális jogairól; ösztönzi őket, hogy kössenek kollektív megállapodásokat az ágazat minden egyes területén, a nemzeti jogszabályoknak és gyakorlatoknak megfelelően, mivel ezek a megállapodások hatékony eszközök a szociális, a munkára vonatkozó és a foglalkoztatási normákat érintő negatív verseny elleni küzdelemben, valamint az összes munkavállaló tisztességes díjazásának biztosításában;

47. úgy véli, hogy egyetlen munkavállaló sem lehet kétségben afelől, hogy rá mely munkajogi szabályok alkalmazandók, vagy hogy hol jogosult társadalombiztosításra; felhívja a figyelmet ebben az összefüggésben a légi közlekedési ágazat rendkívül mobilis munkavállalóinak különleges helyzetére, és felszólít a szociális biztonsági rendszerek Unión belüli jobb koordinációjára; kitart amellett, hogy a légi közlekedésben foglalkoztatott mobil munkavállalók munkaszerződéseire alkalmazandó jog és az ezek tekintetében illetékes bíróság kérdésével kapcsolatban a további pontosítás szükségességét e munkavállalók képviselőivel szorosán együttműködve kell értékelni;

o

o o

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0055

Az esb-alapok operatív programjainak késedelmes végrehajtása – a kohéziós politikára kifejtett hatás és a következő lépések

Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az esb-alapok operatív programjainak késedelmes végrehajtásáról – a kohéziós politikára gyakorolt hatás és a következő lépések (2016/3008(RSP))

(2018/C 252/29)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kohéziós politika megvalósításának felgyorsításáról szóló, 2016. május 11-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2014–2020 közötti időszakra szóló kohéziós politika elindulásában bekövetkezett késedelemről szóló, 2014. november 27-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió tagállamainak a kohéziós politika új programozási időszakának hatékony és időbeni elindítására való felkészültségéről szóló, 2014. január 14-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret félidős felülvizsgálatáról szóló, 2016. október 26-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel „Munkahelyteremtést és növekedést támogató beruházások – az európai strukturális és beruházási alapok hozzájárulásának maximalizálása: a közös rendelkezésekről szóló rendelet 16. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentés értékelése” című, 2017. február 16-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel „A 2014–2020-as időszakra szóló kohéziós politika egyszerűsítése és teljesítményorientáltsága felé” című, 2015. november 26-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottsághoz intézett, „Az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) operatív programjainak késedelmes végrehajtása – a kohéziós politikára gyakorolt hatás és a következő lépések” témájú kérdésre (O-000005/2017 – B8-0202/2017),
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel eljárási szabályzata 128. cikkének (5) bekezdésére és 123. cikkének (2) bekezdésére,

A. mivel a 2014–2020 közötti időszakra szóló többéves pénzügyi keretről szóló tárgyalások kései lezárása és az európai strukturális és beruházási alapokról (esb-alapok) szóló rendeletek kései elfogadása a partnerségi megállapodások és az operatív programok elfogadásának és végrehajtásának, az irányító, igazoló és ellenőrző hatóságok kinevezésének, az előzetes feltételrendszer meghatározása és teljesítése folyamatának és a projektek helyi, regionális és nemzeti szintű végrehajtásának késedelmét vonta maga után; mivel annak ellenére, hogy nem állnak rendelkezésre tényszerű információk és elemzések e késedelmek okait illetően, a késedelmek a programozási időszak első felében hatást gyakorolnak az esb-alapok versenyképesség növelésére és szociális, gazdasági és területi kohézió fokozására irányuló képességére;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0217.

⁽²⁾ HL C 289., 2016.8.9., 50. o.

⁽³⁾ HL C 482., 2016.12.23., 56. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0412.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0053.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0419.

2017. február 16., csütörtök

- B. mivel az esb-alapok keretében eddig 564 operatív program került elfogadásra, és a Bizottságot 374 program esetében értesítették hatóságok kinevezéséről; mivel az időközi kifizetésekre nem kerülhet sor az irányító hatóságok kinevezése nélkül; mivel a 2016. november 30-i adatok szerint 14,750 milliárd EUR időközi kifizetést hajtottak végre, ami az eredetileg tervezettnél alacsonyabb kifizetési igényeket jelez;
- C. mivel az előző programozási időszak ugyanezen szakaszában – az irányítási és ellenőrzési rendszerekkel kapcsolatos követelményekhez fűződő hasonló késések és technikai akadályok ellenére – már 2009 júliusában regisztráltak időközi kifizetéseket, és a 2010-es költségvetésben betervezett kifizetési előirányzatoknak megfelelően arra lehetett számítani, hogy a kohéziós politikai programok abban az évben elérik teljes működőképességüket;
- D. mivel az időközi kifizetések jelenlegi szintje a programozási időszak előrehaladásához képest a program összes forrásának kis részét teszi ki; mivel a Parlament aggódik amiatt, hogy a tagállamok 2016. őszi előrejelzései szerint ez továbbra is hasonló ütemben fog folytatódni;
- E. mivel a késedelmes végrehajtás és következésképpen az alacsonyabb kifizetési igények már 2016-ban az 1b. alfejezet kifizetéseinek 7,2 milliárd euróval való csökkentéséhez vezettek a 4/2016. sz. költségvetés-módosítási tervezet révén; mivel a 2007–2013-as programozási időszak ugyanezen szakaszában nem volt szükség ilyen költségvetés-módosítási tervezetre; mivel a kifizetési előirányzatok csökkenése 2016-hoz képest 2017 tekintetében közel 24 %;
- F. mivel határozottan javasolt a tagállamok és az uniós intézmények közötti szorosabb együttműködés, biztosítandó, hogy a 2018-as uniós költségvetésben a kohéziós politika kifizetési előirányzatai megfelelő szinten stabilizálódjanak, és a 2014–2020 közötti általános kifizetési tervet tiszteletben tartásuk, szükség szerint az aktuális helyzetnek megfelelően kiigazítva;
- G. mivel az igazgatási kapacitás nemzeti, regionális és helyi szinten is a kohéziós politika sikeres végrehajtásának kulcsfontosságú előfeltétele;
- ismételten hangsúlyozza, hogy az esb-alapok beruházásai hozzájárulnak az európai régiókon belüli és a régiók közötti gazdasági, szociális és területi egyenlőtlenségek csökkentéséhez, valamint az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés és a munkahelyteremtés előmozdításához; ezért aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kohéziós politikai operatív programok végrehajtásának további késedelmé hátráltatni fogja e célok elérését, és hozzájárul a regionális fejlettség terén meglévő különbségek elmélyüléséhez;
  - elismeri, hogy jöhetnek néhány új követelmény, úgymint a tematikus koncentráció, az előzetes feltételrendszer és a pénzügyi irányítási bevezetése a programok teljesítményének javulását biztosítja, a jogi keret kései elfogadása miatt hozzájárult a végrehajtás késedelméhez; felhívja a figyelmet arra, hogy a végrehajtás jelenlegi üteme az elkövetkezendő években jelentős összegű kötelezettségvállalások visszavonását kockáztatja, és hangsúlyozza, hogy meg kell tenni a szükséges intézkedéseket ennek elkerülése érdekében; felkéri a Bizottságot, hogy jelezze, milyen lépéseket tervez e tekintetben;
  - hangsúlyozza, hogy a végrehajtás késedelmé miatt az esb-alapok operatív programjai keretében felhasznált pénzügyi eszközök felhasználása növelheti azt a már meglévő kockázatot, hogy a kifizetési arány alacsony marad, túlzottan nagy lesz a tőkésítetttség, nem sikerül elegendő magántőkét bevonni, alacsony lesz a tőkeáttételi hatás és nehézségekbe ütközik a rulírozás; megjegyzi, hogy további pontosításokra és fellépésekre van szükség annak érdekében, hogy a tagállamokban azonos szinten legyenek képesek dolgozni tőkeáttételi eszközökként a pénzügyi eszközökkel, és felhívja a tagállamokat, kiegyensúlyozott módon használják fel a Bizottság és az EBB által létrehozott eszközöket; emlékeztet az esb-alapokból és az Európai Stratégiai Beruházási Alapból (ESBA) történő finanszírozás ötvözésének lehetőségére, ekképpen reagálva a beruházások csökkenésére, különösen azon ágazatokban, amelyek a leginkább képesek a növekedés és a foglalkoztatás fellendítésére;
  - kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben alkalmazzák és használják fel a Stabilitási és Növekedési Paktum keretében meglévő rugalmasságot, szem előtt tartva, hogy sok tagállamban a gazdasági válság likviditási problémákat és a közberuházások céljaira rendelkezésre álló állami források hiányát okozta, és hogy a kohéziós politikai támogatás vált az állami beruházások fő forrásává;

2017. február 16., csütörtök

5. felhívja ezért a Bizottságot, hogy a tagállamokkal szoros együttműködésben, és a jelenlegi késelemekhez hozzájáruló tényezők objektív elemzése alapján 2017 első negyedévében terjesszen elő a kohézió felgyorsítására irányuló tervet az esb-alapok operatív programjai előrehaladásának felgyorsítása érdekében; ezzel összefüggésben ugyanakkor hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az alacsony hibaarányokat, a csalás elleni küzdelmet, valamint az igazgatási kapacitás nemzeti, regionális és helyi szinten való megerősítését, ami előfeltétele a jó eredmények időben történő elérésének; úgy véli, hogy a programok 2014–2015-ös végrehajtásáról szóló éves végrehajtási jelentésekről 2016 végén a Bizottság által közzétett összefoglaló jelentés elemzését testre szabott intézkedéseknek kell követniük, és felhívja a tagállamokat, hogy folyamatosan ellenőrizzék a projektek végrehajtása tekintetében elért előrehaladást; e tekintetben hangsúlyozza annak szükségességét és hozzáadott értékét, hogy az erőfeszítéseket a tematikus célkitűzések kiemelt ágazataira összpontosítsák; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy továbbra is nyújtson támogatást a Végrehajtás-javítási Munkacsoporton keresztül, és hogy nyújtsa be az annak tevékenységeiről szóló cselekvési tervet a Parlament részére;

6. aggódik az irányító, igazoló és ellenőrző hatóságok kinevezésének késelemé miatt, amely a kifizetési kérelmek késelemes benyújtását vonja maga után; ezért felhívja a tagállamokat, hogy zárják le a kinevezési eljárást, valamint a Bizottságot, hogy biztosítsa az irányító, igazoló és ellenőrző hatóságok számára szükséges technikai segítségnyújtást és tanácsadási szolgáltatásokat az operatív programok végrehajtásának helyszínen való előmozdítása és felgyorsítása érdekében, többek között a tervezett projektek előkészítése, a pénzügyi irányítási és kontrollrendszer egyszerűsítése, valamint a szerződéskötési és ellenőrzési eljárások tekintetében;

7. elismeri, hogy az esb-alapok operatív programjainak gyorsabb és hatékonyabb végrehajtása közvetlenül kapcsolódik az egyszerűsítéshez; ezzel összefüggésben nyugtázza a salátarendeletrre irányuló javaslat keretében rögzített prioritásokat; megállapítja ugyanakkor, hogy további erőfeszítésekre van szükség, különösen a projektirányítási költségek, a szabályok különbözősége és gyakori változása, a jelentős projektek jóváhagyásának bonyolultsága, a közbeszerzés, a megoldatlan tulajdonviszonyok, az engedélyek és határozatok megszerzésére vonatkozó hosszú eljárások, a számviteli és ellenőrzési szabályok visszamenőleges alkalmazása, a kedvezményezettek késelemes kifizetése, az esb-alapokból történő finanszírozás más forrásokkal való ötvözésének nehézsége, az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályok, valamint a lassú vitarendezés tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a megfelelő koordinációt, és jelentős mértékben egyszerűsítse az állami támogatásra vonatkozó szabályokat, valamint biztosítsa azok kohéziós politikával való összhangját; emlékeztet arra, hogy erőfeszítéseket kell tenni az esb-alapokból finanszírozott beruházások eredményeire vonatkozó kommunikáció javítása érdekében;

8. felhívja a Bizottságot, hogy az illetékes irányító hatóságok kérésére vegyen fontolóra és dolgozzon ki megoldásokat, például további rugalmassági formákat, úgymint a prioritások és az operatív programok közötti rugalmasság, összhangban az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel, és ezzel egyidejűleg biztosítsa a szükséges stabilitást és kiszámíthatóságot, valamint a teljes vagy részleges nemteljesítés következtében a kötelezettségvállalások visszavonásából – többek között az 1b. alfejezettel kapcsolatos kötelezettségvállalás-visszavonásokból – származó összegek uniós költségvetésbe való, korábban már javasolt visszahelyezését, szintén tekintettel az elkövetkező programozási időszakra;

9. felszólít az erőfeszítések fokozására, az uniós finanszírozási lehetőségek – úgymint esb-alapok, Horizont 2020 és ESBA – közötti szinergiák biztosítása és elősegítése érdekében közös finanszírozás, az illetékes hatóságok közötti szoros együttműködés, az intelligens szakosodási fellépések támogatása, valamint az azokkal a nemzeti szervekkel folytatott szorosabb koordináció révén, amelyek kedvezményes hitelt biztosítanak az olyan projektek számára, amelyek megfelelnek az operatív programok célkitűzéseinek;

10. felhív a Bizottság strukturái (az illetékes főigazgatóságok) közötti, valamint a Bizottság és a tagállamok, továbbá a nemzeti és regionális hatóságok közötti kommunikáció javítására, mivel az a felhasználási arány javításának és a kohéziós politika keretében az intézkedések minőségének lényeges alapfeltétele;

11. ismételten hangsúlyozza a teljesítményorientált megközelítés hozzáadott értékét, és üdvözlő a Bizottságnak a szakpolitikai teljesítmény gyakorlati biztosítására irányuló erőfeszítéseit; tudomásul veszi a programok 2014–2015-ös végrehajtásáról szóló éves végrehajtási jelentésekről szóló összefoglaló jelentés következtetéseit, és várakozással tekint a Bizottság soron következő, 2017 végére tervezett stratégiai jelentésére, amely több információt fog tartalmazni a prioritások végrehajtásáról, hivatkozva a pénzügyi adatokra, a közös és programspecifikus mutatókra és a számszerűsített célértékekre, a mérföldkövek elérése terén tett előrehaladásra, valamint a függőben lévő előzetes feltételekhez kapcsolódó cselekvési tervek végrehajtásának állapotára ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ A 2014–2015-ös végrehajtásról szóló éves végrehajtási jelentésekről szóló összefoglaló jelentés közzétételét követő szükséges frissítés.

2017. február 16., csütörtök

12. felhívja a figyelmet a 2014–2020-ra szóló jelenlegi kifizetési tervre; figyelembe véve a kötelezettségvállalások visszavonásának szabályait, felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy 2023-ig tartó, megfelelő kifizetési tervet, és a jelenlegi programozási időszak végéig szükség esetén tegyen javaslatot az 1b. alfejezet kifizetési határértékeinek növelésére; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat az e-kohézió teljes körű működőképességének és könnyű használatának biztosítására, a kifizetési terv konkrét fejleményeknek megfelelő kiigazítása érdekében, valamint a kohézió felgyorsítására irányuló terv elkészítésére; ezért arra kéri a tagállamokat, hogy adják meg a tervezett projektekre és a beszerzési tervekre vonatkozó adatokat a pályázásra, a szerződészkötésre és a végrehajtásra vonatkozóan tervezett és végleges időpontokkal együtt, valamint a számlákkal, a társfinanszírozással, a kiadások támogathatóságával stb. kapcsolatos összes finanszírozási és elszámolási adatot;
13. elvárja, hogy a Bizottság a kohéziós fórum keretében folytassa e kérdések megvitatását, és a 7. kohéziós jelentésben tegyen megoldási javaslatokat, a kohéziós politika teljes körű végrehajtásának biztosítása és az uniós beruházási szükségletek kielégítése céljából; felszólít a 2020 utáni programozási időszak időben történő elkezdéséhez szükséges lépések meghozatalára;
14. felhívja a Bizottságot, hogy a 2020 utáni kohéziós politika megvitatása céljából az éves jelentésekben foglalt információk alapján vonjon le tanulságokat;
15. sürgeti a Bizottságot, hogy legkésőbb 2018 elejéig nyújtsa be a következő programozási időszakra vonatkozó jogalkotási csomagot, és segítse elő a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret zökkenőmentes és időben történő megtárgyalását, beleértve szabályozási és eljárási puffer biztosítását, elkerülendő a kohéziós politikai beruházásokat és a végrehajtást érintő rendszersokkokat; úgy véli, hogy az egyesült királysági népszavazás eredményét és a brexittel kapcsolatos elkövetkezendő intézkedéseket kellőképpen figyelembe kell venni;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, a tagállamoknak és azok nemzeti és regionális parlamentjeinek.
-

2017. február 14., kedd

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2017)0029

Az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságának 61. ülészakára vonatkozó prioritások**Az Európai Parlament 2017. február 14-i ajánlása a Tanácshoz az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága 61. ülészakára vonatkozó uniós prioritásokról (2017/2001(INI))**

(2018/C 252/30)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió prioritásairól az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága 61. ülészakára vonatkozóan a Tanácshoz intézett ajánlásra irányuló, a PPE képviselőcsoport nevében Constance Le Grip, az S&D képviselőcsoport nevében pedig Maria Arena által betervezett javaslatra (B8-1365/2016),
  - tekintettel „A nemek közötti egyenlőség és a fejlesztés kapcsolata” és az „Új globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért 2015 után” című, 2015. május 26-i, valamint az „Egy átalakító erejű program a 2015 utáni időszakra” című, 2014. december 16-i tanácsi következtetésekre,
  - tekintettel az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottsága (CWS) 61. ülészakára és annak „A nők gazdasági szerepvállalása a munka változó világában” című kiemelt témájára,
  - tekintettel az 1995 szeptemberében Pekingben megrendezett negyedik Nőiügyi Világkonferenciára, a Pekingben elfogadott Nyilatkozatra és Cselekvési Platformra, valamint ezt követően az ENSZ Peking + 5, + 10, + 15 és + 20 rendkívüli ülésein 2000. június 9-én, 2005. március 11-én, 2010. március 2-án, illetve 2015. március 9-én elfogadott, a Pekingi Nyilatkozat és a Cselekvési Platform végrehajtására irányuló további fellépésekről és kezdeményezésekről szóló záródokumentumokra,
  - tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979. évi ENSZ-egyezményre (CEDAW),
  - tekintettel eljárási szabályzata 113. cikkére,
  - tekintettel a Női jogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A8-0018/2017),
- A. mivel a férfiak és nők közötti egyenlőség az Uniónak az Európai Unióról szóló szerződésben is rögzített alapelve, illetve egyik célkitűzése és feladata, és mivel az Uniót a külső tevékenysége során is ez az elv vezérli, és ezért mindkét dimenziót koordinálni kell;
- B. mivel a nők emberi jogai és a nemek közötti egyenlőség nemcsak alapvető emberi jogok, hanem a fejlődés előrehaladásának és a szegénység csökkentésének előfeltételei, valamint egy békés, virágzó és fenntartható világ eléréséhez szükség alap;
- C. mivel a nőkkel szembeni erőszak és zaklatásuk az emberi jogok megsértésének széles skáláját foglalja magában; mivel e bántalmazások bármelyike mély lelki sebeket, fizikai vagy szexuális sérülést vagy szenvedést okozhat, beleértve az ilyen cselekvésekkel való fenyegetést és kényszert, károsíthatja a nők és lányok egészségét, beleértve reprodukív és szexuális egészségüket, és bizonyos esetekben halált is okozhat;

2017. február 14., kedd

- D. mivel 2017. január 23-án Donald Trump, az Egyesült Államok elnöke újra bevezette az úgynevezett „általános tilalmi szabályt”, amely megtiltja a nemzetközi szervezeteknek, hogy bármilyen globális egészségügyi támogatást kapjanak az Egyesült Államoktól, amennyiben terhességmegszakítási szolgáltatásokat vagy azokkal kapcsolatos tanácsadást nyújtanak, azokat ajánlják vagy azok érdekében közbenjárnak, még akkor is, ha ezt saját, nem az Egyesült Államokból származó pénzeszközökből finanszírozzák, és az abortusz az országukban legális; mivel ez a HIV/AIDS vírussal, az anyák és a gyermek egészségével, a Zika vírus elleni válasz lépésekkel és egyéb egészségügyi területekkel foglalkozó programokat is érinti; mivel ez a szabály a közösségek egészsége és jóléte tekintetében évek alatt világszerte elért előrelépéseket veti vissza, különösen a nők és a lányok jogai terén, és világszerte milliók egészségügyi ellátáshoz való hozzáférést veszélyeztetheti;
- E. mivel az ötödik fenntartható fejlesztési cél a nemek közötti egyenlőség elérése és valamennyi nő és lány társadalmi szerepvállalásának növelése világszerte; mivel az ötödik fenntartható fejlesztési cél önálló cél, ami azt jelenti, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend egészében és valamennyi fenntartható fejlesztési cél megvalósításában érvényesíteni kell; mivel a nők szerepvállalásának növelése azt jelenti, hogy biztosítjuk számukra az ahhoz szükséges eszközöket, hogy gazdaságilag függetlenek legyenek, egyenlő mértékben legyenek képviselve a társadalomban, az élet minden részében egyenlő szerepet játsszanak, valamint nagyobb hatalommal rendelkezzenek a közéletben, és ellenőrzéssel bírnak az életüket befolyásoló valamennyi döntés felett;
- F. mivel a nők világszerte fontos gazdasági tényezők, és a nők gazdasági részvétele serkentheti a gazdaságot, új munkahelyeket teremthet, és befogadó jólétet építhet; mivel stabilabbak, virágzóbbak és biztonságosabbak azok az országok, ahol értéklik a nőket, és elősegítik teljes mértékű részvételüket a munkaerőpiacon és a döntéshozatalban; mivel a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés intelligens gazdaságtan, és biztosítja, hogy a közkiadások a nők és férfiak közötti egyenlőség előrehaladását szolgálják;
- G. mivel a női kreativitás és vállalkozói potenciál a gazdasági növekedés és a munkahelyek olyan kiaknázatlan forrásai, amelyeket ki kell használni;
- H. mivel 20 évvel Peking után, annak ellenére, hogy bebizonyosodott, hogy a nők szerepvállalásának központi szerepe van a szegénység csökkentésében, a fejlődés előmozdításában és a világ legégetőbb kihívásainak kezelésében, az uniós kormányok elismerték, hogy egy ország sem érte el teljes mértékben a nők és a férfiak közötti egyenlőséget és a nők és lányok szerepvállalásának növelését, hogy lassú és egyenlőtlen volt az előrehaladás, hogy még mindig jelentős szakadékok és megkülönböztetési formák léteznek, és hogy a Cselekvési Platform 12 kritikus problémájának végrehajtása során új kihívások jelentek meg;
- I. mivel az Unió fontos szerepet játszik a nők és lányok szerepvállalásának elősegítésében, az Unión belül és világszerte, politikai és pénzügyi eszközök révén egyaránt; mivel az Uniónak vezető szerepet kell játszania az ENSZ és az Unió által elfogadott női emberi jogi nyelvezet őrként;
- J. mivel a legszegényebb országokban a nők továbbra is az élelmiszer körülbelül 80 %-át állítják elő, és ezért jelenleg ők a biodiverzitás és a vetőmagok legfőbb őrei;
- K. mivel a föld nem csupán termelési eszköz, hanem a kultúra és az identitás helye is; mivel a földhöz jutás ezért alapvető része az életnek, és elidegeníthetetlen joga a földműves és őslakos nőknek;
1. a következő ajánlást címezi a Tanácsnak:

A nők és lányok szerepvállalása fokozásának feltételei

- a) erősítse meg elkötelezettségét a Pekingi Cselekvési Program és az abban foglalt, a nők emberi jogai és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos fellépések iránt; erősítse meg elkötelezettségét a nők emberi jogaihoz való ikerpályás megközelítés iránt a nemek közötti egyenlőség szempontjainak valamennyi szakpolitikai területen való érvényesítése, valamint a nők emberi jogai és a nemek közötti egyenlőség egyedi fellépéseinek végrehajtása révén;
- b) ösztönözze a nők és lányok jó minőségű oktatáshoz és szakképzéshez, köztük a formális, az informális és a nem formális oktatáshoz való egyenlő hozzáférést támogató, valamint az e téren, illetve valamennyi különösen a hagyományosan férfiak által dominált ágazatokban a nemek között meglévő egyenlőtlenségek megszüntetését célzó politikákat;

2017. február 14., kedd

- c) küzdjön a nők és lányok ellen elkövetett erőszak valamennyi formája ellen a köz- és magánéletben, mivel a testi és lelki épségük súlyos megsértése megakadályozza őket abban, hogy teljes mértékben kiaknázzák a bennük rejlő lehetőségeket; tegyen előrelépést az isztambuli egyezmény valamennyi fél által való teljes ratifikálása felé;
- d) fontolja meg, hogy ahhoz, hogy az ENSZ, az Unió és tagállamai világszerte hatékonyabb szereplőkké válhassanak, a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak, valamint a nemi alapú erőszak kiküszöbölése érdekében fokozniuk kell belső erőfeszítéseiket; ismételten szólítsa fel ezért a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a nők elleni erőszak leküzdésére irányuló uniós stratégiára, amely magában foglalna egy minimumkövetelményeket meghatározó irányelvet is; e tekintetben szólítsa fel az összes felet az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményének aláírására és ratifikálására;
- e) dolgozzon ki politikákat a minden nő számára elérhető tisztességes munka és teljes foglalkoztatás előmozdítására és támogatására;
- f) biztosítson egyetemes hozzáférést a szexuális és a reprodukív egészséghez és a reprodukív jogokhoz, a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjában, a Pekingi Cselekvési Platformban, valamint ezek felülvizsgálati konferenciáinak záródokumentumaiban rögzítettek szerint; nyújtson az életkornak megfelelő szexuális oktatást a lányoknak és fiúknak, a fiatal nőknek és férfiaknak a korai nem kívánt terhességek vagy a nemi úton terjedő betegségek megakadályozása érdekében;
- g) határozottan ítélje el az „általános tilalmi szabályt”, amely megtiltja a nemzetközi szervezeteknek, hogy családtervezési támogatást kapjanak az Egyesült Államoktól, amennyiben terhességmegszakítási szolgáltatásokat vagy azokkal kapcsolatos tanácsadást nyújtanak, azokat ajánlják vagy azokért lobbiznak; tekintse ezt a szabályt közvetlen támadásnak a nők és lányok jogaira, és visszalépésnek az elért eredmények tekintetében; szólítsa fel az Uniót és a tagállamokat, hogy sürgősen ellensúlyozzák az általános tilalmi szabály hatásait azzal, hogy jelentősen megnövelik a szexuális és reprodukív egészségre és jogokra irányuló finanszírozást, és – nemzeti és uniós fejlesztési finanszírozás felhasználásával – nemzetközi alapot hoznak létre a születésszabályozáshoz és a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés finanszírozására, hogy át lehessen hidalni azt a finanszírozási hiányt, amelyet a Trump-kormányzat hoz létre azzal, hogy felfüggeszti valamennyi olyan tengerentúli segélyszervezet finanszírozását, amely szexuális és reprodukív egészséggel és joggal kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt;
- h) számolja fel a nemek között a fizetés, az egész életre kivetített jövedelem és a nyugdíj tekintetében fennálló különbségeket;
- i) vessen véget a nők elleni megkülönböztetés valamennyi formájának a törvényekben és szakpolitikákban minden szinten;
- j) küzdjön az egyenlőtlenséghez, az erőszakhoz és a megkülönböztetéshez vezető nemi sztereotípiák minden formája ellen, a társadalom minden részében;
- k) támogassa a női szervezeteket munkájuk minden szintjén; vonja be őket partnerként a szakpolitikák kialakításába, és biztosítsa megfelelő finanszírozásukat;
- l) alkalmazza a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést, mint a nemi szempontok érvényesítésének eszközét, valamennyi közkiadásra;

A nők gazdasági szerepvállalásának növelése és a munkaerőpiaci akadályok leküzdése

- m) hívja fel az összes felet a CEDAW ratifikálására és végrehajtására, különös tekintettel az 1., 4., 10., 11., 13., 14. és 15. cikkekre;
- n) sürgesse az összes felet a munkához való egyenlő hozzáférést, az egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazást biztosító politikák és jogszabályok elfogadására;

2017. február 14., kedd

- o) folytassa és fokozza a női vállalkozásokat támogató és előmozdító politikák kidolgozását a tisztességes munka, és a vállalkozás létrehozása és működtetése előtt álló valamennyi akadály és társadalmi előítélet megszüntetése tekintetében, ideértve a pénzügyi szolgáltatásokhoz, a hitelhez, a kockázati tőkéhez és a piacokhoz való, egyenlő feltételek mellett történő hozzáférés javítását, ösztönözve az üzleti célú információhoz, képzéshez és hálózatokhoz való hozzáférést; ezzel összefüggésben ismerje el és mozdítsa elő a szociális vállalkozásoknak, szövetkezeteknek és alternatív üzleti modelleknek a nők szerepvállalásában betöltött szerepét;
- p) ismerje el, hogy a különösen a költségvetési fegyelemre és a közszolgáltatásokra vonatkozó makrogazdasági politikák aránytalan hatással vannak a nőkre, és hogy a politikai döntéshozóknak figyelembe kell venniük ezeket a nemi hatásokat;
- q) segítse elő a szociális ellátás infrastruktúrájába, az oktatásba és az egészségügyi ellátásba, valamint az elérhető, megfizethető és minőségi gondozási – köztük a gyermekgondozási, ápolási és idősgondozási – szolgáltatások egész életen át tartó állami biztosításába való új beruházásokat; biztosítsa a terhes nők erős védelmét és munkajogait a terhességek alatt és után;
- r) támogassa a háztartási és gondozási feladatok nők és férfiak közötti egyenlő megosztását elősegítő politikákat;
- s) támogassa a nemi alapú munkahelyi erőszak kezelésére nemzetközi szabványt biztosító ILO-egyezmény elfogadását;
- t) hajtson végre a nők elleni politikai erőszak, köztük a fizikai erőszak, a megfélemlítés és az online zaklatás jelensége ellen küzdő politikákat;
- u) hozzon hatékony intézkedéseket a gyermekmunka megszüntetésére, hiszen több millió kislányt zsákmányolnak ki; vezessen be új mechanizmusokat a meglévő uniós jogszabályokba a gyermekmunkát igénybe vevő termékek importjának elkerülése érdekében;
- v) ösztönözze a nőket és lányokat tájékoztató kampányok és támogatási programok révén az összes tudományos területen tudományos és kutatói életpálya választására, különös hangsúllyal a technológiára és a digitális gazdaságra;
- w) biztosítsa az Unió belső és külső politikái, illetve a fenntartható fejlesztési célok közötti koherenciát;

A nők egyenlő szerepének biztosítása a döntéshozatal valamennyi szintjén

- x) védje meg a polgári és politikai jogokat, és támogassa a nemek közötti egyenlőség biztosítását a döntéshozatal minden szintjén, ideértve a politikai döntéshozatal, a gazdaságpolitikát és programokat, a munkahelyeket, a vállalkozásokat és a tudományos szférát;
- y) vonja be a szociális partnereket, a civil társadalmat és a női szervezeteket a gazdasági döntéshozatalba;
- z) erősítse a nők vezető szerepét és részvételét a konfliktusos és a konfliktus utáni helyzetekről szóló döntések meghozatalában, és biztosítsa a konfliktusokból kilábaló országokban a nők hozzáférést a munkahelyekhez, a piacokhoz és a politikai részvételhez és vezetéshez, ami mind alapvető a stabilitáshoz;

A legkiszolgáltatottabb nők szükségleteinek kezelése

- aa) segítse elő a vidéki térségekben élő nők földtulajdonlását és hitelhez jutását, és mozdítsa elő, ösztönözze és támogassa a női vállalkozói kezdeményezéseket a vidéki térségekben, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a nők számára a gazdasági függetlenséget és a fenntartható és vidékfejlesztésben való teljes mértékű részvételt, illetve az abból való profitálást; védelmezze és mozdítsa elő a rövid élelmiszer-ellátási láncokat aktív szakpolitikák révén mind belső, mind külső szinten az Unióban;

2017. február 14., kedd

- ab) alakítson ki belső és nemzetközi szabályokat a kistulajdonosok, főleg a nők érdekeivel ellentétes kiterjedt földelvételek korlátozásának biztosítására;
- ac) hívja fel a vidéki női szervezeteket a helyi, regionális, nemzeti és globális politikai döntéshozatalban való részvételre és a tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréjét biztosító női hálózatok támogatására, különösen ha az egyes döntések hatással lehetnek a nők életére;
- ad) hívja fel az összes országot a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény, különösen annak „A fogyatékossgal élő nők” című 6. cikkének ratifikálására és végrehajtására;
- ae) hangsúlyozza a migráns női munkavállalók, különösen a migráns és menekült háztartási alkalmazottak tisztességes munkakörülményekhez és egyenlő szociális védelemhez való jogát; hívjon fel a 189. számú ILO-egyezmény ratifikálására és végrehajtására;
- af) sürgesse valamennyi felet a menekült nők és lányok jogait és a velük való emberséges bánásmódot biztosító szakpolitikák végrehajtására;
- ag) biztosítsa, hogy a nemi alapú üldöztetés menedékjog iránti kérelem alapja legyen a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi genfi egyezménynek megfelelően;
- ah) hangsúlyozza az LMBTI-nők jogai védelmének és előmozdításának szükségességét;
- ai) hívja fel a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságot és a CEDAW Bizottságot, hogy intézményesítsék elemzésük interszekcionális megközelítését, és mozdítsák elő a többszörös megkülönböztetés ellen az interszekcionális elemzésen keresztül történő küzdelem koncepcióját valamennyi ENSZ-testületben;
- aj) folytasson olyan politikákat, amelyek foglalkoznak a szegénység és a szociális kirekesztettség kockázatának kitett nők helyzetével;
- ak) ismerje el a nők formális és informális gondozóként betöltött szerepét, és hajtsa végre a gondozás körülményeit javító politikákat;

E kötelezettségvállalások kiadásokká formálása és láthatóbbá tétele

- al) mozgósítsa a nők gazdasági jogainak érvényesítéséhez és a nemek közötti egyenlőtlenségek csökkentéséhez szükséges erőforrásokat, többek között a meglévő uniós és tagállami szintű eszközök, mint például a nemi szempontú hatásvizsgálat felhasználása révén; alkalmazza a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezést az állami kiadásokra a nők és férfiak közötti egyenlőség biztosítása, illetve a nemek közötti összes egyenlőtlenség megszüntetése érdekében;
  - am) biztosítsa a Parlament és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsága teljes mértékű bevonását az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottsága 61. ülészakán képviselendő uniós álláspontra vonatkozó döntéshozatali eljárásba;
  - an) fejezze ki határozott támogatását az ENSZ nőügyi szervezetének (UN Women) munkája iránt, amely az ENSZ rendszerén belül központi szerepet vállal a nőkkel és lányokkal szembeni erőszak felszámolása terén, és amely lehetővé teszi, hogy a politikai változás előidézése és a fellépések összehangolása érdekében az összes érintett fél találkozzon; szólítsa fel az ENSZ összes tagállamát és az Uniót is, hogy növeljék a UN Women-nek nyújtott finanszírozásukat;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást a Tanácsnak és tájékoztatás céljából a Bizottságnak.
-

2017. február 2., csütörtök

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2017)0014

Az EU–Kolumbia/Peru kereskedelmi megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus ***I

Az Európai Parlament 2017. február 2-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló 19/2013/EU rendelet, valamint az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló 20/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0220 – C8-0131/2015 – 2015/0112(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 252/31)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0220),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 207. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0131/2015),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. december 20-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikke (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A8-0277/2016),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. jóváhagyja a Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát;
  3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

2017. február 2., csütörtök

P8_TC1-COD(2015)0112

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2017. február 2-án került elfogadásra az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló 19/2013/EU rendelet, valamint az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló 20/2013/EU rendelet módosításáról szóló (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2017/540 rendelettel.)

2017. február 2., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság

EGYÜTTES NYILATKOZATA

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság egyetért abban, hogy szoros együttműködésre van szükség a megállapodás, az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől a Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodáshoz csatolt, Ecuadornak a kereskedelmi megállapodáshoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából készült csatlakozási jegyzőkönyv⁽¹⁾ által módosított, egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló, 2013. január 15-i 19/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾, valamint az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról szóló, 2013. január 15-i 20/2013/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾ végrehajtásának nyomom követése tekintetében. Ezért a következőkben állapodnak meg:

- Az Európai Parlament illetékes bizottságának kérésére a Bizottság minden olyan egyedi kérdéslől jelentést tesz, amely Kolumbia, Ecuador vagy Peru kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó kötelezettségvállalásainak végrehajtásával kapcsolatos.
- Ha az Európai Parlament védintézkedési vizsgálat kezdeményezésére irányuló ajánlást fogad el, a Bizottság alaposan megvizsgálja, hogy a hivatalból történő kezdeményezésnek a 19/2013/EU rendelet és a 20/2013/EU rendelet szerinti feltételei teljesülnek-e. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e feltételek nem teljesülnek, jelentést tesz az Európai Parlament illetékes bizottságának, amelyben magyarázatot ad az ilyen vizsgálat kezdeményezése szempontjából fontos valamennyi tényezőről.
- A Bizottság 2019. január 1-jéig felméri az uniós banántermelők helyzetét. Amennyiben a piac és/vagy az uniós banántermelők helyzetének súlyos romlására derít fényt, a részes felek egyetértésével fontolóra veheti a mechanizmus érvényességi időszakának meghosszabbítását.

A stabilizációs mechanizmus lejártá után a Bizottság tovább folytatja az uniós piac és banántermelők helyzetének rendszeres értékelését. Tekintettel a banánágazat legkülső régiók tekintetében játszott jelentőségére, amennyiben a piac és/vagy az uniós banántermelők helyzetének súlyos romlására derít fényt, a Bizottság a tagállamokkal közösen megvizsgálja a helyzetet és határoz arról, hogy fontolóra kell-e venni megfelelő intézkedéseket. A Bizottság rendszeres nyomom követési üléseket is összehívhat a tagállamokkal és az érintett felekkel.

A Bizottság statisztikai eszközöket dolgozott ki a banánbehozatal tendenciáinak és az uniós banánpiac helyzetének nyomom követésére és értékelésére. A Bizottság külön figyelmet fog fordítani a behozatal felügyeleti adatai formátumának felülvizsgálatára, hogy a rendszeresen frissített információk felhasználóbarátabb módon legyenek elérhetőek.

⁽¹⁾ HL L 356., 2016.12.24., 3. o.

⁽²⁾ HL L 354., 2012.12.21., 3. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 19/2013/EU rendelete (2013. január 15.) az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Kolumbia és Peru közötti kereskedelmi megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról (HL L 17., 2013.1.19., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 20/2013/EU rendelete (2013. január 15.) az egyrészlől az Európai Unió és tagállamai, másrészlől Közép-Amerika közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodásban foglalt kétoldalú védzáradék és banánkereskedelmi stabilizációs mechanizmus végrehajtásáról (HL L 17., 2013.1.19., 13. o.).

2017. február 2., csütörtök

P8_TA(2017)0015

A külső vizeken halászó flották fenntartható kezelése ***I

Az Európai Parlament 2017. február 2-i jogalkotási állásfoglalása a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0636 – C8-0393/2015 – 2015/0289(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 252/32)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0636),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 43. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0393/2015),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2016. május 25-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A8-0377/2016),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2015)0289

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2017. február 2-án került elfogadásra a külső vizeken halászó flották fenntartható kezeléséről, valamint az 1006/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

---

⁽¹⁾ HL C 303., 2016.8.19., 116. o.

⁽²⁾ HL C 303., 2016.8.19., 116. o.

2017. február 2., csütörtök

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾),

mivel:

- (1) Az 1006/2008/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ létrehozta az uniós halászhajók uniós vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezésére és a harmadik országok hajóinak az uniós vizekhez való hozzáférésére szolgáló rendszert.
- (2) Az Unió szerződő fele az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i Tengerjogi Egyezményének ⁽³⁾, valamint megerősítette az ENSZ Tengerjogi Egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. augusztus 4-i ENSZ-megállapodást ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: a halállományokról szóló ENSZ-megállapodás). E nemzetközi rendelkezések meghatározzák azt az elvet, hogy minden államnak megfelelő intézkedéseket kell elfogadnia a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás **és az ezek megőrzésének** biztosítása és a más államokkal e célból történő együttműködés érdekében. [Mód. 1]
- (3) Az Unió elfogadta az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, 1993. november 24-i megállapodását ⁽⁵⁾. A FAO megállapodás előírásai szerint a szerződő feleknek tartózkodniuk kell annak engedélyezésétől, hogy hajókat nyílt tengeri halászatra használjanak fel olyan esetben, amikor bizonyos feltételek nem teljesülnek, továbbá szankciókat kell alkalmazniuk bizonyos jelentéstételi követelmények be nem tartása esetén.
- (3a) **A Nemzetközi Tengerjogi Bíróság a Nyugat-Afrikai Szubregionális Halászati Bizottság által benyújtott kérelemre 2015. április 2-án tanácsadói véleményt bocsátott ki. A tanácsadói vélemény megerősítette, hogy a tagállamok lobogója alatt közlekedő halászhajók tevékenységéért és az e tekintetben az Unió által gyakorolt kellő gondosságért az Unió viseli a felelősséget.** [Mód. 2]
- (4) Az Unió jóváhagyta a FAO-nak a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló, 2001-ben elfogadott nemzetközi cselekvési tervét (IPOA-IUU). Az IPOA-IUU és a FAO által a lobogó szerinti államok teljesítményére vonatkozóan 2014-ben elfogadott önkéntes iránymutatás szerint a tengeri biológiai erőforrások és a tengeri ökoszisztémák hosszú távú védelmének és fenntartható hasznosításának biztosítása a lobogó szerinti államok felelőssége. Az IPOA-IUU előírja, hogy egy lobogó szerinti államnak engedélyt kell kiadnia a lobogója alatt közlekedő hajóknak ahhoz, hogy a felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó területeken kívüli vizeken halásszanak. Az önkéntes iránymutatás azt is ajánlja, hogy a lobogó szerinti állam és a parti állam állítson ki engedélyt olyan esetben, ha a halászati tevékenység végzésére valamely halászati hozzáférési megállapodás keretében vagy akár ilyen megállapodás keretén kívül kerül sor. Mindkét államnak meg kell győződnie arról, hogy a szóban forgó tevékenységek nem veszélyeztetik a parti állam vizeiben élő állományokat (40. és 41. bekezdés).
- (4a) **2014-ben a FAO valamennyi tagja, így az Unió és az Unió partnereit jelentő fejlődő országok is egyhangúlag elfogadták az élelmezésbiztonság és a szegénység felszámolása keretében a fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes irányelveket, többek között ezek 5.7 pontját, amely kiemeli, hogy az erőforrásokhoz való hozzáférésre irányuló megállapodások harmadik országokkal és harmadik felekkel való megkötése előtt kellőképpen figyelembe kell venni a kisüzemi halászatokat.** [Mód. 3]

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2017. február 2-i állásponjtja és a Tanács ...-i határozata.

⁽²⁾ A Tanács 1006/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről, valamint a 2847/93/EKG és 1627/94/EK rendelet módosításáról, továbbá a 3317/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 33. o.).

⁽³⁾ A Tanács 98/392/EK határozata (1998. március 23) az Egyesült Nemzetek Szervezete 1982. december 10-i tengerjogi egyezményének és az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló, 1994. július 28-i megállapodásnak az Európai Közösség általi megkötéséről (HL L 179., 1998.6.23., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 98/414/EK határozata (1998. június 8) az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség részéről való megerősítéséről (HL L 189., 1998.7.3., 14. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács 96/428/EK határozata (1996. június 25) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló megállapodásnak a Közösség általi elfogadásáról (HL L 177., 1996.7.16., 24. o.).

2017. február 2., csütörtök

- (4b) *Az élelmezésbiztonság és a szegénység felszámolása keretében a fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes FAO-irányelvek a halászati erőforrások hosszú távú megőrzésére és fenntartható kiaknázására, valamint az élelmiszer-termelés ökológiai alapokra helyezésére irányuló intézkedések meghozatalát szorgalmazzák, hangsúlyozva az uniós vizeken kívül folytatott uniós halászati tevékenységekre vonatkozó környezetvédelmi normák fontosságát, amelyek magukban foglalják a halászati gazdálkodáshoz való ökoszisztéma-alapú megközelítés és az elővigyázatossági szemlélet alkalmazását, annak érdekében, hogy a halászott halállományokat 2015-ig, valamennyi állományt pedig legkésőbb 2020-ig helyreállítsák és olyan szintek fölé tartassák, amelyek révén lehetséges a maximális hozam előállítását.* [Mód. 4]
- (5) Nemzetközi szinten egyre inkább előtérbe kerültek azok a kötelezettségek, valamint kapcsolódó feladatok és felelősségek, amelyek a Tengerjogi Egyezmény szerint a nyílt tengeri területek biológiai erőforrásainak védelme és a velük folytatott gazdálkodás tekintetében a lobogó szerinti államra és adott esetben a lobogó szerinti államként eljáró nemzetközi szervezetre hárulnak. Ez volt a helyzet akkor is, amikor a Tengerjogi Egyezményből következő, a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettséghez kapcsolódóan a parti állam, a lobogó szerinti állam és adott esetben a lobogó szerinti és **parti** államként eljáró nemzetközi szervezet joghatóságát el kellett különíteni ahhoz, hogy biztosítható legyen a nemzeti joghatóság alá tartozó vízterületek tengeri biológiai erőforrásainak megfelelő védelme. **A Nemzetközi Tengerjogi Bíróság (ITLOS) által a Nyugat-Afrikai Szubregionális Halászati Bizottság kérdéseire 2015. április 2-án adott tanácsadói vélemény megerősítette, hogy az Unió nemzetközi felelősséggel tartozik harmadik országok és nemzetközi szervezetek előtt a halászhajói tevékenységéért, és e felelősség arra kötelezi, hogy kellő gondossággal járjon el.** A kellő gondosságra vonatkozó kötelezettség annyit jelent, hogy az államok kötelesek minden tőlük telhetőt megtenni a jogellenes halászat megakadályozására; ez magában foglalja azt a kötelezettséget is, hogy az államok kötelesek meghozni azokat a közigazgatási és végrehajtási intézkedéseket, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy a lobogójuk alatt közlekedő halászhajók, állampolgáraik vagy a vizeiken tevékenységet folytató halászhajók ne vegyenek részt az alkalmazandó állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések megszegését jelentő tevékenységekben. Ezekből az okokból kifolyólag – **valamint általánosságban véve a kék gazdaság megerősítése érdekében** – fontos megszervezni az uniós halászhajók uniós vizeken kívüli területeken végzett tevékenységeit és kialakítani az ezzel összefüggő irányítási rendszert, méghozzá oly módon, hogy az Unió hatékonyan és eredményesen eleget tehessen nemzetközi kötelezettségeinek, valamint hogy elkerülhető legyenek az olyan helyzetek, amikor az Uniót kritika érheti nemzetközi jogot sértő cselekmények elkövetéséért. [Mód. 5]
- (5a) *A fenntartható fejlődésről szóló 2015. szeptember 25-i ENSZ-csúcstalálkozón az Unió elkötelezte magát a határozat végrehajtása mellett, amely tartalmazza az „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztés menetrend” című záródokumentumot, amely magában foglalja „Az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzése és fenntartható hasznosítása a fenntartható fejlődés céljait követve” elnevezésű 14., illetve „A fenntartható fogyasztási és termelési minták biztosítása” elnevezésű 12. fenntartható fejlesztési célt, valamint ezek célkitűzéseit.* [Mód. 6]
- (6) A fenntartható fejlődésről szóló 2012. évi ENSZ-konferencia⁽¹⁾ eredményei (Rio+20) **eredményeit¹⁹, a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmére irányuló uniós cselekvési terv** eredményei és a vadon élő állatok jogellenes kereskedelme elleni küzdelem területét érintő nemzetközi fejleményeket, **valamint az ENSZ által 2015 szeptemberében elfogadott új fenntartható fejlesztési célokat (17 cél a világ átalakítása érdekében, ideértve a víz alatti életre vonatkozó 14. célt)** tükrözni kell az Unió külső halászati és kereskedelmi politikájában. [Mód. 7]
- (7) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) szerint a közös halászati politika célja annak biztosítása, hogy a halászati tevékenységek környezeti, gazdasági és társadalmi szempontból fenntarthatóak legyenek, végzésük összhangban legyen a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére és **a halállományok helyreállítására és olyan szinten tartására** irányuló célkitűzésekkel, **amelyek meghaladják a maximális fenntartható hozamot eredményező szintet**, valamint hogy hozzájáruljanak az **élelmiszer-ellátás** biztosításához. E szakpolitika végrehajtása során az **Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 208. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban figyelembe kell venni a fejlesztési együttműködési célkitűzéseket is.** [Mód. 8]
- (7a) *Az alaprendelet előírja továbbá, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások az ENSZ Tengerjogi Egyezménye 62. cikkének (2) és (3) bekezdésében említettek szerint a többletfogásokra korlátozódnak.* [Mód. 9]

⁽¹⁾ Az ENSZ-közgyűlés 2012. július 27-i A/Res/66/288 sz. határozata „A jövő, amelyet akarunk” Rio + 20 Konferenciáról.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

2017. február 2., csütörtök

- (8) Az ~~1380/2013/EU~~ **alaprendelet** kiemeli, hogy Uniónak nemzetközi szinten népszerűsítene kell a közös halászati politika célkitűzéseit, és biztosítania kell, hogy az uniós vizeken kívül folytatott uniós halászati tevékenységek az alkalmazandó uniós jogban foglalt elvekkel és előírásokkal azonos elveken és előírásokon alapuljanak, valamint egyenlő versenyfeltételeket kell szorgalmaznia az uniós piaci szereplők és a harmadik országbeli piaci szereplők számára. **A harmadik országok által elfogadott szociális és környezetvédelmi jogszabályok különbözhetnek attól, amelyeket az Unió alkalmaz, eltérő normákat támasztva a halászflokkák számára. Ez a helyzet a tengeri erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodással nem összeegyeztethető halászati tevékenységek engedélyezését eredményezheti. Ezért biztosítani kell az Unió környezetvédelmi, halászati, kereskedelmi és fejlesztési tevékenységével való összhangot, különösen akkor, amikor az adott jogszabályok az alacsony közigazgatási kapacitással rendelkező és magas korrupciós kockázatú fejlődő országok halászati gazdaságait érintik.** [Mód. 10]
- (9) Az 1006/2008/EK rendelet közös alapot volt hivatott létrehozni az uniós hajók által az uniós vizeken kívül folytatott halászati tevékenységek engedélyezésére az IUU-halászat elleni küzdelem támogatása érdekében, valamint abból a célból, hogy az ~~EU-flotta~~ **uniós flotta** a világ minden pontján jobban ellenőrizhető és nyomon követhető legyen, **továbbá megteremtette a harmadik országbeli hajók uniós vizeken történő halászásának engedélyezésére vonatkozó feltételeket.** [Mód. 11]
- (10) A jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ elfogadására az 1006/2008/EK rendelet elfogadásával párhuzamosan került sor, az 1224/2009/EK tanácsi rendeletet⁽²⁾ (a továbbiakban: ellenőrzési rendelet) pedig csak egy évvel később fogadták el. Ezek a rendeletek alkotják a KHP ellenőrzési és végrehajtási rendszerének három pillérét.
- (11) A három említett rendelet végrehajtása azonban nem volt következetes: következetlenségek merültek fel különösen a halászati tevékenységek engedélyezéséről szóló rendelet és az ellenőrzési rendelet között, amely utóbbi elfogadására a halászati tevékenységek engedélyezéséről szóló rendelet elfogadása után került sor. A halászati tevékenységek engedélyezéséről szóló rendelet végrehajtása során több joghézagra derült fény, mivel a rendelet nem szabályozott bizonyos, ellenőrzéssel összefüggő kihívásokat, például a hajóbérlést, az átlobogózást és az uniós halászhajóknak harmadik országok illetékes hatóságai által valamely fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretén kívül megadott halászati engedélyek (a továbbiakban: magánengedélyek) kérdését. Emellett egyes jelentéstételi kötelezettségek nehézséget okoztak csakúgy, mint az igazgatási feladatoknak a tagállamok és a Bizottság közötti megosztása.
- (12) E rendelet abból az alapelvből indul ki, hogy az uniós hajók által uniós vizeken kívül folytatott halászatot a lobogó szerinti tagállam engedélyéhez kell kötni, és az említett tagállamnak – függetlenül attól, hogy a hajó hol és milyen keretek között halászik – megfelelő módon nyomon kell követnie a hajó tevékenységét. Az engedélyek kiadását egységes alapvető jogosultsági kritériumok teljesítéséhez kell kötni. A tagállamok által gyűjtött és a Bizottságnak szolgáltatott információknak lehetővé kell tenniük a Bizottság számára, hogy bármikor beavatkozhatson bármely uniós halászhajó uniós vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek nyomon követésébe. **Erre azért van szükség, hogy a Bizottság teljesíteni tudja a Szerződések óreként rá háruló kötelezettségeket.** [Mód. 12]
- (12a) **Az utóbbi években jelentős fejlődés ment végbe az Unió külső halászati politikájában, valamint a fenntartható halászati partnerségi megállapodások feltételei és a rendelkezések végrehajtásának gondossága tekintetében. A fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretén belül a halászati lehetőségek uniós flotta számára történő fenntartása az Unió külső halászati politikájának egyik kiemelt célkitűzése kell, hogy legyen, továbbá hasonló feltételeket kell alkalmazni az Unió fenntartható halászati partnerségi megállapodásainak hatályán kívül eső tevékenységekre is.** [Mód. 13]
- (12b) **A Bizottságnak közvetítői szerepet kell játszania, ha felmerül egy halászati engedély visszavonásának, felfüggesztésének vagy módosításának lehetősége, amennyiben bebizonyosodik, hogy a halászati engedély miatt komoly veszély fenyegeti a halászati erőforrások kiaknázását.** [Mód. 14]

(¹) A Tanács 1005/2008/EK rendelete (2008. szeptember 29.) a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról, továbbá a 2847/93/EGK, az 1936/2001/EK és a 601/2004/EK rendelet módosításáról és az 1093/94/EK és az 1447/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 286., 2008.10.29., 1. o.).

(²) A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

2017. február 2., csütörtök

- (13) A segédhajók jelentősen befolyásolhatják a halászhajók halászati tevékenységének végzését és az általuk kifogható halmennyiséget. Ezért figyelembe kell venni őket az e rendeletben meghatározott engedélyezési és jelentéstételi eljárásokban.
- (14) Az átlobogózási műveletek akkor jelentenek problémát, ha céljuk a KHP-szabályok vagy a hatályos állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések megkerülése. Az Uniónak ezért képesnek kell lennie az ilyen műveletek meghatározására, észlelésére és megakadályozására. **Az Egy uniós piaci szereplő tulajdonában álló** hajó teljes élettartamán keresztül biztosítani kell a visszakérhetőséget és a szabálykövető magatartás megfelelő nyomon követését **függetlenül attól, hogy a hajó mely ország vagy országok lobogója alatt folytatja tevékenységét**. E célt szolgálja az a követelmény is, amely szerint a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek (ICES) minden egyes hajónak egyedi hajóazonosító számot kell adnia. [Mód.15]
- (15) Harmadik országok vizein az uniós hajók az Unió és valamely harmadik ország között megkötött fenntartható halászati partnerségi megállapodás rendelkezései alapján vagy – amennyiben nincs hatályban ilyen megállapodás – harmadik országok által kiadott halászati magánengedélyek alapján folytathatnak tevékenységet. E tevékenységeket mindkét esetben átlátható és fenntartható módon kell végezni. Eppen ezért a lobogó szerinti tagállamokat fel kell hatalmazni, hogy meghatározott kritériumok és felügyelet mellett engedélyt adjanak a lobogójuk alatt közlekedő hajóknak arra, hogy harmadik parti államoktól magánengedélyeket kérjenek és szerezzenek be. A halászati tevékenységet engedélyezni kell, amint a lobogó szerinti tagállam meggyőződött arról, hogy az nem veszélyezteti a fenntarthatóságot. Hacsak a Bizottság nem emel további **kellően indokolt** kifogást, lehetővé kell tenni, hogy az a piaci szereplő, aki beszerezte mind a lobogó szerinti tagállam, mind a parti állam engedélyét, megkezdhesse halászati műveletét. [Mód. 16]
- (16) A fenntartható halászati partnerségi megállapodásokhoz kapcsolódó jelenség az alacsony kihasználtságú halászati lehetőségek újraelosztása; ez akkor fordul elő, ha a vonatkozó tanácsi rendeletekkel kiosztott halászati lehetőségeket a tagállamok nem használják fel teljes mértékben. Mivel a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokban megállapított hozzáférési költségeket nagyrészt az Unió költségvetése fedezi, az **ideiglenes** újraelosztási rendszer elengedhetetlen az Unió pénzügyi érdekeinek védelméhez, valamint annak biztosításához, hogy egyetlen kifizetett halászati lehetőség se menjen veszendőbe. Ezért egyértelműbbé és hatékonyabbá kell tenni az újraelosztási rendszert, és csak végső esetben lehet ehhez a mechanizmushoz folyamodni. Ideiglenes jelleggel kell alkalmazni, és nem befolyásolhatja a halászati lehetőségek tagállamok közötti eredeti kiosztását, **azaz nem károsítja a viszonylagos stabilitást. Utolsó lehetőségként** újraelosztásra csak akkor kerülhet sor, ha az érintett tagállamok már lemondtak a halászati lehetőségek egymás közötti cseréjére vonatkozó jogaikról. [Mód. 17]
- (16a) **„Alvó megállapodások”: akkor használatos kifejezés, ha a halászati megállapodást hatályos jegyzőkönyv nélkül, strukturális vagy közvetett okok miatt fogadták el az országok. Az Uniónak több, harmadik országokkal kötött „alvó megállapodása” van. Az uniós hajók ezért nem halászhatnak az alvó megállapodások szerinti vizeken. A Bizottságnak erőfeszítéseket kell tennie az említett megállapodások „felbresztése” vagy az adott partnerségi megállapodás megszüntetése érdekében.** [Mód. 18]
- (17) A regionális halászati gazdálkodási szervezetek égisze alatt és a nyílt tengeren végzett halászati tevékenységeket a lobogó szerinti tagállamoknak is engedélyezniük kell, valamint e tevékenységeknek meg kell felelniük a regionális halászati gazdálkodási szervezetek külön szabályainak vagy a nyílt tengeren folytatott halászati tevékenységekre irányadó uniós jogszabályoknak. [Mód. 19]
- (18) A hajóbérleti megállapodások veszélyeztethetik az állományvédelmi és -gazdálkodási intézkedések hatékonyságát, valamint káros hatással lehetnek a tengerek biológiai erőforrásainak fenntartható kiaknázására. Ezért létre kell hozni egy olyan jogi keretet, amely elősegíti, hogy az Unió az illetékes regionális halászati gazdálkodási szervezet által elfogadott intézkedések alapján szorosabban figyelemmel kísérje **az uniós lobogó alatt hajózó és egy harmadik országbeli piaci szereplő által bérlet** a bérlet uniós halászhajók tevékenységét. [Mód. 20]
- (19) Az eljárásoknak átláthatónak, **megvalósíthatónak** és kiszámíthatónak kell lenniük az uniós és harmadik országbeli piaci szereplők, valamint illetékes hatóságai részére. [Mód. 21]
- (19a) **Az Uniónak arra kell törekednie, hogy nemzetközi szinten egyenlő feltételek érvényesüljenek, ahol az uniós halászflootta versenyezni tud más halászó nemzetekkel, és ha az uniós flotta szempontjából szigorú szabályokat fogadnak, el ennek megfelelően alakítsa a piacra jutási szabályokat.** [Mód. 22]

2017. február 2., csütörtök

- (20) Az ellenőrzési rendelet előírásai szerint biztosítani kell az adatok elektronikus cseréjét a tagállamok és a Bizottság között. A tagállamok felelnek a flottáikkal és halászati tevékenységeikkel kapcsolatban kért minden adat összegyűjtéséért, azok kezeléséért és a Bizottság rendelkezésére bocsátásáért. Ezen túlmenően a tagállamoknak az adatgyűjtési tevékenységek összehangolása érdekében együtt kell működniük egymással, a Bizottsággal és adott esetben harmadik országokkal.
- (21) Az uniós halászati engedélyekről szóló információk átláthatóságának és hozzáférhetőségének javítása érdekében a Bizottságnak létre kell hoznia a halászati engedélyek elektronikus nyilvántartását, amelynek lenne egy nyilvános és egy védett része. A halászati engedélyek uniós nyilvántartásában személyes adatok is szerepelni fognak. A személyes adatok e rendelet alapján történő feldolgozásának összhangban kell lennie a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾, a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽²⁾ és az alkalmazandó nemzeti jogszabályokkal.
- (22) A valamely harmadik ország lobogója alatt közlekedő halászhajók uniós vizekhez való hozzáféréseinek megfelelő kezelése érdekében a vonatkozó szabályoknak az ellenőrzési rendeletnek megfelelően összhangban kell állniuk az uniós halászhajókra irányadó szabályokkal. Ezen belül az említett rendeletnek a fogási adatok és a fogáshoz kapcsolódó adatok bejelentéséről szóló 33. cikkét az uniós vizeken halászó harmadik országbeli hajókra is alkalmazni kell.
- (23) Azokat a harmadik országbeli halászhajókat, amelyek az uniós vizeken való áthaladáskor nem rendelkeznek az e rendelet keretében kiállított engedéllyel, kötelezni kell arra, hogy halászeszközeiket úgy szereljék fel, hogy azokat halászati műveletek végzéséhez ne lehessen könnyen használatba venni.
- (24) A tagállamokat felelőssé kell tenni a harmadik országbeli hajók uniós vizeken folytatott halászati tevékenységének ellenőrzéséért, jogsértések feltárása esetén pedig azért, hogy azokat az ellenőrzési rendelet 93. cikke szerint rögzítsék a jogsértések nemzeti nyilvántartásába.
- (25) Az engedélyezési eljárások egyszerűsítése érdekében a tagállamoknak és a Bizottságnak közös adatcseré- és adattárolási rendszert kell használniuk annak érdekében, hogy a szükséges információkat és frissítéseket a lehető legkisebb adminisztratív teher mellett rendelkezésre lehessen bocsátani. E tekintetben teljes mértékben fel kell használni az uniós flottanyilvántartásban szereplő adatokat.
- (26) A technológiai fejlődés és az esetleg a későbbiekben felmerülő új nemzetközi jogi követelmények figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ. 290. cikkének megfelelően az e rendelet azon mellékleteit érintő módosítások elfogadására irányuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyek megállapítják a piaci szereplők által a halászati engedély megszerzéséhez benyújtandó információk listáját. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽³⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (27) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a halászati engedélyekhez szükséges adatok rögzítése és formátuma, valamint az adatoknak a tagállamoktól a Bizottsághoz és a halászati engedélyek uniós nyilvántartásába történő továbbítása tekintetében, továbbá azért, hogy megállapításra kerüljön a fel nem használt halászati lehetőségek újraelosztásának módszertana. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽⁴⁾ megfelelően kell gyakorolni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 95/46/EK irányelve (1995. október 24.) a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

⁽³⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

2017. február 2., csütörtök

- (28) A Bizottságnak azonnal alkalmazandó végrehajtási aktusokat kell elfogadnia, ha azt a halászati lehetőségek újraelosztásával összefüggésben felmerülő, kellően indokolt esetben ez rendkívül sürgős okból szükséges.
- (29) A szükséges módosítások számára és fontosságára való tekintettel az 1006/2008/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

E rendelet megállapítja az alábbiakra vonatkozó halászati engedélyek kiadására és kezelésére vonatkozó szabályokat:

- a) egy harmadik ország felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizeken, valamely **olyan** regionális halászati gazdálkodási szervezet égisze alatt, **amelynek az Unió szerződő fele**, uniós vizeken vagy azokon kívül, vagy a nyílt tengeren **halászati** tevékenységet folytató uniós halászhajók; és
- b) uniós vizeken **halászati** tevékenységet folytató harmadik országbeli halászhajók. [Mód. 23]

2. cikk

Kapcsolat a nemzetközi és az uniós joggal

Ez a rendelet az alábbiak sérelme nélkül alkalmazandó:

- a) az Unió és harmadik országok között megkötött fenntartható halászati partnerségi megállapodások és hasonló halászati megállapodások rendelkezései;
- b) regionális halászati gazdálkodási szervezetek vagy olyan, hasonló halászati szervezetek által elfogadott rendelkezések, amelyeknek az Unió szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele;
- c) az a) vagy b) pontban említett rendelkezéseket végrehajtó vagy átültető uniós jogszabályok.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az alaprendelet 4. cikkében található fogalommeghatározások az irányadók. Ezen túlmenően e rendelet alkalmazásában:

- a) „segédhajó”: működő halászeszközzel fel nem szerelt, **halfogásra vagy a halak odavonzására kialakított** hajó, amely megkönnyíti, segíti vagy előkészíti a halászati tevékenységeket; [Mód. 24]
- b) „halászati engedély”: egy uniós halászhajó vagy harmadik országbeli halászhajó számára **a halászati jogosítványon felül** kiadott halászati engedély, amelynek birtokában az adott hajó meghatározott időtartamon belül, különleges feltételek mellett meghatározott halászati tevékenységeket végezhet egy adott területen vagy egy adott halászat tekintetében; [Mód. 25]
- c) „halászati engedélyek nyilvántartása”: a halászati engedélyek kezelésére szolgáló rendszer és a hozzá kapcsolódó adatbázis;
- d) „magánengedély”: harmadik ország illetékes hatósága által valamely uniós halászhajó részére fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretén kívül kiállított halászati engedély;

2017. február 2., csütörtök

- e) „harmadik országok vizei”: harmadik országok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek;
- f) „megfigyelői program”: valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet **egy fenntartható halászati partnerségi megállapodás, egy harmadik ország vagy egy tagállam** égisze alatt működő olyan program, amelynek keretében megfigyelők bizonyos feltételek mellett halászhajók fedélzetére szállnak **adatgyűjtés és/vagy** annak ellenőrzése végett, hogy a hajók megfelelnek-e az adott szervezet, **a fenntartható halászati partnerségi megállapodás vagy az ország** által elfogadott szabályoknak. [Mód. 26]
- fa) „szerződő fél”: **a regionális halászati irányító szervezetet létrehozó nemzetközi egyezmény vagy megállapodás szerződő fele, valamint az ilyen szervezettel együttműködő államok, halászatot folytató vagy egyéb jogalanyok, amelyek az ilyen szervezet tekintetében az együttműködő nem szerződő fél jogállásával rendelkeznek;** [Mód. 27]
- fb) „bérbevétel”: **olyan megállapodás, amelynek révén egy piaci szereplő tagállami lobogó alatt közlekedő valamely halászhajóval egy másik tagállamban vagy egy harmadik országban lobogóváltás nélkül, meghatározott időtartamra szerződik.** [Mód. 77]

II. CÍM

UNIÓS HALÁSZHAJÓK ÁLTAL UNIÓS VIZEKEN KÍVÜL FOLYTATOTT HALÁSZATI TEVÉKENYSÉGEK

I. fejezet

Közös rendelkezések

4. cikk

Általános elv

Az illetékes szervezet vagy harmadik ország engedélyének beszerzésére vonatkozó követelmény sérelme nélkül az uniós halászhajók csak akkor folytathatnak halászati tevékenységet uniós vizeken kívül, ha rendelkeznek a lobogójuk szerinti tagállam által kibocsátott halászati engedéllyel.

5. cikk

Jogosultsági kritériumok

- (1) Uniós vizeken kívül folytatott tevékenységekre a lobogó szerinti tagállamok csak akkor állíthatnak ki halászati engedélyt, ha:
- a) ~~az 1. és 2. a~~ mellékletnek megfelelően teljes körű és pontos információt kaptak a halászhajóról és segédhajójáról vagy segédhajóiról, a nem uniós segédhajókat is beleértve; [Mód. 28]
- b) a halászhajó érvényes halászati jogosítvánnyal rendelkezik az 1224/2009/EK rendelet 6. cikke értelmében;
- c) a halászhajó és minden segédhajója rendelkezik IMO-számmal, **amennyiben ezt az uniós jogszabályok megkövetelik;** [Mód. 29]
- d) ~~a piaci szereplőre és a halászhajóra az adott tagállam nemzeti jogszabályai alapján, az 1005/2008/EK tanácsi rendelet 42. cikke és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 90. cikke értelmében a halászhajó parancsnokára és az érintett halászhajóra~~ a halászati engedély iránti kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban nem szabtak ki szankciót súlyos jogsértésért; [Mód. 78]
- e) a halászhajó nem szerepel regionális halászati gazdálkodási szervezet és/vagy az Unió által az 1005/2008/EK rendelet alapján elfogadott IUU-hajólistán;

2017. február 2., csütörtök

f) ha alkalmazandó, a lobogó szerinti tagállam számára az érintett halászati megállapodás keretében vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezet vonatkozó rendelkezései alapján halászati lehetőségek állnak rendelkezésre; és

g) ha alkalmazandó, a haláshajó megfelel a 6. cikkben meghatározott követelményeknek.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a melléklet módosítása céljából.

6. cikk

Átlobogózás

(1) Ez a cikk azokra a hajókra vonatkozik, amelyeket a halászati engedély iránti kérelem ~~időpontjától számított öt éven belül~~ **időpontja előtti két éven:**

a) töröltek az uniós halászflootta-nyilvántartásból és átlobogóztak valamely harmadik országban; és

b) az uniós ~~halászflootta-nyilvántartásból való~~ törölésüket követő 24 hónapon belül **halászflootta-nyilvántartásba** újra felvettek ~~az említett nyilvántartásba.~~

(2) A lobogó szerinti tagállam csak akkor állíthat ki halászati engedélyt, ha meggyőződött arról, hogy az (1) bekezdésben említett hajó abban az időszakban, amikor valamely harmadik ország lobogója alatt folytatott tevékenységet:

a) nem vett részt jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászati tevékenységekben; valamint, hogy

b) az 1005/2008/EK rendelet 31. és 33. cikke értelmében nem folytatott tevékenységet ~~sem nem~~ együttműködő harmadik ország vizein, **sem pedig olyan harmadik ország vizein, amelyet az Európai Parlament és a Tanács 1026/2012/EU rendelet⁽¹⁾ 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a nem fenntartható halászatot engedélyező országok közé soroltak.**

(3) E célból a piaci szereplők kötelesek megadni ~~a vonatkozó azon~~ időszakot érintő, a lobogó szerinti tagállam által kért ~~bármilyen, legalább az alábbiakra kiterjedő~~ információt: **következő információt, amelynek során a hajó valamely harmadik ország lobogója alatt folytatott tevékenységet:**

a) a vonatkozó időszakban ejtett fogások és alkalmazott halászati erő kifejtés bejelentése;

b) a lobogó szerinti állam által a vonatkozó időszakra kiállított halászati engedély másolata;

c) minden olyan halászati engedély másolata, amely a vonatkozó időszakban harmadik országok vizein végzett halászati műveleteket engedélyez;

d) amennyiben a hajót átlobogózták, a harmadik ország által tett hivatalos nyilatkozat, amely felsorolja azokat a szankciókat, amelyeket a hajóra vagy a piaci szereplőre a vonatkozó időszakban kiszabtak;

da) lobogó szerinti teljes előtörténet abból az időszakból, amikor a hajó nem szerepelt az uniós flottanyilvántartásban.

(4) A lobogó szerinti tagállamok nem állítanak ki halászati engedélyt, ha a hajót átlobogózták:

a) olyan harmadik országban, amelyet az 1005/2008/EK rendelet 31. és 33. cikke értelmében az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő országgént azonosítottak vagy vettek jegyzékbe; vagy

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1026/2012/EU rendelete (2012. október 25.) a halállományok megőrzésére irányuló, a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok esetében alkalmazandó egyes intézkedésekről (HL L 316., 2012.11.14., 34. o.).

2017. február 2., csütörtök

b) olyan harmadik országban, amelyet az 1026/2012/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országok közé soroltak.

(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a lobogó szerinti tagállam meggyőződött arról, hogy amint az adott országot az IUU-halászat elleni küzdelemben nem együttműködő országgént vagy a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országgént azonosították, a piaci szereplő:

a) beszüntette a halászati műveleteket; és

b) **haladéktalanul** megkezdte a hajónak a harmadik ország hajórajstromából való eltávolítására irányuló adminisztratív eljárásokat. [Mód. 31]

7. cikk

A halászati engedélyek nyomon követése

(1) Halászati engedély kérelmezésekor a piaci szereplőknek hiánytalan és pontos adatokkal kell szolgálnia a lobogó szerint tagállamnak.

(2) A piaci szereplők a vonatkozó adatokban bekövetkező bármilyen változásról kötelesek haladéktalanul értesíteni a lobogó szerint tagállamot.

(3) A lobogó szerint tagállamok **évente legalább egyszer** nyomon követik, hogy a halászati engedély kiállításának alapját képező feltételek továbbra is teljesülnek-e a szóban forgó engedély érvényességi időszakában.

(4) Ha már nem teljesül egy olyan feltétel, amely a halászati engedély kiállításának alapjául szolgált, a lobogó szerint tagállam **megfelelő lépéseket tesz, többek között** módosítja vagy visszavonja az engedélyt, majd ennek megfelelően **haladéktalanul** értesíti a piaci szereplőt és a Bizottságot, **vagy adott esetben a regionális halászati gazdálkodási szervezet titkárságát vagy az érintett harmadik országot.**

(5) A lobogó szerint szerinti tagállam a Bizottság **kellően indokolt** kérésére elutasítja, felfüggeszti vagy visszavonja az engedélyt **az alábbi** a tengeri biológiai erőforrások fenntartható kiaknázásával, kezelésével és védelmével, vagy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésével vagy visszaszorításával összefüggő, alapvető fontosságú szakpolitikai okokhoz kapcsolódó esetekben; vagy olyan esetekben, amikor az Unió úgy határozott, hogy az érintett harmadik országgal felfüggeszti vagy megszakítja a kapcsolatot.

a) **a tengeri biológiai erőforrások fenntartható kiaknázását, kezelését és védelmét súlyosan fenyegető, rendkívül sürgős esetben;**

b) **az 1005/2008/EK rendelet 42. cikkéhez, illetve az 1224/2009/EK rendelet 90. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódó súlyos jogsértések esetében abból a célból, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat keretében ezeket magas kockázat esetén kiküszöböljék; vagy**

c) **amikor az Unió úgy határozott, hogy az érintett harmadik országgal felfüggeszti vagy megszakítja a kapcsolatot.**

Az első albekezdésben említett **kellően indokolt** kérelmet releváns és szükséges információkkal kell alátámasztani. A Bizottságnak **haladéktalanul** tájékoztatnia kell a gazdasági szereplőt és a lobogó szerinti tagállamot ilyen **kellően indokolt** kérelem benyújtásáról. A Bizottság ilyen kérelmét a Bizottság és a lobogó szerinti tagállam közötti 15 napos konzultációs időszaknak kell követnie.

(6) Ha az (5) bekezdésben említett 15 napos időszak leteltével a Bizottság megerősíti kérelmét és egy lobogó szerinti tagállam elmulasztja az engedélynek a (4) és (5) bekezdéssel összhangban történő elutasítását, módosítását, felfüggesztését vagy visszavonását, a Bizottság **további öt nap elteltével** határozhat az engedély visszavonásáról, majd **ennek megfelelően döntéséről** értesíti a lobogó szerinti tagállamot és a piaci szereplőt. [Mód. 32]

2017. február 2., csütörtök

II. FEJEZET

Uniós halászhajók által harmadik országok vizein folytatott halászati tevékenységek

1. SZAKASZ

FENNTARTHATÓ HALÁSZATI PARTNERSÉGI MEGÁLLAPODÁSOK HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ HALÁSZATI TEVÉKENYSÉGEK

8. cikk

Tagság a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben

Az uniós halászhajók valamely harmadik ország vizein csak akkor halászhatnak a regionális halászati gazdálkodási szervezetek valamelyike által kezelt állományokra, ha a szóban forgó ország az adott szervezet szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele. **Ha a halászati partnerségi megállapodásokat ... [a rendelet hatálybalépésének dátuma] előtt kötötték, úgy ezt a bekezdést ... [négy évvel e rendelet hatálybalépésének dátumát követően] -tól/től kell alkalmazni.** [Mód. 33]

Az Unió az ágazati támogatás egy részét olyan harmadik országok számára különítheti el, amelyekkel fenntartható halászati partnerségi megállapodásokat kötött, hogy ezen harmadik országokat segítse a regionális halászati gazdálkodási szervezetekhez történő csatlakozásban. [Mód. 34]

9. cikk

Hatály

Ez a szakasz az uniós halászhajók által harmadik országok vizein, fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében folytatott halászati tevékenységekre vonatkozik.

Az Unió gondoskodik arról, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások összhangban legyenek e rendelettel. [Mód. 35]

10. cikk

Halászati engedélyek

Uniós halászhajók fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében csak akkor folytathatnak halászati tevékenységet harmadik országok vizein, ha erre halászati engedélyt kaptak:

- a) ~~a lobogójuk szerinti tagállamtól;~~ **attól a harmadik országtól, amelynek a halászati tevékenységek végzésének helye szerinti vizek a felségterületéhez vagy a joghatósága alá tartoznak;** és [Mód. 36]
- b) ~~attól a harmadik országtól, amelynek a tevékenységek végzésének helye szerinti vizek a felségterületéhez vagy a joghatósága alá tartoznak.~~ **a lobogójuk szerinti tagállamtól.** [Mód. 37]

11. cikk

A lobogó szerinti tagállam által kiállított halászati engedélyekhez kapcsolódó feltételek

Fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében harmadik országok vizein folytatott halászati tevékenységekre vonatkozóan a lobogó szerinti tagállam csak akkor állíthat ki halászati engedélyt, ha:

- a) teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok;
  - b) betartják a vonatkozó fenntartható halászati partnerségi megállapodásban meghatározott feltételeket;
  - c) a piaci szereplő kifizetett minden olyan díjat és pénzbírságot, amelyet a harmadik ország illetékes hatósága az utóbbi 12 hónapban követelt;
- ca) a piaci szereplő kifizetett minden alkalmazható pénzbírságot, amelyet a harmadik ország illetékes hatósága az alkalmazható jogi eljárások lezárulását követően kivetett; és**[Mód. 38]
- cb) a halászhajó az érintett harmadik ország által megadott engedéllyel rendelkezik.** [Mód. 39]

2017. február 2., csütörtök

12. cikk

A halászati engedélyek kezelése

(1) ~~Egy halászati engedély kiállítását követően~~ **Miután ellenőrizte, hogy a 11. cikk a), b) és c) pontjában meghatározott feltételek teljesültek**, a lobogó szerinti tagállam megküldi a Bizottságnak a ~~harmadik ország engedélye iránti kapcsolódó kérelmet~~ **kapcsolódó kérelmet, hogy megszerezze a harmadik ország engedélyét.**

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelemnek tartalmaznia kell ~~az 1. és 2. a~~ mellékletben felsorolt információkat és minden egyéb, a fenntartható halászati partnerségi megállapodás keretében előírt adatot.

(3) A lobogó szerinti tagállam a kérelmet a fenntartható halászati partnerségi megállapodásban a kérelmek továbbítására előírt határidő előtt legalább ~~10~~ **15** naptári nappal megküldi a Bizottságnak. A Bizottság **egy kellően indokolt kérelmet küldhet** a lobogó szerinti tagállamtól **tagállamnak, amelyben** bekérhet minden általa szükségesnek ítélt további információt.

(4) ~~Miután meggyőződött arról, A Bizottság a kérelem kézhezvételét követő 10 naptári napon belül, vagy – ha a (3) bekezdés szerint további információt kértek – a kérelem kézhezvételétől számított 15 naptári napon belül előzetes vizsgálatot végez annak megállapítására, hogy a 11. cikk szerinti cikkben foglalt feltételek teljesülnek-e.~~ A Bizottság **ezután vagy** továbbítja a kérelmet a harmadik országnak, **vagy értesíti a tagállamot arról, hogy a kérelmet elutasították.**

(5) Ha egy harmadik ország arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy **a megállapodás értelmében** valamely uniós halászhajó tekintetében a halászati engedély kiállításáról, elutasításáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról döntött, a Bizottság **azonnal, ha lehetséges, elektronikus úton** ennek megfelelően értesíti az érintett hajó lobogója szerinti tagállamot. **A lobogó szerinti tagállam ezt az információt haladéktalanul továbbítja a hajó tulajdonosának.** [Mód. 40]

13. cikk

A kihasználatlan halászati **ideiglenes** lehetőségek újraelosztása a fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretében

(1) ~~Egy meghatározott évben vagy egy fenntartható halászati partnerségi megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv végrehajtási időszaka első felének a végén végrehajtásának bármely más releváns időszakában~~ a Bizottság feltérképezheti a kihasználatlan halászati lehetőségeket és erről tájékoztathatja a kiosztott kvótákból részesülő tagállamokat.

(2) A Bizottság által küldött információk beérkezésétől számított ~~10~~ **20** napon belül az (1) bekezdésben említett tagállamok:

a) egy, a kérelmezett halászati engedélyek számáról, a becsült fogásokról, valamint a halászati tevékenységek végzésének helye szerinti övezetről és a halászat időszakáról részletes információkat tartalmazó halászati terv benyújtása révén tájékoztatják a Bizottságot arról, hogy halászati lehetőségeiket ~~az év vagy a vonatkozó végrehajtási időszak későbbi részében~~ **második felében** fogják felhasználni; vagy

b) értesítik a Bizottságot a halászati lehetőségeknek az alaprendelet 16. cikkének (8) bekezdése szerinti cseréjéről.

(3) Ha egyes tagállamok nem tájékoztatták a Bizottságot a (2) bekezdésben említett cselekvések valamelyikéről, és ha a halászati lehetőségek ennek eredményeként kihasználatlanok maradnak, a Bizottság **a (2) bekezdésben említett időszakot követő tíz nap során** szándéknyilatkozati felhívást tehet közzé a rendelkezésre álló kihasználatlan halászati lehetőségek más olyan tagállamok közötti elosztására, amelyek részesültek a kiosztott mennyiség egy részéből.

(4) Az említett tagállamok a szándéknyilatkozati felhívás kézhezvételétől számított 10 napon belül közölhetik a Bizottsággal a kihasználatlan halászati lehetőségek iránti érdeklődésüket. Kérelmük alátámasztására egy halászati tervet kell benyújtaniuk, amelynek részletes információkat kell tartalmaznia a kérelmezett halászati engedélyek számáról, a becsült fogásokról, valamint a halászati tevékenységek végzésének helye szerinti övezetről és a halászat időszakáról.

(5) Amennyiben a kérelem elbírálásához szükséges, a Bizottság további információkat kérhet az érintett tagállamoktól **a kérelmezett halászati engedélyek számára, a becsült fogásokra és a halászati tevékenységek végzésének helye szerinti övezetre és a halászat időszakára vonatkozóan.**

(6) Ha a kihasználatlan halászati lehetőségek iránt a kiosztás egy részében részesülő tagállamok nem fejezik ki érdeklődésüket **a tíznapos időszak végéig**, a Bizottság szándéknyilatkozati felhívást tehet közzé valamennyi tagállam számára. A kihasználatlan halászati lehetőségek iránti érdeklődésüket a tagállamok a (4) bekezdésben említett feltételekkel közölhetik.

2017. február 2., csütörtök

(7) A tagállamok által a (4) és (5) bekezdésnek megfelelően szolgáltatott információk alapján **és a tagállamokkal szoros együttműködésben** a Bizottság ideiglenes jelleggel, a 14. cikkben meghatározott módszertan alkalmazásával újraosztja a kihasználatlan halászati lehetőségeket.

(7a) A (7) bekezdésben említett újraosztást csak az (1) bekezdésben említett végrehajtási időszak második felében kell alkalmazni, amelyre ezen időszak során is csak egyszer kerülhet sor.

(7b) A Bizottság a következőkről tájékoztatja a tagállamokat:

- a) mely tagállamok számára történt az újraosztás;
- b) milyen mennyiséget kaptak azon tagállamok, amelyek számára újraosztás történt; és
- c) az újraosztáshoz használt elosztási kritériumok. [Mód. 41]

13a. cikk

A halászati engedélyek éves megújításakor az eljárások egyszerűsítése azon időszak során, amelyre a hatályos fenntartható halászati partnerségi megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv vonatkozik

Gyorsabb, egyszerűbb és rugalmasabb eljárásokat kell engedélyezni egy uniós fenntartható halászati partnerségi megállapodás hatályos időszaka során azon hajók engedélyének megújításakor, amelyek státusza évről évre nem változik. [Mód. 42]

14. cikk

Az ideiglenes újraelosztás módszertana

(1) A Bizottság végrehajtási aktusokkal megállapíthatja a kihasználatlan halászati lehetőségek **ideiglenes** újraelosztásának módszertanát. Az említett végrehajtási aktusokat a 45. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A kihasználatlan halászati lehetőségek kiaknázására fennmaradó idő korlátozott voltából adódóan indokolt, rendkívül sürgős esetben a Bizottság a 45. cikk (3) bekezdésében említett eljárás keretében azonnal alkalmazandó végrehajtási aktusokat fogad el. E végrehajtási aktusok legfeljebb hat hónapig maradhatnak hatályban.

(3) Az újraelosztás módszertanának megállapításakor a Bizottság a **környezetvédelmi, társadalmi és gazdasági tényezők szem előtt tartásával a következő átlátható és objektív** következő szempontokat veszi figyelembe:

- a) az újraelosztás céljára rendelkezésre álló halászati lehetőségek;
- b) a kérelmező tagállamok száma;
- c) az egyes kérelmező tagállamoknak a halászati lehetőségek eredeti kiosztásakor jutó rész;
- d) az egyes kérelmező tagállamok múltbéli fogásmennyiségei és erő kifejési szintjei;
- e) a használt hajók és halászeszközök száma, típusa és jellemzői;
- f) a kérelmező tagállam által benyújtott halászati terv összhangja az a)–e) pontokban felsorolt elemekkel.

A Bizottság az újraelosztás indokolását közzéteszi. [Mód. 43]

2017. február 2., csütörtök

15. cikk

A több egymást követő fogási korlát szerinti bontású éves kvóta kiosztása

(1) ~~Amennyiben valamely~~ **A halászati lehetőségek kiosztása olyan helyzetben, amikor egy** fenntartható halászati partnerségi megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv havi vagy negyedévi fogási korlátokat állapít meg, vagy az éves kvóta más jellegű felosztását írja elő, a Bizottság végrehajtási aktust fogadhat el a megfelelő **tagállamok közötti vonatkozó halászati lehetőségeknek összhangban kell lenniük a tagállamoknak a vonatkozó uniós jogszabályok alapján kiosztott éves halászati lehetőségek tagállamok közötti havi, negyedévi vagy más időszakra szóló kiosztására vonatkozó módszertan létrehozásáról.** Az említett végrehajtási aktusokat a 45. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. **lehetőségekkel. Ez az elv csak akkor alkalmazandó, ha az érintett tagállamok közös halászati tervekről állapodnak meg, amelyek figyelembe veszik a havi vagy negyedévi fogási korlátokat, vagy az éves kvóta más jellegű felosztását.** [Mód. 44]

(2) ~~A halászati lehetőségek (1) bekezdés szerinti kiosztásának összhangban kell lennie a tagállamoknak a vonatkozó tanácsi rendelet alapján kiosztott éves halászati lehetőségekkel.~~ [Mód. 45]

2. SZAKASZ

MAGÁNENGEDÉLY ALAPJÁN VÉGZETT HALÁSZATI TEVÉKENYSÉGEK

16. cikk

Hatály

Ez a szakasz az uniós halászhajók által harmadik országok vizein, fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretén kívül folytatott halászati tevékenységekre vonatkozik.

17. cikk

Halászati engedélyek

Uniós halászhajók fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretén kívül csak akkor folytathatnak halászati tevékenységet harmadik országok vizein, ha erre halászati engedélyt kaptak:

- a) ~~a lobogójuk attól a harmadik országtól, amelynek a tevékenységek végzésének helye szerinti vizek a felségterületéhez vagy a joghatósága alá tartoznak~~ tagállamtól; és [Mód. 46]
- b) ~~attól a harmadik országtól, amelynek a tevékenységek végzésének helye szerinti vizek a felségterületéhez vagy a joghatósága alá tartoznak. a lobogójuk szerinti tagállamtól;~~ [Mód. 47]

A lobogó szerinti tagállamok bármikor kiállíthatnak halászati engedélyt harmadik országok vizein folytatott halászati tevékenységekre, ha egy, az ezekre a vizekre kiterjedő fenntartható halászati partnerségi megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv az érintett harmadik ország vonatkozásában nincs hatályban legalább a három megelőző évben.

A jegyzőkönyv megújítása esetén a halászati engedélyt automatikusan visszavonják a jegyzőkönyv hatálybalépésétől kezdődően. [Mód. 48]

18. cikk

A lobogó szerinti tagállamok által kiállított halászati engedélyekhez kapcsolódó feltételek

A lobogó szerinti tagállamok csak akkor állíthatnak ki halászati engedélyt fenntartható halászati partnerségi megállapodások keretén kívül harmadik országok vizein folytatott halászati tevékenységekre, ha:

- a) az érintett harmadik ország vonatkozásában nincs hatályban fenntartható halászati partnerségi megállapodás, ~~vagy ha a hatályos fenntartható halászati partnerségi megállapodás kifejezetten rendelkezik a magánengedélyek kiadásának lehetőségéről;~~
- b) teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok;

ba) a Tengerjogi Egyezmény 62. cikkének (2) bekezdése által előírt kifogható mennyiség többletének megléte;

2017. február 2., csütörtök

- c) a piaci szereplő megadta az alábbiak mindegyikét:
- i. **az alkalmazandó halászati jogszabályok egy másolata, ahogyan azt a parti állam a piaci szereplőnek rendelkezésre bocsátja;**
  - ii. ~~a piaci szereplő és a harmadik ország közötti megbeszélések nyomán az utóbbi által kibocsátott írásbeli megerősítés a piaci szereplőnek az ország~~ **harmadik ország által a javasolt halászati tevékenységre vonatkozó érvényes halászati engedély biztosítása, amely tartalmazza halászati erőforrásaihoz erőforrásokhoz való hozzáféréshoz adandó magánengedély feltételeiről, hozzáférés feltételeit**, ideértve a tevékenység időtartamát és feltételeit, valamint az erőkifejtés vagy fogási korlátok formájában kifejezett halászati lehetőségeket;
  - iii. a tervezett halászati tevékenységek fenntarthatóságára vonatkozó bizonyíték a következők alapján:
    - a harmadik ország által ~~és/vagy~~ **és/vagy egy, a Bizottság által elismert tudományos szakértelemmel rendelkező regionális halászati szerv által** ~~valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet által kibocsátott tudományos értékelés; és~~
    - ~~utóbbinak a~~ **abban az esetben, ha az értékelést a harmadik ország végzi, ez utóbbi értékelésének** lobbogó szerinti tagállam általi vizsgálata a saját nemzeti tudományos ~~intézetei~~ **intézete által vagy – adott esetben – a vonatkozó halászati területen kompetenciával rendelkező tagállam tudományos intézete** által végzett értékelés alapján;
    - a harmadik ország halászati jogszabályainak másolata;
  - iv. az összes díj befizetésére szolgáló hivatalos, nyilvános bankszámla száma; és
- d) abban az esetben, ha a halászati tevékenységek célfajai egy regionális halászati gazdálkodási szervezet által folytatott állománygazdálkodás tárgyát képező fajok, a harmadik ország az említett szervezet szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele. **[Mód. 49]**

19. cikk

A halászati magánengedélyek kezelése

(1) ~~A halászati engedély kiállítását~~ **18. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelés megállapítását** követően a lobbogó szerinti tagállam megküldi a Bizottságnak ~~az 1. és 2. a~~ mellékletben és a 18. cikkben felsorolt releváns információkat.

(2) ~~Ha a Bizottság~~ **A Bizottság előzetes vizsgálatot végez** az (1) bekezdésben említett információk beküldését követő 15 naptári napon belül nem kér **információkra vonatkozóan**. További tájékoztatást vagy indoklást, a lobbogó szerinti tagállam tájékoztatja a piaci szereplőt, hogy megkezdheti a kérdéses halászati tevékenységeket, feltéve, hogy azokra a harmadik ország is megadta a magánengedélyt **kérhet az (1) bekezdésben említett információkra vonatkozóan 15 napon belül**.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés szerinti további tájékoztatás vagy indoklás iránti kérés nyomán a Bizottság úgy véli, hogy a 18. cikkben meghatározott feltételek nem teljesülnek, a kért tájékoztatás vagy indoklás kézhezvételét követő két **kézhezvételétől számított** egy hónapon belül kifogást emelhet a halászati engedély kiállítására ellen.

(3a) Az e cikk (1)–(3) bekezdésétől eltérve, ha egy halászati engedélyt az eredeti engedély kiállításától számított kevesebb, mint két éven belül kell megújítani ugyanazon feltételek mellett, ahogyan azt az eredeti engedélyben megállapították, a tagállam közvetlenül kiállíthatja az engedélyt a 18. cikkben meghatározott feltételeknek való megfelelés megállapítását követően, és erről haladéktalanul értesíti a Bizottságot. A Bizottságnak 15 nap áll rendelkezésére, hogy a 7. cikkben megállapított eljárást követve kifogást emeljen.

(4) Ha egy harmadik ország arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy valamely uniós halászhajó tekintetében a magánengedély kiállításáról, elutasításáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról döntött, a Bizottság ennek megfelelően **haladéktalanul** értesíti az érintett hajó lobbogója szerinti tagállamot, **amely értesíti a hajó tulajdonosát.**

2017. február 2., csütörtök

(5) Ha egy harmadik ország arról tájékoztatja a lobogó szerinti tagállamot, hogy valamely uniós halászhajó tekintetében a magánengedély kiállításáról, elutasításáról, felfüggesztéséről vagy visszavonásáról döntött, a lobogó szerinti tagállam ennek megfelelően **haladéktalanul** értesíti a Bizottságot **és a hajó tulajdonosát**.

(6) A piaci szereplő eljuttatja a lobogó szerinti tagállamnak a közötte és a harmadik ország között létrejött megegyezés szerinti végleges feltételek másolatát, valamint a magánengedély egy példányát. [Mód. 50]

III. fejezet

Uniós halászhajók által regionális halászati gazdálkodási szervezetek égisze alatt folytatott halászati tevékenységek

20. cikk

Hatály

Ez a szakasz az uniós halászhajók valamely regionális halászati gazdálkodási szervezet égisze alatt kezelt állományokra irányuló, uniós vizeken, a nyílt tengeren, illetve harmadik országok vizein folytatott halászati tevékenységeire vonatkozik.

20a. cikk

Az Unió regionális halászati gazdálkodási szervezetekben vállalt nemzetközi kötelezettségeinek alkalmazása

Az Európai Unió regionális halászati gazdálkodási szervezetekben vállalt nemzetközi kötelezettségeinek alkalmazása érdekében és az alaprendelet 28. cikkében említett célkitűzésekkel összhangban az Unió ösztönzi az időközönkénti teljesítményértékelések független szervek általi elvégzését, és aktív szerepet játszik abban, hogy minden regionális halászati gazdálkodási szervezetben végrehajtási bizottságokat állítsanak fel és erősítsenek meg, amelyeknek szerződő fele. Ennek kapcsán biztosítani kell mindenekelőtt azt, hogy ezek a végrehajtási bizottságok elvégezzék a külső halászati politika és a regionális halászati gazdálkodási szervezetben elhatározott intézkedések végrehajtásának általános ellenőrzését. [Mód. 51]

21. cikk

Halászati engedélyek

Az uniós halászhajók halászati tevékenysége nem irányulhat a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által folytatott gazdálkodás tárgyát képező állományokra, kivéve, ha:

-a) Az Unió a regionális halászati gazdálkodási szervezet szerződő fele; [Mód. 52]

- a) erre halászati engedélyt kaptak a lobogójuk szerinti tagállamtól;
- b) szerepelnek a regionális halászati gazdálkodási szervezet **engedéllyel rendelkező hajókat tartalmazó** megfelelő nyilvántartásában vagy listájában; és [Mód. 53]
- c) amennyiben a halászati tevékenységek végzésére harmadik országok vizein kerül sor: erre a II. fejezetnek megfelelően halászati engedélyt kaptak az érintett harmadik országtól.

22. cikk

A lobogó szerinti tagállamok által kiállított halászati engedélyekhez kapcsolódó feltételek

A lobogó szerinti tagállam csak akkor állíthat ki halászati engedélyt, ha:

- a) teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok;
- b) betartják a regionális halászati gazdálkodási szervezet által meghatározott szabályokat, illetve az azokat átültető uniós jogszabályokat; és
- c) amennyiben a halászati tevékenységek végzésére harmadik országok vizein kerül sor: betartják a 11. és 18. cikkben meghatározott kritériumokat.

2017. február 2., csütörtök

23. cikk

Regionális halászati gazdálkodási szervezetek általi nyilvántartásba vétel

- (1) ~~Az alaprendeletben meghatározottaknak megfelelően a~~ lobogó szerinti tagállamok megküldik a Bizottságnak azon **halászhajók** hajók listáját vagy listáit, **amelyek aktívak és adott esetben rendelkeznek a fogások kapcsolódó jegyzékével, és** amelyeknek engedélyt adtak arra, hogy regionális halászati gazdálkodási szervezetek égisze alatt halászati tevékenységeket folytassanak.
- (2) Az (1) bekezdésben említett listát vagy listákat az adott regionális halászati gazdálkodási szervezet követelményeinek megfelelően kell elkészíteni, és annak vagy azoknak tartalmazniuk kell ~~az 1. és 2. a~~ mellékletben foglalt információkat.
- (3) ~~Az (1) bekezdésben említett lista kézhezvételét követő 10 napon belül a~~ Bizottság a lobogó szerinti tagállamtól bekérhet minden általa szükségesnek ítélt további információt. **Az erre irányuló kérést meg kell indokolnia.**
- (4) Mivel meggyőződött arról, hogy a 22. cikk szerinti feltételek teljesültek, **és az (1) bekezdésben említett lista kézhezvételét követő 15 napon belül** a Bizottság továbbítja az engedéllyel rendelkező hajók listáját vagy listáit a regionális halászati gazdálkodási szervezetnek.
- (5) Ha a regionális halászati gazdálkodási szervezet nyilvántartása vagy listája nem nyilvános, a Bizottság ~~értesíti a lobogó szerinti tagállamot megküldi az engedéllyel rendelkező hajók listáját a nyilvántartásban vagy listán szereplő hajókról vonatkozó halászati területen érintett tagállamoknak.~~ **[Mód. 54]**

IV. fejezet

Unió halászhajók által nyílt tengeren folytatott halászati tevékenységek

24. cikk

Hatály

~~Ez a fejezet a 24 méternél nagyobb teljes hosszúságú unió halászhajók által a nyílt tengeren folytatott halászati tevékenységekre vonatkozik. [Mód. 55]~~

25. cikk

Halászati engedélyek

Unió halászhajók csak akkor folytathatnak halászati tevékenységet a nyílt tengeren, ha:

- a) erre halászati engedélyt kaptak **az érintett hajó lobogója** a lobogójuk szerinti tagállamtól **egy, a javasolt halászati tevékenységek fenntarthatóságát értékelő tudományos értékelés alapján, amelyet a saját nemzeti tudományos intézete vagy – adott esetben – a vonatkozó halászati területen kompetenciával rendelkező tagállam tudományos intézete hitelesített;** és **[Mód. 56]**
- b) a halászati engedélyről a 27. cikknek megfelelően értesítették a Bizottságot.

26. cikk

A lobogó szerinti tagállamok által kiállított halászati engedélyekhez kapcsolódó feltételek

Nyílt tengeri halászati tevékenységekre a lobogó szerinti tagállamok csak akkor adhatnak ki halászati engedélyt, ha ~~teljesülnek az 5. cikkben meghatározott kritériumok:~~

- a) **teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok;**
- b) **tervezett halászati tevékenységek**
- **az alaprendelet 4. cikkének 9. pontjában meghatározott ökoszisztéma-alapú megközelítést követik; és**
  - **összhangban vannak a lobogó szerinti tagállam tudományos intézete által végzett tudományos értékeléssel, amely figyelembe veszi a tengeri biológiai erőforrások és a tengeri ökoszisztémák megőrzését.** **[Mód. 57]**

2017. február 2., csütörtök

27. cikk

A Bizottság értesítése

A halászati engedélyről a lobogó szerinti tagállamok a tervezett nyílt tengeri halászati tevékenységek megkezdése előtt legalább ~~15~~ **8,5** naptári nappal értesítik a Bizottságot, megadva ~~az 1. és 2. a~~ melléklet szerinti információkat. [Mód. 58]

V. fejezet

Uniós halászhajók bérlése

28. cikk

Elvek

(1) Uniós halászhajók nem folytathatnak halászati tevékenységet hajóbérleti megállapodás keretében, ha fenntartható halászati partnerségi megállapodás van hatályban, ~~ha csak a szóban forgó megállapodás erről másképpen nem rendelkezik.~~

(2) Az uniós halászhajók egyidejűleg csak egy hajóbérleti megállapodás keretében folytathatnak halászati tevékenységet, és nem adhatják albérletbe a hajóbérleti megállapodás keretében halászó hajót.

(2a) Uniós hajó csak abban az esetben folytathat tevékenységet hajóbérleti megállapodás keretében a regionális halászati gazdálkodási szervezet égisze alá tartozó vizeken, ha az az állam, amelyik a hajót bérelte, az említett szervezet szerződő fele.

(3) Bérlébe adott uniós hajók nem használhatják fel a lobogójuk szerinti tagállam halászati lehetőségeit **a bérbeadás időtartama alatt**. A bérlébe adott halászhajók fogásait a bérlébe adó állam halászati lehetőségeibe kell beleszámítani.

(3a) E rendelet egyik rendelkezése sem csökkenti a lobogó szerinti tagállamnak a nemzetközi jog, az 1224/2009/EK rendelet, az 1005/2008/EK rendelet vagy a közös halászati politika rendelkezései értelmében fennálló kötelezettségeivel, többek között a jelentéstételi követelményekkel kapcsolatos felelősségét. [Mód. 59]

29. cikk

A halászati engedélyek kezelése hajóbérleti megállapodások keretében

Amikor valamely hajó számára halászati engedélyt állít ki a 11., a 18., a 22. vagy a 26. cikk alapján, és amikor a vonatkozó halászati tevékenységek végzésére hajóbérleti megállapodás keretében kerül sor, a lobogó szerinti tagállam meggyőződik az alábbiakról:

- a) a bérlébe adó állam illetékes hatósága hivatalosan megerősítette, hogy a megállapodás összhangban van nemzeti jogszabályaival; és
- b) a hajóbérleti megállapodás **részletei, többek között az időtartam, a halászati lehetőségek és a halászati övezet** fel van tüntetve a halászati engedélyben. [Mód. 60]

VI. fejezet

Ellenőrzési és jelentéstételi kötelezettségek

30. cikk

A megfigyelői programok adatai

Ha egy uniós halászhajó fedélzetén megfigyelői program keretében **az Unió vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezet jogszabályaival összhangban** adatokat gyűjtenek, az adott hajóért felelős piaci szereplő ezeket az adatokat megküldi a lobogója szerinti tagállamnak. [Mód. 61]

2017. február 2., csütörtök

31. cikk

Információk küldése harmadik országoknak

(1) Az e cím keretében folytatott halászati tevékenységek végzésekor, ~~és amennyiben a harmadik országgal megkötött fenntartható halászati partnerségi megállapodás úgy rendelkezik,~~ az uniós halászhajókért felelős szereplők a harmadik országnak megküldik a vonatkozó fogási nyilatkozatokat **mind a lobogójuk szerinti tagállamnak, mind a harmadik országnak** és kirakodási nyilatkozatokat, és ezeket az információkat másolatban eljuttatják a lobogójuk szerinti tagállamnak.

(2) A lobogó szerinti tagállam ellenőrzi, hogy az (1) bekezdésben említett, harmadik országnak elküldött adatok megfelelnek-e az általa az 1224/2009/EK rendeletnek megfelelően kapott adatoknak. **Amennyiben az adatok nem egyeznek, a tagállam kivizsgálja, hogy a meg nem felelés az 1005/2008/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett IUU-halászatnak minősül-e, és a rendelet 43–47. cikkének megfelelően megteszi a megfelelő lépéseket.**

(3) A fogási nyilatkozatok és a kirakodási nyilatkozatok (1) bekezdés szerinti, harmadik ország részére történő eljuttatásának elmulasztása a közös halászati politika által előírt szankciók és más intézkedések alkalmazásában súlyos jogsértésnek minősül. A jogsértés súlyosságát a tagállam illetékes hatóságának kell megállapítania olyan kritériumok figyelembevételével, mint például a kár jellege, értéke, az elkövető gazdasági helyzete, valamint a jogsértés terjedelme vagy ismétlődése. [Mód. 62]

31a. cikk

Tagsági követelmények a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben

Egy harmadik ország halászhajói uniós vizeken csak akkor halászhatnak a regionális halászati gazdálkodási szervezetek valamelyike által kezelt állományokra, ha a harmadik ország az adott szervezet szerződő fele. [Mód. 63]

III. CÍM

HARMADIK ORSZÁGOK HALÁSZHAJÓI ÁLTAL UNIÓS VIZEKEN FOLYTATOTT HALÁSZATI TEVÉKENYSÉGEK

32. cikk

Általános elvek

(1) Harmadik országbeli halászhajók csak akkor folytathatnak halászati tevékenységet uniós vizeken, ha rendelkeznek a Bizottság által kiállított halászati engedéllyel. **Ilyen engedéllyel ezt csak akkor állítják ki, ha teljesülnek az 5. cikkben meghatározott jogosultsági kritériumok.** [Mód. 64]

(2) Az uniós vizeken folytatott halászatra engedéllyel rendelkező harmadik országbeli ~~halászhajóknak~~ **hajóknak** meg kell felelniük a tevékenységük helye szerinti halászati övezetben az uniós halászhajók által folytatott halászatra irányadó szabályoknak. **Amennyiben és az érintett halászati megállapodásban megállapított rendelkezéseknek, rendelkezések különbözőek, a rendelkezéseket egyértelműen meg kell állapítani vagy az adott megállapodásban vagy a megállapodást végrehajtó harmadik országgal közösen megállapított szabályok révén.** [Mód. 65]

(3) Ha valamely harmadik országbeli halászhajó az uniós vizeken való áthaladáskor nem rendelkezik az e rendelet keretében kiadott engedéllyel, halászeszközöit úgy kell lekötnie és elraknia, hogy azokat halászati műveletek végzéséhez ne lehessen könnyen használatba venni.

33. cikk

A halászati engedélyekre vonatkozó feltételek

Harmadik országbeli halászhajók részére a Bizottság csak abban az esetben bocsáthat ki engedélyt uniós vizeken folytatott tevékenységre, ha:

-a) a Tengerjogi Egyezmény 62. cikkének (2) és (3) bekezdése által előírt kifogható mennyiség többletének megléte, amely fedezné a javasolt halászati lehetőségeket;

2017. február 2., csütörtök

- a) a halászhajóról és segédhajójáról vagy segédhajóiról rendelkezésre álló, ~~az 1. és 2. a~~ melléklet szerinti információk hiánytalanok és pontosak; a hajó és minden segédhajója rendelkezik IMO-számmal, **amennyiben ezt az uniós jogszabályok megkövetelik;**
- b) ~~a piaci szereplőre és a halászhajóra az adott tagállam nemzeti jogszabályai alapján, az 1005/2008/EK tanácsi rendelet 42. cikke és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet 90. cikke értelmében~~ **halászhajó parancsnokára** és az **érintett halászhajóra** a halászati engedély iránti kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban nem szabtak ki szankciót súlyos jogsértésért;
- c) a halászhajó nem szerepel ~~IUU-listán~~ **valamely harmadik ország, regionális halászati gazdálkodási szervezet és/vagy az Unió által az 1005/2008/EK rendelet alapján elfogadott IUU-hajólistán** és/vagy a harmadik országot nem azonosították vagy vették jegyzékbe az 1005/2008/EK rendelet szerinti nem együttműködő országgént vagy az 1026/2012/EU rendelet értelmében a nem fenntartható halászatot lehetővé tevő országgént;
- d) a halászhajó az érintett harmadik országgal érvényben lévő halászati megállapodás alapján jogosult halászati engedélyre, valamint – ha releváns – szerepel a megállapodás keretében jóváhagyott hajók jegyzékében. **[Mód. 66]**

34. cikk

A halászati engedélyek kiállítására vonatkozó eljárás

- (1) A harmadik ország az érintett megállapodásban szereplő határidő vagy a Bizottság által megállapított határidő előtt eljuttatja a Bizottságnak a halászhajóira vonatkozó kérelmeket.
- (2) A Bizottság a harmadik országtól bekérhet minden általa szükségesnek ítélt további információt.
- (3) Miután meggyőződött arról, hogy a 33. cikkben meghatározott feltételek teljesültek, a Bizottság kiállítja a halászati engedélyt, és erről tájékoztatja a harmadik országot és az érintett tagállamokat.

35. cikk

A halászati engedélyek nyomon követése

- (1) Ha már nem teljesül a 33. cikk szerinti feltételek valamelyike, a Bizottság módosítja vagy visszavonja az engedélyt, és erről tájékoztatja a harmadik országot és az érintett tagállamokat.
- (2) A Bizottság elutasíthatja, felfüggesztheti vagy visszavonhatja az engedélyt az **alábbi esetekben:**
- a) **többek között az emberi jogok nemzetközi normáihoz kapcsolódó esetben;**
- b) **a tengeri biológiai erőforrások fenntartható kiaknázását, kezelését és védelmét súlyosan fenyegető, rendkívül sürgős esetben;**
- c) **jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászzal kapcsolatosan az 1005/2008/EK rendelet 42. cikke vagy az 1224/2009/EK rendelet 90. cikkének (1) bekezdése értelmében súlyos jogsértésnek minősülő jogsértés megelőzéséhez szükséges fellépés esetében; vagy**
- d) **amikor az Unió úgy határozott, hogy ilyen okokból kifolyólag vagy alapvető fontosságú szakpolitikai okokhoz kapcsolódó esetekben az érintett harmadik országgal felfüggeszti vagy megszakítja a kapcsolatot.**

A Bizottság haladéktalanul értesíti az érintett harmadik országot, ha az első albekezdéssel összhangban szándékában áll elutasítani, felfüggeszteni vagy visszavonni az engedélyt. [Mód. 67]

36. cikk

Halászati tevékenységek betiltása

- (1) Amennyiben valamely harmadik ország kimerítette a számára megítélt halászati lehetőségeket, a Bizottság erről haladéktalanul értesíti az érintett harmadik országot és a tagállamok illetékes ellenőrző hatóságait. A ki nem merített halászati lehetőségek kihasználására irányuló olyan halászati tevékenységek folytonosságának biztosítására, amelyek a kimerített halászati lehetőségeket is érinthetik, a harmadik ország olyan technikai intézkedéseket terjeszt a Bizottság elé,

2017. február 2., csütörtök

amelyekkel megakadályozható, hogy a kimerített halászati lehetőségeket kedvezőtlen hatások érijék. Az (1) bekezdésben említett értesítésének időpontjától az érintett harmadik ország lobogója alatt közlekedő hajók számára kiadott engedélyeket az érintett halászati tevékenységekre vonatkozóan felfüggesztettnek kell tekinteni, és e hajók számára ezt követően már nem engedélyezett a szóban forgó halászati tevékenységek végzése.

(2) A halászati engedélyeket visszavontnak kell tekinteni, amennyiben a halászati tevékenységeknek a (2) bekezdéssel összhangban történő felfüggesztése minden olyan tevékenységet érint, amelyekre az engedélyeket megadták.

(3) A harmadik ország gondoskodik arról, hogy az érintett haláshajókat haladéktalanul tájékoztassák e cikk alkalmazásáról, valamint arról, hogy e hajók minden érintett halászati tevékenységgel felhagyjanak.

37. cikk**Az uniós vizekre vonatkozó kvóták túlhalászása**

(1) Ha a Bizottság megállapítja, hogy egy harmadik ország túllépte a számára valamely állomány vagy állománycsoport tekintetében kiosztott kvótákat, akkor csökkenti az adott ország számára az említett állományra vagy állománycsoportra vonatkozóan a későbbi évekre kiosztott kvótákat. **A csökkentés mértékének összhangban kell állnia az 1224/2009/EK rendelet 105. cikkével. [Mód. 68]**

(2) Ha a túlhalászott állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvótát nem lehet az (1) bekezdés szerint csökkenteni, mert az állományra vagy állománycsoportra vonatkozó kvóta nem áll elegendő mértékben az érintett harmadik ország rendelkezésére, a Bizottság – az érintett harmadik országgal folytatott konzultációt követően – a kvótacsökkentést alkalmazhatja az adott harmadik ország számára a későbbi években ugyanazon földrajzi terület vonatkozásában más állományok vagy állománycsoportok tekintetében rendelkezésre álló kvótákra vagy az ugyanolyan kereskedelmi értékkel bíró állományok vagy állománycsoportok kvótáira.

38. cikk**Ellenőrzés és végrehajtás**

(1) Az uniós vizeken folytatott halászatra engedéllyel rendelkező harmadik országbeli hajóknak meg kell felelniük a tevékenységük helye szerinti halászati övezetben az uniós haláshajók által folytatott halászatra irányadó ellenőrzési szabályoknak.

(2) Az uniós vizeken folytatott halászatra engedéllyel rendelkező harmadik országbeli haláshajók megadják a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek és – adott esetben – a parti tagállamnak azokat az adatokat, amelyeket az uniós hajók az 1224/2009/EK rendelet értelmében kötelesek elküldeni a lobogó szerinti tagállamnak.

(3) A Bizottság vagy az általa kijelölt szerv megküldi a parti tagállamnak a (2) bekezdésben említett adatokat.

(4) Az uniós vizeken folytatott halászatra engedéllyel rendelkező harmadik országbeli hajók kérésre kötelesek a Bizottságnak vagy az általa kijelölt szervnek megküldeni az alkalmazandó megfigyelői programok keretében készült megfigyelői jelentéseket.

(5) A parti tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 93. cikkében említett nemzeti nyilvántartásban rögzítenek minden, harmadik országbeli haláshajók által elkövetett jogsértést, a kapcsolódó szankciókat is beleértve.

(6) A Bizottság az (5) bekezdésben említett információkat eljuttatja a harmadik országnak annak érdekében, hogy ez az ország megfelelő intézkedéseket hozzon.

Az (1) bekezdés nem érinti az Unió és harmadik országok közötti konzultációkat. Ebben a tekintetben a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 44. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a harmadik országokkal a hozzáférési szabályokról folytatott konzultációk eredményeinek az uniós jogban történő végrehajtásáról.

2017. február 2., csütörtök

IV. CÍM
ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

39. cikk

A halászati engedélyek uniós nyilvántartása

(1) A Bizottság uniós szintű elektronikus halászatiengedély-nyilvántartást hoz létre és vezet, amely **tartalmazza a II. és III. címmel összhangban adott halászati engedélyeket, és** egy nyilvánosan hozzáférhető és egy védett részből áll. A nyilvántartás az alábbi célokra szolgál:

- a) ~~az 1. és 2. a~~ melléklet szerinti valamennyi információ rögzítése és az egyes engedélyek státuszának valós idejű megjelenítése;
- b) a Bizottság és a tagállamok közötti adat- és információcsere; és
- c) a halászflották fenntartható kezelése.

(2) A halászati engedélyek nyilvántartásban szereplő listájának nyilvánosan hozzáférhetőnek kell lennie, és tartalmaznia kell a következő információk mindegyikét:

- a) a hajó neve és lobogója, **valamint a CFR- és IMO-száma, ha az uniós jogszabályok ezt megkövetelik;**
  - aa) a társaság tulajdonosának és tényleges tulajdonosának neve, letelepedése szerinti városa és országa;**
- b) az engedély típusa, **ideértve a halászati lehetőségeket is;** és
- c) a halászati tevékenység engedélyezett ideje és helye (kezdő és záró időpontok; halászati övezet).

(3) A tagállamok arra használják a nyilvántartást, hogy a Bizottságnak benyújtsák a halászati engedélyeket, és hogy a 12., a 19., a 23. és a 27. cikkben szereplő előírásoknak megfelelően naprakészen tartsák azok adatait. [Mód. 69]

40. cikk

Műszaki követelmények

A II., III. és IV. címben említett információcserét elektronikus formában kell lebonyolítani. Az Európai Parlament és a Tanács a 2007/2/EK irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül a Bizottság végrehajtási aktusokat fogadhat el, amelyekben megállapítja az említett címekben említett információk rögzítésére, formátumára és továbbítási módjaira vonatkozó operatív technikai követelményeket. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 45. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A halászati engedélyek uniós nyilvántartásának operatívra tételéhez, továbbá annak lehetővé tételéhez, hogy a tagállamok teljesíteni tudják a technikai továbbküldési követelményeket, a Bizottság az érintett tagállamok számára technikai segítséget nyújt. Ennek érdekében segíti a nemzeti hatóságokat azon információk továbbításában, amelyeket az üzemeltetőknek az egyes engedélytípusok vonatkozásában meg kell adniuk, és ... [az e rendelet hatálybalépését követő hat hónap]-ig olyan számítógépes alkalmazást fejleszt ki a tagállamok számára, amellyel lehetővé teszi számukra a halászati engedélyek uniós nyilvántartásának automatikus és az engedélyezésre vonatkozó kérelmekkel és a hajók jellemzőivel kapcsolatos valós idejű adatokat tartalmazó továbbítását. [Mód. 70]

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14) az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

2017. február 2., csütörtök

Az információtovábbítás technikai és pénzügyi támogatásához a tagállamok az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 76. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében pénzügyi segítséget kérhetnek az Európai Tengerügyi és Halászati Alapból. [Mód. 71]

41. cikk

Az adatokhoz való hozzáférés

Az 1224/2009/EK rendelet 110. cikkének sérelme nélkül a tagállamok vagy a Bizottság hozzáférést adhat, illetve adhatnak a halászflokkok kezelésében érintett illetékes adminisztratív szolgálatoknak a 39. cikkben említett uniós halászatiengedélynyilvántartás védett részéhez.

42. cikk

Adatkezelés, a személyes adatok védelme és titoktartás

Az e rendelet keretében megszerzett adatokat az 1224/2009/EK rendelet 109., 110., 111. és 113. cikkének, a 45/2001/EK rendeletnek, valamint a 95/46/EK irányelvnek és nemzeti végrehajtási szabályainak megfelelően kell kezelni.

43. cikk

A harmadik országokkal és a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel fenntartott kapcsolatok

(1) Ha egy tagállam az e rendelet eredményes alkalmazásának biztosítása szempontjából fontos információt kap harmadik országtól vagy valamely regionális halászati gazdálkodási szervezettől, azt közli a többi érintett tagállammal és a Bizottsággal vagy az általa kijelölt szervvel, amennyiben e közlést a harmadik országgal kötött kétoldalú megállapodások vagy az érintett regionális halászati gazdálkodási szervezet szabályai megengedik.

(2) A Bizottság vagy az általa kijelölt szerv az Unió és harmadik országok között létrejött halászati megállapodások keretében, a regionális halászati gazdálkodási szervezetek vagy más olyan halászati szervet égisze alatt, amelynek az Unió szerződő fele vagy együttműködő nem szerződő fele, a 45/2001/EK rendeletnek megfelelően közölheti az e rendelet be nem tartásával vagy az 1005/2008/EK rendelet 42. cikke (1) bekezdésének a) pontja és az 1224/2009/EK rendelet 90. cikkének (1) bekezdése szerinti súlyos jogsértésekkel összefüggő adatokat az említett megállapodások vagy szervezetek más feleivel, ha abba az információt küldő tagállam is beleegyezik.

V. CÍM

ELJÁRÁSOK, FELHATALMAZÁS ÉS VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEK

44. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap az 5. cikk (2) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására **ötéves időtartamra [e rendelet hatálybalépésének dátuma]-tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra. [Mód. 73]**

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 508/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról, valamint a 2328/2003/EK, a 861/2006/EK, az 1198/2006/EK és a 791/2007/EK tanácsi rendelet, valamint az 1255/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 149., 2014.5.20., 1. o.).

2017. február 2., csütörtök

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (2) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

3a. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot a jogi aktus elfogadásáról.

(5) Az 5. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

45. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az alaprendelet 47. cikkével létrehozott Halászati és Akvakultúraágazati Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre való hivatkozások esetében a 182/2011/EU rendelet 8. cikke alkalmazandó, annak 5. cikkével összefüggésben.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

46. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 1006/2008/EK rendelet hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett rendelethez való hivatkozásokat az e rendelethez való hivatkozásként kell értelmezni.

47. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

2017. február 2., csütörtök

I. MELLÉKLET**A halászati engedélyek kiadásához megadandó információk listája**

I.	KÉRELMEZŐ
1.	Piaci szereplő neve (*)
2.	E-mail (*)
3.	Cím
4.	Fax
5.	Adószám (SIRET, NIF...) (*)
6.	Telefon
7.	Ügynök neve (a jegyzőkönyv rendelkezései szerint) (*)
8.	E-mail (*)
9.	Cím
10.	Fax
11.	Telefon
12.	A piaci szereplőt képviselő szervezet vagy ügynök neve (*)
13.	E-mail (*)
14.	Cím
15.	Fax
16.	Telefon
17.	Hajóparancsnok(ok) neve (*)
18.	E-mail (*)
19.	Állampolgárság (*)
20.	Fax
21.	Telefon
II.	A HAJÓK AZONOSÍTÁSA, MŰSZAKI JELLEMZŐI ÉS FELSZERELÉSE
22.	Hajó neve (*)
23.	Lobogó szerinti állam (*)

2017. február 2., csütörtök

H.	A HAJÓK AZONOSÍTÁSA, MŰSZAKI JELLEMZŐI ÉS FELSZERELÉSE
24.	Jelenlegi lobogó megszerzésének dátuma (*)
25.	Külső jelölés (*)
26.	IMO-szám (UVI) (*)
27.	CFR-szám (*)
28.	Nemzetközi rádióhívójel (IRCS) (*)
29.	Hívófrekvencia (*)
30.	Műholdastelefon-szám
31.	MMSI (*)
32.	Építés éve és helye (*)
33.	Korábbi lobogó és megszerzésének dátuma (ha releváns) (*)
34.	Hajótest anyaga: acél / fa / poliszter / egyéb (*)
35.	VMS-transzponder (*)
36.	Modell (*)
37.	Sorozatszám (*)
38.	Szoftver verziója (*)
39.	Műhold-üzemeltetője (*)
40.	VMS-gyártója (név)
41.	Hajó teljes hossza (*)
42.	Hajó szélessége (*)
43.	Merülés (*)
44.	Tonnatartalom (BT) (*)
45.	Főgép teljesítménye (kW) (*)
46.	Gép típusa
47.	Jelölés
48.	Gép sorozatszáma (*)

2017. február 2., csütörtök

III.	A KÉRELMEZETT HALÁSZATI ENGEDÉLY TÁRGYÁT KÉPEZŐ HALÁSZATI KATEGÓRIA
49.	Hajótípus FAO-kódja (*)
50.	Halászeszköz-típusának FAO-kódja (*)
53.	Halászati területek FAO-kódja (*)
54.	Halászati körzetek — FAO-körzet vagy parti állam (*)
55.	Kirakodási kikötő(k)
56.	Átrakási kikötő(k)
57.	Célfajok FAO-kódja vagy halászati kategória (fenntartható halászati partnerségi megállapodás szerint) (*)
58.	Az engedély kérelmezett érvényességi időszaka (kezdő és záró dátumok)
59.	Regionális halászati gazdálkodási szervezet nyilvántartása szerinti szám (*) (ha ismert)
60.	A regionális halászati gazdálkodási szervezet nyilvántartásába való felvétel dátuma (*) (ha ismert)
61.	Legénység maximális teljes létszáma (*)
62.	[PARTNERORSZÁGBÓL]:
63.	AKCS-országból:
64.	Fedélzeti haltartósítási/feldolgozási módszer (*): friss hal / hűtés / fagyasztás / halliszt / halolaj / filézés
65.	Segédhajók listája: név / IMO-szám / CFR-szám
IV.	HAJÓBÉRLÉS
66.	Hajóbérleti megállapodás keretében tevékenységet folytató hajó (*): igen / nem
67.	Hajóbérleti megállapodás típusa
68.	Hajóbérleti megállapodás érvényességi időszaka (kezdő és záró dátumok) (*)
69.	A bérelt hajó részére kiosztott halászati lehetőségek (tonna) (*)
70.	A bérelt hajó részére halászati lehetőségeket kiosztó harmadik ország (*)

(*) kötelező mezők (a 22-25. és 28-48. sort nem kell kitölteni, ha a vonatkozó információk a CFR- vagy az IMO-szám alapján automatikusan kinyerhetők az uniós flottanyilvántartásból)

Csatolmányok (sorolja fel): [Mód. 74]

2017. február 2., csütörtök

H. MELLÉKLET**Az 1. mellékletben ismertetett halászhajók tevékenységét támogató segédhajók esetében megadandó információk listája**

I.	A SEGÉDHAJÓÉRT FELELŐS PIACI SZEREPLŐ
1.	Piaci szereplő neve (*)
2.	E-mail (*)
3.	Cím
4.	Fax
5.	Adószám (SIRET, NIF...) (*)
6.	Telefon
7.	Ügynök neve (a jegyzőkönyv rendelkezései szerint) (*)
8.	E-mail (*)
9.	Cím
10.	Fax
11.	Telefon
12.	A piaci szereplőt képviselő szervezet vagy ügynök neve (*)
13.	E-mail (*)
14.	Cím
15.	Fax
16.	Telefon
17.	Hajóparancsnok(ok) neve (*)
18.	E-mail (*)
19.	Állampolgárság (*)
20.	Fax
21.	Telefon

2017. február 2., csütörtök

H.	A SEGÉDHAJÓK AZONOSÍTÁSA, MŰSZAKI JELLEMZŐI ÉS FELSZERELÉSE
22.	Hajó neve (*)
23.	Lobogó szerinti állam (*)
24.	Jelenlegi lobogó megszerzésének dátuma (*)
25.	Külső jelölés (*)
26.	IMO-szám (UVI) (*)
27.	CFR-szám (uniós hajók esetében, ha ismert) (*)
28.	Nemzetközi rádióhívójel (IRCS) (*)
29.	Hívófrekvencia (*)
30.	Műholdastelefon szám
31.	MMSI (*)
32.	Építés éve és helye
33.	Korábbi lobogó és megszerzésének dátuma (ha releváns) (*)
34.	Hajótest anyaga: acél / fa / poliszter / egyéb
35.	VMS-transzponder
36.	Modell
37.	Sorozatszám
38.	Szoftver verziója
39.	Műhold üzemeltetője
40.	VMS gyártója (név)
41.	Hajó teljes hossza
42.	Hajó szélessége
43.	Merülés
44.	Fonnatartalom (BT)
45.	Főgép teljesítménye (kW)
47.	Gép típusa
48.	Jelölés
49.	Gép sorozatszáma

2017. február 2., csütörtök

III.	A TÁMOGATOTT HALÁSZATI TEVÉKENYSÉGEKRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK
50.	Halászati területek FAO-kódja
51.	Halászati körzetek — FAO
52.	Célfajok FAO-kódja
53.	Regionális halászati gazdálkodási szervezetek nyilvántartása szerinti szám (*)
54.	A regionális halászati gazdálkodási szervezet nyilvántartásába való felvétel dátuma

(*) kötelező mezők (az uniós tagállami lobogó alatt közlekedő segédhajók esetében a 22–25. és 28–33. sort nem kell kitölteni, ha a vonatkozó információk a CFR-szám alapján automatikusan kinyerhetők az uniós flottanyilvántartásból)

Csatolmányok (sorolja fel): [Mód. 75]

2017. február 2., csütörtök

MELLÉKLET

A halászati engedélyek kiadásához megadandó információk listája

I.	KÉRELMEZŐ
1	Hajóazonosító (IMO-szám, CFR-szám stb.)
2	Hajó neve
3	Piaci szereplő neve (*)
4	E-mail (*)
5	Cím
6	Fax
7	Adószám (SIRET, NIF...) (*)
8	Telefon
9	Tulajdonos neve
10	E-mail (*)
11	Cím
12	Fax
13	Telefon
14	A piaci szereplőt képviselő szervezet vagy ügynök neve (*)
15	E-mail (*)
16	Cím
17	Fax
18	Telefon
19	Hajóparancsnok(ok) neve (*)
20	E-mail (*)
21	Állampolgárság (*)
22	Fax
23	Telefon

2017. február 2., csütörtök

II.	A KÉRELMEZETT HALÁSZATI ENGEDÉLY TÁRGYÁT KÉPEZŐ HALÁSZATI KATEGÓRIA
<i>Az engedély típusa (halászati megállapodás, magánengedély, regionális halászati gazdálkodási szervezet, nyílt tenger, bérbeadás, segédhajó)</i>	
24	Hajótípus FAO-kódja (*)
25	Halászeszköz típusának FAO-kódja (*)
26	Halászati területek FAO-kódja (*)
27	Célfajok FAO-kódja vagy halászati kategória (fenntartható halászati partnerségi megállapodások, SFPA) (*)
28	Az engedély kérelmezett érvényességi időszaka (kezdő és záró dátumok)
29	Regionális halászati gazdálkodási szervezet nyilvántartása szerinti szám (*) (ha ismert)
30	Segédhajók listája: név / IMO-szám / CFR-szám
III.	HAJÓBÉRLÉS
31	Hajóbérlési megállapodás keretében tevékenységet folytató hajó: (*) Igen / Nem
32	Hajóbérlési megállapodás típusa
33	Hajóbérlési megállapodás érvényességi időszaka (kezdő és záró dátumok) (*)
34	A bérelt hajó részére kiosztott halászati lehetőségek (tonna) (*)
35	A bérelt hajó részére halászati lehetőségeket kiosztó harmadik ország (*)

(*) kötelező mezők (a 22–25. és 28–48. sort nem kell kitölteni, ha a vonatkozó információk a CFR- vagy az IMO-szám alapján automatikusan kinyerhetők az uniós flottanyilvántartásból)

[Mód. 76]

2017. február 2., csütörtök

P8_TA(2017)0016

A külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolása: Grúzia ***I

Az Európai Parlament 2017. február 2-i jogalkotási állásfoglalása a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (Grúzia) (COM(2016)0142 – C8-0113/2016 – 2016/0075(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 252/33)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0142),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0113/2016),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel a nemzeti parlamentek Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. december 20-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint elfogadja az Európai Parlament álláspontját, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A8-0260/2016),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2016)0075

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2017. február 2-án került elfogadásra a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK rendelet módosításáról (Grúzia) elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2017/372 rendelettel.)

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0019

Az EU–Cook-szigetek fenntartható halászati partnerségi megállapodás ***

Az Európai Parlament 2017. február 14-i jogalkotási állásfoglalása az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodásnak és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozattervezetről (07592/2016 – C8-0431/2016 – 2016/0077(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 252/34)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (07592/2016),
  - tekintettel az Európai Unió és a Cook-szigetek kormánya közötti fenntartható halászati partnerségi megállapodás és az ahhoz csatolt végrehajtási jegyzőkönyv tervezetére (07594/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikke (2) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával, valamint (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0431/2016),
  - tekintettel a tanácsi határozattervezetről szóló, 2017. február 14-i nem jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikkének (1) és (4) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Halászati Bizottság ajánlására és a Fejlesztési Bizottság, valamint a Költségvetési Bizottság véleményére (A8-0010/2017),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, illetve a Cook-szigetek kormányának.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0020.

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0023

Azon harmadik államok és szervezetek jegyzéke, amelyekkel az Europol megállapodásokat köt *

Az Európai Parlament 2017. február 14-i jogalkotási állásfoglalása a 2009/935/IB határozatnak az Europol részéről megkötendő megállapodások által érintett harmadik államok és szervezetek jegyzékének tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi végrehajtási határozatra irányuló tervezetről (15778/2016 – C8-0007/2017 – 2016/0823(CNS))

(Konzultáció)

(2018/C 252/35)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (15778/2016),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0007/2017),
- tekintettel az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) létrehozásáról szóló, 2009. április 6-i 2009/371/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 26. cikke (1) bekezdésének a) pontjára, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0007/2017),
- tekintettel az Europolnak a partnerekkel fennálló kapcsolataira, többek közt a személyes adatok és minősített adatok cseréjére vonatkozó végrehajtási szabályok elfogadásáról szóló, 2009. november 30-i 2009/934/IB tanácsi határozatra ⁽²⁾ és különösen annak 5. és 6. cikkére,
- tekintettel az Europol részéről megkötendő megállapodások által érintett harmadik államok és szervezetek jegyzékének megállapításáról szóló, 2009. november 30-i, a 2014/269/EU tanácsi határozattal módosított 2009/935/IB tanácsi határozatra ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Tanács elnökének, a Bizottság elnökének és Dánia miniszterelnökének 2016. december 15-i nyilatkozatára, amely kiemeli az operatív szükségleteket, valamint a tervezett, az Europol és Dánia közötti megállapodás kivételes és átmeneti jellegét,
- tekintettel a fent említett nyilatkozatra, amely kiemeli, hogy a tervezett megállapodásnak feltétele, hogy Dánia továbbra is az Unió és a schengeni térség tagja maradjon, hogy Dánia kötelezettséget vállaljon arra, hogy 2017. május 1-ig teljes mértékben végrehajtja a dán jogban a rendőrségi ügyekben az adatvédelemről szóló (EU) 2016/680 irányelvet ⁽⁴⁾, hogy Dánia belegegyezzen az Európai Unió Bírósága joghatóságának alkalmazásába és elfogadja az európai adatvédelmi biztos illetékességét,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 22. jegyzőkönyvére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 22. jegyzőkönyvére vonatkozó, 2015. december 3-i dán népszavazás eredményére,
- tekintettel eljárási szabályzata 78c. cikkére,
- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0035/2017),

⁽¹⁾ HL L 121., 2009.5.15., 37. o.

⁽²⁾ HL L 325., 2009.12.11., 6. o.

⁽³⁾ HL L 325., 2009.12.11., 12. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

2017. február 14., kedd

1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
  2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
  3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
  4. felszólítja a Tanácsot, hogy az Europol és Dánia közötti jövőbeli megállapodás rendelkezései keretében szabjon meg annak hatályba lépésétől számított ötéves lejárati időt a megállapodás átmeneti jellegének biztosítására a teljes jogú tagság elérése vagy az EUMSZ 218. cikkével összhangban álló nemzetközi megállapodás megkötése céljából;
  5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Europolnak.
-

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0024

A metil 2-[[1-(ciklohexilmetil)-1H-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoát (MDMB-CHMICA) új pszichoaktív anyag ellenőrzési intézkedéseknek való alávetése *

Az Európai Parlament 2017. február 14-i jogalkotási állásfoglalása a metil 2-[[1-(ciklohexilmetil)-1H-indol-3-karbonil]amino]-3,3-dimetilbutanoát (MDMB-CHMICA) ellenőrzési intézkedéseknek való alávetéséről szóló tanácsi végrehajtási határozat tervezetéről (12356/2016 – C8-0405/2016 – 2016/0262(NLE))

(Konzultáció)

(2018/C 252/36)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács tervezetére (12356/2016),
  - tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikke (1) bekezdésének az Amszterdami Szerződés által módosított formájára, valamint az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 9. cikkére, amelyeknek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C8-0405/2016),
  - tekintettel az új pszichoaktív anyagokra vonatkozó információcseréről, kockázatértékelésről és ellenőrzésről szóló, 2005. május 10-i 2005/387/IB tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (3) bekezdésére,
  - tekintettel eljárási szabályzata 78c. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0024/2017),
1. jóváhagyja a Tanács tervezetét;
  2. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, ha a Parlament által jóváhagyott szövegtől el kíván térni;
  3. felkéri a Tanácsot a Parlamenttel való újbóli konzultációra, ha lényegesen módosítani kívánja a Parlament által jóváhagyott szöveget;
  4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL L 127., 2005.5.20., 32. o.

2017. február 14., kedd

P8_TA(2017)0025

Az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevétele: az EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail referenciaszámú kérelem

Az Európai Parlament 2017. február 14-i állásfoglalása az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (Hollandia kérelme – EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail) (COM(2016)0742 – C8-0018/2017 – 2017/2014(BUD))

(2018/C 252/37)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2016)0742 – C8-0018/2017),
  - tekintettel az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapról (2014–2020) és az 1927/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1309/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: EGAA-rendelet),
  - tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 12. cikkére,
  - tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló, 2013. december 2-i intézményközi megállapodásra ⁽³⁾ (a továbbiakban: 2013. december 2-i intézményközi megállapodás) és különösen annak 13. pontjára,
  - tekintettel a 2013. december 2-i intézményközi megállapodás 13. pontjában foglalt háromoldalú egyeztető eljárásra,
  - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság levelére,
  - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság levelére,
  - tekintettel a Költségvetési Bizottság jelentésére (A8-0036/2017),
- A. mivel az Unió jogalkotási és költségvetési eszközöket hozott létre annak érdekében, hogy további támogatást nyújtson a világkereskedelem fő strukturális változásainak következményei, vagy a globális pénzügyi és gazdasági válság által sújtott munkavállalóknak, és támogassa újbóli munkaerőpiaci beilleszkedésüket;
- B. mivel az Unió által az elbocsátott munkavállalók részére nyújtott pénzügyi támogatásnak dinamikusnak kell lennie, és azt a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kell rendelkezésre bocsátani, összhangban a 2008. július 17-i egyeztető ülésen elfogadott európai parlamenti, tanácsi és bizottsági közös nyilatkozattal, és kellően figyelembe véve a 2013. december 2-i intézményközi megállapodást az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap (a továbbiakban: EGAA) igénybevételéről szóló határozatok elfogadása tekintetében;
- C. mivel az EGAA-rendelet elfogadása tükrözi a Parlament és a Tanács között elért megállapodást, amely szerint újra bevezetik a válsághoz kapcsolódó igénybevétel kritériumát, a javasolt intézkedések becsült összköltségének 60 %-ában állapítják meg az uniós pénzügyi hozzájárulást, az értékelésre és a jóváhagyásra rendelkezésre álló idő lerövidítése révén növelik az EGAA-kérelmek feldolgozásának hatékonyságát a Bizottságnál, a Parlamentnél és a Tanácsnál, az önálló vállalkozók és a fiatalok bevonásával szélesítik a támogatásra jogosult intézkedések és kedvezményezetttek körét, valamint támogatják a saját vállalkozások létrehozását elősegítő kezdeményezéseket;

⁽¹⁾ HL L 347., 2013.12.20., 855. o.

⁽²⁾ HL L 347., 2013.12.20., 884. o.

⁽³⁾ HL C 373., 2013.12.20., 1. o.

2017. február 14., kedd

- D. mivel Hollandia EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail referenciaszámon az EGAA igénybevételére irányuló kérelmet nyújtott be elsősorban Drenthe (NL13) és Overijssel (NL21) NUTS II. szintű régióiban a NACE Rev 2. rendszer alatti 47. ágazat (Kiskereskedelem, kivéve: gépjármű és motorkerékpár) szerinti gazdasági ágazatban bekövetkezett elbocsátások tekintetében, és mivel az intézkedésekben az EGAA-hozzájárulásra jogosult 1 096 elbocsátott munkavállaló közül várhatóan 800 fog részt venni;
- E. mivel a kérelmet az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti beavatkozási kritérium alapján nyújtották be, amely az EGAA hozzájárulását ahhoz köti, hogy egy kilenc hónapos referencia-időszak alatt egy tagállam két egymással határos NUTS II. szintű régiójában található és a NACE Rev. 2. rendszer ágazati szintjén meghatározott ugyanazon gazdasági ágazatban működő vállalatnál legalább 500 munkavállalót bocsássanak el;
- F. mivel jelentős változások mentek végbe a fogyasztók felfogása terén, például csökkent a közepes árkategóriájú termékek eladása, és egyre népszerűbbek lettek az internetes értékesítések is; mivel a hagyományos kiskereskedelmi ágazat helyzetét negatívan befolyásolta, hogy számos holland város külterületén új bevásárlóterületek épültek, és csökkent a fogyasztók gazdaságba vetett bizalma is ⁽¹⁾;
- G. mivel a holland hatóságok azzal érvelnek, hogy a holland pénzügyi szektort nemzetközi szereplőként kötik a nemzetközi szabályok, többek között a pénzügyi tartalékokra vonatkozóak, valamint hogy az új nemzetközi szabványoknak való megfelelés következményeképpen a bankoknak a korábbiakhoz képest kevesebb forrás áll rendelkezésükre a gazdaság finanszírozásához;
- H. mivel a hollandiai Drenthe és Overijssel régióiban 2015. augusztus 1. és 2016. május 1. között 1 096 embert bocsátottak el a kiskereskedelmi ágazatban;
- I. mivel annak ellenére, hogy a kis- és nagykereskedelmi szolgáltatások az Unió GDP-jének 11 %-át, illetve az Unió teljes foglalkoztatottságának 15 %-át teszik ki, ez az ágazat még mindig megszenvedi a válságot;
1. egyetért a Bizottsággal abban, hogy az EGAA-rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételek teljesülnek, és hogy ezért Hollandia az említett rendelet értelmében jogosult 1 818 750 EUR összegű pénzügyi hozzájárulásra, ami a 3 031 250 EUR összeget kitevő összes kiadás 60 %-a;
  2. megállapítja, hogy Hollandia 2016. július 12-én nyújtotta be az EGAA-ból való pénzügyi hozzájárulás iránti kérelmet, és hogy e kérelem értékelését a Bizottság 2016. november 29-én fejezte be, majd erről 2017. január 23-án értesítette a Parlamentet;
  3. megállapítja, hogy a kiskereskedelmi ágazat – kivéve a gépjármű és motorkerékpár ágazatot – területén 6 más EGAA-kérelmet nyújtottak be, amelyek mind a globális pénzügyi és gazdasági válsággal kapcsolatosak ⁽²⁾;
  4. megjegyzi, hogy a nagyobb áruházak törekeny pénzügyi helyzete nem tette lehetővé az egyéb olyan áruházi modellekbe való befektetést, melyekkel végre lehetett volna hajtani a versenyképesség visszaszerzéséhez szükséges változtatásokat;
  5. rámutat arra, hogy a holland munkaerőpiac lassan áll helyre a válság után, hogy bizonyos ágazatokban még mindig nyilvánvalóak a hatások, valamint hogy egyes ágazatok – például a kiskereskedelmi szektor – csak nemrégiben kezdték el igazán érezni a pénzügyi és gazdasági válság következményeit;

⁽¹⁾ <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2016/11/consumentenvertrouwen-daalt-opnieuw>

⁽²⁾ EGF/2010/010 CZ/Unilever, COM(2011)0061; EGF/2010/016 ES/Aragón retail, COM(2010)0615; EGF/2011/004 EL/ALDI Hellas, COM(2011)0580; EGF/2014/009_EL/Sprider stores, COM(2014)0620; EGF/2014/013_EL/Odyssefs Fokas, COM(2014)0702; EGF/2015/011_GR/Supermarket Larissa, COM(2016)0210.

2017. február 14., kedd

6. megállapítja, hogy a holland kiskereskedelmi ágazatban számos elbocsátás történt az elmúlt néhány hónapban, az ágazat legnagyobb áruházai ugyanis csődbe mentek, aminek következtében 2011 és 2015 között összesen 27 052 munkavállalót bocsátottak el⁽¹⁾; sajnálattal állapítja meg, hogy a kiskereskedelmi ágazatban értékesített áruk mennyisége is ezt a tendenciát követte (a 2011-es - 2 %-ról 2013-ra - 4 %-ra módosult), és a vásárlások még mindig 2,7 %-kal a 2008-as szint alatt vannak⁽²⁾;
7. hangsúlyozza, hogy a kiskereskedelmi ágazat Drenthe és Overijssel NUTS II. szintű régióiban a foglalkoztatottság jelentős hányadát (17–19 %-át) teszi ki; megjegyzi, hogy a válság kirobbanása óta 5 200 kiskereskedelmi üzlet ment csődbe, és a nagyobb áruházakat csak az utóbbi időben érintette a probléma; sajnálatának ad hangot amiatt, hogy ez hozzájárult ahhoz, hogy 2015 januárja és 2016 márciusa között e régiók kiskereskedelmi ágazatában 3 461-gyel növekedett az munkanélküli-járadékban részesülők száma⁽³⁾;
8. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy a fiatalabb munkavállalók a leginkább érintettek, a célzott kedvezményezettek 67,1 %-a ugyanis 30 év alatti;
9. hangsúlyozza, hogy a kedvezményezettek hosszú időt töltenek munka, illetve oktatás vagy képzés nélkül, illetve hogy hosszú idő, több mint egy év telik el a legutóbbi leépítés dátuma (2016. május 1.), illetve azon dátum között, amikor a kérelmező tagállamnak elkezdik folyósítani az EGAA-támogatást;
10. elismeri, hogy Hollandia jelezte, hogy a kérelmet, különösen a személyre szabott szolgáltatások koordinált csomagját, az érdekeltekkel, a szociális partnerekkel, valamint a kiskereskedelmi ágazat és az érintett régiók képviselőivel egyeztetve dolgozták ki;
11. megállapítja, hogy a kérelem nem tartalmaz az EGAA-rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett juttatásokat vagy ösztönzőket; üdvözli a technikai segítségnyújtásnak a teljes költségek 4 %-ára történő korlátozására irányuló döntést, így ugyanis 96 % marad a személyre szabott szolgáltatási csomagban való felhasználásra;
12. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen új módokon lehet csökkenteni az EGAA-támogatás nyújtásában tapasztalható késedelmet a kérelmezési eljárással kapcsolatos bürokrácia csökkentése révén;
13. megjegyzi, hogy az EGAA-ból társfinanszírozott, az elbocsátott munkavállalók számára nyújtott személyre szabott szolgáltatások közé tartoznak a résztvevők képességeinek, a bennük rejlő lehetőségek és munkavállalási esélyeik felmérése; álláskeresői segítség és ügykezelés; az álláskeresőket és az ideiglenes állásokat kínáló munkaadókat tartalmazó rugalmas adatbázis kialakítása; az újbóli elhelyezkedés esélyének javítása; valamint képzés és átképzés, ezen belül vállalkozásösztönzési képzés, tanácsadás és támogatás;
14. emlékeztet arra, hogy az EGAA-rendelet 7. cikkével összhangban az EGAA által támogatott, személyre szabott szolgáltatások összehangolt csomagjának kialakítása során előre kell jelezni a jövőbeli munkaerő-piaci kilátásokat és a szükséges készségeket, és a csomagnak meg kell felelnie az erőforrás-hatékony és fenntartható gazdaság felé történő elmozdulásnak;
15. tudomásul veszi, hogy a holland hatóságok biztosítékot nyújtottak arra, hogy a javasolt intézkedésekre más uniós alaptól vagy pénzügyi eszközökből nem folyósítanak pénzügyi támogatást, meg fogják előzni a kettős finanszírozás minden formáját, az intézkedések ki fogják egészíteni a strukturális alapok által finanszírozott fellépéseket, valamint hogy be fogják tartani a nemzeti és az uniós jogszabályok csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó követelményeit;
16. emlékeztet annak fontosságára, hogy a munkavállalók munkavállalási esélyeit személyre szabott képzések és a szakmai karrierjük során megszerzett készségek és kompetenciák elismerése révén javítsák; elvárja, hogy az összehangolt csomag keretében biztosított képzést ne csak az elbocsátott munkavállalók szükségleteihez, hanem a tényleges üzleti környezethez is igazítsák hozzá;

⁽¹⁾ <http://www.consultancy.nl/nieuws/11992/de-25-grootste-faillissementen-van-retailketens-en-winkels>

⁽²⁾ Fókuszban a fogyasztás, ABN-AMRO gazdaságkutató intézet, Mathijs Deguelle és Nico Klene. Az eladási mennyiség alakulása a kiskereskedelmi ágazatban. 2014. január 24. A kiskereskedelmi ágazatra vonatkozó prognózis, ABN-AMRO gazdaságkutató intézet, Sonny Duijn, 1. bekezdés. 2016. január 22.

⁽³⁾ Az UWW adatai, 2016. április.

2017. február 14., kedd

17. ismételten leszögezi, hogy az EGAA-ból nyújtott támogatás nem helyettesítheti sem azokat az intézkedéseket, amelyek meghozatala a vállalatok feladata a nemzeti jog vagy a kollektív szerződések értelmében, sem a vállalatok vagy az ágazatok szerkezetátalakítására irányuló intézkedéseket;
  18. kéri a Bizottságot, hogy biztosítson hozzáférést a nyilvánosság számára az EGAA-ügyekkel kapcsolatos dokumentumokhoz;
  19. jóváhagyja az ezen állásfoglaláshoz mellékelt határozatot;
  20. utasítja elnökét, hogy a Tanács elnökével együtt írja alá a határozatot, valamint gondoskodjon közzétételéről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*;
  21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és annak mellékletét a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2017. február 14., kedd

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS HATÁROZATA

Hollandia EGF/2016/005 NL/Drenthe Overijssel Retail referenciaszámú kérelme nyomán az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap igénybevételéről

(E melléklet szövege itt nincs feltüntetve, mert az megegyezik a végleges jogi aktussal, az (EU) 2017/559 határozattal.)

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0030

EU–Kanada átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás ***

Az Európai Parlament 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyrésztől Kanada, másrésztől az Európai Unió és tagállamai közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás (CETA) megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (10975/2016 – C8-0438/2016 – 2016/0205(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 252/38)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (10975/2016),
  - tekintettel az egyrésztől Kanada, másrésztől az Európai Unió és tagállamai közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás (CETA) tervezetére (10973/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkének (2) bekezdésével, 91. cikkével, 100. cikkének (2) bekezdésével, 153. cikkének (2) bekezdésével, 192. cikkének (1) bekezdésével, 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának v. alpontjával és 218. cikkének (7) bekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0438/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikkének (1) és (4) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására és a Külügyi Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A8-0009/2017),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és Kanada kormányainak és parlamentjeinek.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0031

EU–Kanada stratégiai partnerségi megállapodás ***

Az Európai Parlament 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodásnak az Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (14765/2016 – C8-0508/2016 – 2016/0373(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 252/39)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (14765/2016),
  - tekintettel az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kanada közötti stratégiai partnerségi megállapodás tervezetére (5368/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 31. cikkének (1) bekezdésével és 37. cikkével, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 212. cikkének (1) bekezdésével, 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával és 218. cikke (8) bekezdésének második albekezdésével összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0508/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikke (1) és (4) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására (A8-0028/2017),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és Kanada kormányainak és parlamentjeinek.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0032

EU–Mongólia partnerségi és együttműködési keretmegállapodás ***

Az Európai Parlament 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (08919/2016 – C8-0218/2016 – 2015/0114(NLE))

(Egyetértés)

(2018/C 252/40)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (08919/2016),
  - tekintettel az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Mongólia közötti partnerségi és együttműködési keretmegállapodás tervezetére (07902/1/2011),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. és 209. cikkével, valamint 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0218/2016),
  - tekintettel a határozat tervezetéről szóló, 2017. február 15-i nem jogalkotási állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikkének (1) és (4) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására (A8-0382/2016),
1. egyetért a megállapodás megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és Mongólia kormányainak és parlamentjeinek.

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0033.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0034

A polgári légi járművek kereskedelméről szóló megállapodás (termékköréről szóló melléklet)
*****Az Európai Parlament 2017. február 15-i jogalkotási állásfoglalása a polgári légi járművek kereskedelméről szóló megállapodás mellékletének módosításáról szóló, 2015. évi jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről szóló tanácsi határozat tervezetéről (11018/2016 – C8-0391/2016 – 2016/0202(NLE))**

(Egyetértés)

(2018/C 252/41)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozat tervezetére (11018/2016),
  - tekintettel a polgári légi járművek kereskedelméről szóló megállapodás mellékletének módosításáról szóló, 2015. évi jegyzőkönyvre (11019/2016),
  - tekintettel a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikkének (4) bekezdésével és 218. cikke (6) bekezdése második albekezdésének a) pontjával összhangban előterjesztett, egyetértésre irányuló kérelemre (C8-0391/2016),
  - tekintettel eljárási szabályzata 99. cikkének (1) és (4) bekezdésére, valamint 108. cikkének (7) bekezdésére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság ajánlására (A8-0007/2017),
1. egyetért a jegyzőkönyv megkötésével;
  2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2017. február 15., szerda

P8_TA(2017)0035

Költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások ***I

Az Európai Parlament által 2017. február 15-én elfogadott módosítások a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatához (COM(2015)0337 – C8-0190/2015 – 2015/0148(COD))⁽¹⁾

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 252/42)

Módosítás 1

Irányelvre irányuló javaslat

1 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ az üvegházhatású gázkibocsátás költséghatékony és gazdaságos módon történő csökkentésének előmozdítása érdekében létrehozta az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszerét.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-i 2003/87/EK irányelve az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o., magyar nyelvű különkiadás: 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

Módosítás

(1) A 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ az üvegházhatású gázkibocsátás költséghatékony és gazdaságos módon történő csökkentésének előmozdítása, **valamint az uniós iparnak a kibocsátáshelyezés és a beruházások áthelyezése kockázatával szembeni fenntartható megerősítése** érdekében létrehozta az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszerét.

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o., magyar nyelvű különkiadás: 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

⁽¹⁾ Az ügyet a 59. cikk (4) bekezdésének második albekezdése alapján visszautalták az illetékes bizottsághoz intézményközi tárgyalások céljából. (A8-0003/2017).

2017. február 15., szerda

Módosítás 2

Irányelvre irányuló javaslat

2 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2) 2014. októberi ülésén az Európai Tanács kötelezettséget vállalt arra, hogy 2030-ig az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátás összmenyiségét az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenti. Az említett kibocsátáscsökkentés eléréséhez az összes gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia, és a célszám az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) révén **valósítható** meg a leginkább költséghatékony módon, 2030-ig 43 %-os csökkentést **lehetővé** téve a 2005-es szinthez képest. Ezt a tervezett nemzeti kibocsátáscsökkentésre vonatkozó uniós és tagállami kötelezettségvállalás is megerősítette, melyet 2015. március 6-án eljuttattak az ENSZ Éghajlat-változási **Keretegyezményének** titkárságának ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ <http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx>

Módosítás

- (2) 2014. októberi ülésén az Európai Tanács kötelezettséget vállalt arra, hogy 2030-ig az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátás összmenyiségét az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenti. Az említett kibocsátáscsökkentés eléréséhez az összes gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia, és a célszám az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (EU ETS) révén **valósítandó** meg a leginkább költséghatékony módon, 2030-ig 43 %-os csökkentést téve **lehetővé** a 2005-es szinthez képest. Ezt a tervezett nemzeti kibocsátáscsökkentésre vonatkozó uniós és tagállami kötelezettségvállalás is megerősítette, melyet 2015. március 6-án eljuttattak az **Egyesült Nemzetek** Éghajlat-változási **Keretegyezménye** titkárságának. **A kibocsátáscsökkentés terhét méltányosan kell elosztani az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó ágazatok között.**

Módosítás 3

Irányelvre irányuló javaslat

2 a preambulumbekendés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (2a) **Fontos, hogy az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszert – annak ellenére, hogy az Unió hosszú távú éghajlati és energetikai céljai megvalósításának elsődleges eszköze – olyan további egyenértékű intézkedésekkel egészítsük ki, amelyeket az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokból eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó egyéb jogi aktusokban és eszközökben hoznak, annak érdekében, hogy tiszteletben tartsák az arra vonatkozó megállapodást, hogy a gazdaság valamennyi ágazata hozzájárul ahhoz a célkitűzéshez, hogy 2030-ig az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátás összmenyiségét az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenti.**

Módosítás

2017. február 15., szerda

Módosítás 4

Irányelvre irányuló javaslat

2 b preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2b) Az UNFCCC részes feleinek 21. konferenciáján Párizsban elfogadott 2015. december 12-i megállapodás (a Párizsi Megállapodás) alapján az országoknak olyan politikákat kell életbe léptetniük, amelyek révén több mint 180 tervezett nemzeti vállalást érnek el, ami az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának mintegy 98 %-át fogja át. A Párizsi Megállapodás célja az iparosodás előtti szinthez viszonyított átlagos globális hőmérséklet-emelkedés jóval 2 °C alatt tartása, és az arra irányuló erőfeszítések folytatása, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított hőmérséklet-emelkedés 1,5 °C-ra korlátozódjon. Az említett politikák közül több várhatóan szén-dioxid-árazást vagy hasonló intézkedéseket foglal magában, ezért az irányelvben felülvizsgálati záradékot kell megállapítani, hogy a Bizottság a Párizsi Megállapodás alapján 2023-ban elvégzendő első összegzést követően adott esetben szigorúbb kibocsátáscsökkentésre, valamint – a szén-dioxid-árazási mechanizmusok Unión kívüli fejlődésének megfelelően – az ideiglenes kibocsátásáthelyezésre vonatkozó rendelkezések módosítására, illetve további politikai intézkedésekre és eszközökre tegyen javaslatot az Unió és tagállamai üvegházhatású gázok csökkentésére vonatkozó kötelezettségvállalásainak bővítése érdekében. A felülvizsgálati záradék biztosítja továbbá, hogy a Bizottság a 2018-ban az UNFCCC szerint összehívandó fakultatív párbeszéd megtartásától számított hat hónapon belül közleményt tegyen közzé, amelyben értékeli, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos uniós szabályozás mennyire áll összhangban a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel.

2017. február 15., szerda

Módosítás 5

Irányelvre irányuló javaslat

2 c preambulumbekzdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (2c) *Összhangban a Párizsi Megállapodással és a társjogalkotóknak a 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben^(1a) és a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban^(1b) kifejezett kötelezettségvállalásával, minden gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia szén-dioxid-kibocsátás csökkentésének eléréséhez. E célból a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) erőfeszítéseket tesz, hogy korlátozza a nemzetközi tengeri kibocsátásokat, és ezeket ösztönözni kell, azzal a céllal, hogy a hajózásból származó CO₂-kibocsátások globális szintű csökkentését célzó éghajlat-politikai intézkedésekre vonatkozó világos IMO cselekvési terv készüljön. A nemzetközi tengeri kibocsátásoknak az IMO révén való csökkentésére irányuló egyértelmű célok elfogadása elsőrendű fontosságú feladattá vált, és előfeltétele annak, hogy az Unió ne folytassa a tengerészeti ágazatnak az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe való bevonása irányába tett lépéseket. Amennyiben azonban 2021 végéig nem születik ilyen megállapodás, az ágazatot be kell vonni az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe, és egy alapot kell létrehozni a hajóüzemeltetők hozzájárulásai és az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi rendeletben^(1c) meghatározott uniós nyomon követési, jelentési és hitelesítési rendszer (az uniós kikötőkben, valamint az onnan induló és oda irányuló hajózás során keletkezett kibocsátások) által már lefedett szén-dioxid-kibocsátásokkal kapcsolatos közös megfelelés számára. Az árverés keretében a tengerészeti ágazatnak értékesített kibocsátási egységekből származó bevételek egy részét az energiahatékonyság javítására és a CO₂-kibocsátásokat csökkentő innovatív technológiákba való beruházások támogatására kell fordítani a tengerészeti ágazatban, beleértve a rövid távú tengeri szállítást és a kikötőket is.*

^(1a) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/29/EK irányelve (2009. április 23.) a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 63. o.).

^(1b) Az Európai Parlament és a Tanács 406/2009/EK határozata (2009. április 23.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

^(1c) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

2017. február 15., szerda

Módosítás 143

Irányelvre irányuló javaslat

3 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (3) **Az Európai Tanács megerősítette, hogy e** cél elérésének legfontosabb uniós **eszköze** egy jól működő, megújított, **a piacot stabilizáló eszközzel rendelkező EU ETS lesz.** 2021-től kezdve az éves csökkentési tényező 2,2 % lesz, a térítésmentes kiosztás nem szűnik meg, de **a jelenlegi** intézkedések 2020 után is érvényben maradnak, hogy megelőzzék a kibocsátásáthelyezésnek az éghajlat-változási politika folytán kialakuló kockázatát – feltéve, hogy más jelentős gazdaságok nem tesznek hasonló erőfeszítéseket –, **anélkül, hogy csökkentenék az árverésre bocsátandó** kibocsátási egységek **arányát.** **Az árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek részarányát** százalékos adatként kellene kifejezni a jogszabályokban annak érdekében, hogy javuljon a beruházási döntésekkel kapcsolatos tervezési biztonság, növekedjék az átláthatóság, továbbá egyszerűbbé és érthetőbbé váljon az egész rendszer.

Módosítás

- (3) **E** cél elérésének legfontosabb uniós **eszközei** egy jól működő, megújított **EU ETS a piacot stabilizáló átfogó eszközzel.** 2021-től kezdve az éves csökkentési tényező 2,2 % lesz, a térítésmentes kiosztás nem szűnik meg, de **az** intézkedések 2020 után is érvényben maradnak, hogy megelőzzék a kibocsátásáthelyezésnek az éghajlat-változási politika folytán kialakuló kockázatát – feltéve, hogy más jelentős gazdaságok nem tesznek hasonló erőfeszítéseket. **Az árverés útján értékesítendő** kibocsátási egységek **részarányát – amely egy ágazatközi korrekciós tényező szerint csökkenne** – százalékos adatként kellene kifejezni a jogszabályokban annak érdekében, hogy javuljon a beruházási döntésekkel kapcsolatos tervezési biztonság, növekedjék az átláthatóság, továbbá egyszerűbbé és érthetőbbé váljon az egész rendszer, **valamint azon ágazatok védelme érdekében, amelyek egy ágazatközi korrekciós tényező révén a leginkább kitettek a kibocsátásáthelyezés kockázatának.** Ezen intézkedéseket a Párizsi Megállapodásnak megfelelően ellenőrizni, és szükség esetén módosítani kell az Unióra a megállapodás értelmében háruló éghajlat-változással kapcsolatos kötelezettségek teljesítése érdekében.

Módosítás 7

Irányelvre irányuló javaslat

3 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

- (3a) **A legkevésbé fejlett országok különösen kiszolgáltatottak az éghajlatváltozás hatásainak, míg az üvegházhatású gázok kibocsátásainak csak igen alacsony szintjéért felelősek.** Ezért különösen előtérbe kell helyezni a legkevésbé fejlett országok igényeinek kezelését az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer kibocsátási egységeinek az éghajlat-politikai fellépés – különös tekintettel az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra – finanszírozására való felhasználása által az Éghajlat-változási Alapon keresztül.

Módosítás

2017. február 15., szerda

Módosítás 8

Irányelvre irányuló javaslat

4 preambulumbekendés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (4) Fontos uniós prioritás egy ellenállóképes energiaunió létrehozása annak érdekében, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energia álljon a polgárok rendelkezésére. Ehhez folytatni kell az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló ambiciózus intézkedéseket, amelyek keretében az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer lenne az európai éghajlat-politika sarokköve, és az energiaunió egyéb vonatkozásaival kapcsolatban is előrelépésre van szükség ⁽¹⁷⁾. A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó keretben elhatározott célkitűzések megvalósítása **hozzájárul** egy ésszerű szén-dioxid-ár kialakításához, és továbbra is ösztönzi az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának költséghatékony csökkentését.

⁽¹⁷⁾ COM(2015)0080, A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája

Módosítás

- (4) Fontos uniós prioritás egy ellenállóképes energiaunió létrehozása annak érdekében, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energia álljon a polgárok **és az iparágak** rendelkezésére. Ehhez folytatni kell az éghajlatváltozás elleni küzdelemre irányuló ambiciózus intézkedéseket, amelyek keretében az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer lenne az európai éghajlat-politika sarokköve, és az energiaunió egyéb vonatkozásaival kapcsolatban is előrelépésre van szükség ⁽¹⁷⁾. **Figyelembe kell venni az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer egyéb olyan uniós és nemzeti politikákkal való kölcsönhatását, amelyek hatást gyakorolnak a kibocsátási egységek iránti keresletre.** A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó keretben elhatározott célkitűzések megvalósítása **és az energiaunió egyéb szempontjai terén tett előrelépésre irányuló megfelelő erőfeszítések hozzájárulnak** egy ésszerű szén-dioxid-ár kialakításához, és továbbra is ösztönzi az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának költséghatékony csökkentését.

⁽¹⁷⁾ COM(2015)0080, A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája

Módosítás 9

Irányelvre irányuló javaslat

4 a preambulumbekendés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (4a) **Az energiahatékonyságra vonatkozó, a Tanács által elfogadott 27 %-osnál ambiciózusabb célkitűzéseknek több kibocsátási egység térítésmentes kiosztását kell eredményeznie a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitett iparágak számára.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 10

Irányelvre irányuló javaslat

5 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerint az uniós politika a „szennyező fizet” elvre épül, és ennek alapján a 2003/87/EK irányelv a teljes árverezés fokozatosan kialakítandó rendszerére történő átállást irányozza elő. A kibocsátását-helyezés **elkerülése indok** a teljes **átállítás elhalasztására**, és a kibocsátási egységek ipar számára biztosított célzott és térítésmentes **kiosztását indokoltá teszik azok** a valódi kockázatok, amelyeket az üvegházhatású gázok kibocsátásának emelkedése jelent olyan harmadik országokban, amelyek iparára nem vonatkoznak hasonló széndioxid-kibocsátási korlátok, **feltéve, hogy** más jelentős gazdaságok nem hoznak hasonló éghajlat-politikai intézkedéseket.

Módosítás

- (5) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. cikkének (2) bekezdése szerint az uniós politika a „szennyező fizet” elvre épül, és ennek alapján a 2003/87/EK irányelv a teljes árverezés fokozatosan kialakítandó rendszerére történő átállást irányozza elő. A kibocsátását-helyezés **elkerülésének célja indokoltá teszi** a teljes **árverés ideiglenes elhalasztását**, és a kibocsátási egységek ipar számára biztosított, célzott és térítésmentes **kiosztása indokolt kivételt képez a „szennyező fizet” elv alól – feltéve, hogy nem kerül sor túlzott mértékű kiosztásra – azon** valódi kockázatok **kezelése érdekében**, amelyeket az üvegházhatású gázok kibocsátásának emelkedése jelent olyan harmadik országokban, amelyek iparára nem vonatkoznak hasonló széndioxid-kibocsátási korlátok, **amely gyakorlat indokolt egészen addig, míg** más jelentős gazdaságok nem hoznak hasonló éghajlat-politikai intézkedéseket. **Ennek érdekében a térítésmentes kibocsátási egységek kiosztásának dinamikusabbnak kell lennie, az ezen irányelvben megállapított küszöbökkel összhangban.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 11

Irányelvre irányuló javaslat

6 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (6) Az általános szabály a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése marad; a térítésmentes kiosztás kivételt jelent. Ezért – **ahogy azt az Európai Tanács is megerősítette – az árverésre bocsátandó kibocsátási egységek részarányát, amely a 2013 és 2020 közötti időszakban 57 %, nem szabad csökkenteni.** A bizottsági hatásvizsgálat⁽¹⁸⁾ részletesen bemutatja az árverésre bocsátandó kibocsátási egységek részarányát, és rámutat arra, hogy ez az 57 %-os részarány a tagállamok nevében árverésre bocsátott kibocsátási egységekből áll, ideértve az új belépők számára elkülönített, de ki nem osztott kibocsátási egységeket, az egyes tagállamok villamosenergia-termelésének korszerűsítésére szolgáló kibocsátási egységeket és azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket csak egy későbbi időpontban fognak árverésre bocsátani, mert a 2015/...-i európai parlamenti és tanácsi (EU) határozattal⁽¹⁹⁾ létrehozott piaci stabilizációs tartalékhoz tartoznak.

⁽¹⁸⁾ SEC(2015)XX

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/... határozata az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L ..., ... o.).

Módosítás

- (6) Az általános szabály a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése marad; a térítésmentes kiosztás kivételt jelent. Ezért **az árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek részarányát, amelynek 57 %-nak kell lennie a 2021–2030-as időszakban, az ágazatközi korrekciós tényező alkalmazásával kell csökkenteni, a kibocsátásáthelyezésnek leginkább kitett ágazatok védelmében.** A bizottsági hatásvizsgálat részletesen bemutatja az árverésre bocsátandó kibocsátási egységek részarányát, és rámutat arra, hogy ez az 57 %-os részarány a tagállamok nevében árverésre bocsátott kibocsátási egységekből áll, ideértve az új belépők számára elkülönített, de ki nem osztott kibocsátási egységeket, az egyes tagállamok villamosenergia-termelésének korszerűsítésére szolgáló kibocsátási egységeket és azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket csak egy későbbi időpontban fognak árverésre bocsátani, mert az (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozattal⁽¹⁹⁾ létrehozott piaci stabilizációs tartalékhoz tartoznak. **Azon régiók támogatására ahol magas a szén-dioxid-függő ágazatokban dolgozók aránya, és az egy főre jutó GDP jóval az uniós átlag alatt van, létre kell hozni az Igazságos Átállás Alapot.**

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.) az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskezelési rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9.,1. o.).

2017. február 15., szerda

Módosítás 12

Irányelvre irányuló javaslat

7 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(7) Annak érdekében, hogy az uniós kibocsátáscsökkentés környezeti hasznát meg lehessen őrizni – miközben más országok intézkedései nem nyújtanak hasonló ösztönzést az iparnak a kibocsátáscsökkentéshez –, a kibocsátásáthelyezés valódi kockázatának kitett ágazatokban és alágazatokban fenn **kellene** tartani a térítésmentes kiosztást. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer működése során szerzett tapasztalatok megerősítették, hogy az ágazatok és alágazatok eltérő mértékben vannak kitéve a kibocsátásáthelyezés kockázatának, valamint azt, hogy a térítésmentes kiosztás megakadályozta a kibocsátásáthelyezést. Míg egyes ágazatokban és alágazatokban magasabbnak ítéltető meg a kibocsátásáthelyezés kockázata, más ágazatok kibocsátásaik fedezése céljából, piaci részesedésük csökkenése nélkül a kibocsátási költségek egy jelentős részét be tudják építeni a termékek árába, és csak a költségek fennmaradó része hárul rájuk. Számukra így alacsony a kibocsátásáthelyezés kockázata. A kereskedelmi és a kibocsátásintenzitás alapján a Bizottságnak meg kellene határoznia, hogy melyek az érintett ágazatok, és ezeket differenciáltan kellene kezelnie annak érdekében, hogy jobban azonosíthatóak legyenek azok az ágazatok, amelyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés valós kockázatának. Amennyiben e kritériumok alapján magasabb érték alakul ki, mint egy olyan küszöbérték, amelyet úgy határoznak meg, hogy figyelembe veszik, hogy az érintett ágazatoknak és alágazatoknak mennyiben van lehetőségük a költségeknek a termékek árába való beépítésre, az illető ágazatot vagy alágazatot úgy kell tekinteni, hogy ki van téve a kibocsátásáthelyezés kockázatának. A többi ágazatot úgy kell tekinteni, hogy nem vagy csak kis mértékben fenyegeti őket a kibocsátásáthelyezés kockázata. Ha tekintetbe veszik a villamosenergia-termelésen kívüli ágazatok és alágazatok azon lehetőségeit, hogy a költségeket beépíthetik a termékárakba, az várhatóan a rendkívüli nyereségeket is csökkentené.

(7) Annak érdekében, hogy az uniós kibocsátáscsökkentés környezeti hasznát meg lehessen őrizni – miközben más országok intézkedései nem nyújtanak hasonló ösztönzést az iparnak a kibocsátáscsökkentéshez –, a kibocsátásáthelyezés valódi kockázatának kitett ágazatokban és alágazatokban **ideiglenesen** fenn **kell** tartani a térítésmentes kiosztást. Az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer működése során szerzett tapasztalatok megerősítették, hogy az ágazatok és alágazatok eltérő mértékben vannak kitéve a kibocsátásáthelyezés kockázatának, valamint azt, hogy a térítésmentes kiosztás megakadályozta a kibocsátásáthelyezést. Míg egyes ágazatokban és alágazatokban magasabbnak ítéltető meg a kibocsátásáthelyezés kockázata, más ágazatok kibocsátásaik fedezése céljából, piaci részesedésük csökkenése nélkül a kibocsátási költségek egy jelentős részét be tudják építeni a termékek árába, és csak a költségek fennmaradó része hárul rájuk. Számukra így alacsony a kibocsátásáthelyezés kockázata. A kereskedelmi és a kibocsátásintenzitás alapján a Bizottságnak meg kellene határoznia, hogy melyek az érintett ágazatok, és ezeket differenciáltan kellene kezelnie annak érdekében, hogy jobban azonosíthatóak legyenek azok az ágazatok, amelyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés valós kockázatának. Amennyiben e kritériumok alapján magasabb érték alakul ki, mint egy olyan küszöbérték, amelyet úgy határoznak meg, hogy figyelembe veszik, hogy az érintett ágazatoknak és alágazatoknak mennyiben van lehetőségük a költségeknek a termékek árába való beépítésre, az illető ágazatot vagy alágazatot úgy kell tekinteni, hogy ki van téve a kibocsátásáthelyezés kockázatának. A többi ágazatot úgy kell tekinteni, hogy nem vagy csak kis mértékben fenyegeti őket a kibocsátásáthelyezés kockázata. Ha tekintetbe veszik a villamosenergia-termelésen kívüli ágazatok és alágazatok azon lehetőségeit, hogy a költségeket beépíthetik a termékárakba, az várhatóan a rendkívüli nyereségeket is csökkentené. **Azokban az ágazatokban és alágazatokban, amelyekben a térítésmentes kiosztás az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz referenciaértékei alapján kerül kiszámításra, a kibocsátásáthelyezés kockázatát szintén fel kell mérni, tekintettel arra, hogy ezek a termékek vegyi üzemekben és finomítóknak is előállításra kerülnek. A térítésmentes kibocsátási egységek rendelkezésre állásával kapcsolatos nyomás csökkentése érdekében létre kell hozni egy olyan importbeszámítási rendszert, amely teljes mértékben megfelel a WTO-szabályoknak.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 13

Irányelvre irányuló javaslat

8 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (8) Az érintett ágazatok technológiai fejlődésének tükrözése és az adott kiosztási időszakhoz történő hozzáigazításuk érdekében gondoskodni kell arról, hogy a létesítményeknek történő térítésmentes kiosztás referenciaértékeit, amelyeket a 2007–2008-**as évek** óta összegyűjtött adatok alapján határoznak meg, a megfigyelt átlagos javulásnak megfelelően frissítsék. A kiszámíthatóság érdekében ezt egy olyan tényező alkalmazásával kellene megvalósítani, amely **a leginkább alkalmas az ágazatok közötti technológiai fejlődés értékelésére**. Ennek a tényezőnek a létesítményekből származó megbízható, objektív és ellenőrzött adatokra kellene támaszkodnia, mégpedig úgy, hogy azoknak az ágazatoknak, amelyek fejlődési üteme lényegesen eltér ettől a tényezőtől, olyan referenciaértékük legyen, amely közelebb áll a tényleges fejlődési ütemükhöz. Amennyiben az adatok azt mutatják, hogy a **2007–2008-as időszakban a** csökkentési tényező évente több mint **0,5%-kal** magasabb vagy alacsonyabb **az adott időszakhoz viszonyítva**, akkor a referenciaértéket ki kell igazítani ezzel a százalékaránnyal. Annak biztosítása céljából, hogy az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz finomítóknak és vegyi üzemekben történő előállítása egyenlő versenyfeltételek mellett történjen, ezek referenciaértékeit továbbra is a finomítók referenciaértékeihez kellene igazítani.

- (8) Az érintett ágazatok technológiai fejlődésének tükrözése és az adott kiosztási időszakhoz történő hozzáigazításuk érdekében gondoskodni kell arról, hogy a létesítményeknek történő térítésmentes kiosztás referenciaértékeit, amelyeket a 2007. **és a** 2008. évek óta összegyűjtött adatok alapján határoznak meg, a megfigyelt átlagos javulásnak megfelelően frissítsék. A kiszámíthatóság érdekében ezt egy olyan tényező alkalmazásával kellene megvalósítani, amely **az ágazatok leghatékonyabb 10 %-ába tartozó létesítmények fejlődésének tényleges értékelésén alapul**. Ennek a tényezőnek a létesítményekből származó megbízható, objektív és ellenőrzött adatokra kellene támaszkodnia, mégpedig úgy, hogy azoknak az ágazatoknak, amelyek fejlődési üteme lényegesen eltér ettől a tényezőtől, olyan referenciaértékük legyen, amely közelebb áll a tényleges fejlődési ütemükhöz. Amennyiben az adatok azt mutatják, hogy a csökkentési tényező évente több mint **1,75%-kal eltér** (magasabb vagy alacsonyabb) **a 2007. és 2008. éveknek megfelelő értékektől a vonatkozó időszakban**, akkor a referenciaértéket ki kell igazítani ezzel a százalékaránnyal. **Amennyiben az adatok a vonatkozó időszakban 0,25 %-os vagy annál kisebb javulási arányt mutatnak, a vonatkozó referenciaértéket ezzel a százalékkal kell kiigazítani**. Annak biztosítása céljából, hogy az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz finomítóknak és vegyi üzemekben történő előállítása egyenlő versenyfeltételek mellett történjen, ezek referenciaértékeit továbbra is a finomítók referenciaértékeihez kellene igazítani.

2017. február 15., szerda

Módosítás 14

Irányelvre irányuló javaslat

9 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(9) Az **állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban** a tagállamoknak részben kártalanítaniuk kellene az olyan ágazatok bizonyos üzemeit, amelyekről megállapították, hogy jelentős mértékben ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés kockázatának az üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz kapcsolódó költségek villamosenergia-árakba történő beépítése miatt. **A párizsi Felek Konferenciáján elfogadott jegyzőkönyvnek és az azt kísérő határozatoknak biztosítaniuk kell az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozásának dinamikus mobilizálását, a technológiatranszfert és a kapacitásépítést a jogosult felek – főként a legkevesebb lehetőséggel rendelkezők – számára.** Az éghajlatváltozás elleni küzdelem közfinanszírozására 2020 után is fontos szerep hárul a források mozgósításában. Az árverésből származó bevételek egy részét ezért az éghajlatváltozás elleni küzdelmet finanszírozó lépésekre – ideértve az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is – kell felhasználni a sérülékeny helyzetű harmadik országokban. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozására mozgósítandó összeg az egyes felek által javasolt „tervezett nemzeti hozzájárulások” ambíciózusságától és minőségétől, a későbbi beruházási tervektől és a nemzeti alkalmazkodási tervezési folyamatoktól is függ. A tagállamoknak az árverésből származó bevételeket a dekarbonizálódó gazdaság munkahelyeinek átalakulása által érintett munkaerő készségfejlesztésének és más munkahelyekre való átirányításának elősegítésére is fel **kellene** használniuk.

(9) Az **egyenlő feltételek biztosítására törekedve** a tagállamoknak – **egy uniós szinten központosított rendszer révén** – részben kártalanítaniuk kellene az olyan ágazatok bizonyos üzemeit, amelyekről megállapították, hogy jelentős mértékben ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés kockázatának az üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz kapcsolódó költségek villamosenergia-árakba történő beépítése miatt. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem közfinanszírozására 2020 után is fontos szerep hárul a források mozgósításában. Az árverésből származó bevételek egy részét ezért az éghajlatváltozás elleni küzdelmet finanszírozó lépésekre – ideértve az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is – kell felhasználni a sérülékeny helyzetű harmadik országokban. Az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozására mozgósítandó összeg az egyes felek által javasolt „tervezett nemzeti hozzájárulások” ambíciózusságától és minőségétől, a későbbi beruházási tervektől és a nemzeti alkalmazkodási tervezési folyamatoktól is függ. A tagállamoknak **kezelniük kell gazdaságuk dekarbonizációjának szociális vonatkozásait is, és** az árverésből származó bevételeket a dekarbonizálódó gazdaság munkahelyeinek átalakulása által érintett munkaerő készségfejlesztésének és más munkahelyekre való átirányításának elősegítésére is fel **kell** használniuk. **A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az uniós szintű központi rendszer révén kapott kompenzációt kiegészítsék. Ezek a pénzügyi intézkedések nem haladhatják meg a vonatkozó állami támogatásról szóló útmutatások által meghatározott értéket.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 15

Irányelvre irányuló javaslat

10 preambulumbekzdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (10) A szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CCS), az új megújulóenergia-technológiák, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák és folyamatok területén áttörést jelentő innovációk számára az irányelvből eredő legnagyobb hosszú távú ösztönzöt az általa létrehozott szén-dioxid-árjelzés jelenti, valamint az, hogy a kibocsátási egységeket nem kell leadni a tartósan tárolt vagy elkerült CO₂-kibocsátások után. Ezenkívül a kereskedelmi **CCS-létesítmények** és az innovatív, megújuló energián alapuló technológiák demonstrációjának felgyorsítására már most is igénybe vett források kiegészítésére EU ETS egységeket kellene felhasználni annak érdekében, hogy garantáltan jutalmazza a **CCS-létesítmények**, az új megújulóenergia-technológiák, továbbá az ipari innováció alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákban és eljárásokban történő bevezetését az Unióban a megfelelő mértékben tárolt vagy elkerült CO₂-hoz feltéve, hogy érvényben van egy tudás megosztására vonatkozó megállapodás. E támogatás nagy részét az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának igazolt elkerüléséhez kellene kötni, de bizonyos támogatás előre meghatározott célszámok elérése esetén is nyújtható, figyelembe véve az alkalmazott technológiát. Projektkategóriánként eltérő lehet, hogy a projektköltségeket maximálisan milyen arányban célszerű támogatni.

Módosítás

- (10) A szén-dioxid-leválasztás és -tárolás (CCS) **és a szén-dioxid-leválasztás és -felhasználás (CCU)**, az új megújulóenergia-technológiák, valamint az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák és folyamatok területén áttörést jelentő innovációk számára az irányelvből eredő legnagyobb hosszú távú ösztönzöt az általa létrehozott szén-dioxid-árjelzés jelenti, valamint az, hogy a kibocsátási egységeket nem kell leadni a tartósan tárolt vagy elkerült CO₂-kibocsátások után. Ezenkívül a kereskedelmi **CCS- és CCU-létesítmények** és az innovatív, megújuló energián alapuló technológiák demonstrációjának felgyorsítására már most is igénybe vett források kiegészítésére EU ETS egységeket kellene felhasználni annak érdekében, hogy garantáltan jutalmazza a **CCS- és CCU-létesítmények**, az új megújulóenergia-technológiák, továbbá az ipari innováció alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákban és eljárásokban történő bevezetését az Unióban a megfelelő mértékben tárolt vagy elkerült CO₂-hoz feltéve, hogy érvényben van egy tudás megosztására vonatkozó megállapodás. E támogatás nagy részét az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának igazolt elkerüléséhez kellene kötni, de bizonyos támogatás előre meghatározott célszámok elérése esetén is nyújtható, figyelembe véve az alkalmazott technológiát. Projektkategóriánként eltérő lehet, hogy a projektköltségeket maximálisan milyen arányban célszerű támogatni.

2017. február 15., szerda

Módosítás 16

Irányelvre irányuló javaslat

11 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(11) Az **összes EU ETS** kibocsátási **egység** 2 %-át árverésre **kellene** bocsátani, a közös aukciós platformon rendezett árverésekre vonatkozóan az 1031/2010. rendeletben meghatározott szabályokkal és rendelkezésekkel összhangban, majd az ebből származó bevételből létre **kellene** hozni egy modernizációs alapot. Azoknak a tagállamoknak, amelyek egy főre jutó GDP-je piaci árfolyamokon 2013-ban alacsonyabb volt, mint az uniós átlag 60 %-a, **jogosultaknak kellene** lenniük a modernizációs alaphoz történő támogatásra, **és** 2030-ig mentességet **kellene** élvezniük a villamosenergia-termelés tekintetében történő teljes körű árverés elve alól. Ez a térítésmentes kiosztás lehetőségének alkalmazásával érhető el, amely azt a célt szolgálja, hogy átlátható módon előmozdítsák az e tagállamok energiaágazatának korszerűsítésére irányuló reálberuházásokat, kerülve azonban a belső energiapiac torzulásait. A modernizációs alap szabályainak egy olyan következetes, átfogó és átlátható keretet kellene eredményezniük, amely a lehető leghatékonyabb végrehajtást biztosítja, azt is szem előtt tartva, hogy minden résztvevő számára könnyű hozzáférést kell lehetővé tenni. **Az irányítási struktúra funkciójának** összhangban **kellene lennie** az alapok megfelelő felhasználására vonatkozó céllal. **Az irányítási struktúrának egy befektetési tanácsból és egy irányítóbizottságból kellene állnia,** és a **döntéshozatalban megfelelően** figyelembe **kellene vennie** az EBB szakértelmét, **hacsak nem** kis projektek **kapnak támogatást** egy nemzeti fejlesztési bank által nyújtott **hitelek** vagy egy olyan nemzeti program **által** nyújtott támogatás révén, amelynek ugyanazok célkitűzései, mint a modernizációs alaphoz. Az alaphoz finanszírozandó beruházásokra a tagállamoknak **kellene** javaslatot tenniük. Az alacsony jövedelmű tagállamok beruházási igényeinek megfelelő kezelése érdekében a források elosztása során azonos mértékben fogják figyelembe venni a hitelesített kibocsátásadatokat és a GDP-kritériumokat. A modernizációs alaphoz többféle formában folyósítható a pénzügyi támogatás.

(11) Az **uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer összes** kibocsátási **egységének** 2 %-át árverésre **kell** bocsátani, a közös aukciós platformon rendezett árverésekre vonatkozóan az 1031/2010/EU rendeletben meghatározott szabályokkal és rendelkezésekkel összhangban, majd az ebből származó bevételből létre **kell** hozni egy modernizációs alapot. Azoknak a tagállamoknak, amelyek egy főre jutó GDP-je piaci árfolyamokon 2013-ban alacsonyabb volt, mint az uniós átlag 60 %-a **jogosultnak kell** lenniük a modernizációs alaphoz történő támogatásra. **Azoknak a tagállamoknak, amelyek egy főre jutó GDP-je piaci árfolyamokon, euróban kifejezve 2014-ben alacsonyabb volt, mint az uniós átlag 60 %-a,** 2030-ig mentességet **kell** élvezniük a villamosenergia-termelés tekintetében történő teljes körű árverés elve alól. Ez a térítésmentes kiosztás lehetőségének alkalmazásával érhető el, amely azt a célt szolgálja, hogy átlátható módon előmozdítsák az e tagállamok energiaágazatának korszerűsítésére **és diverzifikálására** irányuló reálberuházásokat, **összhangban az Unió 2030-ig és 2050-ig megvalósítandó éghajlati és energiapolitikai célkitűzéseivel,** kerülve azonban a belső energiapiac torzulásait. A modernizációs alap szabályainak egy olyan következetes, átfogó és átlátható keretet kellene eredményezniük, amely a lehető leghatékonyabb végrehajtást biztosítja, azt is szem előtt tartva, hogy minden résztvevő számára könnyű hozzáférést kell lehetővé tenni. **E szabályoknak átláthatónak és kiegyensúlyozottnak kell lenniük, valamint** összhangban **kell lenniük** az alapok megfelelő felhasználására vonatkozó céllal. **Ezen irányítási struktúra elemei a beruházási bizottság, a tanácsadó testület és az irányítóbizottság.** A **döntéshozatali folyamatban kellően** figyelembe **kell venni** az EBB szakértelmét, **kivéve, ha** kis projektek **részesülnek támogatásban** egy nemzeti fejlesztési bank által nyújtott **hitel** vagy egy olyan nemzeti program **keretében** nyújtott támogatás révén, amelynek ugyanazok a célkitűzései, mint a modernizációs alaphoz. Az alaphoz finanszírozandó beruházásokra a tagállamoknak **kell** javaslatot tenniük, **és az alaphoz történő valamennyi finanszírozásnak teljesítenie kell a támogathatóság egyedi kritériumait.** Az alacsony jövedelmű tagállamok beruházási igényeinek megfelelő kezelése érdekében a források elosztása során azonos mértékben fogják figyelembe venni a hitelesített kibocsátásadatokat és a GDP-kritériumokat. A modernizációs alaphoz többféle formában folyósítható a pénzügyi támogatás.

2017. február 15., szerda

Módosítás 17

Irányelvre irányuló javaslat

12 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (12) Az Európai Tanács megerősítette, hogy bizonyos tagállamokban javításra szorulnak az energiaágazat korszerűsítésére irányuló fakultatív térítésmentes kiosztás módozatai, ideértve az átláthatóságot. A legalább 10 millió **euró** értékű beruházásokat az érintett tagállamnak versenyeztetési ajánlattételi eljárás révén, egyértelmű és átlátható szabályok alapján kell kiválasztania, annak biztosítása érdekében, hogy a térítésmentes kiosztást az energiaszektort korszerűsítő reálberuházások előmozdítására vegyék igénybe, összhangban az energiaunió célkitűzéseivel. A 10 millió **eurónál** kisebb értékű beruházásoknak szintén jogosultnak **kell** lenniük a térítésmentes kiosztásból történő finanszírozásra. Az érintett tagállamnak egyértelmű és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztania az ilyen beruházásokat. E kiválasztási eljárás eredményeit **nyilvános konzultációra kellene bocsátani**. A nyilvánosságot megfelelő módon tájékoztatni kell a beruházási projektek kiválasztási szakaszában, valamint a projektek megvalósítása során.

Módosítás

- (12) Az Európai Tanács megerősítette, hogy bizonyos tagállamokban javításra szorulnak az energiaágazat korszerűsítésére **és diverzifikálására** irányuló fakultatív térítésmentes kiosztás módozatai, ideértve az átláthatóságot. A legalább 10 millió **EUR** értékű beruházásokat az érintett tagállamnak versenyeztetési ajánlattételi eljárás révén, egyértelmű és átlátható szabályok alapján kell kiválasztania, annak biztosítása érdekében, hogy a térítésmentes kiosztást az energiaszektort korszerűsítő reálberuházások előmozdítására vegyék igénybe, összhangban az energiaunió célkitűzéseivel, **beleértve a harmadik energiaügyi csomag támogatását**. A 10 millió **EUR-nál** kisebb értékű beruházásoknak szintén jogosultnak **kellene** lenniük a térítésmentes kiosztásból történő finanszírozásra. Az érintett tagállamnak egyértelmű és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztania az ilyen beruházásokat. E kiválasztási **eljárást nyilvános konzultációra kell bocsátani, az eljárás eredményeit pedig – beleértve az elutasított projekteket is – nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni**. A nyilvánosságot megfelelő módon tájékoztatni kell a beruházási projektek kiválasztási szakaszában, valamint a projektek megvalósítása során. **A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy vonatkozó kibocsátási egységeiket vagy azok egy részét a modernizációs alapba csoportosítsák át, amennyiben jogosultak mindkét eszköz igénybevételére. Az eltérést a 2030. évi kereskedelmi időszak végéig meg kell szüntetni.**

Módosítás 18

Irányelvre irányuló javaslat

13 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (13) A közkiadások hatékonyságának biztosítása végett az **EU ETS** finanszírozásának összhangban kell lennie más uniós finanszírozási programokkal, köztük az európai strukturális és beruházási alapokkal.

Módosítás

- (13) A közkiadások hatékonyságának biztosítása végett az **uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer** finanszírozásának összhangban kell lennie más uniós finanszírozási programokkal, köztük **a Horizont 2020-szal, az Európai Stratégiai Beruházási Alappal**, az európai strukturális és beruházási alapokkal **és az Európai Beruházási Bank éghajlati beruházási stratégiájával**.

2017. február 15., szerda

Módosítás 19

Irányelvre irányuló javaslat

14 preambulumbekkezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

- (14) A meglévő **rendelkezők**, amelyek értelmében a kis létesítmények ki vannak véve az EU ETS hatálya alól, **lehetővé teszik, hogy a szóban forgó létesítmények továbbra is kimaradjanak belőle**. Lehetővé kellene tenni, hogy a tagállamok frissítsék az EU ETS-ből kivett létesítményeket tartalmazó listájukat, és hogy azok a tagállamok, amelyek jelenleg ezt nem teszik meg, élhessenek ezzel a lehetőséggel minden egyes kereskedelmi időszak elején.

Módosítás

- (14) A meglévő **rendelkezőket**, amelyek értelmében a kis létesítmények ki vannak véve az EU ETS hatálya alól, **ki kell terjeszteni a kis- és középvállalkozások (kkv-k) által működtetett létesítményekre, amelyek a rendszer hatálya alól való kivétel kérelmezését megelőző három év mindegyikében 50 000 tonna CO₂-egyenértéknél kevesebbet bocsátanak ki**. Lehetővé kellene tenni, hogy a tagállamok frissítsék az EU ETS-ből kivett létesítményeket tartalmazó listájukat, és hogy azok a tagállamok, amelyek jelenleg ezt nem teszik meg, élhessenek ezzel a lehetőséggel minden egyes kereskedelmi időszak elején és félidejében. **Azt is lehetővé kell tenni, hogy azon létesítmények, amelyek a kereskedelmi időszak kezdetét megelőző három év mindegyikében 5 000 tonna CO₂-egyenértéknél kevesebbet bocsátanak ki, ki legyenek véve az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alól, amit ötvenként felül kell vizsgálni. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az önkéntes kivülmaradás mellett döntő létesítményekre vonatkozó alternatív egyenértékű intézkedések ne eredményezzenek magasabb megfelelési költségeket. A nyomon követési, jelentési és hitelesítési követelményeket egyszerűsíteni kell az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó kis kibocsátók számára.**

Módosítás 20

Proposal for a directive

16 a preambulumbekkezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (16a) **A vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek jelentős csökkentése érdekében a Bizottság mérlegelhet olyan intézkedéseket, mint a kibocsátási jelentések benyújtásának és ellenőrzésének automatizálása, teljes mértékben kihasználva az információs és kommunikációs technológiák nyújtotta lehetőségeket.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 21**Irányelvre irányuló javaslat****17 a preambulumbekkezdés (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- (17a) *A 14. és a 15. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak – lehetőség szerint – egyszerűsíteniük kell a nyomon követésre, a jelentésre és a hitelesítésre vonatkozó szabályokat a gazdasági szereplők adminisztratív terheinek csökkentése érdekében. A 19. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak meg kell könnyíteniük a nyilvántartáshoz való hozzáférést és a nyilvántartás használatát, különösen a kis gazdasági szereplők számára.*

Módosítás 22**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – - 1 pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- 1. *Az irányelv teljes szövegében a „közösségi rendszer” kifejezés helyébe az „uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.*

Módosítás 23**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – - 1 a pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- 1a. *Az irányelv teljes szövegében a „közösségi szintű” kifejezés helyébe az „uniós szintű” kifejezés lép.*

2017. február 15., szerda

Módosítás 24**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – - 1 b pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- 1b.** A - 1. és - 1a. pontban, valamint a 26. cikk (2) bekezdésében említett esetek kivételével az irányelv teljes szövegében a „közösségi” kifejezés helyébe az „uniós” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.

Módosítás 25**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – - 1 c pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- 1c.** Az irányelv teljes szövegében „a 23. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárás” kifejezés helyébe „a 30c. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás” kifejezés lép.

Módosítás 26**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – - 1 d pont (új)**

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- 1d.** A 3 g. cikkben, az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában, a 6. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, a 10a. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 14. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, a 19. cikk (1) és (4) bekezdésében és a 29a. cikk (4) bekezdésében a „rendelet” kifejezés helyébe a „jogi aktus” kifejezés lép, a szükséges nyelvtani módosításokkal.

2017. február 15., szerda

Módosítás 28**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – - 1 f pont (új)**

2003/87/EK irányelv

3 cikk – h pont

Hatályos szöveg

Módosítás

-1f. A 3. cikk h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) »új belépő«:

„h) »új belépő«:

— olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet folytató létesítmény, amely első alkalommal **2011.** június 30. után szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt,

— olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet folytató létesítmény, amely első alkalommal **2018.** június 30. után szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt,

— a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében **a közösségi** rendszerbe felvett tevékenységet első alkalommal folytató létesítmény, vagy

— a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében **az uniós** rendszerbe felvett tevékenységet első alkalommal folytató létesítmény, vagy

— olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet vagy a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében **a közösségi** rendszerbe felvett valamely tevékenységet folytató létesítmény, amelyet **2011.** június 30. után jelentős mértékben bővítettek, e bővítés tekintetében.”;

— olyan, az I. mellékletben felsoroltak közül egy vagy több tevékenységet vagy a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdése értelmében **az uniós** rendszerbe felvett valamely tevékenységet folytató létesítmény, amelyet **2018.** június 30. után jelentős mértékben bővítettek, e bővítés tekintetében.”;

Módosítás 29**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – - 1 g pont (új)**

2003/87/EK irányelv

3 cikk – u pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

-1 g. A 3. cikk a következő ponttal egészül ki:

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

„ua) »kis kibocsátó«: olyan alacsony kibocsátású létesítmény, amelyet kis- vagy középvállalkozás^(1a) üzemeltet, és az alábbi kritériumok legalább egyikének megfelel:

- az adott létesítménynek a jelenlegi kereskedési időszakot közvetlenül megelőző kereskedési időszakban az érintett illetékes hatóságnál bejelentett éves hitelesített átlagkibocsátása kevesebb volt mint 50 000 tonna szén-dioxid egyenérték évente, a biomasszából származó CO₂ nélkül, az átadott CO₂ levonása előtt;
- az első franciabekezdésben említett éves átlagkibocsátás adatai nem állnak rendelkezésre az adott létesítmény tekintetében, vagy már nem alkalmazható az adott létesítményre a létesítmény határainak vagy a létesítmény működési feltételeinek megváltozása miatt, de a szóban forgó létesítmény éves kibocsátása a következő öt évben várhatóan kevesebb lesz, mint 50 000 tonna szén-dioxid egyenérték, kivéve a biomasszából származó CO₂-t, az átadott CO₂ levonása előtt.”

^(1a) A 2003/361/EK ajánlás függelékében meghatározottak szerint.

Módosítás 30

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – - 1 h pont (új)

2003/87/EK irányelv

3 c cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

-1h. A 3c. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 13. cikk (1) bekezdésében említett, 2013. január 1-jén kezdődő időszakokra és a 30. cikk (4) bekezdésében említett felülvizsgálatot követő esetleges módosítások hiányában minden ezt követő időszakra a légi jármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi légi közlekedésből származó összes kibocsátás 95 %-a és az adott időszakban eltelt évek száma szorzatának felel meg.

„(2) A 13. cikkben említett, 2013. január 1-jén kezdődő időszakokra és a 30. cikk (4) bekezdésében említett felülvizsgálatot követő esetleges módosítások hiányában minden ezt követő időszakra a légi jármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi légi közlekedésből származó összes kibocsátás 95 %-a és az adott időszakban eltelt évek száma szorzatának felel meg.

2017. február 15., szerda

Hatályos szöveg

Módosítás

A légitársaság-üzemeltetők számára kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyisége 2021-ben a 2014. január 1-től 2016. december 31-ig tartó időszak átlagos mennyiségénél 10 %-kal alacsonyabbnak kell lennie, majd évente ugyanolyan mértékben csökkennie kell, mint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer 10. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében szereplő felső határnak, annak érdekében, hogy a légiközlekedési ágazat Unión belüli járatokra vonatkozó határértékét 2030-ra nagyobb összhangba lehessen hozni az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer ágazatokkal.

Az Európai Gazdasági Térségen (EGT) kívül található országok repülőtereire irányuló és onnan induló légiközlekedési tevékenységek esetében a 2021-től kiosztandó kibocsátási egységek a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) 39. közgyűlésén elfogadott jövőbeni, globális piacialapú mechanizmus figyelembe vételével kiigazíthatók. A Bizottság 2019-ig jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé e tevékenységeket illetően az ICAO 40. közgyűlését követően.

Ez a százalékarány ezen irányelv általános felülvizsgálata keretében felülvizsgálható.”

Ez a százalékarány ezen irányelv általános felülvizsgálata keretében felülvizsgálható.”

Módosítás 31

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – - 1 i pont (új)

2003/87/EK irányelv

3 c cikk – 4 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

-1i. A 3c. cikk (4) bekezdésében az utolsó mondat helyébe a következő szöveg lép:

Ezt a határozatot a **23.** cikk (1) bekezdésében említett bizottság megvizsgálja.

Ezt a határozatot a **30c.** cikk (1) bekezdésében említett bizottság megvizsgálja.

2017. február 15., szerda

Módosítás 32**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 j pont (új)**

2003/87/EK irányelv

3 d cikk – 2 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

-1j. A 3d. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) 2013. január 1-jétől kezdődően az egységek 15%-a kerül árverésre. Ez a százalékarány ezen irányelv általános felülvizsgálata keretében növelhető.”

„(2) 2021. január 1-jétől kezdődően az egységek 50%-a kerül árverésre.”

Módosítás 33**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 pont**

2003/87/EK irányelv

3 d cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

1. A 3d. cikk (3) **bekezdésének második albekezdése** helyébe a következő szöveg lép:

1. A 3d. cikk (3) **bekezdése** helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktust** fogadjon el.”

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30b. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktusokat** fogadjon el ezen irányelv kiegészítésére az e cikk (1) és (2) bekezdésével vagy a 3f. cikk (8) bekezdésével összhangban nem térítésmentesen kiutalandó kibocsátási egységek tagállamok által történő árverésére vonatkozó részletes rendelkezések meghatározása révén. Az egyes tagállamok által árverésen kiosztandó légitömegkezelési kibocsátási egységek száma arányos a tagállamnak a 14. cikk (3) bekezdése szerint bejelentett és a 15. cikk szerint hitelesített, a valamennyi tagállamra vonatkozóan a referenciaévre légi közlekedésnek tulajdonított összes kibocsátási egységekben való részesedésével. A 3c. cikk (1) bekezdésében említett időszakra 2010 a referenciaév, a 3c. cikkben említett minden ezt követő időszakra pedig az a naptári év, amely 24 hónappal az árveréssel érintett időszak kezdete előtt véget ér.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 34

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 a pont (új)

2003/87/EK irányelv

3 d cikk – 4 bekezdés – 1 albekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

1a. A 3d. cikk (4) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A légi közlekedés kibocsátási egységeinek elárverezéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak. A bevételeket az Unióban és harmadik országokban bekövetkező éghajlatváltozás kezelésére, többek között az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, az EU-ban és harmadik országokban az éghajlatváltozás hatásaihoz történő alkalmazkodásra, az enyhítésre és az alkalmazkodásra vonatkozó, beleértve különösen a repülőtechnika és légi közlekedés területén folyó kutatás és fejlesztés finanszírozására, az alacsony kibocsátású közlekedésen keresztüli kibocsátáscsökkentésre, valamint a közösségi rendszer igazgatási költségeinek fedezésére kell fordítani. Az árverésekből származó bevételeket **különösen** a globális energiahatékonysági és megújulóenergia-alaphoz történő hozzájárulások, továbbá az erdők pusztulásának elkerülése érdekében tett intézkedések finanszírozására **kell felhasználni.**”

„(4) A **bevétel teljes összegét** az Unióban és harmadik országokban bekövetkező éghajlatváltozás kezelésére, többek között az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére, az EU-ban és harmadik országokban az éghajlatváltozás hatásaihoz történő alkalmazkodásra, az enyhítésre és az alkalmazkodásra vonatkozó, beleértve különösen a repülőtechnika és légi közlekedés területén folyó kutatás és fejlesztés finanszírozására, az alacsony kibocsátású közlekedésen keresztüli kibocsátáscsökkentésre, valamint **az uniós** rendszer igazgatási költségeinek fedezésére kell fordítani. Az árverésekből származó bevételeket **emellett** a Globális Energiahatékonysági és Megújulóenergia-alaphoz történő hozzájárulások, továbbá az erdők pusztulásának elkerülése érdekében tett intézkedések finanszírozására **is fel lehet használni.**”

Módosítás 35

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 1 b pont (új)

2003/87/EK irányelv

3 e cikk – 1 a bekezdés (új)

Hatályos szöveg

Módosítás

1b. A 3e. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) 2021-től kezdve a kibocsátási egységek ezen irányelv értelmében történő térítésmentes kiosztása csak azt követően kerül engedélyezésre, hogy az Európai Parlament és a Tanács azt általuk elfogadott határozattal megerősítette, mivel az ICAO A-39/3. sz. határozata szerint 2021-től globális piacialapú intézkedés lép hatályba. Ebben a vonatkozásban a társjogalkotók figyelembe fogják venni a piacialapú intézkedés és az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer közti kölcsönhatást.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 36**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 2 a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

II a fejezet (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2a. A szöveg a következő fejezettel egészül ki:**„IIa. FEJEZET****A hajózási ágazat bevonása nemzetközi szintű előrelépés hiányában****3ga. cikk****Bevezetés**

2021-től kezdve a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet égisze alatt működő hasonló rendszer hiányában az Unió kikötőiben, valamint az onnan induló és oda irányuló hajózás során keletkező CO₂-kibocsátások az e fejezetben meghatározott, 2023-ban életbe lépő rendszeren keresztül kerülnek elszámolásra.

3gb. cikk**Alkalmazási kör**

2023. január 1-től kezdve e fejezet rendelkezései érvényesek a tagállam joghatósága alá tartozó kikötőkben tartózkodó, azokba érkező vagy azokból induló hajók szén-dioxid-kibocsátására vonatkozó kibocsátási egységek kiosztására és kiutalására, az (EU) 2015/757 rendeletben rögzített rendelkezésekkel összhangban. A 12. és 16. cikkek ugyanúgy vonatkoznak a tengeri tevékenységekre, mint más tevékenységekre.

3gc. cikk**Többlet kibocsátási egységek a tengeri ágazat részére**

A Bizottság 2021. augusztus 1-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a 30b. cikkel összhangban, hogy az irányelv kiegészítéseképpen a tengeri ágazatra vonatkozóan megállapítsa a kibocsátási egységek teljes mennyiségét az egyéb ágazatokkal összhangban, és a kibocsátási egységek kiosztásának módszerét ebben az ágazatban, árverés keretében, valamint a speciális rendelkezéseket az igazgatást végző tagállamra tekintettel. Amennyiben a tengeri ágazat bevonásra kerül az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerbe, a kibocsátási egységek teljes mennyisége annak értékével növekszik.

A 3gd. cikkben említett kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek 20 %-át a 3gd. cikk szerint létrehozott alapon keresztül kell felhasználni (»Tengeri éghajlati alap«), annak érdekében, hogy fokozzák az energiatartékonyságot és támogassák az innovatív technológiákba való beruházásokat a CO₂-kibocsátások csökkentése érdekében a tengeri ágazatban, ideértve a rövid távú tengeri hajózást és a kikötőket is.

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

3gd. cikk**Tengeri éghajlati alap**

(1) Létre kell hozni egy, a tengeri kibocsátások kompenzálására, az energiahatékonyság fokozására és a tengeri ágazatban a CO₂-kibocsátások csökkentésére szolgáló innovatív technológiákba való beruházások előmozdítására szolgáló alapot.

(2) A hajóüzemeltetők önkéntes alapon éves tagsági hozzájárulást fizethetnek az alapnak, az (EU) 2015/757 rendelet értelmében az előző naptári évre vonatkozóan jelentett teljes kibocsátásuknak megfelelően. A 12. cikk (3) bekezdésétől eltérően az alap a tagjai közé tartozó hajóüzemeltetők nevében együttesen ad le kibocsátási egységeket. A tonnánkénti kibocsátásra jutó hozzájárulást az alap határozza meg minden év február 28-ig, és ennek értéke nem lehet kevesebb a kibocsátási egységek megelőző évi piaci árának szintjénél.

(3) Az alap a tagjainak a megelőző naptári évben való kibocsátásainak együttes összmenyiségével azonos mennyiségben szerez kibocsátási egységeket és minden év április 30-ig visszaadja azokat a 19. cikk értelmében létrehozott nyilvántartásba, későbbi törlésre. A hozzájárulásokat nyilvánosságra kell hozni.

(4) Az alap továbbá az energiahatékonyságot is fokozza és előmozdítja a tengeri ágazatban a CO₂-kibocsátások csökkentésére irányuló innovatív technológiákba való beruházásokat, ideértve a rövid távú tengeri hajózást és a kikötőket is, a 3gc. cikkben említett bevételek révén. Az alap által támogatott valamennyi beruházást nyilvánosságra kell hozni, és azoknak meg kell felelniük az irányelv céljainak.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30b. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el ezen irányelv kiegészítésére e cikk végrehajtására vonatkozóan.

3ge. cikk**Nemzetközi együttműködés**

Abban az esetben, ha létrejön egy nemzetközi megállapodás a tengeri közlekedésből eredő üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló globális intézkedésekről, a Bizottság felülvizsgálja ezt az irányelvet és adott esetben módosításokat javasol e nemzetközi megállapodással való összhang biztosítása érdekében.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 37**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 2 b pont (új)**

2003/87/EK irányelv

5 cikk – 1 albekezdés – d a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2b. Az 5. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a következő ponttal egészül ki:

„da) a létesítményben a kibocsátáscsökkentés segítése érdekében felhasználásra kerülő minden szén-dioxid-leválasztási és -felhasználási technológia.”

Módosítás 38**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 2 c pont (új)**

2003/87/EK irányelv

6 cikk – 2 bekezdés – e a és e b pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2c. A 6. cikk (2) bekezdése a következő pontokkal egészül ki:

„ea) a társadalmi felelősségvállalásra és a jelentéstételre vonatkozó valamennyi jogi követelmény, amelynek célja a környezetvédelmi előírások egyenlő és eredményes végrehajtásának, valamint annak biztosítása, hogy az illetékes hatóságok és az érdekelt felek – többek között a munkavállalók, valamint a civil társadalom és a helyi közösségek képviselői – minden lényeges információhoz hozzáférjenek az Aarhusi Egyezményben megállapított és az uniós és nemzeti jogszabályokban, köztük az ezen irányelvben végrehajtott módon;

eb) kötelezettség, amely szerint évente teljes körű adatokat kell közzétenni az éghajlatváltozás elleni küzdelemre és az európai környezetvédelmi, valamint a munkahelyi környezeti, egészségvédelmi és biztonsági irányelveknek való megfelelésre vonatkozóan; ezeknek az információknak mind a munkavállalók képviselői, mind a létesítmény közelében élő lakosság civil társadalmi képviselői számára hozzáférhetőnek kell lenniük.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 39**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 2 d pont (új)**

2003/87/EK irányelv

7 cikk

Hatályos szöveg

Módosítás

2d. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

„7. cikk

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására és a létesítmény bővítésére, illetve teljesítményének jelentős csökkentésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Ahol szükséges, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt. Ha változik a létesítmény üzemeltetője, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt az új üzemeltető **nevének** és **címének** beillesztésével.”

Az üzemeltető **indokolatlan késelem nélkül** értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására és a létesítmény bővítésére, illetve teljesítményének jelentős csökkentésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Ahol szükséges, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt. Ha változik a létesítmény üzemeltetője, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt az új üzemeltető **személyazonosságának** és **elérhetőségének** beillesztésével.”

Módosítás 142**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 3 pont**

2003/87/EK irányelv

9 cikk – 2 és 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2021-től kezdve a lineáris csökkentési tényező 2,2 %.”

2021-től kezdve a lineáris csökkentési tényező 2,2 %, **amely értéket rendszeresen felül kell vizsgálni, tekintettel esetleges 2,4 %-ra történő emelésére legkorábban 2024-ben;**

2017. február 15., szerda

Módosítás 41**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

a) az 1. bekezdés három új albekezdéssel egészül ki:

Módosítás

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok 2019-től kezdődően a 10a. és 10c. cikkel összhangban térítésmentesen ki nem osztott és a piaci stabilizációs tartalékban el nem helyezett valameny-nyi kibocsátási egységet vagy árverés útján értékesítik, vagy törlik.”

Módosítás 42**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

2021-től kezdődően a tagállamok által elárverezendő kibocsátási egységek részaránya 57 % lesz.

Módosítás

2021-től kezdődően a tagállamok által elárverezendő **vagy törlendő** kibocsátási egységek részaránya 57 % lesz, és ez a részarány a 10a. cikk (5) bekezdése alapján a 2021. január 1-jén kezdődő tízéves időszak során legfeljebb öt százalékponttal csökken. Ilyen kiigazításra kizárólag a (2) bekezdés első albekezdésének a) pontja alapján árverésen értékesítendő kibocsátási egységek csökkentésének formájában kerülhet sor. Amennyiben nem kerül sor kiigazításra, vagy amennyiben 5 százalékpontnál kevesebbre van szükség a kiigazításhoz, a kibocsátási egységek fennmaradó része törlésre kerül. Ez a törlés nem haladhatja meg a 200 millió kibocsátási egységet.

2017. február 15., szerda

Módosítás 43**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 1 bekezdés – 3 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

2021 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2%-át árverésre bocsátják egy alap létrehozása érdekében abból a célból, hogy javítsák az energiahatékonyságot és korszerűsítsék bizonyos tagállamok energetikai rendszereit az irányelv 10d. cikkének („modernizációs alap”) megfelelően.

Módosítás

2021 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2%-át árverésre bocsátják egy alap létrehozása érdekében abból a célból, hogy javítsák az energiahatékonyságot és korszerűsítsék bizonyos tagállamok energetikai rendszereit az irányelv 10d. cikkének („modernizációs alap”) megfelelően. **Az ebben az albekezdésben meghatározott mennyiség része a második albekezdésnek megfelelően árverésre bocsátandó 57%-nyi kibocsátási egységnek.**

Módosítás 44**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 1 bekezdés – 3 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Ezen túlmenően a 2021 és 2030 között kibocsátandó összes kibocsátási egység 3%-át árverésre bocsátják olyan ágazatok vagy alágazatok kompenzálása érdekében, amelyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának azon jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában az üvegházhatásúgáz-kibocsátás villamosenergia-árakba beépülő költségeiből származnak, ezen irányelv 10a. cikke (6) bekezdésének értelmében. Az ebben az albekezdésben meghatározott mennyiség kétharmada része a második albekezdésnek megfelelően árverésre bocsátandó 57%-nyi kibocsátási egységnek.

2017. február 15., szerda

Módosítás 45**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 1 bekezdés – 3 b albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2021. január elsejével létrehozzák az Igazságos Átállás Alapot az Európai Regionális Fejlesztési Alap és az Európai Szociális Alap kiegészítéseként, és ennek finanszírozása az árverési bevételek 2 %-ának összevonása révén történik.

Ezen árverések bevételei uniós szinten maradnak, és azokat azon régiók támogatására kell felhasználni, ahol magas a széndioxid-függő ágazatokban dolgozók aránya, és az egy főre jutó GDP jóval az uniós átlag alatt van. Ezek az intézkedések tiszteletben tartják a szubszidiaritás elvét.

Ezek az igazságos átmenetre irányuló árverési bevételek különböző, például az alábbi módokon hasznosíthatók:

- átcsoportosítások és/vagy mobilitási cellák létrehozása,
- oktatási/képzési kezdeményezések a munkavállalók átképzésére vagy továbbképzésére,
- álláskeresési támogatás,
- vállalkozásindítási támogatás, valamint
- nyomon követési és megelőzési intézkedések a szerkezetátalakítási folyamat testi és lelki egészségre gyakorolt negatív hatásainak elkerülése vagy minimalizálása érdekében.

Mivel az Igazságos Átállás Alap által finanszírozandó fő tevékenységek erőteljesen kapcsolódnak a munkaerőpiachoz, a szociális partnereket aktívan be kell vonni az alap kezelésébe – az Európai Szociális Alap bizottságának mintájára –, és a helyi szociális partnerek részvételét kell a projektfinanszírozások egyik kulcsfontosságú követelményévé tenni.

2017. február 15., szerda

Módosítás 46**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 1 bekezdés – 4 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A tagállamok által árverésen értékesítendő kibocsátási egységek teljes fennmaradó mennyiségét a 2. bekezdésnek megfelelően kell elosztani

Módosítás

A tagállamok által árverésen értékesítendő kibocsátási egységek teljes fennmaradó mennyiségét – a **10a. cikk (8) bekezdésének első albekezdésében említett kibocsátási egység-mennyiség levonása után** – a (2) bekezdésnek megfelelően kell elosztani.

Módosítás 47**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 1 bekezdés – 4 a albekezdés (új)

*A Bizottság által javasolt szöveg**Módosítás*

2021. január 1-jén a piaci stabilizációs tartalékban elhelyezett 800 millió kibocsátási egységet törlik.

Módosítás 48**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – b pont – ii pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 2 bekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 10 %-át – a Közösségen belüli szolidaritás és növekedés céljára figyelemmel – bizonyos tagállamok között kell szétosztani, a IIa. mellékletben előírt százalékokkal növelve ezzel e tagállamoknak az árverés útján történő értékesítés céljára az a) pont alapján jutó kibocsátási egység-mennyiséget.

Módosítás

b) az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség 10 %-át – a Közösségen belüli szolidaritás és növekedés céljára figyelemmel – bizonyos tagállamok között kell szétosztani, a IIa. mellékletben előírt százalékokkal növelve ezzel e tagállamoknak az árverés útján történő értékesítés céljára az a) pont alapján jutó kibocsátási egység-mennyiséget. **A 10d. cikknek megfelelően a modernizációs alap támogatásában részesülő tagállamok esetében a IIa. mellékletben meghatározott kibocsátási egység-részesedéseket a modernizációs alapheli részesedésükbe csoportosítják át.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 49**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – b a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 3 bekezdés – bevezető rész

Hatályos szöveg

Módosítás

ba) a (3) bekezdésben a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A kibocsátási egységeik elárverezéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak. A kibocsátási egységek (2) bekezdésben említett, árverés útján történő értékesítéséből származó **bevételek – beleértve a (2) bekezdés b) és c) pontja alapján megvalósuló értékesítésből származó valamennyi bevételt is** –, vagy e bevételek értékével megegyező **összeg legalább 50 %-át** az alábbi célok egyikére vagy közülük többre kell felhasználni:”

„(3) A kibocsátási egységeik elárverezéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak. A kibocsátási egységek (2) bekezdésben említett, árverés útján történő értékesítéséből származó **összbevétel 100 %-át**, vagy e bevételek értékével megegyező **összeget** az alábbi célok egyikére, vagy közülük többre kell felhasználni:”

Módosítás 50**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – b b pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 3 bekezdés – b pont

Hatályos szöveg

Módosítás

bb) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés fejlesztésére **a Közösség** azon vállalásának teljesítése céljából, hogy **2020-ra 20 %-ban** megújuló forrásból származó energiát fog felhasználni, továbbá a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérést előmozdító egyéb technológiák kifejlesztésére, valamint **a Közösség** azon vállalása teljesítésének elősegítésére, hogy **2020-ig** az energiahatékonyságot **20 %-kal** növeli;”

„b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés fejlesztésére **az Unió** azon vállalásának teljesítése céljából, hogy **2030-ra** megújuló forrásból származó energiát fog felhasználni, továbbá a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérést előmozdító egyéb technológiák kifejlesztésére, valamint **az Unió** azon vállalása teljesítésének elősegítésére, hogy **2030-ig** az energiahatékonyságot **a vonatkozó jogalkotási aktusokban megállapodott szintre** növeli;”

2017. február 15., szerda

Módosítás 51**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – b c pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 3 bekezdés – f pont

Hatályos szöveg

Módosítás

bc) A (3) bekezdés f) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„f) az alacsony kibocsátású közlekedésre és tömegközlekedési eszközökre történő átállás ösztönzésére;”

„f) az alacsony kibocsátású közlekedésre és tömegközlekedési eszközökre történő átállás ösztönzésére **és – hacsak a CO₂-bekerülést nem veszik figyelembe más felszíni közlekedési módokkal kapcsolatban – a vasúthoz vagy az egyéb elektromos felszíni közlekedési módokhoz hasonló egyéb elektromos felszíni közlekedési módok támogatására.**”

Módosítás 52**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – b d pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 3 bekezdés – h pont

Hatályos szöveg

Módosítás

bd) a (3) bekezdés h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság **és a** hőszigetelés **javítására**, vagy a kis és közepes jövedelmű háztartások szociális aspektusainak kezelését célzó pénzügyi támogatások biztosítására irányulnak;”

„h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság **javítására, távfűtési rendszerek és hőszigetelés kialakítására**, vagy a kis és közepes jövedelmű háztartások szociális aspektusainak kezelését célzó pénzügyi támogatások biztosítására irányulnak;”

2017. február 15., szerda

Módosítás 53**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – c pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 3 bekezdés – j pont

A Bizottság által javasolt szöveg

j) olyan ágazatok vagy alágazatok érdekeit szolgáló pénzügyi intézkedések finanszírozására, melyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának azon jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában az üvegházhatásúgáz-kibocsátás villamosenergia-árakba beépülő költségeiből származnak, amennyiben ezek az intézkedések megfelelnek a 10a. cikk (6) bekezdésében foglalt feltételeknek;

Módosítás

j) olyan ágazatok vagy alágazatok érdekeit szolgáló pénzügyi intézkedések finanszírozására, melyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának azon jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában az üvegházhatásúgáz-kibocsátás villamosenergia-árakba beépülő költségeiből származnak, amennyiben **a jövedelmek maximum 20 %-át fordítják erre a célra, és** ezek az intézkedések megfelelnek a 10a. cikk (6) bekezdésében foglalt feltételeknek;

Módosítás 54**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – c pont**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 3 bekezdés – l pont

A Bizottság által javasolt szöveg

l) a szociális partnerekkel szorosan egyeztetve a dekarbonizálódó gazdaság munkahelyeinek átalakulása által érintett munkaerő készségfejlesztésének és más munkahelyekre való átirányításának elősegítésére.

Módosítás

l) a **gazdaságaik szénmentesítése társadalmi hatásainak enyhítése céljából és a** szociális partnerekkel szorosan egyeztetve a dekarbonizálódó gazdaság munkahelyeinek átalakulása által érintett munkaerő készségfejlesztésének és más munkahelyekre való átirányításának elősegítésére.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 55**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – c a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 3 bekezdés – 1 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ca) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ez az információ a Bizottság által kidolgozott szabványosított sablon révén kerül közzétételre, amely információt tartalmaz az árverési bevételeknek az alapok különböző kategóriái közötti felhasználására és a felhasználás addicionalitására vonatkozóan. A Bizottság ezt az információt honlapján közzéteszi.”

Módosítás 56**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – c b pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 3 bekezdés – 2 albekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

cb) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására a fejlődő országokra is kiterjedő adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre a kibocsátási egységek (2) bekezdés szerinti elárverezéséből származó **bevételekkel egyenértékű összeg legalább 50 %-ának** megfelelő értékben – **beleértve a kibocsátási egységeknek a (2) bekezdés b) és c) pontja szerinti elárverezéséből származó valamennyi bevételt is.**”

„A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására a fejlődő országokra is kiterjedő adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a **további** pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre a kibocsátási egységek (2) bekezdés szerinti elárverezéséből származó **bevételek 100 %-ával egyenértékű összegnek** megfelelő értékben, és ezekről a politikákról a Bizottság által biztosított szabványosított sablonon keresztül jelentést tettek.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 57

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 4 pont – d pont

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 4 bekezdés – 1, 2 és 3 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

d) a (4) bekezdés harmadik **albekezdésének** helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktust** fogadjon el.”.

Módosítás

d) a (4) bekezdés **első, második és** harmadik **albekezdése** helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktusokat** fogadjon el ezen irányelv az árverések nyílt, átlátható, összehangolt és megkülönböztetésmentes lefolytatása érdekében az árverések időzítésére, adminisztrálására és egyéb vonatkozásaira vonatkozó részletes rendelkezések meghatározása révén történő kiegészítésére. Ennek érdekében a folyamatnak kiszámíthatónak kell lennie, különösen az árverések időzítése, ütemezése, valamint a rendelkezésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyisége tekintetében. Amennyiben a hatásvizsgálat az egyes ipari ágazatok vonatkozásában azt mutatja, hogy várhatóan korlátozott lesz a kibocsátásáthelyezés jelentős kockázatának kitett ágazatokra vagy alágazatokra gyakorolt hatása, a Bizottság a piac megfelelő működésének biztosítása érdekében kivételes körülmények fennállása esetén módosíthatja az árverések ütemezését a 13. cikk (1) bekezdésében említett, 2013. január 1-jén kezdődő időszak vonatkozásában. A Bizottság legfeljebb egy alkalommal és maximum 900 millió kibocsátási egység vonatkozásában hajt végre ilyen módosítást.

Az árveréseket úgy kell megszervezni, hogy:

- a) az üzemeltetők és különösen az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó kis- és középvállalkozások teljes mértékben, igazságos és méltányos alapon részt vehessenek rajtuk;
- b) minden résztvevő egyidejűleg jusson hozzá ugyanazon információkhoz, és a résztvevők ne akadályozzák az árverés lefolytatását;
- c) az árverés megszervezése és az azon való részvétel költséghatékony legyen és ne okozzon indokolatlan adminisztrációs kiadásokat; valamint
- d) a kis kibocsátók hozzáférést kapnak a kibocsátási egységekhez.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 58**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – d a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 4 bekezdés – 4 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

da) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok két évente közlik a Bizottsággal a villamosenergia-termelési kapacitás nemzeti intézkedések miatt területükön történő bezárásait. A Bizottság kiszámítja a bezárásoknak megfelelő számú kibocsátási egységet, és erről tájékoztatja a tagállamokat. A tagállamok a (2) bekezdésnek megfelelően elosztott összes kibocsátási egység megfelelő részét törölhetik.”

Módosítás 59**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 4 pont – d b pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 cikk – 5 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

db) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A Bizottság nyomon követi az **európai karbonpiac** működését. A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a karbonpiac működéséről, beleértve az árverések végrehajtását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét. **Szükség esetén** a tagállamok biztosítják, hogy minden vonatkozó információt legalább két hónappal a jelentés Bizottság általi elfogadása előtt benyújtanak a Bizottságnak.”

„(5) A Bizottság nyomon követi az **uniós kibocsátáskezelési rendszer** működését. A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a karbonpiac működéséről, beleértve az árverések végrehajtását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét. **A jelentés az uniós kibocsátáskezelési rendszer és az egyéb uniós éghajlat- és energiapolitikák közötti kölcsönhatással is foglalkozik, többek között azzal, hogyan hatnak a politikák az uniós kibocsátáskezelési rendszer kereslet-kínálat egyensúlyára, és hogy megfelelnek-e az Unió 2030-ra és 2050-re kitűzött éghajlati és energia-céljainak. A jelentés az Unión belüli kibocsátásáthelyezés kockázatát és a beruházásokra gyakorolt hatást is figyelembe veszi.** A tagállamok biztosítják, hogy minden vonatkozó információt legalább két hónappal a jelentés Bizottság általi elfogadása előtt benyújtanak a Bizottságnak.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 60**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 1 bekezdés – 1 és 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

a. az (1) bekezdés második bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el. Ez a jogi aktus arról is gondoskodik, hogy az új belépők részére fenntartott tartalékból további forrásokat biztosítsanak jelentős **termelésnövekedés** esetére, **oly módon, hogy ugyanazokat a küszöböket és elosztási kiigazításokat alkalmazzák, mint a működés részleges beszüntetése esetében.**”

Módosítás

a. az (1) bekezdés **első és** második **albekezdésének** helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el **ezen irányelv a kibocsátási egységeknek a (4), az (5) és a (7) bekezdésben említett kiosztásának meghatározása révén történő kiegészítésére, ideértve a (19) bekezdés harmonizált alkalmazásához szükséges rendelkezések meghatározását is.** Ez a jogi aktus arról is gondoskodik, hogy az új belépők részére fenntartott tartalékból további forrásokat biztosítsanak a termelés jelentős **változásai** esetére. **A jogi aktus meghatározza különösen, hogy ha a két megelőző év ellenőrzött termelési adatainak mozgó átlagaként kifejezett termelést a 11. cikk szerint jelentett termelési tevékenységgel összevetve legalább 10 %-os csökkenés vagy növekedés következik be, akkor annak a kibocsátási egységek megfelelő mennyiségű kiigazítását kell maga után vonnia, a kibocsátási egységeket a (7) bekezdésben említett tartalékba helyezve, illetve kivonva azokat onnan.**

Az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus készítésekor a Bizottságnak tekintetbe kell vennie azt, hogy az adminisztráció bonyolultságának határt kell szabni, és meg kell akadályozni a rendszerrel való visszaélést. Amennyiben különleges körülmények indokolják, e célból rugalmasan értelmezheti az ezen bekezdésben meghatározott küszöbértékeket.”

Módosítás 61**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 1 bekezdés – 3 albekezdés

Jelenlegi szöveg

Módosítás

aa) az (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

2017. február 15., szerda

Jelenlegi szöveg

„Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint **közösségi szintű** előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomaszahasználatot, **valamint a CO₂ elkülönítést és tárolását**, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönözik a kibocsátás növelésére. Villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a 10c. cikk hatálya alá tartozó esetek és a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.”

Módosítás

„Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint **az egész Unióra érvényes** előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomaszahasználatot, **a szén-dioxid-leválasztást és -tárolást (CCS) és a szén-dioxid-leválasztást és -felhasználást (CCU)**, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönözik a kibocsátás növelésére. Villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a 10c. cikk hatálya alá tartozó esetek és a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.”

Módosítás 62

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 5 pont – b pont

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 2 bekezdés – 3 albekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

Ki kell igazítani a térítésmentes kiosztásra vonatkozó referenciaértékeket, hogy el lehessen kerülni az indokolatlan extra-profitot, továbbá hogy tükrözni lehessen a 2007–2008-as időszakban végbement, illetve minden olyan későbbi időszakban végbemenő technológiai fejlődést, amelyre vonatkozóan a térítésmentes kiosztásokat a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározzák. Ez a kiigazítás annak az értéknek az 1 %-ával csökkenti a 10a. cikk alapján elfogadott jogi aktus által meghatározott referenciaértékeket, amelyet a 2007–2008-as adatok alapján állapítottak meg 2008 és a térítésmentes kiosztás releváns időszakának közepe közötti periódus minden évére vonatkozóan, kivéve, ha:

Módosítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30b. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv a térítésmentes kiosztásra vonatkozó referenciaértékek felülvizsgált értékének meghatározásával történő kiegészítése céljából. Ezeknek a végrehajtási jogi aktusoknak összhangban kell állniuk az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, és meg kell felelniük a következőknek:

Módosítás 63

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 5 pont – b pont

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 2 bekezdés – 3 albekezdés – i pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

-i) A 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket a 11. cikk értelmében a 2016-ra és 2017-re benyújtott adatok alapján kell meghatározni;

2017. február 15., szerda

Módosítás 64

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 5 pont – b pont

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 2 bekezdés – 3 albekezdés – -i a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- ia) Az említett adatokon alapuló referenciaértékeknek a 2011/278/EU bizottsági határozatban szereplő referenciaértékkel való összehasonlítása alapján a Bizottság minden referenciaérték tekintetében meghatározza az éves csökkentési arányt és alkalmazza azt a 2013–2020-as időszakban alkalmazandó referenciaértékekre a 2008 és 2023 közötti minden év tekintetében, a 2021–2025-ös időszakba eső évek referenciaértékeinek meghatározása céljából;*

Módosítás 65

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 5 pont – b pont

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 2 bekezdés – 3 albekezdés – i pont

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- i) A 11. cikk alapján benyújtott információk alapján a Bizottság megállapítja, hogy a 10a. cikkben foglalt elvek felhasználásával kiszámított egyes referenciamutatók a 2007–2008-as érték 0,5%-ánál nagyobb mértékben pozitívan vagy negatívan eltérnek-e a fentiekben említett éves csökkenéstől. Amennyiben igen, az illető referenciaértéket 0,5%-kal vagy 1,5%-kal ki kell igazítani a 2008 és a térítésmentes kiosztás időszakának közepe közötti periódus minden évének vonatkozásában;*

- i) Amennyiben a 11. cikk szerint benyújtott információk alapján a fejlődés üteme nem haladja meg a 0,25%-ot, a referenciaértéket a 2021–2025-ös időszakra a 2008 és 2023 közötti minden év tekintetében csökkenteni kell ezzel a százalékaránnyal;*

2017. február 15., szerda

Módosítás 66**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – b pont**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 2 bekezdés – 3 albekezdés – ii pont

A Bizottság által javasolt szöveg

ii) Ettől eltérően az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket e termékek gyártói számára.

Módosítás

ii) Amennyiben a 11. cikk szerint benyújtott információk alapján a fejlődés üteme meghaladja az 1,75 %-ot, a referenciaértéket a 2021–2025-ös időszakra a 2008 és 2023 közötti minden év tekintetében csökkenteni kell ezzel a százalékaránnyal.

Módosítás 67**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – b pont**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 2 bekezdés – 4 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság e célból a 22a. cikkkel összhangban végrehajtási aktust fogad el.

Módosítás

törölve

Módosítás 68**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – b a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 2 bekezdés – 3 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

ba) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 2026–2030-as időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket ugyanezen a módon kell meghatározni, vagyis a 11. cikk értelmében a 2021–2022-re benyújtott adatok alapján, a 2008 és 2028 közötti minden egyes év tekintetében az éves csökkentési arányt alkalmazva.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 69**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – b b pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 2 bekezdés – 3 b albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

bb) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

ii. Ettől eltérően az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket e termékek gyártói számára.

„Ettől eltérően az aromás vegyületek, a hidrogén és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket e termékek gyártói számára.”

Módosítás 165**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – b c pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10a cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

bc) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A (4) és (8) bekezdésre is figyelemmel és a 10c. cikkre tekintet nélkül nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban a villamosenergia-termelők, a szén-dioxid elkülönítését szolgáló létesítmények, a szén-dioxid szállítására szolgáló csővezetékek és a szén-dioxid tárolóhelyek;

„A (4) és (8) bekezdésre is figyelemmel és a 10c. cikkre tekintet nélkül nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban a villamosenergia-termelők, a szén-dioxid elkülönítését szolgáló létesítmények, a szén-dioxid szállítására szolgáló csővezetékek és a szén-dioxid tárolóhelyek; **a hulladékgázokat felhasználó villamosenergia-termelők nem minősülnek az ezen irányelv 3. cikkének u) pontja értelmében vett villamosenergia-termelőnek. A referenciaértékek kiszámításakor a villamosenergia-termelésre használt hulladékgáz teljes széntartalmát is figyelembe kell venni.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 70

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 5 pont – b d pont (új)

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 4 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

bd) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Ingyenes kiosztásban részesül a távfűtés és a 2004/8/EK irányelv értelmében vett nagy hatásfokú kapcsolt energia-termelés a gazdaságilag indokolt módon, kereslet kielégítése céljából folytatott hőtermelés vagy hűtési szolgáltatások tekintetében. **2013-tól kezdődően minden évben az e létesítmények számára e hőtermelés tekintetében kiosztott kibocsátási egységek mennyiségét a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.**”

„(4) Ingyenes kiosztásban részesül a távfűtés és a 2004/8/EK irányelv értelmében vett nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés a gazdaságilag indokolt módon, kereslet kielégítése céljából folytatott hőtermelés vagy hűtési szolgáltatások tekintetében.”

Módosítás 71

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 5 pont – c pont

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Az árverés útján történő értékesítés 10. cikkben meghatározott arányának betartása érdekében minden olyan évben, amikor a térítésmentes kiosztások összege nem éri el azt a maximális szintet, amely tiszteletben tartja a tagállamok árverési arányát, az addig a szintig megmaradó kibocsátási egységeket a térítésmentes kiosztások csökkenésének megakadályozására vagy korlátozására kell felhasználni a tagállamok árverési arányának későbbi években történő tiszteletben tartásának érdekében. Mindazonáltal abban az esetben, ha **eléri a maximális szintet**, a térítésmentes kiosztásokat ennek megfelelően ki kell igazítani. **Bármely ilyen jellegű kiigazítást egységes módon kell elvégezni.**

(5) **Amennyiben** a térítésmentes kiosztások összege **egy adott évben** nem éri el azt a maximális szintet, amely tiszteletben tartja a tagállamok **a 10. cikk (1) bekezdésében meghatározott** árverési arányát, az addig a szintig megmaradó kibocsátási egységeket a térítésmentes kiosztások csökkenésének megakadályozására vagy korlátozására kell felhasználni a **következő években.** **Abban az esetben azonban, ha eléri a maximális szintet, a tagállamok által a 2021. január 1-jével kezdődő teljes tízéves időszak során árverésen értékesítendő kibocsátási egységek részarányának legfeljebb öt százalékpontos csökkenésének megfelelő kibocsátási egység-mennyiséget a 10. cikk (1) bekezdése értelmében térítésmentesen kell kiosztani a 10b. cikkben foglaltak szerint meghatározott ágazatoknak és alágazatoknak.** Mindazonáltal abban az esetben, ha **ez a csökkentés nem elegendő a 10b. cikk szerinti ágazatok és alágazatok igényének kielégítéséhez**, a térítésmentes kiosztásokat ennek megfelelően **egy egységes ágazatközi korrekciós tényezővel** ki kell igazítani **azon ágazatok esetében, amelyeknek harmadik országokkal folytatott kereskedelmi intenzitása 15 % alatt van, vagy amelyeknek széndioxid-intenzitása 7kg CO₂/EUR teljes bruttó hozzáadott érték alatt van.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 72

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 5 pont – d pont

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 6 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A belső piacra gyakorolt mindennemű hatás figyelembevételével mellett a tagállamoknak pénzügyi intézkedéseket kell hozniuk olyan ágazatok vagy alágazatok érdekében, melyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának azon jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában az üvegházhatásúgáz-kibocsátás villamosenergia-árakba beépülő költségeiből származnak. Az e költségek részleges kompenzálását célzó ilyen pénzügyi intézkedéseknek összhangban kell lenniük az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal.

Módosítás

(6) **Uniós szintű központosított mechanizmust kell elfogadni azon ágazatok és alágazatok kártalanítására, melyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának azon jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában az üvegházhatásúgáz-kibocsátás villamosenergia-árakba beépülő költségeiből származnak.**

A kompenzációnak arányosnak kell lennie a villamosenergia-árakba ténylegesen beépített üvegházhatásúgáz-kibocsátási költségekkel, és azt az állami támogatásokra vonatkozó jelenlegi iránymutatásokban lefektetett kritériumoknak megfelelően oly módon kell alkalmazni, hogy elkerülhetőek legyenek a belső piacra gyakorolt negatív hatások és a felmerült költségek túlkompensációja.

Ha a rendelkezésre álló kompenzációs összeg nem elegendő az összes támogatható közvetett költség kompenzálására, akkor egyformán kell csökkenteni az összes jogosult létesítmény számára nyújtható kompenzáció összegét.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30b. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el ezen irányelv az alap e bekezdés végrehajtásában való létrehozása és működtetése révén történő kiegészítése céljából.

2017. február 15., szerda

Módosítás 73**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – d a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 6 bekezdés – 1a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

da) a (6) bekezdés a következő új albekezdéssel egészül ki:

„A belső piacra gyakorolt mindennemű hatás figyelembevétele mellett a tagállamok nemzeti szinten pénzügyi intézkedéseket hozhatnak olyan ágazatok vagy alágazatok érdekében, melyek ki vannak téve a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának azon jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában az üvegházhatásúgáz-kibocsátás villamosenergia-árakba beépülő költségeiből származnak. Az e költségek részleges kompenzálását célzó ilyen pénzügyi intézkedéseknek összhangban kell lenniük az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal és a jelen irányelv 10. cikkének (3) bekezdésével. Ezek a nemzeti szintű intézkedések az első albekezdésben említett támogatással együtt nem haladhatják meg az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásokban meghatározott maximális összeget, és nem okozhatnak piaci torzulást. Az állami támogatásokból finanszírozott kompenzáció jelenlegi határértékét a kereskedelmi időszak folyamán fokozatosan csökkenteni kell.”

Módosítás 74**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – e pont – i pont**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 7 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Az irányelv 10a. cikkének (5) bekezdésében említett maximális kibocsátási egység-mennyiséget, amely 2020-ig nem kerül térítésmentes kiosztásra, el kell különíteni az új belépők részére és a jelentős termelésnövekedések esetére, azzal a 250 millió kibocsátási egységgel együtt, amelyet az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/... határozata (*) alapján a piaci stabilizációs tartalékban helyeztek el.

(7) Az új belépők részére és a jelentős termelésnövekedések esetére 400 millió kibocsátási egységet kell elkülöníteni.

2017. február 15., szerda

Módosítás 75**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – e pont – i pont**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 7 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

2021-től kezdve azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket a 19. és 20. bekezdés alkalmazása miatt nem osztanak ki a létesítményeknek, hozzá kell adni a tartalékhoz.

Módosítás

(A magyar változatot nem érinti.)

Módosítás 76**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 bekezdés – f pont – bevezető rész**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 8 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

f) a 8. bekezdés **első, második és harmadik albekezdése** helyébe a következő szöveg lép:

Módosítás

f) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

Módosítás 77**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 bekezdés – f pont – 1 albekezdés**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 8 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

400 millió kibocsátási egységet rendelkezésre kell bocsátani az I. mellékletben felsorolt ipari ágazatokban alkalmazott karbon-szegény technológiák és eljárások területén végzendő **innováció támogatása** céljából, valamint annak érdekében, hogy elősegítsék a **szén-dioxid** környezetvédelmi szempontból biztonságos **leválasztására és geológiai tárolására** (CCS) irányuló kereskedelmi demonstrációs projektek, valamint a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjei létesítésének és üzemeltetésének ösztönzését.

Módosítás

(8) **600** millió kibocsátási egységet rendelkezésre kell bocsátani az I. mellékletben felsorolt ipari ágazatokban alkalmazott karbon-szegény technológiák és eljárások – **köztük a szénintenzív termékek helyébe lépő bioalapú anyagok és termékek** – területén végzendő **innovációba történő befektetések kiegészítése** céljából, valamint annak érdekében, hogy elősegítsék a környezetvédelmi szempontból biztonságos **szén-dioxid-leválasztásra és -tárolásra** (CCS), **valamint a szén-dioxid-leválasztásra és -felhasználásra** (CCU) irányuló kereskedelmi demonstrációs projektek, valamint a megújuló energiaforrások hasznosítására **és az energiatárolásra** alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjei létesítésének és üzemeltetésének ösztönzését **az Unió területén**.

2017. február 15., szerda

Módosítás 78**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – f pont**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 8 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A kibocsátási egységeket a karbonszegény ipari technológiák és eljárások területén végzett innováció, továbbá olyan demonstrációs projektek támogatására kell rendelkezésre bocsátani, amelyek **a kiegyensúlyozott földrajzi megoszlásban gazdaságilag még nem életképes CCS-technológiák** és megújuló energiát hasznosító technológiák széles skálájának a fejlesztésére irányulnak. Az innovatív projektek előmozdítása érdekében támogatás nyújtható a projektek releváns költségeinek legfeljebb 60%-a részére, amelyből legfeljebb 40% esetében nem előfeltétel az üvegházhatású gázok kibocsátásának hitelesített elkerülése, feltéve, hogy teljesülnek bizonyos előre meghatározott célok, figyelembe véve az alkalmazott technológiát.

Módosítás

A kibocsátási egységeket a karbonszegény ipari technológiák és eljárások területén végzett innováció, továbbá olyan demonstrációs projektek támogatására kell rendelkezésre bocsátani, amelyek **kereskedelmi forgalmazásra még nem alkalmas CCS- és CCU-technológiák** és megújuló energiát hasznosító technológiák széles skálájának a fejlesztésére irányulnak. **A projekteket az adott tagállamon, tagállamok csoportján vagy az Unión belüli energiarendszerekre vagy ipari eljárásokra gyakorolt hatásuk alapján kell kiválasztani.** Az innovatív projektek előmozdítása érdekében támogatás nyújtható a projektek releváns költségeinek legfeljebb 75%-a részére, amelyből legfeljebb 60% esetében nem előfeltétel az üvegházhatású gázok kibocsátásának hitelesített elkerülése, feltéve, hogy teljesülnek bizonyos előre meghatározott célok, figyelembe véve az alkalmazott technológiát. **A kibocsátási egységeket a projektek az előre meghatározott célok eléréséhez szükséges mértékben kapják.**

Módosítás 79**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – f pont**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 8 bekezdés – 3 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Ezenkívül a **2015/... (EU) határozat által létrehozott** piaci stabilizációs tartalékból származó 50 millió ki nem osztott kibocsátási egység kiegészít bármilyen, az e bekezdés szerinti fennmaradó forrást a **fent** említett projektekhez – a projektek valamennyi tagállamban a kis volumenű projekteket is magukban foglalják – 2021 előtt. A projekteket objektív és átlátható kritériumok alapján kell majd kiválasztani.

Módosítás

Ezenkívül a piaci stabilizációs tartalékból származó 50 millió ki nem osztott kibocsátási egység kiegészít bármilyen, az e bekezdés szerinti fennmaradó forrást **annak következtében, hogy a 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozóan a NER300 program keretében tartott kibocsátási egység-aukciókból származó alapok nem kerültek felhasználásra az első és a második albekezdésben** említett projektekhez – a projektek valamennyi tagállamban a kis volumenű projekteket is magukban foglalják – 2021 előtt **és 2018-tól kezdődően.** A projekteket objektív és átlátható kritériumok alapján kell majd kiválasztani, **a kapcsolódó ágazatok dekarbonizációjával kapcsolatos jelentőségük figyelembevételével.**

Az ezen albekezdésben támogatott projektek további támogatást is kaphatnak az első és a második albekezdés szerint.

2017. február 15., szerda

Módosítás 80**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – f pont**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 8 bekezdés – 4 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktust** fogadjon el.

Módosítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktusokat** fogadjon el **ezen irányelv az azon projektek kiválasztására alkalmazott kritériumok meghatározása révén történő kiegészítésére, amelyek az e bekezdésben említett kibocsátási egységekre jogosultak, tekintetbe véve az alábbi elveket:**

- i. a projekteknek a forradalmian új megoldások tervezésére és fejlesztésére, valamint a demonstrációs programok végrehajtására kell összpontosítaniuk;*
- ii. a tevékenységeket piacokhoz közeli termelőüzemekben kell végezni a forradalmian új technológiák életképességének bizonyítása érdekében, a technológiai, valamint a nem technológiai akadályok leküzdésével;*
- iii. a projekteknek olyan technológiai megoldásokkal kell foglalkozniuk, amelyeket potenciálisan széles körben lehet alkalmazni, és amelyek képesek ötvözni a különböző technológiákat;*
- iv. a megoldásoknak és a technológiáknak ideális körülmények között rendelkezniük kell az ágazaton belüli és esetleg más ágazatokban történő felhasználásuk lehetőségével;*
- v. a kijelölt referenciaértéket jóval meghaladó kibocsátási teljesítményű projekteket előre kell sorolni. A támogatható projekteknek vagy a (2) bekezdésben említett referenciaértékek alatti kibocsátáscsökkentést kell eredményezniük, vagy olyan potenciállal kell rendelkezniük, hogy jelentősen csökkentsék az alacsony kibocsátású energiatermelésre való átállás költségeit; valamint*
- vi. a CCU-projektek teljes életciklusuk során csökkentik a nettó kibocsátást és folyamatosan tárolják a CO₂-t.*

Módosítás 82**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 5 pont – i a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

10 a cikk – 20 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

ia) a (20) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

2017. február 15., szerda

Hatályos szöveg

„(20) A Bizottság az (1) bekezdés értelmében elfogadott intézkedések keretében a működésüket részben beszüntető, vagy teljesítményüket jelentős mértékben csökkentő létesítmények meghatározására, valamint a számukra ennek megfelelően ingyenesen kiosztható kibocsátási egységek szintjének kiigazítására irányuló intézkedéseket is hoz.”

Módosítás

„(20) A Bizottság az (1) bekezdés értelmében elfogadott intézkedések keretében a működésüket részben beszüntető, vagy teljesítményüket jelentős mértékben csökkentő létesítmények meghatározására, valamint a számukra ennek megfelelően ingyenesen kiosztható kibocsátási egységek szintjének kiigazítására irányuló intézkedéseket is hoz.

Ezen intézkedések rugalmasságot biztosítanak azon iparágak számára, amelyek kapacitása rendszeres jelleggel az egyazon társaságon belül működő létesítmények között átcsoportosításra kerül.”

Módosítás 83

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 6 pont

2003/87/EK irányelv

10 b cikk – cím

Jelenlegi szöveg

Intézkedések egyes energiaigényes iparágak támogatására kibocsátásáthelyezés esetén

Módosítás

Átmeneti intézkedések egyes energiaigényes iparágak támogatására kibocsátásáthelyezés esetén

Módosítás 85

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 6 pont

2003/87/EK irányelv

10 b cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1a) A Bizottság a módosított 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) elfogadását követően újból értékeli az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben és a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban (***) foglalt kibocsátáscsökkentési arányt. A megnövelt energiahatékonysági célkitűzés további csökkentéseit a kibocsátás- vagy beruházásáthelyezés veszélyének kitett iparág védelmére kell felhasználni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról és a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 406/2009/EK határozata (2009. április 23.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

2017. február 15., szerda

Módosítás 144**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 b cikk – 1 b és c bekezdések (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1b) A párizsi megállapodás 6. cikke (2) bekezdésének nyomon követése érdekében az Bizottság a 28aa. cikkel összhangban elkészített jelentésében elemzi az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló politikák alakulását – beleértve a piaci alapú megközelítéseket – a nem uniós országokban és régiókban, valamint e politikák által az európai ipar versenyképességére gyakorolt hatást.

(1c) Amennyiben a jelentés arra a következtetésre jut, hogy továbbra is jelentős a kibocsátásáthelyezés kockázata, a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot tesz a WTO szabályainak teljes mértékben megfelelő, határokon történő széndioxid kiugazítás bevezetésére, amely olyan megvalósíthatósági tanulmányon alapszik, amelynek kidolgozása ezen irányelvnek a Hivatalos Lapban való közzétételével veszi kezdetét. E mechanizmus bevonná az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe a 10a. cikknek megfelelően meghatározott ágazatokban vagy alágazatokban előállított termékek importőreit.

Módosítás 86**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 b cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) Azok az ágazatok és alágazatok, amelyekben a harmadik országokkal folytatott kereskedelmük intenzitása és a kibocsátási intenzitásuk szorzata meghaladja a 0,18-at, bevonhatók az 1. bekezdésben említett csoportba egy, a következő kritériumokat alkalmazó minőségi értékelés alapján:

a) az érintett ágazatokban, illetve alágazatokban működő egyes létesítmények milyen mértékben tudják csökkenteni kibocsátási szintjeiket vagy villamosenergia-fogyasztásukat;

b) a jelenlegi és várható piaci jellemzők;

(2) Azok az ágazatok és alágazatok, amelyekben a harmadik országokkal folytatott kereskedelmük intenzitása és a kibocsátási intenzitásuk szorzata meghaladja a 0,12-öt, bevonhatók az 1. bekezdésben említett csoportba egy, a következő kritériumokat alkalmazó minőségi értékelés alapján:

a) az érintett ágazatokban, illetve alágazatokban működő egyes létesítmények milyen mértékben tudják csökkenteni kibocsátási szintjeiket vagy villamosenergia-fogyasztásukat, **figyelembe véve a termelési költségek kapcsolódó növekedését;**

b) a jelenlegi és várható piaci jellemzők;

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

c) a haszonkulcs, mint a hosszú távú beruházási vagy áttelepítési döntések lehetséges mutatója.

c) a haszonkulcs, mint a hosszú távú beruházási vagy áttelepítési döntések lehetséges mutatója.

ca) olyan áruk, amelyekkel a világ piacain közös referenciára kereskednek.

Módosítás 87

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 6 pont

2003/87/EK irányelv

10 b cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3) **Más ágazatok és alágazatok** vélhetően a kibocsátási egységek költségeinek nagyobb részét képesek megjeleníteni a termékárakban, és egészen 2030-ig térítésmentes kiosztásban részesülnek annak a mennyiségnek a 30 %-ára, amelyet a 10a. cikk alapján elfogadott intézkedéseknek megfelelően határoznak meg.

(3) **A távfűtési ágazatok** vélhetően a kibocsátási egységek költségeinek nagyobb részét képesek megjeleníteni a termékárakban, és egészen 2030-ig térítésmentes kiosztásban részesülnek annak a mennyiségnek a 30 %-ára, amelyet a 10a. cikk alapján elfogadott intézkedéseknek megfelelően határoznak meg. **Más ágazatok és alágazatok nem részesülhetnek térítésmentes kiosztásban.**

Módosítás 88

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 6 pont

2003/87/EK irányelv

10 b cikk – 4 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4) A Bizottság 2019. december 31-ig a **fenti bekezdésekre vonatkozóan elfogad egy** felhatalmazáson alapuló jogi aktust a négy számjegyű szintű (NACE- 4 kód) **tevékenységekre az 1. bekezdés esetében, összhangban a 23. cikkel**, a három legutóbbi naptári év rendelkezésre álló adatai alapján.

(4) A Bizottság 2019. december 31-ig a **30b. cikkel összhangban** felhatalmazáson alapuló jogi aktust **fogad el a jelen irányelv az (1) bekezdést érintő kiegészítése érdekében abból a célból, hogy – a nyilvános és ágazatspecifikus adatokon alapuló megfelelő bontási szinten – az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer hatálya alá vonja** a négy számjegyű szintű (NACE- 4 kód) **tevékenységeket vagy olyan egyéb tevékenységeket, amelyek esetében a Bizottság az általa kidolgozott objektív kritériumok alapján ezt indokoltnak tartja.** A kereskedési intenzitását az öt legutóbbi naptári év rendelkezésre álló adatai alapján **kell értékelni.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 89**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(1) A 10a. cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérően azok a tagállamok, amelyek egy főre jutó, piaci áron számított GDP-je (euróban) alacsonyabb az uniós átlag 60 %-ánál, átmenetileg térítésmentes kibocsátási egységeket oszthatnak ki villamosenergia-termelést végző létesítmények részére az energetikai ágazat korszerűsítése végett.

Módosítás

(1) A 10a. cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérően azok a tagállamok, amelyek egy főre jutó, piaci áron számított GDP-je (EUR-ban) **2013-ban** alacsonyabb az uniós átlag 60 %-ánál, átmenetileg térítésmentes kibocsátási egységeket oszthatnak ki villamosenergia-termelést végző létesítmények részére az energetikai ágazat korszerűsítése, **diverzifikálása és fenntartható átalakítása** végett. **Ez az eltérés 2030. december 31-el megszűnik.**

Módosítás 90**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 1 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

(1a) Az (1) bekezdés értelmében részvételre nem jogosult azon tagállamok, amelyek egy főre jutó, piaci áron számított GDP-je (EUR-ban) 2014-ben alacsonyabb volt az uniós átlag 60 %-ánál, igénybe vehetik az említett bekezdés szerinti eltérést a (4) bekezdésében említett teljes mennyiséget illetően, feltéve, hogy azonos számú kibocsátási egységet átcsoportosítanak a modernizációs alapba, és a bevételeket a 10d. cikkel összhangban a beruházások támogatására fordítják.

Módosítás

Módosítás 91**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 1 b bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

(1b) Azon tagállamok, amelyek e cikk értelmében jogosultak arra, hogy energiatermelés céljára térítésmentesen osszanak ki kibocsátási egységeket, dönthetnek úgy, hogy ugyanannyi kibocsátási egységet vagy azok egy részét a modernizációs alapba csoportosítják át, és azokat a 10d. cikk rendelkezéseinek megfelelően osztják ki. Az átcsoportosításról a Bizottságot előzetesen tájékoztatják.

Módosítás

2017. február 15., szerda

Módosítás 92**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés – b pont

A Bizottság által javasolt szöveg

b) biztosítania kell, hogy csak olyan projektek legyenek jogosultak az ajánlattételi eljárásban való részvételre, amelyek hozzájárulnak az energiaösszetétel és a beszerzési források diverzifikálásához, a szükséges szerkezetátalakításhoz, a környezeti rehabilitációhoz és az infrastruktúra korszerűsítéséhez, továbbá az energiatermelési, – szállítási és –elosztó ágazatokban a tiszta technológiák alkalmazásához és e technológiák korszerűsítéséhez;

Módosítás

b) biztosítania kell, hogy csak olyan projektek legyenek jogosultak az ajánlattételi eljárásban való részvételre, amelyek hozzájárulnak az energiaösszetétel és a beszerzési források diverzifikálásához, a szükséges szerkezetátalakításhoz, a környezeti rehabilitációhoz és az infrastruktúra korszerűsítéséhez (**ideértve a távfűtést**), továbbá az energiatermelési, – szállítási és –elosztó ágazatokban a tiszta (**pl. megújuló**) technológiák alkalmazásához és e technológiák korszerűsítéséhez;

Módosítás 93**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés – c pont

A Bizottság által javasolt szöveg

c) egyértelmű, objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kiválasztási kritériumokat kell megállapítania a projektek rangsorolására annak biztosítása érdekében, hogy olyan projekteket válasszanak ki, amelyek:

Módosítás

c) egyértelmű, objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kiválasztási kritériumokat kell megállapítania **az Unió 2050 éghajlati és energiapolitikai célkitűzéseivel összhangban** a projektek rangsorolására annak biztosítása érdekében, hogy olyan projekteket válasszanak ki, amelyek:

2017. február 15., szerda

Módosítás 94**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés – c pont – i pont

A Bizottság által javasolt szöveg

i. költség-haszon elemzés alapján pozitív nettó nyereséget biztosítanak a kibocsátáscsökkentés tekintetében, és előre meghatározott mértékben jelentősen csökkentik a CO₂-kibocsátás szintjét;

Módosítás

i. költség-haszon elemzés alapján pozitív nettó nyereséget biztosítanak a kibocsátáscsökkentés tekintetében, és előre meghatározott mértékben jelentősen csökkentik a CO₂-kibocsátás szintjét **a projektek méretének arányában. Ahol a projektek villamosenergia-termeléssel kapcsolatosak, a létesítményben termelt villamos energia esetén a kilowattóránkénti teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátás a projekt befejezését követően nem haladhatja meg a 450 gramm CO₂-egyenértéket. A Bizottság a 30b. cikkel összhangban 2021. január 1-jéig felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el ezen irányelv kiegészítésére, a hőtermeléssel kapcsolatos projektek esetében meghatározva a létesítményben termelt hőre vonatkozóan a kilowattóránkénti teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátást, amelyet nem szabad meghaladni.**

Módosítás 95**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés – c pont – ii pont

A Bizottság által javasolt szöveg

ii. kiegészítő jellegűek, egyértelműen kezelik a cserére és korszerűsítésre vonatkozó igényeket, és nem vezetnek **a** piaci alapú **energiakereslet növekedéséhez**;

Módosítás

ii. kiegészítő jellegűek, **ugyanakkor felhasználhatók a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret vonatkozó célkitűzéseinek megvalósítására**, egyértelműen kezelik a cserére és korszerűsítésre vonatkozó igényeket, és nem vezetnek piaci alapú **energiakereslet-növekedéshez**;

2017. február 15., szerda

Módosítás 96**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 2 bekezdés – 1 albekezdés – c pont – iii a pont (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

iiia. nem járulnak hozzá új széntüzelésű energiatermeléshez és nem fokozzák a szénfüggőséget.**Módosítás 97****Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 2 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

2019. június 30-ig minden olyan tagállamnak, amely fakultatív térítésmentes kiosztást kíván alkalmazni, részletes nemzeti keretet kell közzétennie, amely nyilvános véleményezés céljából ismerteti a versenyztetéses ajánlattételi eljárást és a kiválasztási kritériumokat.

2019. június 30-ig minden olyan tagállamnak, amely **az energiaágazat modernizálása érdekében átmenetileg** fakultatív térítésmentes kiosztást kíván alkalmazni, részletes nemzeti keretet kell közzétennie, amely nyilvános véleményezés céljából ismerteti a versenyztetéses ajánlattételi eljárást és a kiválasztási kritériumokat.

Módosítás 98**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 2 bekezdés – 3 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Azokban az esetekben, amikor 10 millió eurónál alacsonyabb értékű beruházások részesülnek térítésmentes kiosztás révén megvalósuló támogatásban, a tagállamnak objektív és átlátható kritériumok alapján kell a projekteket kiválasztania. E kiválasztási eljárás eredményeit nyilvános **véleményezés** céljából közzé kell tenni. Ennek alapján az érintett tagállam összeállít egy listát a beruházásokról, és 2019. június 30-ig benyújtja azt a Bizottságnak.

Azokban az esetekben, amikor 10 millió **EUR-nál** alacsonyabb értékű beruházások részesülnek térítésmentes kiosztás révén megvalósuló támogatásban, a tagállamnak objektív és átlátható kritériumok alapján kell a projekteket kiválasztania, **amelyek összhangban állnak az Unió hosszú távú éghajlati és energetikai célkitűzéseinek elérésével. Az említett kritériumokról nyilvános konzultációt kell folytatni, biztosítva a fontos dokumentumok teljes körű átláthatóságát és hozzáférhetőségét, és figyelembe kell venni az érdekelt felek észrevételeit.** E kiválasztási eljárás eredményeit nyilvános **konzultáció** céljából közzé kell tenni. Ennek alapján az érintett tagállam összeállít egy listát a beruházásokról, és 2019. június 30-ig benyújtja azt a Bizottságnak.

2017. február 15., szerda

Módosítás 99**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(3) A tervezett beruházások értéke nem lehet kevesebb a térítésmentes kiosztások piaci értékénél, de figyelembe kell venni annak szükségességét, hogy a közvetlenül ehhez kapcsolódó árnövekedés korlátozva legyen. A piaci értéket a kibocsátási egységek közös árverési platformon kialakult, előző naptári évi árának átlaga jelenti.

Módosítás

(3) A tervezett beruházások értéke nem lehet kevesebb a térítésmentes kiosztások piaci értékénél, de figyelembe kell venni annak szükségességét, hogy a közvetlenül ehhez kapcsolódó árnövekedés korlátozva legyen. A piaci értéket a kibocsátási egységek közös árverési platformon kialakult, előző naptári évi árának átlaga jelenti. **A beruházások releváns költségeinek legfeljebb 75 %-ára nyújtható támogatás.**

Módosítás 100**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(6) A tagállamok előírják a kedvezményezett **villamosenergia-termelőknek** és hálózatiirányítóknak, hogy minden év **február 28-ig** jelentést tegyenek kiválasztott beruházásaik megvalósításáról. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, a Bizottság pedig nyilvánosságra hozza ezeket a jelentéseket.

Módosítás

(6) A tagállamok előírják a kedvezményezett **energiatermelőknek** és hálózatiirányítóknak, hogy minden év **március 31-ig** jelentést tegyenek kiválasztott beruházásaik megvalósításáról, **többek között a térítésmentes kiosztás és a felmerült beruházási kiadás egyenlegéről, a támogatott beruházások típusáról és a (2) bekezdés első albekezdésének b) pontjában meghatározott célok elérésének módjáról.** A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, a Bizottság pedig nyilvánosságra hozza ezeket a jelentéseket. **A tagállamok és a Bizottság nyomon követi és elemzi az arbitrázs kockázatát a kis projektek 10 millió eurós küszöbértékét illetően, és megakadályozza a beruházások jogszerűtlen felosztását kisebb projektekre, kizárva az egynél több beruházás lehetőségét ugyanazon kedvezményezett létesítmény esetében.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 101**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 6 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(6a) *Abban az esetben, ha felmerül a szabálytalanság alapos gyanúja, vagy egy tagállam nem tett jelentést a (2)–(6) bekezdésnek megfelelően, a Bizottság független vizsgálatot folytathat, szükség esetén szerződéses viszonyban álló harmadik fél segítségével. A Bizottság más lehetséges jogsértésekre, például a harmadik energiaügyi csomag végrehajtásának elmulasztására is felügyel. Az érintett tagállam biztosítja a vizsgálatához szükséges összes beruházási információt és hozzáférést, ideértve a létesítményekhez és építési helyszínekhez való hozzáférést is. A Bizottság a vizsgálatról szóló jelentést közzéteszi.*

Módosítás 102**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 6 pont**

2003/87/EK irányelv

10 c cikk – 6 b bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(6b) *Abban az esetben, ha az uniós éghajlat- és energiaügyi jogszabályok, köztük a harmadik energiaügyi csomag, illetve az ebben a cikkben meghatározott kritériumok megsértésére kerül sor, a Bizottság előírhatja a tagállamnak, hogy tartsa vissza a térítésmentes kiosztást.*

Módosítás 149**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10d cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) A **2013–2021-es** időszakra felállításra kerül egy alap az olyan beruházások támogatására, melyek korszerűsítik az energetikai rendszereket, és növelik az energiahatékonyságot azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó GDP 2013-ban nem érte el az uniós átlag 60 %-át. Az alap finanszírozása a 10. cikknek megfelelően történik.

(1) A **2021–2030-as** időszakra felállításra kerül egy alap az olyan beruházások támogatására **és ösztönzésére**, melyek korszerűsítik az energetikai rendszereket, **ideértve a távfűtést is**, és növelik az energiahatékonyságot azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó GDP 2013-ban, **2014-ben vagy 2015-ben** nem érte el az uniós átlag 60 %-át. Az alap finanszírozása a 10. cikknek megfelelően történik.

2017. február 15., szerda

Módosítás 104

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 7 pont

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A támogatott **beruházásoknak meg kell felelniük** ezen irányelv és az Európai Stratégiai Beruházási Alap céljainak.

Módosítás

A támogatott **beruházások megfelelnek az átláthatóság, a megkülönböztetésmentesség, az egyenlő bánásmód és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek, és gazdaságilag a legelőnyösebbek. Megfelelnek** ezen irányelv céljainak, az Unió hosszú távú éghajlati és energetikai célkitűzéseinek, valamint az Európai Stratégiai Beruházási Alap céljainak, **továbbá:**

- i. hozzájárulnak az energiatakarékossághoz, a megújuló energiarendszerekhez, az energiatároláshoz és a villamosenergia-hálózatok összekapcsolásához, a szállítási és elosztó ágazatokhoz; ahol a projektek villamosenergia-termeléssel kapcsolatosak, a létesítményben termelt villamos energia esetén a kilowattóránkénti teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátás a projekt befejezését követően nem haladhatja meg a 450 gramm CO₂-egyenértéket. A Bizottság a 30b. cikkkel összhangban 2021. január 1-jéig felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el ezen irányelv kiegészítésére, a hőtermeléssel kapcsolatos projektek esetében meghatározva a létesítményben termelt hőre vonatkozóan a kilowattóránkénti teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátást, amelyet nem szabad meghaladni;
- ii. költség-haszon elemzés alapján pozitív nettó nyereséget biztosítanak a kibocsátáscsökkentés tekintetében, és előre meghatározott mértékben jelentősen csökkentik a CO₂-kibocsátás szintjét;
- iii. kiegészítő jellegűek, ugyanakkor felhasználhatók a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret vonatkozó célkitűzéseinek megvalósítására, egyértelműen kezelik a cserére és korszerűsítésre vonatkozó igényeket, és nem vezetnek piaci alapú energiakereslet-növekedéshez;
- iv. nem járulnak hozzá új széntüzelésű energiatermeléshez és nem fokozzák a szénfüggőséget.

2017. február 15., szerda

Módosítás 105**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 1 bekezdés – 2 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A Bizottság ellenőrzi az e bekezdésben meghatározott feltételeket, figyelembe véve az Európai Beruházási Bank éghajlati stratégiáját. Ha a technológiai fejlődés alapján az e bekezdésben rögzített követelmények közül egy vagy több lényegtelené válik, a Bizottság a 30b. cikkel összhangban 2024-ig ezen irányelv kiegészítésére felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben körvonalazza az új vagy frissített követelményeket.

Módosítás 106**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(2) Az alaptól az energiarendszerek korszerűsítésével és az energiahatékonysággal kapcsolatos kis léptékű beruházási projektek is kapnak pénzügyi támogatást. Ennek érdekében a beruházási **bizottság** iránymutatásokat és **a beruházások kiválasztására vonatkozó, kimondottan az ilyen projektekre érvényes** kritériumokat **fog kidolgozni**.

(2) Az alaptól az energiarendszerek korszerűsítésével és az energiahatékonysággal kapcsolatos kis léptékű beruházási projektek is kapnak pénzügyi támogatást. Ennek érdekében a beruházási **bizottsága** **beruházási** iránymutatásokat és **kimondottan az ilyen projektekre érvényes kiválasztási kritériumokat dolgoz ki, összhangban ezen irányelv célkitűzéseivel és az (1) bekezdésében meghatározott kritériumokkal. Ezen iránymutatásokat és kiválasztási kritériumokat a nyilvánosság számára elérhetővé teszi.**

E bekezdés alkalmazásában kis volumenű beruházási projekt olyan projekt, amely finanszírozása nemzeti fejlesztési bank által nyújtott hitelekkel vagy egy olyan nemzeti program végrehajtásához adott támogatásból származik, amely a modernizációs alap célkitűzéseivel illeszkedő egyedi célok elérését szolgálja, feltéve, hogy a IIb. mellékletben rögzített tagállami részesedésnek legfeljebb 10 %-át használják fel.

2017. február 15., szerda

Módosítás 107**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(3a) Bármely kedvezményezett tagállam, amely úgy döntött, hogy a 10c. cikk értelmében átmenetileg térítésmentesen oszt ki kibocsátási egységeket, átruházhatja ezeket a IIb. mellékletben meghatározott modernizációs alaphól történő részese-désébe és kioszthatja azokat a 10d. cikk rendelkezéseinek megfelelően.

Módosítás 108**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 4 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(4) Az alapot egy beruházási bizottság és egy irányítóbi-zottság kezeli. Tagságuk a kedvezményezett tagállamok, a Bizottság és az EBB képviselőiből, valamint a többi tagállam által 5 évre választott három képviselőből áll. A beruházási bizottság felelős egy uniós szintű beruházási politika, megfelelő finanszírozási eszközök és a beruházásokra vonatkozó kivá-lasztási kritériumok meghatározásáért.

(4) A kedvezményezett tagállamok felelősek az alap irány-ításáért, és közösen beruházási bizottságot hoznak létre, amely a kedvezményezett tagállamok, a Bizottság és az EBB egy-egy képviselőjéből, valamint az érdekelt felek (ipari szövetségek, szakszervezetek és NGO-k) három képviselőjéből áll. A beruhá-zási bizottság felelős az uniós szintű beruházási politika meghatározásáért, összhangban az e cikkben lefektetett követelményekkel és az uniós szakpolitikákkal.

Létrehozásra kerül a beruházási bizottságtól független tanács-adó testület is. A tanácsadó testület a kedvezményezett tagállamok három képviselőjéből, a nem kedvezményezett tagállamok három képviselőjéből, valamint a Bizottság, az EBB és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) egy-egy képviselőjéből áll, akiket öt évre választanak meg. A tanácsadó testület képviselői jelentős és releváns piaci szakértelemmel rendelkeznek a projektstrukturálás és -finan-szírozás terén. A tanácsadó testület tanácsot ad és ajánlásokat tesz a beruházási bizottságnak a projektek támogathatóságá-val és kiválasztásával, a beruházással és a finanszírozással kapcsolatos döntések tekintetében, és szükség esetén bármilyen más módon elősegíti a projekt előrehaladását.

Az irányítóbizottság az alap napi szintű irányításáért felel.

Irányítóbizottság is létrehozásra kerül. Az irányítóbizottság az alap napi szintű irányításáért felel.

2017. február 15., szerda

Módosítás 109**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 4 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A beruházási bizottság a **Bizottság egyik képviselőjét választja elnökéül**. A beruházási bizottság konszenzusos döntések meghozatalára törekszik. **Amennyiben a beruházási bizottság az elnök által megállapított határidőig nem tud konszenzussal dönteni, a beruházási bizottság egyszerű többséggel hoz határozatot.**

Módosítás

A beruházási bizottság **elnökét a tagjai közül választják ki egyéves időtartamra**. A beruházási bizottság konszenzusos döntések meghozatalára törekszik. A **tanácsadó testület véleményét** egyszerű többséggel **fogadja el**.

Módosítás 110**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 4 bekezdés – 3 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Az **irányítóbizottságot** a beruházási bizottság **által kijelölt tagok alkotják**. Az **irányítóbizottság döntéseit egyszerű többséggel hozza**.

Módosítás

A **beruházási bizottság, a tanácsadó testület és az irányítóbizottság nyílt és átlátható módon működik**. A **beruházási bizottság és a tanácsadó testület üléseinek jegyzőkönyvét közzéteszik**. A **beruházási bizottság és a tanácsadó testület összetételét közzéteszik, és a tagok önéletrajzait és érdekeltségi nyilatkozatait nyilvánosságra hozzák és rendszeresen frissítik**. A **beruházási bizottság és a tanácsadó testület folyamatosan ellenőrzi, hogy fennáll-e összeférhetetlenség**. A **tanácsadó testület félévente benyújtja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a projektekkal kapcsolatban adott tanácsok jegyzékét**.

2017. február 15., szerda

Módosítás 111**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 4 bekezdés – 4 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Ha az EBB nem javasolja egy beruházás finanszírozását és **ehhez indokolást is fűz, akkor a beruházási döntést csak a tagok kétharmados többségének támogatásával lehet meghozni.** Ilyen esetben a beruházást fogadó tagállam és az EBB nem szavazhat. **Az előző két mondatban foglaltak nem alkalmazandók olyan kis volumenű projektek esetében, amelyek finanszírozása nemzeti fejlesztési bank által nyújtott hitelekből vagy egy olyan nemzeti program végrehajtásához adott támogatásból származik, amely a modernizációs alap célkitűzéseivel illeszkedő egyedi célok elérését szolgálja feltéve, hogy a program keretében a IIb. mellékletben rögzített tagállami részesedésnek legfeljebb 10 %-át használják fel.**

Módosítás

Ha az EBB nem javasolja **a tanácsadó testületnek** egy beruházás finanszírozását és **megindokolja, hogy az miért nincs összhangban a beruházási bizottság által elfogadott beruházási politikával** és az **(1) bekezdésben megállapított kiválasztási kritériumokkal, akkor kedvező véleményt csak a tagok kétharmados többségének támogatásával lehet alkotni.** Ilyen esetben a beruházást fogadó tagállam és az EBB nem szavazhat.

Módosítás 112**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 5 bekezdés – bevezető rész

A Bizottság által javasolt szöveg

(5) A kedvezményezett tagállamok éves szinten beszámolnak **az irányítóbizottságnak** az alap által finanszírozott beruházásokról. A jelentést **nyilvánosságra** kell **hozni** és annak **tartalmaznia kell** a következőket:

Módosítás

(5) A kedvezményezett tagállamok éves szinten beszámolnak **a beruházási bizottságnak és a tanácsadó testületnek** az alap által finanszírozott beruházásokról. A jelentést **a nyilvánosság számára hozzáférhetővé** kell **tenni**, és annak a következőket **kell tartalmaznia:**

Módosítás 113**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 6 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(6) **Az irányítóbizottság** minden évben beszámol a Bizottságnak a beruházások értékelése és kiválasztása terén szerzett tapasztalatokról. A Bizottság 2024. december 31-ig felülvizsgálja a projektek kiválasztásának alapját, és adott esetben javaslatokat tesz **az irányítóbizottság** számára.

Módosítás

(6) **A tanácsadó testület** minden évben beszámol a Bizottságnak a beruházások értékelése és kiválasztása terén szerzett tapasztalatokról. A Bizottság 2024. december 31-ig felülvizsgálja a projektek kiválasztásának alapját, és adott esetben javaslatokat tesz **a beruházási bizottság és a tanácsadó testület** számára.

2017. február 15., szerda

Módosítás 114**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 7 pont**

2003/87/EK irányelv

10 d cikk – 7 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23.** cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi **aktust** fogadjon el **e cikk végrehajtása érdekében.**

Módosítás

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b.** cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi **aktusokat** fogadjon el **ezen irányelv kiegészítésére, meghatározva a modernizációs alap hatékony működésére vonatkozó részletes rendelkezéseket.**

Módosítás 115**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 1 bekezdés – 8 a pont (új)**

2003/87/EK irányelv

11 cikk – 1 bekezdés – 2 a albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

8a. A 11. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„2021-től kezdődően a tagállamoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy az egyes naptári évek során minden üzemeltető jelentse a termelési tevékenységet a kiosztás kiigazításához, a 10a. cikk (7) bekezdésével összhangban.”

Módosítás 116**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 8 b pont (új)**

2003/87/EK irányelv

11 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

8b. A 11. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Abban az esetben, ha alapos gyanú merül fel, hogy egy tagállam szabálytalanul adta meg, vagy nem adta meg a listát és az (1)–(3) bekezdésekben meghatározott információkat, a Bizottság független vizsgálatot kezdhet, szükség esetén szerződéses viszonyban álló harmadik fél segítségével. A érintett tagállam biztosítja a vizsgálathoz szükséges összes információt és hozzáférést, ideértve a létesítményekhez és termelési adatokhoz való hozzáférést is. A Bizottságnak ugyanúgy tiszteletben kell tartania a bizalmas üzleti adatok titkosságát, mint az érintett tagállamnak, és közzé kell tennie egy jelentést e vizsgálatról.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 117

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 10 a pont (új)

2003/87/EK irányelv

12 cikk – 3 a bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

10a. A 12. cikk (3a) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3a) A kibocsátási egységekre vonatkozó átadási kötelezettség nem vonatkozik az olyan hitelesített kibocsátásra, amelyet elkülönítettek, és olyan létesítménybe szállítottak állandó tárolás céljából, melynek érvényes engedélye van a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban.¹”

„(3a) A kibocsátási egységekre vonatkozó átadási kötelezettség nem vonatkozik az olyan hitelesített kibocsátásra, amelyet elkülönítettek, és olyan létesítménybe szállítottak állandó tárolás céljából, melynek érvényes engedélye van a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban¹, **sem az olyan hitelesített kibocsátásra, amelyet leválasztottak és/vagy újrahasználtak olyan alkalmazásban, amely biztosítja a szén-dioxid állandó megkötését a szén-dioxid leválasztása és újrafelhasználása céljából.**”

Módosítás 118

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 12 pont

2003/87/EK irányelv

14 cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

12. A 14. cikk (1) bekezdése második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

12. A 14. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23. cikk szerint** felhatalmazáson alapuló jogi **aktust** fogadjon el.”

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b. cikkkel összhangban** felhatalmazáson alapuló jogi **aktusokat** fogadjon el **ezen irányelv kiegészítésére, részletes rendelkezéseket hozva a kibocsátások, valamint szükség szerint az I. mellékletben felsorolt tevékenységekre vonatkozó tevékenységi adatok nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a tonnakilométer-adatok nyomon követéséről és jelentéséről a 3e. vagy a 3f. cikkek szerinti alkalmazás céljából, amelynek alapját a nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozóan a IV. mellékletben meghatározott elvek és az egyes üvegházhatású gázokra vonatkozó, a kibocsátás ellenőrzésével és jelentésével kapcsolatos követelmények keretében meghatározott globális felmelegedési potenciál képezi.**”;

„2018. december 31-ig a Bizottság kiigazítja a jelenlegi, a kibocsátások ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályokat a 601/2012/EU (*) bizottsági rendeletben meghatározottak szerint annak érdekében, hogy felszámolja a legújabb karbonszegény technológiákba, például a szén-dioxid-leválasztási, -hasznosítási és -tárolási (CCU) technológiákba való beruházások előtt álló szabályozási akadályokat. Ezen új szabályok minden szén-dioxid-leválasztási, -hasznosítási és -tárolási technológia tekintetében 2019. január 1-jén lépnek hatályba.

E rendelet egyszerűsített ellenőrzési, jelentési és hitelesítési eljárásokat is meghatároz a kis kibocsátókra vonatkozóan.

(*) A Bizottság 601/2012/EU rendelete (2012. június 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről (HL L 181., 2012.7.12., 30. o.).”

Módosítás 119

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 13 pont

2003/87/EK irányelv

15 cikk – 4 és 5 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

13. A 15. cikk ötödik **albekezdésének** helyébe a következő szöveg lép:

13. A 15. cikk **negyedik és ötödik bekezdése** helyébe a következő szöveg lép:

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktust** fogadjon el.”

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktusokat** fogadjon el **ezen irányelv kiegészítésére, részletes rendelkezéseket határozva meg az V. mellékletben rögzített elveken alapuló, a kibocsátási adatokat tartalmazó jelentések hitelesítésére, valamint a hitelesítők akkreditációjára és felügyeletére vonatkozóan. Meghatározza az akkreditációra, az akkreditáció visszavonására, valamint – szükség szerint – az akkreditáló szervek kölcsönös elismerésére és szakmai értékelésére irányadó kritériumokat.**”

Módosítás 120

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 13 a pont (új)

2003/87/EK irányelv

16 cikk – 7 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

13a. A 16. cikk (7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

(7) Ha az (5) bekezdés szerinti kérelmek érkeznek a Bizottsághoz, a Bizottság a **23.** cikk (1) bekezdésében említett bizottságban részt vevő tagállami képviselőkn keresztül, a bizottság belső eljárási szabályzatának megfelelően tájékoztatja a többi tagállamot.

(7) Ha az (5) bekezdés szerinti kérelmek érkeznek a Bizottsághoz, a Bizottság a **30c.** cikk (1) bekezdésében említett bizottságban részt vevő tagállami képviselőkn keresztül, a bizottság belső eljárási szabályzatának megfelelően tájékoztatja a többi tagállamot.

Módosítás 121

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 14 pont

2003/87/EK irányelv

16 cikk – 12 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(12) Szükség esetén az e cikkben említett eljárások tekintetében részletes szabályokat kell elfogadni. **A** végrehajtási **jogi aktusokat** a **22a. cikkben** említett eljárásnak megfelelően **kell elfogadni.**

(12) Szükség esetén az e cikkben említett eljárások tekintetében részletes szabályokat kell elfogadni. **E** végrehajtási **aktusok elfogadására** a **30c. cikk (2) bekezdésében** említett **vizsgálóbizottsági** eljárásnak megfelelően **kerül sor.**

2017. február 15., szerda

Módosítás 122

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 15 pont

2003/87/EK irányelv

19 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

15. A 19. cikk (3) **bekezdésében a harmadik mondat** helyébe a következő szöveg lép:

„Ezenkívül rendelkeznie kell arról is, hogy szabályokat vezetnek be a kibocsátási egységeknek a kibocsátáskereskedelmi rendszerek összekapcsolására vonatkozó megállapodásokban történő kölcsönös elismeréséről. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el.”.

Módosítás

15. A 19. cikk (3) **bekezdésének** helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 30b. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítésére, részletes rendelkezéseket hozva a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek egységesített és biztonságos rendszerére vonatkozóan, amely az egységek kiadásának, birtoklásának, átruházásának és törlésének nyomon követésére a közös adatelemeket tartalmazó, egységesített elektronikus adatbázisok formájában működik, biztosítja a nyilvános hozzáférést és a titkos adatok megfelelő kezelését, illetve megakadályozza a Kiotói Jegyzőkönyvből eredő kötelezettségekkel összeférhetetlen átruházásokat. Az említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a CER-eknek és az ERU-eknek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben való felhasználására és azonosítására, valamint az ilyen felhasználás felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket is tartalmazniuk kell. Ezenkívül az említett jogi aktusok olyan rendelkezéseket is tartalmaznak, amelyek szabályokat vezetnek be a kibocsátási egységeknek a kibocsátáskereskedelmi rendszerek összekapcsolására vonatkozó megállapodásokban történő kölcsönös elismeréséről.”

Módosítás 123

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 15 a pont (új)

2003/87/EK irányelv

21 cikk – 1 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

15a. A 21. cikkben az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

2017. február 15., szerda

Hatályos szöveg

„(1) A tagállamok minden évben jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz ezen irányelv alkalmazásáról. Ebben a jelentésben különös figyelmet fordítanak a kibocsátási egységek kiosztásának szabályaira, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működtetésére, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel és az akkreditációval kapcsolatos végrehajtási intézkedések alkalmazására, az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő kérdésekre, valamint – szükség szerint – a kibocsátási egységek adózástechnikai kezelésére. Az első jelentést 2005. június 30-ig kell a Bizottság részére megküldeni. A jelentés a Bizottság által a 91/692/EGK irányelv 6. cikkében megállapított eljárással összhangban készített kérdőív vagy vázlat alapján készül. A kérdőívet vagy vázlatot az első jelentési határidő előtt legalább hat hónappal kell a tagállamok részére megküldeni.”

Módosítás

„(1) A tagállamok minden évben jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz ezen irányelv alkalmazásáról. Ebben a jelentésben különös figyelmet fordítanak a kibocsátási egységek kiosztásának szabályaira, a **10a. cikk (6) bekezdése szerinti pénzügyi intézkedésekre**, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működtetésére, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel és az akkreditációval kapcsolatos végrehajtási intézkedések alkalmazására, az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő kérdésekre, valamint – szükség szerint – a kibocsátási egységek adózástechnikai kezelésére. Az első jelentést 2005. június 30-ig kell a Bizottság részére megküldeni. A jelentés a Bizottság által a 91/692/EGK irányelv 6. cikkében megállapított eljárással összhangban készített kérdőív vagy vázlat alapján készül. A kérdőívet vagy vázlatot az első jelentési határidő előtt legalább hat hónappal kell a tagállamok részére megküldeni.”

Módosítás 124

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 15 b pont (új)

2003/87/EK irányelv

21 cikk – 2 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

15b. A 21. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A jelentés a 18b. cikkben említett együttműködés révén rendelkezésre bocsátott adatok felhasználásával listát tartalmaz az ezen irányelv követelményeinek hatálya alá tartozó olyan üzemeltetőkről, akik nem nyitottak kibocsátási egység-forgalmi jegyzék számlát.”

Módosítás 125

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 15 c pont (új)

2003/87/EK irányelv

21 cikk – 3 a bekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

15c. A 21. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Abban az esetben, ha felmerül a szabálytalanság alapos gyanúja, vagy egy tagállam nem tett jelentést az (1) bekezdésnek megfelelően, a Bizottság független vizsgálatot folytathat, szükség esetén szerződéses viszonyban álló harmadik fél segítségével. A tagállam biztosítja a vizsgálatához szükséges összes információt és hozzáférést, ideértve a létesítményekhez való hozzáférést is. A Bizottság a vizsgálatról szóló jelentést közzéteszi.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 126**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 16 pont**

2003/87/EK irányelv

22 cikk – 2 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktust** fogadjon el.

Módosítás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b.** cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi **aktusokat** fogadjon el **ezen irányelv módosítására, meghatározva az ezen irányelv mellékleteiben – az I., IIa. és IIb. melléklet kivételével – foglalt nem alapvető rendelkezéseket.**

Módosítás 127**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 17 pont**

2003/87/EK irányelv

22 a cikk – cím

A Bizottság által javasolt szöveg

17. **Az irányelv szövege** a következő **22a.** cikkel egészül ki:

„22a. cikk

Bizottsági eljárásrend”

Módosítás

17. **A szöveg** a következő cikkel egészül ki:

„30c. cikk

Bizottsági eljárásrend”

Módosítás 128**Irányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 18 pont**

2003/87/EK irányelv

23 cikk – cím

A Bizottság által javasolt szöveg

„23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása”

Módosítás

„30b. cikk

A felhatalmazás gyakorlása”

2017. február 15., szerda

Módosítás 129**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 19 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

24 cikk – 1 bekezdés – 1 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

2008-tól kezdődően a tagállamok az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekre és üvegházhatású gázokra is alkalmazhatják, amennyiben a Bizottság minden vonatkozó követelmény, különösen a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny esetleges torzulásai, **a közösségi** rendszer környezetvédelmi integritása és a tervezett nyomkövetési és jelentési rendszer megbízhatósága figyelembevételével e tevékenységek és üvegházhatású gázok felvételét jóváhagyja:

Módosítás

2008-tól kezdődően a tagállamok az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekre és üvegházhatású gázokra is alkalmazhatják, amennyiben a Bizottság minden vonatkozó követelmény, különösen a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny esetleges torzulásai, **az uniós kibocsátás-kereskedelmi** rendszer környezetvédelmi integritása és a tervezett nyomkövetési és jelentési rendszer megbízhatósága figyelembevételével e tevékenységek és üvegházhatású gázok felvételét jóváhagyja: **Bármely ilyen egyoldalú felvételre az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer új kereskedelmi időszakát megelőzően legkésőbb 18 hónappal javaslatot kell tenni és azt jóvá kell hagyni.**

Módosítás 130**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 19 pont – a pont**

2003/87/EK irányelv

24 cikk – 1 bekezdés – 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

a Bizottság **által** a 23. cikk **felhatalmazása értelmében elfogadott** felhatalmazáson alapuló jogi **aktusoknak megfelelően**, amennyiben a kiterjesztés az I. mellékletben fel nem sorolt tevékenységekre és üvegházhatású gázokra vonatkozik.

Módosítás

A Bizottság **felhatalmazást kap arra, hogy a 30b. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítésére, a kibocsátás-kereskedelmi rendszernek az első albekezdésben említett tevékenységekre és üvegházhatású gázokra való kiterjesztésének jóváhagyására vonatkozó részletes rendelkezések meghatározásával**, amennyiben a kiterjesztés az I. mellékletben fel nem sorolt tevékenységekre és üvegházhatású gázokra vonatkozik.

Módosítás 131**Írányelvre irányuló javaslat****1 cikk – 19 pont – b pont**

2003/87/EK irányelv

24 cikk – 3 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

b) **a** (3) bekezdés **második albekezdésének** helyébe a következő szöveg lép:

Módosítás

b) **a** (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

„A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23.** cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el **egy ilyen, a kibocsátással és a tevékenységekkel kapcsolatos adatok nyomon követésére és az azzal kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó rendelethez.**”

„(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b.** cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el **ezen irányelv kiegészítésére, az I. melléklet listájában kombinációként nem szereplő tevékenységekkel, létesítményekkel és üvegházhatású gázokkal kapcsolatos nyomon követésre és jelentéstételre vonatkozó részletes rendelkezések meghatározásával, amennyiben a nyomon követés és a jelentéstétel kellő pontossággal elvégezhető.**”

Módosítás 132

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 20 pont – a pont

2003/87/EK irányelv

24 a cikk – 1 bekezdés – 1 és 2 albekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

a) az (1) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a **11b. cikk (7) bekezdésének megfelelően elfogadott aktusokkal.** A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **23. cikk szerint felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el.**”

a) az (1) bekezdés **első és** második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a **30b. cikkkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítésére, a 24. cikkben előírt felvételen kívül kibocsátási egységek vagy keretek olyan, tagállamok által igazgatott projektek tekintetében történő kiadására vonatkozó részletes rendelkezések meghatározásával, amelyek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklését eredményezik.**”

Módosítás 133

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 22 pont

2003/87/EK irányelv

25 a cikk – 1 bekezdés

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

(1) Amennyiben egy harmadik ország intézkedéseket hoz az említett országból induló, és **a Közösségekben** leszálló légi járatok éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, a Bizottság – miután a harmadik országgal és a **23.** cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében a tagállamokkal konzultációt folytatott – mérlegeli **a közösségi rendszer** és a harmadik országbeli intézkedések optimális összeegyeztetésének lehetőségét.

(1) Amennyiben egy harmadik ország intézkedéseket hoz az említett országból induló, és **az Unióban** leszálló légi járatok éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, a Bizottság – miután a harmadik országgal és a **30c.** cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében a tagállamokkal konzultációt folytatott – mérlegeli **az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer** és a harmadik országbeli intézkedések optimális összeegyeztetésének lehetőségét.

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

Szükség esetén a Bizottság **módosításokat fogadhat el** az érintett harmadik országból érkező járatoknak az I. mellékletben felsorolt légitözlekedési tevékenységekből való kivételére, vagy az I. mellékletben felsorolt légitözlekedési tevékenységek egyéb olyan módosítására, amelyet **a negyedik albekezdés szerinti valamely megállapodás ír elő. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikk szerint ilyen jellegű módosításokat fogadjon el.**

Szükség esetén a Bizottság **jogalkotási javaslatot terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé** az érintett harmadik országból érkező járatoknak az I. mellékletben felsorolt légitözlekedési tevékenységekből való kivételére, vagy az I. mellékletben felsorolt légitözlekedési tevékenységek egyéb olyan módosítására, amelyet **egy efféle megállapodás ír elő.**

Módosítás 134

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 22 a pont (új)

2003/87/EK irányelv

27 cikk – 1 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

22a. A 27. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok – az üzemeltetővel történt konzultációt követően – kivehetik **a közösségi rendszerből** azon létesítményeket, amelyeknek az illetékes hatóság részére bejelentett kibocsátása 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknél alacsonyabb, **és amelyek névleges bemenő hőteljesítménye – amennyiben égetési tevékenységet végeznek** – a biomasszából származó kibocsátás nélkül az a) pont szerinti értesítést megelőző **3 év egyikében sem éri el a 35 MW-ot**, valamint amelyek olyan intézkedések hatálya alá tartoznak, amelyek egyenértékű módon fognak hozzájárulni a kibocsátás csökkentéséhez, azzal a feltétellel, hogy az adott tagállam teljesíti a következő feltételeket:

a) a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítményjegyzék benyújtása előtt, de legkésőbb a jegyzék benyújtásakor értesíti a Bizottságot minden érintett létesítményről, és megadja a létesítményre alkalmazandó, a hatályos kibocsátáscsökkentéssel megegyező hozzájárulást elérő egyenértékű intézkedéseket;

„(1) A tagállamok – az üzemeltetővel történt konzultációt követően **és az üzemeltetők beleegyezésével**– kivehetik **az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből** azon, **kkv-k által üzemeltetett** létesítményeket, amelyeknek az illetékes hatóság részére bejelentett kibocsátása 50 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknél alacsonyabb, a biomasszából származó kibocsátás nélkül, az a) pont szerinti értesítést megelőző **három év mindegyikében**, valamint amelyek olyan intézkedések hatálya alá tartoznak, amelyek egyenértékű módon fognak hozzájárulni a kibocsátás csökkentéséhez, azzal a feltétellel, hogy az adott tagállam teljesíti a következő feltételeket:

a) a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítményjegyzék benyújtása előtt, de legkésőbb a jegyzék benyújtásakor értesíti a Bizottságot minden érintett létesítményről, és megadja a létesítményre alkalmazandó, a hatályos kibocsátáscsökkentéssel megegyező hozzájárulást elérő egyenértékű intézkedéseket, **és megadja, hogy ezek az intézkedések milyen módon nem eredményeznek magasabb megfélelőségi költségeket e létesítmények számára;**

2017. február 15., szerda

Hatályos szöveg

- b) megerősíti, hogy **nyomonkövetési** rendelkezések biztosítják annak megállapítását, hogy a létesítmények bármelyike bármely naptári évben – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – **25 000** tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő vagy annál több kibocsátást idéz-e elő. A tagállamok egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket **engedélyezhetnek** azon létesítmények esetében, amelyek éves hitelesített átlagkibocsátása 2008 és 2010 között – a 14. cikkkel összhangban – évi **5 000** tonna alatt van;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – eléri vagy meghaladja **a 25 000** tonna szén-dioxid-egyenértéket, valamint ha a létesítményre vonatkozó, azonos nagyságú kibocsátáscsökkentési hozzájárulást elérő intézkedések már nincsenek hatályban, a létesítményt visszaveszi **a közösségi rendszerbe**;
- d) az a), b) és c) pontban előírt információkat **észrevételek megtétele céljából nyilvánosságra hozza**.

A kórházak szintén mentességet kaphatnak egyenértékű intézkedések vállalása esetén.”

Módosítás

- b) megerősíti, hogy **nyomon követési** rendelkezések biztosítják annak megállapítását, hogy a létesítmények bármelyike bármely naptári évben – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – **50 000** tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő vagy annál több kibocsátást idéz-e elő. A tagállamok **az üzemeltetők kérésére** egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket **engedélyeznek** azon létesítmények esetében, amelyek éves hitelesített átlagkibocsátása 2008 és 2010 között – a 14. cikkkel összhangban – évi **5000** tonna alatt van;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – eléri vagy meghaladja **az 50 000** tonna szén-dioxid-egyenértéket, valamint ha a létesítményre vonatkozó, azonos nagyságú kibocsátáscsökkentési hozzájárulást elérő intézkedések már nincsenek hatályban, a létesítményt visszaveszi **az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe**;
- d) az a), b) és c) pontban előírt információkat **közléteszi**.

A kórházak szintén mentességet kaphatnak egyenértékű intézkedések vállalása esetén.”

Módosítás 135

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 22 b pont (új)

2003/87/EK irányelv

27 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

22b. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„27a. cikk

Kisebb létesítmények kivétele a közösségi rendszerből egyenértékű intézkedések nélkül

(1) A tagállamok – az üzemeltetővel történt konzultációt követően – kivehetik az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerből azon létesítményeket, amelyeknek az illetékes hatóság részére bejelentett kibocsátása 5 000 tonna szén-dioxid egyenértékűnél alacsonyabb, a biomasszából származó kibocsátás nélkül, az a) pont szerinti értesítést megelőző három év mindegyikében, azzal a feltétellel, hogy az adott tagállam teljesíti a következő feltételeket:

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

- a) a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítményjegyzék benyújtása előtt, vagy legkésőbb a jegyzék benyújtásakor értesíti a Bizottságot minden érintett létesítményről;
- b) megerősíti, hogy nyomonkövetési rendelkezések biztosítják annak megállapítását, hogy a létesítmények bármelyike bármely naptári évben – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – 5 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő vagy annál több kibocsátást idéz-e elő;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – eléri vagy meghaladja az 5 000 tonna szén-dioxid egyenértéket, a létesítményt visszaveszi az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe, kivéve, ha a 27. cikk alkalmazandó;
- d) az a), b) és c) pontban előírt információkat közzéteszi.

(2) Amikor egy létesítményt az (1c) bekezdésnek megfelelően visszavesznek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe, a 10a. cikknek megfelelően kiadott kibocsátási egységeket a visszavétel évétől kezdve biztosítják számára. Az ezen létesítmények számára kiadott kibocsátási egységeket a létesítmény helye szerinti tagállam levonja a 10. cikk (2) bekezdése szerint árverésre kerülő mennyiségből.”

Módosítás 136

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 22 c pont (új)

2003/87/EK irányelv

29 cikk

Hatályos szöveg

Módosítás

22c. A 29. cikk a következőképpen módosul:

„A karbonpiac jobb működésének biztosítása érdekében készült jelentés

„A karbonpiac jobb működésének biztosítása érdekében készült jelentés

2017. február 15., szerda

Hatályos szöveg

Ha a 10. cikk (5) bekezdésében említett rendszeres jelentések alapján a Bizottság arra vonatkozó bizonyítékkal rendelkezik, hogy a karbonpiac nem a megfelelő módon működik, akkor jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. A jelentés adott esetben kiegészülhet **a karbonpiac** átláthatóságának növelését célzó, valamint működésének javítását elősegítő intézkedésekre irányuló javaslatokkal.”

Módosítás

Ha a 10. cikk (5) bekezdésében említett rendszeres jelentések alapján a Bizottság arra vonatkozó bizonyítékkal rendelkezik, hogy a karbonpiac nem a megfelelő módon működik, akkor jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. A jelentés **tartalmaz egy részt, amely az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer és az egyéb uniós és nemzeti klíma- és energiapolitikák közötti kölcsönhatásokat vizsgálja a kibocsátáscsökkentések volumene és az ilyen politikák költséghatékonysága, valamint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer egységei iránti keresletre gyakorolt hatásuk tekintetében.** A jelentés adott esetben kiegészülhet az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer átláthatóságának növelését célzó, a 2030-ig és 2050-ig teljesítendő uniós éghajlat- és energiapolitikai célokhoz való hozzájárulással foglalkozó, valamint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer működésének javítását elősegítő intézkedésekre – többek között az egymást kiegészítő uniós éghajlat- és energiapolitikák által az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer kereslet-kínálat egyensúlyára gyakorolt hatás figyelembevételére vonatkozó intézkedésekre – irányuló **jogalkotási** javaslatokkal.”

Módosítás 137

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 22 d pont (új)

2003/87/EK irányelv

30 a cikk (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

22d. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„30a. cikk

Az UNFCCC és a párizsi megállapodás alapján végrehajtott globális számvetésen alapuló kiigazítások

A Bizottság a 2018-ban az UNFCCC szerint összehívandó fakultatív párbeszéd megtartásától számított hat hónapon belül közleményt tesz közzé, amelyben értékeli, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos uniós szabályozás mennyire áll összhangban a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel. A közleménynek különösen azt vizsgálja, hogy milyen szerepet tölt be az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer a Párizsi Megállapodásban kitűzött célok elérésében, és megfelelő-e azoknak.

2023-ban a globális számvetést – és azután is az összes globális számvetést – követően hat hónapon belül a Bizottság jelentést nyújt be, amelyben értékeli az uniós éghajlatpolitika kiigazításának szükségességét.

2017. február 15., szerda

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

A jelentés fontolóra veszi az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer kiigazítását az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló globális erőfeszítések és a más jelentős gazdaságok általi erőfeszítések fényében. A jelentés értékeli a kibocsátáscsökkenésre vonatkozó előírások szigorítását, a kibocsátásáthelyezésre vonatkozó rendelkezések kiigazításának szükségességét, valamint azt, hogy szükség van-e további szakpolitikai intézkedésekre és eszközökre az Unió és a tagállamok üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos kötelezettségeinek teljesítése érdekében.

A jelentés figyelembe veszi a kibocsátásáthelyezés kockázatát, az európai iparágak versenyképességét, az Unión belüli beruházásokat és az Unió iparosítási politikáját.

A jelentést szükség esetén jogalkotási javaslat kíséri, és ebben az esetben a Bizottság teljes körű hatásvizsgálatot tesz közzé.”

Módosítás 138

Irányelvre irányuló javaslat

1 cikk – 22 e pont (új)

2003/87/EK irányelv

I melléklet – 3 bekezdés

Hatályos szöveg

Módosítás

„(3) Ha egy létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét **a közösségi rendszerbe** történő beillesztésének meghatározása céljából számítják ki, akkor a létesítményen belül a részét képező valamennyi üzemanyag-égetést folytató technikai egység névleges bemenő hőteljesítménye összeadandó. Ezen egységek lehetnek valamennyi típusú kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók és motorok, üzemanyagcellák, vegyi tüzelőberendezések, fáklyázók, hő- vagy katalitikus utánégetők. A kizárólag biomasszát használó 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű egységeket e számítás céljából nem kell figyelembe venni. A „kizárólag biomasszát használó egységekbe” azon egységek is beleértendők, amelyek csak indításukhoz és leállításukhoz használnak fosszilis tüzelőanyagot.

22e. Az I. melléklet 3. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Ha egy létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét **az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe** történő beillesztésének meghatározása céljából számítják ki, akkor a létesítményen belül a részét képező valamennyi üzemanyag-égetést folytató technikai egység névleges bemenő hőteljesítménye összeadandó. Ezen egységek lehetnek valamennyi típusú kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók és motorok, üzemanyagcellák, vegyi tüzelőberendezések, fáklyázók, hő- vagy katalitikus utánégetők. A kizárólag biomasszát használó 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű, **tartalék és vészhelyzeti** egységeket, **amelyeket kizárólag arra célra használnak, hogy áramszünet esetén helyszíni fogyasztásra termeljenek villamos energiát**, e számítás céljából nem kell figyelembe venni. A »kizárólag biomasszát használó egységekbe« azon egységek is beleértendők, amelyek csak indításukhoz és leállításukhoz használnak fosszilis tüzelőanyagot.”

2017. február 15., szerda

Módosítás 139**Irányelvre irányuló javaslat****1 a cikk (új)**

(EU) 2015/1814 határozat

1 cikk – 5 bekezdés – 1 a és 1 b albekezdés (új)

A Bizottság által javasolt szöveg

Módosítás

1a. cikk**Az (EU) 2015/1814 határozat módosításai****Az (EU) 2015/1814 határozat a következőképpen módosul:****A 1. cikk (5) bekezdésébe az első albekezdés után a következő albekezdések kerülnek beillesztésre:****„Ettől eltérően, a 3. cikkben említett értékelési időszakig az ezen albekezdésben meghatározott százalékos arányokat meg kell duplázni. Az értékelés során fontolóra veszik a felvételi arány megkettőzését, amíg a piaci egyensúly helyre nem áll.****Az értékelés továbbá bevezeti a piaci stabilizációs tartalék felső határát, és szükség esetén jogalkotási javaslattal egészül ki.”.**

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0046

Terrorizmus elleni küzdelem ***I

Az Európai Parlament 2017. február 16-i jogalkotási állásfoglalása a terrorizmus elleni küzdelemről, valamint a terrorizmus elleni küzdelemről szóló 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2015)0625 – C8-0386/2015 – 2015/0281(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 252/43)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0625),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére, 83. cikkének (1) bekezdésére és 82. cikke (2) bekezdésének c) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0386/2015),
  - tekintettel a Jogi Bizottságnak a javasolt jogalapra vonatkozó véleményére,
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére, valamint 83. cikkének (1) bekezdésére,
  - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2016. március 17-i véleményére ⁽¹⁾,
  - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1373 (2001) sz. 2001. szeptember 28-i, 2178 (2014) sz. 2014. szeptember 24-i, 2195 (2014) sz. 2014. december 19-i, 2199 (2015) sz. 2015. február 12-i, 2249 (2015) sz., 2015. november 20-i és 2253 (2015) sz. 2015. december 17-i határozatára,
  - tekintettel az Európa Tanácsnak a terrorizmus megelőzéséről szóló, 2005. május 16-i egyezményére és az ehhez csatolt, 2015. május 19-i kiegészítő jegyzőkönyvre,
  - tekintettel a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) ajánlásaira,
  - tekintettel a 2016. április 1-jén Washingtonban megrendezett nukleáris biztonsági csúcstalálkozó közleményére,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. november 30-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. és 39. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A8-0228/2016),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. jóváhagyja az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság ezen állásfoglaláshoz csatolt együttes nyilatkozatát;
  3. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  4. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

⁽¹⁾ HL C 177., 2016.5.18., 51. o.

2017. február 16., csütörtök

P8_TC1-COD(2015)0281

Az Európai Parlament állásponjtja, amely első olvasatban 2017. február 16-án került elfogadásra a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi irányelv elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament állásponjtja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2017/541 irányelvvel.)

2017. február 16., csütörtök

MELLÉKLET A JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁSHOZ

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által a terrorizmus elleni küzdelemről szóló irányelv elfogadásakor tett együttes nyilatkozat

Az Európában elkövetett közelmúltbeli terrorista támadások rávilágítottak arra, hogy közös értékeink – köztük a jogállamiság és az emberi jogok – tiszteletben tartásának előmozdítása mellett fokozni kell a biztonság megőrzését célzó erőfeszítéseket. Ahhoz, hogy a növekvő terrorista veszélyre átfogó választ lehessen adni, a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló, megerősített büntetőjogi keretet olyan hatékony intézkedéseknek kell kiegészíteniük, amelyek a terrorizmushoz vezető radikalizálódás megelőzését, valamint a terrorista bűncselekményekkel kapcsolatos hatékony információcserét célozzák.

Az uniós intézmények és a tagállamok ebben a szellemben vállalnak együttesen kötelezettséget, hogy saját hatásköreik keretei között további hatékony megelőzési intézkedéseket dolgoznak ki, illetve törekednek azok meghozatalára egy olyan átfogó, ágazatközi megközelítés részeként, amely kiterjed valamennyi releváns szakpolitikára, köztük mindenekelőtt az oktatás, valamint a társadalmi befogadás és integráció területére, illetve valamennyi érdekelt félre, így a civil társadalmi szervezetekre, a helyi közösségekre és az ipari partnerekre.

A Bizottság támogatni fogja a tagállami erőfeszítéseket, mindenekelőtt az olyan projekteknek nyújtott pénzügyi támogatás révén, amelyek célja a radikalizálódás problémájának kezeléséhez szükséges eszközök kialakítása, valamint az olyan uniós kezdeményezések és hálózatok révén, mint például a radikalizálódással foglalkozó uniós információs hálózat.

Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság hangsúlyozza, hogy a terrorista bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és büntetőeljárás alá vonása céljából a releváns információk hatékony és gyors cseréjére van szükség az Unióban a tagállamok illetékes hatóságai között. E tekintetben kulcsfontosságú az összes létező uniós eszköz, csatorna és ügynökség teljes körű igénybe vétele az információcseréhez, illetve az összes e területen elfogadott uniós jogszabály mihamarabbi végrehajtása.

A három intézmény megerősíti, hogy fel kell mérni az információcserére vonatkozó általános uniós keret működését, és az esetleges hiányosságokat kézzelfogható intézkedésekkel orvosolni kell, szem előtt tartva többek között a bel- és igazságügyi területen alkalmazott információcseré és információkezelés javítására – beleértve az interoperabilitást biztosító megoldásokat is – vonatkozó ütemtervet.

2017. február 16., csütörtök

P8_TA(2017)0047

**A külső határokon a releváns adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzések megerősítése
***I**

Az Európai Parlament 2017. február 16-i jogalkotási állásfoglalása az 562/2006/EK rendeletnek a külső határokon végzett ellenőrzések releváns adatbázisok felhasználásával való megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2015)0670 – C8-0407/2015 – 2015/0307(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

(2018/C 252/44)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2015)0670),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 77. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C8-0407/2015),
  - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
  - tekintettel a Tanács képviselőjének 2016. december 7-i írásbeli kötelezettségvállalására, amely szerint egyetért az Európai Parlament álláspontjával, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (4) bekezdésével összhangban,
  - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
  - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A8-0218/2016),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
  3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P8_TC1-COD(2015)0307

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2017. február 16-án került elfogadásra az (EU) 2016/399 rendeletnek a külső határokon a releváns adatbázisok lekérdezésével végzett ellenőrzések megerősítése tekintetében történő módosításáról szóló (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament álláspontja megegyezik a végleges jogalkotási aktussal, az (EU) 2017/458 rendelettel.)

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU